Machine Translated by Google

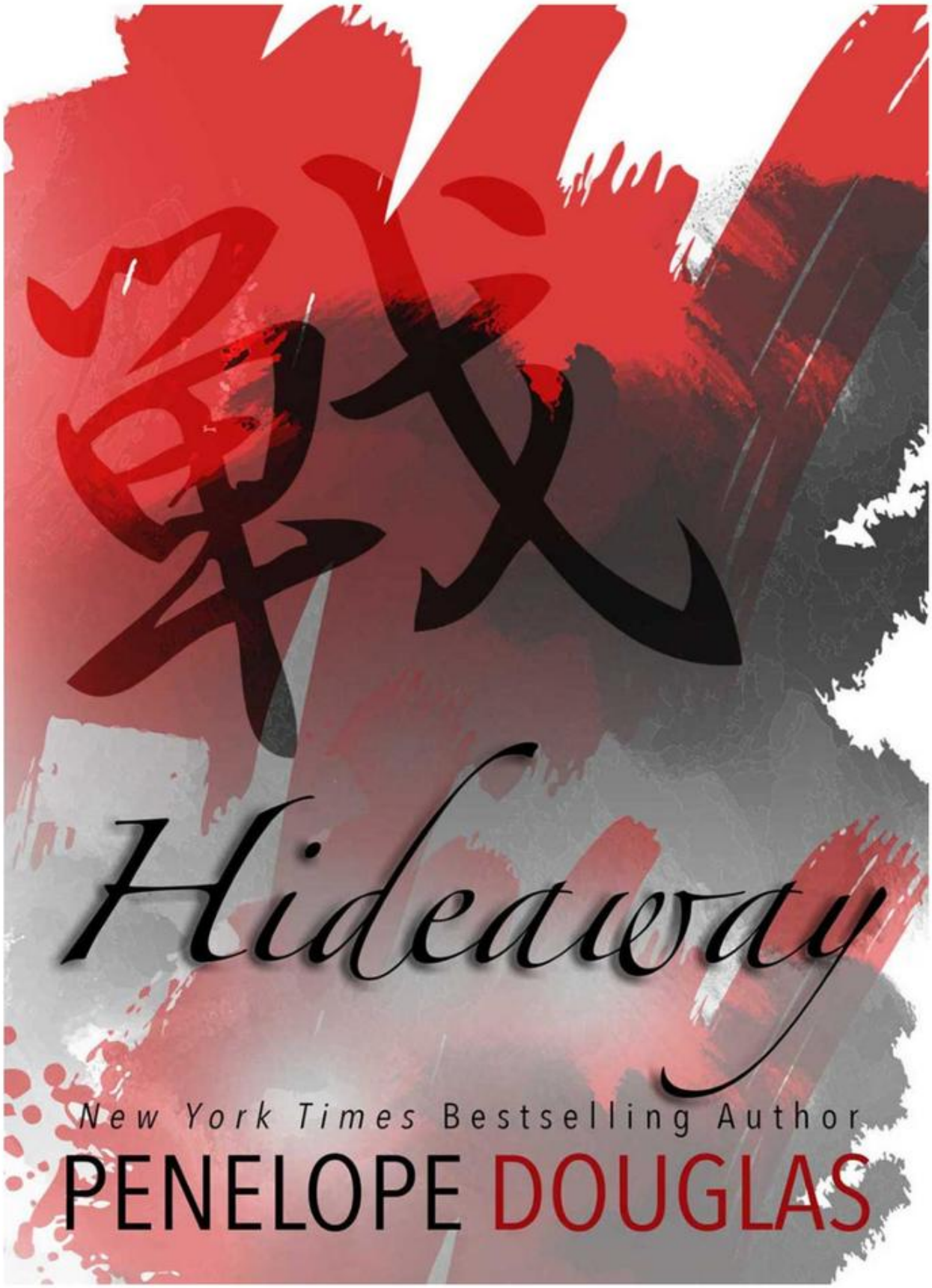

Machine Translated by Google

Playlist

„Black Honey” de Thrice

„Castelul” de Halsey

„Control” de Puddle of Mudd

„Cry Little Sister” de Seasons After

„Fără emoții” de Red Sun Rising

„Du-te în iad” de KMFDM

„Heavy In Your Arms” de Florence + The Machine

„Jekyll and Hyde” de Five Finger Death Punch

„Like a Nightmare” de Never Say Die

„Lung (Bronchitis Mix)” de Sister Machine Gun

„Paint It, Black” de Ciara

„Remember We Die” de Sindromul Gemeni

„Salvați-vă” de Stabbing Westward

„Scumgrief (Deep Dub Trauma Mix)” de Fear Factory

„Smells Like Teen Spirit” de Think Up Anger

„Smokin’ In the Boys Room” de Mötley Crüe

Machine Translated by Google

„Jocul de așteptare” de la Banks

Machine Translated by Google

Author's Note

În timp ce romantismul din HIDEAWAY este unul de sine stătător,
intriga este o continuare a evenimentelor care au început în CORRUPT (Devil's Night #1). Vă recomandăm insistent să citiți CORUPT înainte de a citi acest roman.

Bucurați-vă!

Machine Translated by Google

Pentru Z. King

Machine Translated by Google

Un om nu poate distruge sălbaticul din el negându-i impulsurile. Singura modalitate de a scăpa de o ispită este să cedezi ei.

–Robert Louis Stevenson,
Cazul ciudat al doctorului Jekyll și domnului Hyde

Machine Translated by Google

Kai

Ploaia era ca noaptea. Ai putea fi diferit în întuneric și sub nori.

Nu sunt sigur ce a fost. Poate lipsa luminii soarelui și cum celălalt al nostru simțurile s-au intensificat sau giulgiul subtil care ascunde lucrurile de vederea noastră, dar numai anumite momente erau acceptabile pentru a face anumite lucruri. Ridicați din umeri de pe jachetă și suflecați-vă mânecile. Turnați o băutură și lăsați-vă pe spate. Râzi cu prietenii tăi și țipă la meciul de baschet de la televizor.

Urmărește o fată cu care te-ai dracu de o oră în baia de la pub și pune-ți prietenii să încuviințeze din cap când te întorci.

Încercați să faceți asta în timpul zilei cu stagiarul la birou.

Nu că mi-aș dori libertatea de a mă complace în orice moment în orice moment oricum. Lucrurile erau mai speciale când erau rare.

Dar în fiecare dimineață, când soarele răsare, colacele din stomacul meu se strângeau din ce în ce mai mult în așteptare.

Se venea iar noaptea.

Lăsându-mi masca să atârne de mâna mea lângă mine, am stat în vârful palierului de la etajul doi și am privit-o pe Rika stând în mașina ei. Și-a ținut capul în jos, cu fața vizibilă de strălucirea telefonului mobil, în ciuda ploii care i-a lovit parbrizul în timp ce tasta.

Am clătinat din cap, făcându-mi maxilarul. Ea nu ascultă.

Am privit cum logodnica celei mai bune prietene a mea a terminat, lumina de pe telefonul ei dispărând, apoi a deschis ușa mașinii, a ieșit și a început să alerge, năvălind prin ploaia puternică. Mi-am aruncat ochii, făcând inventarul ei. Capul și ochii aruncați în jos. Cheile înfășurate în pumnul ei închis. Brațele care îi protejează capul de ploaie și îi împiedică vizibilitatea.

Complet inconștient de împrejurimile ei. Victima perfectă.

Machine Translated by Google

Luând hamul din spatele măștii, l-am întins și mi-am alunecat craniul argintiu în jos peste cap, interiorul îmbrățișându-mi fiecare curbă a feței pentru o potrivire strânsă. Lumea din jurul meu s-a micșorat la aceea a unui tunel și tot ce puteam vedea era ceea ce era chiar în fața mea.

Căldura mi s-a răspândit pe gât, pătrunzând adânc în piept și am atras a respirație lungă și rece, simțindu-mi inima bătând cu putere, simțindu-mi foame.

Deodată, ploaia, ca o cascadă pe aleea de afară, a umplut dojo-ul, iar ușa grea de metal de la parter s-a închis trântit.

"Buna ziua?" strigă ea.

Inima mi s-a cufundat în stomac și am închis ochii, savurând simt. Sunetul vocii ei a răsunat prin clădirea goală, dar am rămas plantat pe palierul întunecat, așteptând ca ea să mă găsească.

„Kai?” Am auzit-o strigând prin spațiul mare.

M-am întins înapoi și mi-am tras gluga hanoracului meu negru în sus, acoperindu-mi capul și m-am întors să privesc în jos peste balustradă.

"Buna ziua?" întrebă ea din nou, mai urgent. „Kai, ești aici?”

I-am văzut primul părul blond. Este ceea ce ai observat întotdeauna la Rika mai întâi. În penthouse-ul ei negru, în acest dojo negru, pe aleea neagră de afară, în camere întunecate și pe străzi negre... Ea s-a remarcat mereu.

Mi-am sprijinit mâinile pe balustrada de oțel ruginită, ținându-mi picioarele plantate pe grătare și am privit-o pășind încet în camera principală de dedesubt, ridicând întrerupătoarele de pe perete. Dar nimic nu s-a intamplat. Luminile nu s-au aprins.

Ea a smucit capul în stânga și în dreapta, părând brusc alertă, apoi și-a întins mâna, răsturnându-le și apoi pornind din nou.

Nimic.

Pieptul ei s-a mișcat în sus și în jos mai repede, conștientizarea ei atinsă apogeul pe măsură ce ea strânse mai strâns cureaua genții ei.

M-am luptat să nu zâmbesc și mi-am înclinat capul, privind-o. Ar trebui să arăt eu insumi. Ar trebui să joc corect, să-i spun că sunt aici și că e în siguranță.

Dar cu cât așteptam mai mult și cu cât stăteam mai mult tăcută și ascunsă, cu atât apărea ea mai nervoasă. Și în timp ce ea păși mai departe în camera de dedesubt, nu m-am putut abține să nu vreau să simt acest moment. Era confuză. Speriat. Timid. Ea nu știa că sunt aici. Chiar deasupra ei. Ea nu știa că ochii mei erau ațintiți asupra ei chiar acum. Ea nu știa că aș putea să fug spre ea, să o prind și să o pun pe podea înainte ca ea să-și dea seama ce sa întâmplat.

Machine Translated by Google

Nu am vrut să o sperii, dar am făcut-o. Puterea și controlul creau dependență. Și nu am vrut să-mi placă, pentru că mi-a făcut rău.

M-a făcut Damon.

Am început să respir mai greu și mi-am strâns pumnii în jurul balustradei, speriindu-mă. Acest lucru nu era normal.

„Știu că ești aici”, a spus ea, privind în jur cu sprâncenele ciupit.

Dar încăpățânatul pus pe ochii ei a fost forțat și mi-am ridicat colțul gura într-un zâmbet în spatele măștii mele.

Tricoul ei lung și gri i-a căzut de pe umăr și ploaia i-a strălucit pe piept și pe gât. Ploaia a lovit Meridian City afară, iar la această oră a nopții – și în acest cartier – străzile erau goale. Nimeni n-ar fi auzit-o. Probabil că nimeni nu a văzut-o intrând în clădire.

Și, apropo, a început să se îndepărteze încet din camera întunecată, părea că tocmai începea să-și dea seama de asta.

Am făcut un pas.

Podeaua grătarului scârțâi, iar ea trânti capul spre stânga, urmărind sunetul.

Ochii ei s-au fixat asupra mea. Ținându-mi privirea asupra ei, m-am îndreptat spre scări.

„Kai?” ea a intrebat.

De ce nu-mi răspunde? s-a întrebat probabil. De ce poartă masca lui? De ce se sting luminile? Din cauza furtunii? Ce se întâmplă?

Dar n-am spus nimic în timp ce mă îndreptam încet spre ea, forma ei drăguță și mică devenind mai definit cu cât mă apropiam. Șuvițe de păr ude pe care nu le-am observat înainte s-au lipit de pieptul ei, iar șuvițele de diamant pe care Michael i-a dăruit ultimul Crăciun i-au strălucit pe urechi. Vârfurile sânilor îi treceau prin cămașă.

Ochii ei albaștri m-au privit cu prudență. „Știu că ești tu.”

Am zâmbit în spatele măștii mele, corpul ei rigid trădându-i cuvintele încrezătoare. Tu?

Am înconjurat-o încet, ținând-o în cușcă, în timp ce ea a rămas nemișcată cu încăpățânare. Ești atât de sigur că sunt eu? S-ar putea să nu fiu Kai, nu? Aș fi putut să-i iau masca. Sau a cumpărat unul la fel.

Oprându-mă în spatele ei, am încercat să-mi păstrez respirația calmă, în ciuda felului în care îmi bătea inima. O simțeam. Energia dintre pieptul meu și spatele ei.

Machine Translated by Google

Ar fi trebuit să se întoarcă. Ar fi trebuit să se pregătească pentru pericol așa cum am învățat-o eu. A crezut că acesta este un joc?

„Dă-i drumul”, a lătrat ea, întorcând capul cât de cât să pot vedea buzele ei se mișcă. „Nu este amuzant.”

Nu, nu a fost amuzant. Michael era plecat — afară din oraș pentru noapte — și Probabil că Will era afară să se îmbată undeva. Eram doar noi.

Și cu felul în care stomacul meu se răsturna acum, nu a fost amuzant sau bine sau chiar cât de mult aveam nevoie să mă împing în mod constant peste limita pentru a mai simți controlul. Nu a fost bine cât de mult nu am vrut să mă opresc.

Am prins-o, înfășurându-mi brațele în jurul ei și îngropându-mi nasul dedesubt urechea ei. Parfumul ei mi-a îngreunat pleoapele și am auzit-o gâfâind în timp ce mă strângeam strâns, ținându-i corpul lângă al meu. „Suntem doar noi, Micul Monstru”, am mârâit eu. „Așa cum vreau să fie și avem toată noaptea.”

„Kai!” a strigat ea, trăgându-mă de brațele mele.

„Cine este Kai?”

Ea s-a răsucit, luptându-se cu strânsoarea mea și luptându-se. „Te cunosc până acum. Ta înălțimea, forma ta, mirosul tău...”

"Tu?" Am întrebat. „Știi cum mă simt, nu?”

Mi-am îngropat fața mascată în gâtul ei și mi-am strâns brațele în jurul ei. Posesiv. Amenințător. Am răsuflat în șoaptă: „Mi-e dor de tine ca o fetiță de liceu, Rika.” Am gemut, purtându-mă de parcă mi-a plăcut senzația ei de zvârcolirea împotriva mea. „Nu ai dat nicio buză.”

Se opri, fiecare parte a corpului ei înghețа, cu excepția respirației. Pieptul ei s-a prăbușit și apoi a început să tremure sub brațele mele.

Ajunsesem la ea.

Cineva apropiat a spus acele cuvinte exact o dată, cineva care s-a speriat ea, iar acum se îndoia dacă aș putea să nu fiu el sau nu.

Damon dispăruse anul trecut și putea fi oriunde, nu, Rika?

„Am așteptat mult timp pentru asta”, am spus, auzind tunetul trosnind afară. „Scoate rahatul asta.” I-am smuls cămașa, expunând-o în maioul ei, iar ea a scos un țipăt. „Vreau al naibii să te văd.”

Ea a icnit, trăgându-se și aruncându-și brațele spre mine. Ea a făcut imediat un pas înapoi – prima mișcare contrară pe care i-am arătat-o când cineva o apucă din spate – dar mi-am împins piciorul din spate, știind ce avea de gând să facă.

Haide, Rika!

Machine Translated by Google

Și apoi, dintr-o dată, a căzut, toată greutatea corpului ei alunecându-mi printre brațele drept pe podea.

Aproape că am râs. Se gândea repede. Bun.

Dar mi-am continuat asaltul. Ea s-a grăbit în mâini și în genunchi, ajungând gata să mă îndepărtez în fugă, iar eu m-am repezit, apucând-o de gleznă.

"Unde crezi ca pleci?" m-am batjocorit.

Ea s-a răsturnat și mi-a dat cu piciorul în masca, iar eu m-am dat înapoi, râzând. "Oh, Doamne, vei fi distractiv. Abia aștept."

Un scâncet i-a scăpat în timp ce se târa înapoi și se împinse picioarele ei din nou. Ea s-a răsucit, frica i s-a întipărit pe față și a fugit spre vestiare. Probabil mergi la ieșirea din spatele clădirii.

Am alergat după ea, apucând-o de cămașă, cu tot corpul în flăcări.

La dracu. Am simțit un firicel de sudoare alunecându-mi pe ceafă.

Este doar un joc. Nu o voi răni. Era ca un etichet sau de ascunselea în copilărie. Știam că nimic rău nu se va întâmpla când vom fi prinși și că nu vom aduce niciun rău când am urmărit, dar frica irațională ne-a entuziasmat oricum.
Asta mi-a plăcut. Atât a fost. Asta nu a fost real.

Întorcând-o, am încolăcit-o cu un braț și i-am ridicat genunchiul cu cealaltă mână, ridicând-o de pe pământ. Ea a aruncat celălalt genunchi, dar mi-am răsucit șoldurile înainte ca lovitura ei să aterizeze între picioarele mele. Întorcând-o pe spate, ne-am aruncat pe amândoi la pământ, coborând peste ea.

"Nu!" ea a plans. Trupul ei s-a zvârlit sub mine, iar eu m-am forțat între picioarele ei, ridicându-i încheieturile peste cap și fixându-le acolo.

S-a luptat împotriva strângerii mele, dar oțelul din brațele ei a început să tremure, iar puterea ei a început să slăbească.

M-am liniștit și m-am uitat în jos. Damon și cu mine aveam amândoi părul și ochii negri, deși ai lui erau aproape negri. Ea nu ar fi în stare să facă diferența sub giulgiul de întuneric din jurul nostru. Dar ea mă simțea. Manevrând-o, forțând-o, amenințând-o... la fel ca el.

Mi-am lăsat încet capul la sânul ei, plutind un centimetru deasupra pielii ei, iar ea a încetat să se mai lupte. Pieptul i se zvârnea atât de tare încât părea că avea un atac de astm.

Privind în sus la ea, văzând că trupul ei se mulează ușor pe al meu și mâinile ei legate neputincioase deasupra ei, am văzut-o lacrimând. Ea știa că asta era. Nici unul

Machine Translated by Google

să mă oprească, nimeni să nu o audă țipând, un nebun în mască care ar putea să o rănească, să o omoare și să ia toată noaptea făcând asta.

Fața i s-a crăpat brusc și s-a rupt, strigând în timp ce lupta ei a fost înghițită de oroarea a ceea ce i se întâmpla.

Fir-ar sa fie. Mi-am dat gluga înapoi și mi-am aruncat masca, furios.
„Ești un copil al naibii!” Am urlat, trântindu-mi mâna pe podea, în partea laterală a capului ei.
„Dă-mă de pe tine!” Am intrat în fața ei. "Acum! Haide!"

Ea a mârâit, cu fața devenind roșie, și s-a lansat și a înfășurat-o
brațul peste ceafa mea. Strângându-mă într-un lacăt, și-a întins cealaltă mână sub braț și și-a înfipt degetul și degetul mare în ochi.

Nu a fost mult, dar m-a făcut să-mi slăbesc strânsoarea suficient de mult pentru ca ea să o facă
M-am trântit într-o parte a feței, iar când m-am întors pe spate, ea s-a ridicat și și-a
apucat geanta, legănându-o spre capul meu.

„Uf!” Am mormăit, smulgându-l din mâini.

Dar repede, se ridică în picioare și alergă la perete, apucându-l pe unul dintre ele
săbiile Kendo și asumându-și poziția, bambus shanai ridicat și gata.

M-am așezat pe spate pe călcâie și mi-am tras mâna de pe față, verificând
dacă nu există sânge. Nimic. Am scos un oftat și mi-am ridicat ochii spre ea, corpul mi s-a răcit pe măsură ce frica a părăsit ochii ei și a fost înlocuită cu furie.

Adrenalina încă îmi curgea prin membre și am respirat adânc,
dintr-o dată corpul meu de zece ori mai greu în timp ce mă ridicam în picioare.

„Nu-mi place să fiu ținută în ambuscadă așa!” strigă ea. "Aceasta este
ar trebui să fie un spațiu sigur.”

Am clipit, fixând-o cu o privire mustrătoare. "Nicaieri nu este sigur."

Am mers spre scări, scoțându-mi hanoracul în timp ce urcam.
„Nu ești alert.” Am luat sticla de apă pe care o lăsasem mai devreme lângă fereastră.
"Te privesc. Fața ta era în telefon, pe stradă. Și abia mă puteai clinti. Pierzi prea mult timp intrând în panică.”

Am înghițit apa, atât de însetată de mai mult decât de efort.
Prea multă gândire, îngrijorare și complot. Mi-ar fi trebuit asta.

Mi-a fost dor de toate acele nopți, cu ani în urmă, când am avut o eliberare. Când am avut prieteni cu care să te pierzi.

Pașii ei au căzut pe scări și m-am uitat pe fereastră, luminile strălucitoare din Meridian City de pe cealaltă parte a râului strălucind puternic, un contrast puternic cu întunericul de pe această parte.

Machine Translated by Google

„Am absorbit tot ce m-ai învățat”, a spus ea. „Am avut încredere în tine și nu am luat-o în serios. Pe moment, dacă se va mai întâmpla vreodată, mă voi descurca.”

— Ar fi trebuit să te descurci de data asta. Dacă nu eram eu? Ce ți s-ar fi întâmplat?”

Mi-am aruncat privirea în jos la ea, văzându-i ochii îndureraţi care se uitau pe fereastră și regretul mi-a încolțit drum prin stomac. Urăsc să văd privirea aceea. Rika trecuse prin destule, iar eu tocmai o scuturasem din nou.

„Cred că ți-a plăcut asta”, a răspuns ea încet, încă privind pe fereastră. „Cred că ți-a plăcut asta.”

Inima mi-a sărit o bătaie și m-am întors de la ea, urmărindu-i privirea pe fereastră.

„Dacă aș fi făcut-o, nu m-aș fi oprit.”

Ea și-a ridicat privirea spre mine și am auzit o mașină trecând dedesubt, cu cauciucurile zgâiind prin ploaie.

„Știi, și eu te urmăresc”, mi-a spus ea. „Ești liniștit, nimeni nu poate vedea unde mănânci sau dormi...”

Am răsucit capacul sticlei de apă, recipientul de plastic trosnind pumnul meu. Știam despre ce vorbea. Știam că sunt distant.

Dar a trebuit să păstrez totul înăuntru sau să risc ca lucrurile greșite să scape. A fost mai bine așa.

Și a fost mai rău în ultima vreme. Totul a fost dracului. Ea și Michael erau atât de consumat unul cu celălalt, iar Will mai era treaz doar câteva ore pe zi. Am fost pe cont propriu mai mult ca niciodată.

„Ești ca o mașinărie.” Ea trase aer în piept. „Nu ca Damon. Ești de necitit.” Ea făcu o pauză. „Cu excepția acum. Cu excepția cazului în care porți masca. Ți-a plăcut, nu-i așa? Este singura dată când văd că simți ceva.”

Mi-am întors capul, înmuiindu-mi ochii. „Nu ești cu mine tot timpul”

Am glumit.

I-am ținut ochii pentru o clipă, amândoi știind exact despre ce vorbesc. Nu m-a văzut cu femei, iar obrajii i-a străbătut un roșu ușor. Mi-a aruncat un zâmbet pe jumătate, abandonând linia ei de întrebări.

Mi-am dres glasul, mergând mai departe. „Trebuie să lucrezi la contraatacuri”, i-am spus. „Și viteza ta. Dacă te oprești, îi dai atacatorului șansa de a te prinde bine.”

„Știam că sunt în siguranță cu tine.”

Machine Translated by Google

„Nu ești”, am răspuns eu sever. „Întotdeauna asumați-vă pericolul. Dacă altcineva decât Michael te prinde, oricum primesc ceea ce merită.”

Și-a încrucișat brațele peste piept și i-am simțit agravarea. L-am inteles. Nu voia să-și trăiască viața mereu în gardă. Dar ea abia își lua măsurile de siguranță de bază și nu exista nicio limită pentru cât de rău avea să-și asume șansele greșite. Michael nu a fost mereu prin preajmă.

Dar când era, măcar era cu ea. Trecuseră săptămâni de când nu vorbisem cu adevărat cu el.

"Cum este el?" Am întrebat.

Și-a dat ochii peste cap și mi-am dat seama că starea de spirit se schimbă la ceva mai usoara. „Vrea să zboare la Rio sau undeva pentru a se căsători.”

„Credeam că amândoi ați decis să așteptați până când ați terminat facultatea.”

Ea a dat din cap, oftând. „Da, așa credeam și eu.”

Mi-am îngustat ochii asupra ei. Deci, ce se întâmpla atunci?

Părinții lui Michael și Rika se așteptau la o nuntă în Thunder Bay și, din câte știam, cuplul a fost bine cu asta. De fapt, Michael fusese foarte hotărât să facă o mare afacere din asta. Voia să o vadă într-o rochie, mergând pe culoar spre el. El a crescut crezând că se va căsători cu fratele său, până la urmă. Intenționa să arate tuturor că este a lui.

Și apoi m-a lovit.

Damon.

„Se teme că o nuntă cu fanfară îl va atrage pe Damon să se întoarcă”, am ghicit.

Rika dădu din nou solemn din cap, încă privind pe fereastră. „El crede că dacă ne căsătorim nimic rău nu mi se va întâmpla. Cu cat mai repede cu atat mai bine."

„Are dreptate”, i-am spus. „O nuntă – sute de oameni și Will și eu alături de el — ego-ul lui Damon nu putea suporta. El nu ar sta departe.”

„Nimeni nu l-a văzut și nu a auzit de el într-un an.”

Mi-am flectat maxilarul, anticiparea mi-a curbat drum prin intestine. „Da, asta mă sperie.”

Acum un an, Damon a vrut ca Rika să sufere inimaginabil. Cu toții am făcut-o, de fapt, dar Damon a mers puțin mai departe, iar când nu am rămas lângă el, toți i-am devenit dușmani. Ne-a atacat, a rănit-o și l-a ajutat pe fratele lui Michael, Trevor, să încerce să o omoare. Michael era deștept să presupună că furia lui Damon probabil nu se risipise. Dacă am ști unde este, asta ar fi

Machine Translated by Google

un lucru, dar detectivii pe care i-am angajat să-l găsească și să urmărească unde se află nu reușiseră să-l găsească.

Ceea ce explica de ce Michael a vrut să ia măsuri pentru a o păstra pe Rika din lumina reflectoarelor, așa cum ar pune-o o nuntă atât de mare în orașul nostru bogat, de pe litoral.

„Nu îți pasă de o nuntă mare”, i-am amintit. — Îl vrei doar pe Michael. De ce să nu pleci și să o faci așa cum vrea el?”

A tăcut câteva clipe, apoi a vorbit în liniște, cu ochii într-un loc îndepărtat. "Nu." Ea clătină din cap. „Chiar în spatele St. Killian, unde pădurea se termină și stâncile lasă loc mării. Sub cerul de la miezul nopții...” Ea încuviință din cap, un zâmbet frumos și melancolic atingându-i buzele. „Acolo mă voi căsători cu Michael.”

Am studiat-o, întrebându-mă de acea privire îndepărtată și visătoare din ochii ei. De parcă ar fi știut întotdeauna că se va căsători cu Michael Crist și a văzut asta în capul ei toată viața.

„Ce este acea clădire?” întrebă Rika, smucind din bărbie, făcând semn pe fereastră.

I-am urmărit privirea, dar nu a trebuit să mă uit să știu ce clădire ea a vorbit. Am ales această locație pentru dojo-ul nostru dintr-un motiv.

Privind din sticlă, m-am uitat la clădirea de pe cealaltă parte a străzii, cu vreo treizeci de etaje mai înaltă decât a noastră, piatra cenușie întunecată de ploaie și luminile sparte.

„Papa”, am răspuns. „A fost un hotel destul de pe vremea lui. Încă mai este, de fapt.”

Papa fusese abandonat de câțiva ani și fusese construit când se vorbea despre construirea unui stadion de fotbal aici, ca o modalitate de a aduce mai mult turism în Meridian City. Și o modalitate de a revitaliza Whitehall, cartierul urban degradat în care ne aflam acum.

Din păcate, stadionul nu s-a întâmplat niciodată, iar Papa s-a prăbușit după ce s-a străduit să rămână în afaceri.

Am scanat ferestrele întunecate, umbrele draperiilor abia vizibile în interiorul unei sute de camere care acum stăteau liniștite și goale. Era greu să mă gândesc la un loc atât de mare care să nu mai aibă un gram de viață în el.
Imposibil, de fapt. Ochii mei trejitori au urmărit fiecare gol întunecat, vederea mea purtându-mă doar câțiva centimetri în cameră înainte ca întunericul să consume restul.

„Se pare că cineva ne urmărește.”

— Știu, am fost de acord, cercetând fiecare fereastră, una după alta.

Machine Translated by Google

Am văzut-o tremurând cu coada ochiului și mi-am luat-o hanorac, întinzându-i-l.

Ea a luat-o, zâmbindu-mi în timp ce s-a întors să coboare din nou pe scări. "Se face frig. Nu pot să cred că octombrie este deja aici. Noaptea Diavolului va fi aici în curând", a cântat ea, părând emoționată.

Am dat din cap, urmând-o.

Dar în timp ce mai arunc o privire în spatele meu, fiorii mi s-au răspândit pe corp, gândindu-mă la cele sute de camere bântuitoare și libere de la hotelul abandonat de peste drum.

Și o Noapte a Diavolului, cu atât de mult timp în urmă, când un băiat care obișnuiam să fiu eu a vânat o fată care ar putea fi ca Rika într-un loc care poate fi același hotel întunecat pe fereastră chiar acum.

Dar, spre deosebire de seara asta, nu s-a oprit.

A făcut ceva ce nu ar fi trebuit să facă.

Am coborât scările, la câțiva centimetri în spatele Rika și potrivindu-i pașii în timp perfect, în timp ce mă uitam la spatele părului ei.

Nu și-a dat seama cât de aproape era pericolul pentru ea.

Machine Translated by Google

Kai

Noaptea Diavolului

Acum șase ani

Noaptea Diavolului. Asta a fost.

Ultimul nostru.

În luna mai absolvim și odată ce am plecat toți patru la facultate, nu eram acasă decât dacă era pentru vacanțe de iarnă sau de vară.
Și până atunci, am fi prea bătrâni pentru asta. Nu am avea scuza tinereții să explicăm de ce am ales să sărbătorim cu o seară înainte de Halloween, răsfățându-ne cu farse și alte șmecherii copilărești, fără alt motiv decât să ridicăm un mic iad. Am fi bărbați. Nu ar zbura, nu?

Deci, în seara asta ar fi. Finalul.

Mi-am închis ușa mașinii și am trecut prin parcare, pe lângă BMW-ul lui Damon și spre intrarea din spate a catedralei. Deschizând ușa, am intrat în zona de lounge, formată din câteva mese, o bucătărie, câteva canapele și o măsuță de cafea presărată cu pamflete despre cum să ne rugăm Rozariul și Postul într-un mod sănătos.

Am inspirat adânc, mirosul mereu prezent de tămâie umplând sălile liniștite. Eram catolic prin naștere, la fel ca și prietenul meu, Damon, dar, în practică, eram catolici în același mod în care Taco Bell era un restaurant mexican. Am jucat împreună pentru mama mea, în timp ce Damon a jucat împreună pentru distracție.

M-am îndreptat pe hol către biserica propriu-zisă, dar o bufnitură puternică a străpuns tăcerea și m-am oprit scurt, căutând în jur de unde venea. Părea ca o carte căzând pe un desktop.

Era o vineri dimineață. Nu ar fi multă lume aici, deși probabil că erau câțiva rătăciți îngenunchiați în strane și rugându-și penitența, deoarece spovedania tocmai se terminase.

Machine Translated by Google

„Ce am discutat ieri?” Am auzit vocea groasă a părintelui Beir de undeva în stânga mea.

— Nu-mi amintesc, părinte.

Mi-am zâmbit în sinea mea. Damon.

Luând la stânga, am păşit în liniște pe alt hol de marmură, târându-mi vârfurile degetelor peste lambriurile de mahon strălucitoare de pe pereți și încercând să-mi abțin râsul.

Oprindu-mă chiar înainte de ușa deschisă a biroului preotului, m-am oprit și am ascultat. Tonul lin și calm al lui Damon îi răspunse lui Beir de parcă ar urma un scenariu.

„Ești nepocăit și iresponsabil.”

„Da, părinte.”

Mi-a tremurat pieptul. Cuvintele lui Damon erau întotdeauna în totală contradicție cu felul în care sunau ieșind din gura lui. Da, tată, ca și cum ar fi fost deplin de acord că s-a purtat rău, în timp ce, în același timp , da, tată, nu ești mândru de mine?

Cei mai mulți dintre noi ne-am împăcat în confesionale din naos, dar Damon... după mulți ani de „redirecționare” eșuată din partea tatălui său și a preotului său — a fost forțat să fie instruit față în față pentru sesiuni săptămânale de consiliere.

I-a plăcut dracului. Îi făcea plăcere să fie diavolul oricui.

Întorcându-mi capul, m-am uitat în cameră, văzându-l pe preot plimbându-se în jurul biroului, în timp ce Damon îngenunchea pe o singură strană, Biblia mare și neagră a lui Beir pe standul în fața lui.

„Vrei să fii judecat?” a întrebat părintele.

„Toți vom fi judecați.”

„Nu asta te-am învățat.”

Capul lui Damon era suficient de aplecat pentru ca părul lui negru să atârne chiar peste ochi, dar am putut vedea un semn de zâmbet pe care Beir probabil nu l-a putut. Purta uniforma noastră de școală, kaki cu Oxfordul lui tipic și ridat, alb, mânșete descheiate și o cravată largi, albastră și verde, atârnându-i de gât. Eram în drum spre școală, dar părea că ar fi fost în haine toată noaptea.

Și-a întors brusc capul spre mine și l-am văzut cum își scotea limba, mișcând-o una în alta sugestiv și rânjind ca un nemernic.

Am izbucnit în râs tăcut, zâmbindu-i și clătinând din cap.

Du .

Machine Translated by Google

Întorcându-mă, m-am întors pe hol, spre biserică și l-a lăsat pe Damon să-și termine „lecția”.

Au fost multe lucruri pe care mi-au plăcut la acest loc, dar mi-au plăcut să fiu predicat nu era unul dintre ei. Masele mă plictiseau, școala duminicală monotonă, mulți dintre preoți îndepărtați și reci și atât de mulți enoriași ticăloși unii cu alții de luni până sâmbătă care își schimbau brusc tonurile între orele zece și unsprezece duminica dimineața. Totul a fost o astfel de minciună.

Dar mi-a plăcut biserica. A fost liniste. Și ai putea fi liniștit aici fără să te aștepti la interacțiuni forțate.

Mergând pe culoar, spre spate, am scanat cele patru confesionale, asigurându-mă că nu erau lumini aprinse care să semnaleze un preot înăuntru. Întrucât erau toate goale, am coborât în extrema dreaptă, alegând-o pe ultima, parțial ascunsă în spatele unei coloane și pe cea mai apropiată de vitralii.

Am tras perdeaua înapoi și am păsit în interiorul cabinei mici și întunecate, trăgând din nou perdeaua. Mirosul de lemn vechi m-a înconjurat, dar mai era ceva ce am observat vag. Un indiciu de a fi afară. În vânt și apă.

Stând pe scaunul din lemn de esență tare, m-am uitat înainte la paravanul întunecat, de răchită din fața mea, știind că cealaltă parte era goală. Preoții trecuseră cu toții la celelalte îndatoriri zilnice. Exact cum mi-a placut. Întotdeauna am făcut asta singur.

M-am aplecat, cu coatele pe genunchi, și mi-am strâns mâinile. Mușchii brațelor mele au ars cu o flexie involuntară.

„Iartă-mă, Părinte, că am păcătuit”, am spus eu cu o voce lini tită. „A trecut o lună de la ultima mea mărturisire.”

Am înghițit în sec, mereu mai conștient de faptul că atunci când un preot nu mă asculta pentru mine, am fost. Și crezi sau nu, asta a fost uneori mai greu. Nimeni care să-mi ofere iertare decât eu însumi.

„Știu că nu ești acolo”, i-am spus aerului gol de cealaltă parte. „Știu că fac asta de prea mult timp pentru a continua să-mi caut scuze, dar...” M-am oprit, căutând cuvinte. „Dar uneori pot vorbi doar când nimeni nu mă ascultă.”

Am tras adânc aer în piept, carcasa mea căzând.

„Vreau doar să spun lucrurile cu voce tare, cred.” Chiar dacă nu am primit penitența ieftină care nu a făcut nimic pentru a absorbi vinovăția.

Machine Translated by Google

Am respirat mirosul de apă și vânt, neștiind de unde vine, dar m-a făcut să mă simt ca într-o peșteră. Ferit de ochi și
urechile.

„Nu am nevoie de tine. Am nevoie doar de acest loc”, am recunoscut. „Ce e în neregulă cu mine, că îmi place să mă ascund? Că îmi plac secretele mele?”

Damon, nu mi-am putut imagina, avea secrete. Nu s-a lăudat cu faptele sale murdare, dar nici nu le-a ascuns niciodată. Will, celălalt membru al haitei noastre, nu a făcut nimic fără sprijin, așa că cineva a fost mereu conștient de ce punea la cale.

Și Michael – căpitanul echipei noastre și cel de care eram cel mai aproape – s-a ascuns doar celor din jur ce a ascuns de el însuși.

Dar eu... știam cine sunt. Și am făcut un efort concertat pentru a nu lăsa pe nimeni să-l vadă.

„Îmi place că îmi mint părinții”, am șoptit aproape. „Îmi place că ei
nu știu ce am făcut aseară sau săptămâna trecută sau ce o să fac în seara asta. Îmi place că nimeni nu știe cât de mult îmi place să fiu singură. Cât de mult îmi place să lupt și îmi plac camerele private din cluburi... Am încetat, pierdut în gânduri, amintindu-mi ultima lună de la ultima mea mărturisire și toate nopțile în care mă pierdusem.

„Îmi place că prietenii mei sunt răi pentru mine”, am spus, continuând. „Și îmi place să mă uit.”

Am înfășurat un pumn în altul, forțând cuvintele să iasă.

„Îmi place să privesc oamenii. Ceva nou pe care tocmai l-am descoperit despre mine.” Mi-am trecut mâna prin păr, simțind vârfurile aspre cu gelul. „A dori să fii în ea, să simtă ceea ce simt, este aproape mai fierbinte decât să faci parte de fapt.” M-am uitat în sus la ecranul întunecat, văzând doar o fâșie din el rămasă deschisă.

„Și îmi place să-l ascund. Nu vreau ca prietenii mei să mă cunoască atât de bine pe cât cred ei. Nu știu de ce." Am clătinat din cap, gândindu-mă. „Există doar câteva lucruri care sunt mai interesante atunci când sunt secrete.”

Lasându-mi ochii în jos, oft. „Dar oricât de mult mă descurc să nu fiu văzut, este și singur. Nu există nicio legătură.”

Ceea ce nu era în întregime adevărat dacă o vedeai din afară. Michael, Will,
Damon... toți am fost tăiați din aceeași pânză într-un fel. Cu toții ne-a plăcut plimbarea sălbatică și am tânjit la mare care a venit doar din a face tot ce nu trebuia să facem.

Dar eu? Mi-a plăcut intimitatea mea. Mai mult decât au făcut ei.

Și mi-a plăcut sordid. Cât au făcut ei.

Machine Translated by Google

Am alungat rușinea, revenind. „Deci, oricum, mint. Tot timpul.
De prea multe ori pentru a numara.” Tuturor. „De asemenea, mă supăr pe tatăl meu de cele mai multe ori. Am luat numele Domnului în zadar de vreo cinci sute de ori în ultima lună și am făcut sex înainte de căsătorie pentru a rupe monotonia fiecărui minut de veghe consumat de gânduri impure.” Eu dau din cap, râzând de mine. „Penitența nu mă va face să mă opresc și nu am de gând să mă schimb, așa că...”

Deci, de aceea, mărturisirea unui preot nu-mi face bine. Din nou, îmi place să fac tot ce fac greșit.

Dar m-a simțit bine să recunosc asta. Cel puțin am mărturisit, nu? Cel puțin știam că fac lucruri pe care nu ar trebui, și asta era ceva.

Închizând ochii, m-am rezemat de perete și am respirat tăcerea.

La dracu-mă, abia așteptam noaptea asta. Gândindu-mă la catacombe sau la cimitir sau oriunde am ajuns, m-a umplut de nevoie. Masca mea, frica, goana... Mi-am înghițit nodul din gât, simțindu-mi căldura corpului crescând.

Acalma fântânii din spatele bisericii picură încet și am auzit în depărtare ecoul unei tuse. Nu știam ce aș fi făcut mai întâi, să sparg ceva, să înșurubat pe cineva sau să mă lupt, dar îmi doream orice ar fi acum și nici măcar nu era întuneric încă. Seara asta a fost punctul culminant al anului meu.

„Există o poveste...” a spus o voce deodată, zguduindu-mă.

Mi-am deschis ochii, iar inima mi-a căzut în stomac.
Ce...?

"Ce naiba?" Am izbucnit, stând în picioare. "Cine este?"
Vocea – a unei femei – venea de undeva aproape.

Ca cealaltă parte a nenorocitului de mărturisiri.

M-am ridicat de pe scaun, picioarele scârțâind pe podeaua de marmură.

„Nu, te rog, nu”, a implorat ea, știind probabil că eram pe cale să deschid ușa camerei preotului de cealaltă parte. „Nu am vrut să ascult, dar eram deja aici și ai început să vorbești. Nu voi spune nimic.”

Părea tânără, poate de vârsta mea și nervoasă. M-am uitat la ecran, cu vocea ei la câțiva centimetri depărtare.

— Ai fost acolo tot timpul asta? Am mârâit, cu capul o zgomot de toate prostiile pe care tocmai le spusesem. "Ce naiba? Cine e ti tu?"

Machine Translated by Google

Mi-am deschis perdeaua, dar apoi am auzit obturatorul de pe partea ei a ecranului alunecând până la capăt, iar rugăciunea ei: „Te rog”, a șoptit ea. „Vreau să vorbesc cu tine și nu pot dacă mă vezi. Dă-mi doar un minut. Doar un minut."

M-am oprit, blocându-mi maxilarul împreună. Ce naiba făcea ea
Acolo? Știa ea cine sunt?

— Mă poți vedea, spuse ea. „Acordă-mi doar un minut.”

Ceva la vocea ei era fragilă. Ca și cum ar fi o vază clătinându-se pe marginea unei măsuțe de cafea. Am rămas încremenit un minut, dezbătând dacă să-mi las sau nu curiozitatea să-i tragă fundul din camera respectivă sau să o răsfăț.

Bine. Doar un minut atunci.

„Există o poveste”, a început ea din nou când nu m-am deplasat mai departe, „despre Hotelul Pope din Meridian City. Știți locul?”

Am privit ecranul, abia văzându-i conturul în întuneric.

Papa? Deșeurile aia de mai multe milioane de dolari pe malul rahat al râului?

Am închis perdeaua, luându-mi din nou loc. "Cine e ti tu?"

— Există un zvon despre etajul al doisprezecelea, continuă ea, ignorând întrebarea mea. „Există, dar nimeni nu poate ajunge la el. Ai auzit povestea asta?”

M-am lăsat puțin pe spate, cu corpul încă rigid și în gardă. "Nu."

„Zvonurile spun că familia care deține Papa a construit un etaj al doisprezecelea în fiecare hotel pe care l-au construit. Pentru uzul personal al familiei”, mi-a spus ea. „Întregul etaj este reședința lor atunci când se află într-un anumit oraș cu unul dintre hotelurile lor. Totuși, este inaccesibil oaspeților. Liftul nu se oprește la acel etaj, iar când a fost investigat, nici măcar nu există posibilitatea ca liftul să se oprească acolo. Podeaua este zidită.” Vocea ei s-a uniformizat și am observat un strop de entuziasm în cuvintele ei. „La fel și accesul în casa scărilor.”

„Deci, cum ajunge familia la etajul lor secret când vrea să intre?”

„Ei bine, asta e întrebarea, nu?” ea a intrebat. „Acesta este secretul. Pentru
Cel mai mult timp, oamenii au presupus că este doar un mister promovat de proprietari și personal pentru a crește atractivitatea hotelului.” Ea a făcut o pauză și am putut-o auzi respirând. „Dar apoi oaspeții au început să o observe .”

"A ei?"

„O femeie – dansând”, a răspuns ea.

„Dansez”, am repetat, deodată puțin mai interesat.

Un etaj secret? O intrare secretă? O fata fantoma?

Machine Translated by Google

Am simțit că ea a dat din cap, dar nu puteam fi sigură. „După miezul nopții, când aproape toți oaspeții sunt ascunși în camerele lor, iar hotelul este liniștit și întunecat, ei spun că o poți vedea...” aproape a șoptit ea și i-am auzit zâmbetul în voce. „Dansez singură – ca o balerină – în sala de bal întunecată, luminată de lună. Dansând pe un cântec de leagăn bântuitor.”

Îi privesc buzele mișcându-se, ascunse mai ales în umbră, dar puteam distinge conturul.

„O altă poveste spune despre o balerină care dansează și pe balconul de la etajul al doisprezecelea”, a continuat ea. „O vedeau de la ferestre mai sus. Ploaia ușoară, strălucind în timp ce reflectă luminile orașului, dansând cu ea în timp ce ea se învârte și sare în aer. Povești adunate de-a lungul anilor, observări și întrebări... O fată care nu s-a înscris și nu a plecat niciodată, ascunzându-se ziua și dansând noaptea.” Și apoi vocea ei a scăzut într-o șoaptă, făcând părul de pe brațele mele să se ridice. „Întotdeauna singur, mereu ascuns.”

Nu putea fi adevărat, dar am vrut să cred că este. Era ca o vânătoare de comori, nu-i așa? O fată, ascunsă de lume, ascunsă. Chiar sub nasul tuturor.

„De ce îmi spui povestea asta?”

„Pentru că e încă acolo”, a răspuns ea. „Se ascunde pe podeaua secretă. Singur. Cel puțin asta îmi place să cred. Secretele și misterele fac viața amuzantă, nu-i așa?

Am zâmbit în sinea mea, aplecându-mă în față și sprijinindu-mi din nou coatele pe genunchi. „Da.”

Degetele ei au ajuns la ecran și, în sfârșit, am văzut o bucată din ea. Mâna ei zveltă, vârfurile degetelor și unghiile scurte.

„Îmi plac secretele tale.” Părea fără suflare. „Și cine ești cu adevărat doare păstrându-le? Dreapta?"

Vântul și apa m-au înconjurat și mi-am dat seama că acolo mirosul venise din. O mirosisem de îndată ce am pășit în spovedanie. Era deja aici.

„Ascultați des mărturisirea altora?” am întrebat, oarecum amuzată.

"Uneori."

Răspunsul ei a fost atât de rapid, încât nu am putut să nu o admir. Mi-a plăcut că ea M-am simțit atât de în largul meu să fiu sincer și am sperat că a fost din cauza mea.

„Mint și eu”, a oferit ea.

"La care?"

Machine Translated by Google

„Familiei mele”, a spus ea. „Ii mint tot timpul.”

„Despre ce îi minți?”

„Orice am nevoie pentru a-i menține fericiți. Le spun că sunt bine când nu sunt. O văd pe mama și nu ar trebui să o fac. Mint despre lupta mea de a fi loial.”

„Este important să le ascunzi adevărul?”

„La fel de necesar ca și dorința lor de a-mi cunoaște fiecare pas, da.” Degetele ei au plecat de-a lungul ecranului, unghiile ei zgâriindu-l abia. „Ei încă mă văd ca un copil. Incapabil."

„Sună de parcă ai putea fi”, am gândit eu. „Tânăr, vreau să spun.”

O batjocură i-a scăpat de pe buze, provocându-mă. „Eram bătrân la șase ani. Poti tu auzi sunetul asta?”

Mi-am îngustat ochii, încercând să o dau seama. Vocea ei, tot ce spunea, cine era... Vechi la șase. Crescuse prea devreme. Asta voia să spună.

Aplecându-mă din nou pe spate, i-am văzut forma întunecată schimbându-se pe cealaltă parte a ecranului. Voiam să o văd, dar nici nu voiam să mă opresc din vorbit. Nu încă.

A spus că nu poate vorbi cu mine dacă o văd. Am cunoscut-o atunci?

„Suntem întotdeauna buni, pentru că există consecințe”, i-am spus. „Luați-le și fiecare își arată adevăratul sine. Cam ca și cum să-ți dai jos o mască.”

„Sau să pun una”, a răspuns ea. „La urma urmei, există libertate în ascundere, nu-i așa?”

Da, cred... „Îți

place senzația de mască?” ciripit ea schimbând subiectul.

A fost oarecum din senin, iar inima mi-a sărit o bătaie. „De ce m-ai întreba asta?”

Ea știa cine sunt, nu-i așa? Ea știa că era Noaptea Diavolului.

„Îmi place senzația unuia”, a spus ea. „Ca acest ecran și întunericul. Sunt un fel ca măștile, nu-i așa?

Cam.

„Aș putea fi oricine.” Vocea ei fragilă se netezi, devenind jucăușă. „Aș putea fi o fată cu care ai crescut. Un coleg. Sora mai mică a cuiva. Copilul pe care obișnuiai să-l îngrijeai când aveai șaisprezece ani...”

Colțul buzelor mi s-a ridicat și am întreținut ideea. Deși nu i-am recunoscut vocea, asta nu însemna că nu o cunoșteam. Ea ar putea fi

Machine Translated by Google

o fată pe lângă care treceam pe holuri în fiecare zi. Cineva căruia nu i-am aruncat niciodată o a doua privire. Sau ar putea fi prietena unui prieten sau unul dintre copiii grădinarului. Cine stia?

„Și și tu poți fi oricine”, se gândi ea. „Iubitul unui prieten, a profesor de care eram îndrăgostit, sau unul dintre prietenii tatălui meu. Ai putea să-mi spui orice. Aș putea să-ți spun orice. Și nu e nicio jenă, pentru că nu trebuie să ne confruntăm niciodată. Nu dacă nu vrem.”

M-am aplecat din nou mai aproape, încercând să respir mai mult din parfumul ei.

Am vrut să o văd. Cu siguranță trebuia să o văd.

„Îți voi păstra secretele”, i-am spus. "Nu contează cine ești."

„Ești unul dintre secretele mele”, a răspuns ea. — Încerc să te fur, dar Mi-aș dori să nu vreau.”

"Ce inseamna asta?" Mă furi?

„Deci, ce îți place să urmărești?” ea a intrebat.

„Huh?” Ea a schimbat din nou subiectul. Ea se mișca cu o milă pe minut și îmi era greu să țin pasul.

„În mărturisirea ta, ai spus că-ți place să privești. Vezi ce?”

Mi-am mestecat colțul gurii, ezitând. „Cred că știi”, i-am răspuns, înghețându-mă. „Dă-ți seama, fată mare.”

Ea a râs pentru prima dată. Era acest sunet perfect, inocent și mâinile mi-au fredonat de dorința de a o atinge dintr-o dată.

— Și dacă și mie îmi place să mă uit? a tachinat ea. „Arată-mi cu cuvintele tale.”

"Nu pot." M-am uitat în jos, stânjenită în ciuda mea.

„Te rog”, a întrebat ea din nou, cu vocea coborând într-o șoaptă, iar eu am înjurat Am putut simți căldura respirației ei pe fața mea. "Vorbește-mi. Spune-mi ce nu spui nimănui.”

Am clătinat din cap, luptându-mă. Felul în care a vorbit... Uneori a fost ca o femeie, călare în poala mea cu buzele la câțiva centimetri de ale mele.

Dar tocmai acum, era ca o fetiță, disperată după un răsfăț.

— Când a fost ultima ta mărturisire, micuțule? Am împins, mergând mai departe pe teritoriul ei.

„Nu am avut niciodată unul.”

„Nu ești catolic?”

"Nu."

Atunci de ce era aici?

Machine Translated by Google

Dar din nou, de ce era și ea în camera preotului? "Ești un
Micul mister însuți, nu-i așa? am întrebat, fără să aștept un răspuns.

"Haide. Ce îți place să urmărești?" repetă ea, împingându-mă.

Am deschis gura, dar am ajuns să oftat.
Iisus. Ce îmi place să mă uit? Nu pot să-i spun asta. La dracu.

Am închis ochii. Trebuia să plec. Dacă m-ar cunoaște? Dacă aș merge la școală cu
ea? Dacă ea ar fi cineva pe care mi-aș dori? Ea nu ar vrea să știe rahatul asta.

Dar de parcă ar fi cunoscut teama mea, mi-a spus: „Nu-ți fie frică. eu sunt deja
Îmi imaginez ce este mai rău și încă sunt aici, nu?

Am clătinat din cap, simțindu-mă prost, dar am râs oricum. „Îmi place..." am alergat a
mâna în sus și în jos pe fața mea. — Unul dintre prietenii mei a avut o fată în sala de
presă vara asta, am spus eu, plecând de la capăt. „Era târziu, eram cu toții foarte luminați și
starea de spirit se încingea. A început să o sărute și să o simtă ridicată, nimic din ce nu am
văzut până acum, dar ea s-a uitat la mine, probabil așteptându-se să mă alătur, dar..."

Am inspirat adânc. Nu am simțit că sunt în siguranță acum. Nu eu am
am impresia că m-aș ascunde în această confesională întunecată, cu un paravan
între mine și această fată pe care s-ar putea să o cunosc sau nu. Ar trebui să tac.

Dar o parte din mine nu a vrut. Fiecare cuvânt m-a adus mai aproape de margine.
Mai aproape de cădere. am vrut să cad.

Am continuat. „Ceva m-a ținut înrădăcinat în scaunul meu de data aceasta. Nu am putut
ia-mi ochii de la ea, dar nici eu nu m-am putut misca."

Fata de cealaltă parte a rămas tăcută, dar știam că era încă acolo.

„Nu am vrut să mă mut", am mărturisit. „Și nici ea nu și-a putut lua ochii de la mine. S-
a călare pe el, dracându-l, dar ochii ei au fost ațintiți asupra mea tot timpul.

Mi-am închis ochii pentru o clipă, amintindu-mi că o vedeam măcinat de el. Dar totul a
fost pentru mine. Tot ce a făcut ea a fost să mă țină să urmăresc.
am controlat-o.

„I-am văzut pieptul mișcându-se mai repede cu respirația ei, cu transpirația pe ea
gâtul, ochii ei nervoși... Ea nu știa ce am de gând să fac. Ea nu știa dacă îmi plăcea ceea
ce văd sau dacă aveam de gând să mă năpustesc în orice secundă. Era speriată. Și
emoționat."

Habar nu avea la ce mă gândeam. Cât de mult îmi plăcea ce făcea ea
pentru mine fără a pune mâna pe mine. Nu comunicam cu mine

Machine Translated by Google

mâinile sau gura mea, doar ochii mei pe tot corpul ei și asta a înnebunit-o fără să știe. Doamne, i-a plăcut.

„A tras-o”, am spus, „dar eu am fost cel care a făcut-o să vină”.

Mi-am dat seama că mi se simțeau pantalonii mai strânși și m-am întins pentru a mă acomoda, mormăind pe sub răsuflare de durere.

„Sordid, nu?” Am spus. „Dezgustător, șmecher, ticălos...”

„Da.” Dar am auzit un zâmbet în vocea ei. „Deci, ce ai făcut în privința asta?”

"Ce vrei să spui?"

Vârfurile degetelor ei se apăsă din nou pe ecran. „Trebuie să fi fost pornit după aceea. Ce-ai făcut?"

Mi-am ținut râsul nervos. Nu a ratat nicio bătaie, nu-i așa? „Ești jupuindu-mă de viu chiar acum, puștiule.”

I-a scăpat un hohot de râs și aproape că i-am deslușit buzele aproape de ecran.

"Cati ani ai?" Am întrebat.

„Suficient de în vârstă pentru a fi văzut și auzit mai rău”, a răspuns ea. "Nu vă faceți griji. Acum ce ai făcut după asta?”

„Nu pot...” am expirat. "Nu eu am.... Nu am făcut nimic.”

Dar ea a așteptat. Ea știa că mint.

Mi-am lins buzele uscate, coborând vocea atât de joasă, încât nu știam dacă mă putea auzi. „Nu am așteptat ca prietenii mei să se ridice și să plece în mașină să merg să iau mâncare”, i-am spus. „Și nu am așteptat ca fata să coboare pe hol până la baie sau să intre în duș. Nu am urmat-o și nu am stins luminile, speriind-o...”

Amintirea gâfâitului ei mi-a răsunat în urechi și lumea s-a înclinat în față pe mine. Baia întunecată, perdeaua de duș care se legănă, aburul pe care îl simteam deja...

„Nu-i nimic”, a spus Mystery Girl când am rămas tăcută.

„Nu mi-a plăcut să o sperii sau să o fac să țipe.” Mi-am strâns dinții, lăsându-mi capul în mână. „Sau să mă urc în dușul ăla și să o apuc și să o simt că se destramă în mâinile mele...”

Degetele mi-au alunecat prin păr, rușinea mi-a ars fața, dar și o greutate ridicându-mi de pe umeri. Dacă acest copil nu a fugit, atunci poate că nu eram așa de rău, nu?

Dreapta?

„Și nu am iubit fiecare secundă din interiorul corpului ei strâns...”

Machine Translated by Google

— Nu, nu, m-a îndemnat ea, oprindu-mă. „Nu mai spune. Vă rog."

Mi-am ridicat capul, interiorul mi se micșorează. „Te sperii.”

"Nu."

"Mincinos."

— Da, spuse ea în cele din urmă. „Da, mă sperii. Dar îmi place. Eu sunt doar..."

„Doar ce?”

„Sunt doar...” Ea făcu o pauză, respirând neregulat. „Doar gelos.”

"De ce?"

— Pentru că ai vânat-o. Fruntea ei palidă s-a aplecat în ecran și am prins câteva șuvițe de păr bogat și închis la culoare. „Poate că nu ar trebui să te las să mă vezi încă. Poate ar trebui să te las să mă vânezi și pe tine. Se pare că ești bun la asta.”

M-am aplecat în spate, un zâmbet trăgându-mi buzele. nu mi-a mai fost rusine. Ținându-mi ochii pe ea, mi-am scos cheile din buzunar și am înfipt cea ascuțită de mașină într-una dintre găurile paravanului de răchită. Înainte ca ea să aibă timp să se întoarcă, am tras cheia în jos, am rupt o fantă a ecranului și mi-am împins mâna, prinzându-i cămașa în pumn exact când încerca să scape. Am tras-o înainte și m-am aplecat, mirosind vântul pe pielea ei și simțind cât de mică și ușoară era. Abia am îndoit un mușchi, ținând-o.

„Ce te face să crezi că nu am făcut asta în tot acest timp?” am tachinat. „Crezi că acea mică poveste este cât de obraznică pot fi? Ar trebui să-ți spun despre vara trecută și despre fosta mea dădacă într-o noapte, care era acasă de la școala de medicină? Îi plăcea cum am crescut.”

Ea a respirat greu și superficial, iar mâinile ei s-au ridicat, strângându-le pe ale mele. "Da."

Mi-am îngustat ochii, eliberându-i hanoracul și, în schimb, ridicându-mi mana la fata ei. La atingerea mea, ea tremura, dar nu s-a dat înapoi.

Pielea netedă se simțea ca o apă în timp ce mi-am pastit vârfurile degetelor peste ascuțitul ei maxilarul și în sus pe obraz. Am trecut pe lângă lobul ei delicat al urechii și am trecut în părul ei, descifrând moliciunea și lungimea pe care le ascundea. Țesătura s-a periat pe dosul mâinii mele și mi-am dat seama că purta glugă.

Părul îi era ascuns în spatele ei și totul era rece. Fața, mâinile, părul... chiar și urechea i se simțea ca un gheață.

— Ești atât de rece, am spus.

Dar și-a întors fața în mâna mea, respirația ei fierbinte căzând în mine palmier. „Nu mi-e frig.”

Machine Translated by Google

Buzele ei abia mi-au atins mâna și am vrut să merg cu un centimetru în plus – să mă apropii și să le ating, dar nu am făcut-o. Ea nu scăpa de mine și am vrut să trag asta. Glisându-mi mâna în jurul gâtului ei, am ținut-o și mi-am trântit degetul mare pe partea din față a gâtului ei, simțind-o înghițind.

Era atât de nemișcată, de parcă i-ar fi fost cu adevărat frică. Un sunet a izbucnit de undeva în biserică și am înregistrat pentru scurt timp o minge de baschet care sări. După ani petrecuți pe teren, am știut că sunetul ar fi fost vocea mamei mele.

„Este noaptea Diavolului, iar noaptea este tânără”, a spus ea în cele din urmă. „Poate că vei găsi pe altcineva pe care să-l sperii în seara asta.”

Mi-am strâns strânsoarea. — Și dacă vreau să te sperii?

I-am simțit corpul tremurând de râs. „Atunci poate voi fi prin preajmă”, ea spuse jucăuș, trăgându-se. "Vanatoare placuta."

Și am auzit un târâit și am văzut lumină revărsându-se în cămăruța ei înainte ca ușa să se închidă trântind, făcând din nou întuneric.

"Hei." Mi-am tras mâna înapoi. „Hei!”

M-am ridicat și am deschis perdeaua, ieșind și uitându-mă în jur înainte de a deschide ușa. Camera preotului era goală. M-am învârtit și am scanat biserica, observând doar câțiva oameni în strană, niciunul nu arăta ca o adolescentă. Mergând spre rândul de coloane de lângă ferestre, m-am uitat în jur, fără să văd pe nimeni acolo.

"Ce naiba?" Unde s-a dus?

Sunetul săritura sa înregistrat din nou și mi-am ridicat privirea, văzându-l pe Damon înconjurând ultimul rând de strane și mergând spre mine. Probabil că tocmai a terminat cu Beir.

"Ce se întâmplă?" întrebă el prin țigara neaprinsă din gură.

M-am îndreptat și am închis gura, încercând să respir mai încet. "Nimic."

Nu aveam idee cum să încep să explic ce tocmai s-a întâmplat. În plus, nu era înțelept să pui o fată pe radarul lui dacă plănuiai să o ții pentru tine. Cel puțin, la început.

Ținând mingea lângă el, se aplecă și își aprinse țigara folosindu-se una dintre lumânările de rugăciune.

„Hai, dă-i drumul”, l-am certat, tot încercând să nu mă uit în jur după fată. Încă o simțeam acolo.

Damon se ridică, capătul țigării lui ardea portocaliu și un puf de fum plutind în aer. „Parcă ne pasă un rahat”. A scos țigara din

Machine Translated by Google

gura lui și a suflat.

„Dar este jignitor pentru cei care o fac. Nu e de mirare că ești în mărturisire în fiecare naiba de săptămână.” M-am plimbat în jurul lui, devenind nerăbdător și neștiind de ce.

Damon a făcut tot ce a putut pentru a fi un nemernic, dar acesta a fost el. El a fost mereu la fel.

Și dintr-o dată, nu mi-am dorit același rahat vechi în seara asta dintr-un motiv oarecare. eu nu voiam ca el să fie el sau eu să fiu eu. Nu am vrut să ascund nimic în seara asta.

Este noaptea Diavolului, spusese ea. Ea știa ce facem noi. Ea mă cunoștea. Dacă nu m-ar găsi, aș găsi-o.

Machine Translated by Google

Kai

Prezent

Am luat câteva sticle de apă din bolul de gheață de lângă prosoape și am mers spre baia de aburi, căldura umedă mi-a șerpuit în nări când am deschis ușa de sticlă mată și am intrat.

Clubul bărbaților Hunter-Bailey era liniștit la această oră a zilei. Și nu contează cât de ocupați am fost eu și prietenii mei – sau cât de mahmureală – de obicei ne găseam aici în majoritatea dimineților.

Mi-am ridicat privirea, l-am zărit instantaneu pe Michael așezat la doi pași în sus pe scaunul de marmură care șerpuia prin cameră, în timp ce Will stătea cocoșat în dreapta mea cu o treaptă în jos. Și-a ridicat capul și am putut vedea indiscrețiile de aseară scrise pe toată fața lui palidă și obosită. Cearcănele i s-au așezat sub ochi și a lăsat din nou capul în jos, mormăind: „Nenorocitul”.

Am clătinat din cap, întinzând o sticlă de apă. „Ai nevoie de noi vicii.”

Nemernicul era beat în fiecare zi. Și, ca să adauge rănirea, a suflat din plin fiecare cent pe care i-au dat părinții săi indulgenți și indulgenți, plătind pentru oricare dintre cele trei lucruri cărora și-a dedicat viața: băutură, femei și, așa cum începusem să bănuiesc, pastile si pulbere.

Mi-a scos apa din mână și a ținut sticla răcită pe fruntea lui, respirația lui superficială devenind tremurată.

Luând sticla mea, am urcat treapta și m-am așezat lângă Michael. A lui spatele și capul s-au sprijinit de perete, iar ochii lui erau închiși în timp ce aburii se învârteau în aerul din jurul nostru. Iluminarea slabă a aruncat o strălucire blândă, albastră în toată încăperea, și am simțit un firicel de sudoare alunecând deja pe piept spre prosopul meu.

„Cum merg renovările la St. Killian’s?” L-am întrebat.

Machine Translated by Google

Dar el a clătinat din cap. „Nu. Nu-mi vorbi despre dracu
renovari chiar acum.”

Mi-am îngustat privirea, văzându-i ochii deschiși și maxilarul îndoit în timp ce se uita înainte. El era furios? Cu mine?

Și apoi m-a lovit suspiciunea. Cu o seară înainte și ce s-a întâmplat la dojo cu Rika.

Grozav. Nu că aș fi avut dreptate în niciun fel, dar am avut încredere în ea să nu-i spună lui Michael orice lucru.

Am dat o respirație. „Omule, îmi pare rău. Nu aveam de gând să o rănesc. eu...”

„Știi la cine m-am gândit în ultima vreme?” m-a întrerupt,
întrebând, dar fără a aștepta un răspuns. — Mama ta, Vittoria.

Mi-am ținut ochii pe el.

„Era o piesă prețuită pe vremea aceea, nu?” gândi el, cu un zâmbet ușor pe față. „Totuși este, dacă mă întrebi pe mine. Mare fund. Picioare lungi."

M-am liniștit, strângând maxilarul. Știam ce face, dar furia creștea oricum.

El a continuat: „Nu cred că ți-am spus vreodată cât de fierbinte m-a făcut întotdeauna, nu-i așa? Înapoi în liceu, venind la tine acasă și văzând-o în hainele ei de antrenament strâmte. Femeia aia încă nu pare o zi peste treizeci de ani.”
A zâmbit, savurând insultele pe care le-a măcinat în fața mea.

„Știi ce cred că voi face?” s-a batjocorit el. „Cred că voi merge la părinții tăi în seara asta. Așteaptă până când tatăl tău doarme și vezi dacă vrea să se urce peste mine. Da.” El a dat din cap. „Îi va plăcea senzația mea, iar dacă nu, cui îi pasă? Cui îi pasă cât de mult se luptă și plânge? O să pun frică în ea, așa că de fiecare dată când sunt prin preajmă, ea va ști că pot lua orice vreau de la ea, indiferent de ce.

Mi-am strâns pumnii în lateral și m-am uitat în față, cu furia arzând
prin intestinul meu. Prea al naibii de departe.

M-am ridicat și am coborât treptele, întorcându-mă către Michael, care încă stătea relaxat lângă perete. Dar ochii lui erau fixați pe ai mei, prea pregătiți pentru această confruntare.

„N-aș fi rănit-o niciodată”, am spus din nou.
„Răni pe cine...”

Dar Michael a întrerupt întrebarea lui Will și s-a uitat la mine, aplecându-se în față. „Când mă trezesc în miezul nopții, mă aștept să o găsesc pe Rika acolo”, a spus el. „Nu plânge în timp ce scoate rahatul dintr-un sac de box

Machine Translated by Google

jos, la ora trei dimineața, pentru că ai făcut-o să se simtă rușinată de ea însăși.

M-a urmat în jos pe treaptă, înghesuindu-mi spațiul și încercând să mă intimideze. „Și când o întreb ce e în neregulă”, a continuat el, „nu mă aștept să mă mintă pentru a te proteja. Ce naiba e cu tine?
De ce ai merge atât de departe?”

„Trebuie să se poată proteja”, i-am spus. „Trebuie să fie pregătită. Ea nu este păpușa ta.”

„Nu-mi spune ce este ea!”

„Ai spus că e una dintre noi!” am replicat eu. „Nu este diferită, nu? Nu mă mângâi pe Will sau pe mine. — Ea este egală. Asta este ce ai spus. Suntem și noi prietenii ei și avem miza să o vedem capabilă să se protejeze. Nu o țin de mână ca și cum ar avea cinci ani.”

Michael s-a repezit înainte, ajungând în fața mea. „Nu poți lua decizii cu privire la femeia mea.”

„Ești sigur că faci?” Am tras înapoi.

Golurile dintre sprâncene i se adânciră. Era încă supărat.

Dar eu eram cel care avea dreptate.

Michael a îngrijit-o pe Rika ani de zile. De când erau copii, el s-a jucat cu ea și a luat-o cu mintea. Nu s-a descurcat niciodată cu ea cu blândețe și întotdeauna se aștepta ca ea să aibă grijă de ea și de propria ei rahat.

Dar acum că era a lui, el se schimbase. Cu toții am purtat propriile noastre bătălii, inclusiv pe a lui Rika. La ce naiba se gândea? Nu-i făcea niciun bine.

Am auzit oasele din corpul lui trosnind în timp ce ceva s-a strâns. Dacă aș fi fost altcineva, m-ar fi lovit deja.

Dacă aș fi altcineva, nu i-ar fi frică.

„Încearcă doar”, l-am batjocorit. "Te provoc."

A făcut un pas mai aproape, la fel și eu, gât la gât și ochi la ochi ca noi amândoi ne stăteau bine. Nu l-am călcat niciodată pe degetele lui Michael, iar el nu a călcat niciodată prea departe pe ale mele. El știa că nu va câștiga, așa că, pentru a-și salva mândria, am fost întotdeauna primul care a dat înapoi. Oricum, în puținele ocazii în care am fost supărați unul pe celălalt.

Dar m-am trezit că de data aceasta nu sunt dispus să renunț. Nu am vrut să fac Rika se simte prost, dar nici ea nu ar trebui să se simtă confortabil. Nu cu Damon alergând în jur. Am avut dreptate.

Machine Translated by Google

Sudoarea îmi curgea pe spate și ne-am uitat unul la altul, niciunul dintre noi nu clipește.

„O să o puneți chiar acum?” întrebă Will.

Mi-am acoperit ochii. Pentru numele lui Hristos.

Lasă-l pe Will să facă o glumă chiar acum.

Oftând, m-am plimbat în jurul lui Michael și m-am uitat între ei doi. „Avem dușmani. Și lista crește în fiecare zi. Rika ar trebui să fie la fel de alertă ca și noi.”

Noi patru formasem o corporație — Graymor Cristane — o combinație a numelor noastre de familie — și Rika a insistat să fie un partener egal în afacere. Și în grup. Trebuia să știe cum să facă față oricărei amenințări.

Dar Michael s-a întors spre mine, clătinând din cap. „Damon a plecat.”

— Nu, Damon se ascunde, l-am corectat. „Te-ai oprit să te întrebi de ce?” I-am aruncat o privire lui Will înainte de a mă întoarce la Michael.

„De ce nu sunt poze cu el online? De ce detectivii nu reușesc să-l găsească pentru a-l urmări așa cum le-am cerut? Nu găsesc niciun rezultat pe cardurile lui de credit, iar pașaportul lui nu a arătat nicio activitate în ultimul an.”

Adică, presupunând că nu e mort, de ce nu apare pe radarul nimănui?

„Damon nu se ascunde”, le-am spus. „De ce se ascunde acum? El stie nu venim după el. De ce nu lovește cluburile din Moscova sau cumpără rahat din Tokyo sau nu este văzut în Hawaii, Fiji sau LA? Tonul meu a devenit mai tare, mai solicitant. „De ce este invizibil?”

Michael și Will au tăcut pentru o clipă, cu expresiile lor gânditoare, înainte ca Will să răspundă în sfârșit. — Pentru că nu vrea ca oamenii să știe unde se află?

"Exact." Și apoi am întâlnit ochii lui Michael. „Și de ce nu ar vrea ca oamenii să știe unde este?”

Privirea lui Michael a căzut, iar vocea lui a fost domolită. „Pentru că este undeva unde nu ar trebui să fie.”

Am dat din cap. Ego-ul lui Damon era de o sută de ori mai mare decât o navă. Nu s-ar ascunde de noi. Nu decât dacă avea un motiv întemeiat să nu fie găsit.

„Dacă pașaportul pe care l-am urmărit în Rusia anul trecut ar fi o acoperire?” eu i-a întrebat, fără să aștepte un răspuns. „Dacă el este mai aproape decât noi

Machine Translated by Google

gând?" Și apoi m-am apropiat de Michael, coborând vocea într-o șoaptă.
„Dacă nu a plecat niciodată?”

Ochii căprui ai lui Michael s-au îngustat din nou, iar maxilarul i s-a flectat ca roțile în capul lui a început să se întoarcă. După tot acest timp și toate eforturile eșuate de a-l localiza pe Damon, în cele din urmă m-a lovit. El a rămas în mod deliberat sub radar. Și nu a fost din vinovăție sau rușine pentru ceea ce făcuse. Se ascundea, pentru că era chiar sub nasul nostru. Mi-aș paria viața pe asta.

„Uau, uau, uau”, a interceptat Will și l-am văzut ridicându-se cu coada ochiului. „Nu există nicio cale! Nu ar fi putut să fie aici un an întreg și nu știm asta. Și dacă este, ce naiba așteaptă?

Mi-am întors capul spre el. „Noaptea Diavolului”. Și apoi m-am uitat înapoi la Michael. "Trebuie sa plecam. Acum."

A durat mai puțin de o oră pentru a ajunge la Thunder Bay, orașul nostru natal de coastă în care am crescut cu toții. Rika era încă în clasă, era un junior la Trinity College din Meridian City, așa că Michael i-a trimis un mesaj, anunțându-i că ne vom întoarce în câteva ore. Sunt sigur că i-ar fi plăcut să facă o scurtă navetă acasă pentru a-și vedea mama, dar Michael nici măcar nu i-a dat opțiunea.
Probabil pentru că nu avea de gând să o aducă vreodată în apropierea casei lui Damon sau a tatălui său.

Și oricât de mult am vorbit mai devreme în baia de aburi, nu aș putea spune că l-am dat vina. Gabriel Torrance a fost un rahat.

Ne-am așezat într-un loc de parcare de lângă alee circulară, la ralanti în noul SUV al lui Michael.

„Dă-mi drumul”, am spus, așezându-mă pe scaunul pasagerului, privind conacul de piatră. „Vreau să vorbesc singur cu el.”

— Vom pleca cu toții, spuse Will de pe bancheta din spate.

"Nu." Mi-am întors capul spre el, mijind ochii. "Stai aici."

M-am întors din nou înainte, întâlnindu-mă pentru scurt timp în ochii lui Michael. Will se comportase greșit de parcă ar fi fost treaba lui de când a plecat Damon și nu eram sigur că era cea mai bună idee să-l aduc aici, darămite să-l supun acestei case. Din câte știam, Damon se putea ascunde undeva înăuntru.

Machine Translated by Google

Mi-am dres glasul, am împins ușa și am sărit din mașină, privind înapoi prin geamurile deschise în timp ce închideam ușa. „Spune-i mamei mele că am murit bine”, le-am spus sarcastic amândurora și apoi i-am aruncat o privire lui Will. „Nu, de fapt, spune-i tu. Michael nu mai are voie în jurul mamei mele.”

M-am întors, auzind în spatele meu chicotul lui Michael. Nici unul din rahatul ăsta ar fi bine să nu fie adevărat.

Îndreptându-mă spre ușa din față, mi-am aruncat o privire scurtă spre turnul încorporat casa din fata. Casa Torrance era o structură din piatră ușoară în stil castel, dar erau trei turnuri de veghe, care îi confereau o calitate asemănătoare unui castel. Unul dintre turnuri se învecina cu dormitorul lui Damon, unde o scară în spirală vizavi de patul lui ducea la un mic alcov în partea de sus, cu o singură fereastră mică.
Am fost doar o dată în camera lui și nu m-a lăsat să stau mult. Acela a fost un loc în care și-a râvnit intimitatea.

Am întins mâna să apăs pe soneria, dar ușa s-a deschis brusc și am lăsat mâna.

"Domnul. Mori,” m-a salutat Hanson, un bărbat blond într-un costum simplu, negru. "Te rog, intra."

Am ezitat doar o clipă înainte de a păși înainte. Din moment ce trebuia să ne anunțăm la poartă, ei știau că vin, dar oricum am simțit un nod care mi se strângea în stomac la răspunsul rapid. Încă câteva momente de întârziere la a avea de-a face cu Gabriel ar fi fost apreciate.

A închis ușa și, fără un cuvânt, l-am urmat prin casă. Tatăl lui Damon putea fi găsit aproape întotdeauna acasă. Acolo era cel mai sigur.

Deși a pus în față tranzacțiile în mass-media, investițiile în rețele, știri și divertisment, știam că era doar o picătură în ocean a modului în care își câștiga banii. Bărbații cu mijloace cinstite nu și-au schimbat numele de familie rusești în cele englezești pentru a-și ascunde trecutul. Și numai bărbații cu fapte murdare au angajat o echipă de mușchi pentru a-i proteja non-stop.

Servitorul m-a condus prin casa vastă și spre terasa unde întreaga zonă era pavată într-un mozaic de piatră gri cu rânduri sporadice de Chiparoși italieni. Mai mulți oameni zăboviu în jur, multe tinere îmbrăcate șic și ținând pahare de șampanie. Nu părea să conteze că era abia amiază.

Un bufet de mâncare stătea în dreapta mea, în timp ce o masă plină de bărbați bine îmbrăcați a vorbit și a râs în apropiere. Gabriel, îmbrăcat în pantaloni negri și un negru

Machine Translated by Google

cămașă, stătea deasupra unui rottweiler, apucându-i gulerul.

M-am oprit, privindu-l. Și-a rotit pumnul în spatele capului câinelui, inelul de aur cu cap de leu de pe degetul mijlociu înfipându-i în craniu.
Câinele s-a scâncit, coborându-se, dar tot încerca să-și țină picioarele sub el. Lupta era încă acolo.

Mi-am blocat maxilarul și mi-am ridicat o privire dura către Gabriel. Fecior de curva.
Un zâmbet răutăcios îi curbea buzele subțiri în timp ce împingea mai departe și răsucea lanțul în jurul gâtului câinelui, sufocându-l.

Am făcut un pas, dar m-am oprit, văzând cei doi husky, beagle cu sânge
tăieturi în lateral și pitbull ale cărui coaste le-am putut vedea prin piele.

Având în vedere toată resentimentele mele față de Damon Torrance – cum încercase să mă omoare anul trecut, cum i-a trădat pe Will și Michael și cum a încercat să o rănească pe Rika — nu reușisem niciodată să-mi amintesc cum arată un monstru adevărat .

Câinele s-a rupt în cele din urmă și a căzut pe burtă, tremurând când s-a culcat.

Gabriel a luat o bucată mică de carne din farfuria de pe masa de grădină și i-a aruncat-o câinelui. Apoi s-a ridicat drept și a mai apucat puțină carne, aruncând bucățile mai mari ciobanului dresat și husky-ului care stăteau în spatele lui, în timp ce ceilalți câini se uitau la foame.

— Deci, mi-au trimis Nip-ul, nu? spuse el, fără să se uite la mine ca el
mângâi blana huskieului. „Nu mai este Michael câinele alfa?”

Mi-am înclinat bărbia în sus, păstrându-mi tonul la nivel în ciuda insultelor lui. — Regulile Moscovei, domnule Torrance. i-am amintit. "Numarul opt. „Nu hărțuiți niciodată opoziția.”

„Numărul nouă”, a răspuns el, arătându-mi ochii lui întunecați sub o sprânceană cenușie. „Alegeți timpul și locul pentru acțiune.”

Și și-a întins mâinile, făcându-le semn către oamenii săi și armele lor, care nu erau niciodată departe, și casa lui, adică eu eram pe terenul lui. Avea avantajul.

„Deci, despre ce este vorba?” Și-a șters mâinile pe un șervețel de in, săpându-și între degete și sub inel. „Ne înțelegem?
Îl vei lăsa pe fiul meu în pace dacă vine acasă?”

"Depinde. Ești deschis pentru afaceri?”

Dintr-o dată, ciobanul german se răsti, atât el, cât și pitbull lătrând unul la altul, în timp ce acesta din urmă încerca să smulgă carne. Gabriel a făcut un pas, strigând: „Nu. Toc!" A biciuit pânza, trântind-o în fața pitbullului.

Machine Translated by Google

Unul dintre oamenii lui s-a repezit să apuce câinele în timp ce Gabriel se încruntă la animalul de luptă.

„Acel pătat mă enervează”, i-a spus el bărbatului, apoi a lătrat iar câinele. "Jos. Jos!"

Bietul animal a fost târât și Gabriel s-a întors la masă, aruncând șervețelul în jos. S-a uitat la mine, revenind la conversația noastră.

— Nu te juca cu mine, băiete, strigă el. „Ești încă în viață doar pentru că Damon va dori să facă el însuși onorurile.”

„Nu”, am răspuns, cu tonul meu calm. „Fiul tău a făcut destulă mizerie pentru tine și nu ai nevoie de alta acum. Dacă putem face asta pe cale amiabilă, știu că am prefera amândoi, așa că nu încercați să mă intimidați.”

A râs încet, luând o băutură din paharul lui de stânci. Michael, Will, iar Rika fusese de acord că ei vor merge mai departe cu viața lor și vor lăsa pe Damon să meargă mai departe cu a lui dacă rămânea în afara orașului și departe de noi.

Dar nu eu. Trebuia să-l găsesc și nu le puteam spune prietenilor mei de ce.

Și trebuia să-l găsesc acum, înainte să se întoarcă acasă și la protecția familiei sale.

„Hotelul tău din oraș”, am continuat. "Papa. Este pe partea mea de râu și mă interesează. O favoare pentru alta. Tu imi dai ceva. iti dau ceva. Este de vânzare?”

„Totul este de vânzare.” Și-a pus paharul jos și s-a așezat, făcându-mi semn să fac același lucru. „Dar îmi voi vrea fiul înapoi.”

Bineînțeles că faci. M-am așezat pe scaunul de grădină negru, din fier forjat, încercând să par relaxat, în ciuda durerii din stomacul meu înnodat. L-am urât pe el și casa asta.

„Și chiar dacă asta e pe masă”, a continuat el, „tot nu va fi suficient a incheia o intelegere. Nu îmi placi."

"Fac." S-a apropiat o tânără blondă, iar eu mi-am întors privirea spre ea. Purta un halat alb de mătase suficient de lung pentru a-și acoperi fundul în timp ce se apleca să mai pună un pahar în fața lui Gabriel. „Și sunt de vânzare”, a tachinat ea.

Mi-am aruncat privirea înapoi spre Gabriel, încercând să ignor întreruperea. Nu era nici neobișnuit să vezi femei îmbrăcate așa în această casă și nici flirtul ei nu era ieșit din comun. Divertismentul a fost întotdeauna la îndemână aici.
Chiar și când mama lui Damon locuise aici.

Mi-am lăsat ochii în jos, simțind că adrenalina îmi inundă venele la amintirea lui a ei. Nu mi-a plăcut de ea mai mult decât soțul ei.

Machine Translated by Google

Tânăra s-a mutat să plece, dar Gabriel a tras-o pe spate și în poala lui.

„Știi care este problema ta?” m-a întrebat el în timp ce îi strângea o mână în jurul ei și îi strângea sânul prin halat. „De ce, dintre voi trei, ați fost cel pe care l-am urât să stau în jurul fiului meu în liceu?”

am rămas tăcut.

„Loialitatea ta are o limită”, a spus Gabriel, răspunzând la propria întrebare. „Eu putea vedea mereu asta. Grayson și Crist, te-ar proteja chiar dacă ar găsi o prostituată moartă în patul tău și sânge pe mâini. Fără întrebări. Fără ezitare. La fel ar fi și Damon.” A dat din cap spre mine. „Dar nu cred că ai face același lucru pentru ei.”

Ochii lui aroganți i-au ținut pe ai mei în timp ce el a strecurat o mână în halatul ei, mângâindu-i absent sânul.

Mi-am strâns mâinile în pumni. Dar apoi m-am relaxat, nevrând să-i dau satisfacția. Nu va ști niciodată cât de mult am făcut pentru fiul lui.

„Până și dragostea ta pentru prietenii tăi”, a continuat el, „nu ți-ar putea umbri niciodată sentimentul de bine și rău, nu?”

„Am ajuns la închisoare pentru că am agresat un polițist. Pentru un prieten, i-am amintit.

"Nu. Pentru că ai agresat un bărbat despre care credeai că merită pentru că și-a abuzat sora”, a argumentat el. „Chiar și ca criminal, ești nobil.”

Apoi și-a întors ochii spre fată. — Vezi tu, dragă, îi spuse el, scoțându-și mâna din halat și periându-i părul după ureche. „Kai Mori este un nenorocit care se îndreaptă pe sine și vreau să mergi acolo și să-l sugi chiar acum.”

Furia mi-a încălzit instantaneu corpul. Fata s-a uitat cu mine, ridicându-se capul ei jucăuș, apoi s-a plimbat în jurul mesei spre mine.

Nenorocitul ăla. Știa să lucreze oamenii, nu-i așa? Dacă plecam acum, conversația se terminase. Nici o afacere. Ceea ce probabil era exact ceea ce avea în minte. S-ar putea să-l dorească pe Damon înapoi, dar nu a vrut să aibă de-a face cu mine. Se aștepta să sar pe navă și să fug.

Acum, dacă aș lăsa fata să mă sufle, asta l-ar surprinde, nu-i așa?

Ea s-a oprit în fața mea și i-am ținut ochii în timp ce a îngenuncheat, unghiile ei de culoarea merlot care mi-au urcat încet coapsele. Ea m-a prins de centură, iar eu i-am prins mâinile, împingând-o.

Nu.

Gabriel nu mă împingea pe jgheab cu el.

Machine Translated by Google

M-am ridicat, îndreptându-mi cureaua și netezindu-mi mâna pe geacă.

„Întotdeauna previzibil.” Gabriel a râs.

Fata se uită la el, probabil speriată că făcuse ceva greșit, iar el smuci din bărbie spre ea, vorbind rusește. Ea s-a ridicat imediat și s-a întors înapoi în casă.

„Totuși, ar trebui să o încerci”, mi-a spus, luând băutura. "A gâtul adanc de o milă pe acela.”

"Totul este bine?"

Am dat din cap, văzându-i pe Michael și pe Will stând în pragul casei, privindu-ne. Am lăsat să scape, fără să-mi dau seama că o ținem. Nu eram sigur dacă văzuseră ce tocmai se întâmplase, dar nu prea îmi păsa.

— Hanson, îl sună Gabriel pe bărbatul său, a ezându- i băutura înapoi i punându-și brațul în jurul taliei unei brunete care se ridicase. „Du-i pe acești domni în sala de mese.” Ne-a aruncat o privire la noi trei. „Asistentul meu te va întâlni acolo pentru a discuta despre termeni și despre Papa. Tinem legatura."

Și a plecat, luând cu el pe tânără în casă.

Expresia plată pe care o forțasem s-a clătinat și m-am uitat la spatele lui când a plecat.

Tatăl lui Damon era aproape identic cu personalitatea lui Michael. uram pe amândoi. Și am înțeles perfect de ce tatăl meu vorbea rar cu vreunul dintre ei la petreceri sau evenimente sportive în copilărie. A fost singura zonă în care Katsu Mori și cu mine am fost de acord.

„Domnilor.” Hanson făcu un pas înainte, întinzându-și brațul și făcându-ne semn să-l urmăm în casă.

Michael și-a ciupit sprâncenele, întrebându-mă cu privirea, dar eu am clătinat din cap, urmând servitorul.

Cainii. Fata. Mulțimea de oameni de care nu-i păsa deloc văzându-i faptele murdare. Voia să știu că este mai puternic.

Dar aveam să fiu mai inteligent.

Hanson ne-a condus înapoi prin casă, cu mâinile încuiate la spate, până am ajuns la un set de uși duble și le-a deschis, invitându-ne într-o sufragerie. S-a oprit și s-a întors, lăsându-ne să intrăm.

„Te rog, stai unde vrei”, a spus el. „Vor fi servite băuturi răcoritoare în curând.”

S-a dat înapoi din cameră, închizând ușile duble negre și, de îndată ce am auzit clapetele aurii, mi-am eliberat respirația și am închis ochii.

Machine Translated by Google

"Ce s-a întâmplat?" întrebă Michael, părând îngrijorat.

Am clătinat din cap, întorcându-mă și uitându-mă pe ferestre spre terasa pe care tocmai am părăsit-o. „Aproape că am uitat”, am mormăit în sinea mea. „Aproape că am uitat că există un motiv pentru care Damon era atât de nenorocit.”

Am lovit piciorul unui scaun, clocotind. La naiba cu el. M-a numit al naibii de criminal. „Chiar și ca criminal, ești nobil”, spusese Gabriel. S-ar putea duce la dracu. Cruzimea lui, natura lui diabolică, plăcerea lui în durerea celorlalți... fiecare centimetru din acel tip era murdărie. Nu eu am fost criminalul. Nu eram deloc ca el.

Michael a făcut un pas în sus. "Ce se întâmplă?"

M-am prins de spătarul unui scaun, văzându-l pe Will stând de cealaltă parte masa. „Nu știu încă”, am spus printre dinții strânși.

„De ce a pomenit de Papa?”

„Este...” Dar m-am oprit când Hanson a deschis din nou ușa.

O tânără, aceasta îmbrăcată complet, cu părul îndesat într-o șapcă de știri, purtată într-un cărucior cu pahare de apă și o tavă cu un fel de patiserie.

Am scos un scaun, iar Michael și Will mi-au urmat exemplul în timp ce ea se apuca să pregătească băuturile răcoritoare. Hanson îi spuse ceva în rusă și ieși înapoi din cameră, închizându-se din nou ușile.

„Este vizavi de dojo”, i-am spus lui Michael. „M-am gândit să verificăm pentru Graymor Cristane.”

„Noi nu am vorbit despre asta”, s-a lamentat el. „De unde naiba vine asta? Credeam că am venit aici să vedem dacă Gabriel știe unde este Damon.

I-am aruncat o privire uniformă peste masă, încercând să-i spun cu ochii mei că acesta nu era cel mai bun loc pentru a vorbi. Michael mă cunoștea destul de bine până acum încât să știe că nu am luat decizii rapide. Aveam un plan.

„Nu cred că știe unde se află”, i-am spus lui Michael în timp ce mă relaxam pe scaun. „De ce să nu lăsăm trecutul în urmă și să facem o înțelegere? Hotelul este încă în stare excelentă. Am putea face ceva din asta.”

"Ce?" Michael s-a uitat la mine de parcă aș avea trei capete.

Aproape că am râs.

M-am uitat în dreapta mea unde lucra fata și apoi mi-a spus cu un zâmbet în ochi, înghițind: „Știați că Pope este o proprietate Torrance?” Mi-am rotunjit privirea spre Michael, sperând că ciocanul știe cum să înțeleagă un indiciu. „A fost abandonat în tot acest timp.
Dar trebuie să fie destul de frumos înăuntru, pentru că toate intrările sunt fortificate cu

Machine Translated by Google

un sistem de alarmă, camerele acoperă fiecare ușă și colț din jurul hotelului și există chiar și un agent de securitate care încă trece pe lângă hotel la fiecare oră și face o plimbare în jurul perimetrului la fiecare patru ore. Am observat asta din dojo.”

Michael m-a studiat, roțile din capul lui întorcându-se, în timp ce Will încă părea confuz.

Haide, Michael. Înțelege-l.

Și, în cele din urmă, am văzut lumina aprinzându-se în ochii lui, realizându-se. "Oh da." El a dat din cap. "Dreapta."

Mi-am zâmbit în sinea mea, bucurându-mă că în sfârșit a înțeles.

De ce toată securitatea pentru un loc care nu este folosit? De ce nu încui și închide ușile? Sau dărâmați-l și vindeți-l? De ce a fost sigilat și păzit ca o închisoare?

Damon era acolo.

Nu aveam nicio intenție să cumpăr hotelul, dar îmi doream în interiorul lui. Și dacă zvonurile despre un etaj misterios, ascuns, erau adevărate, aveam nevoie de acces deplin la locul și de intimitate de explorat.

Damon încercase să ne omoare. Nu avea să fie lăsat să vină acasă niciodată. Dar era un motiv pentru care trebuia să-l găsesc. Aveam un capăt liber de care să avem grijă.

Un șervețel de pânză și pahare cu apă erau așezate în fața noastră și am auzit un amestec de feluri de mâncare în spatele meu. Unde a fost acest asistent pe care ar trebui să ne întâlnim?

— Ai încredere în mine, i-am mormăit lui Michael, vorbind încă în cod. „Va fi o hotel grozav. Și dacă nu este curat, îl vom curăța frumos și rapid.”

A râs pe sub răsuflare și apoi a deschis gura să vorbească, dar servitorul s-a întors și i-a pus o farfurie în fața.

„Nu mi-e foame”, a spus el, trecându-și mâinile în fața lui pentru a-l opri pe copil. „Ny-et.”

Ea ridică din nou farfuria în liniște și o puse pe cea din cealaltă mână jos în fața lui Will, înainte de a ocoli masa pentru a veni la mine.

"Te cunosc?" Will a spus, privind deasupra capului meu la tânăra care îmi umplea paharul cu apă.

Dar înainte ca fata să aibă ocazia să răspundă, Michael se întoarse spre el. „Hai, ticălosule. Acum, acum, mormăi el. „Nu trebuie să te culci de fiecare dată când oprim mașina. La naiba."

Machine Translated by Google

Ochii lui Will s-au înfuriat, fiecare mu chi ai corpului părând strâns. Iisus.
Își împinse scaunul pe spate și se ridică, ieșind pe una dintre ușile de sticlă care duceau spre terasă.

M-am așezat drept și am lăsat să scapi. Știam că Michael a vrut să spună ca pe o glumă, dar nici cu adevărat. Și Will știa asta. Știa că activitățile sale extrașcolare deveneau o problemă, dar nu dorea ca prietenii săi să-i spună asta.

Michael s-a uitat la masă, cu ochii lui alune cu glugă și puțin regretat. L-am privit pe Will prin uși în timp ce își aprindea o țigară, un obicei pe care îl prinsese anul trecut.

— Deci, oricum, continuă Michael, intrăm în hotel, facem o „evaluare” și vedem dacă totul este... copacetic înainte de a încerca să-l cumpărăm, nu?

Am dat din cap, luând un pahar din apa mea.
„Și dacă nu este?”

Adică „Și dacă Damon este acolo?” Apoi ne
ocupăm. Dar înainte de a avea ocazia să-i răspund, l-am văzut pe Michael smucindu-se înapoi în timp ce apă și cuburi de gheață i se vărsau pe mâneca jachetei.
"Iisus Hristos..."

Fata ridică în grabă ulciorul înapoi, plecând capul în semn de scuze.

„Iz-vee-nee-tye”, a răsuflat ea cu o voce mică, speriată. Mi-am ridicat privirea spre ea, incapabil să-i văd chipul ascuns sub pălărie. Ea a tras recipientul și l-a pus jos, apucând un șervețel și încercând să-i șteargă mâneca.

„Doar...” El smulse prosopul de pe ea. „Lasă-l în pace. Și ia asta.” I-a întins paharul și lenjeria udă, întorcându-se imediat și a dat-o afară.

Ea și-a plecat din nou capul, grăbindu-se să se ascundă undeva în spatele meu, unde stăteau masa de servire și căruciorul ei.

M-am ridicat, mergând spre ușile terasă și privind afară. "Dacă totul nu este așa cum ar trebui să fie, am spus, atunci mă voi descurca eu.

"Doar tu?" Michael s-a ridicat și s-a îndreptat spre mine.

„Tu ai grijă de Rika”, i-am spus. "Si voi."

Afacerea pe care am avut-o cu Damon era privată.

Michael se aplecă, vorbind jos. „Toți trebuie să-l înfruntăm, în special pe Will. Se zbate fără Damon.”

Machine Translated by Google

„Damon a încercat să-l omoare”, am spus eu. Își legase un bloc de gleznă și l-a aruncat în ocean.

„Da.” Michael dădu din cap, întâmpinându-mi ochii. „Cel mai bun prieten al lui a încercat să-l omoare”.

„Suntem cei mai buni prieteni ai lui.”

„Damon și Will au fost mereu mai apropiați”, a spus el. „La fel ca noi doi sunt mai aproape. Will are nevoie de Damon. Știi că e în spirală. Trebuie să-l înfrunte. Deci, haideți să-l găsim cu toții pe nenorocitul și să-l avertizăm pe care nu îl va uita niciodată.”

— Și tu îl vrei în aceeași cameră cu Rika?

Michael și-a trecut mâna prin păr și a expirat. A fost un nu.

„Tu ai grijă de toți ceilalți, iar eu mă voi ocupa de Papa”, am spus instruit. „Nu este mai puțin o amenințare pentru Rika decât a fost Trevor.”

Și amândoi știam cum se descurcase Michael pe fratele său. Ideea de făcând același lucru lui Damon – cineva care fusese un prieten – mi-a făcut stomacul să se rostogolească, dar aș face ceea ce trebuia să fac. Pentru a-mi păstra prietenii în siguranță.

Și să țin nenorocitul de gura lui Damon.

M-am întors și m-am întors la masă, rămânând în picioare. L-am văzut pe Will în afara ușilor îndreptându-se din nou spre noi, sperând că s-a calmat.

— Ajunge de așteptare, i-am spus lui Michael, luându-mi paharul și mai băutând. „Hai să ne ocupăm de capetele libere.”

„Da, vorbind despre așteptare”, a interceptat Will, pășind pe ușă. „Unde este tipul ăsta? Acest asistent pe care ar trebui să-l întâlnim?

L-am privit cum deschidea ușile de pe hol și striga pe cineva. "Hei?" A dat înapoi, lăsându-l pe bărbatul, Hanson, să intre în cameră.

"Da domnule." Se uită la Will în cauză.

„Unde este acest asistent cu care ar trebui să ne întâlnim?” întrebă Will. „Nu avem toată ziua.”

Probabil că Will a vrut doar să se termine cu asta ca să poată scăpa de Michael.

Bărbatul s-a uitat la Will șovăitor și am simțit dintr-o dată ca un pantof pe cale să cadă. Mi-am îngustat privirea asupra lui. Ce s-a intamplat?

Hanson întoarse apoi capul, vorbind cu tânăra femeie. „Bănci?” el a intrebat. — Mai aveai nevoie de ceva de la domni?

Bănci? Ce? Inima mi-a bătut cu putere în piept.

Machine Translated by Google

Mi-am mutat încet privirea spre servitoarea cu care vorbea, aceea care stătuse atât de modest lângă zid, tăcut în tot acest timp.

Am privit cum ridica capul, comportamentul timid și supus acum dispărut. Privirea ei a întâlnit-o pe a mea, sprâncenele întunecate încadră ochi verzi cu o margine albastră în jurul irisului. Bărbia ei ridicată, o sfidare subtilă în gest.

Oh, Doamne. A ei?

„Nu, cred că am tot ce îmi trebuie”, i-a spus ea.

Apoi și-a desfăcut șorțul alb din jurul taliei și l-a aruncat pe căruciorul cu mâncare.

Am forțat să cobor nodul din gât. La dracu.

Părul acela închis ascuns sub o șapcă, umerii zvelți și îngusti falca, hainele bărbătești pe care încă le purta... Numai că în loc de blugi murdari, pantofi rupti și hanorac supradimensionat pe care mi-am amintit, acum era o pereche de pantaloni negri de costum, o cămașă neagră și o cravată cu dungi.

Mi-am lăsat ochii în jos. Unghiile îi erau încă murdare, totuși, vizibile în ea mănuși de piele fără degete.

Ea se întoarse pe călcâie și părăsi camera, luând o jachetă de costum de pe scaunul din hol și îmbrăcând-o când a dispărut din vedere. Am urmat-o cu ochii, respirația mi-a dispărut.

— Domnilor, spuse Hanson. "Domnul. Asistentul lui Torrance îl va informa, iar unul dintre ei va lua legătura. Dacă ai terminat, ne vedem afară.”

— Ce minut, a lătrat Michael. — Acela a fost asistentul lui?

Am scos o respirație, întorcându-mi ochii spre el. „Acela a fost Banks”.

Și-a ciupit sprâncenele, fără să-și amintească, dar apoi a răsărit lumina și s-a uitat înapoi în hol, spre locul în care dispăruse ea și apoi înapoi la mine. Și i s-a deschis falca.

„Ce a auzit despre care îl va informa?” Will a vorbit, părând îngrijorat. „Am spus ceva rău?”

Am râs în sinea mea, sângele mi se încinge brusc ca amintirile despre asta noaptea a venit inundat înapoi.

— Crezi că își amintește de noi? întrebă Michael.

Am făcut un pas, toți l-am urmărit pe Hanson din sufragerie și spre ușa de la intrare, în timp ce eu mormăiam pe sub răsuflare: „Își dă seama că de data asta nu e prin preajmă să-mi stea în cale?”

Machine Translated by Google

Kai

Noaptea Diavolului

Acum șase ani

Am fost înfuriat încă de la mărturisirea de mai devreme.

Privind peste umărul meu, aruncând o a doua privire la toată lumea în timp ce eu a mers pe holuri și a stat în sălile de clasă.

Fata din spovedanie, trebuia să o cunosc, nu? Cu siguranță știa cine sunt.

Și să mă furi? Ce naiba a însemnat asta? Am aruncat o privire către fetele care stăteau și vorbeau în tribune, gata și așteaptă să acorde atenție băieților de pe teren după antrenament. Oricare dintre ei ar putea fi ea. Orice fată din această școală ar putea fi ea. Deși îmi plăcea puțin misterul, preferam să fiu pe calea interioară. Cel care joacă, nu cel cu care se joacă.

Trasând mingea de baschet către Will, am alergat până la capătul terenului cu toți ceilalți, douăzeci de seturi de adidași derapând pe podea în timp ce mingea și-a schimbat mâna de două ori și apoi s-a întors la mine. L-am prins, respirând greu, cu sudoare care îmi răcea spatele, în timp ce mă împingeam în gardianul din spate, dribling, răsucindu-mă și apoi trăgând. Mingea s-a înălțat prin aer, a derapat de pe margine și mi-am strâns maxilarul când a ratat coșul și a căzut în mâinile lui Damon.

A zâmbit, alergând înapoi în celălalt capăt al curții, mulțumit de eșecul meu.

Furia a stat ca o cărămidă în stomac, dar am tăcut. Nu ar fi trebuit să ratez asta. Mă gândeam la ea și m-am gândit până mi-am dat seama cine este. Ar fi trebuit să intru acolo și să o confrunt când am avut ocazia.

Machine Translated by Google

Damon i-a pasat mingea lui Michael, iar acesta a prins-o, cu tricoul atârnând din spatele pantalonilor scurti în timp ce alerga pe teren. S-a auzit ceva în stânga mea și mi-am întors capul la timp pentru a vedea ramurile și frunzele sicomorului de patruzeci de picioare din afara sălii de sport suflând în ferestrele de deasupra gradelor.

— Vântul ăsta o ia razna, spuse Will, grăbindu-se lângă mine.
S-a mișcat ușor și rapid, ținând un ochi pe minge în timp ce îmi arunca o privire, zâmbind. „Va fi o noapte sălbatică în seara asta.”

Da, sălbatic. Comparativ cu ce?

Prietenii mei nu aveau nevoie de Noaptea Diavolului ca scuză pentru a înnebuni. Dar am făcut-o. A fost noaptea în care m-am lăsat să iau decizii foarte proaste. Decizii luate din dorință și egoism și din nevoia de a nu gândi metodic la fiecare detaliu al fiecărei mișcări pe care am făcut-o în fiecare zi. Nu am fost crescut să fiu perfect, dar am fost crescut să fac totul cu perfecțiunea în minte. Încet, atent, concentrat... arătând aceeași considerație în a turna o ceașcă de cafea ca și eu la un test de matematică. Sau lucrez la mașina mea.

Sau înșuruba o fată.

Și eram mai mult decât gata să renunț la toate. Marginile mele aspre doreau să ies.

Dar acum, în loc să anticipez toate modurile în care aveam să-mi murdăresc mâinile în seara asta, eram obsedat de ea și de dacă o voi vedea sau nu. Cum aș recunoaște-o?

Cea mai bună parte a vorbirii cu ea în această dimineață a fost că nu credeam că intenționează să fie misterioasă sau să-mi intre sub piele așa cum a făcut-o. Nu mă lucra așa cum au încercat alte fete să facă. Ceea ce nu a spus ea a fost la fel de interesant ca ceea ce a făcut ea. Respirația ei, vocea ei mică, flirtul care ieșea din cuvintele ei atente, de parcă și-ar fi dorit ceva, dar n-ar fi avut nicio idee cum să fie îndrăzneață. Mi-a plăcut inocența ei, dar i-am simțit dorința de a o dezlipi. Atât de perfect.

"Hei, omule." Michael mi-a înghiontat brațul. M-am uitat la el, încercând să par de parcă nu m-am îndepărtat din nou când și-a înclinat bărbia, făcându-mi un gest spre dreapta. "Tatăl tău."

Mi-am întors capul, păstrându-mă încruntat, dar îndreptându-mă, totuși. Ale mele tatăl stătea la marginea curții, privindu-mă la mine cu brațele încrucișate peste piept, costumul lui ascuțit, negru, în contrast puternic cu pereții de culoare crem și cu lemnul cald al podelei curții. Ce făcea el aici? Știa că ies după școală.

Machine Translated by Google

Părul lui negru, de aceeași culoare ca al meu, arăta la fel de perfect ca și azi dimineață, iar ochii lui întunecați și sprâncenele ciupit s-au îndreptat spre mine, spunându-mi că fie era mulțumit de vreme, mulțumit de antrenamentul de aseară, fie era complet stins. despre starea de lucruri din Ucraina. Nu aș putea niciodată să spun cu adevărat.

Fără să-i cer permisiunea de a părăsi antrenamentul, m-am îndreptat spre el, scoțându-mi cămașa din spatele pantalonilor scurți și strecurându-mi înapoi.

— Părinte, am spus, luându-mi prosopul de pe înălbitorul de jos și ștergându-mi fața.

Nu a spus nimic, așteptând să-mi acorde toată atenția înainte de a vorbi. Aici am fost și norocos și blestemat. În timp ce tații prietenilor mei aveau cincizeci de ani, tatăl meu avea doar patruzeci și trei de ani. Și a avut grijă de el însuși. Nu a avut probleme să țină pasul cu mine și a avut răbdarea unui sfânt.

Îndesându-mi prosopul în geanta mea, mi-am scos apa. „Nu voi fi acasă la cină. Mama ți-a spus, nu?

— A făcut-o, spuse el, cu expresia din nou stoică. „Dar aș prefera asta te-ai razgandit. Poți petrece timp cu prietenii tăi în altă noapte.”

„O altă noapte nu va fi Noaptea Diavolului.” Mi-am dat vârful sticlei de apă, neputând să-i întâlnesc ochii. „Este o dată pe an și este ultima înainte să plec la facultate. Voi sta departe de necazuri.”

A rămas nemișcat, fără să se certe sau să se miște, în timp ce am luat ceva și am continuat să-mi împachetez restul echipamentului. Râsetele și energia au devenit mai puternice pe măsură ce toată lumea își ridica bagajele și am auzit ușa vestiarului deschizându-se și închizându-se de mai multe ori.

Nimic din toate astea nu a făcut ca senzația ochilor lui asupra mea să se estompeze.

„Ești dezamăgit de mine”, am spus. "Știu."

Mi-am închis geanta și mi-am aruncat-o peste cap. Tatăl meu nu interzice niciodată eu să nu fac orice, dar el nu a fost prost. El știa exact ce facem noi în Noaptea Diavolului.

„Îți doresc să faci alegeri mai bune”, a clarificat el. "Asta e tot."

În cele din urmă, mi-am ridicat privirea spre el. „Alegerile tale, vrei să spui.”

„Alegeri corecte.” Ochii i se întoarseră aspru. „De aceea este important să vă respectați bătrânii. Avem mult mai multă experiență în a face greșeli, Kai.”

Nu m-am putut abține. Am zâmbit. „Nu greșesc niciodată”, i-am răspuns. „Fie am dreptate, fie învăț. Jaku niku kyo shoku.”

Machine Translated by Google

Am recitat una dintre multele vorbe japoneze pe care le rostise de-a lungul vieții mele.

Cei slabi sunt carne, cei puternici mănâncă.

Și oricât de mult știam că vrea să spună mai multe, a dat din cap, lăsând-o să plece cu un zâmbet abia vizibil pe buze. In cele din urma.

„Nu uita de duminica”, a spus el.

"Niciodată nu fac."

Și m-am dat înapoi, întorcându-mă și îndreptându-mă spre vestiar.

În fiecare duminică dimineață, mă alăturam lui în dojo-ul de acasă pentru un antrenament. A fost singurul lucru pe care l-am făcut împreună și el nu a eșuat niciodată să fie acolo. Și așa, desigur, nici eu.

"Nici o supărare." Will a alergat lângă mine, cu transpirația înmuiată prin tricou și acoperindu-i gâtul. „Dar tatăl tău mă sperie. Chiar și eu vreau aprobarea lui și știu că mă urăște.”

„Nu te urăște”, l-am asigurat, zâmbind în sinea mea. „Te așteaptă cu atât mai bun. Asta e tot."

Pur și simplu a mormăit, iar eu l-am urmat când a împins ușa vestiarului.

Sincer, nu-mi păsa dacă tatălui meu îi plac prietenii mei. Tatălui lui Damon nu-i plăcea de nimeni și aș fi surprins dacă tatăl lui Michael ar ști numele meu, chiar și după toți acești ani. Prietenii mei erau pur și simplu ai mei. Asta a fost. Erau separati de ceea ce s-a întâmplat acasă, în clasă sau chiar în capul meu uneori. Asta mi-a plăcut la ei. Când eram împreună, eram o planetă.

După ce m-am dezbracat și am făcut duș, am coborât pe rândul de dulapuri, camera dintr-o dată atât de zgomotoasă încât abia mă puteam gândi. Toată lumea era pregătită, la fel și eu. Am vrut să o văd în seara asta. Trebuia să mă găsească.

Mi-am deschis dulapul și am început să-mi scot hainele.

„Bine”, a strigat Will, fixându-și părul în fața oglinzii din dulapul lui, „puii au pus deja totul, iar echipamentul de paintball este încărcat în mașini”, ne-a spus el. „Vom pleca și ne vom face rahatul, vom omorî puțin timp la cimitir și apoi ne vom duce în oraș.”

"Aștepta. Orașul?" Damon a vorbit. — Nu mergem la depozit?

am zâmbit. — Ești absolvit, nu? l-am întrebat, amintindu-i de mărturisirea lui de azi dimineață. „Ai nevoie de păcate noi pentru săptămâna viitoare. Nu vă faceți griji. O să-ti placă."

Machine Translated by Google

— Mai bine, spuse el, strângându-și prosopul în jurul taliei. „Pentru că, dracu', am nevoie să-mi sug pula."

Ușile dulapurilor s-au închis imediat și mi-am ridicat privirea, văzând dintr-o dată trei dintre coechipierii noștri părăsind zona rapid. Will izbucni în râs atât de tare, încât se cocoșă, tremurând incontrolabil.

Damon s-a întors și a strigat: „Hei, unde mergeți? O gură fierbinte și umedă este la fel de bună ca alta, în ceea ce mă privește!"

Zâmbind, Will a clătinat din cap și, ridicând mâinile în aer, a întâlnit palmele lui Damon într-un cins mare.

Damon a chicotit și și-a vârât o țigară neaprinsă în gură, dar apoi un urlet răsună prin vestiar.

„Torrance!" strigă antrenorul. Și Damon a scuipat imediat țigara.

— La naiba, mârâi el cu o voce joasă.

Nu aveam idee cum știa Lerner când Damon era pe cale să fumeze. Agravarea lui, însă, nu l-a împiedicat pe Will să izbucnească în Smoking in the Boys Room de Mötley Crüe, tachinandu-l.

„Bine, hai să facem asta", a strigat Michael, închizându-i. "Este timpul."

Mi-am pus blugii, uitându-mă la ceasul din spatele meu și văzând că era aproape două după-amiaza.

E timpul să încheiem petrecerea.

Ne-am terminat repede de îmbrăcat, ne-am pus hanoracele negre și ne-am apucat telefoanele, portofelele și cheile noastre, lăsând totul în urmă. Clopoțelul a sunat, semnalând începutul ultimei perioade a zilei, iar noi patru am ieșit pe holul gol, auzind zgomotul slab al profesorilor care își continuau ultimele lecții în această după-amiază de vineri.

Îmi doresc să faci alegeri mai bune. Asta e tot.

M-am uitat de la stânga la dreapta, văzând că lumina slabă a după-amiezii abia aprindea o strălucire pe dulapurile albastre și verzi. Colțurile întunecate pândeau dincolo și toți am stat liniștiți pentru un moment rar, bucurându-ne de calmul dinaintea furtunii.

„Hai să facem asta", am spus, uitându-mă în continuare pe hol și văzând crengile cu frunze roșii și portocalii din afara ușilor de la intrare sălbatice în vânt.

Am auzit amestecul pungii și am știut că Will ne scotea măștile una câte una. Damon și-a tras craniul negru, dinții din gură arătând ca niște gheare. Will i-a întins lui Michael pe cel roșu, cu tăieturi negre adânci pe față, care erau la fel de vicioase ca buzele roade. Will mi-a aruncat

Machine Translated by Google

Mască de argint metalic cu fante pentru ochi mici și întunecați, iar țesăturile din piele urâte și dure. Apoi a alunecat pe cel alb cu o dungă roșie pe o parte a feței. Toți arătam ca niște echipe ale morții post-apocaliptice, care se potriveau ego-urilor unui grup de băieți bogați și răsfățați, care nu au cunoscut niciodată pericolul.

Will a aruncat pușca înapoi în vestiar, iar eu mi-am tras masca pe ca o cască. Am închis ochii, savurând-o. Aici, eram invizibil. Aș putea fi oricine vreau.

Aici, nu mă ascundeam.

Scoțându-mi telefonul, i-am trimis un mesaj lui Kylie Halpern în biroul de la recepție, dând-o ea să cânte muzica. În zece secunde, Sister Machine Gun a început să bată din difuzoare pe holuri și de jur împrejur, iar eu mi-am băgat telefonul în buzunarul din spate, respirând adânc.

Michael a făcut un pas înainte, privind la stânga, apoi la dreapta. — Acum, spuse el.

"Hai! Hai! Hai!" Max Cason a strigat în vânt, cu capul ieșind pe geamul meu din partea pasagerului.

O jumătate de oră mai târziu, paisprezece mașini, camioane și motociclete erau pe drum, pline până la punctul de rupere cu fiecare jucător din echipa noastră, câteva dintre prietenele lor și câteva doar pentru distracție. Școala nu ne-a împiedicat pe noi sau pe nimeni să plecăm pentru ceea ce devenise rapid o tradiție a Nopții Diavolului pentru a stimula camaraderia și moralul echipei.

Asaltarea școlii la două după-amiaza pentru a începe totul se transformase într-una dintre părțile mele preferate ale nopții. Intrarea în sălile de clasă, prinderea colegilor mei de baschet – și pe oricine altcineva ne doream – și tragerea tuturor afară de la școală a fost ca o amfetamina la creier. Am avut atenția tuturor, uimirea lor și, uneori, frica lor. Era putere și pentru o noapte pe an ne bucuram de o aprovizionare nelimitată cu ea. Profesorii nu ne-au oprit, polițiștii au stat deoparte și pentru o vreme, mi-a plăcut foarte mult să fiu eu.

Toți voiau să fim noi.

Ford Raptor negru al lui Will a condus în fața mea și toți tipii din patul camionului lui au râs și au strigat deja cu bere în mână.

Unii dintre ei aveau sticle de apă pline cu un lichior limpede, ceea ce era o tactică interesantă de băut în clasă. Atâta timp cât arăta ca apă, profesorii nu au știut niciodată diferența.

Machine Translated by Google

Cu masca pusă pe consolă lângă mine, am trecut pe locul șase, alergând înainte și urmându-l pe Will. Damon a condus competiția, iar eu m-am uitat în stânga mea, văzându-l pe Gavin Ellison trecând cu viteza pe motocicleta lui, cu iubita lui stând în spatele lui și cu brațele ei înconjurate de el.

Damon trebuie să-l fi văzut ieșind din oglinda retrovizoare, pentru că exact în momentul în care Gavin accelera pentru a depăși BMW-ul lui Damon, Damon a virat la stânga, blocându-i calea. Am râs în sinea mea, dar apoi am zărit un copil pe o bicicletă, la câțiva centimetri de mașina lui Damon, a virat și a căzut pe marginea drumului, iar fața mi-a căzut.

"Ce naiba?" Am lătrat, apăsând ușor piciorul pe frână pentru a încetini.

Copilul s-a prăbușit la pământ, revărsându-se pe panta mică, iar bicicleta sa s-a izbit de iarbă.

Și Damon și motocicleta au continuat.

La naiba cu el.

Am rupt mai tare, încetinind Jeep-ul până la oprire și văzând luminile de frână ale lui Will strălucește roșu în fața mea. Am trecut pe neutru și am strâns frâna de parcare, coborând din mașină.

M-am uitat la drumul din față, văzându-i pe Damon și motocicleta încă alergând în depărtare. Chiar i-a trecut prin cap să se oprească?

„Damon e un nemernic.” Will s-a uitat înapoi la mine, sărind în jos din cabina lui și luând în mână o mușcătură din carne de vită.

Câțiva dintre tipii de pe patul camionetei lui au sărit și ei, și Will a mers până acolo unde a căzut puștiul, aplecându-se să-l ajute să se ridice.

"Esti bine?"

Copilul s-a așezat pe mâini și în genunchi, iar eu m-am apropiat, zărindu-l prin picioarele băieților în timp ce se mișca, luând cărți care stăteau împrăștiate pe marginea drumului. Nu l-am auzit răspunzând și nu i-am putut vedea fața.

Will a strâns două cărți căzute și am văzut o coș pe partea din față a bicicletei.

„Am spus că sunt bine”, a scuipat copilul și m-am oprit, văzând o șapcă de baseball căzând la pământ.

Părul lung și negru a devenit brusc sălbatic, suflând în vântul puternic, iar eu desluși o față zveltă și buze pline.

Era o fată.

Îmbrăcat cam ca noi, totuși, purtând blugi și un hanorac bleumarin.

Machine Translated by Google

Ea se întinse, ținându-și capul în jos și ochii protejați de ea
păr în timp ce a luat cărțile din mâinile lui Will.

Părea bine. Am putea merge.

— Te-am mai văzut pe aici, nu-i așa? întrebă Will, aplecându-se să-și ia bicicleta.
„Locuiești pe aici? Te putem duce acasă. Intră."

"Nu." Ea și-a întins mâinile, împiedicându-l să-și atingă bicicleta. „Eu
a spus că sunt bine. Doar pleaca. Vă rog."

Mi-am îngustat ochii asupra ei, apropiindu-mă.

Chiar atunci câțiva tipi au luat câteva dintre cărțile ei și le-au arătat
unul la altul, râzând. Ea s-a liniștit, privind în pământ. Blugii ei erau murdari. Pete
întunecate au acoperit genunchii, dar nu am văzut sânge. Nu credeam că a fost rănită.

„Ar trebui să o aducem cu noi, omule”, a glumit cineva.

„Da, putem să-i facem mai întâi o baie?”

„Destul”, am lătrat, tăindu-le. „Urcă-te înapoi în camion. Berile tale se încălzesc.”

S-au împrăștiat, iar Will s-a întors la taxiul lui, aruncând încă o privire
la fata, care își strângea în liniște și repede cărțile, ignorând
ne.

Trebuia să fie cam de vârsta noastră, dar cu siguranță nu-i plăcea nicio atenție.
Mai ales judecând după hainele războaie pe care le purta și după vechiul pantof Vans
care stătea pe pământ. Probabil că i-a căzut de pe picior în toamnă. De ce nu purta
șosete? Era frig.

M-am ghemuit, ridicând o pedală de pe bicicleta ei, care se rupsese.

„Nu poți merge cu bicicleta asta, puștiule”, i-am spus. „Pedala este spartă.”

L-am ținut sub fața ei, arătându-i-o.

"Voi gestiona." Se ridică, cu brațele înfășurate strâns în jurul ei
cărți, evitându-mi privirea.

Era o chestie scurtă, nu-i așa?

Nu știam dacă îi era frică de noi sau era supărată de ceea ce s-a întâmplat, dar cu
siguranță nu voia să se angajeze.

„Will a spus că locuiești aproape?” Am întrebat. „Pot arunca bicicleta în spate
Jeep-ul meu și te iau...

— Am spus că mă descurc, a scuipat ea, ținând încă capul în jos. "Doar pleaca."

Machine Translated by Google

Nu m-am putut abține să nu zâmbesc puțin. Părea atât de disperată să plecăm. De parcă i-ar fi frică să se întâmple ceva rău. Ce credea că o să-i facem?

M-am întors pentru a pleca, dar am zărit o broșură pe pământ, aproape că o călca. M-am aplecat și l-am ridicat, făcând o dublă luare pe roșcată într-o rochie de smarald pe coperta. Sânii ei se spargeau la cusături în timp ce un tip cu mușchi duri în bluză o ținea dramatic lângă el, râurile de păr și rochia ei suflând ambele în vânt.

Am pufnit în timp ce m-am întors și i-am dat-o.

„Taci," a mormăit ea, văzând zâmbetul de pe chipul meu și smulgând cartea înapoi.

M-am ghemuit încă o dată, luându-i pantoful de pe pământ, apoi i-am tras piciorul în sus.

Pielea ei îngheța, iar eu am tresărit surprins. Blugii ei aveau găuri peste tot și fără șosete. De ce nu era îmbrăcată corect?

Ea și-a tras piciorul, apucându-se de pantof. "O pot face."

Dar m-am ținut ferm, aruncându-i o privire sfidătoare în timp ce îi ridicam piciorul.

„Doamne, nu poți înțelege un indiciu?" a tăiat ea.

— Îți îngheață pielea, am remarcat, punând pantoful. "Poate ar trebui-"

„Scoateți mâinile", a ordonat cineva în spatele meu.

Mi-am bătut capul și am văzut că au sosit mai mulți bărbați, ai lor biciclete sport parcate în mijlocul drumului. Peste motorul camionului lui Will, nu-i auzisem oprindu-se.

M-am ridicat în picioare când au venit în jur și am privit cum se așezau ei înșiși chiar în fața fetei, stând între noi.

Ce naiba?

"Scuzați-mă?" M-am uitat în jurul lor, încercând să o văd.

„Este bine", a spus cel din mijloc cu capul ras care era îmbrăcat într-un tricou alb, fără mâneci. „O vom lua de aici."

Am râs puțin, simțindu-l pe Will mai aproape de mine și văzându-l pe Michael apropiindu-se.

"Cine naiba esti tu?" Am întrebat.

Dar el doar m-a ignorat, întorcându-și capul spre ea și șoptind: „Trage-ți gluga în sus".

Ea a urmat instrucțiunile, acoperindu-se repede și ținând bărbia în jos. Doi tipi l-au flancat pe Shaved-Head, așa cum mi-au făcut Michael și Will, toți

Machine Translated by Google

noi ziduri.

— Pleacă, mi-a ordonat cel din mijloc.

„Da, în niciun caz.” Mi-am înclinat capul, încercând să fac contact vizual cu fata din spatele lor. "Esti bine? Cine sunt băieții ăștia?”

Ar putea fi frații ei, dar nu semănau deloc cu ea.

A aruncat câteva priviri în sus, apoi am observat-o. Un mic zâmbet trăgând la buzele ei și o privire amuzată încrucișându-i trăsăturile, timiditatea ei dispărând dintr-o dată. — Sunt mult mai puțini decât voi, Călărești.

Noii ei prieteni au izbucnit într-un râs, părând îngâmfați.

Mi-am ridicat bărbia.

„Hai să mergem”, îi spuse Shaved-Head.

Toți s-au uitat la noi când treceau pe lângă noi, iar tânăra a urmat-o, strângându-mă pe braț în timp ce trecea pe lângă. I-am inhalat parfumul slab. Energia din aer a fost dintr-o dată atât de densă încât o puteai prinde. Era ceva familiar la ea.

Ea i-a întins cărțile celui înalt cu păr blond și un lanț argintiu la gâtul lui, în timp ce celălalt își agăța bicicleta peste umărul lui în timp ce el se întindea pe motocicleta lui.

Ea s-a urcat în spatele lui Shaved-Head, iar eu mi-am îngustat ochii, privind-o înconjurând brațele în jurul lui.

Am făcut un pas înainte, în timp ce bicicletele lor au luat viață.

S-a uitat încă o dată peste umăr și am văzut-o în sfârșit ochi. Un verde frumos cu note de aur. — Credeam că ai niște oameni pe care vrei să-i sperii în seara asta, spuse ea.

Ce?

Se întoarse, dar nu suficient de repede încât să-și ascundă zâmbetul de pe față și plecară, toate cele trei biciclete sport zbârnâind pe drum în timp ce plecau cu viteză.

Ce naiba a spus ea? Cum a făcut...?

Mi-am strâns maxilarul, mi-am dat seama.

Noaptea este tanara. Poate vei găsi pe altcineva pe care să-l sperii în seara asta.

Fata de la spovedanie de azi. La naiba, asta era ea.

Am privit-o și acele înțepături dispărând din vedere, tot ce-am spus ea azi jucând din nou în capul meu. De unde știa ea cine sunt? Și de ce n-am mai văzut-o până acum?

Machine Translated by Google

Ea se juca cu mine.

Cât de încrezătoare și îndrăzneață a devenit ea când au sosit. Ea a crezut că tipii aceia – oricine naiba ar fi ei – ne-ar putea pune în locul nostru. Ne jucam să fim răi și ei erau adevărat. Asta a crezut ea?

"O cunosti?" a întrebat Michael lângă mine.

M-am concentrat pe drum, nu știu cum să răspund.

„Dacă o vrei, e a ta”, a spus Michael.

Mi-am ținut zâmbetul pentru mine. Michael a vorbit despre femei la fel a vorbit despre cheeseburgeri. Chiar a fost la fel de ușor.

„O vrei?” Will intervine. „Ce naiba ar vrea el cu ea când avem pui de top în mașini chiar acum? Nu ai văzut cum era îmbrăcată? Fara machiaj, haine pentru baieti... E feminista.”

Am închis ochii, râzând în sinea mea. Iisus. „Credeam că ți-a plăcut cele greu de obținut?” am glumit, uitându-mă la el.

Dar și-a răsucit buzele, obiectul secret al obsesiei sale îngrădit decât fata care tocmai plecase. „Da, ei bine... vrei să-l sun pe Damon, sau ce?” el a intrebat. „Cineva a spus că a lucrat la el acasă.”

Ea a facut?

„Nu”, răspund eu. „Nu vreau să-mi spună nimic despre ea. O să aflu singur.”

Oricum era deja plecat, probabil la cimitir până acum.

„Deci, atunci o să o luăm?” a cercetat Michael.

Dar m-am uitat în față, gândindu-mă.

Ea mă provocase, nu-i așa? Ea și-a propus să mă anunțe cine era ea înainte de a-și scăpa cu nemernicii ăia. Ca să-mi spună că m-a luat astăzi doar când a crezut că poate scăpa de ne.

Abia am dat din cap, fiecare mu chi al corpului meu strâns ca o frânghie. „Vreau să o sperie mai întâi.”

L-am auzit pe Michael râzând încet și apoi l-am văzut răsucindu-se, strigând: „Hei, Dayton!” A sunat la una dintre mașini și l-am privit aruncând cheile pe linie. „Schimbați mașina cu mine. Și curăță-l pe al tău! Am nevoie de portbagajul.”

Will gutura entuziasmat și și-a frecat mâinile, deodată foarte mult de acord cu acest plan.

Machine Translated by Google

Ne-am întors să ne predăm cheile pentru ca alții să ne ducă mașinile la cimitir, astfel încât noi trei să putem merge împreună la această alergare. Acest lucru a fost mai exagerat decât gustul meu obișnuit pentru farse, dar nu m-am putut opri.

Nu am vrut să mă opresc.

Voiam să trântesc fiecare zid din cap și să alerg atât de repede încât n-aș avea timp să mă gândesc. Chiar acum, în ceea ce mă privea, noaptea asta nu avea să se sfârșească niciodată.

A luat-o cu mine azi.

Acum aveam de gând să mă duc cu ea.

Machine Translated by Google

Kai

Prezent

Am intrat în Sensou, cureaua genții mele căzându-mi pe piept în timp ce mă uitam în jur, făcând inventarul a tot ce se petrecea. Folii au zgomot în dreapta mea, venind din camera în care Rika își conducea cursul de scrimă trei nopți pe săptămână. Greutățile s-au zguduit și au lovit podeaua în camera de greutăți din stânga mea, iar mormăiturile au umplut întregul dojo, răsunând în căpriori, în timp ce studenții lucrau la forme și s-au luptat în camera mare.

M-am grăbit în tăcere pe noile etaje, mâncărimi să-mi fac ceva energie. Gulerul cămășii mi-a frecat gâtul, iar o transpirație ușoară mi-a răcorit pieptul și spatele. Trebuia să mă scot din hainele astea.

În timp ce mă întorceam la Thunder Bay în fiecare duminică să mă antrenez cu tatăl meu și să iau micul dejun cu familia, la cererea mamei, nu am lăsat să iasă jumătate din ceea ce aveam în mine. Tatăl meu era în formă, dar avea încă aproape cincizeci de ani. Nu l-am putut lovi.

Dar la dojo puteam lovi cât de tare îmi doream, iar după ziua de azi, aveam nevoie aceasta.

În urma întâlnirii cu „asistentul” de mai devreme, intenționam să vin direct aici, dar în loc să iau ieșirea de pe pod, pur și simplu continuasem, pierzându-mă în mașină timp de aproape două ore.

Băncile.

Iisus Hristos. Acum șase ani, ea mi-a stârnit interesul. Astăzi, a fost rece, îngrozitor de calmă și foarte colectată. Mi-am amintit de ea mult diferit, totuși. Se străduise atât de mult să fie dură în noaptea aceea, dar acei ochi întunecați și cum m-au putut nivela și buzele acelea... Da, mi-am amintit. Ea nu a rămas controlată mult timp.

Machine Translated by Google

Și apoi câțiva ani mai târziu, când Rika a stat cu noi într-o noapte și Banks devenise o amintire, am fost captivat de Micul nostru Monstru, pentru că îmi amintea de Banks. Inocența, lupta, felul în care am vrut să am grijă de ea...

Dar cât de repede intrase în lumea mea, fugea și tot în câteva ore, o noapte, acum șase ani.

Cine a fost ea? De unde a venit ea?

Am împins ușa biroului meu și am trântit-o în spatele meu, lăsându-mi geanta și smulgându-mi geaca.

M-am schimbat rapid în niște pantaloni de antrenament și pantofi de alergat, apucând un prosop și trăgând de un tricou când ieșeam de la birou. La recepție am trecut pe lângă Caroline, una dintre colegii pe care o angajasem cu normă parțială, care mi-a zâmbit dulce, ca întotdeauna. Mi-am ridicat mâna, iar ea mi-a aruncat o sticlă de apă din frigider în spatele ei. Același exercițiu în fiecare zi. Ea știa ce să facă.

„Uh, domnule Mori?” a spus ea în timp ce continuam să merg.

Am încetinit până la oprire și m-am întors. "Ce este?"

Coada ei blondă stătea sus, iar poloul ei bleumarin cu Graymor Logo-ul Cristane de pe sânul stâng a fost impecabil și călcat, ca întotdeauna.

Ea s-a uitat în spatele meu și a făcut semn către ceva, iar eu mi-am întors capul, agravându-se. Într-adevăr, fata s-a comportat de parcă o voi mânca dacă vorbea.

Dar, văzându-i pe cei doi vizitatori târâind în hol, am uitat brusc de Caroline.

Banks stătea lângă peretele din dreapta mea, ținând unul dintre bambus stâlpi din raftul agățat acolo. S-a uitat în sus la mine și apoi în jos, examinând dispărut arma de parcă ar fi făcut cumpărături de vitrine, fără alt scop pentru a fi aici.

Dincolo de cameră, în dreapta ei, stătea un bărbat care părea vag familiar. În mod clar, unul dintre acoliții lui Gabriel, judecând după capul lui ras, lanțul argintiu, geaca de piele lipicioasă și semnele negre și albastre din jurul ochiului.

Am pus sticla de apă și prosopul jos. Prezența lor a fost fie a semn foarte bun sau unul foarte rău. Nu am vrut probleme, nu aici.

Mergând încet spre fată, i-am ținut ochii în timp ce am întins mâna și am luat ușor bățul din mâini.

„Este un shanai”, i-am spus. „O sabie japoneză.”

Machine Translated by Google

Ea s-a uitat la mine, inexpresivă, iar pieptul ei se ridica și cădea constant și lent. Controlat. Prea controlat. M-am dat înapoi cu arma, încercând să nu iau înfățișarea ei sau să nu mă bucur de modul în care mă amuza.

O șapcă de schi simplă, neagră, acoperea dedesubt fiecare bucată din ceea ce știam că este bogat, păr castaniu închis și, în loc de costumul pe care îl purtase astăzi, acum și-a ascuns aproape fiecare centimetru din formă într-o pereche de blugi vechi cu rupturi. în genunchi, cizme de luptă și o jachetă scurtă, neagră, cu nasturi până la gât, cu mâinile ei dispărând în buzunare.

Dar înainte să le ascundă, am observat că încă purta aceleași mănuși de piele fără degete pe care le purta mai devreme astăzi. Singura piele vizibilă de pe ea era un pic din gât și față.

Mi-a placut. Ea era încă un mister.

Mi-am tras privirea fără tragere de inimă de la ea, întorcându-mi capul către celălalt bărbat. „Ai venit cu un mesaj?” Am întrebat. — Va face Gabriel afaceri?

Bărbatul, pe care l-am considerat că are vreo treizeci de ani după ridurile care i se arătau în jurul ochilor, a aruncat o privire rapidă către fată și apoi și-a înclinat bărbia în sus. la mine.

„De ce vrei hotelul, mai exact?”

„Sunt om de afaceri”, i-am răspuns. „Achiziționez proprietăți, așa cum fac oamenii de afaceri.”

Ochii lui s-au îndreptat din nou spre ea, iar eu i-am îngustat pe ai mei, urmărindu-i privirea. Banks s-a uitat la el și i-am jurat că am văzut un zâmbet ușor pe fața ei.

Între ei a trecut un dialog tăcut și i-am privit pe amândoi cu atenție.

Bărbatul trase în cele din urmă aer în piept și dădu din cap. "Domnul. Torrance este interesat să deschidă un dialog cu tine.”

Dar doar m-am batjocorit. „Deschiderea unui dialog...” am batjocorit pe sub răsuflarea mea. „Da, cunosc foarte bine dialogul lui Gabriel. Și am fost deja de acord că fiul lui s-ar putea întoarce, dar o să am nevoie de asigurări ale mele.”

A aruncat o privire rapidă către Banks — din nou — și apoi mi-a răspuns: hotărât. "Domnișoară. Fane va fi în siguranță.”

— Nu poți garanta asta, am argumentat, făcând un pas înainte. „Știm amândoi că Damon nu lasă pe nimeni să vorbească în numele lui.”

„Damon va face ce spune tatăl său”.

Am stat acolo, tac și gândindu-mă.

Dacă Gabriel ar fi fost dispus să mă lase să cumpăr hotelul, asta însemna că Damon ar putea să nu fie acolo, până la urmă. Sau, foarte posibil, Gabriel pur și simplu nu știa unde era al lui

Machine Translated by Google

fiul a fost. Închisoarea ne stânjenise enorm familiile, iar Gabriel Torrance nu era interesat să-și vadă fiul dărâmat din nou.

Dacă ar ști unde este fiul său, l-ar aduce acasă. Intenția mea, totuși, trebuia să-l găsească înaintea tatălui său.

„Vreau mai întâi să intru în hotel”, i-am spus. „Trebuie să caut puțin și să evaluez cât de multă muncă îmi va lua.”

Ochii lui s-au aruncat din nou spre ea, dar a fost atât de repede încât mi-a fost dor de ea tăcută raspuns.

„Nici o problemă”, a răspuns el în cele din urmă.

De ce a continuat să se uite la ea? Ce naiba se întâmpla?

M-am uitat la amândoi, perplex și uitând că tocmai acceptasem să cumpăr un hotel de mai multe milioane de dolari.

Lingendu-mi buzele, mi-am răsucit toiagul din mână într-un cerc, gândind. "Tu Știi, când aveam paisprezece ani, Gabriel ia spus lui Damon și mie ceva ce nu voi uita niciodată. „Femeile”, a spus el, „sunt fie jucării, fie unelte. Sunt buni pentru joacă sau buni pentru plată.” Am rotit toiagul încet și i-am privit cu atenție.
„În toți anii în care am fost prieten cu Damon, am observat o diferență izbitoare între casa lui și a mea. Mama mea nu a fost niciodată o femeie docilă, în timp ce orice femeie pe care am întâlnit-o în casa Torrance era fie pentru sex, fie pentru servitoare. Jucărie sau unealtă.”

"Și?" întrebă bărbatul.

— Și nu sunt sigur în ce categorie se încadrează, am spus, arătând personalului către Banks. „De fiecare dată când îți pun o întrebare, te uiți la ea pentru răspuns. Este ciudat pentru o femeie să aibă acest gen de putere, având în vedere ceea ce știu despre Gabriel Torrance.”

El îi aruncă o privire din nou, părând să caute direcția.

Ea era cea care se ocupa.

Nu el.

Asta e.

Ce interesant.

Am ținut arma lângă mine și m-am apropiat de ea, privind în jos. „Hai să tăiați rahatul și tratați direct, nu? Am spus, răbdarea mea a dispărut.

Când am intrat în spațiul ei, bărbatul s-a apropiat repede, probabil de gardă, iar eu am împușcat stâlpul, lovindu-l în piept și oprindu-l. „Și dacă îmi amintesc bine”, am spus, uitându-mă la el, „ea știe să se lupte singur, așa că așteaptă în mașină.”

Machine Translated by Google

Maxilarul i s-a flectat, corpul i s-a înțepenit și era gata de luptă. Dar el aruncă o privire la ea, a teptând ordinul.

Ea a ezitat un moment, în cele din urmă dându-i un semn din cap și înlăturându-l. Mi-a aruncat o privire înainte de a se întoarce pe călcâie și a ieși furtunos din dojo.

Banks și-a fixat ochii înapoi asupra mea, înclinând capul.

— Ți-e frică de mine acum, puștiule? Am întrebat. „Nu mai poți vorbi singur?”

Am vrut s-o fac să se simtă inconfortabil ca răsplată pentru că s-a jucat cu mine astăzi, dar nu am vrut să-și piardă nici coloana vertebrală.

Dar, în loc să răspundă, ea doar a întors capul, aparent plictisit.

Am chicotit în sinea mea, mergând spre perete și punând arma înapoi pe suport.

„Deci, ce impresie ai avut astăzi pentru a-i transmite tatălui lui Damon?” am întrebat. Voiam să știu ce am spus în camera aceea care i-a dat siguranța când credeam că este doar un servitor care ascultă cu urechea.

„Orice a fost”, a răspuns ea, „i-a plăcut ce a auzit, pentru că a făcut-o o propunere pentru tine. Sunt aici cu autoritatea lui.”

Mâna mi-a tremurat și am tras-o de pe perete. Vocea ei. Ea a spus doar câteva cuvinte mai devreme azi, dar acum... Aceeași batjocură pe care mi-am amintit-o s-a arătat, aducându-mă înapoi. M-am plimbat în jur, înfruntându-mă cu fața spre ea și încrucișându-mi brațele pe piept.

Era cu șase centimetri mai mică decât mine, dar cu sclipirea îngrădită din ochi, ar fi putut la fel de bine să fi fost șase centimetri mai înaltă.

„Kai, este totul în regulă?” a întrebat Rika în spatele meu.

— E în regulă, am spus, fără să mă uit la ea.

Judecând după zgomotul din depărtare și după sunetul ușilor vestiarului care se deschideau și se închideau pe hol, Rika trebuie să fi terminat cu clasa ei.

„Rika?” Am strigat-o peste umăr, prinzând-o înainte să plece.

— Vrei să-i iei pe Will și Michael și să ne întâlnim la birou, te rog?

Nu i-am văzut fața, dar am auzit-o ezitând: „Sigur.”

Ea a plecat, iar eu m-am întors, fluturându-mi brațul și făcându-i semn lui Banks. "Pe hol. Doamnele intai."

Mă așteptam să-i traverseze fața o fulgerare de agravare, dar nu era nimic. Privirea ei a rămas plată în timp ce trecea pe lângă mine, îndreptându-se spre

Machine Translated by Google

hol și am urmat-o aproape, cu inima bătându-mi puțin mai tare în timp ce mă uitam la spatele ei.

Dantela uneia dintre cizmele ei negre s-a târât pe podea și, deși eu nu avea nicio îndoială că putea avea grijă de ea însăși, era amuzant cât de puțin îi păsa de aspectul ei. Atât de diferit de femeile în jurul cărora am crescut, acasă și la școală.

Dar mâinile mele știau cât de frumoasă era. Și-au amintit.

S-a oprit lângă o ușă cu eticheta Office și a așteptat să o deschid. eu întinse mâna și răsuci butonul, iar ea intră, intrând și îndreptându-se imediat spre colțul îndepărtat din spatele biroului. S-a întors spre mine.

Aproape că am râs. Spre deosebire de Rika, Banks a intrat imediat în supraviețuire mod într-o situație incertă. În timp ce vă aflați pe teritoriul inamic, luați punctul de vedere cu cele mai puține variabile. Poziționată în colț, avea nevoie doar să vadă ce venea spre ea, nu ce venea din spate. Încercam de luni de zile să transform acea lecție în instinct cu Rika.

Închizând ușa, m-am mișcat prin cameră, luând scaune și așezându-le la masa rotundă din spate. Unul care ne-ar putea ține pe toți cinci.

„Îmi imaginez că a avea de-a face cu unii dintre asociații lui Torrance poate fi dificil pentru o femeie”, am vorbit eu. „De asta vorbești prin respirația aia de acolo?”

Ochii ei s-au îndreptat pentru scurt timp spre mine, înainte de a se întoarce la desenul cu cărbune înrămat de pe perete, o piesă de artă pe care Rika o admira și pe care o pusese aici, deoarece acest birou era folosit de noi toți. Ea a spus că semăna cu mine. Nu sunt sigur cum. Era o siluetă fără chip, diverse mișcări ieșind în afara liniilor. Arta abstractă era o dragoste a tatălui meu pe care nu o moștenisem, din păcate.

„Ai uitat că tu ești cel care mi-a spus despre Papa?” am fost pe, schimbând subiectul.

„Nu uit nimic.”

M-am oprit, sprijinindu-mă pe spătarul scaunului pe care tocmai îl mutasem, studiind-o. După atâția ani, coaja aceea nu numai că era încă acolo, dar acum era mult mai groasă. Ea a crescut.

— Încă mai crezi că există un etaj ascuns al doisprezecelea?

„Cred că ești mult prea preocupat de secretele despre care știi că există decât cei pe care nu le faci.”

Și apoi și-a concentrat atenția înapoi asupra imaginilor și armelor căptușindu-mă pe pereți, concediându -mă.

Machine Translated by Google

Ce însemna asta? Ce naiba nu știam?

„Hei, ce se întâmplă?” Michael a intrat, arătând transpirat și agitat
un prosop deasupra unui scaun. Will și Rika l-au urmat și au închis ușa în urma lor. Will
era fără cămașă și respira greu, probabil că tocmai îl amplificase în sala de greutăți.

— Asistentul lui Gabriel , am spus, a venit cu o propunere.

"Bună." Rika se apropie de ea cu mâna întinsă. „Sunt Erika Fane.”

Banks s-a uitat pur și simplu la ea. Ochii ei căzură spre cei ai lui Rika, un indiciu de
dispreț pe chipul ei înainte de a se întoarce din nou, ignorând-o.

Rika s-a uitat la mine cu o întrebare în ochi, apoi a tras-o
mână departe, luând loc la masă.

Am urmat cu toții exemplul, așezându-ne.

Banks a scos ceva din interiorul jachetei și l-a pus pe masă,
cu fața în sus. A fost o fotografie. Ea l-a împins încet peste masa de lemn spre
mine și am studiat împușcătura mică în cap a unei tinere pe care nu o recunoșteam.
Păr blond închis, ochi albaștri, față angelică, destul de drăguță...
Cu siguranță genul lui Michael. Pomeții ei înalți erau nuanțați în roz, iar gura ei arăta
ca un măr de bomboane. Tânăra și frumoasa.

"Cine e acesta?" am întrebat în timp ce toată lumea s-a apropiat în liniște pentru a
vedea mai bine imaginea.

„Vanessa Nikova”, a răspuns Banks. "Domnul. nepoata lui Torrance.”

"Și?" M-am asezat pe spate in scaun, incercand sa par relaxat.

„Și asta este mult mai mult decât a schimba un hotel cu un fiu risipitor, nu crezi?”
M-a privit, cu o privire condescendentă pe chipul ei. "Domnul. Torrance dorește asigurarea
fără îndoială că tu și prietenii tăi nu vei aduce niciun rău fiului sau sau familiei sale. Va
necesita mai mult o investiție decât bani.”

Ea se uită din nou la poză. "Ea este foarte frumoasă."

Mi-am îngustat ochii pe ea. Frumoasa? Ce?

Au crezut că vreau să cumpăr hotelul, dar ce are de făcut asta
cu aranjamentul?

„La ce ajungi?” am apăsat.

Își înclină capul, cu un zâmbet timid în ochi. „Ceva ceva mai mult
beton”, a spus ea. "Un viitor. Alianțele sunt încă făcute astfel.”

Alianțe? M-am uitat la prietenii mei, încercând să aflu orice înțelegere despre ce naiba
vorbea și în ochii lor, dar păreau la fel de pierduți ca mine.

Machine Translated by Google

Dar când mi-am lăsat din nou privirea spre imagine, încet a început să mă lovească. Inima mi-a bătut mai tare, iar pumnii mi s-au strâns sub brațele încrucișate.

Nu vorbea serios.

— Vorbești despre o căsătorie? a scapat Rika, uitându-se la ea.

Dar Banks mi-a vorbit. „În prezent locuiește la Londra”, m-a informat ea. „Vorbește fluent engleză, franceză, spaniolă și rusă. E bine educată...”

„Ieși naibii afară.” Michael râse amar.

— Și ea este... neatinsă, termină Banks de parcă Michael n-ar fi fost pe cale să explodeze la trei metri de ea.

M-am aplecat în față, uitându-mă la ea. Neatins. O virgină.

„Glumești”, am acuzat eu. În ce secol trăia Gabriel? O căsătorie? A fost al naibii de ridicol, nu!

Dar ea doar și-a înclinat capul spre mine. „Singurul mod în care putem vedea că nu vei fi tentat să rănești familia Torrance este dacă ești investit în familia Torrance”, a explicat ea. „Vrem o alianță care să fie obligatorie.”

Abia puteam să respir. Adică, nu aș putea spune că a greșit, cred. Căsătoriile din anumite familii ar putea fi mult mai mult despre menținerea în siguranță a bogăției și a alianțelor decât în orice altceva, dar nu aveam cum să fac așa ceva.

„Pentru aceasta, vei avea autonomie completă asupra moștenirii ei”, ea mi-a spus, „inclusiv proprietățile pe care i-au lăsat părinții ei când au murit acum câțiva ani”. Ea făcu o pauză, scoțând ultimul fragment. „Și îl vei avea pe Papa. Gratuit. Ca cadou de nuntă.”

Will stătea cu brațele încrucișate peste piept, urmărind scena cu ușor amuzament, în timp ce Rika mă privea tulburată. Întregul ei corp era înțepenit și îi aruncă cu coada ochiului o privire aspră către Banks.

— Nu se căsătorește cu vărul lui Damon, bine? Michael se ridică, părând că s-a terminat de vorbit. „Asta e o prostie. Nu avem nevoie de hotel. Vom... găsim singuri ceea ce avem nevoie.” Mi-a aruncat o privire înțelegătoare, indicând căutarea noastră pentru Damon.

Will a luat poza de pe masă și a glumit: „Ei bine, mă voi căsători cu ea”.

Dar Michael l-a ignorat, îndemnându-mă. „Kai? Spune-i să ia dracu și să plece.”

Dar i-am ținut privirea întunecată, văzându-i colțul gurii ridicându-se ușor, incapabil să-și ascund bucuria de asta.

Machine Translated by Google

„Kai?” a cerut Rika când nu i-am răspuns lui Michael.

Am tras adânc aer în piept și m-am așezat pe spate în scaun, dresându-mi glasul. "Baieti, lasă-ne un minut în pace, bine?”

„Kai?” spuse Michael din nou.

Mi-am ridicat privirea spre el, încercând să par liniștită. „Câteva minute, bine?”

Prietenii mei au ezitat cu toții, uitându-se între fată și mine și clar că nu voiau să mă lase singur cu ea. A fost un merit pentru ea, presupun.
Că au crezut că e atât de periculoasă.

Au părăsit camera și au închis ușa în urma lor, iar eu am luat-o fotografie, ținând-o sus. „Crezi că poți să-mi arăți o poză și numai asta ar trebui să-mi spună că aceasta este femeia care ar trebui să-mi aibă copiii?”

Ea a ridicat din umeri. „Este tânără, sănătoasă... Ce mai trebuie să știi? Ea te va face pe plac.”

Am râs lini tit. Iisus Hristos. „Este nevoie de mult pentru a-mi face plăcere”, am batjocorit. "Tine minte?"

Micul ei zâmbet căzu și se îndreptă pe scaun.

Am aruncat poza înapoi spre ea, trimițând-o peste masă. "Spune el să se ducă la dracu. Este cel mai absurd lucru de care am auzit vreodată?”

Și de data aceasta, ea a zâmbit în timp ce a luat fotografia din fața ei și l-a strecurat înapoi în jachetă.

„La ce zâmbești?”

„I-am spus că nu vei fi de acord.”

„Crezi că ar trebui?” am contracarat. „Crezi că acesta nu este doar un mod îngrozitor pentru Gabriel de a mă aduce sub controlul lui? E ridicol." Mi-am lins buzele uscate. „Și sunt surprins că și-ar dori o jumătate de japoneză care poluează sângele familiei. Pare diferit de el.”

De fapt, era exact ca el. Legându-mi familia de a lui. Pentru totdeauna în fața mea.

Expiră încet, de parcă și-ar fi calculat următoarele cuvinte, în timp ce își încrucișa mâinile pe masă. „Știu ce vrei cu adevărat”, a spus ea. „Vrei să știi unde este Damon. Nu vrei să fii surprins. Și chiar acum, ești un șobolan într-un labirint. Nu știi în ce direcție să te întorci și nu vei vedea că ai mers pe un drum greșit până când nu vei merge prea departe.”

"Insemnand ce?"

— Înseamnă că ești prada chiar acum, răspunse ea. „Și odată... tu ai fost vânătorul.”

Machine Translated by Google

M-am aplecat înainte, sprijinindu-mi din nou antebrațele pe masă. — Vrei să-l găsesc?

„Nu mi-ar păsa mai puțin dacă ai sfărâma întreg orașul căutându-l.” a replicat ea. „Sunt aici să transmit un mesaj. Nimic mai mult."

— Dar trebuie să fi știut că aș refuza.

Ea a dat din cap o dată. "Da."

„Deci, de ce să vii?”

Acum ea era cea care ezita. Ea întinse mâna și apucă o bucată din hârtie de notițe și un stilou din mijlocul mesei, privind în jos în timp ce ea începea să scrie și să vorbească în același timp.

— Pentru că după ce refuzi, a început ea, o să plec. Ea a mâzgălit pe hârtie, batjocorindu-mă cu cuvintele ei lin. „Apoi vei merge sus și vei ieși pe terasa deschisă pentru a-ți lucra la forme în aerul serii. Îți place mai mult acolo, pot spune.”

Ochii mi-au ars când m-am uitat la ea. Ce?

„Vremea se răcește, așa că este mai confortabil să exersezi afară, nu-i așa?” a continuat ea, încă fără să se uite la mine în timp ce scria. „Și oricât ai putea rezista, mintea ta se va îndrepta în cele din urmă către discuția noastră din seara asta. Te vei gândi la cât de puțin stă în controlul tău. Te vei gândi: „Ce fac acum?” și cum este viața ta într-un impas și cum devine din ce în ce mai puternică mâncărimea de sub piele numită furie?”

M-am oprit să respir, iar ea și-a ridicat privirea și mi-a întâlnit ochii, completă al naibii de plăcere ieșind din privirea ei și tăindu-mă în mine.

„Se construiește și se construiește și se construiește în fiecare zi”, a spus ea, tăind și mai adânc în timp ce stăteam înghețat. „Pentru că viața ta te stânjenește. Nici măcar nu s-a apropiat de ceea ce era înainte de a fi arestat.”

Și-a lăsat ochii în jos și a început să scrie din nou. „Tot liceul tău prietenii — ei bine, aproape toți — s-au mutat la facultate, facultăți de drept prestigioase și școli de medicină, aducând mândria familiilor lor, a continuat ea, „și noaptea, ei ajung să meargă în cluburi și să-și aducă studenți tineri, fierbinți, care îi aruncă în aer. în mașină se întoarce la apartamentele lor penthouse. Sunt pe vârful lumii fără să le pese.”

Mișcările lente ale stiloului ei se zgâriau pe hârtie, sună ca a lama sculptată în lemn.

— Dar nu tu, a batjocorit ea. „Crezi că ești o glumă pentru ei. Cât de departe a căzut băiatul de aur. O rușine pentru familia lui. Povestea infama pe care o vor face

Machine Translated by Google

spune la reuniunea liceului peste cinci ani, la care, din păcate, nu vei mai participa, pentru că în adâncul sufletului știi că au dreptate.”

A închis din nou pixul și l-a pus înapoi în suportul din centrul mesei.

„Atunci vei veni înăuntru după antrenament și te vei duce să iei altul duș. A treia ta azi. Îndepărtează ura de sine pentru puțin timp, nu-i așa? Ea a împăturit hârtia în jumătate, ascuțind cuta în timp ce ochii ei mă țineau ca pe o ancoră. „Atunci vei merge cu mașina și vei merge într-un club și vei găsi pe cineva – pe oricine – pe care să-ți scape toată furia, ca să poți dormi măcar câteva ore în seara asta.”

Mi-am strâns pumnii, apăsându-i de masă în timp ce m-am ridicat de pe scaun. A fost nevoie de tot ce aveam ca să nu o prind de gât. M-am aplecat, împingându-i scaunul să se încline. Ochii ei mândri se uitau în sus, îndrăznindu-mă. De unde dracu a luat toate astea? M-a urmărit?

Nu mi-am urât viața. Nu eram supărat. Mi-am servit timpul. Fapta a fost săvârșită și nu m-am bătut în autocompătimire. Am știut să mă ridic și să merg mai departe.

Sau, cel puțin, încercam.

„Și când te trezești”, a spus ea în jos, aproape șoptind la mine. „Îți vei da seama cât de mult e nasol totul în jurul tău și cum este timpul să intri în jocul nenorocit, Kai Mori, și să-ți asumi câteva șanse.”

La naiba cu ea.

Ea a ridicat bucata de hârtie împăturită între noi. „Moștenirea ei”, a spus ea, dându-mi-o. „Te va face un om foarte puternic. Mai puternici decât vor fi vreodată prietenii tăi.”

S-a ridicat de pe scaun, forțându-mă în spate, iar corpul meu s-a umplut de o neliniște bruscă. Mi-a intrat sub piele și știa asta. Dar nu o afectasem deloc.

„Voi aștepta până mâine să-i spun domnului Torrance răspunsul”, mi-a spus ea. „Doar în cazul în care aș auzi de la tine în seara asta.”

Am întins mâna și am prins-o de braț, oprind-o. „Am făcut multe lucruri rele decizii din viața mea, am spus, stând lângă ea. „Nu voi mai face nimic.”

Ea și-a ridicat privirea spre mine și și-a tras brațul din strânsoarea mea. "Sper ca nu. Ai făcut prea multe.”

S-a mutat să plece, dar am blocat-o din nou. Trecând hârtia pe care mi-a dat-o în jachetă, fără să mă uit la ea, am recuperat în schimb poza.

Machine Translated by Google

Am făcut un spectacol privindu-l.

Aveam nevoie de Damon.

Și aveam nevoie în acel hotel.

Dar dacă nu era acolo...

M-am uitat în jos în ochii ei pătrunzători, amintindu-mi mirosul părului ei, vederea zâmbetului ei și senzația de frică și entuziasm. Ea era singurul lucru cu care îl văzusem vreodată posesiv.

Dacă el nu era la hotel, atunci ea era o pârghie.

„Spune-i că avem o înțelegere”, i-am spus.

Ea a clipit la mine pentru o clipă, și am știut că nu se așteptase la asta.

Dar când a întins mâna spre clanță, mi-am pus mâna pe ușă, păstrând s-a închis. „Dar voi plăti pentru Papa”, am clarificat. „În schimb, cadoul meu de nuntă... vei fi tu.”

Ea s-a biciuit și, în sfârșit, am văzut ceva emoție pe chipul ei s-a uitat la mine. „Nu sunt pe masă.”

Și nu m-am putut abține să nu-i zâmbesc, mintea mea murdară găsind dublul sens.

„Lucrezi pentru mine până la nuntă. Asta e treaba. Du-te și spune-i condițiile mele.” M-am dat înapoi, deodată foarte încrezător. „Și vei afla că ești exact ceea ce am spus că ești. Jucărie sau unealtă. Nimic mai mult."

Am plecat de lângă ea și m-am întors în spatele biroului meu. În timp ce poziția ei cu Gabriel m-a perplex, știam că acel bărbat își va vinde sufletul pentru a câștiga bani. Nu exista nicio șansă ca o fetiță să aibă atâta valoare încât să nu o sacrifice ca să mă vadă că sunt de acord cu condițiile lui.

— Și, Banks, am spus, văzând-o smucind deschizând ușa, un mic jar al focului pe care mi-l aminteam în ea cu toți acești ani în urmă, arătându-se în sfârșit din nou. „Odată ce este de acord, adună cheile, codurile și planurile pentru hotel și adu-mi-le. Vreau să intru mâine.”

Ea nu s-a întors și nu a acceptat comanda mea, dar am văzut micul mârâit pe o parte a feței ei înainte de a părăsi biroul, trântind ușa în urma ei.

Pieptul mi-a tremurat când am scăpat un râs liniștit. Urmărind-o afară, am văzut-o când își îndesa mâinile înapoi în buzunarele hainei și îi ignor pe prietenii mei care stăteau în hol. M-am oprit lângă recepție, văzând-o dispărând pe uși, iar câteva clipe mai târziu, un SUV negru a pornit.

"Ce-ai făcut?" Michael se apropie.

Machine Translated by Google

Dar am continuat să mă uit pe ușă după ea, mormăind: „Ea a spus „lacrimă”. în afară de oraș, căutându-l.”

"Ce?"

— A spus că nu-i pasă dacă sfărâm întregul oraș, căutându-l, am spus din nou, mai tare. „Nu i-am spus niciodată că cred că este în oraș.”

Și am dat din cap, acum mai sigur ca niciodată. "El este aici."

M-am întors să mă întorc la birou.

„Nu te căsătorești”, strigă Michael după mine.

M-am uitat înapoi. „Nu mă voi căsători al naibii.”

Machine Translated by Google

Băncile

Noaptea Diavolului

Acum șase ani

Poate voi fi prin preajmă?

Eu am spus asta. De ce i-am spus asta în spovedanie? Și de ce l-am batjocorit pe drum mai devreme? Nu aveam cum să fiu prin preajmă sau să fiu lăsat să merg nicăieri în seara asta. Nu în Noaptea Diavolului.

Dar, în sfârșit, fiind capabil să mă angajez cu el, nu m-am putut opri. Era ca un puzzle, dând impresia că sunt atât de multe lucruri pe care voia să le spună, dar se străduia să-și scoată cuvintele. Și apoi... din când în când în acel spovedanie, se arăta. Sinele lui adevărat. Monstrul pe care fratele meu spunea că îl are toată lumea în ei.

Am coborât înapoi pe aleea lungă, testându-mi bicicleta după reparațiile pe care le-am făcut. Mi-am strâns degetele de pe ghidon și, întinzând mâna, mi-am studiat unghiile murdare.

Nu i-ar plăcea de mine, nu? Nu eram genul lui.

Era obișnuit cu fetele care arătau ca modele, cu păr de revistă, fard de ochi de o sută de dolari și tocuri zile întregi. M-am uitat în jos la vechile Vanuri ale fratelui meu de pe picioarele mele – cele din care crescuse în urmă cu șase ani – permanent pătate de ulei pe care el vărsase pe ele cu atâtea veri în urmă și țesătura mărunțită de-a lungul tălpii de cauciuc. Nu arătam ca o fată, cu atât mai puțin ca o femeie.

Și la șaptesprezece ani, eram atât de mult în urma altor fete de vârsta mea. Kai nu putea fi văzut cu mine chiar dacă ar fi vrut. L-aș face de rușine.

Și nu mi-aș putea permite niciodată să arăt ca și cum aș încerca să mă potrivesc cu el și cu mulțimea lui.

Machine Translated by Google

Am respirat vegetațiile veșnic verzi de pe ambele părți ale blatului ca vântul mi-a suflat înapoi hanoracul închis la culoare și mi-a mângâiat părul.

În toate timpurile în care l-am zărit pe Kai în jurul Thunder Bay, în jurul casei mele, la un meci de baschet... era cool și calm, atins de nimic.

Dar nu astăzi. L-am făcut nervos.

Am zâmbit, pedalând mai repede în timp ce apăsam pe mica telecomandă neagră fixată de ghidon. Miroase ca Teen Spirit mi-a zburat în urechi și am virat la stânga, trecând la dreapta prin porțile de fier exact când s-au despărțit pentru mine. M-am ținut strâns când drumul s-a scufundat și am coborât în goană dealul abrupt și pavat al aleii mele. Ținând ghidonul drept, am închis ochii, simțindu-mi instantaneu inima să-mi sare în gât la bataia vântului și la senzația care mă cuprindea.

L-am pus nervos. Pielea mea încă furnică acolo unde a frecat-o când el mi-am luat hanoracul. Ce s-ar fi făcut fără acel zid dintre noi?

Un claxon a sunat și am deschis ochii, văzând una dintre mașinile tatălui meu alergând spre mine.

La dracu. M-am îndepărtat din drum, cotind la dreapta și am zburat pe lângă Bentley, evitând contactul vizual. Aleea s-a uniformizat și am continuat pe lungime, simțindu-mă cu ochii pe spate, când am dispărut în spatele casei, ferit de mașină.

Ploaia de aseară încă a răcit aerul, dar pământul era uscat când am sărit de pe bicicletă și am mers în spatele gardurilor vii dintre cele două garaje, unul încărcat cu mașini care nu au fost conduse niciodată și altul cu geamurile întunecate și un cod de tastatură care aproape nimeni nu știa.

Am ascuns bicicleta din vedere și am alergat până în spatele casei. Intrând în bucătărie, am mirosit imediat toată mâncarea și aproape am gemut când am închis ochii pentru o clipă.

Marina, una dintre bucătăreasa gospodăriei, făcea astăzi pâine, iar eu am închis ușa, simțindu-mă călduță peste tot.

„Unde ai fost?” Am auzit vocea lui David și am aruncat o privire spre masa lungă, de lemn, din mijlocul camerei, unde stătea alături de alți doi membri de securitate ai tatălui meu, Ilia și Lev.

Am privit în altă parte, mergând spre sobă. „Îmi repar bicicleta.”

Marina și-a șters mâinile pe un prosop și mi-a făcut cu ochiul, ridicând capacul oalei de pe aragaz. M-am aplecat, respirând și zâmbind supa de castane și ciuperci.

Machine Translated by Google

„Când mă sună fratele tău”, a lătrat David, „și nu știu unde
tu ești, simt că el va ajunge prin telefon și îmi va smulge gâtul. Mă bagi în necazuri, Nik.
Și dacă ai de gând să te spovediți, anunțați-ne și unul dintre noi vă va face cu o
plimbare.”

Mi-am ținut ochii peste mine, luând castronul pe care Marina l-a încărcat și mi l-a înmânat. Mergând spre masă, m-am urcat peste bancheta și m-am lăsat jos lângă David, rupând niște pâine din pâinea care stătea deja în fața mea.

„Lasă copilul în pace”, a certat Marina, venind în spatele meu și smulgându-mi părul din spatele hanoracului meu, pieptănându-și degetele prin el. „Are nevoie de puțină libertate.”

Se încruntă la ea. — Încearcă să-i explici asta.

Am tăcut, știind că avea dreptate. Avea dreptul să fie supărat. Nimeni nu a vrut să aibă de-a face cu fratele meu. Ridicându-mă, m-am dus la chiuvetă să iau o lingură curată.

L-am auzit pe Ilia vorbind. „Da, nici nu-i pot spune că mi-ai furat o parte
bere aseară.” M-a prins și m-a tras într-un lacăt.
„El mă va învinovăți doar că te-am condus în ispită.”

M-am răsucit, încercând să mă eliberez. "Termina!" am strigat, mirosul de țigările și transpirația îmi asaltă nările și mă făceau căderi.

„Nu ți-am furat nicio bere!” am mârâit. „Probabil erai prea beat ca să-ți amintești că le-ai băut pe toate!”

În cele din urmă, mi-am bătut lingura pe ceafa lui, iar el m-a eliberat râzând.

M-am ridicat din nou în picioare și m-am trântit pe scaun, încruntat.
Idiotule.

Am scufundat niște pâine în supă, m-am uitat în jos, mâncând și încercând ține-mi blestemata gura. Căldura mi s-a răspândit prin gură și pe gât, filtrându-mi prin corp în timp ce încercam să ignor privirea tuturor asupra mea.

„Deci, câtă penitență ai primit? huh?” Ilia mi-a dat un ghiont pe umăr,
nu lasa. „Furându-mi berea, nu făcând ceea ce ți se spune ca o fată bună...” Mi-a enumerat păcatele. — Mai ai vreun gând impur?

„Întreabă-ți prietena”, am replicat eu, cu gura plină de mâncare. „Ea mă privește mai mult decât ție.”

Lev pufni.

— Rahat, a spus Ilia, băgându-și degetele în stomacul meu.

Machine Translated by Google

M-am smucit, dar el și-a înconjurat brațele în jurul corpului meu și m-a gâdilat. M-am zvârcolit, lovindu-l în piept. "Lasa-ma in pace!"

Dar a râs, mișcându-și mâinile sub brațele mele și apoi înapoi pe stomacul meu.

„Lasă-o în pace”, l-am auzit pe David spunând.

„Mmm.” Mâna lui Ilia s-a trezit „întâmplător” aproape de fundul meu.
„Deveniți oarecum îndrăzneață acolo, nu-i așa?” M-a ciupit de blugi. M-am clătinat și mi-am întins mâna spre el, lovindu-l pe gât.

— Bine, destul, a lătrat Marina. „Din bucătăria mea. Merge. Voi toti.
Acum!"

Ilia și Lev au chicotit, împingând băncile în timp ce se ridicau și părăseau camera, Ilia trântindu-mă pe o parte a capului când pleca. David se ridică, golindu-și cafeaua și așezând cana jos, înainte de a părăsi camera fără un alt cuvânt.

Am mai băut câteva linguri de supă și m-am ridicat, smulgând o bucată de pâine de pe pâinea de pe masă pentru a o lua cu mine.

Coborând de pe bancă, m-am îndreptat spre scările din spate, ducând în camera mea.

Dar o voce din spate m-a oprit. „Nik.”

M-am oprit, îndreptându-mi umerii pentru a mă sprijini. Am sperat să scap, dar am întârziat.

Marina nu era mama mea, dar și-a asumat slujba. Aveam un acord. Am venit și am plecat după bunul plac, iar ea și-a rezervat dreptul de a-mi spune ce i-a plăcut sau nu la asta.

Mama mea adevărată abia putea să aibă grijă de ea însăși, cu atât mai puțin de mine.

Întorcându-mă, am luat o mușcătură rapidă din pâinea din mână, sperând că asta ar fi semnalul că nu vreau să vorbesc.

Dar ea s-a apropiat oricum, cu ochii ei albaștri îndreptați spre mine și o înclinare simpatică către zâmbetul ei. „Oricât ar încerca”, a spus ea, „fratele tău nu poate opri timpul. Indiferent cum ai acoperi sau cat de mare iti porti hainele, nu te poti ascunde pentru totdeauna. Corpul tău se schimbă.”

Căldura mi-a urcat imediat pe obraji și am vrut să mă uit în altă parte, dar nu am făcut-o. "Asa de?"

„Așadar, bărbații încep să te observe”, a subliniat ea, mai urgent.
— Ești o fată drăguță și nu cred că este o idee bună să...

Machine Translated by Google

dacă caută cuvintele potrivite. „Nu cred că ar trebui să te mai trateze așa. Vor începe să prindă idei.”

Ea și-a ridicat mâinile și le-a frecat în sus și în jos pe brațele mele, adăugând: „Dacă nu au făcut-o deja, asta este. Acum ești femeie, iar corpul tău este al tău.”

De data asta am privit în altă parte, inspirând greoi.

O femeie. Nu am crescut. Corpul meu ar putea schimba tot ce a vrut, dar Nu aș fi niciodată femeie. N-aș fi niciodată altceva decât ceea ce aveam dreptate acum.

„Este în regulă să crești mare”, aproape a șoptit Marina de parcă mi-ar fi citit gândurile. „Este în regulă să te îmbraci și să te machiezi așa cum fac alte femei, dacă asta vrei.”

Mi-am ținut râsul amar. „Nu văd cum are sens. Nu vreau ca tipii ăia să mă observe...” Mi-am smucit capul spre holul pe care tocmai pășiseră Ilia, Lev și David, „... așa că de ce să atrag mai mult atenția asupra mea?

De ce să te îmbraci și chiar să încerci să arăți frumos?

"Pentru că." Marina zâmbi blând, scoțând un tub din buzunarul șorțului ei. Am privit cum ea a desfacut capacul si a rasucit baza, facand rujul rosu visiniu sa se ridice.

Ea mi-a ridicat buzele, iar eu m-am smucit din reflex, dar am rămas nemișcat când ea a început să-mi tamponeze gura.

Zâmbind, și-a tras mâna și m-a întors spre oglinda pe care o avea atârnat pe perete lângă cămară.

Am clipit, surprins. Mă mai uitam rar în oglindă, refuzând înfruntă ceea ce știam că se întâmplă cu aspectul meu, dar nu m-am putut opri dintr-o dată să mă uit. Mi-am rostogolit buzele împreună, am simțit ceva ce nu mai simțisem de mult. O graba.

Roșul părea să-mi facă pielea măslinie să strălucească într-un mod pe care nu l-am observat niciodată înainte, iar ochii mei verzi m-au străpuns în timp ce se uitau înapoi prin oglindă. Până și părul meu părea de un castaniu mai bogat.

„Pentru că, în cele din urmă”, a continuat Marina, „va fi cineva a cărui atenție vrei tu.”

Și o imagine a lui Kai mi-a apărut în cap. Ce credea despre mine azi?

Marina se întoarse, întorcându-se la muncă, și se uită în oglindă încă o dată înainte de a se îndrepta spre casa scării din spate.

Machine Translated by Google

Lucrurile se schimbau. Fratele meu m-a ținut doar pentru el și, în timp ce el era lumea mea, începeam să simt că aș putea să mă potrivesc mai mult. am vrut mai mult. O viață mai mare.

Aveam șaptesprezece ani. Nu aveam prieteni și nici educație formală. Ce ar fi O fac anul viitor când fratele meu a plecat la facultate? Puteam ignora modul în care corpul meu îmi schimba tot ce îmi doream, dar timpul trecea oricum, asigurându-mă că viața noastră a evoluat. Ar trebui să fiu adult, până la urmă.

Ajungând la etajul al doilea, am zburat pe hol, îndreptându-mă spre camera fratelui meu, dar un sunet de zgârietură mi-a atras atenția și m-am oprit. M-am uitat spre fereastra de la capătul holului, văzând copacul de afară biciuindu-se ca un steag în vântul puternic. Am făcut un pas, privind afară.

Ce făcea Kai acum? Făcând o farsă, petrecând sau poate făcând unul dintre lucrurile pe care le-a mărturisit astăzi? În drum spre o cameră privată într-un club privat sau la ceva la fel de dureros să mă gândesc?

Privind în jos, am observat un încărcător roșu în fața mea – destul de nou – cu o dungă neagră care curgea pe lateral. Mi-am ciupit sprâncenele. A cui era mașina aceea? nu l-am recunoscut.

Dar apoi s-a auzit un zgomot în depărtare și mi-am dat capul pe spate, privind în aer deasupra mea, în timp ce ascultam vârâitul și fluierul care au urmat. A fost... un foc de artificii?

Dintr-o dată, un al doilea, al treilea și al patrulea pop s-a auzit, sună de parcă venea din pădurea din apropiere, arzând și pâlpâind deasupra capului, și am auzit un zgomot jos, când ceea ce părea ca și mai multe artificii a început să explodeze pe cer, lângă casa. Ușile s-au închis trântit și m-am uitat peste balustradă, văzând servitorii alergând în spatele casei, probabil ca să iasă afară.

Ce naiba se întâmpla?

M-am întors să mă întorc să investighez, dar tocmai atunci a fost ceva m-am împins peste cap, întorcându-mi lumea neagră, iar eu m-am biciuit, gâfâind.

"Ce?" Am plâns, inima mi-a sărit în gât.

Mâinile m-au prins de brațe, cârpa de deasupra capului mi s-a strâns în jurul gâtului, iar picioarele mi-au fost luate de pe podea în timp ce am fost dusă pe scări.

"Da-mi drumul!" M-am lovit și am lovit cu piciorul. Ce naiba se întâmpla? Cine au fost ei?

O mână a coborât peste pânză, acoperindu-mi gura, iar eu am continuat să mă zvârcolesc și să mă răsuc împotriva strângerii lor în timp ce pașii lor tari călcau în picioare.

Machine Translated by Google

scările. Câți au fost?

"Ajutor!" Am țipat prin mână. Mușchii din stomacul meu
ars în timp ce le-am rezistat cu tot ce aveam în mine.

Oh Doamne. Aerul rece m-a lovit pe spate acolo unde hanoracul meu s-a ridicat în luptă și am simțit pașii lor grăbindu-se.

„Dă-o înăuntru!” a lătrat unul dintre ei. "Grabă!"

Focurile de artificii au luat-o razna, șuierând în depărtare, iar eu am continuat thrash, răsucindu-mi capul înainte și înapoi pentru a-mi elibera gura.

"Ajutor!" Strigătul meu înăbușit a izbucnit.

Pentru asta au fost artificiile. O diversiune.

Am auzit ușor ceva clic și o voce masculină a batjocorit: „Sper că
nu te deranjează spațiile înguste, micuțule.”

Altcineva a râs și, dintr-o dată, am căzut, lovind o suprafață dură prea înaltă pentru a fi pământul. Și apoi, orice lumină care trecea prin capotă a dispărut complet și ceva s-a închis peste mine, tot zgomotul vag și plictisitor acum.

Spații înguste. Mi-am împușcat mâinile și picioarele, fiecare dintre ele lovind o barieră, ca și cum aș fi fost într-un sicriu. Podeaua de sub mine a bubuit la viață, am auzit ușile mașinii trântindu-se și mi-am mișcat mâinile în fața mea, găsind deasupra o tapițerie de pâslă.

am fost închis. Motorul a răcnit, iar realizarea m-a lovit. Eram într-un portbagaj. Am început imediat să bat și să bat cu picioarele. "Nu!" Am urlat, mâna care îmi acoperea gura acum dispărută. "Vă rog! Lasa-ma sa ies!"

Sfâșiind cravata de la gât, am scos-o și am smuls geanta
capul meu, aspirând un plămân de aer.

Și apoi am bătut acoperișul deasupra mea. Am țipat cât am putut de tare și a făcut cât mai mult zgomot posibil în speranța că cineva mă va auzi.

"Lasa-ma sa ies!" Am țipat, cu gâtul arzându-mi în timp ce am urlat până la fiecare ultima uncie de respirație mi-a părăsit plămânii. „Ilia! Lev! David! Ajutor!"

La dracu '! Mașina de sub mine s-a mișcat și m-am rostogolit puțin când a decolat. "Ajutor!" Mi-am bătut pumnii din ce în ce mai tare și mai repede, înnebunind. Cu cât mă duceau mai departe, cu atât sunt mai mari șansele să nu fiu găsit niciodată.

Muzica a început să sune încet din interiorul mașinii și sicriul meu de metal a vibrat sub mine, zgomotul înecând sunetul țipetelor mele.

„O, Doamne,” am strigat, cu ochii plini de lacrimi. "Vă rog."

Am început să plâng necontrolat, trăgând respirații scurte și superficiale, în timp ce îmi băteam mâinile pe podeaua portbagajului, încercând să găsesc tot ce puteam.

Machine Translated by Google

utilizați ca armă. O unealtă, un fier de călcat, orice.

Dar portbagajul era complet gol și am clătinat din cap. Tatăl meu n-ar veni niciodată după mine.

La naiba. Mi-am trântit pumnii, lovind capacul deasupra mea iar și iar, fără să mă opresc când au început să mă doară. Aveau să facă ceea ce urmau să facă. Nu aveam de gând să zac aici și să aștept. Ar putea exista o șansă, orice șansă, ar putea auzi o mașină în trecere sau chiar un copil pe bicicletă

pe mine.

"Ajutor!" Am țipat, încercând să-mi fac vocea să ducă. „Heeeeeelp!”

Mașina s-a zvârlit, iar eu m-am legănat înainte și înapoi în portbagaj. Am crezut că ne-am întors și, deodată, drumul de dedesubt s-a întors cu pietriș și am încetinit.

Dar am continuat să bat curea și să bat, să dau cu picioarele și să strig. M-am întors într-o parte și am început să lovesc cu piciorul în peretele din spatele banchetei din spate, în speranța că ar putea exista un fel de scăpare, deoarece știam că scaunele din spate ale unor mașini sunt pliate, deschizându-se în portbagaj. Dar din moment ce nu văzusem în ce fel de mașină am fost aruncat, nu puteam fi sigur. Deci, am încercat oricum.

Mașina a continuat să încetinească, apoi s-a oprit în cele din urmă. Am respirat greu și am ascultat. Mi-am mutat privirea în jurul întunericului, am auzit stingerea muzicii, mașina tăcută și ușile au început să se închidă trântind. Câți dintre ei au fost? Cel puțin doi m-au scos din casă.

Frica mi-a străbătut corpul și un mic suflat a scăpat. Mi-am acoperit gura cu mâna mea tremurândă în timp ce o lacrimă mi s-a vărsat peste tâmplă.

Trei lovituri au lovit capacul portbagajului, iar ochii mi s-au rotunjit.

„Du-te înainte și țipă”, o voce bărbătească a unui bărbat – aceeași de la înainte — spuse. „Nu e nimeni în preajmă care să te audă acum.”

Am auzit râsete înăbușite și nu știam ce să fac. Am vrut să plec de aici, dar nici nu am făcut-o. Ce aveau de gând să facă?

Dar o altă voce a vorbit, aceasta mai lină și mai întunecată, sună un la un centimetru de mine. „Ai spus că vrei să fii vânat. Dreapta?"

Mi s-a blocat respirația în gât.

Kai?

Mi-am ciupit sprâncenele, când punctele au început să se conecteze. Frica s-a transformat în furie, iar privirea mea a încercat să facă o gaură prin capacul portbagajului.

— Vezi acea pârghie verde care strălucește în întuneric acolo? el a intrebat. "Trage-l."

Pârghie? Ce? Mi-am aruncat privirea în jur, văzând în sfârșit ceva verde strălucind în colțul din dreapta mea. Era mic, dar ușor vizibil, iar eu

Machine Translated by Google

nu știam cum am ratat-o. Avea o poză cu o mașină pe ea și am întins mâna și am tras-o, portbagajul s-a deschis imediat și o fâșie de lumină a zilei a revărsat brusc.

Am expirat, nervii relaxându-mi.

Deschizând capacul, mi-am ridicat privirea, văzându-i pe trei dintre ei stând deasupra mea, cu ochii abia vizibili prin măști. Un chicotit a venit de la cel puțin mai scurt din stânga, în masca albă și roșie — Will — și mi-am șters repede lacrimile și m-am grăbit din portbagaj.

„Nemernici!” Am mârâit, împingându-l pe cel din masca argintie pe care știam că sunt Kai cu ambele mâini, apoi s-a aruncat și l-a trântit pe Michael în masca dreaptă, roșie, cu o mână în piept. Poate că nu știu prea multe despre mine, dar știam exact cine sunt ei și prostiile pe care le plăcea să le facă pur și simplu pentru că puteau. Nu-mi venea să cred că au făcut asta! Băieți bogați se joacă să fie răi.

Dar gluma era pe ei. Nu ești chiar rău când faci doar rahat sub securitatea de a nu suferi niciodată consecințe.

Și unde era Damon? M-am uitat în jur după al patrulea lor, dar în afară de asta toate mașinile din lot, era goală.

„Nu a fost amuzant”, am lătrat.

Cel din mijloc s-a uitat pur și simplu la mine, în timp ce ceilalți doi au chicotit încet, plecând și lăsându-ne. I-am urmat cu privirea, văzându-i cu capul în tufă și dispărând în copaci.

Peste două duzini de mașini erau parcate în jurul nostru pe terenul cu pietriș, improvizat, dar nu erau clădiri, nici case, doar pădure și mașini.

Unde dracu am fost? Părea doar o poiană în pădure.

M-am întors, văzându-l pe Kai apropiindu-se de mine, cu masca încă pe. A pus o mână pe capac și a arătat către pârghia pe care o trassem înăuntru.

„Fiecare mașină făcută din 2002 are una”, mi-a spus el. „Dacă se va întâmpla asta vreodată pentru tine din nou, știi ce să faci.”

M-am încruntat la el. „Dacă asta se va întâmpla din nou, echipajul meu nu va fi la fel de politicos ca mai devreme.”

David s-ar putea să se intereseze mult de cazul meu, dar le-ar tăia limba dacă ar fi știau ce făcuseră.

Dar apoi, brusc, Kai s-a apăsat în mine, făcându-mă să cad înapoi în portbagaj și să aterizez pe fund. Picioarele mele atârnau în lateral și m-am uitat la el, corpul lui lung blocându-mi scăparea.

„Ar trebui să fie o amenințare?”

Machine Translated by Google

Și apoi s-a aplecat, masca lui vicioasă la un centimetru de fața mea, făcându-mi stomacul să se răstoarne. „Am fost crescut pentru a fi un domn”, a spus el, „dar dacă trimiți alți bărbați după mine, să-mi atrag interesul va fi cea mai mare greșeală pe care ai făcut-o vreodată”.

Am forțat un rânjet, dar oricum un fior mi-a străbătut șira spinării.

S-a îndreptat și și-a ridicat masca de pe cap, dezvăluind chipul pe care știam că era dedesubt. Ochii lui întunecați, sub sprâncenele și mai întunecate, se uitau la mine ca pe o îndrăzneală, iar un sentiment de presimțire mi-a cuprins interiorul. Dar nu mi-am întors privirea.

Un strat ușor de sudoare i-a matusit marginile părului, făcându-l dezordonat și sexy. Atât de rar ca el să aibă ceva deplasat.

Fără să spună un cuvânt, s-a îndepărtat de mine, spre partea din față mașina și ferită de vedere.

Am auzit zgomotul pietrișului devenind din ce în ce mai slab, apoi a dispărut și mi-am răsucit capul, confuză.

Ce? Am sărit afară din portbagaj și l-am închis trântit, privind peste glugă. Unde a plecat?

Unde s-au dus toți ?

O mare de mașini se întindea în fața mea, o pădure de copaci în toate direcțiile și mi-am ridicat privirea, văzând primele stele care se uitau pe cerul de safir. Soarele apusese cu ceva timp în urmă și în curând avea să se întunece.

Frisoane mi-au acoperit brațele. La dracu.

Întorcându-mi capul, am văzut în spatele meu drumul îngust și neasfaltat pe care am coborât. Goliciunea ei în timp ce s-a învârtit într-o viraj și a dispărut m-a înfiorat. Ar trebui să merg așa. Trebuia să ducă la autostradă.

Dar muzica mi-a făcut urechile să se ridice și m-am întors la felul în care a mers Kai. Noaptea a răsunat uralele unei fete și am studiat întunericul pădurii dese din față, în timp ce ritmul subwooferelor mi-a vibrat de pe corp.

Toate aceste mașini, toți acești oameni... erau undeva în pădure.

Aceasta a fost o petrecere.

M-am uitat din nou în spatele meu. Ar trebui să iau drumul. Mergi acasă, ia o plimbare... orice.

Dar el mă adusese aici, nu-i așa? Poate că eram puțin curios. Mă îndrăznea.

Ocolind mașina, m-am îndreptat direct spre pădure. Cineva de la această petrecere ar avea un telefon, iar eu l-aș suna pe David. El ar da vina pe mine pentru asta,

Machine Translated by Google

dar și-ar ține gura. Nici unul dintre noi nu a vrut să sufere consecințele faptului că sunt aici.

Am alergat, privind în jur în timp ce frunze de aur și portocaliu se amestecau sub pantofii mei. Mirosul lemnului ars a plutit în nările mele, dar nu am văzut încă un foc sau oameni. Unde au fost? Încă mai auzeam muzica în depărtare, așa că am continuat direct în pădurea întunecată.

Am aruncat o privire înapoi spre parcare, lumina din poiană devenind din ce în ce mai mică.

Poate că asta nu a fost o idee bună până la urmă. Am căutat din nou peria.
"Buna ziua?" Am sunat.

Unde eram mai exact? Făcusem plimbări prin pădure, dar nu cred că o fac a fost vreodată atât de departe. Eram destul de sigur că stâncile mării se aflau la o jumătate de milă la stânga mea, peștera Loch Lairn era în spatele dealului Stuart, la dreapta mea, iar Clopotul ar trebui să fie...

Chiar acolo. Mi-am ridicat privirea, în dreapta mea, și mi-am mijit ochii înainte, distingând turnul de piatră înalt de vreo două etaje și tufișul înalt și verde din jurul lui.

Clopotnița era o ruină, parte dintr-un sat vechi care s-a stins cu peste o sută de ani în urmă, când o furtună urâtă i-a împins pe toți în interior, la câțiva mile, pentru siguranță.

"Buna ziua?" Am sunat din nou. Poate că cineva era acolo. "Buna ziua?"

Mi-a bătut inima. Se întuneca.

„Kai!” Am strigat.

Piciorul mi s-a prins de un buștean și m-am împiedicat înainte, auzind un scârțâit ramură în dreapta mea. Am dat din cap, căutând de unde vine.

Nimic.

Apoi s-a auzit un zgomot de frunze în spatele meu și m-am învârtit, gâfâind.

"Cine e acolo?"

Am văzut ceva negru și mi-am întors ochii doar cu un păr spre stânga.

Kai stătea acolo, sprijinindu-și umărul într-un copac și privindu-mă.

Am făcut imediat un pas înapoi. „Ce... ce faci?”

De cât timp era acolo? Fusese în spatele meu, ceea ce însemna că l-am trecut pe lângă el în drumul meu. Un fior mi-a străbătut șira spinării.

Făcu un pas, cu masca atârnându-i de mână.

M-am uitat în jur. "Unde este toata lumea? De ce m-ai adus aici?”

Machine Translated by Google

Nu mi-a răspuns, ochii lui s-au fixat pe ai mei în timp ce se apropia. Ce naiba?

Am făcut un pas înapoi pentru fiecare pas înainte.

„A fost o prostie din partea ta să mă asculti cu urechea astăzi”, a spus el calm. „Și o greșeală și mai mare să te dezvălui mai devreme. S-ar putea să nu fi știut niciodată că ești tu.”

Mi-am înghițit nodul din gât, încă retrăgându-mă. Muzica din depărtare s-a simțit ca un colac de salvare dintr-o dată și probabil că a știut la ce mă gândeam.

— Ar trebui să fugi, spuse el, cu avertismentul rece și liniștit.

Ar trebui? Dar acesta era Kai. Nu l-am cunoscut, dar l-am urmărit. El a fost cel bun. Cel liniștit.

Se juca cu mine.

„Tu...” m-am bâlbâit. „Nu vei face nimic.”

— De parcă n-aș fi făcut nimic fetei acelei sub duș? m-a provocat. „Crezi că m-aș da toate problemele astea să te aduc aici doar ca să te las să pleci?”

Poate. Da. Bine, nu, dar...

— Vezi tu, nu-mi place să fiu tachinată, continuă el, cu una dintre sprâncene arcuită. „Respectul și reverența sunt importante pentru mine, iar tu nu ai nici una. Trebuie să înveți o lecție.”

"Nu este adevarat." L-am respectat. Nu știam că va intra acea confesiune de azi. Nu am vrut să ascult.

„Nu mi-e frică de tine”, i-am spus, dar picioarele mele m-au trădat, încă dau înapoi.

„Asta pentru că crezi că știi ce se întâmplă acum.”

Și deodată, m-am lovit de un perete.

— Dar tu nu, a încheiat el.

Am încremenit, simțind ceva în spatele meu. Încet, m-am răsucit să-l văd pe Michael stând acolo, ridicându-se deasupra mea.

Ce? Mi-am aruncat ochii înapoi către Kai, văzând un colț al gurii lui ridicându-se într-un mic zâmbet.

Oh, la naiba.

Mi s-a blocat respirația în gât când craniul roșu al lui Michael se uita la mine, și am înțeles senzația de închidere a pereților dinainte. M-am uitat în jur. Am fost aici singuri. Eu și ei.

Și cum rămâne cu Will? Mai era și el pe aici pe undeva?

Machine Translated by Google

Mi-am schimbat direcția, mișcându-mă la stânga și îndepărtându-mă de amândoi acum. Au pășit încet spre mine, Michael și-a scos masca și apoi hanoracul și tricoul și l-au aruncat la pământ.

Mi-a căzut gura căscată, iar căldura mi-a năvălit pe obraji. Trunchiul lui lung, bronzat de la jocul la soare, stătea chiar în fața mea și mi-am lăsat ochii în jos. Îi văzusem de multe ori pe David și pe tipi fără cămăși, dar nu arătau așa.

„Este drăguță”, i-a spus el lui Kai, mergând unul lângă altul către eu în timp ce continuam să dau înapoi. „Și ea pare ușor de manevrat pentru noi. Împreună."

Am auzit râsul liniștit al lui Kai și am făcut încă un pas înapoi, lovind brusc un copac. Mi-am înfipt unghiile în scoarța din spatele meu.

„Nu-ți fie frică”, mi-a spus Michael și mi-am ridicat privirea cât să văd Boxerul ie ea din partea de sus a blugilor. "Suntem buni. Suntem cu adevărat buni.”

Suntem buni? Nu erau serioși?

Am dat naibii de șuruburi. Fără să mă întorc, am alergat prin pădure și spre muzică. Ia un telefon, ia o plimbare si ajungi acasa. Pentru o dată, ascunderea pe care a trebuit să o fac întotdeauna suna al naibii de bine acum. Fratele meu avea dreptate. Băieții erau niște idioți.

Am gâfâit, băgându-mi în călcâie din ce în ce mai greu să scap. Kai ar fi lăsat să se întâmple asta? Ca să fiu folosit ca divertisment? Era un aer de primejdie în privința lui la biserică astăzi, dar era și blând.

Dintr-o dată, Kai era în fața mea, tăindu-mă și aducându-mă la oprire. — Așteaptă, spuse el.

Dar nu mi-a păsat ce avea de spus. L-am împins în piept, împingând pe lângă el și fugind. Mi-am săpat în călcâie, alergând cât de repede am putut, fără măcar să mă uit încotro mă îndrept.

Brațele s-au înfășurat în jurul taliei mele și am fost ridicat de pe pământ în timp ce o șoaptă răgușită îmi respira la ureche: „Nu este ceea ce crezi tu”, mi-a spus el. "A fost o glumă."

Oh, chiar mai bine. Ceva din care să râdă.

„De ce m-ai adus aici?” Am plâns, încercând să mă eliberez.

„Shhh.”

A încercat să mă liniștească, dar am clătinat din cap. Am vrut doar să merg acasă. Dacă nu eram văzut, nu puteam fi umilit.

"Lasă-mă!" M-am lovit, simțindu-l că se poticnește în timp ce am căzut amândoi la pământ.

Machine Translated by Google

Am aterizat peste el și l-am auzit mormăind, dar când am încercat să mă ridic și să mă îndepărtez, el m-a tras înapoi la pământ și s-a urcat peste mine. Corpul lui s-a cuibărit între picioarele mele și mi-a strâns încheieturile, ținându-le deasupra capului meu.

— Lasă-mă să plec, am spus hotărât. "Acum."

Dar s-a ridicat, uitându-se la mine. Vintrele lui s-a sprijinit pe al meu și am încercat să ignor nervii care prind viață.

— Spune, șopti el.

"Spune ce?"

„Că mă vrei doar pe mine.”

— Aș prefera să ling un cornet de înghețată cu lame de ras, am spus eu.

El a zâmbit. „M-ai lăsat să te ating astăzi în cabina confesionale. Tu îmi plăcea să te ating.”

Mi-am încetinit respirația, uniformizându-mi expresia. "Într-adevăr? abia îmi amintesc.”

Apoi s-a mutat între picioarele mele, ridicându-se în fața provocării și un mic geamăt mi-a scăpat.

Iisus.

Aplecându-se, mi-a gâdilat buzele cu ale lui. "Stau?" întrebă el, umplându-se de căldură Ochii lui. „Aș vrea să faci.”

Doamne, el era deasupra mea. Nu am simțit niciodată greutatea cuiva asupra mea așa. Cu excepția cazului în care am luat în calcul lupta cu băieții care creșteau și, chiar și atunci, nu a fost așa.

"Ce se întâmplă?" a întrebat cineva. Mi-am aruncat ochii în sus și am văzut o fată care se apropie de Michael, care stătea în spatele lui Kai. De cât timp era acolo?

Probabil a venit de la petrecere. Trebuia să fim aproape atunci.

Kai și-a răsucit capul, vorbind cu Michael. „Du-te la cimitir. L-am primit pe acesta.”

Michael nu a spus nimic, dar i-am văzut pantofii mergând lângă noi și apoi un prezervativ a căzut la pământ chiar lângă brațul meu.

Pieptul mi s-a cedat. Ce?

Michael a plecat, luând fata cu el, iar Kai s-a uitat înapoi la mine. El mi-a eliberat brațele, punându-și mâinile pe pământ.

„Ia-l”, mi-a ordonat el. „Sau fugi.”

L-am ridicat și l-am aruncat departe de noi, undeva în spatele lui.

Machine Translated by Google

„Nu avem nevoie”, i-am spus, numindu-i cacealma. „Tu doar încerci sperie mă."

Dar apoi și-a mișcat corpul, împingându-și vintre în mine și am simțit creasta tare ca piatra în interiorul blugilor lui.

„Ah,” am gemut și apoi mi-am închis gura. Ce naiba?

— S - ar putea să avem nevoie de el, spuse el, cu un zâmbet înflăcărat pe față.

Clitorisul mi-a pulsat și m-am mutat sub el, dorind mai mult.

"Cine e ti tu?" el a intrebat.

Dar nu i-am putut spune. Spovedania a fost un accident și nu am avut nicio intenție să dau din nou peste el. Nu credeam că va trebui să-l înfrunt vreodată.

M-am uitat în ochii lui întunecați, dorind să vorbesc cu el din nou, așa cum am făcut azi. Vreau să mă cunoască. Dar nu am avut voie.

În schimb, am rostit cu o voce mică: „Mi-e frig”.

A fost tot ce mi-am putut gândi să spun.

Kai s-a ridicat în picioare și m-a luat de mâini, trăgându-mă în sus. Dar nu m-a eliberat. În schimb, m-a condus în direcția opusă de unde am fi făcut-o vino.

În Turnul Clopotni ei.

M-am uitat în jur, încă auzind muzica în depărtare și am putut distinge și strigăte și râsete. Eram aproape de petrecere. Ce facea el?

M-am împiedicat oricum, fără să reziste. Interiorul meu se răsucea și se înnoda în cel mai incitant mod. Asta mi-am dorit, nu? O șansă de a fi aproape de el?

Structura de piatră cenușie era în jur de jumătate mai înaltă ca un far, cu o cameră cu clopot în vârf. Totuși, nu eram sigur dacă clopoțelul mai era acolo. Ceasul nu mai funcționase de mult, iar o arcada ne-a întâmpinat cu o ușă cu poartă.

Am pășit înăuntru, uitându-mă în jur și observând împrejurimile mele.

Pereții erau căptușiți cu câteva ferestre, iar în cameră au fost construite câteva bănci de piatră. Pe vremuri exista un fel de casă sau loc de întâlnire atașat turnului, dar acum dispăruse de mult.

De pereți atârnau vaze negre cu trandafiri în descompunere de culoarea cenușii stând înăuntru. Cine știa câți ani au?

Puțină lumină a pătruns, făcând roșul, albastrul și aurul vitraliilor să danseze pe pereți, iar scări de lemn înfășurate în jurul unui perete

Machine Translated by Google

și a urcat în spirală, dispărând din ochii mei.

Kai mi-a eliberat mâna și a scos o carte de chibrituri, aprinzând ciotul mic al unei lumânări așezate pe pervaz. Camera mică strălucea puțin mai caldă și brusc am devenit foarte conștientă de cât de liniștită era, muzica aproape inaudibilă aici.

Prezența lui – anticiparea – era o greutate pe pieptul meu. Doamne, era frumos.

Pielea lui era puțin mai închisă decât a mea – caldă, bronzată și strălucitoare – și mi-am mușcat colțul buzei, uitându-mă la gâtul lui. Am putut vedea creasta venei trecând prin piele și m-am întrebat cum ar fi să o ating.

O văzusem pe mama lui odată. Avea buzele, zâmbetul și genele ei.

Dar Kai a luat cu siguranță și după tatăl său. Maxilarul unghiular, corp slab, nasul drept și, în timp ce părul lui era des ca al mamei sale, era negru cărbune ca al tatălui său. El a moștenit și privirea ascuțită a tatălui său... Atât de ascuțit și de sever încât m-a intimidat.

Kai s-a întors, lumina lumânării pâlpâind în ochii lui și am auzit vântul urlând în copaci prin poarta deschisă.

"De unde ma cunosti?" a întrebat el, mergând spre mine.

„Toată lumea te cunoaște.”

„Te duci la școala noastră?”

Am clătinat din cap. „Sunt... educat acasă.”

Care a fost, cred, cel mai bun mod de a-l descrie. Doar am reușit clasa a VI-a, lipsind mai multă școală decât am urmat eu, când fratele meu m-a mutat cu el și m-a făcut să-i fac toate temele, în timp ce am stat toată ziua acasă. Și așa am învățat algebra și spaniola și cum Shakespeare a folosit corupția, trădarea și înșelăciunea ca teme pentru a descrie vinovăția, păcatul și pedeapsa. El a urmat cursurile, absorbind doar cât să treacă testele, în timp ce eu am făcut munca scrisă, absorbind cât să nu fiu complet ignorant. Au fost lacune, desigur, dar făcusem o treabă foarte bună de a mă disciplina pentru a face munca și lecturile încredințate de el. Întotdeauna am fost mai puțin decât toată lumea din jurul meu și m-a făcut să vreau să fiu mai mult. Aș încerca să-mi iau diploma, la un moment dat.

„Totuși, te văd prin preajmă”, i-am explicat. „Fratele meu... mama gătește pentru Torrance’s.”

Am înghițit în sec, cu gâtul ca un deșert. A fost o minciună. Marina nu era a mea mama, dar a fost explicația pe care am decis să le dăm oamenilor, de când a mea

Machine Translated by Google

tatăl nu voia ca nimeni din afara casei să știe cine sunt eu cu adevărat.

Nici fratele meu.

În cele din urmă, mi-am ridicat privirea, văzându-i pe Kai care mă privea probabil cu a încă o mie de întrebări în capul lui pe care speram să nu le pună.

„Ar trebui să plec”, i-am spus.

M-am mișcat să mă întorc în jurul lui spre ușă, dar el mi-a blocat scăparea, pășind din nou în fața mea.

"Nu." Și-a pus mâinile pe ambele părți ale mele, pe perete, încuiindu-mă in. „Chestia este că mi-ai auzit toată rahatul azi și îmi place intimitatea mea. De unde știu că nu vei vorbi? De unde știu că nu te-ai pus pe Instagram în acea confesiune, lăudându-te că m-ai păcălit?”

Mi-am tras ochii în sus. „Nu aș... eu...” m-am repezit afară, bâlbâind. „Nu aș face niciodată așa ceva.”

„De ce să cred asta?”

Pentru că nici nu mi-ar fi trecut prin cap! Nu am fost viclean. Eram încântat când a început să vorbească în acea confesiune.

„Pentru că eu...” M-am oprit, cercetându-mi creierul. „Nici măcar nu am Instagram.”

Și-a înclinat capul, ochii lui mă certau pentru un răspuns atât de stupid.

„Nici măcar nu am telefon mobil!” am scapat eu. Nici măcar nu am avut capacitatea să-i înregistrez mărturisirea, la naiba.

„Nu ai telefon?” Nu părea că mă credea. „Toată lumea are un telefon.”

Aparent nu.

Dar înainte să am ocazia să replic, el a întins mâna și și-a pus mâna șoldurile mele, ghemuindu-mă și trecându-și mâinile pe coapsele mele.

Am tras respirația, smucind. Mâinile lui s-au îndreptat spre fundul meu, alunecând peste buzunarele din spate, iar degetele lui s-au înfipt puțin.

"Glumești cu mine?" M-am plâns. Mă căuta?

Dar un curent electric a trecut prin mine și încăperea din fața mea a început să se învârtească oricum. Mă atingea.

Ținându-mă de ochi, privirea lui s-a întărită în timp ce mâinile lui au trecut pe spatele meu și apoi peste stomacul meu, căutând telefonul mobil ascuns pe care aparent a presupus că mințeam că nu-l aveam.

Apoi s-a ridicat, aplecându-se aproape și ținându-mă de ochi, în timp ce una dintre mâinile lui a urcat încet pe interiorul coapsei mele, iar un zgomot m-a lovit între picioare. Am tras respirația.

Machine Translated by Google

— Încetează, am gâfâit, trântindu-i mâinile.

Un mic rânjet îngâmfat îi străbătu fa a. — Ți tremură genunchii, spuse el. „Dacă aș fi știut că ești atât de nevinovat, nu l-aș fi lăsat pe Michael și pe mine să te tachinem înainte.”

Am respirat superficial și mi-am lins buzele uscate.

— Ai fost vreodată sărutat?

Mi-am ținut gura închisă, dar știam că acesta era un răspuns suficient pentru el.

— Întoarce-te, îi spuse el.

L-am privit sceptic.

A râs pe sub răsuflare și m-a întors, sprijinindu-se în mine și îmbrățișându-mă pe spate. Îl simțeam peste aproape fiecare centimetru din mine: coloana vertebrală, picioarele și brațele mele. Și-a cufundat capul lângă al meu, cu obrazul pe urechea mea și mi-a zdrobit degetele cu ale lui.

„Tu simți asta?” opti el.

"Ce?"

Brațele lui lungi le-au acoperit pe ale mele, mâinile mele odihnindu-se în interiorul lui. „Mă potriviți ca o cămașă. Este o matriță perfectă.”

Mi-am zâmbit în sinea mea, simțindu-mi o roșeață de căldură pe față. „Deocamdată”, am spus. „Am terminat de crescut, dar probabil că nu ești.”

De obicei, bărbații au continuat să crească puțin mai mult decât femeile.

Respirația lui mi-a lovit urechea. „Atunci suntem la timp împrumutat, nu-i așa?”

Mi-am închis ochii, pielea de găină mi s-a răspândit pe brațe în timp ce el și-a trecut buzele peste lobul meu.

Oh Doamne. Dintr-o dată am simțit că corpul meu era o mie de bețișoare de chibrituri, fiecare scânteie la viață, unul după altul.

Luându-mi mâinile, mi le-a așezat pe coapse și mi le-a urcat pe corp.

„Este în regulă?” el a intrebat.

Corpul mi-a tremurat și am dat din cap. Da.

„Va trebui să te duci din nou la spovedanie mâine”, am glumit.

"De ce?"

„Răpire”.

Chicotul lui mi-a lovit gâtul în timp ce și-a trecut buzele peste pielea mea acolo. „Urăsc să ți-o spun, puștiule, dar am trucat locul ăla. Nicio penitență pentru mine. Dacă nu vrei să mergi cu mine”, a adăugat el. „Șterge-ți unele dintre propriile păcate, poate?”

„Nu e catolic, îți amintești? Nici nu aș ști ce să fac acolo.”

Machine Translated by Google

— Ei bine, începu el, părând brusc răutăcios.

M-a luat de mână și m-a condus la perete cu una dintre bănci. S-a așezat și apoi m-a prins, trăgându-mă înăuntru. Am țipat surprins când am căzut în poala lui.

„Mai întâi, intri și stai jos”, mi-a spus el, strângându-mi șoldurile. „Stai?”

Mi-am întors capul să mă uit la el, iar el și-a ciupit sprâncenele, arătând serios ca un profesor.

Mi-am dat ochii peste cap. "Sunt acum."

„Atunci faci semnul crucii.” Mi-a luat mâna dreaptă în a lui și mi-a atins vârful degetelor pe frunte. „Și zici: „Iartă-mă, Părinte, că am păcătuit”.

L-am lăsat să mă ghideze, propria mea atingere la piept trimițând furnicături prin mine în timp ce mi-a arătat cum să fac semnul crucii.

Buzele noastre pluteau la un centimetru una de cealaltă și am încercat să vorbesc, dar numai a a ieșit șoaptă. „Iartă-mă, Părinte, că am păcătuit.”

„Aceasta este prima mea mărturisire”, a spus el, spunându-mi ce să spun în continuare.

Am intrat, buzele noastre aproape întâlnindu-mă în timp ce mă uitam la gura lui. „Este prima dată.”

A tras aer în piept. Ochii lui au coborât la gura mea și mi-a pus mâinile pe coapsele mele, trecându-și degetele lungi prin ale mele.

„Iisuse”, mârâi el pe sub răsuflarea lui.

Un zâmbet mi-a tras buzele.

„Apoi el va spune: „Și ce ai vrea să mărturisești?” Și apoi el și-a dres glasul, vocea lui severă de preot trimițându-mi un fluturat prin stomac. „Ce ai vrea să mărturisești?”

Mi-am încrucișat buzele între dinți. „Nu știu dacă pot. Eu...” Am fost nasol într-o respirație adâncă. "Sunt nervos."

„Relaxează-te, copilul meu. Acum ești în mâinile lui Dumnezeu.”

Am râs încet. Mi-a plăcut acest preludiu. Știam că n-ar trebui să-mi pese, dar nu am vrut să spun ceva stupid care să strice jocul. Nu am vrut să-l plictisesc. Fiecare fată și-a pierdut în cele din urmă interesul fratelui meu. Am urât gândul că Kai s-ar sătura de mine și ar vrea doar să plece.

„Un băiat m-a prins, tată”, i-am spus, uitându-mă în ochii lui.

"A făcut el?"

Am dat din cap. „În interiorul clopotniței întunecate, lângă cimitir. Știu că nu ar fi trebuit să-l las, dar m-a prins și...”

Machine Translated by Google

„Te-a furat de la toți ceilalți?” se batjocoră Kai. „Te las singur?”

„Da, părinte.”

Degetele lui s-au înfipt în vârful coapselor mele și ochii lui s-au subțiet, întorcându-se înfierbântați asupra mea. „Ce l-ai lăsat să-ți facă?” el a acuzat. „Hmm? Ce ai lăsat să se întâmple?”

„M-a sărutat primul pe gât”, am mărturisit.

Și Kai și-a înfipt mâna în părul meu, luând sugestia în timp ce el a făcut blândețe mi-a tras capul înapoi și afară, buzele lui pe gâtul meu, ciugulind încet.

Am eliberat o respirație, închizând ochii. „Mi-a plăcut când a făcut asta.”

„Îți cunoști băieții ăia...” m-a certat, sărutându-mă și mușcându-mă în sus și în jos. „Le plac prea mult dulciurile. Trebuie să fii mai puternic și să reziste.”

— Și dacă și mie îmi plac dulciurile? Am gemut, simțindu-mi pielea furnicături.

— A fost primul bărbat care te-a atins? a întrebat părintele Kai.

„Da.”

El gemu.

Mi-am mu cat buza, speriată, dar am împins mai departe.

„Și apoi și-a băgat mâna sub cămașa mea”, am spus, pieptul meu cedandu-mi la propriile mele cuvinte. „M-am speriat atât de mult, dar știam că se va simți bine. Am poftit atât de mult.”

am vrut mai mult. Am vrut să mă atingă în locuri unde fratele meu ar vrea să-l omoare.

Și-a ridicat capul și s-a uitat la mine. Dinții îi erau ușor descoperiți, și am observat o umflătură sub mine.

Întinzându-se în jurul meu, mi-a ridicat încet hanoracul vechi al fratelui meu peste cap, lăsându-l la pământ, apoi și-a strecurat mâna sub tricoul meu, ținându-și ochii pe ai mei tot timpul.

— Pun pariu că ai vrut-o, spuse el, cu degetele zgâriindu-mi stomacul. "Bolnav pun pariu că chiar te-ai frecat de el pentru a-i arăta cât de mult ți-a plăcut ceea ce făcea.”

Am gemut, observând umezeala dintre picioare. „Da.”

Mi-am lasat capul pe spate pe umarul lui si mi-am rostogolit soldurile, macinandu-mi fundul pe el doar putin. Creasta tare de dedesubt se simțea atât de bine, durerea golului din interiorul meu a crescut.

M-am întins înapoi cu mâna și i-am luat fața, întrebându-mă dacă era o să mă sărute. Încă nu mă sărutase pe gură.

Machine Translated by Google

Dar în loc de asta, i-am simțit mâna trecând mai sus sub cămașa mea și am deschis ochii larg, amintindu-mi. Oh, Doamne, învelișul. Bandajul ACE l-am înfășurat în jurul pieptului pentru a mă aplatiza.

La naiba! M-am ridicat, trăgându-mi cămașa în jos și acoperindu-mă. Nu avea văzut, nu-i așa? Lacrimile mi-au sărit în ochi, jena încălzindu-mi pielea.

Alte femei purtau sutiene. Ar fi confuz și sigur ar fi oprit dacă ar vedea ce mă îmbrac. Ar crede că sunt ciudat.

— E în regulă, spuse el, cu mâinile plecate brusc. "E in regula. Nu trebuie să faci nimic din ce nu vrei. Acest loc, aceste jocuri, oricum nu sunt pentru tine. Nu ar fi trebuit să te aduc aici."

Da, știu. A fost un râs pentru el și o fantezie pentru mine. Ce am fost eu gândire? Oricum nu puteam face asta cu el. Nu s-ar putea întâmpla niciodată.

Mi-a luat bărbia și mi-a întors fața spre el. „Nu am vrut să împing esti bine? Sunt un nemernic", a spus el. „Nu vreau să te seduc aici. Esti diferit."

„Alt cum?"

„Vorbesc cu tine", a răspuns el. „Și îmi place să vorbesc cu tine. Asta e rar pentru mine."

Umerii mi s-au relaxat doar puțin, iar el mi-a înghițit din nou urechea, făcându-mă să tremur.

„Și vreau să fie special", a continuat el. „Vreau să te duc la filme și să stai și să merg la mașină și să te așez în poala mea așa oricând vreau eu. Și când vom fi gata, vom face o lungă călătorie cu mașina până la poștă și până la casa de bărci a familiei mele, iar eu voi merge încet cu tine. oapta lui mi-a mângâiat urechea, trimi ându-mi fiori pe corp. „Mi-am luat timpul unde nimeni nu ne poate întrerupe. Luând toată noaptea."

Doamne, asta am vrut. Am vrut să cred că s-ar putea întâmpla vreodată.

Dar — m-am uitat în jos la pantofii vechi ai fratelui meu și la unghiile mele mestecate — mă amăgeam. Încercând să scap din viața mea și visând că voi putea vreodată să arăt ca și cum aș fi aparținut alături de el.

„Ei bine, bine, sunt șocată", a vorbit o voce profundă undeva în spatele nostru. „Sfântul Kai, pe cale să-și ude pula așa devreme în noapte, nu?"

Ochii mi s-au mărit și ne-am liniștit amândoi.

Nu.

Un râs întunecat despre care știam că a urmat prea bine și mi-am reparat în grabă cămașă, lovindu-i mâinile lui Kai.

Nu Nu NU...

Machine Translated by Google

— Știam că vei veni, spuse Damon, cu vocea din ce în ce mai aproape.
„Pe cine ai acolo?”

M-am strâns pe mine, încercând să mă ascund în fața lui Kai.

„Ieși afară”, ordonă Kai peste umăr. „Acesta este interzis.”

Am închis ochii, rugându-mă în tăcere și dorind să fiu invizibil.
Te rog pleaca. Vă rog.

Kai trebuie să fi simțit că tremur, pentru că mi-a strâns brațele, dându-mi reasigurare.

Dar apoi l-am simțit .

El a fost acolo.

Căldura strălucirii lui a căzut pe o parte a feței mele și mi-am deschis încet ochii și aruncă o privire din colț, văzând pantofii negri de pe pământ în dreapta mea. Privind în sus, l-am văzut pe Damon lângă Kai, privirea lui întâlnindu-se pe a mea.

Un val de greață m-a lovit.

Părea calm, dar eu știam mai bine. Gura lui ușor deschisă s-a închis și falca i s-a flectat. A fost un gest subtil, dar cunoșteam semnele.

Fratele meu nu a fost niciodată calm. Dacă nu o avea cu mine acum, el în cele din urmă, și nu l-aș vedea venind.

A scos o batjocură, continuând șarada de a nu mă recunoaște. "Ca eu s-ar deranja,” a spus el pe Kai. „Este o mizerie. Glumești cu mine?"

Ochii lui au căzut asupra mea într-un spectacol. Nu mi-a luat înfățișarea. El știa ce mă îmbrac în fiecare zi. Erau hainele lui vechi, până la urmă.

Ținea pretenții. În afara casei, nu trebuia să-l cunosc. Eram o fantomă. Nu voia să am prieteni și nici nu voia ca prietenii săi să mă observe. Dacă știa cineva că sunt sora lui, s-ar întreba de ce nu m-am dus la școală cu el, nu m-am îmbrăcat la fel de frumos ca el sau nu am fost la petreceri cu el. Și dacă știa cineva că Gabriel Torrance este tatăl meu, s-ar întreba de ce nu am fost tratată ca o fiică. Prea multă poveste pentru oamenii care nu aveau nevoie să știe.

— Sunt fete frumoase acolo, omule, iar tu o alegi pe cea care arată ca un băiat? Scoase o țigară și împachetă vârful în vârful mâinii. „Cine este ea, oricum?”

„Nu e treaba ta”, se răsti Kai, „și nu fii prost”.

Machine Translated by Google

"Relaxa." Își bagă țigara în gură, aprinzând-o în timp ce vorbea.
„Nu m-aș atinge de șobolanul murdar și mic dacă m-ai plăti. Curăță-te, dragă.” Și-a scos țigara din gură și a scos un șuvoi de fum. „Femeile sunt bune pentru un singur lucru, iar tu nu reușești chiar și la asta.”

M-am micșorat, dorind să dispar.

Dar Kai s-a smucit în fața mea, corpul lui devenind rigid în timp ce țipa. „Dă-i drumul”.

„Oh, la naiba. Eu oricum plec.”

Am auzit pașii lui Damon retrăgându-se pe podeaua de pământ și nu m-am uitat, dar am bănuit că părăsise turnul.

Am înghițit nodul din gât. A fost un lucru pentru fratele meu prinde-mă undeva unde nu trebuia să fiu, dar să mă găsești aici cu Kai? Nu ar fi nicio greșeală în mintea lui Damon cu privire la ceea ce a intrat tocmai acum.

M-am ridicat, pieptănându-mi mâinile prin păr și îndreptându-mi hainele.

„Hei, dă-l dracului”, mi-a spus Kai, încercând să u ureze ceea ce tocmai se întâmplase. „Este un nemernic.”

„El este prietenul tău.”

„Și el are un motiv.” S-a apropiat de mine. „Doar că are o mulțime de urât înăuntrul lui și o ia pe oameni. Doar ignora-l.”

Mi-am scos hanoracul de pe podea. "Trebuie sa plec."

A trebuit să plec de aici. Am urât când era supărat pe mine. Mă voi duce acasă și stau în camera mea, iar când Damon va ajunge acolo mai târziu sau dimineața, mă va găsi dormind exact unde ar trebui să fiu. Asteptandu-l.

"Hei." Kai m-a luat de braț.

Dar m-am smucit de lângă el.

„Nu pleca.”

Nu am vrut, dar a trebuit. Am alungat dorul încă furios prin corpul meu și am trecut pe lângă el, fugind din cameră.

"Hei!" a strigat Kai după mine.

Dar pur și simplu am fugit, trăgându-mi grăbit hanoracul peste cap. Lacrimile s-au acumulat în timp ce am alergat înapoi în pădure, scufundându-mă în umbrele întunecate ale copaci.

„Nici măcar nu-ți știu numele!” I-am auzit strigătul în spatele meu.

Mușchii picioarelor mele au simțit că ar fi în flăcări când m-am repezit spre parcare și spre drumul pe care am intrat.

Machine Translated by Google

Dar apoi o mână mi-a apucat hanoracul și m-a smuls înapoi, mirosul de țigările fratelui meu care mă inundau în timp ce corpul meu se izbi de al lui.

Am tras respirația și l-am privit cum Damon se înălța peste mine, cu calmul lui atent construit acum dispărut.

„Oh, ești interzis, bine”, a mârâit el cuvintele lui Kai înapoi la mine. „Eu ar trebui să smulgă fiecare piesă de îmbrăcăminte de pe corp chiar acum. Tot ce ți-am dat. Ți-am spus că toate femeile sunt egoiste și mincinoase. El nu poate să te aibă, iar tu nu poți să-l ai pe el.” M-a plictisit, lichiorul din respirația lui fluturând prin nările mele.

— Damon, te rog? Am implorat încet, așezându-mă pe mână pe pieptul lui. "Nu eu am __”

"Nu mă atinge." Mi-a plesnit mâna. "Ti-am spus sa nu te murdaresti."

„Nu sunt”, l-am asigurat, clătinând din cap.

Dar m-a privit de sus, cu furie în ochi și durere pe care a încercat să le ascundă în voce.

M-a apucat de falca, iar eu am scâncit în timp ce el îmi apăsa spatele de un copac. "De ce ai făcut asta?" strigă el. „Ți-am spus să nu lași niciodată un bărbat să te atingă.”

„Nu am vrut să las să se întâmple”, am expirat. „Dar nu m-a atins nicăieri, promit.”

„Oh, da, a făcut-o.” Ochii lui s-au îngustat asupra mea. „Și ți-a plăcut. Tuturor curvelor le place. Îl vei lăsa să te ia de lângă mine. O să mă încurci și dacă o faci, te voi omorî. Ma auzi? O să te omor.”

Stomacul mi s-a rostogolit, privind în sus la ochii lui întunecați care mă priveau ca mine era murdărie. De parcă aș fi fost mama lui.

Îmi pierdusem respectul. El a crezut că nu sunt nimic. M-a urât. Ultima dată când am făcut ceva ce nu i-a plăcut, aveam treisprezece ani și nu s-a uitat la mine timp de o săptămână. Am călcat foarte atent de atunci.

Până acum, adică.

"Vă rog. Damon.” Nu l-am văzut niciodată atât de furios. "Te iubesc. Sunteti toti Eu am. Vă rog. Am facut o greseala."

Îmi doream atâtea alte lucruri, dar nu dacă asta însemna să-l pierd. Nu puteam să-l pierd.

I-am împins mâna și am plonjat înăuntru, înfășurându-mi brațele în jurul lui și îngropându-mi capul în pieptul lui. M-am agățat strâns cu fiecare mușchi care am putut

Machine Translated by Google

adunare.

Iartă-mă.

„Întotdeauna am fost bun”, am rugat. „Nu voi mai greși cu nimic. I i promit." L-am strâns mai tare. "Sunt a ta. Te iubesc."

S-a ridicat și m-a prins de brațe, de parcă ar fi fost gata să mă împingă, dar apoi s-a liniștit, iar eu am ținut ochii închiși, sperând. Te rog, iubește-mă din nou.

Nimeni altcineva pe lume nu m-a iubit în afară de el. M-a protejat, m-a luat de mama, l-a ținut pe tatăl meu departe de mine și, dacă cineva a încercat vreodată să mă rănească, i-a rănit și mai rău.

Mă simțeam încă nesigur uneori, dar cel puțin nu m-am mai simțit singur niciodată.

Respirația lui Damon se calmă, pieptul mișcându-se în sus și în jos, din ce în ce mai încet. Degetele lui în jurul brațelor mele s-au slăbit.

— Nu-l po i lua de lângă mine, spuse el cu voce joasă. — Și nici el nu te poate lua de lângă mine. În elegi?"

Am dat repede din cap, un gram de ușurare începând să se instaleze. „Știu. Voi fi bun.”

Ridicându-mi capul, m-am uitat la el, cu lacrimile uscandu-mi pe față în timp ce îmi țineam brațele în jurul lui.

„Nu-l vreau. M-am plictisit, am spus. „Când nu ești acasă, eu nu vreau să fiu acolo.”

Când nu e acasă, rămân în camera noastră cât de mult posibil, ca să nu dau peste tatăl nostru. Dar cu cât îmbătrânesc, cu atât devin mai nelini tit.

Fața i s-a înmuiat și văd că apare un mic zâmbet. "Știu." El mângâie parul meu. „Într-o zi vom avea propria noastră casă și poți fi liber. Te voi înconjura cu o sută de acri, și poți să te sălbăticizi. Nimeni nu te va privi vreodată rău sau te va trata rău.”

Am forțat un mic zâmbet la acel vis al nostru. Cel în care mergea la facultate și se întorcea după mine și dispărem într-o casă, departe, în mijlocul unei păduri sau la marginea lumii, și nu trebuia să mă ascund de nimeni. .

Dar știam că nu era real. N-ar fi niciodată.

"Ce s-a întâmplat?"

Mi-am lăsat ochii în jos. — Totuși, cineva o să te ia de lângă mine, nu-i așa? Am întrebat. „În cele din urmă, oricum. Ea nu mă va vrea în casa ta.”

Uitând de faptul că cu cât îmbătrânesc, cu atât îmi doream mai mult lucruri care Damon nu voia să am, dar și el creștea. Noi

Machine Translated by Google

nu mai aveau treisprezece și doisprezece ani. Aveam optsprezece și șaptesprezece ani, iar Marina avea dreptate. Nu am putut opri timpul. Nu și-ar dori până la urmă o familie? Nu puteam să mă însoțesc și să blochez petrecerea pentru totdeauna.

Dar a râs de mine. „Ești așa de prost.” Mi-a ciupit bărbia, dându-mi capul și forțându-mă să-i întâlnesc ochii. „Ce ți-am spus?
Sunt pioni și turle, cavaleri și episcopi, dar o singură regină.” El a zâmbit jucăuș. — Suntem o pereche, Nik. Toți ceilalți vin și pleacă, dar nu scapi niciodată de sânge. Sângele este pentru totdeauna.”

Colțul gurii mi s-a ridicat într-un zâmbet. Și am răsuflat, simțind ușurare că m-a iertat.

Și-a scos telefonul din blugi și a început să formeze. Probabil ca David, Lev sau Ilia să vină să mă ia.

„Pot merge acasă”, i-am explicat, încercând să-l opresc. "E in regula."

Dar a ridicat telefonul la ureche, uitându-se la aerul deasupra capului meu Am auzit cealaltă linie sunând.

Au răspuns după primul apel. „Damon.”

Am recunoscut vocea lui David.

„Niciodată nu vei ghici cu cine m-am certat la cinci mile de casă, în întunecat, fără protecție. Ești concediat.”

„Damon, nu pot să o privesc în fiecare secundă!” lătră David. — Vrei să o leg?

„La naiba.” Vocea rece a fratelui meu era ca felia lentă a unui cuțit. „Tu și băieții coborâți aici la Turnul Clopotniței și luați-o acum.”

Nu m-am putut abține să nu las puțin umerii. Știam că trebuie să merg acasă. eu doar că tot nu voia.

— Și adu-o la cimitir, termină Damon.

Mi-am ridicat capul, stomacul mi s-a răsturnat. Într-adevăr?

Damon mi-a aruncat un mic zâmbet în timp ce vorbea. „Ea poate veni la foc de tabără, dar ține-o tăcută și ține bărbații departe de ea.”

„Bine. Vom ajunge acolo în cincisprezece.”

„Cinci”, a ordonat fratele meu și a închis.

Mi-am mu cat buza de jos, dar el încă mi-a văzut zâmbetul încercând să scape.

Mi-a ridicat din nou bărbia, avertizându-mă cu privirea lui. „O să te înconjoare ca un zid nenorocit, înțelegi? Nu mă enerva și nu-l lăsa pe Kai să te vadă.”

Am dat din cap, încercând din răsputeri să nu par prea entuziasmat.

Machine Translated by Google

„Așa poți vedea ceea ce el nu vrea să vezi.” Zâmbetul lui a dispărut. „Cine este el cu adevărat .”

Machine Translated by Google

戦Chapter 7

Băncile

Prezent

„Nu fac parte din afacere.” M-am uitat la Gabriel care stătea de cealaltă parte a biroului lui. „Poți să-l trimiți pe Lev, pe David sau pe oricine altcineva să lucreze pentru el.”

„Da...” Tatăl meu a râs pe sub răsuflare, pufături de fum de trabuc ieșind înainte de a stinge restul. „Pentru că exact pentru asta te vrea, nu-i așa? Să curețe toaletele din dojo-ul lui și să-și conducă fundul cu șofer.”

Mi-am ridicat bărbia la sarcasmul lui. „Nu mă vrea pentru...” am răsuflat, ezitând. „Pentru asta. Și dacă o face, nu o înțelege.”

Kai ar putea foarte bine să vrea să-l a tept cu mâinile i picioarele, dar tatăl meu avea alte idei. În mintea lui, dacă Kai mă pretindea în mod special, atunci mă dorea pentru nimic mai puțin decât pentru puțină distracție.

Și nu o înțelegea al naibii.

Gabriel nu știa că l-am mai întâlnit pe Kai. Gabriel nu știa că jucasem deja versiunea de distracție a lui Kai. Am refuzat să fiu instrumentul lui. Sau jucăria lui.

„Vei face ceea ce trebuie să faci”, mi-a spus el.

"Nu voi-"

„Vei face exact ce ți s-a spus!”

Fiecare mușchi s-a încordat și mi-am blocat maxilarul, tăcând. A transpirație ușoară bruscă mi-a acoperit fruntea acolo unde îmi stătea pălăria.

Damon.

Asta a fost totul pentru Damon. El a fost singurul motiv pentru care am rămas în această casă. Amintește-ți jocul final. Găsește-l, du-l acasă și ține-l departe de el pe Kai și pe restul ticălosului.

Ochii morți ai tatălui meu s-au uitat în sus, abia dacă nu mă mai băgă în seamă. Kai avea dreptate în privința unui lucru. Eram la fel de valoros ca ceea ce eram bun

Machine Translated by Google

Gabriel Torrance. Am știut asta în momentul în care plecasem din biroul lui Kai în seara asta la dojo. Am știut când am intrat în acest birou o oră mai târziu. Am știut întotdeauna valoarea mea aici.

O femeie nu era bună pentru mare lucru în casa asta, așa că am făcut tot ce am făcut putea să-mi fac pe tatăl și pe fratele meu să uite că eu eram unul.

Gabriel se ridică de pe scaun și se plimba încet în jurul biroului său, vântul nopții urlând în afara ferestrelor biroului său. Venind să stea în fața mea, el s-a rezemat pe birou, puțin mai relaxat, în timp ce îmi oferi o privire favorizantă. — Ai fost de folos, spuse el, suflând fumul și întorcându-se să pună trabucul în scrumieră. „Ești deștept și ți-a luat mult timp să-mi câștigi încrederea, dar ai făcut-o. Știu că pot conta pe tine.

Întreaga ta lume este Damon."

Chiar dacă era adevărat, nu era măgulitor să aud. Fratele meu era lumea mea. Dar, deși l-am iubit mai mult decât am iubit orice altceva în toată viața mea, am urât felul în care tatăl meu a spus asta.

De parcă aș fi fost câinele de companie al lui Damon.

„Dar acum", a continuat Gabriel, „aveți ocazia să vă dovediți neprețuit. De neînlocuit."

Important.

În ciuda urii pentru tatăl meu, a dezgustului față de Kai Mori, Michael Crist, Will Grayson și Erika Fane, nu m-am putut abține de fărâma de mândrie care s-a infiltrat.

Eram de neînlocuit. Dacă tatăl meu nu a văzut asta încă, o va face. Chiar dacă este ultimul lucru pe care îl vede vreodată.

Gabriel inspiră adânc și se ridică, expresia lui devenind oarecum plăcută.

„Acesta este de fapt perfect", a spus el în timp ce se întorcea în jurul biroului său, părând aproape strident. „Veți putea să-l supravegheați. Îi vei pregăti casa pentru Vanessa când va sosi. Vei petrece timp la dojo, lucrând pentru el, antrenându-te, orice... Vei fi acolo unde este el și vei spune dacă ar trebui să-mi fac griji. Cu el sau cu restul ticălosilor ăia mici." Și-a luat trabucul și a tras câteva pufuri. „Și dacă fratele tău iese din ascunzătoare și îi provoacă din nou, îl vei proteja.

Dreapta?"

Mi-am ferit privirea. Desigur, aș face-o. Întotdeauna am făcut-o. Dar nu am vrut să fac asta. Nu puteam fi în preajma lui Kai în fiecare zi.

Furia mi-a fiert sub piele.

Machine Translated by Google

aș putea să mă cert. Aș putea chiar să plec. Nu mi-am iubit tatăl și am fost probabil mai bine pentru asta.

Dar cel mai bine l-aș putea proteja pe Damon cu un loc la masă și, dacă plecam, aveam nimic, la naiba. Avea nevoie de mine. Indiferent dacă tatăl meu a recunoscut sau nu, știa asta.

Când Damon a fost arestat la facultate și a fost trimis la închisoare, am fost la curent cu situația înaintea lui Gabriel. Mi-am cumpărat tot mușchiul pe care l-am putut din interior pentru a mă asigura că nimeni nu se atinge de fratele meu, iar când a ieșit anul trecut, i-am curățat toate mizeria. Și ori de câte ori tatăl nostru a încercat să-l stăpânească și nu a putut fi controlat, am făcut ceea ce am făcut întotdeauna. L-am epuizat pe fratele meu mai mare și l-am rupt până s-a prăbușit și toată furia a dispărut. Pentru o vreme oricum. S-a întors mereu.

Damon, singurul fiu și unicul moștenitor al lui Gabriel, a fost cel mai bun când el m-a pus să am grijă de el. Abia când fratele meu avea paznicul lui.

Gabriel stătea acolo, privindu-mă cu un interes rar, dintr-o dată. „Cu câți bărbați ai fost?” el a intrebat.

Am rămas tăcut și neclintit, dar răbdarea mea era din ce în ce mai greu de adunat. Câți bărbați am fost cu... Isus.

Tatăl meu s-a întors în jurul biroului la mine, aglomerându-mi spațiul și obligându-mă să mă uit la el. Mi-am ridicat privirea, fără să mă obosesc să ascund dezgustul din ea.

„Știi cum să tragi?” întrebă el clar, ajungând la subiect. „Știi cum să-i faci pe plac?”

L.

Kai.

Mi s-au micșorat interiorul și am scăpat din strânsoarea lui, privind din nou în altă parte.

Dar nu a cedat. Mi-a scos încet pălăria, lăsând-o să cadă la pământ și a început să-mi descheie jacheta. M-a lovit o zguduire de frică, dar nu m-am luptat și nu am rezistat. L-am privit prin șuvițele lungi și întunecate atârnate acum peste fața mea.

Tatăl meu nu mă atinsese niciodată, dar știam că motivul cel mai probabil nu avea nicio legătură cu faptul că eram fiica lui și mai mult cu faptul că Damon nu voia să mă atingă nimeni .

Mi-a tras jacheta pe brațe, iar eu am tras aer în piept în timp ce el Mi-a împins părul din ochi, mirosul de motorină din șuvițe de la lucrul la unul dintre camioane mai devreme azi mi-a plutit în nas.

Machine Translated by Google

Degetele lui mi-au alergat pe piele și s-a așezat pe spate, studiindu-mă, ridicându-mi bărbia pentru a mă lua în față de parcă nu m-ar fi văzut aproape în fiecare zi în ultimii unsprezece ani.

M-a înconjurat, cu mâna lui în jurul taliei mele, iar eu mi-am scrâșnit din dinți în timp ce ridica tricoul vechi al lui Damon pentru a-mi privi stomacul. L-a lăsat să cadă înapoi și ochii lui s-au oprit pe pieptul meu, dând din cap în semn de aprobare.

„Nu ești încă virgină, nu?” a întrebat el, probabil suspect când nu i-am răspuns. — Adică, Damon s-a ocupat de asta cu mult timp în urmă, nu?

Bila s-a ridicat, umflandu-mi gatul si i-am indepartat mainile. „Ești dezgustător”, am spus eu, cu ochii arzând de lacrimi.

Cum a putut să fie atât de ticălos?

Dar a râs de mine și s-a întors în jurul biroului său. "Băiatul acela mi-ar dracu o cărămidă dacă ar fi suficient de udă. Să nu credeți că nu știam cu toții ce se întâmplă în turnul acela.”

Am simțit lacrimile curgând, dar am mârâit și mi-am smuls jacheta de pe pământ și am încărcat din cameră.

Stomacul mi s-a agitat de perspectiva a ceea ce se aștepta el de la mine. Aș putea să trag, aș putea lupta, aș putea convinge fiecare bărbat din oraș să cheltuiască o mie de dolari pe o curvă de douăzeci de dolari dacă aș vrea... Dar nu aș fi predat de la un bărbat la altul ca și cum aș fi un bun pentru a fi dăruit după bunul plac.

am fost mai mult. Am fost de neprețuit. Aceasta era casa mea.

Nu am vrut să fiu în preajma lui Kai Mori sau a prietenilor lui.

Trecând după colț, am urcat scările, auzind-o pe a lui David voce venind de jos. „Bănci, trebuie să vorbesc cu tine.”

"Mai tarziu."

Am alergat până la al doilea nivel, sărind pe scări și am săpat în călcâie când am făcut un colț și m-am îndreptat către ușa de lemn întunecat din dreapta mea. Scotându-mi cheia din buzunar, am descuiat zăvorul și am deschis-o.

Am intrat, strălucirea blândă a aplicelor de perete aprinzând un alt set de scări în timp ce am închis ușa și am întors din nou încuietoarea. Urcând al doilea zbor, am intrat direct într-un dormitor în formă circulară, singura cameră de la etajul trei.

Mergând pe podelele strălucitoare din lemn de esență tare, am descuiat fereastra și împinse încet ambele geamuri de sticlă. Seara neobișnuit de caldă de octombrie a fost făcută puțin mai puternică de vânturile bruște și am închis ochii, inhalând mirosul pământului și al frunzelor arse purtate de briză.

Machine Translated by Google

Pielea mea a început să bâzâie și deja mă simțeam mai bine. Camera asta era alta lume. Lumea noastră. Al lui Damon și al meu.

Lăsând fereastra deschisă, am traversat camera și am deschis laptopul, dând clic pe o listă de redare. Ca și cum un Coșmar a început să se joace, apoi m-am aplecat peste pat, luând o pernă.

Ridicându-l la nas, am inhalat, cea mai vagă nuanță de balsam făcându-mi nările să furnice. Știam că nu voi simți mirosul fratelui meu pe el, dar oricum am fost dezamăgit. Am plecat fără el destul de mult. M-am săturat să fiu singur.

Lenjeria de pat era nouă – o înlocuisem cu câteva luni în urmă și curățam camera în mod regulat, doar ca să mă asigur că era impecabilă dacă apare vreodată. Dar, deși nu dormise aici de peste un an, tot speram de fiecare dată când puneam piciorul aici că voi găsi niște dovezi că fusese acasă.

Am așezat perna înapoi la locul ei, negrele, albul și grilele lenjeriei de pat crocante și perfecte, în timp ce am tras colțurile pernei, scoțând ridurile.

Totul trebuia să fie perfect.

Privind prin cameră, am observat podelele curate, pereții întunecați și aplice aurii, fotografiile alb-negru pe care le agățase în liceu...
Femeile și picioarele și pielea strălucitoare, nu chiar dezagreabil, dar sexul, totuși.

Nu mi-a plăcut să mă uit la ei.

Și apoi, ridicând ochii, m-am uitat către un alt set mic de scări în colțul camerei. Învăluită în umbră, zborul a dus la „turn”, așa cum l-am numit noi, un mic alcov cu o aterizare și mai mică în vârf. Era înconjurat de ferestre, aproape ca un far acolo sus, de unde puteai vedea peste copacii de afară pe kilometri întregi. Acesta era spațiul meu. Când locuiam aici.

Încă mai găzduia salteaua mea, o lampă și câteva haine, pentru orice caz avea nevoie din nou. Oricum, nu că l-am folosit vreodată prea mult, chiar și atunci când locuiam aici. Damon m-a ținut aproape.

M-am îndreptat din nou spre fereastră și m-am plantat de perete lângă fereastră, alunecând în jos până m-am odihnit pe podea. Luându-mi părul, l-am înfășurat ca o frânghie și l-am răsucit în sus pe cap înainte de a-mi scoate pălăria și de a-mi acoperi din nou părul.

Mi-am lăsat umerii să cadă în sfârșit și am închis ochii, în siguranță știind că nimeni nu mă poate vedea acum.

Machine Translated by Google

Oricum, nu că m-am văzut prea mult.

Dar îmi plăcea să mă uit la alți oameni. Cam așa cum a făcut Kai.

Cu mult timp în urmă, l-am privit de la distanță, o parte din mine dorindu-l atat de mult. Am crezut că e bun.

Loial. Frumoasa.

Dar ar putea fi mai înfricoșător decât Damon.

Iar fratele meu, Damon Torrance, fusese un coșmar de când l-am cunoscut prima dată. Un coșmar rafinat.

„Trage-ți șosetul”, îi ordonă mama în timp ce trântește ușa din partea pasagerului.

Mă aplec și îmi ridic până la genunchi, stând amândoi lângă mașina noastră a parcat lângă o poartă mare și neagră. Este deschis, iar mașinile au intrat în flux constant. Mama a spus că azi are loc o petrecere. Era un moment bun să-l văd.

„Amintește-ți ce ți-am spus.” Mă trage în sus, butonând butonul de sus a cardiganului meu și îndreptându-mi bluza dedesubt. Privesc în altă parte, nerăbdător. Am doisprezece ani și mă ține îmbrăcat ca un copil de cinci ani.

„Dacă începe să fie răutăcios”, continuă ea, cu vocea tremurând la fel de mult ca și mâinile, „trebuie să mă ajuți, bine? Spune-i că avem nevoie de bani. Dacă nu primim ajutor, Nik, va trebui să părăsești apartamentul, dormitorul și toate lucrurile tale. Vei dormi în casele străinilor. Și te-ar putea lua departe de mine.” Ea mă prinde de umeri, respirând greu. „Vrei să mergi acasă diseară, nu?”

Dau din cap.

„Atunci zâmbește frumos”, îmi strigă Jake, iubitul ei, de pe scaunul șoferului, prin geamul deschis.

Da, zâmbește frumos. Fii drăguț cu cineva care nu a fost niciodată drăguț cu mine. Cine nu a vrut niciodată să mă cunoască. Stomacul îmi continuă să se învârtească și nu pot să-mi înting degetele. Ma simt slabita.

„Grăbește-te, Luce”, îi spune el mamei.

Știu de ce vrea să ne grăbim și pentru ce a vrut bani. Amândoi. Desigur, dacă am avea norocul să obținem ceva, m-aș hrăni și poate niște haine și pantofi uzați. Șosetele mele erau atât de vechi încât nu se potriveau bine și îmi spălam părul cu săpun de o lună.

Dar vor petrece doar cu restul. De fiecare dată când avem bani, aceștia dispar înainte să avem șansa de a expira.

Machine Translated by Google

Mama mă ia de mână, iar eu o urmez prin porți și în jos aleea lungă. Privind în jur, inima mă doare instantaneu. E atât de frumos aici. Acri de verde de ambele părți ale aleei negre, copaci și tufișuri și miros de flori... Doamne, cum ar fi să ieși acolo și să fugi? Să faci roată de căruță și să te cațări pe stejarii roșii și să faci picnicuri în ploaie?

Privind în față, văd casa, piatra albă uimitoare pe cerul albastru. Mașinile înconjoară aleea, iar stropi de roșu zac în jurul casei, care cred că trebuie să fie tufe de trandafiri, deși nu sunt încă suficient de aproape ca să le văd.

Dar cu cât ne apropiem, cu atât devin mai nervos. Vreau să sape în mine tocuri si opreste. Vreau să mă întorc și să spun: „Voi smulge mâncarea de la Shop-and-Go pe stradă din apartamentul nostru dacă va trebui." Am mai făcut-o. Aveam nevoie de lapte și cereale, iar mama mi-a cerut să le iau. Dacă aș fi prins furând, ca minoră nu aș avea atât de multe probleme ca ea.

Ne îndreptăm spre casă, iar ea mă oprește chiar înainte să ajungem la ușă. Se ghemuiește, paltonul ei lung este singurul lucru frumos pe care îl are pentru a-și acoperi hainele ieftine.

Ea mă ține de umeri și ridică privirea la mine, cu ochii triști. „Îmi pare rău", spune ea. „Acestea sunt lucruri prin care copiii nu ar trebui să treacă. Știu că." Ea se uită în jur, lăcrimând și părând disperată. „Aș vrea să știi cât de mult vreau să ai totul. Meriți totul, știi asta, nu?"

Mă uit doar la ea, ochii încep să-mi lăcrimeze. Mama mea este o mizerie, nu întotdeauna mă pune pe primul loc și urăsc pozițiile în care sunt pus uneori, dar... știu că mă iubește. Nu că s-ar simți întotdeauna suficient, dar știu că încearcă.

„Mi-aș dori să te pot lua și să ne cumpăr o casă ca asta", spune ea cu tristețe, „și tot ce ai face este să zâmbești." Se ridică, îndepărtând ridurile de pe haină. „Ma omoara faptul ca micul lui rahat de fiu primeste tot ce isi doreste si tu nu primesti nimic."

Damon. Fiul tatălui meu. Singurul copil pe care l-a pretins.

Îl pomenise doar de câteva ori, nu că l-ar fi întâlnit vreodată. El tocmai m-am născut când mama a rămas însărcinată cu mine, dar auzisem destule de-a lungul timpului. Ar trebui să fie un fel de necaz.

Ea mă ia din nou de mână și mă conduce la ușa din față unde este un servitor îl ține deschis, salutând oaspeții când intră.

Machine Translated by Google

O femeie într-o rochie strălucitoare se uită în jos la mine, mijind ochii și luându-mi hainele. Privesc repede în altă parte.

Oamenii intră în casă, iar noi îl urmăm, dar omul de la u ă îl pune pe al lui mâna pe umărul mamei. "Scuzați-mă. Cine e ti tu?"

„Trebuie să-l văd pe Gabriel.”

Bărbatul, care poartă o vestă albă, se mișcă în fața ei, blocându-i drumul.

Mă uit în jurul lui, văzând toți oamenii de lux în costume și rochii trecând pe o ușă din spatele casei.

"Domnul. Torrance distrează oaspeții chiar acum”, îi spune el.

Mama îmi pune brațul în jurul meu, răspunzând categoric: „Acesta este copilul lui și dacă nu-l văd acum, voi alerga prin satul tău ciudat, aici, în Thunder Bay, și o să strig în lume.

Bărbatul își strânge buzele și observ că se întorc câțiva oameni din jurul nostru uite. Mă încântă pe dinăuntru. I-ar păsa lui Gabriel dacă ar fi făcut asta?

Servitorul dă din cap către bărbatul care stă lângă perete și el merge peste. Inima îmi bate repede, privindu-l mângâind pe mama.

Dar apoi corpul paznic termină cu ea și se apropie de mine, alergând mâinile lui pe brațele mele. Mă smuci, iar mama mă trage departe.

„Ține-ți mâinile de pe ea”, cere ea.

Mă scutur și mă îndrept în ea, ascunzându-mă cât mai mult posibil.

„Urmează-mă”, spune servitorul care deschisese ușa. Ne conduce pe mama și pe mine prin casă și mă uit în jur, observând o bibliotecă, un bârlog și un fel de cameră de zi. Totul este întunecat și aproape totul este din lemn: scările, mobilierul, unii dintre pereți...

Trecem pe lângă scară, iar privirea mea surprinde o siluetă care stă în vârf. ridic privirea.

Un băiat stă acolo, sprijinit de perete, cu brațele încrucișate peste piept. Se holbează la noi, cu ochii urmându-mă când trec pe lângă noi. Are părul închis la culoare ca al meu, dar ochii lui sunt mai întunecați, îngusti și calmi. Dar ceva în privirea lui mă face să mă strâng. Acela este el?

„Așteaptă aici”, spune bărbatul.

Mama și cu mine ne oprim în fața unei uși, în timp ce bărbatul mai în vârstă o ocolește col .

Mama mă ia de mână și o ține cu ambele mâini. Ea a făcut același lucru cu câțiva ani în urmă, când CPS a venit la noi acasă și, de asemenea, pe rare

Machine Translated by Google

Ocazie am avut o profesoară îndrăzneață care a făcut eforturi suplimentare pentru a o convinge să vină la conferințe părinți-profesori. E nervoasă.

Aud pași tari care lovesc podeaua. Inima începe să-mi bată în gât, și mă opresc să respir pentru o clipă.

O umbră cade pe pământ și ridic privirea, văzând un bărbat înalt și bine îmbrăcat care se îndreaptă după colț.

Păr negru încărunțit, costum și cămașă neagră frumos, pantofi strălucitori... Mă uit la el cu ochii mari, respirația mi s-a blocat în gât la parfumul lui puternic, un amestec de colonie și tutun.

Intră în fața mamei mele, vocea lui sună atât de rău încât mâinile încep să-mi tremure.

„Știi ce e mai tragic decât o biată curvă drogată?" el mușcă afară la ea. „O prostă moartă, sărmană drogată."

Și apoi se uită în jos la mine. „Stai", ordonă el. "Acum."

Respir superficial – e tot ce pot să intru – și mă las pe bancă, frământându-mă cu mâinile. O împinge pe mama pe u ă, iar eu văd un birou i câteva căr i înainte să-l închidă.

Oh Doamne. Ce naiba? E atât de răutăcios. De ce? Știu că mama poate avea probleme și e jenantă, chiar și pentru mine uneori, dar nu am făcut nimic.

Clipesc de la lacrimi care izvorăsc dintr-o dată. Nu vreau să fiu aici. Oamenii ăștia sunt îngrozitori. Mama mea a spus că tatăl meu deține o companie media și stă în consiliile altora – orice înseamnă asta – dar mai sunt și alte lucruri pe care le face. Ea lucrase pentru el, dar nu voia să-mi spună ce a făcut.

Vreau doar să plec. Nu vreau să am nimic de-a face cu el și nici nu vreau să știu nimic mai mult.

Mișcarea îmi atrage atenția și ridic privirea și văd băiatul cu ochi întunecați venind pe hol. Pare relaxat, ținând o sticlă verde de gât și oprindu-se la intrare, sprijinindu-se de perete în timp ce se uită la mine.

Îmi lins buzele, simțind fiecare păr de pe brațele mele ridicându-se. Îmi feresc privirea, stânjenit, dar se tot întorc la el.

Pantalonii lui negri și pantofii din piele arată de parcă cineva a încercat să-l îmbrace, dar cămașa lui albă este parțial desfăcută, iar mânecile sunt suflecate.
Părul lui este totuși pieptănat și observ cât de subțire este privirea lui asupra mea, precum și arcul izbitor al sprâncenelor întunecate. Am aceleași arcade și ale mele

Machine Translated by Google

Mama spune că îmi fac verdele ochilor atât de pătrunzător, dar face același lucru și pentru cei întunecați ai lui.

Ia o înghițitură din sticlă – un fel de bere, cred, dar el nu pare cu mult mai în vârstă decât mine.

Aud o ceartă înăbușită din spatele ușii și mă uit la el din nou. Tatăl meu părea să știe cine sunt. Băiatul ăsta?

„Tu ești fratele meu?” Întreb.

Buzele lui se ridică ușor amuzat și nu arată deloc șocat de întrebarea mea.

Mergând spre mine, se oprește, picioarele lui lovind pe ale mele în timp ce răsturnează sticla înapoi, dând restul băuturii. Privesc nodul urcând și coborându-i în gât înainte de a-l întoarce, înjunghiând gâtul în pământul plantei în ghiveci de pe masă.

Se aplecă, cu o mână plantată pe peretele de deasupra capului meu și altul mângâindu-mi fa a. Mă întorc, dar nu am încotro.

Berea de pe respirația lui mă lovește pe nas pe măsură ce se apropie și simt că o transpirație rece iese pe gâtul meu. Are de gând să mă sărute?

Gura lui plutește la câțiva centimetri de a mea și se uită în ochii mei. „Îți plac șerpii?”

Șerpi? Ce?

Eu dau din cap.

O scânteie de ceva strălucește în ochii lui și se ridică brusc, luându-mă de mână. "Haide."

Mă trage de pe bancă și mă împiedic după el.

„Nu, stai”, spun eu. „Cred că ar trebui să o aștept pe mama. Nu vreau să fie supărată.”

Dar el continuă, târându-mă pe scări și nu mă lupt. Dacă eu face, s-ar putea să fie și el supărat. Și dacă-l înnebunesc, l-ar putea înnebuni pe tatăl meu.

Mă trage după el, strângerea lui pe încheietura mea făcând să ardă puțin pielea în timp ce ne repezi în jurul balustradei din vârful scărilor. Îndreptându-se spre capătul holului, deschide o ușă și mă trage. Mă aflu brusc în întuneric, cu doar o strălucire mică deasupra. Inima îmi bate atât de tare încât mă simt greață. Unde suntem?

Băiatul mă trage, iar eu îl urmăresc, dar piciorul meu se prinde de ceva și eu poticnire. Îi prind spatele cămășii ca să nu cad și eu

Machine Translated by Google

realizez că sunt pe scări. El continuă în sus, iar eu apuc de perete, încercând să mă stabilesc în timp ce escalad panta abruptă. Există un etaj al treilea în casă?

Ajungem sus, iar el deschide o altă u ă, împingându-mă.

Frisoanele mi se răspândesc pe piele și scânc pe sub răsuflare, speriată brusc. Dacă mama nu mă găsește? Dacă tatăl meu o face să plece, chiar și fără mine? De ce sunt aici sus?

Mă va lăsa să plec?

Îmi trag mânecile în jos peste mâini, frământându-mă din nou, și mă uit repede în jur. Camera dezordonată are un pat mare, nefăcut, postere pe pereți și niște cântece heavy metal despre a vrea să „mergi în iad" cântând pe difuzoare pe care nu le văd.

Inspir pe nas și prind mirosul subtil al țigărilor.

În timp ce se îndreaptă spre computerul său și stinge muzica, nu pot pentru a opri frica, dar simt și o fâșie de admirație. Damon ar trebui să aibă doar treisprezece ani și bea și fumează? El poate face tot ce vrea. Ca un adult.

Se întoarce și își strâmbă degetul spre mine și, în ciuda cât de îngrijorat sunt, nu îndrăznesc să refuz.

Mă ia de mână și mă conduce la o comodă lungă, din lemn, și observ două rezervoare de pește deasupra. Unul are nisip cu o creangă mare și un bazin de apă, iar în celălalt este mulci cu frunze și mai multe ramuri. În cel din stânga, văd un șarpe cu dungi roșii, negru și galbene.

Inima îmi sare o bătaie. De aceea m-a adus aici.

„Acesta este Volos", spune el. „Și acesta este Kore." El arată șarpele alb din celălalt rezervor, ascuns într-un buștean îngropat. Mă uit ezitant, văzând petele roșii de pe pielea ei.

Îi arunc o privire cu coada ochiului, îngrijorat că îi va scoate din cuști.

„Ei... mușcă?" Întreb.

Se uită în jos la mine. „Toate animalele mușcă când sunt provocate."

Mă aplec, privind prin sticlă. Sper că, dacă arăt interes, el nu va vrea să încerce să mă sperie scoțându-i.

Tancurile lor sunt mari, au mult spațiu de mișcare și arată curate. Șerpii stau nemișcați.

„Nu le-ar plăcea să fie împreună?"

„Nu sunt cățeluși", replică el. „Sunt animale sălbatice. Ei nu se joacă bine cu ceilalți și nu le place compania. Ei nu fac

Machine Translated by Google

prieteni."

Scoate partea de sus a cuștii din stânga, iar eu fac imediat un pas înapoi. Nu.

„Dacă unul dintre ei devine agravat sau stresat”, spune el, întinzându-se și ridicându-l pe cel roșu, negru și galben, „îl va mânca pe celălalt”.

Damon își scoate ambele mâini, șarpele încolăcit printre degete și se întoarce spre mine, șarpele la câțiva centimetri de corpul meu.

Mă grăbesc înapoi, iar el merge spre mine, râzând. „Cum ai putut să crezi că sunt fratele tău? Uite ce frică ești.”

El îmi împinge șarpele în față, iar eu țip, cu spatele lovind de perete.

„Nu, nu-mi place...”

„Taci din gură”, mârâie el, apucându-mă de mâini cu cea liberă.

Mă lupt, încercând să scap de el, dar trupul lui mă prinde de perete în timp ce ține șarpele cu o mână și îmi prinde încheieturile în lacăt cu cealaltă. Împingându-le peste cap, îmi prinde mâinile de perete și încep să lacrimez, pieptul mi se umplu de groază.

„Nu, nu, te rog...”

"Taci."

Îmi răsucesc capul înainte și înapoi, strângând ochii închiși în timp ce el mă ține acolo.

"Stii cine sunt?" el intreaba.

Respirația îmi tremură și nu vreau să deschid ochii. Apoi, ceva îmi atinge obrazul și eu tresar.

„Stai nemișcat sau el va mușca.”

Gâfâi, lini tind instantaneu fiecare mu chi.

„Te rog”, șoptesc eu, implorând.

Dar nu mă mișc. Atingerea revine și este netedă, ca apa. Oh Doamne. Vă rog.

„Uită-te la mine”, spune el.

Mi se golesc plămânii și ezit. Dar încet, îmi deschid ochii.

Văd o neclaritate roșie, neagră și galbenă în fața mea și mă tremur cu un strigăt. O ține de fața mea. Îi simt limba răsturnându-mi pe piele și încep să respir repede, pieptul mi se grăbește în sus și în jos mai repede decât inima.

„Shhh...” spune Damon lini titor.

Mă forțesc să ridic ochii spre el și dintr-o dată... respirația mea începe să încetinească. Mă străpunge cu ochii — care acum văd că sunt mai mult negri decât maro — și sunt blocat.

Machine Translated by Google

„Uită-te la ei acolo”, îmi spune el, întorcându-și capul spre fereastra din stânga mea.

Îi urmăresc privirea, întorcându-mi încet capul de la șarpe și văd bărbați în negru furișându-se pe gazon, doi valeți în veste albe și un bărbat și o femeie care ies dintr-o mașină neagră strălucitoare.

„Când vin la scenă, toți se uită în altă parte”, șoptește el, privind afară. „Când le vorbesc, vocile le tremură. Nici măcar nu-și lasă soțiile, prietenele sau fiicele să vină dacă știu că sunt acasă.”

Îmi strâng sprâncenele în confuzie. Despre cine vorbește? The servitori? Sau oaspeții?

„Știu totul, toată lumea face ce vreau și toată lumea se teme despre mine”, continuă el, apoi își întoarce ochii spre mine, „și banii nu cumpără asta. Banii și puterea nu merg mână în mână. Puterea vine din a avea curajul de a face ceea ce alții nu vor.”

El trage corpul șarpelui peste gura mea, iar eu icnesc, smucindu-mă din nou.

„Nu ești deloc ca mine”, mârâie el cu voce joasă. „Un nimic murdar, mic. O greseala."

Mă eliberează și se dă înapoi, iar eu șterg repede lacrimile care mi s-au vărsat pe pleoape.

Se întoarce și se așează pe un scaun adânc, cu perne, mângâindu-și șarpele. „Nu o lăsa pe mama ta să se întoarcă aici din nou, înțelegi?” ordonă el, aruncându-mă cu o privire. — Sau te încui într-un dulap cu Volos.

Fug spre u ă i apuc mânerul, dar mâna îmi tremură atât de tare încât nu o pot întoarce. „Nu e vina mea”, am scapat eu, întorcându-mi capul spre el. „Că m-a avut mama. De ce ai vrea să mă rănești?”

„Nu ești special.” Îl ridică pe Volos și se uită la el, purtându-se ca și cum aș fi nici măcar aici. „Sunt mulți oameni pe care vreau să-i rănesc. Și poate o voi face într-o zi... când voi găsi cel mai bun mod de a scăpa de un corp.”

El zâmbește pe jumătate, purtându-se ca și cum ar glumește, dar nu sunt sigur că este.

„Sunt special”, spun. „Profesorul meu spune că sunt cel mai deștept din clasa mea.”

"Nu contează." El ridică din umeri. „Peste cinci ani, vei călărețui pe nămoșii bancheta din spate pentru douăzeci de dolari, la fel ca mama ta.

Îmi doare stomacul și aproape că mă sufoc cu o tuse. Ce? Cum a putut să spună așa ceva?

„Damon?” Se aude o voce.

Machine Translated by Google

Vine de la sistemul de difuzoare de pe perete, lângă u ă.

„Damon, mama ta te vrea”, spune vocea femeii, fără să aștepte să răspundă. „Este în camera ei.”

Îmi întorc capul și mă uit la el, ciupindu-mi sprâncenele când observ că sângele curge pe degetul lui. Șarpele îl lovește din nou deodată și eu trag puțin aer în piept. Îl strânge prea tare. De ce face asta?

Dar se uită doar în față, cu ochii grei de parcă s-ar fi pierdut în gânduri. A auzit-o măcar pe femeie la interfon?

„Damon?” Spun. Șarpele ăla nu este periculos, nu? Nu ar ține un animal veninos aici.

Ce-i în neregulă cu el?

În cele din urmă ridică ochii. "Ieși."

Iisus. Ce nesimțit. Deschid ușa cu bici și fac un pas. Dar apoi mă opresc și mă învârt încă o dată.

„Un cimitir”, spun eu. „Așa aș scăpa de un cadavru.”

Se uită din nou la mine, cu ochii îngusti, iar eu îmi ridic bărbia, ridicând din umeri. „Aș găsi un mormânt proaspăt acoperit. În felul acesta nu ar putea să spună că a fost re-săpat. Pune un alt corp acolo și acoperă-l înapoi. Asta aș face.”

Și am închis ușa, trântind-o pe privirea lui întunecată.

Am expirat, respirând greu, dar stând puțin mai înalt.

Doamne, a fost o mizerie. Și oribil și răutăcios, și de ce a pierdut-o ca că atunci când cine-acea-a fost a venit la interfon? Pentru o clipă, părea atât de singur.

Are totul. De ce e atât de supărat? Eu sunt cel care ar trebui să fie supărat. Eu sunt cel care este singur. Un tată căruia nu-i pasă de mine și o mamă care mă doare și mă face să fac lucruri pe care nu vreau să le fac.

Nu știe cum este să suferi. A avea pentru ce să fii supărat.

Câteva minute mai târziu, când mie și mamei mi se arată ușa, cu mâinile goale, bineînțeles — merg pe alee, aruncând o privire în spatele meu pentru ultima oară. Damon stă la fereastra dormitorului său, privindu-ne cum plecăm.

Capătul portocaliu al unei țigări arde puternic în timp ce el trage, iar eu îi țin privirea cât pot de mult timp, neputând să mă uit în altă parte.

Nu până când un copac îmi trece prin linia vizuală și îl pierd.

Machine Translated by Google

Mă întorc acasă cu ultima imagine cu el la acel etaj al treilea singuratic, băiatul întunecat din camera aceea întunecată, și devin neliniștit.

Nu e bine.

L-am visat în noaptea aceea.

Și opt zile mai târziu, apare în pragul mamei mele. El dă mâini cei nouă mii patru sute șaizeci și doi de dolari ai ei, un Rolex și niște cercei de smarald.

Și mă duce acasă cu el.

Mi-am sprijinit brațele pe genunchii îndoiți, trecându-mi buzele peste degetele încrucișate în timp ce amintirea mă părăsește. Aveam doisprezece ani atunci, și iată-ne, unsprezece ani mai târziu, și aici eram unde am stat de atunci. Tatăl meu m-a lăsat să rămân, pentru că rareori i-a refuzat fiului său ceva, dar tutela legală fusese renunțată la Marina. Doar pentru ca tatăl meu să nu aibă sarcina obositoare de a mă duce la medic când eram bolnav sau de a răspunde la poliție dacă aș avea vreodată probleme.

Dar i-am aparținut lui Damon Torrance.

Nu știam de ce mă dorea. Nu la început. Și m-am speriat rău lucrurile aveau să mi se întâmple.

Și au făcut-o.

Dar a avut mereu grijă de mine. A căutat ce putea să-și ia mâna prin casă să mă cumpere de la mama mea, care, într-o lume perfectă, i-ar fi plăcut să nu facă ceea ce făcuse ea, ci banii și perspectiva mică că aș putea avea o viață mai bună aici, în Thunder Bay.

a câștigat.

În mare parte, au fost banii, totuși. Care a fost cheltuită la fel de ușor cum a fost câștigat în cel mai scurt timp. Ea a încercat să mă aducă înapoi de mai multe ori de-a lungul anilor, poate pentru că ura ceea ce făcuse, sau poate că voia doar să renegocieze pentru mai mulți bani, dar Damon avea ceea ce își dorea și nici măcar nu a vrut să o asculte. Nu când avea cincisprezece, șaptesprezece sau nouăsprezece.

Oricum, nu că aș fi vrut să o facă. Ar putea fi atât de ciudat cum se întâmplă lucrurile. Cum devin oamenii pe care nu i-ai bănuit niciodată nu sunt decât colac de salvare și te ții de ei cât poți de tare, pentru că nu ai de ales. Nu a fost nimic altceva care să te împiedice să cazi. Căderea în singurătate sau disperare sau frică. S-a întins după mine, iar eu m-am întors.

Machine Translated by Google

În câteva zile de la sosire, de la mutarea în cubby-ul meu din turn și de ore și ore petrecute în umbra lui, am fost captivat de el. L-am idolatrizat și am vrut să fiu ca el.

Eram familia noastră.

M-am uitat la tancuri, văzându-i pe Volos și Kore II pe sub lor lămpi de căldură. Ridicându-mă în picioare, m-am dus și am scos capacul, ridicându-l cu prudență pe Volos și ajutându-l să se încolească în jurul mâinii mele. Ar trebui să fie deja mort. Kore a dispărut cu ani în urmă, dar Volos a rămas. Poate pentru a lui maestru.

S-a odihnit liniștit, fără să se miște, iar eu mi-am trecut degetele pe pielea lui solzoasă.

După prima întâlnire cu Damon, am cercetat șerpii lui pe internet la bibliotecă și am aflat că Volos era un șarpe de lapte și Kore era un șarpe de porumb. Ambele complet inofensive, nici veninoase.

Deși ceea ce a spus Damon era adevărat.

Fiecare animal mușcă când este provocat.

Machine Translated by Google

Băncile

Noaptea Diavolului

Acum șase ani

— Rămâi cu noi, îi ordonă David, deschizând ușa mașinii. „Mă enervezi, iar eu te trag acasă, indiferent ce spune Damon.”

Da, știu. Mi-ai spus de două ori.

Am lăsat cu toții SUV-ul, Ilia și cu mine urcând pe ușile din spate, în timp ce David și Lev au sărit pe față. Încuietorile au clacat în spatele nostru și ne-am îndreptat în jos de deal, în secțiunea retrasă a cimitirului, unde strălucirea petrecerii era ca un licurici pe un cer negru ca beznă.

După ce David și tipii ajunseseră mai devreme la Clopotnița, m-au urcat în mașină și am condus în jurul cimitirului, prin intrarea principală.

Puddle of Mudd a umplut aerul și m-am uitat în jos la petrecere, încetinind pașii, uimit de priveliște. O mare de flăcări era așezată în fața noastră, sute de lumânări așezate deasupra pietrelor funerare, mormintele înconjurătoare și căptușind perimetrele diferitelor morminte. Frumoasa peluză verde – neagră în întuneric – părea să fie plină de viață, cu umbrele flăcărilor care dansau pe iarbă.

Și mai departe, în depărtare, a aprins focul, atât de îndrăzneț și luminos se auzea trosnind de aici.

Cineva m-a luat de mână.

M-am uitat să-l văd pe Lev stând lângă mine, strângându-mi degetele moale în ale lui.

Am încercat să mă retrag. „Nu sunt un copil”, i-am spus.

Aveam nevoie de mâna mea? Într-adevăr?

— Ei bine, ai necazuri ca unul, a răspuns el. „Acum, dacă tu Vrei să am probleme, vin cu tine.”

Machine Translated by Google

Nu m-am putut abține să nu râd puțin. El chiar a fost preferatul meu. Probabil pentru că nu era cu mult mai în vârstă decât mine. Doar câțiva ani.

Întorcându-mă în jurul lui, am sărit pe spate, forțându-l să mă elibereze în timp ce îmi încolăceam brațele și picioarele în jurul lui. „Te rog...” i-am răspuns la ureche. „Dacă vreau să am probleme, nu trebuie decât să te urmăresc.”

El a mormăit, reajustându-și poziția cu greutatea mea adăugată. „Dă-mă jos, fetiță.”

— Nu vrei să mă faci să plâng, nu?

El a batjocorit, apucându-mă de sub genunchi și ridicându-mă pentru mai mult prindere sigură. „Nu aș visa la asta.”

„Hai să luăm niște băuturi”, strigă David, conducându-ne la petrecere.

Ilia și-a aprins o țigară. „Da, să vedem ce cred ăștia mici și bogați că este „lucrurile grele”.

„Trage-ți gluga”, mi-a spus Lev.

Am urmat indicațiile, acoperindu-mă în timp ce coboram în zgomot.

Anticiparea mă amețea, dar nu știam dacă eram entuziasmat fii „ieșit” la o petrecere, nerăbdător că o voi vedea pe Kai aici sau nervos în legătură cu ultimele cuvinte pe care Damon mi-a spus. Ce a vrut să spună? Ce m-ar putea șoca după tot ceea ce am văzut crescând? Nu am vrut ca nimic să-mi strice Kai în cap.

Da, cu siguranță nervos.

Ne-au înconjurat grupuri de oameni, unele dintre fete întorcând capul și urmărindu-i pe băieți cu privirea. Nu un șocant. Nu numai că arătam ca și cum nu ne aparținem aici în tricourile noastre de mai puțin de cincizeci de dolari și pantofii fără nume, dar băieții erau în mod clar niște bandiți.

David stătea puțin mai puțin de 6 picioare cu o construcție mai îndesată, dar era cap ras și mâneci pline de tatuaje care l-au făcut să iasă în evidență.

Ilia a fost modelul. Sau ar fi putut fi, probabil. Păr blond, ochi de dormitor, nas ascuțit, maxilară îngustă – toate acestea l-au făcut să arate ca un James Bond rus.

Și Lev. Încă un copil la douăzeci și unu de ani. Zâmbet molipsitor, păr negru mai lung, bărbierit în lateral, arătând mai mult ca aparținând unei trupe decât îngropat în Thunder Bay sub sarcini banale pe care le putea face un elev de clasa a treia.

Dar au fost atractive, cred. Doar nu pentru mine. Am crescut auzind cum vorbeau când nu trebuiau să filtreze ceea ce spuneau și simțeau mirosul de vărsături după nopți lungi de desfrânare. Super fierbinte.

Machine Translated by Google

Da, nu. Erau ca Damon. Ca frații.

Băieții s-au apropiat de patul unui camion cu hayonul jos și o bară improvizată expusă. Am sărit jos de pe spatele lui Lev în timp ce David și Ilia au apucat pahare și s-au dus la butoi, umplându-se. Lev a luat o sticlă de Patrón și a turnat un shot într-o ceașcă roșie.

M-am gândit să cer unul, dar el a spus doar nu. Nu era așa cum eram o virgină la alcool sau orice altceva. Lui Damon îi plăcea să aibă cu cine să alerge când prietenii lui nu erau prin preajmă, așa că am băut bere, răcitoare de vin, băuturi amestecate...

Dar niciodată în public. Probabil știau că fratelui meu nu i-ar plăcea.

Privind în spatele lui, i-am observat pe David și Ilia încă atârnând în jurul butoiului, dar un alt tip venise și a început o conversație. Zâmbeau ușor, părând relaxați. Odată.

„Mă plimbi?” l-am întrebat pe Lev.

El a ridicat ochii, ezitând doar pentru scurt timp înainte de a da din cap. Aruncând o privire peste umăr către David, el a spus: „Vom face turul.
Revino."

Sprâncenele lui David se înfipră cu un avertisment. „Nu. Pierde. A ei."

L-am surprins pe Lev în timp ce mă împinge, scoțându-ne pe amândoi de acolo.

Virat la dreapta, în jurul camionului, ne-am dus în direcția focului unde am observat o luptă în apropiere. Părea totuși jucăuș, în timp ce oamenii stăteau să privească. Arunc priviri în stânga și în dreapta, căutându-mi fratele.

Și Kai.

Dar nu i-am văzut. Știam că au făcut farse în Noaptea Diavolului, deci ar putea fi încă pe undeva. Mi-am ținut capul în jos, totuși. La cererea lui Damon. trebuia să observ. Nu interacționează.

— Vei împlini optsprezece ani vara viitoare, a subliniat Lev. „Ieși de aici?”

Am clătinat din cap, uitându-mă la un copil care trage bezele cu un băț de hochei, lovind un grup de tipi. „Nu aș ști unde să merg.”

— Dar poți, știi? el mi-a spus. "Poti face orice doresti.
Nu trebuie să stai cu el.”

Mi-am întors ochii spre el, îngustându-mi privirea. A fost neobișnuit de curajoasă el să spună așa ceva. De când i-a păsat ce am făcut?

Și nu știam cum să răspund.

Machine Translated by Google

Nu era ca și cum nu m-aș fi gândit la asta. Știam că lucrurile se vor schimba în curând, dar nu credeam că se vor schimba definitiv. Aș călca pe apă până când Damon a ieșit de la facultate și apoi... așa cum a spus el, vom fi singuri. Ideea de a pleca pentru totdeauna – de a trăi singur, de a lucra singur, de a-mi face prieteni, de a veni și de a pleca fără consecințe – mi s-a părut prea exagerat de luat în considerare. Chiar dacă aș fi vrut – ceea ce nu am făcut – Damon nu mi-ar permite.

Mi-am ferit privirea, lăsând vocea în jos. „El este tot ce am.”

„Și cine ți-a spus asta?” a aruncat el înapoi. "L?"

I-am aruncat o privire. Idiotule.

Am schimbat subiectul. „Spre luptă?” Am făcut semn către grupul de tipi din depărtare, iar el a dat din cap.

Am străbătut mai multe pietre funerare și am auzit scandările din lupta ce se apropie.

Eram obișnuită să văd bătăi de cap, băieții din jurul casei începând constant să se chinuie unii cu alții când se plictiseau. Chiar am prins câteva mișcări.

"Cine e ea?" Am auzit o femeie întrebând.

Oprindu-mă cu Lev, mi-am ridicat privirea și am văzut o tânără roșcată, cu brațele încrucișate peste piept și privindu-l de parcă ar fi fost la două secunde să scuipe acid de baterie.

Dar fără să aștepte ca el să răspundă, ea se răsuci pe călcâie și începu să plece.

„Vino aici”, a spus el, apucând-o de braț.

Dar ea a smuls-o. „Du-te la dracu”.

"Până când?" el a tras înapoi, ajungând în fața ei. — Data viitoare când iubitul tău nu te poate da jos, prințesă, și vei veni să mă implori pentru asta?

Mi-au făcut ochii mari. S-a încurcat cu o fată din Thunder Bay? La ce se gândea?

Pentru ea, asta însemna să-i ia lovituri. Trebuia să știe asta.

Fata și-a întins bărbia peste mine, încruntându-se. "Cine este ea?"

"Nu contează."

Ea s-a învârtit și s-a îndepărtat de el, cu părul roșu zburând.

S-a uitat la mine. "Stai aici. Sunt serios."

L-am văzut cum se învârtea și o prinse, forțând-o în spatele unui mormânt, marginile trupurilor lor doar vizibile.

"Unde este el?" a întrebat Lev, iar eu am privit-o coapsa ridicându-se în jurul taliei lui, în același timp în care am auzit zgomotul ruperii țesăturii.

Machine Translated by Google

El? Prietenul ei?

Respirație grea, degetele în sus pe fustă și... da, asta e tot ce aveam nevoie vedea. Nu știam ce se întâmplă acolo și nici nu-mi păsa. M-am întors, lăsându-i pe ei.

Tragându-mi gluga mai jos și acoperindu-mi ochii, m-am îndreptat spre luptă, auzind urale izbucnind și văzând un cadavru lovit pământul. M-am uitat prin golurile din mulțime, uitându-mă cum un luptător cu părul negru se călărea pe el, iar el și-a ridicat capul doar cât să-i văd fața.

Inima mi-a sărit în gât. Kai.

Părul îi era ud de sudoare și am observat un firicel de sânge revărsându-i din nas. Ei au continuat meciul, rostogolindu-se, lovind cu pumni și lupte, iar eu m-am oprit în spatele unui marcaj funerar înalt, ascunzându-mă și aruncând o privire pe margine.

Kai se rostogoli pe spate, ținând gâtul copilului deasupra lui, brațele lui flectate și fiecare mușchi definit, în timp ce îl ținea pe celălalt tip la distanță de braț. Abdomenii strâmți și blugii așezați jos pe talie în timpul luptei, mi-a făcut obrajii să se încălzească.

Prietenul fratelui meu era fierbinte. De ce a trebuit să-l vreau?

Damon s-ar putea în cele din urmă să se resemneze să mă îndrăgostesc într-o zi, dar nu ar tolera să fie cel mai bun prieten al lui.

Am zâmbit în sinea mea, privind cum arăta atât de fericit acum. Nu că l-am văzut mult, dar nu credeam că mai văzusem o expresie atât de ușoară pe chipul lui. De parcă ar fi fost în sfârșit în viață.

L-aș putea urmări toată noaptea.

Până când am simțit mirosul prea familiar al țigărilor fratelui meu. Întorcându-mi capul, l-am privit cum scotea un șuvoi de fum, aruncă fundul la pământ și îl călca. S-a ridicat și a stat în spatele meu, sprijinindu-și brațul pe piatra funerară.

„Deci, asta este ceea ce ai vrut să văd?” l-am întrebat, amândoi privindu-l pe Kai lovindu-și adversarul. — Este nevoie de mult să ne șochezi, îți amintești?

"Nu asta." A scuturat din cap. "Doar așteaptă."

Mi-am întors privirea înapoi, așteptând ca marele mister despre Kai Mori să se dezvăluie. Nu îmi puteam imagina ce credea Damon că va fi atât de șocant. Era greu să impresionez.

A oftat lângă mine, privind în jur. „Te-au lăsat din nou singur. Chiar o să omor pe cineva într-una din zilele astea.”

Machine Translated by Google

Am zâmbit, deși mi-a părut rău pentru băieții care ar fi trebuit
priveste-ma. A fost o treabă de rahat și au fost construite pentru mai mult.

„Nu ești chiar atât de milos.” M-am uitat la el, privirea mea coborându-i imediat în colțul gurii lui. „Și ai mușchi pe buze.
Și respirația îți pute.”

Și-a deschis gura și mi-a bufnit direct în față, mirosul de țigări și hot dog – sau orice altceva tocmai mâncase – mi-a asaltat nările.

Am tresărit și m-am întors.

„Ultimei fete nu i-a păsat”, a batjocorit el jucăuș. „Desigur, nu îi sărutam buzele. Oricum nu cele de pe fața ei.”

Și a continuat să-mi prindă un braț în jurul gâtului și să-mi lingă obrazul ca un câine neglijent.

"Brut!" Am mârâit, împingându-l și ștergându-mi fața. "Iisus."

Pur și simplu s-a cutremurat de râs.

„Da, asta e tot ce am nevoie, „sucul” al unei fete peste mine. Mulțumiri."

Mi-a ciufulit părul prin hanoracul meu, încă râzând. Bineînțeles, nenorocita lui de plăcere în viață a venit din dracu cu toți cei din jurul lui și nu am fost exclus din asta. Vreodată.

M-am calmat și m-am întors la luptă, privind cum Kai a lovit în partea stângă a maxilarului. S-a întors cu un cârlig de dreapta și și-a împins adversarul în piept. Șuvițe umede din părul castaniu al copilului îi atârnau în ochi, dar trebuie să fi văzut pe Kai venind după el, pentru că și-a întins mâinile, făcându-i cu mâna lui Kai să se oprească în timp ce se apleca, încercând să-și tragă răsuflarea.

Kai s-a întors, cu fața spre noi, și i-am văzut zâmbetul pe față. Sângele mi s-a încălzit.

Toată lumea a aplaudat în timp ce celălalt tip a bătut, punând capăt luptei cu Kai în calitate de câștigător. Mi-am păstrat zâmbetul mic, dar nu l-am putut reține în întregime. Era bun. Mai bine decât bine. Probabil că ar fi putut pune capăt bătăliei mult mai devreme.

L-am privit luându-și cămașa de pe pământ și ștergându-și fața și corpul cu ea, în timp ce respira greu.

Și apoi l-am văzut cum a băgat capătul ei în buzunarul din spate, în timp ce o blondă l-a apucat de centură și l-a tras la ea. Mi-a căzut zâmbetul.

Ea se uită la el cu un zâmbet timid, în timp ce expresia lui se îmblânzi pe măsură ce el se duse la ea, punându-și mâinile pe talia ei și privind în jos la ea.

Ce-

Machine Translated by Google

— Ea este Chloe, spuse fratele meu, pe tonul său lipsit de expresie. "Prietena lui."

Pieptul meu a început să se ridice și să cadă din ce în ce mai greu și o arsură m-a lovit ochi. Nu avea o iubită. Adică a făcut-o. L-am văzut cu fete, dar...

Nu. Nu m-ar fi încolțit în Turnul Clopotniței, nu ar fi mărturisit toate acele lucruri pe care le-a făcut, dacă ar fi avut o prietenă. Kai nu era așa. El nu era... Damon.

Mâinile lui Kai s-au îndreptat spre fundul ei în timp ce își trecu buzele de-a lungul maxilarului lui. Ea părea că șoptește lucruri, pentru că el a răspuns cu un râs sau un rânjet.

Mi-am lăsat ochii în jos, știind că nu aveam dreptul să fiu supărată. Nu era al meu.

Am crezut doar că este diferit.

Și da, am fost puțin geloasă.

„Este mereu în chef după ce s-a entuziasmat”, a explicat Damon. „O luptă, o cursă de mașini, vizionarea...”

Sau o goană, am terminat în cap, amintindu-mi tot ce se întâmplase astăzi și cum ceea ce a spus fratele meu a avut un sens total. Lui Kai îi plăcea preludiul.

„Și ea este mereu acolo pentru el”, a continuat Damon lângă mine, privind cuplul în depărtare. „Pe lângă noi, ea este una dintre cele mai bune prietene ale lui. Campion de stat la tenis, căpitan al echipei de matematică, lucrează la ziarul școlii și concurează cu Clubul de șah... tot ceea ce tatăl lui Kai își dorește pentru el. O iubită de care să fii mândru.” Mi-a pus o mână pe braț, strângând-o ușor în timp ce mă uitam pe Kai și pe prietena lui.

Fratele meu a continuat. „Cineva cu oportunități, ambiție și impuls. Și vorbind de la cineva care i-a zărit pe o masă de picnic vara trecută, când am mers cu toții în camping pe coastă, și ea arată ca o dracuță bună.”

Am închis ochii la poza din capul meu. Lacrimile curgeau.

„Da, îi place, bine. Mai ales de la el”, mi-a spus Damon.

Mi-am ținut capul în jos, dar mi-am ridicat privirea printre lacrimile din ochi, văzându-i mâinile peste el, cu trupul lipit de al lui.

O potrivire perfectă.

— Ți-am spus, a spus Damon cu voce joasă la urechea mea. „Băieții vor spune orice. Și nici nu trebuie să mințim atât de bine. Fetele vor să creadă asta.”

Machine Translated by Google

I-am simțit brațul înconjurându-mă în timp ce și-a sprijinit obrazul în tâmpla mea. „Dar ochii tăi îți vor spune singurul adevăr de care ai nevoie. Tu stii asta. Uită-te doar la ea.”

Mi-am șters repede o lacrimă de pe marginea pleoapei.

„Acela este cine iese cu el – uite cum ar trebui să arate o prietenă în poala lui”, a continuat fratele meu. „Acela va fi într-o rochie drăguță de bal de bal lângă el în luna mai. Acela își întâlnește părinții și ia cina cu ei. Acesta este cel care îi trimite mesaje noaptea târziu și îl îngreunează.

Asta e normalul lui, Nik. Ai un loc și nu e asta. Nu ar funcționa niciodată.”

Mi-a tremurat bărbia și am dat din cap. Fusta ei în carouri sau mâna mea
blugi jos? Cămașa ei strâmtă sau hanoracul meu supradimensionat? Banii ei, educația și
întregul nenorocit de viitor în fața ei sau a mea... nimic?

Am clătinat din cap. Dă-l dracului. Nu aveam nevoie de toate acele lucruri și, dacă asta îl interesa pe Kai — aparențe — atunci eram mai bine. Aș fi mai mult decât toți.

Întorcându-mă, am scăpat din strânsoarea fratelui meu și am plecat, îndreptându-mă
în direcția opusă. Damon nu m-a urmat. Știa că sunt în afara pericolului acum, fără îndoială
mulțumit de el însuși că m-a îndepărtat de Kai.

Aș putea fi supărat pe fratele meu pentru că nu mi-a protejat niciodată sentimentele sau pentru că nu a înțeles unele dintre lucrurile pe care le doream, dar el îmi spunea întotdeauna adevărul și mi l-a hrănit direct. Să dansez în jurul bietei mele inimioare nu m-ar ajuta
pe mine.

A fost cel mai bun profesor al meu.

M-am uitat în jur după David, scoțându-mi hanoracul și legându-l
talia mea. Dintr-o dată mi-a fost atât de fierbinte, o mușcătură iritantă mi-a mușcat pielea.

Trecând prin cimitir, m-am uitat lângă butoiul unde îl văzusem ultima oară, apoi m-am îndreptat spre deal, scanând grupuri mici de oameni în căutarea băieților. O cărămidă s-a așezat în stomacul meu, furia solidificându-se. Trebuia să ajung acasă. Nu am vrut să mă mai uit la acești oameni. Sau auzi muzica lor.
Sau intră în dramă. Am vrut să plec de aici înainte ca Kai să mă vadă. Ar crede că l-am urmat.

"Ce zici de asta o?" cineva a vorbit.

Am ridicat privirea, ieșind din capul meu.

Patru tipi stăteau în jurul unui mormânt deschis, doi dintre ei stând pe pietrele funerare din apropiere. Am rătăcit în afara zonei de petrecere, cu tot zgomotul și lumina în spatele meu.

Machine Translated by Google

La dracu. Mormântul acela era gol?

„Se pare că se sperie ușor”, a spus altul, ridicându-se de la piatră și suflarea fumului. "Merge pentru mine."

Ce?

Am început să dau înapoi și să mă întorc, dar apoi unul dintre ei a pășit în fața mea, făcându-mă să sar.

"Vreau să mă joc?" întrebă el, cu răutate în ochii căprui.

"Nu."

„Se numește Seven Minutes in Heaven.” M-a luat de mână, dându-mi a penny. „Aruncă asta în aer. Oricine dintre noi îl prinde, va duce acolo.”

'Acolo?' Cer?

"Nu multumesc." M-am întors în cerc, căutând pe oricine. Mohawk-ul negru al lui Lev, capul ras al lui David, fumul de țigară al lui Damon care plutea în aer...

„Aruncă-l”, a cerut un alt tip.

"Musca-ma!" Am aruncat naibii de bănuț în el și, dintr-o dată, fiecare unul dintre ei sa scufundat după monedă.

La naiba! S-au zbătut, căzând unul peste altul și râzând, dar înainte să mă gândesc să mă întorc și să-mi scot fundul de acolo, cel cu ochi căprui și jacheta de piele neagră stătea în picioare, ridicând pumnul triumfător, fără îndoială, cu banul înăuntru. aceasta.

"Ia-o!" el a strigat.

"Ce?" am scapat eu.

Toți s-au repezit spre mine, iar eu m-am dat înapoi când m-au apucat brațele, pielea încheieturilor arzându-mi în timp ce mă trăgeau înainte.

"Nu Nu!"

Dar ei nu au ascultat. M-au aruncat peste gaură și m-am zvârcolit și s-au zbătut, dar m-au lăsat repede la distanță mică până la fundul mormântului negru.

Am aterizat, împiedicându-mă să rămân pe picioare, și m-am izbit de peretele mormânt, mă doare brusc încheietura mâinii. Am tras respirație după răsuflare, învârtindu-mă instantaneu într-un cerc pentru a mă asigura că mormântul era gol.

Mizerie de jur împrejur, mizerie sub pantofii mei... Nu știam dacă era ceva proaspăt mormânt săpat pentru o slujbă în acest weekend sau un mormânt vechi pur și simplu nu a fost săpat suficient de adânc pentru a ajunge la sicriul de dedesubt.

Machine Translated by Google

"Oh Doamne." Am sărit în sus, încercând să mă apuc de pământul din vârf, dar eu am doar murdărie, degetele mele alunecând direct prin ea.

"Scoate-mă de aici!" am lătrat.

Am încercat cealaltă parte a găurii, sărind din nou și din nou, încercând să prind.

Dar apoi o siluetă a aterizat în dreapta mea și m-am întors, cu fața spre din nou unul cu ochi căprui.

„Sunt doar șapte minute”, a spus el pe un ton înflăcărat. „Cât de mult daune pot face cu adevărat?”

"Să aflăm!" a cântat unul dintre prietenii lui.

Ochii căprui au zâmbit și s-au mișcat pentru mine. "Haide iubire."

"Stop!" L-am împins, răsucindu-mă și sărind în sus, împingându-mă cât de sus am putut și prind în sfârșit niște iarbă.

Dar degetele mi-au rupt direct prin el și am căzut înapoi, lovindu-mă de cealaltă parte a mormântului. Brațul meu gol s-a lipit de pământul ud, rădăcinile ieșindu-se și zgâriindu-mi pielea.

Și a fost din nou pe mine. M-a împins într-un colț, strângându-mă de talie. "Care e numele tău?"

"Care e numele tău?" am replicat, scrâșnind printre dinți.

„Flynn.”

"Bun." I-am împins mâinile în jos, încercând să ies din colț. — Sper că îți plac șerpii, Flynn.

„Huh?” Confuzia i s-a gravat pe chip, dar nu m-am obosit să explic metoda preferată a fratelui meu de a tortura pe oricine s-a încurcat cu mine.

Fiecare mușchi din corpul meu s-a strâns atât de tare încât au ars și mi-am ridicat pumnul, lovindu-l într-o parte a capului. În afara țintă și neglijent, dar s-a împiedicat înapoi și a tresărit. L-am împins din nou în piept, bătându-l în fund.

"Ajutor!" Sărind în sus, mi-am plesnit palma de peretele de pământ. „Lasă-mă să ies de aici!”

„Ow, la naiba!” Am auzit mârâitul de sus, dar nu am putut vedea pe nimeni dintr-o dată.

Am respirat greu, aruncând o privire nervoasă între ticălosul care se târa la al lui picioarele lângă mine și vârful mormântului, acum liber. Unde naiba erau prietenii lui?

Și apoi cineva a pășit la marginea mormântului, privind afară respira în timp ce privea în jos.

Machine Translated by Google

Kai? De ce nu a plecat cu regina lui blondă a balului?

Făcu un pas, căzând în mormânt și aterizat pe ambele picioare. am ignorat săritul în bătăile inimii mele în timp ce el se uita la mine, cu privirea cercetându-mi îngrijorat corpul.

„Kai, Isuse, ce naiba?” spuse celălalt tip, încă ținându-și capul. „Ne jucam doar.”

Dar Kai doar sa întors spre el, mergând în spațiul lui. "Cinci... patru... trei", a zis el, iar expresia tipului a căzut.

„Doi”, a continuat Kai, „O...”

Și Jacheta de piele s-a aruncat înainte de a termina de numărat, alergând pe perete și cățărându-se cu mâinile și picioarele până când a ajuns peste margine.

Plecat.

Kai s-a întors spre mine, întinzându-mi mâna spre fața mea. "Esti bine?"

Dar i-am plesnit mâinile în jos, dând înapoi. Ce naiba a fost problema cu toate? Bolnav, sadic... Ar fi trebuit să-i călc pe picioare când era pe pământ.

„Hei”, a spus Kai, pocnindu-și degetele în fața mea. "S-au dus. E in regula. Ești rănit?"

Am clipit, încercând să procesez ceea ce mi-a cerut prin furia mea.

Nu. Nu, nu am fost rănit. Dar nervii mi-au fost împușcați.

Am trecut pe lângă el, sărind în sus și mormăind în timp ce încercam să mă apuc de orice ca să mă scot de aici. Cum de nenorocitul ăla a făcut asta atât de ușor?

„Asta nu va funcționa”, mi-a spus Kai.

M-am oprit, băgându-mi mâinile și clocotind. — Atunci scoate-mă de aici.

„Bine, doar stai.”

S-a dat înapoi spre o parte scurtă a mormântului, arătând de parcă ar fi făcut cameră pentru a începe să alerge, ca să poată escalada peretele.

Dar apoi s-a întins și m-a prins de braț. „Stai, ce s-a întâmplat?”

Mi-am răsucit brațul, văzând sângele curgându-mi din cot.

Huh. Nici măcar nu simțisem că se întâmplă asta. Trebuie să fi fost în timpul luptei.

Kai și-a scos cămașa din buzunarul din spate și a șters sângele.

„Bănci!”

Am tras respirația și mi-am aruncat ochii în sus la strigătul numelui meu. „La dracu,” am mormăit pe sub răsuflare.

„Bănci! Unde ești?"

Mi-am coborât ochii să-l văd pe Kai privindu-mă, cu sprâncenele îngustate. "Acesta este numele tău?"

Machine Translated by Google

La naiba. Nu ar pleca dacă m-ar găsi cu el, deși asta nu a fost vina mea. I-ar spune lui Damon, iar eu nu voi mai ieși niciodată din casă.

Kai mi-a lăsat brațul și a fugit, sărind până la margine și aruncând o privire peste el. După ce a verificat o clipă, a căzut înapoi în picioare.

„Cine sunt băieții ăia?” el a intrebat. „Sunt aceiași care au ales ai fost pe drum mai devreme azi.”

„Doar dă-mi drumul.”

"Cine sunt ei?"

„Fraților”, am răspuns sarcastic. „Ei mă împart, bine? Uneori mă împrumută pentru petreceri. Vrei o bucată?”

„Bănci!” L-am auzit pe David urlând, răbdarea din vocea lui dispăruse acum. Am aruncat o privire îngrijorată spre vârful mormântului, strângându-mă înapoi în colț.

La naiba.

Dar Kai își dădu ochii peste cap, distracția traversându-i fața.

"Ea este aici!" strigă el.

Ce-? M-am aruncat spre el, punându-mi mâna peste gura lui în timp ce ținându-i ceafa cu cealaltă mână. "Taci!" șoptesc am țipat.

L-am tras înapoi cu mine, învăluindu-ne în întunericul colțului.

„Shhh”, am rugat eu în șoaptă. „Dacă mă găsesc cu tine, voi merge închidere până când voi fi bătrân și cenușiu.”

I-am simțit gura răspândită într-un zâmbet în spatele mâinii mele și el și-a plantat-o pe a lui palmele de peretele de pământ din spatele meu, privirea lui întunecată făcându-mi stomacul să se răsucească.

Și-a răsucit capul, îndepărtându-mi mâna. „Ai o mulțime de probleme.”

„Așadar, nu te mai interesează.”

Ne-am uitat unul la altul, blocați într-o provocare. Corpul lui a fost presat al meu și îl simțeam mișcându-se în timp ce respira. Inhaleze expirați. Inhaleze expirați.

Mi-am coborât ochii pe buzele lui, udându-i pe ale mele.

S-a aplecat, mângâierea respirației lui căzând pe fața mea și am știut că avea de gând să mă sărute.

Dar cineva a strigat, oprindu-ne. „Kai!” O voce de femeie străpunse aerul nopții.

Și i-am văzut ochii închiși în timp ce a spus „La naiba”.

Realitatea s-a prăbușit înapoi.

Machine Translated by Google

„Aceasta ar fi Chloe?” am tachinat.

Ochii i s-au deschis, studiindu-mă. "O cunosti?"

„Știu că ești al ei”.

"Care ți-a spus că?"

Am rămas tăcut, observând adânca confuzie de pe chipul lui.

"Nu." El a râs, clătinând din cap. "Bine? Nu. Am plecat din nou și din nou pentru mult timp, dar...”

"Dar...?"

„Dar plecăm”, a susținut el. „Sunt de mult timp.”

„Dar încă vă trageți unul cu celălalt, nu?”

Și-a ferit privirea, arătând inconfortabil când un zâmbet stânjenit ieșea cu privirea.

„Kai?” am apăsat.

Și a ridicat din umeri, părând scuzându-se. „Diavolul pe care îl cunosc este mai bun decât diavolul eu nu, bine?”

Tot ceea ce. Nu putea să fie deloc rea dacă încă îi plăcea să se culce cu ea. Era mai convenabil să mizezi pe un lucru sigur decât să faci treaba pentru a seduce pe cineva nou.

Tipic.

"Uite." Mi-a luat bărbia, forțându-mă să mă uit la el. „Nu aș fi încercat niciodată nimic cu tine în Turnul Clopotniței dacă aș fi avut o prietenă. Se vede cu alți tipi. Nu suntem împreună.”

"Nu contează."

M-am aruncat în jurul lui pentru a încerca să mă cățăr pe perete, dar el l-a apucat spatele blugilor mei și m-a strâns înapoi în corpul lui, sfâșiindu-mi urechea cu respirația lui fierbinte. "Te plac mai mult."

Pleoapele mi s-au simțit grele dintr-o dată și furnicături s-au extins pe corp. Dar m-am forțat să rămân supărat. „Parcă îmi pasă”, am spus. „Dacă nu aș fi aici, ți-ar fi „placut” mult de ea pe bancheta din spate a mașinii tale chiar acum?”

Mi-a râs la ureche. "Esti atat de rau." Și apoi s-a liniștit, vocea lui întorcându-se moale și sincer în timp ce m-a întors spre el. „Îmi place foarte mult, totuși.”

Nu știam ce să spun. Ce as putea sa spun? Din anumite motive, totuși, a fost foarte plăcut să aud. Kai a fost drăguț.

„Lasă-mă să te ating”, a șoptit el, ținându-mă de ochi și trăgându-mă înăuntru.

L-am văzut intrând și mi-am lăsat încet capul pe spate pentru a-i oferi acces la gâtul meu. Buzele lui mi-au atins pielea, iar pleoapele mi-au fluturat. El

Machine Translated by Google

a fost cel mai bun sentiment din lume.

„Nu vreau să merg la întâlniri”, i-am spus, întinzându-l drept. „Nu-mi plac mulți oameni.”

L-am simțit zâmbind pe pielea mea în timp ce își continua drumul. "Nici eu. Ce zici tu, eu și Netflix?”

La naiba, da. „Și nimeni nu poate ști că mă încurc cu un băiat bogat, bine? Mi-aș pierde credința pe stradă.”

Pufni, tremurând de râs. „Hei, nu eticheta de pe blugi, ci ceea ce este înăuntru contează.” Și m-a ridicat, strângându-mă de fund și strângându-mă de el.

Am gemut, simțind căldura dintre noi. Da, bine, deștept.

Aplecându-mă, mi-am desfăcut buzele, iar el s-a scufundat, capturându-le. am gemut în gura lui. Oh, Doamne. Căldura, gustul... Era lent, dar puternic și adânc, iar eu m-am topit în el, urmându-i exemplul și sugând și ciugulind.

Întregul meu corp era în viață, un curent electric se răspândește de pe buze pe restul meu și am vrut să mă sărute peste tot.

— De unde vii, Banks? a optit el, mu cându-mi buzele. "De ce locuiești la familia Torrance?

L-am ținut de o parte a feței, trăgându-mi buzele, dar atingându-mi fruntea de a lui. "Nu contează. Nu vreau să fiu eu în seara asta, bine?” M-am tras înapoi, oferindu-i un mic zâmbet și provocându-l. „Suntem în spovedanie și nimeni nu ne poate vedea. Să alergăm și să nu ne uităm înapoi în seara asta.”

Ochii i s-au luminat și mi-a mângâiat fața.

„La naiba, da”, a răspuns el. "Cu o conditie."

M-a pus din nou pe picioare și a băgat mâna în blugii lui, iar eu m-am uitat în jos printre trupurile noastre, privind cum scotea un fel de card.

O ridică, cu cuvintele Papa din Meridian City scrise peste bucata neagră de plastic.

O carte de cheie?

Mi-am aruncat privirea spre ai lui, văzând fiorul de acolo care mă străbate și el.

Are o cameră? La Papa?

„Vreau să găsesc acel etaj al doisprezecelea”, a spus el. „Vrei să mergi într-o aventură cu mine?”

Machine Translated by Google

Am izbucnit într-un zâmbet și nu m-am putut abține – m-am scufundat și mi-am înfășurat-o brațele în jurul lui. Aveam să cad greu dacă nu era atent.

Asta mi-ar distruge total credința pe stradă.

Cum a obținut o cameră? Trebuia să fie mai devreme azi după mărturisire, eu ghici.

M-am lăsat pe spate și am dat din cap, coborând de pe el și ridicându-mă.

"Sa mergem-"

Dar apoi, dintr-o dată, ceva m-a prins de cămașă și m-a tras de pe picioare. Mâinile mi-au strâns brațele și am fost smuls și scos din mormânt.

"Hei!" Am țipat, cu inima bătută în gât.

"Ce naiba?" Am auzit urletul lui Kai de jos.

Am aterizat pe iarba rece de deasupra, vântul m-a lovit. M-am răsturnat, văzând câteva perechi de cizme negre.

OMS...

Dar le-am găsit instantaneu fețele. David, Lev, Ilia și... Damon au stat cu toții în picioare peste mine, privind în jos. Ochii negri ai fratelui meu ardeau.

Oh nu.

M-am ridicat incet in picioare, tinand ochii in jos.

Dar am ținut bărbia sus. Înghesuirea nu mi-ar face bine de data asta.

Kai a sărit din mormânt, împingându-se în picioare și venind să stea în fața mea. „Damon?” spuse el, respirând greu în timp ce se uita la fratele meu. "Ce naiba omule?"

Am deschis gura să spun ceva — nu știu ce — dar Damon m-a prins de încheietura mâinii și m-a tras lângă el în spatele lui.

„Stai nemișcat”, a mârâit el la mine.

Kai înainta spre el. "Ce naiba faci?"

Fratele meu s-a întors spre el. „Nu te încurci cu ce este al meu, nu? Am crezut că suntem frați și toate astea.”

Am închis ochii. Oh Doamne. Simțeam ochii lui Kai asupra mea. Confuzia lui.

"A ta?" el a tras înapoi. „Nu știam că este a ta. Te-ai comportat de parcă n-ai fi cunoscut-o în Turnul Clopotniței!”

Am aruncat o privire rapidă între el și fratele meu, lacrimile curgând. Oamenii începuseră să se adune în jur și i-am văzut și pe Michael și pe Will pășind la fața locului.

Ochii lui Kai s-au îngustat asupra mea, ținând în continuare cheia hotelului în pumn.

Machine Translated by Google

„Și îmi pare rău să spun”, a continuat el, „dar nu prea seamănă cu ea vrea să fie al tău.” Mi-a spus: „Vrei să te duc acasă?”

Nu.

Du-mă oriunde altundeva.

— Vrei să te ducă acasă? Fratele meu s-a uitat în jos la mine, îndrăznindu-mă cu vocea lui înghețată.

Nu a fost o alegere, totuși.

Mi-ar plăcea să fiu altcineva, în altă parte, dar asta a fost. Damon avea nevoie de mine. Kai nu a făcut-o. Ce s-ar întâmpla cu fratele meu dacă i-aș frânge inima?

M-am întins și l-am luat de mână, dând din cap.

Și am putut simți tăcerea lui Kai ca un cuțit care îmi taie intestinul.

„Ei bine, asta e al naibii de distracție”, a intervenit Will. „Hai, omule, lasă-o singur." L-a înghiontat pe Kai. „Damon are dibs. Ce conteaza?"

„De când îi pasă lui Damon de dibs?” Kai lătră la Will. „Dacă unul nu este disponibil, trece la următorul. Nicio femeie nu merită problemele, nu? L-a provocat pe fratele meu. „Niciodată nu ai pus o fată înaintea noastră. Dacă o vreau și pe ea?”

— Ei bine, nu o poți avea, răspunse Damon. „Este destul de plăcut să am o singură bucată de păsărică curată și curată pentru mine.”

Vărsăturile mi s-au ridicat din stomac în timp ce hohote de râs au izbucnit în jurul cercului.

Damon s-a întors spre mine. „Cui apar ine i? Pe cine iubesti?"

Am clătinat din cap, furia mărunțind fiecare bucată de fericire pe care tocmai o simțisem jos în mormântul acela. La naiba cu el.

Dar sângele era pentru totdeauna.

„Te iubesc ”, am spus, ridicând privirea la el.

Și am prins sclipirea de ușurare în ochii lui înainte ca aceștia să se întoarcă din nou. Chiar avea vreo îndoială?

M-a sărutat pe frunte. „Du-te în camera mea și așteaptă acolo”, mi-a spus el, pălmuindu-mă în fund și privind înapoi la prietenii săi. „S-ar putea să vreau o bucată când ajung acasă. Oricând va fi asta.”

Chicotele m-au înconjurat din nou, iar David și-a pus mâna pe spatele meu, conducându-mă departe.

Am mers toți patru spre SUV, lăsându-l pe fratele meu și pe ai lui prieteni, dar i-am prins avertismentul către Kai când îmi scoteam gluga înapoi.

„Nimeni altcineva nu o atinge”, i-a spus el. "Niciodata."

Nu. Niciodată.

Machine Translated by Google

Băncile

Prezent

Kai Genato Mori, mi-am citit. Născut: 28 septembrie, Thunder Bay... fără frați.

Pagina după pagină detaliază viața lui, notele impecabile și ale lui statistici de baschet și înot.

Și arestarea și activitatea lui de când ieșise cu mai bine de un an în urmă.

În afară de ceea ce l-a făcut să fie arestat – agresarea unui abuzator de copii care tocmai era și polițist – el fusese întotdeauna un copil model. A știut să petreacă, dar nu a depășit niciodată limita ca Will.

Îi plăceau femeile, dar acestea nu păreau să-l urască niciodată pentru asta, așa cum au făcut-o pe Damon.

Și ar putea fi dur și dur și înfricoșător, dar nu a ieșit niciodată așa rău așa cum a făcut cu Michael.

Kai era cel mai bun din întregul lor mic echipaj.

Până a ieșit din închisoare. Acum era diferit.

Fără femei, cel puțin nu public. Niciodată mai mult de o băutură, cel puțin nu public. Și nu numai că era răutăcios, ci părea aproape crud uneori.

M-am oprit la fotografia lui făcută în timp ce mergea spre Hunter-Bailey într-o zi. PI l-a prins pe trotuar, haina lui neagră de costum biciuindu-i în vânt, gulerul cămășii albe deschise, o geantă de poliție atârnându-i pe umăr și părul negru făcându-i ochii în evidență, arătând sever. M-am uitat la cămașa lui curată, amintindu-mi senzația bărbatului de dedesubt, când era un tricou și un hanorac.

Cald. Asta mi-am amintit.

Foarte cald.

Machine Translated by Google

Am închis dosarul, inspirând adânc și împingându-l sub scaun împreună cu ceilalți. Îl văzusem pe fratele meu jucându-se cu nenumărate fete, tratându-le ca pe niște jucării nesemnificative și apoi aruncându-le în lateral ca pe gunoi. Știam cât de oribili ar putea fi bărbații pentru femeile pe care le dădeau. Iar femeile nu numai că au luat-o, dar s-au întors pentru mai mult. Am implorat-o, de fapt.

Nu aș fi niciodată eu.

„Unde dracu este?” David mormăi de pe scaunul șoferului, aruncând cenușa de pe țigară prin crăpătura geamului.

Mi-am îndreptat privirea spre partea pasagerului din spate, uitându-mă prin râvurile de ploaie care se revarsa pe fereastră, până la casa din cărămidă neagră. Am sosit acum cincisprezece minute și i-am trimis un mesaj pentru a-i anunța că suntem aici. Nu mi-a trimis mesaj, dar știam că era acasă. RS7-ul lui se afla pe alee, sub un copac, scăpandu-se de toți ciulinii de deasupra care se desprind în ploaie.

Verificându-mi telefonul, am văzut că acum era opt și cincisprezece. Dacă nu a ieșit aici, aveam de gând să plec. Mai aveam alte lucruri de făcut în afară de a-l aștepta.

Lev a căscat în stânga mea, iar eu m-am uitat, văzându-i scaunul înclinat și ochii i s-au închis. Încă purta aceiași blugi negri și tricou alb fără mâneci de aseară și mirosea ca o baie de bar.

— Când urmează să sosească Vanessa? m-a întrebat David.

M-am uitat înapoi pe fereastră, inima îmi batea greu în ciuda ei. „O săptămână și ceva.”

„Cum a luat ea vestea?”

"Conteaza?"

I-am simțit ochii prin oglinda retrovizoare, dar l-am ignorat.
Gabriel a sunat la Londra noaptea trecută și mi-a trimis instrucțiuni să mă ocup de ea când a sosit. Nu era fericită, dar știa că această zi urma să vină. În cele din urmă, ea ar fi fost vândută cuiva și, atâta timp cât acel cineva o menținea în stilul de viață cu care se obișnuise, ea va face ceea ce i se spunea.

Era, a spus Gabriel, fericită că Kai era cel puțin tânără și arătosă.

Mi-am lăsat ochii să se închidă pentru o clipă. Kai nu va trece până la capăt.
Acesta a fost un lucru pe care eram sigur că nu s-a schimbat. Integritatea lui. Prințesa Nikova, care se mufă dacă trebuie să sufere un strănut, l-ar enerva la nesfârșit.

Mi-am zâmbit în sinea mea. Nu avea cum să o îndure.

Machine Translated by Google

„Știi, dacă ai nevoie de mine”, a spus David, iar eu mi-am deschis ochii, întâlnindu-l pe a lui în oglindă, „—oricand—voi fi acolo”.

Am vrut să-i dau din cap. Muncisem din greu pentru a obține înștiințarea și respectul pe care le aveam acum în casa lui Gabriel. Urăsc să fiu trimis afară ca și cum aș fi de dorit. Dar umerii mi s-au relaxat puțin, știind că nu făceam asta de unul singur. Erau încă acolo pentru mine.

A stins fum, clătinând din cap de parcă s-ar fi gândit cu voce tare. „Nu-mi place tipul ăsta.”

Mi-am păstrat zâmbetul pentru mine. "Ce tip de baieti iti plac?"

Lev a început să râdă pe sub răsuflare, cu ochii încă închiși, iar eu mi-am ridicat privirea, văzându-i pe David împușcându-mi un deget mijlociu nedumerit în oglinda retrovizoare.

M-am uitat înapoi spre casă. Umbrele de la ferestre erau atât de ieftine. Aș putea spune de aici. Vopseaua exterioară era uzată, iar cărămizile erau ciobite în atâtea locuri. Am sperat ca interiorul sa fie mai bun. Ar fi nevoie de o mulțime de băieți pentru a pune acest loc în formă în două săptămâni.

„Damon a fost nenorocit”, a continuat David, „dar nici nu a ascuns-o niciodată. Tipul ăsta... Se uită spre casă pe geamul din partea pasagerului. "Nu știu."

Și-a lăsat capul pe spate pe tetieră și, în timp ce inima mi s-a încălzit că de fapt era îngrijorat că voi rămâne cu Kai, nu am vrut să fie. Am vrut să păstrez puterea pe care o aveam și să câștig mai mult. Nu m-a ajutat dacă băieții cu care am lucrat au încercat să mă ajute să traversez fiecare băltoacă doar pentru ca juponul să nu mi se încurce. M-aș descurca pe Kai Mori.

— E prea controlat, spuse David. „Oamenii care sunt răni atât de strâns sunt imprevizibili.”

Mi-am băgat telefonul în vesta de schi și mi-am tras în jos mânecile hanoracului.

— Nu-ți face griji pentru ea, spuse Lev, cu ochii încă închiși. "În două săptămâni, va avea cu care să se joace mireasa lui drăguță.”

Și nu m-am putut abține. Buzele mi s-au răsucit într-un mic mârâit înainte de a le ascunde repede din nou.

Da, o va avea, nu-i așa? Și mi-a venit o imagine a lor, singur în casa aceea, uitându-mă unul la altul, ciocnindu-mă unul de celălalt, conectându-mă și rahat... M-am ridicat și mi-am aruncat centura de siguranță.

„Dacă Gabriel ar fi vrut ca voi să gândiți, v-ar fi pus la conducere”, eu mormăi. "Mă întorc."

Machine Translated by Google

Picături grase de ploaie mi-au lovit capacul pe cap, iar eu mi-am străbătut ochii ploaie, îndesându-mi degetele înmănușate în buzunare și alergând în sus pe scările din placa de ciment.

Am sunat la u ă.

Locul ăsta era o groapă. Amenajarea peisagistică arătătoare, plină de vegetație și neglijată și o verandă murdară, presărată cu ziare, ghivece de flori goale și frunze moarte. De ce a locuit aici? Sunt sigur că s-ar fi putut muta gratuit în Delcour — clădirea luxoasă și înaltă a lui Michael Crist, de pe cealaltă parte a râului. Erika Fane și Will Grayson locuiau acolo, așa că de ce a ales Kai să rămână atât de departe, aici și fără prietenii lui?

Desigur, știam unde locuiește când a cumpărat acest loc acum un an, dar nu mi-a trecut prin cap să mă deranjeze atunci.

Acum, din moment ce trebuia să pregătesc această groapă pentru o soție, începeam să-mi dau seama câtă muncă trebuia făcută.

Am dat din nou la u ă, devenind agravat. Unde naiba era?

Am lovit ușa cu ecran, lemnul vechi lovind tocul cu fiecare bate. „Bună”, am strigat, mai mult ca o cerere decât o întrebare.

Privind prin fereastra din dreapta mea, am putut distinge o podea prăfuită și o masă mică, răsturnată, restul ascuns vederii de umbra de plastic îngălbenită, atârnată de un colț deasupra ferestrei.

Suspiciunea s-a strecurat când m-am ridicat din nou drept.

Acest lucru nu s-a părut corect. Aici nu locuia nimeni.

Nu am avut niciodată impresia că Kai Mori avea nevoie de un palat pentru a fi mulțumit, dar cu siguranță era genul de om care se mândrea cu el însuși și cu orice îi aparținea. El a avut grijă de rahatul lui, iar locul ăsta nu a fost îngrijit.

Am aruncat privirea în sus, în vârful dealului, în dreapta mea, văzând o casă mare, cenușie, din piatră. Un pic mic pentru a fi considerat un conac, dar era al naibii de aproape. Era înconjurat de o poartă înaltă și neagră și era singurul vecin al lui Kai. Ar fi trebuit să cercetez cine locuia acolo. S-au asigurat că nu sunt prost.

Aruncând o privire rapidă înapoi spre mașină, nu l-am putut vedea pe Lev prin geamurile fumurii din spate, dar l-am putut vedea pe David în față, privindu-mă.

La naiba. Întorcându-mă, am deschis ușa cu ecran și am răsucit mânerul, găsindu-l descuiat. Am împins ușa și am făcut un pas, ezitant, înăuntru, privirea mi-a mutat de la stânga la dreapta în timp ce am intrat în interiorul casei lui Kai Mori.

Machine Translated by Google

Lumina cenușie a lovit podeaua, curgând prin ferestrele murdare, în timp ce umbrele picăturilor de ploaie dansau pe lemnul murdar. Cearșafuri acoperite cu praf erau întinse peste obiecte care păreau scaune, mese și o canapea.

Lăsând ușa deschisă, am intrat încet în sufragerie, luând șemineul cu cărămidă pătată de funingine și o grămadă de cărbune de foc înainte de a mă îndrepta spre bucătărie și am luat în considerare frigiderul și aragazul din anii '50, precum și linoleum-ul antic și blaturi retro-roz.

Mi-am sufocat un râs. Iisus. Pe cine glumea? Acesta nu a fost al lui casa. Nici un fel.

Întorcându-mă înapoi prin foaier, am urcat scările, luând câte două și am intrat în două dormitoare și o baie, dintre care niciuna nu părea locuită. Nu era mâncare, vase uzate, periuțe de dinți, rufe, televizor. , fara lampi...

Până când am mers pe hol, am intrat în ultima cameră și m-am uitat în jur. M-am oprit, văzând instantaneu un pat. Singura cameră cu una.

Erau cearșafuri pe pat și era perfect făcută. Am fost ar trebui să creadă că tocmai a dormit aici?

"Buna ziua!" Am strigat din nou.

Dar nu am auzit decât sunetul ploii afară.

Ieșind din cameră, am intrat pe hol și am deschis niște uși ale dulapului, verificând fiecare colț. Rafturile erau goale, nici măcar nu con ineau prosoape de baie.

Ce-i cu misterul aici, Kai? "Buna ziua!" am urlat.

Am închis ultima ușă și m-am întors, văzându-l brusc stând chiar în fața mea.

Am gâfâit, inima mea oprindu-se atât de tare încât m-a durut. „La naiba!” Am izbucnit, respirând iute cum tocmai stătea acolo. „De unde naiba ai venit?”

Stătea pe hol, purtând blugi și un negru cu aspect scump pulover, desfăcut parțial pentru a dezvălui tricoul alb de dedesubt.

Își smuci capul în spatele lui, părul perfect coafat nemișcându-se. "Dormitor."

Mi-am îngustat ochii pe el. „Eram doar acolo”, i-am spus. „Și tu nu ai fost.”

Era un pat și lumânări și un dulap și nimic altceva. Unde era el? Ascuns în dulap?

Mi-am dat seama că respir greu, așa că m-am forțat să mă calmez.

„Am sunat la ușă și am strigat. Parcă nu era nimeni aici”, am spus.

Machine Translated by Google

Dar m-a ignorat, părând plictisit, în timp ce a întrebat: „Ai adus schițele, cheile și codurile așa cum am cerut eu?”

Expresia lui severă părea nerăbdătoare. OK bine. Oricum, va trebui să intru aici și să caut în curând, așa că aș putea aștepta să fiu năzdrăvan.

„În mașină”, am răspuns scurt.

A dat din cap și a mers spre scări, coborându-le și știind că voi urma.

Am ieșit pe verandă și privirea lui l-a găsit instantaneu pe David și Lev stând în SUV, așteptând.

Kai și-a întors ochii întunecați spre mine. „Acum ești cu mine. Spune-le să-l învingă.”

Mi-am ascuns ochii de agravare. Dar m-am întors și am coborât treptele, spre mașină, în timp ce el a mers pe partea laterală a casei spre a lui.

David a dat jos geamul din partea pasagerului.

„Întoarce-te la Thunder Bay”, i-am spus, întinzând mâna și adunând dosare pentru Papa și ruloul de schițe de pe scaun. "Ne vedem diseară."

Și-a rărit ochii, părând neliniștit.

„Este în regulă”, l-am asigurat, începând să plec. „Terminați colecțiile, nu uitați de inventarele pentru ale lui Weisz și ale lui Brother și asigurați-vă că Ilia a făcut canisale.” M-am uitat la ora pe bord. „Și ține minte, De Soto vine la trei. Asigurați-vă că o mașină îl ia.”

M-am întors înainte ca el să aibă ocazia să răspundă și m-am îndreptat spre Audi-ul lui Kai. S-a dat înapoi pe alee, ploaia puternică spălând încet ciulinii de peste tot, dar s-a oprit când m-a văzut îndreptându-mă spre el.

Oturând mașina, m-am urcat pe scaunul pasagerului, aruncând totul înăuntru spatele și ștergându-mi ploaia de pe față. Simțeam apa curgându-se prin țesătura pălăriei mele și voiam să o dau jos, dar trebuia să aștept până când voi fi singur.

Fără să vorbească, Kai a dat frâna și a dat înapoi restul drumului de ieșire din alee, iar eu mi-am mutat ochii oriunde, în afară de el. El a introdus mașina primul și mi-a tăiat respirația, simțindu-l mișcându-se lângă mine în timp ce vârâitul lin al motorului vibra sub picioarele mele.

A dat accelerația și a alergat pe bulevard, coborând pe a doua și pe a treia, în timp ce mașina ne propulsa din ce în ce mai repede.

Machine Translated by Google

„Tu nu locuiești în casa aceea”, am spus eu cu o voce joasă și uniformă.

El ținea roata, cu brațul de sus blocat drept tijă de oțel, în timp ce privea înainte.

„Crezi că nu pot să-i aspru?” a glumit el, întinzându-se și întorcându-se în sus
Se joacă fără emoții la radio.

„Agreat?” Mi-am ascuns zâmbetul. „Cred că Howard Hughes a fost mai puțin anal decât tine. Nu ai trăi niciodată în acea groapă.”

„Am trăit într-unul de doi ani și jumătate”, a răspuns el, cu vocea întorcându-se greu. "Lucrurile se schimbă."

M-am uitat la el cu coada ochiului, văzându-i ochii depărtându-se de departe, impasibili. Am înghițit prin uscăciunea bruscă din gât, tăcând pentru moment.

Era ușor de uitat, având în vedere unghiile curate și hainele scumpe.
Dar nu cu mult timp în urmă era într-un tricou de trei dolari și închis într-o cușcă cu oameni care îi spuneau ce va face cu fiecare minut al zilei.

Totuși, el a meritat. El a făcut crima.

„Nu mai stai la Torrance”, mi-a spus el, schimbându-se
al patrulea și întins pe gaz. „Acum lucrezi pentru mine. Te vreau în Meridian City.”

„Locuiesc în Meridian City.” Mi-am întors ochii pe geamul din partea pasagerului. „Și chiar dacă nu aș fi făcut-o, nu poți să-mi dictezi unde dorm.”

Când au ieșit din închisoare anul trecut, m-am mutat în oraș pentru a fi aproape de Damon. Tatăl meu a început să mă plătească – abia cât să țin un șobolan – dar a fost suficient pentru a găsi un loc unde să dorm.

„Și unde dormi?” el a intrebat.

"Nu departe."

Și-a reglat oglinda retrovizoare, aruncându-i o privire lungă. — Cu unul dintre ei?

Mi-am întors încet privirea spre el și apoi m-am uitat în spatele nostru, văzând Escalade care urmează. Nu m-am putut abține să nu zâmbesc puțin.

Ar trebui să fiu supărat că nu au respectat un ordin, dar...

Dacă Gabriel le-ar fi spus să meargă acasă, ar fi făcut-o. El a avut doar lor loialitate atâta timp cât le plătea. Nu le-am plătit nimic.

Mi-am lăsat capul să cadă înapoi pe tetieră, liniștea rară a mulțumirii răspândindu-se. „E tot pentru care sunt bun, nu?”

Buzele i s-au răsucit în sus. „Damon trebuie să fi făcut cu adevărat un număr pentru tine pentru a te menține atât de loial”, a scuipat el. „L-am văzut cu femei. Chiar

Machine Translated by Google

ca ce iti face?”

Ce imi face.... Mi-am fixat ochii pe parbrizul acoperit de ploaie,
zonarea în afara zonei. I-am aparținut lui Damon și, indiferent dacă Kai a aflat vreodată motivul real pentru care, nu sa schimbat că voi fi mereu alături de el.

"Acea noapte-"

— Nu, am spus, întrerupându-l.

S-a oprit și i-am auzit respirația grea revărsând din a lui
nas.

„Îmi place că ne-a văzut în noaptea aceea”, a continuat el, cu vocea aproape un mârâit. „Mi-a plăcut privirea aceea furioasă de pe fața lui când te-a văzut peste mine.”

Mi-am strâns mușchii picioarelor, tresărind la amintire. Am fost atât de groaznic în noaptea aceea. Și sentimentul fiecărui centimetru al lui asupra mea era încă atât de clar.

— E ceva la tine, puștiule, spuse el, urmărind în continuare drumul din față. „Nu știu ce este, dar de cele mai multe ori, predau acele cursuri, mă întâlnesc cu antreprenorii, vorbesc cu prietenii mei, rahat...” El clătină din cap.
„Abia o suport. Am chiar și probleme să mestec nenorocitele mele de mâncare de cele mai multe ori.” Și apoi s-a uitat la mine, trecând pe a cincea. „Dar nu în jurul tău. În jurul tău, mi se face foame. Ca și cum aș muri de foame.”

Mi-am ținut privirea înainte, instinctul de a mă strânge în mine și de a încerca să fiu invizibil aproape că a preluat controlul.

— Îi porți centura. Vocea lui profundă suna periculoasă și mi-a făcut părul de pe piele să se ridice.

centura lui Damon. M-am mișcat pe scaun, deodată foarte conștient de banda strânsă de piele din jurul șoldurilor mele.

Făcu un semn spre centură înainte de a-și întoarce ochii spre drum.
„Recunosc semnele de numărare sculptate în piele pentru fiecare slam dunk pe care l-a primit în liceu. Pe teren și în afara terenului.”

Pe teren și în afara terenului? Isuse, Damon. Mi-am reținut oftat.

Luasem centura când a intrat la închisoare și nu mi-a cerut niciodată înapoi.

— Poartă-l în fiecare zi, Banks, ordonă Kai. "În fiecare nenorocită de zi."

„Oh, da”, am șoptit, dar știam că m-a auzit.

Pun pariu că s-a întrebat dacă există un semn de numărare pentru mine pe centură. Damon avea dreptate. A fost avantajos din punct de vedere strategic ca nimeni să nu știe cine sunt eu pentru el. Dacă Kai ar crede că sunt o jucărie și o unealtă Torrance, nu ar ști exact ce are sau ce cărți ar putea juca cu adevărat.

Machine Translated by Google

Dumnezeu să mă ajute dacă a aflat vreodată.

Kai a continuat să conducă, coborând în cartierul Whitehall și am putut vedea o navă de marfă și câteva remorchere plutind pe râu în ploaie. Orașul se profila în depărtare, zgârie-nori parțial învăluiți în nori și am putut distinge negru și auriu din Delcour, așezat în centrul celor mai bune cumpărături și al celor mai bune restaurante.

Kai a încetinit când ne-am oprit la Pope și l-am observat pe cel al lui Michael Crist noul Rover parcat de-a lungul trotuarului. Ce făcea el aici?

Ne-am întors, conducând pe aleea mică de pe partea laterală a hotelului, spre spate, iar mașina s-a infiltrat brusc în întuneric. Contopirea a blocat orice lumină și mi-am trecut încet mâinile pe coapse, simțind un bâzâit pe toată pielea. Mașina părea mult mai mică acum.

Întunericul.

Confesionarul. Trunchiul. Clopotnița. Mormântul. Spatii mici cu el. Întotdeauna spații mici, întunecate.

Fără să-mi arunce o privire sau un cuvânt, Kai a parcat mașina și și-a deschis ușa, ieșind în ploaie. L-am urmat repede și l-am văzut întinzându-se în spate și apucând planurile pe care le adusesem.

A izbucnit într-o alergare, îndreptându-se spre una dintre ușile din spate, și am observat două tomberoane, niște paleți de lemn și un preaplin de cutii de carton care se înmuiau în apropiere.

„Ce cauți aici?” L-am auzit pe Kai întrebând. Am ridicat privirea să-l văd vorbind cu Michael Crist și Will Grayson, care așteptau sub o marchiză.

Will a purtat doar o pereche de blugi și un tricou alb, în timp ce Michael era îmbrăcat pentru vreme, arătând ciudat de asemănător cu cum arăta în liceu în hanoracul lui. Petele de apă îi acopereau blugii.

„De ce nu așteptați în mașină?” i-a întrebat Kai.

Ochii lui Michael s-au întors spre mine, îngustându-se, în timp ce Will a împins de perete și a scos guma, aruncând-o în ploaie. „Nu am vrut să-ți fie dor”, a spus el.

Kai mi-a întins mâna, iar eu i-am întins cheile hotelului.

„Unde este Rika?” i-a întrebat pe băieți.

Michael se întoarse când se apropia, gata să-l urmeze pe u ă. "Clasă." Și apoi s-a uitat din nou la mine. „Suntem doar noi.”

Un sentiment de presimțire mi-a învârtit în stomac și am rămas în urmă, lăsându-i pe toți să intre înaintea mea.

Machine Translated by Google

Am mers printr-un tunel întunecat și nu puteam vedea clar din spate
bărbații înalți de peste 6 picioare din fața mea, dar după câteva clipe, am văzut niște
albi. Au apărut pereți strălucitori și am observat mai multe congelatoare, frigidere și
sobe. Am intrat prin bucătărie. Era vizibil, însă, doar din cauza luminii slabe care pătrundea
de la ferestre.

Fiecare dintre băieți și-a aprins lanternele, iar Will mi-a dat una.

L-am luat, pornindu-l.

„Deci, Kai?” strigă Will în timp ce ne plimbam toți prin bucătărie. "Tu
N-ar avea nevoie de mine să-ți sparg mireasa fecioară pentru tine, nu-i așa?

A început să râdă și și-a întors capul spre mine înainte ca Kai să poată răspunde.
„Kai nu-i plac fecioarele. Îi plac femeile care știu ce fac.”

Și apoi și-a lăsat privirea să se miște în sus și în jos pe corpul meu.

Mi-am arcuit o sprânceană. Da, nu am crezut asta. Eram virgină în noaptea aceea
cu ani în urmă și nu l-a descurajat să-și dorească foarte multe de la mine.

"Dar eu?" Will a continuat. „Îmi plac de la zero. Pot să-i învăț
exact ce îmi place și cum să o fac așa cum vreau.”

„Vrei să spui că îți place că nu au cu cine te compara”, eu
a spus, „deci nu-și pot spune cât de rău ești la asta.”

Forăitul lui Michael era mic, dar l-am prins și am putut vedea spatele umerilor lui
Kai, tremurând de râs tăcut.

Will sa întors, lăsându-mă în pace.

L-am urmat cu toții pe Kai, iar eu am așteptat în afara camerei de control în
timp ce aceștia declanșau întrerupătoarele, încercând să pun curentul. După câteva
minute, însă, nimic.

— Bine că am adus lanterne, mormăi Michael în timp ce mergea
din camera de control.

Kai ne-a urmat și s-a oprit, toți stând împreună.

„Ei bine, cel puțin camerele vor fi toate descuiate”, ne-a spus el. „Veștile proaste sunt
urcăm scările.”

Până la douăsprezece zboruri. Excelent.

„Hai să ne despărțim”, ne-a spus, începând să meargă spre ușile bucătăriei, care
dus probabil într-o sufragerie. „Fă fotografii oricărei camere în care intri și prim-planuri
ale oricăror probleme potențiale. Rozătoarele, instalațiile sanitare, scurgerile, orice fel
de daune... Voi cere contractori să vină și să obțină estimări mai bune, dar vreau o idee
despre reparații și despre ceea ce trebuie să atribuim pierderilor.”

Michael și Will au plecat, părăsind bucătărie, iar Kai s-a întors spre mine.
„Vezi dacă poți găsi generatorul”, mi-a spus el. „Putem obține măcar câteva

Machine Translated by Google

luminile funcționează.”

Da bine. Mi-am ținut vitriolul pentru mine și m-am îndreptat spre intrarea în casa scării, aprinzându-mi lanterna în timp ce coboram la subsol. Nu erau ferestre aici jos, în casa scărilor, iar pulsul a început să-mi bată rapid, amintindu-mi filmele de groază stupide pe care le urmărea Damon când eram noi. Mi-aș străluci lanterna și dintr-o dată o fată într-o rochie albă și o gură plină de colți însângerați ar sări la mine.

Deschizând ușa din partea de jos, am intrat în subsol și am dat instantaneu aer în piept. Era un cazan uriaș deschis, cu ferestre căptușind peretele în partea de sus. Am putut doar să zăresc picioarele câțiva pietoni trecând pe lângă. Puțină lumină naturală a intrat, dar mi-am ținut lanterna aprinsă, deoarece era încă destul de slabă.

M-am plimbat încet pe culoar, strălucind-mi lumina pe țevi și rezervoare, cuptoare și alte mașini pe care nu le recunoșteam. Într-adevăr, hotelul nu fusese închis atât de mult. Cele mai multe dintre aceste lucruri probabil au funcționat încă bine.

Am zărit un generator lângă perete și m-am îndreptat spre el. Habar n-aveam cum aceste lucruri au funcționat, dar le-am văzut și știam cum să caut pe Google dacă era nevoie.

Aplecându-mă, am suflat praful de pe întrerupătoare, frecând murdăria. Chestia asta nu era suficient de mare pentru a alimenta mult și cu siguranță nu ar alimenta lifturile, dar poate ar pune în funcțiune iluminatul holului. Am răsturnat butonul de pornire .

Dar nimic nu s-a intamplat. S-a conectat la ceva? Ei bine, nu ar fi conectați la un perete, desigur. Dacă am avea electricitate, nu am avea nevoie de un generator.

Poate s-a conectat la un fel de baterie. Mi-am scos rapid jacheta, l-am aruncat pe pământ și m-am pus pe mâini și în genunchi, trăgând lanterna dedesubt și în jur, căutând orice fire sau coarde.

Totuși, ceva mi-a prins gleznele și am țipat când au tras ei, genunchii mei alunecând de sub mine și corpul meu fiind târât pe podea.

"Ce naiba?" Am lătrat, răsturnându-mă să văd cine m-a prins. Inima mi-a bătut cu putere. Michael și Will stăteau în fața mea și i-am lovit cu piciorul. "Lasă-mă!"

Michael se întinse, prinzându-mă de cămașă și ridicându-mă.

Idiotule. M-am uitat în jur, dar Kai nu era aici.

Machine Translated by Google

Michael m-a prins de guler și m-a plantat de perete, eliberând
pe mine.

M-am uitat la el. Mă așteptam să mă învârt cu ei destul de curând — știam ce i-au făcut lui Rika anul trecut, așa că am știut cât de mult le plăcea să-și arunce greutatea – dar din anumite motive, am rămas nemișcat. Avea să aibă o problemă uriașă cu mine în curând, dar aș face mișcarea când eram gata.

— Habar n-am la ce se gândește Kai acum, spuse el cu o mușcătură tonul lui, „dar vă voi da un avertisment și un singur avertisment”.

Mi-am ridicat bărbia încet, pregătindu-mă pentru amenințarea lui.

„Dacă ne draci cu noi, te vom face să dispari”, mârâi el. „The în momentul în care încep să mă simt puțin îngrijorat că ai putea avea ceva în mânecă, nu voi ezita. Intelegi?" Și-a subțiat ochii. „Tu lucrezi pentru el și ai grijă de el și faci tot ce vrea el să faci și faci bine, dragă. Doar nu-mi da un motiv să te scufund pe fundul nenorocitului de râu, pentru că atât de repede poți termina. M-ai prins?"

Oh da. Te-am prins.

Am început să respir greu. Mi-am adus degetele cu modestie la buze și mi-am prefăcut o privire de frică. Ce am facut? Oh, nu, te rog nu mă răni. Vă rog?
Am scos un mic scâncet și mi-am ciupit sprâncenele în confuzie.

Și apoi mi-am oprit plânsul fals și am izbucnit într-un zâmbet, privindu-l cu un râs liniștit.

Rahatul ăsta poate să fi funcționat la Erika Fane, dar avea o altă idee.

„Îmi voi face treaba”, i-am spus, „și nu mă sperii”.

Stralucirea lui a devenit mai adâncă.

"Ce poti face?" Am întrebat. „Ești un atlet, în ochii publicului, cam să te căsătorești cu fata pe care ai iubit-o pentru totdeauna, cu atât de multe de pierdut. Iar acesta” – i-am făcut semn lui Will în spatele lui – „este treaz doar de când își târăște fundul din pat dimineața până când poate ajunge la răcitorul de bere pe care îl ține în bucătărie.”

Will s-a încruntat la mine.

— Călăreții sunt slabi și pe moarte, am continuat, prefăcându-mă îngrijorat. „Momentul perfect pentru ca inamicii să lovească.” Mi-am întins mâna și mi-am luat jacheta, strecurându-mi brațele înăuntru. „Tatălui lui Damon i-ar plăcea să te desființeze, tatăl tău încearcă să împiedice câteva dintre afacerile tale imobiliare, Damon este cine știe-unde, Rika se plimbă în fiecare zi, înarmată doar cu micul ei kung

Machine Translated by Google

naiba trucuri.” M-am uitat la Will. „Și polițistul ăla pe care ai intrat în închisoare pentru că l-ai atacat nu a adulmecat în jurul tău în ultima vreme, mâncându-se după o răscumpărare?”

Ochii lui Michael s-au îngustat, iar el și-a mutat privirea, părând surprins. Da, nu știai despre asta, nu-i așa?

„Tu se întâmplă atât de multe, Michael, într-adevăr”, l-am batjocorit de parcă ar fi avut cinci ani, punându-mi mâinile în buzunare. „Și în tot acest timp mă privești, nu îi urmărești.”

Mi-am scos ambele mâini, iar Michael a prins fulgerul de argint în mine mâna dreaptă și m-a prins de încheietura mâinii, oprindu-mă.

Am râs în timp ce el ținea lama mică de față și mă fixa cu un mârâit.

Dar mi-am scăpat zâmbetul și am răsucit vârful lamei din cealaltă mână, cea pe care nu a văzut-o, împingându-i chiar deasupra vintrei.

Se smuci înapoi, cu un mic mârâit pe față.

— Nu numai că rațele tale nu sunt la rând, Michael, dar se cacă peste tot. Am băgat lamele înapoi în buzunare. „Voi, băieți, aveți nevoie de un model.”

Alunecând într-o parte, i-am ocolit și am ieșit din subsol, auzind șoapta furioasă a lui Michael în spatele meu. „Ce naiba?”

„Voiam să-ți spun!” Will a strigat în șoaptă înapoi.

Am clătinat din cap.
Ce pierdere de timp.

După toți anii de muncă groaznică — curățare, inventariere, abandonări și pick-up-uri în sfârșit am avut puțin respect. Acum am fost însărcinat să-l urmăresc pe Kai și pe micul lui echipaj, urmărindu-i cum făceau cinci pași atunci când puteau obține ceea ce aveau nevoie într-unul singur.

Mi-am tras și mai mult partea din față a pălăriei, încercând să rezist căscatului î i făcea drum afară.

Telefonul mi-a vibrat în buzunar și l-am scos în timp ce urcam scările.

Ne întâlnim pe treisprezece.

Kai. Cum a primit numărul meu? Și apoi mi-am amintit că i-am trimis un mesaj în dimineața aceea. Grozav. Treisprezece, iar eu eram la subsol. Bagându-mi telefonul înapoi în buzunar, eu

Machine Translated by Google

am apucat balustrada și am început să urc pe scări, să alerg și sărind pași în timp ce zburam. Ajungând la fiecare palier, mi-am ridicat privirea și am luat notă de numărul etajului, dar la nouă m-am oprit, plămânii îmi simțeam acum strânși și mici. Privind în sus, am văzut zborurile slabe deasupra mea, luminate doar de luminile de urgență.

Respirând adânc, am alergat puțin mai încet în sus pe cele rămase, ajungând la treisprezece și deschizând ușa scării.

O cusătură mi-a înghesuit partea și am înghițit prin uscăciunea din mine gât. Credeam că sunt într-o formă bună, la naiba.

Am pășit într-un hol întunecat și m-am uitat în stânga și în dreapta, covorul gri cu un design alb în filigran dispărând încet în golurile negre de pe fiecare hol întunecat.

"Buna ziua?" am strigat.

Am virat la dreapta, aprinzând lanterna, dar un curent de aer m-a lovit pe spate și eu privi în spatele meu. Un vânt subtil mi-a răcorit buzele.

În schimb, făcându-mă la stânga, am mers pe hol, inspectând fiecare ușă în timp ce treceam și, în cele din urmă, observând una care era larg deschisă. M-am uitat înăuntru, văzând perdele albe transparente de cealaltă parte a camerei biciuind în vânt.

Ușile balconului trebuie să fie deschise.

Am intrat în cameră, uitându-mă în ambele părți când am traversat și, în cele din urmă, am observat forma lui Kai pe balcon. Dezlipind perdeaua, am ieșit afară.

— Balconul de la etajul al doisprezecelea, spuse el, aplecându-se peste balustradă și întorcând capul să se uite la mine.

I-am urmat exemplul, privind peste balustradă și privind în jos. Fiecare etaj avea un balcon pe el, iar cel de sub noi nu era diferit.
Sculpturi complicate în piatră, o balustradă groasă, totul umed de ploaie...

M-am îndreptat, înclinând capul spre el. Etajul al doisprezecelea.

Suspiciunea a început să se strecoare.

„Chiar credeai că te-aș ajuta să-l cercetezi pe Papa dacă aș crede că Damon se ascunde aici?” Am întrebat. — Nu cumperi acest hotel din cauza unei povești pe care ți-am spus-o când aveam șaptesprezece ani, nu?

I-am văzut colțul gurii ridicându-se într-un zâmbet. "A. Da”, a declarat el. „Cred că m-ai ajuta să-l caut, dacă nu pentru alt motiv decât să mă îndrept în direcția greșită.” S-a tras înapoi și s-a uitat la mine. — Și B, nu sunt sigur că Damon ți-a spus unde s-a ascuns.

Machine Translated by Google

„Și de ce?”

— Pentru că îmi amintesc că era deosebit de posesiv cu tine, spuse el. „Cred că știi că e în oraș, dar cred că s-ar putea să te urmărească la fel de mult ca și noi.”

Am râs în sinea mea.

Am auzit de etajul al doisprezecelea după ce m-am mutat cu Damon și cu tatăl meu. Gabriel și-a protejat cu înverșunare intimitatea și a construit patru hoteluri pe vremea aceea: unul în Meridian City, San Francisco, Sankt Petersburg și Bahrain — locurile în care a călătorit cel mai mult. Confidențialitatea, securitatea și nevoia de a fi invizibil erau uneori o necesitate pentru cineva care a câștigat cel puțin o parte din banii lui în afara legii.

Dar fratele meu nu a fost aici. Cel puțin nu ultima dată când am verificat. Kai își pierdea timpul.

„Am explorat deja acest loc o dată, îți amintești?” I-am spus.

Și-a aruncat ochii amuzați către mine, părând înfățișat. — Nu am ajuns prea departe, îți amintești?

Un fard de obraz mi-a încălzit instantaneu obrajii și m-am întors.

Kai s-a uitat din nou peste balustradă, iar eu am făcut același lucru, observând vastul coboară la pământ dedesubt. M-am uitat înapoi la el, studiind curiozitatea scrisă pe toată fața lui. Felul în care sprâncenele lui întunecate s-au ciupit de parcă și-ar fi calculat următoarea mișcare și felul în care gâtul i s-a întins atât de mult cât i-ar fi trebuit pentru a vedea mai bine. Părea atât de tânăr. Ca un copil care încearcă să-și găsească curajul să-și urmeze prietenii de pe o stâncă.

Ce facea el?

Îndreptându-mă, mi-am desfășurat eșarfa de la gât și am scos-o, afară a jachetei. Kai m-a privit în timp ce îl ținem deasupra balustradei.

Măsurând vântul ușor, l-am coborât cât am putut, lasând în sfârșit mi-a ieșit din degete și plutește până la balconul de la etajul al doisprezecelea. Țesătura s-a ondulat în timp ce s-a scufundat și, în cele din urmă, s-a prins de spițele balustradei, vântul tencuind-o în interiorul balconului.

Fără să mă uit la el, m-am îndreptat înapoi în cameră. Nu avea de ales decât să urmeze.

Serios, dacă voia să se cațere peste balustradă și să se sinucidă, a fost fără piele de pe nas, dar...

Ar putea avea dreptate. Damon nu era aici când l-am căutat, dar asta nu însemna că nici el nu își schimba ascunzătoarea. Ar putea fi aici și trebuia să câștig ceva timp.

Machine Translated by Google

Mergând pe coridor, am făcut dreapta, îndreptându-mă spre ieșirea din casa scărilor prin care am venit.

Amândoi am coborât rapid scările, dar după ce am făcut două etaje, am ajuns la următorul palier unde ar fi trebuit să fie o ușă, care marca etajul al doisprezecelea. Totuși, peretele era gol. Fără u ă. Niciun marcaj care să indice ce etaj era, nimic. Doar un perete alb.

I-am scutit o privire, o înțelegere nespusă trecând între noi.
Am continuat să coborâm, amândoi întinzând mâna spre mânerul intrării de la etajul unsprezece în același timp. Mâna lui a periat-o pe a mea, iar eu m-am îndepărtat repede, un curent electric curgându-mi pe braț. A deschis ușa și am alergat amândoi, îndreptându-ne direct spre unsprezece și douăzeci și doi, camera chiar sub treisprezece și douăzeci și doi.

Am răsucit butonul și am intrat, făcându-mi drum spre ușile balconului pe care l-am deschis, o rafală de vânt lovindu-mi instantaneu fața. Kai și cu mine am pășit peste prag, căutând în jur după eșarfă.

A fost nevoie doar de un sondaj rapid, dar nu a fost nimic, așa cum știam că nu va fi. Nimic în afară de o plantă moartă în ghiveci, o masă din fier forjat ruginit și o frunză.

Eșarfa nu era aici, desigur, dar...

M-am dus în partea dreaptă a balconului, mi-am atârnat capul și m-am uitat în sus.

Și acolo era. Eșarfa neagră biciui fericită, câțiva centimetri atârnând pe partea laterală a balconului chiar deasupra noastră.

"Acolo." Am dat din cap în sus.

Kai și-a ciupit sprâncenele și a pășit peste el, aplecându-se în lateral și întorcându-și capul în sus. S-a uitat, fie confuz, fie enervat, dar eu am zâmbit puțin la fel.

"Ce naiba?" mormăi el.

„Trebuie să ajungem acolo sus”, mi-a spus el.

Și cum ai de gând să faci asta? Lifturile nu funcționau în acest moment și nu e ca și cum am avea frânghie.

L-am privit cum a început să se cațere pe balustradă, dar am imediat a întins mâna și l-a tras în jos.

— E în regulă, am spus scurt. „Nu este valoros. Uita."

Sprâncenele i se ridicară. „Ești îngrijorat pentru mine?”

„Da. La fel ca prețul ceaiului în China.”

Machine Translated by Google

El clătină din cap, zâmbind în sinea lui. Dar din nou, a făcut o mișcare să urce.

L-am tras înapoi. „Nu te pot observa. Ești prea mare. Mă poți descoperi, așa că lasă-mă să o fac.”

Pășindu-mă în jurul lui, am sărit pe balustradă, iar el a sărit afară, apucându-mă de braț pentru a mă liniști. Știam că dacă mă uit corect, aș vedea că picătura de mai jos era la o singură greșeală distanță, așa că nu m-am uitat.

Picioarele mi-au tremurat, dar mi-am ondulat degetele de la picioare, strângând balustrada groasă. La naiba. Nu aveam nevoie de nenorocita de eșarfă înapoi, dar nu voiam să aflu dacă a reușit să urce până acolo. Nu încă.

Strângându-i brațul cu o mână, am întins celălalt braț pentru echilibru și m-am ridicat încet pentru a sta în picioare. Burta mi s-a răsturnat.

„Te-am prins”, mi-a spus Kai. Mi-am aruncat privirea în jos, văzându-i ochii întunecați care îi țineau pe ai mei în timp ce își înfășura celălalt braț în jurul picioarelor mele. Mâinile mi-au slăbit și, din anumite motive, asta nu m-a făcut să mă simt mai bine.

Am întins mâna cu ambele mâini și am glisat după materialul uzat, îmbrățișarea lui Kai s-a strâns. Din nefericire, totuși, încă eram cu cel puțin șase până la opt centimetri să-l ating.

Punându-mi mâna pe umărul lui Kai pentru a rămâne neclintit, m-am arcuit încet în vârful degetelor de la picioare pentru a mă ridica mai sus. Mi-am întins celelalte brațe, întinzându-mi mușchii și articulațiile centimetru cu centimetru până când, în cele din urmă, am mers cât de departe am putut. Am tresărit, încercând să prind firul mic care atârna. Mișcându-mi puțin corpul, am continuat să încerc, dar nu a fost de folos.

Am scos un oftat. „Nu pot ajunge.”

Căzând înapoi în picioare, m-am uitat la Kai.

Și nu mai respira.

Pur și simplu se uita la mine. Chiar acolo, privind în sus, cu brațele înfășurate în jurul coapselor mele și cu fața al naibii de aproape între ele. Am deschis gura, dar nu au ieșit cuvinte.

Un zâmbet amuzat i-a lovit ochii, iar inima mea a început să bată sălbatic. Nu voiam să știu ce naiba îi trece prin cap chiar acum.

"Esti bine?" el a intrebat. Îmi dădeam seama că nenorocitul își reținea un zâmbet.

Am sărit jos, forțându-l să plece și mi-am îndreptat hainele, trăgându-mi în jos tricoul și jacheta. "Sunt bine."

El te-ar folosi doar pe tine. Trebuia să-mi amintesc că scopul lui era Damon. Răzbunare. Și știa că lui Damon îi pasă de mine, așa că asta m-a făcut valoroasă.

Am ignorat bătaia din piept și mi-am scuturat privirea din ochii lui.

Machine Translated by Google

Nu face aceleași greșeli. Nu-l lăsa să te atingă. Nu-l vreau.
Nu-l poți avea.

Am uitat asta acum șase ani, dar de data asta n-aș face-o.

Tăcerea mi-a târât pielea, iar zgomotul ploii ușoare zbura în jurul nostru.

„De ce porți acele lucruri?” Vocea lui Kai era liniștită și blândă.

Chestie. Hainele mele?

Mi -am abătut privirea, armura mi s-a îngroșat. Am luat mai mult decât destule prostii despre aspectul meu de-a lungul anilor.

Ce, nu-ți plac cizmele mele de luptă second hand cu șireturile rupte și degetele zgâriate? Te jignesc? Exista vreo regulă conform căreia blugii mei ar trebui să fie strâmți, astfel încât bărbații pe care nu-i cunoșteam să-și facă plăcere să se uite la fundul meu de parcă aș fi fost o mașină pe stradă?

— Port ce vreau, am tăiat eu. „Nu mă îmbrac ca să mulțumesc nimănui”.

„Dimpotrivă...” L-am simțit apropiindu-se și m-am uitat în jos, văzând că pantofii lui se opresc la un pas de mine. „Mă întreb dacă te îmbraci așa, într-adevăr, pentru a-i face pe plac altcuiva.”

I-am întâlnit privirea, practica lungă și obositoare de a nu arăta nicio emoție a venit mai ușor decât era când eram copil.

Bine. Punct luat. Poate că am început să mă îmbrac așa ca să-l mulțumesc lui Damon. Nu mi s-au alocat niciodată bani pentru haine și chiar și acum plata mea era prea mică pentru a-mi permite mult. Dar eram mulțumit de ceea ce mi-a dat fratele meu și aș fi purtat cu plăcere orice dacă ar fi însemnat că aș putea rămâne cu el.

Și crescând, aceste haine m-au ținut în siguranță. Erau prea mulți bărbați în jur și păream mai tânără când purtam aceste lucruri. Mi-a ascuns forma și m-a ajutat să mă fac invizibil.

„Acelea sunt haine bărbătești”, a subliniat el, cu vocea din ce în ce mai tare.
„Haine pentru bărbați uzate. ale cui sunt? Sunt toate ale lui Damon?”

"Ce-ți pasă?" Am tras înapoi. „Îmi voi face treaba. Condu-te, repara rahatul tău de casă, curăță-ți dojo-ul și nu trebuie să port o rochie de bal pentru a o face.

A izbucnit într-un zâmbet. „Ești un mister complet, iar eu sunt curioasă despre tine. Asta e tot. Deci, să începem simplu. Care e numele tău?"

„Bănci”.

„Cum te cheamă, Banks?”

Aproape că am pufnit.

Aproape.

Machine Translated by Google

A fost puțin mai rapid la pick-up decât prietenii lui, nu-i așa?

Banks era numele meu de familie. Mi-a plăcut, pentru că am crezut că voi primi mai mult respect, sună mai puțin ca o femeie, iar tatăl meu l-a preferat, pentru că îmi ura prenumele.

Și nimic din toate astea nu era treaba lui Kai Mori.

Kai a continuat: „Și tu de unde ești? Unde sunt parintii tai? Au fost chiar ai făcut școală acasă?" A început să intre în mine, iar eu m-am împiedicat în spate, împiedicându-mă. "Unde locui i? Aveți prieteni? Cum poți lucra pentru acea bucată de rahat dezgustătoare, nu? Cum dormi?"

Am lovit ușa de sticlă, iar el a închis distanța dintre noi, plutind și coborând vocea într-o șoaptă: „Sau ce zici de o întrebare și mai ușoară?" Căldura lui s-a filtrat prin jacheta mea și fiecare centimetru din mine a zumzăit. „Azi mă duc să mă spovedesc. Vrei să vii... Bănci?"

Ochii lui s-au fixat pe buzele mele, iar respirația mea a devenit superficială. Oh, Hristos. Vântul i-a purtat mirosul, iar eu am inspirat, lumea din fața mea a început să se învârtească.

Am clipit, întorcându-mă. Amintirea primei noastre întâlniri — povestea m-a hrănit cu ceea ce mi-a intrat sub piele în acea zi în spovedanie — Doamne, mi-a plăcut felul în care am simțit asta. Vorbind așa cu el.

Mi-am strâns pumnii și am întâlnit din nou privirea lui, forțându-mi tonul să rămână uniform. „Oh, domnule Mori, ați uitat?" am răspuns eu pretinzând nevinovăție. „Te duci mereu la spovedanie la sfârșitul lunii."

L-am fixat cu un zâmbet înțelegător, urmărindu-i expresia amuzată căzând și întunecându-se.

Da. Nu uita niciodată că știu totul despre tine.

Ochii lui au rămas calmi, dar am putut auzi acceptarea provocării mele în cuvintele lui batjocoritoare: „Ne vedem la muncă".

Și pășind în jurul meu fără un alt cuvânt, a ieșit din cameră, lăsându-mă singură.

Am rămas o clipă, privind în sus la firele atârnate ale eșarfei mele de pe balconul de deasupra mea.

M-am mândrit că sunt mereu cu un pas înainte. Informația era putere. Era mai valoros decât banii.

Dar teama s-a strecurat în liniște, oricum.

Kai nu era prost.

În cele din urmă, ar ajunge din urmă.

Machine Translated by Google

Băncile

Prezent

Delcour stătea de cealaltă parte a râului față de cartierul Whitehall. Mi-am amintit că am văzut clădirea de la distanță de apartamentul nostru din centrul orașului când eram copil și locuiam cu mama. Înalt, negru, cu ornamente aurii, mi-a amintit de ceva dintr-un film vechi. Gangsteri în costume cu dungi, mașini cu cauciucuri cu perete alb, doamne în rochii de lux... Un pic de aspect art deco, un pic de Hollywood vechi și cu totul prea ostentativ, dar întotdeauna mă umplea de uimire când îl vedeam. Nu știam cum ceva poate fi plin de farmec și bântuitor în același timp, dar Delcour a demonstrat că există așa ceva. Stătea în mijlocul orașului ca o bijuterie împodobită pe cineva care poartă un sac de cartofi.

Nu mă potriveam în locuri ca acesta, iar nervii mei acționau de la sine.

Probabil că ar fi tineri ca mine, dar spre deosebire de mine, ei ar fi hiper pe un set complet diferit de priorități: pantofi de designer și triple, venti, fără spumă, latte de soia.

Liftul s-a oprit și ușile s-au deschis, vibrațiile muzicii de sub picioarele mele lovindu-mi acum urechile.

Mi-am uscat gura, am forțat un pas și am intrat în penthouse-ul lui Michael Crist.

„Bună”, m-a salutat un bărbat în pantaloni negri și o cămașă neagră. „Pot să-ți iau haina?”

"Nu."

Am trecut pe lângă rafturile de paltoane din intrare, ignorând expresia lui surprinsă, și am ocolit colțul în restul reședinței. Muzica se auzea tare, dar încă mai auzeam vorbăretul cuplurilor pe lângă care treceam.

Machine Translated by Google

Bărbații s-au deplasat, îmbrăcați lejer, unii în costume cu guler deschis, alții în blugi și tricouri, în timp ce femeile erau îmbrăcate până la nouă. Ca de obicei.

Luminile slabe străluceau peste podelele de marmură neagră și am intrat în sufragerie, cu părul de pe brațe ridicându-mi la vederea tuturor oamenilor.

Dar m-am forțat să mă relaxez. Mulțimile m-au făcut nervos, dar m-am putut descurca. Câteva perechi de ochi s-au aruncat peste mine, trăgându-mi în sus și în jos înfățișarea, dar am continuat doar scanarea camerei.

Unde naiba era?

Am mers, cercetând încet petrecerea după părul lui negru ascuțit și privirea obișnuită plictisită, dar părea imposibil. Mulți dintre oaspeți păreau jucători Storm — coechipierii lui Michael — pentru că până și impresionantul șase picioare doi al lui Kai avea să se piardă în mijlocul unora dintre cei de șase picioare și jumătate și șapte picioare de aici.

Cry Little Sister a ieșit din difuzoare și am văzut-o pe Erika, mergând înapoi înăuntru prin intrarea pe terasă. Lumina lumânărilor a pâlpâit pe pielea ei, iar ochii ni s-au întâlnit. Ea s-a îndreptat spre mine.

— Bună, spuse ea calmă, cu zâmbetul mic, dar cald. Chiar dacă ea trebuie Știu că nu am vrut să am nimic de-a face cu ea, ea nu a arătat-o.

„Kai este încă aici?” am întrebat, făcând semn spre plicul din mână. „A vrut asta în seara asta.”

Ea nu a spus nimic o clipă, ci doar s-a uitat în ochii mei.

„Pe aici”, a răspuns ea în cele din urmă.

Căzând în spatele ei, am urmat-o pe lângă bucătărie și pe un hol, privind în stânga mea și văzând un teren de baschet scufundat, chiar aici, în apartament.

Pentru că, desigur, a existat.

Mai mulți tipi în costume fără jachete au alergat în sus și în jos pe teren. Am căutat rapid pe fețele jucătorilor, dar nu l-am văzut nici pe Kai acolo.

Erika a mers mai departe pe un hol slab luminat, iar privirea mea a căzut pe spatele ei, admirând cumva salopeta neagră elegantă și fluidă pe care o purta cu bretele încrucișate peste omoplați. Frumos, simplu, și centrul călăreților.

Tot ceea ce nu aș fi niciodată pentru nimeni.

Totuși, nu puteam să văd de ce Damon era atât de obsedat de ea.

Ea a virat la dreapta și a deschis o ușă, voci adânci și râsete năvălind imediat pe hol. Rika s-a întors cu spatele la ușa deschisă, făcându-mi loc să intru.

Machine Translated by Google

Am intrat și m-am uitat în jur. O masă de cărți cu o jumătate de duzină de oameni, inclusiv Michael și Will, stătea în centrul camerei, iar Kai ocupa un scaun, cu spatele la mine. Mai mulți bărbați stăteau la diferite mese din jurul camerei, iar o femeie s-a sprijinit de peretele din colț, cu o băutură în mână.

Câțiva, inclusiv Michael și Will, mi-au aruncat o privire, făcând o pauză moment, dar majoritatea nu m-au băgat în seamă.

Am mers lângă Kai, fără să mă uit înapoi să văd dacă Rika a rămas sau a plecat.

„Aș fi putut să-ți aduc asta acasă mai târziu”, am spus, enervat când i-am împins plicul la piept. „Sau la dojo dimineața.”

La urma urmei, m-a pus să lucrez și să fac comisioane fără oprire în ultimele două zile. Era târziu și aveam nevoie de somn.

Ignorând plângerile mele, a luat plicul și l-a deschis.

M-am întors să plec.

„Stai”, l-am auzit spunând.

M-am oprit, întorcându-mă.

Kai a scos hârtiile pe care mi le-a dat Gabriel, în timp ce privirea mea s-a fulgerat Michael, care mă urmărea. Aproape că am zâmbit. Tenderfoot era probabil încă supărat ieri la hotel.

L-am văzut pe Kai răsfoind contractul, dar apoi m-am oprit pentru a scoate un stilou din buzunarul interior de la piept. Asta era de așteptat. Gabriel știa că se va lupta cu anumite prevederi.

„Nu ai de gând să-ți prezinți prietenul, Kai?” un bărbat pe de altă parte a întrebat partea laterală a mesei.

Dar Kai tocmai înclină stiloul, ochii i se îngustă în timp ce citea.

Și apoi l-am văzut mișcându-se pe scaun și privind în sus, privindu-mă. „Glumește?” Își îndreaptă vârful stiloului către un punct marcant de pe contract, ceva despre a se asigura că Vanessa are copii în timp util.

Una dintre sprâncenele lui i-a atins al naibii linia părului în timp ce se uita la mine de parcă ar fi fost vina mea.

am ridicat din umeri. „Dacă nu poți să o faci, o putem da unui bărbat mai bun. Spune doar cuvântul.”

S-a uitat doar la mine, nici măcar cea mai vagă încruntare care îi strica statuiasca față. Se întoarse la document. Tăiindu-și pixul peste pagină, a tăiat prevederea și a trecut la următoarea pagină, scoțând și alte câteva.

„Deci, este atât de ușor în lumea ta, nu?” a întrebat el, păstrând vocea doar între noi. „Doar să dai o persoană altei persoane?”

Machine Translated by Google

— Ar trebui să știi, am răspuns eu.

I-am fost dat până la nuntă, nu-i așa?

— Acesta este Banks, spuse el din nou, mai tare, pentru ca toți cei de la masă să poată auzi. „Lucrează pentru Gabriel Torrance. De cât timp lucrezi pentru el acum?” Și-a ridicat privirea spre mine, dar nu a așteptat să răspund.

— Cam ciudat cum o fată atât de tânără a fost dusă într-un asemenea conac al unui ticălos milionar, nu crezi? Pixul lui s-a mișcat rapid peste pagini, dând în cerc și notând note. „Îți cunoaște familia? Au ei legături cu el?” O foaie de zâmbet i-a înmuiat chipul sever în timp ce se uita peste restul contractului. „Ar fi interesant să aflăm cum s-a întâmplat asta. Ce folos poate avea o femeie pentru o casă plină de bărbați, mă întreb.”

Câțiva oameni din jurul mesei chicotiră pe sub răsuflare la insinuarea lui.

„Și cât te plătește sau...” Făcu o pauză, scoțându-și ultimul cuvinte. „Ce a plătit pentru tine?”

Și-a ridicat privirea spre mine, răsturnând paginile la loc și introducând documentul înapoi în plic. S-ar putea să se fi gândit cu voce tare sau să fi făcut aluzii să afle singur răspunsurile. Nu ar fi greu. Un PI ar trebui să vorbească doar cu mama.

„Trebuie să fie mai puțin decât plătesc pentru o femeie”, l-am auzit pe Will aruncând, urmat de râsete mai liniștite din toată camera. Mi-a aruncat o privire, lăsând dezgustul lui să-mi mărească în sus și în jos înfățișarea.

„Oh, te rog”, o întrerupse femeia din colț. „De parcă aș încărca mai tu. Oricum, tot ce vrei să faci este să te îmbrățișezi jumătate din timp.”

Unul dintre bărbații de la masă pufni, abia reușind să-și stăpânească râsul, în timp ce alții nu s-au obosit să încerce să-l ascundă.

Will s-a întors spre ea încruntat, scâncind: „Fuuuuuck”.

Ea a zâmbit și i-a făcut cu ochiul.

Acesta trebuie să fie Alex. Student de colegiu și escortă la prețuri excesive din etajul șaisprezece. Este prieten cu Rika și îl are pe Will Grayson ca client obișnuit.

Lui Damon îi plăcea energia ei. Nu i-a plăcut că ea nu va face tot ce și-a dorit el, totuși.

„Atât de multe întrebări...” Kai ridică plicul, oferindu-mi-l. „Aproape te face să vrei să angajezi pe cineva pentru a afla răspunsurile.”

Am clipit încet, încercând să par plictisit, dar inima mi-a accelerat doar un fir de păr. Mă așteptam la asta. Kai a negociat curbele de învățare mai repede decât majoritatea. am fost

Machine Translated by Google

cercetându-l pe el și pe prietenii lui. Ar începe să facă același lucru cu mine, desigur.

Ar trebui să-i fac o vizită mamei.

Mâine.

„Pune-l să fie de acord cu aceste modificări, iar eu îl voi semna”, a spus el.

Am apucat plicul, dar el nu l-a eliberat. În schimb, l-a tras în jos, aducându-mă cu el.

„Și prin toate mijloacele”, a șoptit el, răsuflarea lui căzând pe obrazul meu. „Continuați să mă subestimați.”

Am strâns amândoi plicul, iar eu mi-am întors privirea spre el, momentan înghețată.

Atât de aproape. Am vrut să mă retrag, dar nu am putut. Ceva s-a umflat în mine piept, iar ochii lui întunecați s-au înnegrit în timp ce mă ținea, încuiat.

Ai spus că vrei să fii vânat. Doamne, de ce m-am gândit la asta după atâta vreme? Aproape că am închis ochii la amintire.

Mirosul lui, gura lui, corpul lui apăsând pe al meu... Era rece ca gheața tot timpul.

Până și-a dorit. Știam cât de lacom putea deveni atunci.

Pulsul dintre picioarele mele a început să bată, iar eu i-am smuls plicul din mâini și m-am ridicat drept.

— Pot să fac altceva pentru dumneavoastră, domnule Mori?

Și-a lăsat mâna pe cotieră și a părut să se concentreze înapoi asupra joc de cărți. „Mergeți la reaprovizionarea prosoapelor pentru oaspeții din piscină.”

Mi-am arcuit o spranceana. „Nu sunt aici să-ți aștept prietenii.”

„Ești aici pentru mine și pentru orice îți spun să faci.” M-a prins cu o privire de avertizare. — Dacă nu vrei să te întorci la Thunder Bay și să-i spui lui Gabriel că ai rupt contractul.

Da, s-ar putea să-ți placă asta, nu? Ai cheile și codurile pentru hotel, nu am semnat încă contractul, iar vina ar cădea pe mine pentru că am încălcat înțelegerea.

Ținând privirea lui Kai, am ieșit din cameră, auzind vocea lui Michael în spatele meu. „Sunt în dulapul din hol, sus!”

Am strâns din dinți, clocotind în timp ce chicotele ieșeau din cameră în spatele meu. Nenoroci ilor.

După colț, m-am strecurat între oameni și m-am apucat balustrada, urcând rapid scările. Nu mă grăbeam să fiu de serviciu, dar voiam să plec de aici și, de îndată ce și-au luat nenorocitele de prosoape, plecam cu sau fără permisiunea lui.

Machine Translated by Google

Muzica de jos s-a stins, iar eu am ajuns sus, o zonă mare deschisă plină de televizoare, canapele și m-au întâmpinat câțiva oameni.

Am continuat pe hol, în întuneric, deschizând câteva uși pentru a găsi o două dormitoare, o baie și un birou, înainte de a deschide un altul și de a găsi în sfârșit rafturi cu lenjerie de pat și prosoape bine stivuite. Am început să scot câte prosoape am putut să car.

"Bună."

Am sărit, mi se prindea respirația în gât. Tânăra din Mai devreme, jocul de poker a privit pe ușa deschisă, cu mâna pe șold.

„Sunt Alex”, mi-a spus ea.

"Stiu cine esti."

Am mai luat un prosop și l-am adăugat în teancul din braț.

„Voi lua asta ca pe un lucru bun.”

Luați-o cum doriți.

— Nu pot să cred că Rika tolerează prezența ta, am spus, închizând dulapul u ă. „Câți dintre invitații ei îți faci clienți în seara asta?”

Dar spre surprinderea mea, ea a râs. „Nu lucrez în seara asta, de fapt.”

O sclipire i-a luminat ochii și a trebuit să i-o dau. am fost intenționat nepoliticos, dar s-a rostogolit cu el ca o campioană.

„Și Rika îi place să mă aibă peste tot”, se batjocorește ea, aplecându-se înăuntru. „Ea crede că sunt un sărut bun.”

Da bine.

„Femeile sunt, de obicei, sărutătoare mai bune din experiența mea, oricum”, a continuat ea, aruncându-mi o privire în sus și în jos, care m-a făcut dintr-odată hiper conștientă. „Vreau să spun, bărbații nu au idee ce să facă cu limba lor.” Ea a râs. „Le taxez suplimentar pentru sărut.”

Mintea mi s-a întors înapoi la momentul în care l-am sărutat pe Kai și nervii de sub ai mei pielea a trezit la viață. Kai știa cu siguranță ce să facă cu limba lui.

a continuat Alex, dându-și ochii peste cap. „Este fie, eu sunt un cornet de înghețată ” – ea a închis ochii și a lins aerul, mormăind și făcând mișcări exagerate cu limba — „sau e ca o tornadă-aleea cu chestia aia”. Și din nou, a închis ochii, făcând cercuri în aer cu limba și făcând o demonstrație a unui ciclon. „Este ca, îmi pare rău. Ar trebui să am nevoie de o bavetă când te sărut?

Ea tresări, iar eu nu m-am putut abține să nu răsuflam puțin. Slavă Domnului că nu am avut aceeași nenorocire. Probabil că aș fi tentat să mușc orice mi-a înfipt în gură care nu ar fi plăcut să fiu acolo.

Machine Translated by Google

Ea traversă hol, uitându-se prin crăpătura ușii de acolo.

„Dar Will?” opti ea, lumina din interiorul camerei făcându-i ochii să sclipească. „Este foarte bun. El știe să folosească doar cantitatea potrivită pentru a putea simți ca și cum limba lui este chiar între picioarele tale. El atinge fiecare nerv.”

Am urmat-o, spionându-l pe Will în cameră cu o fată lipită de perete. Gura lui i-a acoperit-o pe a ei, pleoapele ei fâlfâind în timp ce mâna lui se întindea peste pielea întunecată a coapsei ei înainte de a o ridica și de a se apăsa mai adânc între picioarele ei, hainele lor fiind singurul lucru între ei acum.

I-am surprins geamătul mic.

„Bând la început”, continuă Alex, privindu-l ca și cum ea povestește.
„El savurează și tachinează, apoi intră din ce în ce mai puternic și mai tare, iar tu nu ai fost niciodată futut atât de bine, iar pula lui nici măcar nu e încă în tine.”

I-am văzut limba mișcându-se în gura ei, nu prea adânc, dar apoi i-a lins buza superioară înainte de a o strânge rapid pe cea de jos între dinți. Apoi s-a aruncat înapoi înăuntru, capturându-i din nou buzele.

Mi-au furnicat dinții și i-am strâns, închizând ochii pentru o clipă.

„El face treaba, știi?” spuse Alex, iar eu i-am auzit senzația de respirație. „Nici o parte a corpului unei femei nu trebuie lăsată nesărutată. Will profită cu adevărat la maximum de ceea ce este bun.”

Bataia muzicii de jos a vibrat prin picioarele mele, dar nu o puteam auzi. Tot ce auzeam era pe ea. Fata din cameră, gâfâie și geme, fără să se întrebe cu adevărat ce face, pentru că deja o vedeam în capul meu.

O parte din mine știa că tot ceea ce mi-a spus creierul meu este adevărat. Bărbații ar răni mă, folosește-mă și aruncă-mă, bla, bla, bla.

Dar indiferent ce mi-a spus capul, tot nu m-am putut abține de dorul care se strecura mereu, din ce în ce mai mult în ultima vreme.

Am vrut să cresc.

„Chiar mi-ar plăcea să-ți fac asta chiar acum”, mi-a spus o voce la ureche și eu
Mi-am deschis ochii, observând că Alex venise să stea în spatele meu. „Aș vrea să te dezbrac și să-mi îngrop limba între picioarele tale.”

Ochii mi s-au rotunjit și am scăpat prosoapele. La naiba!

„Alex.” O voce profundă a străpuns brusc tăcerea și am încremenit.

Alex s-a oprit și el și am simțit-o mișcându-se în spatele meu.

„Nu acela”, i-a spus Kai.

Machine Translated by Google

— Ai luat grupul în trei pe care mi l-am dorit cu Michael și Rika, iar acum ea? a replicat ea. „Încep să cred că ești concurența mea, Kai.”

În trei. Am înghițit nodul din gât. Știam despre asta, dar eu nu avea nevoie de mementouri.

A urmat o tăcere, iar apoi l-am văzut în sfârșit pe Alex plecând din colț al ochiului meu, mergând înapoi pe hol. Mi-am strâns coapsele, simțind umezeala dintre picioare când m-am întors.

Kai s-a rezemat de peretele opus, privindu-mă la mine cu brațele încrucișate peste piept. Dar nu era nimic rece în ochii lui. M-au înrădăcinat.

Sunetele din camera în care Will și fata au început să devină mai zgomotoase și mi-a apărut în cap o imagine nedorită a lui Kai deasupra mea în urmă cu șase ani.

Respirația mi-a tremurat când stomacul mi s-a răsturnat și m-am simțit amețit. „Sunt... o să fiu bolnav.”

„Nu ești bolnav.” A rămas pe perete, privindu-mă în sus și în jos. „Ești încântat.”

Căldura mi-a urcat pe obraji și am clătinat din cap, încercând să-mi controlez respirația.

„Întinde-ți coapsele”, l-am auzit ordonând pe Will prin ușa crăpată. „Deschide-le pentru mine, iubito.”

Distracția a atins ochii lui Kai în timp ce am rămas amândoi înrădăcinați, cu privirea blocată.

— Da, gâfâi fata. "Grabă. Sunt pe cale să vin.”

„Oh, e atât de fierbinte”, i-a spus Will, adăugând: „Continuă să freci păsărica aia. Fă-l frumos și umed.”

Pieptul mi s-a prăbușit și mi-am imaginat-o imediat pe patul de acolo și ce făcea ea pentru el.

„Mm-hmm”, a gemut ea, implorând, „Hai, hai să o facem.”

„Întoarceți-vă.”

O transpirație rece a izbucnit pe tot corpul meu și m-am uitat la Kai, lăsându-mi ochii să cadă pe corpul lui. Chiar și sub haine, îmi puteam da seama cât de frumos era. Am închis ochii pentru o fracțiune de secundă, încercând să alung nevoia care se formează între picioarele mele. Am vrut să fiu atins. Voiam hainele astea jos. Voiam toată atenția lui pe un pat undeva. Nu-mi păsa unde. Se simțea atât de bine și mi-am amintit. Totul era încă atât de clar.

Tablia din cameră a început să se lovească de perete și mormăit și strigăte mici au plutit pe hol.

Machine Translated by Google

Mi-am tras ochii pe talia îngustă și pe picioarele lungi ale lui Kai, dorindu-mi o momentul în care eram eu în camera aceea.

Distractiv pentru o clipă că aș lăsa vreodată să se întâmple.

„Continuă să te uiți la mine așa”, a spus Kai, „și vom avea probleme.”

Mi-am întors ochii. Trebuia să plec de aici.

„Pot să plec acum?” Am tras.

Dar el nu a răspuns. În schimb, s-a mișcat, lăsând brațele în jos și mergând drept pentru mine.

„Știi la ce m-am gândit de atâtea ori de-a lungul anilor?
De mai multe ori decât vreau să recunosc?” a întrebat el, punând o mână pe peretele din spatele capului meu. „Tu și cu mine în acel turn, cu mâinile pe tine, doar te simt. Sa nu uiti asta?"

Nu am spus nimic, iar el s-a aplecat înăuntru. „Mi-a plăcut să am controlul asupra ta”, a continuat el, cuvintele sale ieșind încet. Grijuliu. „A fost diferit decât a fost cu alte fete. Controlul este o iluzie. De obicei durează doar câteva minute.” Și-a ridicat ochii, întâlnindu-i pe ai mei. „Dar cu tine, am simțit că voi avea controlul asupra ta pentru totdeauna. Am simțit că aș putea ține tot ce ești în palma mea. A trebuit să faci și să spui atât de puțin ca să mă faci să te vreau.”

M-am întors înapoi, lovind peretele. Ce voia de la mine? A plecat la mahalale sau ceva? Nu că credeam că sunt dezgustător sau urât, ci Isus. M-am îmbrăcat intenționat în haine prea mari pentru a distrage atenția, iar Kai s-a comportat de parcă nici nu ar fi văzut hainele, părul încâlcit și unghiile murdare.

S-a comportat ca acum șase ani. De parcă aș fi fost doar o fată.

Dar nici mediu. Eram specială. Dorit. Dorit.

S-a aplecat în urechea mea, trimițându-mi un fluturat prin stomac în timp ce el a șoptit: „Scoate-ți jacheta și deschide-ți cămașa pentru mine”.

M-a lovit dorința de a-l alunga, dar am rămas nemișcat, pentru că îmi doream foarte mult să fac ceea ce mi-a cerut. Am vrut din nou mâinile lui.

În schimb, am clătinat din cap.

Și-a întins mâna, trăgându-mi pălăria de pe cap și părul mi s-a eliberat, revărsându-se în jurul meu. Mi-a luat un fir de păr, ondulandu-l în jurul degetelor lui. Mica senzație mi-a făcut pleoapele să fluture.

Dar apoi s-a ridicat, apucându-mi un pumn de păr pe ceafă, iar eu am gâfâit, tresărind la durere.

Machine Translated by Google

„Fair e corect”, mârâi el încet, forțându-mă să-i țin ochii. „M-ai urmărit. M-ai urmat. Numărat de câte ori pe zi am făcut duș. Te-ai uitat și tu la asta? huh?”

Mi-am strâns dinții, căldura respirației lui lovindu-mi buzele.

„M-ai urmărit cum mă dracu?” Ochii lui au căzut la gura mea. "Deschide-ti camasa pentru mine, micuțo. Să vedem dacă îmi place ce primesc pentru necazul meu.”

Buzele lui au plutit peste ale mele, iar dorul din corpul meu a făcut furori.

„Nu”, am șoptit și mi-am pus mâinile pe pieptul lui. „Îți dai jos cămașa.”

S-a oprit, privindu-mă curios în timp ce îmi ținea capul la un centimetru de al lui. Pielea îmi ardea, iar hainele mi-au fricat. A fost aproape dureros. I-am vrut să-i îndepărtez. Am vrut să-l simt lângă corpul meu.

Întinzând mâna, i-am atins fața, trecându-mi mâna peste maxilarul lui și jos în spatele gâtului lui. Cald și neted, dar îmi doream mai mult.

M-a privit cu prudență, ochii lui căzând din nou la gură mea propriile lui buzele întredeschise. Dar nu m-a oprit. S-a relaxat strânsoarea.

Mi-am târât degetele în jos pe cămașa lui și l-am ținut de ochi când am început să desfac nasturii, dar degetele îmi tremurau atât de tare încât am prins cămașa cu ambele mâini și am deschis-o, nasturii zburând în ambele direcții.

A răsuflat greu, sună aproape ca un mârâit în timp ce și-a strâns strânsoarea și și-a coborât fruntea spre a mea.

Dar l-am împins, trimițându-l să se poticnească înapoi. "Nu mă atinge." Și am înaintat asupra lui, împingându-l din nou până când s-a izbit înapoi de peretele opus.

Un amestec de șoc și furie i-a traversat fața, dar nu i-am dat șansa să răspundă. M-am repezit spre el, luându-i încheieturile în ambele mâini și plasându-le de peretele de lângă el, în timp ce m-am ridicat până la vârful picioarelor și mi-am îngropat fața în gâtul lui.

Și mi-am trecut buzele peste pielea lui.

Încet în sus și apoi în jos, peste umflătura venei de la gât și în jos pe curba fierbinte către claviculă.

El se cutremură.

Doamne, era atât de neted și cald, și o furnicătură mi-a lovit buzele, răspândindu-mi pe față și pe tot corpul meu. Am deschis gura, târându-mi buzele peste tot. Cufundându-i sub bărbie spre cealaltă parte, l-am explorat cu gura, atât de tentată să-l sărut. Doar odata. Să-mi înfund buzele în pielea lui și să gust ceea ce mirosea atât de bine. Mi-am trecut nasul pe sub urechea lui, inspirând

Machine Translated by Google

mirosul lui și apoi răsuflându-mi respirația caldă. S-a topit în perete, înclinând capul pe spate și închizând ochii, invitându-mă să intru mai departe.

A început să-mi împingă strânsoarea, dorind mâinile lui libere, dar am strâns cât am putut, trimițându-i un avertisment.

Întorcându-mă să stau pe picioarele mele, i-am eliberat încheieturile. „Ține-i acolo.”

Deschizându-și larg cămașa și jacheta, mi-am mutat mâinile și gura pieptul lui. Degetele mele i-au scalat pielea, fredonând la senzația crestelor și scufundurilor, iar gura mea a urmat calea trasată de mâinile mele. I-am înconjurat mamelonul cu degetul mijlociu și apoi l-am urmat cu buzele, coapsele mele strângându-se de pielea de acolo și de nodul dur.

Am închis ochii. Nu am vrut să se termine asta. Am vrut să-l înfășoare pe a lui brațele în jurul meu, blocându-mă în căldura lui și parfumul îmbătător.

Dar dacă l-aș lăsa, asta ar fi prima mea greșeală.

Mi-am ridicat capul, privindu-l cum mă privea în timp ce pieptul lui se ridica și cădea cu respirații grele.

„Nu sunt micuțul tău.” Mi-am lăsat mâinile jos, făcând înapoi. "Dar esti drept despre control. Este o iluzie. Uita-te la tine. Nu l-ai avut niciodată.”

Am lăsat să scape un zâmbet și m-am scufundat să-mi iau pălăria.

Dar următorul lucru pe care l-am știut, Kai m-a prins și m-a tras înapoi în el. „Și nici tu,” mi-a șoptit el la ureche. „Aveți doar atât de mult control pe cât vă permit eu să aveți.”

„Oh, da, ai câștigat. Braw peste creier de fiecare dată, nu? Dar tu uita un lucru.” Am întors capul, vorbind cu el. „Pot să spun nu oricând vreau și totul se termină. Dacă nu vrei să mergi din nou la închisoare.”

S-a lini tit, fără să spună nimic.

El știa că am dreptate. Desigur, putea să spună și el nu, dar nu era probabil.

Respirația lui a căzut pe părul meu și mi-a eliberat brațele, coborându-și capul lângă al meu.

— Ai dreptate, spuse el încet. „Poți spune nu oricând.” Și a început trecându-și buzele pe gâtul meu exact așa cum îi făcusem cu el. "Oricand vrei tu."

Pleoapele mi-au clătinat, iar mâna lui a luat o parte a feței mele, întorcându-mi capul spre el. Nasurile noastre înghiontite, buzele noastre la un fir de păr una de cealaltă, atât de aproape încât am putut să-l simt și nu ne sărutam.

Machine Translated by Google

Îmi pulsa între picioare și m-am gândit la porcăria aceea
casa și acel pat singur din camera de la etaj și cum nu mai era nicăieri în care voiam să fiu chiar acum.

Cine controla cu adevărat pe cine? Am fost amândoi dracului.

Mâna lui mi-a pastit stomacul, coborând mai jos, iar eu am apucat-o
exact când m-a prins între coapse. am scâncit. "Oh Doamne." Am vrut să-l trag, dar m-am simțit atât de bine.

La dracu. Nu am putut să iau aer și am gâfâit. Legăturile astea nenorocite.
Nu puteam să respir.

„Oprește-te”, am strigat, împinându-i mâinile. „Opriți, opriți, opriți. Nu pot
a respira. Nu pot să respir.”

Am aspirat aer, sprijinindu-mi palma pe perete pentru a mă susține. Iisus.
Ce naiba? Mă dureau coastele și plămânii, și am tresărit, disperată să-mi dau rahatul.

Trebuia să plec de aici.

„Hei, Kai”, am auzit o femeie spunând.

Mi-am întors capul să văd două fete mergând pe hol, niciuna dintre ele
pe care l-am recunoscut. Nu că ar trebui să le cunosc.

Ei s-au uitat la mine, ochii lor coborându-mi corpul și luându-mi înfățișarea. Și-au întors ochii din nou, dar nu am ratat privirea pe care și-au aruncat-o unul altuia când au trecut pe lângă mine, abia așteptând să ajungă în baie înainte de a izbucni în râsete liniștite.

M-am uitat în jos la podea. „Pot să ies naiba de aici acum?”

Kai s-a uitat la mine, cu jacheta și cămașa parțial deschise, dezvăluind măslinele
pielea pieptului lui. „Nu-ți face griji pentru ei. Sunt doar beți.”

Mi-am tras pălăria, fără să mă obosesc să-mi înfund părul înapoi în ea. Nu am putut să adun răbdare. „Parcă ți-ar păsa”, am scuipat. „Ai vrut să fiu inconfortabil.
De aceea m-ai făcut să vin aici, în preajma acestor oameni, ca să-mi poți aminti locul meu.”

"Nu eu am-"

„Nu-mi pasă de prostiile tale.” M-am uitat la el, mânia familiară încălzindu-se sângele meu acum. „Crezi că nu sunt obișnuită cu felul în care oamenii ca ăsta mă privesc? Bărbații care se gândesc că dacă m-ar înfrumusețea, mi-ar face un fel de favoare, iar femeile râd în spatele mâinilor. Așa a fost toată viața mea. Nu-mi pasă ce văd ei când se uită la mine. Lumea ta este goală și nu mă poate învăța nimic.”

Machine Translated by Google

M-aș dezamăgi. M-am lăsat purtat de el. Din nou. Dar, din fericire, nu mersese prea departe. Da vina pe stres sau pe atractia fata de el pe care am simtit-o intotdeauna, dar am oprit-o. Aș putea măcar să mă simt bine în privința asta.

Mi-am înclinat bărbia în sus. „Il am pe Damon. El este tot ce vreau.”

Ochii lui Kai s-au rărit asupra mea și i-am auzit respirația lentă, dar grea de aici. Da, gândește-te ce vrei, dar a fost adevărat. Fratele meu era singurul bărbat care mă dorea puternică. Singurul bărbat care nu m-ar răni niciodată.

M-am întors pe călcâie și m-am întors pe hol, spre scări.

Înconjurând balustrada, am coborât rapid treptele, văzându-i pe Kai urmărindu-mă cu coada ochiului. A mers încet, totuși, așa că am știut că nu încerca să mă prindă.

În două minute aș fi fost afară și departe de aici. Doar pleaca.

Dar ajungând jos, mi-am ridicat privirea, văzând o încăierare care începea în mijlocul sufrageriei. Ce-?

Lev stătea cu mâinile încuiate în spatele capului, zâmbindu-i lui David și Michael stând de la picioare la picioare. Ilia stătea pe spate cu brațele încrucișate peste haina lui neagră, în timp ce Rika, Will și câțiva trecători stăteau în apropiere, privind ce fierbea.

"Ce se întâmplă?" strigă Kai în spatele meu, trecând pe lângă mine.

Funcționarul de la parter, încă în costumul lui din trei piese, se întoarse și vorbi. — Îmi pare rău, domnule, spuse el, părând zdruncinat. "Domnul. Crist a spus că poate veni oricine, dar păreau ieșit din comun, iar când am sunat să fac check-in, au luat liftul. Imi pare rau."

Se uită între Michael și Kai, cu ochii îngrijorați. Nu eram sigur de ce își cere scuze lui Kai. Nu era apartamentul lui.

„Este în regulă”, l-a asigurat Michael și apoi s-a uitat la băieții mei. "Cine e ti tu?"

„Ei lucrează pentru Gabriel”, am strigat, împingând printre oameni. „David, ce faceți aici?

I-am văzut în Thunder Bay acum câteva ore, când ridicam contractul, dar ar fi trebuit să fie pentru noapte. Nu mă așteptam la ei în oraș atât de târziu.

David și-a întors capul, privind în jos la mine. "Vrei sa mergi acasa?"

„Tocmai plecam.”

Dar Kai a intrat, uitându-se la mine. „Stai”, mi-a spus el.

Mi-am întărit maxilarul, ridicându-mă cu privirea la el. Ce?

Machine Translated by Google

In niciun caz. La naiba cu el și cu această călătorie de putere. Mi-a fost suficient pentru o noapte.

„Nu ești pregătit să începi ceva cu tipii ăștia”, am spus, devenind înfățișat.

Foarte ușor de făcut când aveam back-up. Da, am fost un mic rahat.

Dar Kai a vorbit cu David în schimb. „Gabriel a fost de acord cu asta. Ea lucrează pentru mine acum. Părăsi."

„Gabriel nu ne-a trimis.” A făcut un pas înainte, apropiindu-se de Kai. „Și lăsăm la comanda ei . Nu al tău."

Kai s-a întors spre mine, aplecându-și capul să mă privească în jos. "Du-te cu el. Te provoc."

Inima mi-a sărit o bătaie. Cât de mult mi-a amintit de Damon acum.

Dar contractul încă nu a fost semnat. Odată ce a fost, am putut să dau șuruburi și asta ar depinde de el dacă ar fi vrut să mă alunge. Dacă încălc acordul acum, Gabriel m-ar învinovăți.

Kai și-a coborât vocea, toți cei din jurul nostru au tăcut, dar muzica și petrecăreții din restul locului încă au fost greu. „Cui aparții?”

„Kai”, a certat cineva.

— Liniște, Rika, a spus el, uitându-se în continuare la mine. „Cui aparții?”

Simțeam ochii pe mine venind de peste tot și voiam să-mi scot cuțitul de buzunar și să-l înfund în nenorocitul lui intestin. La naiba cu el. Ani și ani de cățărat peste pungi de rahat ca el pentru a arunca o privire peste gard, și iată-l, apucându-mă de glezne și trăgându-mă înapoi în groapă. Toată lumea avea să știe. Toată lumea avea să mă vadă neputincios aici.

I-am ținut ochii, ai mei arzând de ură. Mi-am strâns dinții așa greu au început să doară.

Făcând un pas, m-am mutat lângă el și m-am întors, cu fața lui David, Lev și Ilia.

„Pentru tine”, am spus abia peste o șoaptă.

Și o să te omor pentru asta. Un nod mi s-a înfipt în gât și am simțit greață.

„Acum...” a spus Kai, așezându-se pe scaunul cu perne negru din spate l. „Poți să o iei acasă.”

Nu am așteptat ca băieții să facă ceva. Am tras, împingând prin toți oamenii, băieții întorcându-se și urmându-mă când treceam. Am simțit că o mână se sprijină ușor pe spate.

„Știe să meargă”, a lătrat Kai în spatele nostru. „Nu o atingeți.”

Machine Translated by Google

Mâna, probabil a lui David, m-a părăsit imediat.

Trecând după colț, am intrat cu toții în lift, iar Ilia a apăsat butonul. Odată ce ușile s-au închis, am terminat. Mi-am aruncat pumnul în perete iar și iar, mi-am legănat piciorul înapoi și mi-am dat cu piciorul, mârâind în vârful plămânilor. "La dracu!"

M-am răsucit, aruncându-mi cotul înapoi, totul în brațul drept, de la degete până la umăr, țipând de durere. Am trântit zidul din nou și din nou, lovind cu pumnii și cu picioarele. „Uf!” Am mai aruncat un pumn.

Din fericire, băieții au știut să tacă și să rămână de partea lor de lift.

M-am plimbat înainte și înapoi, respirând greu. Mă umilise acolo. eu mi-a trântit din nou peretele cu palma, durerea mi-a urcat pe braț. m-a umilit...

"Ce vrei să facem noi?" întrebă David.

Dar nu m-am uitat la ei. Sau răspunde.

Știam ce trebuia să se întâmple. Aveam nevoie de Kai să semneze acel contract. Odată ce a făcut asta, el a fost tot ce aveam de luptat. Fratele meu ar avea voie să se întoarcă și să fie în siguranță, iar tatăl ar fi ieșit din imagine, după ce a obținut ceea ce își dorea. Aș putea face lucrurile în felul meu, atunci.

Dar am bănuit că Kai nu a avut niciodată intenția de a semna. Asta a fost problemă. Avea să tragă asta afară și să mă tragă cu el.

N-ar fi trebuit să-l las niciodată să mă atingă.

„Băieții vor doar să trateze”, mi-am amintit că mi-a spus deranjamentul odată. „Ne vom dracu cu orice putem pune mâna. Nimeni nu te va iubi. Nu chiar. El doar te va conduce mai departe, va obține ceea ce poate lua și, în cele din urmă, va trece la cineva mai nou și mai fierbinte. Promite că nu vei lăsa pe nimeni să te folosească așa. Nu fi o curvă. Fii puternic."

Fratele meu m-a învățat că bărbații mă vor folosi și mă vor răni și, din ceea ce văzusem până acum în viața asta, avea al naibii de dreptate.

Kai ar putea deveni excitat la fel ca oricine altcineva, dar pofta nu ar putea umbri niciodată cât de crud știam că poate fi. Cât de crud a fost cu Erika anul trecut și cât de crud tocmai se dovedise a fi.

Avea control total asupra mea. El știa asta și tocmai o dovedise.

Trebuia să nu mai răspund la el. Fie că era poftă, furie sau frică, trebuia să mă închid. Trebuia să-l plictisesc.

Dacă nu, ne-am elibera amândoi.

Și apoi... ar fi război.

Machine Translated by Google

Kai

Prezent

Ttrântând ușa dulapului, mi-am îndesat hainele în geanta și am închis-o cu fermoar. Era târziu, sala de sport era goală și am ieșit din vestiar fără să mă simțeam atât de epuizat pe cât sperasem.

După un alt antrenament și un alt duș, eram încă mult prea treaz la zece și jumătate noaptea.

Ieșind din vestiar, am mers pe hol până la birou, mi-am luat telefonul de pe birou și am încuiat ușa. Toți dispăruseră până acum, restul locului liniștit și întunecat.

Mi-a sunat telefonul.

Privind în jos, am văzut numărul mamei.

Umerii mi-au căzut puțin, dar știam că va suna. Am anulat pe apărând la cină în seara asta.

Mi-am iubit părinții, dar am invidiat cu adevărat abordarea fără mâini a părinților lui Michael uneori.

Mi-am adus telefonul la ureche. „Te-ai trezit târziu.”

— Încerc să nu dorm, ciripi ea. „Se pare că funcționează bine pentru fiul meu.”

Am râs în sinea mea, mergând prin hol și asigurându-mă că computerele erau închise.

— Mă suni să-mi spargi cotletele? Am întrebat.

"Poate."

„Îmi pare rău, bine?” M-am îndreptat spre ușa din față. „Ar fi trebuit să fiu acolo diseară.”

Am ajuns acasă duminica pentru micul dejun și pentru a mă antrena cu tatăl meu, așa că nu era ca și cum nu i-am văzut niciodată. Pur și simplu mi-a fost greu să mă forțez să fiu

Machine Translated by Google

nu mai mult decât atât, când încă mai puteam simți dezamăgirea lui de peste masă.

„Tata este supărat?”

„Nu”, a răspuns ea. „El este doar...”

Am dat din cap. "Dezamăgit. Știu."

Mama tacea, pentru că până și ea știa că este adevărat. Ne-am învârtit și în timp ce tatăl meu țipa rar la mine, tăcerea lui era mai greu de acceptat.

„Am marinat câteva fripturi în plus”, a cântat ea. „Ei așteaptă pentru tine dacă vrei să vii acasă mâine.”

"Poate."

Ceea ce însemna că o voi vedea duminică, ca de obicei.

„Te descurci bine”, mi-a spus ea. „Și el vede. Te iubește, Kai.”

"Da, stiu." Teoretic.

Dacă aș muri, m-ar plânge. Am știut că. Mă îndoiam că orice altceva ne va scoate din acest impas în care ne-am aflat de când am fost arestat cu atâția ani în urmă, totuși.

„Ne vedem curând, bine?” Am introdus codul în tastatură și am deschis ușa din față, trecând și încuind-o.

„Te iubesc”, a spus ea încet, dar acele trei cuvinte au mult mai multe lucruri pe care ea nu le spunea. Am urât că mi-am făcut-o vreodată să plângă pe mama.

„Te iubesc și pe tine”, am răspuns și am închis telefonul.

Punându-l în buzunar, m-am întors și mi-am ridicat privirea către Papa. Dacă nu l-aș găsi pe Damon, rahatul avea să lovească din nou ventilatorul și probabil că nu mi-aș fi putut niciodată să-l privesc pe tatăl meu în ochi.

Mergând spre aleea după colț, l-am văzut pe Banks rezemat de zidul de cărămidă, cu mâinile în buzunare.

"Ce faci?" Aș lăsa-o să plece acum o oră.

„Aștept călătoria mea.”

„Nu ai mașină?” Am întrebat.

„M-ai văzut vreodată cu o mașină?”

m-am clătinat. Ei bine, nu. Ea a fost mereu condusă cu șofer de idioții ăia.

Și vorbește despre diavol...

Am ridicat privirea, văzând același SUV negru încărcându-se până la bordură, trăgând la o oprire rapidă. David și acel copil – i-am uitat numele – stăteau pe scaunele din față, aruncându-și ochii între Banks și mine.

Ori de câte ori ea suna, cu siguranță au venit în fugă, nu-i așa?

Machine Translated by Google

Am mers în jurul ei și am intrat pe alee. „Te duc acasă. Intră."

„După cum am spus, este acoperit”, a spus ea.

M-am oprit, întorcându-mă și întâlnindu-i ochii.

„În plus, mă duc la Thunder Bay”, a adăugat ea. „Trebuie să mă ocup de câteva lucruri.”

"Minunat. Mă îndrept și eu acolo.” Și m-am întors, mergând după mașina mea și descuind-o.

Nu plănuiam să merg la Thunder Bay, dar cred că acum eram.

Și nu am fost geloasă. Pur și simplu nu mi-a plăcut cum s-au arătat mereu acești tipi sus, purtându-se de parcă ar fi încă a lor.

Ea nu era, și toată lumea avea nevoie de reamintire.

Mi-am deschis ușa mașinii, uitându-mă la ea peste capotă. „Bănci”.

A rămas acolo o clipă, aruncând o privire piezișă către băieți și părând stânjenită. Probabil a vrut să se certe, dar a făcut ce i s-a spus. Mergând și deschizând ușa, a intrat, a trântit ușa și nu s-a deranjat să-și pună centura de siguranță.

Le-am aruncat băieților o privire, văzând că se încruntă înapoi la mine. Aproape că am râs.

Ieșind înapoi din locul meu de parcare, am învârtit mașina și am trecut în viteză pe lângă ei, ieșind de pe alee și pe strada liniștită.

Ea nu a spus nimic și am lăsat-o să tacă în timp ce conduceam. Am împins-o foarte mult în ultimul timp și nu am vrut ca asta să fie fiecare interacțiune pe care am avut-o.
Îmi plăcea să vorbesc cu ea.

După petrecerea lui Michael de acum câteva zile, nu am stat în calea ei și las-o să stea departe de a mea, mai mult pentru că eram confuz, decât furios.

Trebuia să-l caut pe Damon. Trebuia să fiu
curățând ce avea asupra mea.

Dar noaptea trecută, în acel hol întunecat de la Delcour, totul s-a revărsat. Cât de ușor a fost să mă angajez cu ea, să vorbesc cu ea și cât de mult îmi plăceau acele momente rare de vulnerabilitate când aproape că avea nevoie de mine. Și m-a vrut.

Era un mister atât de mare, dar chiar acum, singurul adevăr pe care mi-l doream în continuare era ceea ce aveam să obțin cu ea sub mine, între cearșafuri. Cum ar arăta ochii ei? Ce cuvinte ar șopti ea? Unde ar pune mâna pe mine?

Dar ea a fost loială familiei Torrance. Cum aș putea face ceea ce trebuia să fac și să o păstrez?

Machine Translated by Google

Mașina a străbătut noaptea, traversând pod și pe autostrada întunecată spre Thunder Bay, cu farurile strălucind în față. Am tras aer în piept, totul simțindu-se brusc atât de greu în interiorul mașinii.

Pielea mea bâzâia de senzația ei lângă mine.

M-am uitat peste el, văzând-o privind pe fereastră, cu spatele drept și mâinile ei în poală. Încet, totuși, a început să le alerge în sus și în jos pe coapse și am observat cât de adânc îi creștea respirația.

Ea și-a întors din nou capul în față și am observat privirea rapidă cu coada ochiului. Și-a încrucișat buzele între dinți.

Mi-am întors ochii înapoi spre drum, reținându-mi zâmbetul. „Ești foarte bun la autocontrol, nu-i așa, puștiule?” Mi-am păstrat tonul calm. „Vrei să-mi spui ceva? Îi simt greutatea. Poți la fel de bine să mergi înainte.”

Dar a rămas tăcută așa cum știam că va face. Mi-am pus cotul pe u ă i mi-am trecut degetele pe buze. Cum te joci cu cineva care nu se implică?

Și atunci mi-a venit o idee.

„Deci, cum este ea?” Am întrebat.

Sprâncenele ei strânseră. "OMS?"

„Vanessa.”

Și-a întors ochii pe geamul de pe partea pasagerului, oftând nerăbdătoare. „De parcă va arăta foarte bine sărind în sus și în jos deasupra ta în noaptea nunții.”

Am strâns volanul, strângându-l în pumn. Un nenorocit.

— Deci, nu ai vorbit niciodată cu ea? am apăsat.

Am vrut să fie geloasă.

„De câteva ori”, a răspuns ea. „Și a plătit odată un băiat să-mi ia sânii la o petrecere, când aveam cincisprezece ani. Damon l-a legat de un copac pentru asta și și-a îndesat șarpele, Volos, pe lenjerie. Puștiul a țipat ca o cățea.”

am pufnit.

Și apoi mi-a căzut fața, urând că, pentru o clipă, mi-a fost dor de Damon. Nu mi-a plăcut să aud că cineva îl atacă pe Banks, dar dintr-un motiv oarecare, m-am liniștit, știind că a răzbunat-o. Era diferit de el.

De ce era atât de atașat de ea?

Machine Translated by Google

Dar din nou, mă atașam repede. Din motive pe care nici nu am putut încerca să le înțeleg acum.

„Am vorbit cu Michael azi”, i-am spus, schimbând subiectul în timp ce mă uitam pe parbriz. „A spus că l-ai amenințat la Papa. După ce te-a prins și te-a prins de un perete pentru a te amenința.”

Nu m-am putut abține să mă simt amuzat de imaginea din capul meu.

— I-ai spus că suntem vulnerabili și neconcentrați? I-am zâmbit, făcând o întoarcere moale. „Părea de fapt îngrijorat, de parcă ai avea un motiv.”

Sprâncenele ei au săpat mai adânc, încercând în mod clar să ignore încercările mele ca conversație.

„Știi, ultima oară când te-am văzut, acum șase ani, erai timid și inocent. Genul de fată care ar tresari la o adiere ușoară.” Am răsuflat lung, întrebându-mă dacă acea fată mai era undeva înăuntrul ei. „Acum, parcă ar fi calculat chiar și o înghițitură de apă. Și următoarele nouăsprezece mișcări după el.”

O simțeam încordându-se lângă mine.

„La câțiva ani după acea Noapte a Diavolului, Rika a fost alături de noi unul, i-am spus, dar am bănuit că știa deja totul despre asta. „Mi-a amintit atât de multe de tine în acea noapte. Doar afla ce a încântat-o. Tocmai începea să treacă acel prim pas peste linia pe care își dorea atât de mult să o treacă. Sunteți atât de mult la fel.”

Rika îmi amintise de Banks în acea noapte. Cineva de care aș putea fi atras. Cineva care s-ar duce cu mine în groapa iepurelui. Am avut prietenii mei, dar nu a fost la fel.

„Cu excepția controlului. Rika reacționează din intestin, am adăugat, lingându-mi buzele. „Ea vrea ceea ce vrea și ea acceptă.”

Banks și-a întors ochii pe fereastră, purtându-se de parcă nu aș fi fost aici.

„Dar când a crescut, și ea a fost foarte diferită.” Am condus mașina într-un viraj ușor la dreapta. „Când suntem tineri, suntem ceea ce suntem din necesitate – suntem ceea ce am fost învățați să fim. Cu libertatea, totuși, vine și libertatea de a ne lărgi orizonturile. Când avem doar noi înșine la care să răspundem, am spus și i-am aruncat o privire din nou. „Încă nu ai obținut această libertate, nu-i așa?

De ce? Te rănesc oamenii dacă ieși din linie? Te rănește Gabriel când te comporți prost sau vorbești pe rând? Damon te-a rănit? Am continuat să înghit, sperând că o voi epuiza.

Ea trase aer în piept și se îndreptă din nou spre față, dresindu-și glasul.

„Tu și Michael puteți începe prin a înlătura obiceiurile distructive ale lui Will. Ei au

Machine Translated by Google

s-a înrăutățit de când a plecat Damon, spuse ea, ignorând toate întrebările mele. „Este deprimat. Trebuie să-i dai ceva de făcut. O mulțime de lucruri, de fapt, așa că nu are timp să se gândească. Dă-i un scop.”

Am ridicat sprâncenele. Nu m-am supărat că schimbase subiectul înapoi la discuția ei cu Michael. Ea vorbea, până la urmă.

M-am gândit la ce a spus ea. Will a fost aproape niciodată treaz și asta a făcut el slab și o țintă ușoară. Poate avea dreptate. La urma urmei, funcționam mai bine decât Will și poate doar din cauza faptului că m-am ținut foarte ocupat, așa că nu m-am oprit pe trecut.

Mașina a devenit din nou tăcută și i-am văzut mâinile, alergând în sus și în jos pe coapsele ei. Am întins mâna și am pornit căldura – nivel scăzut – doar în cazul în care i-ar fi frig.

Strălucirea de pe liniuță aruncă suficientă lumină pentru a-i distinge maxilarul, ea nas și o fâșie de piele pe gâtul ei. Am strâns din nou volanul, corpul meu încărcat cu energie nouă. Prea multă energie acumulată.

Trecuse ceva timp de când nu mai eram cu cineva.

Poate ar trebui să te las să mă vânezi și pe tine.

Am clipit, încercând să deraiez căldura care trecea prin mine. Ea avea prea mult interesul meu și nu aveam nevoie de distragere a atenției. Erau și alte femei cu care să se joace. La naiba, Alex îmi dăduse cardul ei de vreo cincisprezece ori.

Era gata să plece dacă mă hotărâm vreodată că o vreau.

Un mic sunet a rupt tăcerea și mi-am dat seama că era Banks. Stomacul ei mârâise. M-am uitat la ceasul de pe bord, văzând că era după unsprezece.

„Când ai mâncat ultima dată?” Am întrebat.

Dar ea nu a răspuns.

„De fapt, nu te-am văzut niciodată mâncând.” Am continuat să mă uit la drum, dar m-am întors și la ea.

„Cred că toată lumea ar putea spune același lucru pentru tine.”

Adevărat. Am păstrat ore ciudate, așa că am făcut lucrurile în ritmul meu.

Dar nici durerea surdă din stomacul meu nu puteam ignora. După întâlnirile de mai devreme, am fost ocupat cu statul de plată și cu apeluri. uitasem a mânca.

— Ai dreptate, am spus eu, întorcându-mă să prind bifurcația din drum. "Si eu sunt înfometat. Ce iti place sa mananci?"

„Aș vrea să merg acasă.”

Da. Sunt sigur că ai face-o.

Machine Translated by Google

„Nici o problemă”, am răspuns.

„Mă referem la casa mea ”, a spus ea o jumătate de oră mai târziu, enervată.

Am râs pe sub răsuflare, trecând pe lângă ea, în timp ce ea rămânea înrădăcinată lângă un perete în sufrageria părinților mei.

În loc să o duc înapoi la Gabriel, am adus-o la mine acasă. Sau casa părinților mei, oricum. Mama și tatăl meu – amândoi la etaj dormeau și nu știau că eram aici jos – încă locuiau în Thunder Bay, la fel ca și părinții lui Michael și Will și, bineînțeles, tatăl lui Damon.

Am dus farfurii la masa lungă, de lemn, strălucind de lumina blândă a candelabrului din fier forjat atârnat deasupra. În ciuda dragostei tatălui meu pentru stilul tradițional japonez de decorare, mama mea a câștigat și a mobilat casa noastră cu o mulțime de lemn închis la culoare, covoare, tablouri și culori.

Dar și-a propus să-i facă pe plac. Au fost priveliști minunate ale proprietății noastre și multă lumină naturală intră în casă.

Am pus jos două farfurii și rulouri de șervețele cu argintărie.

„Acesta este cel mai bun restaurant din oraș”, i-am spus, aruncându-i o sticlă de apă pe care o purtasem sub braț. "Sta."

Dar și-a încrucișat brațele peste piept, cu sticla de apă ascunsă dedesubt și a privit în altă parte, ignorându-mă. „Pot să plec acum?”

Mi-am smuls scaunul. „Știu că ți-e foame.”

Ochii ei s-au îndreptat spre farfurie, dar și-au întors repede privirea.

Desfăcând șervețelul, m-am așezat și am prins furculița și cuțitul dinăuntru, Începând să taie unul dintre filet-mignon-urile pe care mama spunea că va aștepta în frigider.

Ea a rămas pe perete, iar eu mi-am lăsat coatele, pierzându-mi răbdarea. "Sta."

A așteptat vreo trei secunde, probabil ca să mă enerveze, dar ea în cele din urmă a smuls scaunul și și-a lăsat fundul în el.

După ce a pus sticla cu apă jos, ea și-a încrucișat din nou brațele prompt. „Nu-mi place friptura.”

Da bine. Tot ceea ce.

Am decis să nu mă lupt cu ea.

Chiar dacă știam că minte. A fost o scuză, așa că nu ar fi trebuit să fie cordială pentru o masă cu mine.

Machine Translated by Google

Adică, cui naiba nu i-a plăcut friptura? Doar dacă nu era vegetariană și fără supărare, dar am avut impresia că a crescut mâncând orice i s-a dat. Și, de cele mai multe ori, probabil că erau resturile de la McDonald's și ale altor oameni, mai degrabă decât broccoli organic și lapte de migdale.

Mi-am lăsat ochii în jos, uitându-mă la farfuria în care se afla mâncarea. Baby cartofi, fasole verde și o bucată groasă de friptură despre care știam că se va tăia ca untul.

M-am pierdut brusc în gânduri. Probabil că ne semănam mai mult decât credea ea.

Mi-am lăsat cuțitul și furculița jos, stomacul gemuind la mirosul marginile carbonizate pe care le-am iubit pe carnea mea.

„Când eram mică”, i-am spus, lăsându-mă pe spătarul scaunului meu, „locuiam în acest apartament mizerabil cu două dormitoare din oraș.” M-am întors acolo în mintea mea, încercând să-mi amintesc fiecare detaliu. „Găurile de pe pereții dormitorului meu erau atât de adânci, încât simțeai mirosul de iarbă pe care o fumau vecinii noștri și de curry-ul pe care doamna de la etaj îl gătea.”

M-am uitat la fața de masă, amintindu-mi treptele pe care le urcam în fiecare zi, biata mea mamă cu mine în remorche.

„Totuși, mama mea a făcut tot posibilul să fie frumos”, am spus, amintindu-mi desenele mele zgâriete cu care decora pereții. „Era foarte bună cu banii și făcea puțin să meargă un drum lung.”

Banks au rămas tăcuți.

„Tatăl meu termina școala și lucra tot timpul, așa că abia dacă era acasă”, i-am explicat. „Am mâncat atât de mult mac cu brânză, încât nu am întrebat niciodată ce era pentru cină. Nu că mi-ar păsa. Macacul cu brânză este minunat.” Am zâmbit pe jumătate. „Dar mama ar face tot posibilul să facă totul gastronomic și rahat. Puneți-o peste niște pâine și adăugați o crenguță de pătrunjel.”

Nu cred că am mai mâncat mac cu brânză de când am părăsit acel apartament, acum că mă gândesc.

„Îmi amintesc într-o noapte – eram ca cinci – tatăl meu a venit acasă”, am continuat, cu vocea tăcută de parcă aș fi vorbit singur. „Și deja mâncasem. Mac și brânză, desigur. Stăteam, mă uitam la televizor, iar ea i-a pus o friptură în fața lui la masa din bucătărie. Îmi amintesc încă că l-am auzit sfârâind pe farfurie. Felul în care mirosea untul în care sotese. Era livid.”

Îmi amintesc că se uită la ea de pe scaun, acest amestec de furie și confuzie. Tatăl meu fusese obișnuit să se descurce fără. A crescut sărac. Dar mama nu a făcut-o. Ea provenea dintr-o familie bogată și a lăsat un logodnic bogat

Machine Translated by Google

forțată asupra ei pentru a se căsători cu tatăl meu. Ea a fost renegată. Bunicii mei încă nu m-au întâlnit niciodată.

„'Cum ai putut să irosești banii?'", i-am repetat cuvintele tatălui meu ea cu vocea lui aspră. „Dacă familia mea nu mănâncă friptură, atunci eu nu mănânc friptură". Dar mama a spus că bărbații importanți mănâncă friptură și nu voia ca tatăl meu să uite că este un bărbat important."

Mi-am ridicat ochii, forțând un zâmbet în timp ce mă uitam în ochii ei. „În schimb, el a devenit un om grozav și acum putem mânca friptură oricând vrem." Mi-am lăsat privirea, mormăind pe sub răsuflare, în timp ce am îndepărtat farfuria. „Nici nu trebuie să fiu important."

Nu eram important.

Nu încă.

Tatăl meu s-a chinuit să-i dea mamei înapoi tot ce ea sacrificat în alegerea lui, și cum l-am răsplătit? M-am distrat, conducând mașini pentru care a plătit și mâncând orice îmi doream, indiferent de cost. Nu am câștigat nimic.

Nu eram nimic în umbra a ceea ce reușise el.

Mi-am luat fondul fiduciar după ce am ieșit anul trecut, am investit o mulțime din el și am încercat să fac ceva din mine, dar norul negru de a fi etichetat infractor încă mai atârna peste mine. Întotdeauna am putut vedea asta în ochii lui. Nu aș putea niciodată să șterg rușinea.

Mi-au usturat ochii și am clipit, privind în altă parte. Nu meritam să fiu la această masă, darămite să-i mănânc nenorocita de carne.

Dar apoi am văzut-o mișcându-se. Am ridicat privirea cât să o văd derulând-o șervețel, scoțându-și argintăria. Încet, am văzut-o cum tăia carnea, tăia o bucată și i-o punea timid în gură.

Ea a mestecat ușor și apoi și-a strâns brusc ochii, punând mâna la gură.

Corpul mi s-a încălzit. „Este bine?" am intrebat eu linistit.

Ea a deschis din nou ochii și a dat din cap, scoțând un mic scâncet.

Umerii mi s-au relaxat și am privit-o cum mai mușcă, aceasta mai repede. Am zâmbit.

Marinada de casă a mamei a fost fantastică, dar eu mă pricep destul de bine gătindu-l și bine.

M-am uitat la propria mea farfurie și am tras-o din nou înainte, luându-mi înapoi cuțitul și furculița.

Machine Translated by Google

„Ei bine, mă bucur că m-am putut răzgândi în privința fripturii”, am spus, retrăgându-mă pe ale mele.

Ea a înghițit. „De fapt, nu am mâncat niciodată friptură.”

Am luat o mușcătură din carnea fragedă, sucurile trimițându-mi papilele gustative la vârf. "Vreodată?"

Ea a ridicat din umăr, privind în altă parte în timp ce mai mesteca o mușcătură.

„Ce îți place de obicei să mănânci?”

A tăiat din nou friptura, făcându-i o treabă scurtă. Ea trebuie să fie flămând. „Ouă, pâine prăjită...”, mi-a spus ea. "Acel tip de lucru."

„Nu poate fi atât de plin.”

Dar ea și-a întors privirea din nou, ignorând solicitarea mea pentru mai multe informații. Mi-am lăsat privirea să cadă spre mâinile ei. O linie subțire de pată neagră îi zăcea sub unghii, iar jacheta neagră pe care o purta era uzată la manșete. Ouă și pâine prăjită, nu? Am primit suspiciunea furișă că era tot ce își putea permite, la naiba. Ce i-a plătit Gabriel?

Ei bine, cred că asta era pe mine acum, nu-i așa? Atunci aș rezolva ceva mâine.

„Nu obișnuiai să porți niciodată acele mănuși”, i-am subliniat, făcându-i un semn mănuși de piele, fără degete pe care le purta. „Există un motiv acum?”

„Așa că nu-mi rup degetele când te lovesc.” A mai îndesat o mușcătură de mâncare în gură ei.

Pieptul mi-a bubuit de un râs pe care l-am reținut. Hei, s-ar putea să o las să intre lovi cu pumnul. Ea nu ar câștiga, totuși.

Ea a doborât friptura, fasolea verde și majoritatea cartofilor, în cele din urmă și-a deschis sticla de apă și a băut o băutură lungă.

Părea... mulțumită, destul de ciudat.

Nu știu de ce, dar m-a simțit bine să o hrănesc. Nu era genul de persoană care să-i lase pe alții să facă lucruri pentru ea, așa că aceasta avea să fie o raritate. Aș putea la fel de bine să mă bucur.

Mai luă o înghițitură lungă și închise sticla, ștergându-și gura mâneca ei.

Am mai terminat câteva mușcături în timp ce ea stătea liniștită, lăucându-se cu șervețelul de pe masă.

Și apoi a vorbit în cele din urmă, rupând tăcerea. „Nu știu unde este.” Și-a ridicat ochii hotărâți, întâlnindu-i pe ai mei. „Și dacă aș face-o, nu ți-aș spune.”

Machine Translated by Google

Ea nu încerca să fie dificilă. Doar sincer și direct cu mine și i-am răsturnat cuvintele în capul meu, în cele din urmă dând din cap.

Am ridicat șervețelul și mi-am șters gura, așezând-o înapoi și ținându-i privirea. "Am înțeles. Totuși, încă nu te las să pleci.”

Machine Translated by Google

Băncile

Prezent

Un zgomot strident a străpuns aerul a doua zi dimineață și m-am trezit zgomotos, bătând cu lăbuța noptiera de deasupra capului meu pentru telefonul meu. A atârnat peste o parte și l-am apucat, smulgând încărcătorul în timp ce clipiam de epuizare.
Numele lui Gabriel a apărut pe ecran. I-am răspuns imediat.

— Banks, am spus, dresându-mi repede glasul în timp ce mă ridicam și îmi legănam picioarele peste pat.

„Un mesager va aduce contractul la dojo-ul său în această dimineață”, m-a informat el. „Asigură-te că îl semnează.”

Mi-am frecat fața, încercând să mă trezesc. La naiba, n-ar fi trebuit să mănânc acea masă aseară. Aveam mai multă energie când mâncam mai puțin. „Ți-am spus, nu cred că are vreo intenție să semneze. A vrut să aibă acces la The Pope, pentru că crede că Damon este acolo. Se încurcă cu noi.”

„Ce mă interesează care este planul lui?” se răsti tatăl meu. „A înșeuat acest ponei. Acum poate să-l călărească.”

Kai nu semna nenorocitul de contract. Nu eram sigură ce voia el cu mine – nici măcar nu eram sigură că știa – dar am înțeles cu siguranță că lui Kai nu-i plăcea să facă lucrurile în mod greșit. După ce am auzit aseară, nu se va căsători niciodată cu cineva pe care nu-l cunoștea și i-ar explica tatălui său că tocmai s-a legat de Gabriel Torrance. Tatăl meu și ai lui Kai nu s-au încrucișat des și, în ciuda faptului că fiii lor au fost buni prieteni cândva, Katsu și Gabriel s-au urât unul pe altul.

— Damon nu este la The Pope, nu? întrebă Gabriel.

M-am ridicat și m-am îndreptat spre fereastră, dezlipindu-mă pe spate umbra ca sa vada ca ploua.

Machine Translated by Google

„După cum ți-am spus, cred că a fost la un moment dat”, am spus. „Dar se pare că a plecat acum.”

Eram sigur că fratele meu avea mai multe ascunzători în oraș. Dacă ar fi fost la The Pope, ne-ar fi văzut venind la timp să ne zguduim.

„Mi-ai spune dacă te sună? Sau dacă l-ai fi văzut?” apăsă el, o amenin are în ton. Mi-am dat seama că era nervos. Damon era o bombă cu ceas, iar Gabriel își pierdea stăpânirea asupra modului de a se descurca cu el. „Îmi dau seama că are loialitatea ta, dar eu sunt cel care te plătește. Ești protejată doar de bunătatea mea, fetiță. Sa nu uiti asta."

Am eliberat umbra, mi-a crescut furia. „Și singura ta strângere pe el sunt eu. Sa nu uiti asta."

Am închis imediat ochii, regretându-mi buza. La dracu.

Tatăl meu a tăcut. Odată am vorbit cu el. Și odată a fost tot ce mi-a trebuit ca să-mi învăț locul.

Am respirat adânc, calmându-mi tonul. „Sunt la bord cu tine”, l-am asigurat. „Nu vă faceți griji și aveți încredere că pot determina cel mai bun mod de a-mi face treaba. Îl cunosc pe Damon mai bine decât oricine. Îl voi duce acasă.”

Nu a spus nimic o vreme, dar auzeam voci pe fundal. Slavă Domnului că nu stăteam în fața lui acum. Dacă aș fi, opțiunile lui despre cum să-mi gestionez obrăznicia nu ar fi atât de limitate.

Dar, spre surprinderea mea, pur și simplu a oftat și a spus: „Bine”. Și apoi a adăugat: „Ar fi trebuit să te naști băiat. Tu ești fiul că Damon ar fi trebuit să fie.

Tocmai am stat acolo, cu greutatea pe umerii mei atât de grea. O parte din mine i-a plăcut să aud asta. Că și-ar fi dorit ca fratele meu să fie mai mult ca mine și nu invers. Mi-a umplut inima de mândrie.

Dar tot nu eram băiat. Și nu aș fi niciodată . La asta s-a rezumat. Ce era între picioarele mele.

Și indiferent ce am făcut sau cât de mult am muncit, asta va exista întotdeauna.

„Totuși, femelele nu sunt complet inutile”, a continuat el. „Kai te place, așa că folosește ceea ce ți-a dat Dumnezeu și fă-l să semneze contractul. Nu te obosi să te întorci până nu o faci.”

Și apoi a închis.

Am apăsat butonul Oprit de pe telefon și l-am aruncat în cearșafurile de pe pat. Încrucișându-mi brațele peste piept, mi-am strâns dinții, încercând să găsesc

Machine Translated by Google

concentrarea mea dracului din nou.

Am fost obosit.

Ar fi trebuit să vin acasă aseară. N-ar fi trebuit să mă urc în mașina lui sau să-i mănânc mâncarea sau să-l las să-mi spună povești stupide care mi-au făcut stomacul să se înnodeze cu lucruri pe care nu ar fi trebuit să le simt.

Ce-mi pasă că îi place mac cu brânză, pentru numele lui Hristos?

Mi-am trecut mâna peste vârful capului, împingând înapoi firele de păr care se desprinseseră din cele două împletituri franțuzești ale mele.

La naiba. Mi-am strâns ochii, gemând în timp ce mi-am înfipt unghiile în scalp. Părul a fost dintr-o dată atât de strâns încât am vrut doar să smulg benzile de cauciuc și să rup împletiturile. Ma doare capul. Mi-a ars pielea. Și mă durea stomacul de foame, dorind să fiu din nou plin, așa cum a fost aseară.

Am forțat să inspir și să expir.

Unde ești, Damon? Nu trebuie să trăim așa. De ce m-ai lăsat în urmă?

Dar știam răspunsul. A plecat, pentru că știa că voi aștepta. Întotdeauna am făcut-o.

Cu cât Kai era mai mult în zilele mele, cu atât deveneam mai confuz. Fusese atât de sincer noaptea trecută, amintindu-și vechiul apartament din copilărie, dar apoi expresia lui deveni tristă, amintindu-și cum reușise tatăl său să devină un bărbat atât de grozav. A lăsat atâtea nespuse. Atât de multe nu avea nevoie să spună, cred.

A crezut că este o dezamăgire.

M-am uitat în jur, micul meu apartament cu o cameră, scândurile crăpate vibrând sub picioarele mele de fiecare dată când cineva mergea pe hol în fața ușii mele.

Fereastra murdară era acoperită de o umbră îngălbenită. Chiuveta stătea goală, singurul meu vas, un castron, o ceașcă și un set de argintărie stăteau pe raftul pentru vase de lângă ea. Era un futon pe care îl cumpărasem de la un magazin de ocazie și niște blocuri de zgârietură cu o scândură deasupra care funcționează ca măsuță de cafea.

Kai Mori nu știa cât de norocos era. Cel puțin avea oameni pe care să se bazeze, o educație, oportunități și șanse.

Nici măcar nu aveam diplomă de liceu.

Nici bani, și nu am putut niciodată să părăsesc singura persoană de care mi-a păsat.

Kai putea mereu să se ridice mai sus, iar eu mă săturasem să fiu în preajma lui și să îmi amintesc că nu pot.

Machine Translated by Google

Aș trăi mereu așa.

Urcând scara îngustă, m-am rotit în jurul balustradei și am continuat până la etajul doi. Mucuri de țigară zdrobite în podelele din lemn ciobite și am respirat pe gură pentru a nu mă face că mirosul a tot ce se întâmplă în clădirea asta. Nu a fost un picnic să crești cu Damon și Gabriel, dar am fost atât de recunoscător că fratele meu m-a luat de aici acum unsprezece ani.

Am bătut cu putere în ușa apartamentului mamei, cei 3 lipsă din cei doi treizeci și doi de deasupra vizorului. Acum a rămas doar semnul întunecat al lipiciului în formă de trei.

„Mamă!” Am strigat, lovind din nou cu pumnul. „Mamă, eu sunt!”

Locuim amândoi în același cartier stricat din Meridian City, așa că mersul pe jos a durat mai puțin de zece minute.

Când m-am mutat în oraș după ce Damon a plecat la închisoare, m-aș fi putut muta înapoi cu ea, presupun — pentru a combina resursele și toate astea — dar nu am vrut și, din fericire, ea nu a întrebat. Ea încă mai avea un stil de viață pe care copiii îl puteau crampe, așa că...

Trebuia să vorbesc cu ea, totuși. Aveam nevoie de o poveste clară în cazul în care cineva, precum Kai, venea să întrebe despre mine. Gabriel nu era pe certificatul meu de naștere, iar singurii ceilalți oameni care știau că sunt fiica lui au lucrat cu toții pentru el, așa că mama mea a fost singura verigă slabă. Trebuia să mă asigur că își ținea gura. Kai nu avea nevoie să afle exact câtă pârghie avea la îndemână.

După un minut de lipsă de răspuns și niciun sunet care nu venea din interior, am săpat scos cheia furată, descuind ușa. Deschizând-o, am făcut un pas înăuntru și m-am uitat imediat în jur, luând în sufragerie sufrageria.

"Ce naiba?" Am expirat, tresărind la miros.

Am văzut un bărbat leșinat pe canapea, cu un picior atârnat și închis ușa din spatele meu, fără a-mi face griji că stau liniștit. În mod evident, oricum, nu m-a auzit lovindu-l cu o clipă în urmă.

Bagându-mi cheile înapoi în buzunar, am luat în camera întunecată și mizerabilă, la doar lumina care venea de la orice pătrundea umbrele și draperiile lipicioase de catifea albastră. M-am dus la măsuța de cafea, cernind ziua...

Machine Translated by Google

recipiente vechi chinezești pentru mâncare, țigări și sticle de bere răsturnate. Am luat o țeavă, sticla începătoșată de restul a ceea ce ars înăuntrul ei. Fiecare mușchi s-a strâns în timp ce mă uitam la el și am clătinat din cap.

Aruncând-o înapoi pe masă, am aruncat o privire către motociclistul întins pe canapea cu blugii și cureaua desfăcută. Apoi, ridicându-mi ochii un păr, m-am uitat la camera care stătea pe brațul canapelei. Genul drăguț, de înaltă tehnologie, cu un microfon atașat.

La dracu-o.

Învârtindu-mă, am încărcat masa din bucătărie, răsturnând una dintre ele scaune și a călcat cu picioarele pe unul dintre picioare, rupându-l. Luând-o, am pornit pe hol spre dormitorul ei și am deschis-o.

Butonul s-a trântit de perete și am găsit-o cu un alt tip nenorocit, acesta mai tânăr și leșinat pe pat de lângă ea. Cearșafuri s-au încolțit în jurul picioarelor, o lampă așezată răsturnată pe podea și ploaia s-a împroșcat pe pervaz de unde fereastra era deschisă. Hainele erau împrăștiate peste tot, iar duhoarea țigărilor m-a lovit ca un val. M-am luptat să nu tușesc.

Întorcându-mi ochii la dreapta, am zărit trepiedul camerei.

Fecior de curva. Am biciuit bastonul în dreapta mea, trântind-o în dulapul ei.

"Ieși!" Am strigat. „Ieși naiba afară!”

Am bătut din nou bă ul de lemn, trimi ând sticlele de parfum de pe dulapul ei să se răstoarne.

"Ce naiba?" Bărbatul s-a trezit brusc, încercând să se ridice și frecându-se la ochi.

„Ridică-te, idiotule!” Mi-am ridicat piciorul, călcând-o pe pat. „Ieși de aici acum!”

Mama, cu părul negru atârnând peste un ochi, a tras cearceaful în sus și s-a ridicat. "Ce? Ce se întâmplă?"

— Taci, am mârâit, ridicând bățul.

Tânărul, probabil cu doar câțiva ani mai în vârstă decât mine, s-a uitat la mine de parcă ar fi fost parțial îngrozit și parțial confuz.

Bine, atunci să fiu mai clar.

Am intrat în fața lui. "Obține. Afară!” Am urlat, cu fața încinsă de foc, în timp ce biciuiam bastonul de peretele de deasupra capului lui iar și iar. „Ieși naiba afară! Merge! Merge! Merge!"

Machine Translated by Google

„Ce naiba?” lătră el, coborându-se de pe pat și grăbindu-se după hainele lui. „Care dracu este problema ta?”

„Nik, ce faci?” Am auzit-o pe mama întrebându-mă, dar am ignorat-o.

Am respirat greu. Camera, bărbații, drogurile... nenorocită de curvă. Am înghițit bila care mi-a urcat în gât.

Tipul s-a grăbit înapoi în blugi, luându-și pantofii și glisând cămașa lui de pe scaun și mi-a aruncat o privire încruntă în timp ce ieșea din cameră.

Mama s-a strecurat repede în cămașa de noapte și halatul ei, dar l-am urmărit pe tip afară, asigurându-mă că-și ia prietenul.

L-am văzut sărind într-un picior, încercând să-și pună pantofii. „Omule, ridică-te!” i-a strigat el în șoaptă prietenului său.

Celălalt a început să se dezlipească de pe canapea, dar eu m-am aruncat și am apucat camera.

„Hei, ăsta e al nostru!” strigă cel tânăr. „Am plătit-o! Ce e pe aia este al nostru!”

Dar am rămas acolo, cu pumnul strângând bastonul în timp ce îi îndrăzneam.
— Gabriel, am spus încet. „Torrance”.

Au schimbat rapid o privire și am văzut cum fețele lor cădeau. Da, este adevărat. Numele acela a fost util când aveam nevoie de el.

Ei nu știau că tatăl meu nu-i poate păsa mai puțin de ceea ce a făcut mama.

„Ieși afară”, am repetat pentru ultima oară.

S-au mișcat încet, dar s-au mișcat. Și-au luat paltoanele, și-au luat drogurile și au ieșit pe ușă, tânărul împușcându-mi încă o încruntătură nemulțumită înainte de a ieși. — Oricum nu era bună, a scuipat el, cu ochii strălucind în spatele meu.

Ei au ieșit, iar eu m-am năpustit, închizând ușa cu piciorul chiar în spatele lor.

Auzind un târâit în spatele meu, m-am învârtit, aruncând bățul pe canapea.

Mama stătea în sufragerie, tocmai ieșind pe hol, cu halatul roșu de mătase căzând la jumătatea coapsei, acoperindu-și parțial cămașa de noapte roz. Și-a mestecat unghia mare, cu bărbia tremurândă.

„Pentru ce este camera video?” Am întrebat.

„Am avut nevoie de bani.”

"Eu îți dau bani!"

Machine Translated by Google

„Asta nici măcar nu acoperă chiria!”

Ochii i s-au împins de lacrimi, iar eu m-am îndreptat spre canapea, aruncând pernele noi pe care le cumpărase.

„Ce zici de rahatul asta?” Am încărcat, continuând să mă plimb prin sufragerie, trimițând un agățat de perete balansându-se pe unghie și un bol de cristal de pe masa de la capăt clătinându-se.

M-am întors, luându-i unghiile false cu manichiura franțuzească și bronzul spray. Gabriel mi-a plătit un rahat, un „salariu de femeie” în comparație cu ce făceau David, Lev și Ilia, iar după ce mi-am plătit chiria și puținele utilități pe care le aveam, ea a primit restul. Am reușit cumva să trăiesc din mai puțin! De ce nu putea ea? Am simțit un suspine în gât și am vrut doar să o sugrumă.

„Sunt milioane de alți oameni în lume și ei o fac să funcționeze oarecum!" am strigat, încărcându-mă și intrând în fața ei.

Totul era nenorocit, iar pereții se închideau. Îmi uram viața. eu îl ura pe Damon și pe tatăl meu și pe Kai și pe toți. Am vrut doar să dorm un an. Când aveau să fie lucrurile diferite?

„A avut dreptate”, am spus eu, uitându-mă la ea, dar văzându-mă doar pe mine. „Ești doar o curvă neglijentă și drogată! Ce vei face când nimeni nu mai vrea să plătească pentru păsărica ta obosită și bătrână? Sânii tăi sunt deja lăsați până la genunchi!”

Mâna ei mi-a trecut peste față și capul meu s-a trântit în dreapta.

Am tras aer în piept, tot corpul mi-a rămas nemișcat.

Arsura de pe fața mea s-a extins ca o mușcătură de șarpe, devenind din ce în ce mai adâncă și am închis ochii.

Hristos. Mama nu mă lovise niciodată înainte.

S-ar putea să fi primit câteva bătute când eram copil — nu mi-am amintit — dar ea nu m-a lovit niciodată în față.

Încet, mi-am întors din nou capul înainte, văzând-o uitându-se la mine, o lume de durere în ochii ei roșii. Și-a dus mâna la gură și nu știam dacă era șocată de ceea ce făcuse sau era tristă că aici eram noi.

Am săpat în buzunar, simțind o lacrimă revărsându-mă în timp ce mă uitam la pământ. Am luat cei șaizeci și patru de dolari pe care îi aveam pe clemă și m-am dus, aruncându-i pe măsuța de cafea.

„Asta e totul”, am spus.

Astăzi era tot ce aveam de gând să-i dau din nou, mi-am promis.

Machine Translated by Google

Dar mâine ar fi „suficient pentru a trăi câteva zile”.
Și săptămâna viitoare m-aș întoarce cu mai multe.

M-am întors mereu. Ce aveam de gând să fac? Nu am vrut-o pe mama mea trăind pe străzi. Încă o iubeam.

Ignorând plânsul ei blând și capul îngropat în mâini, am deschis ușa din față pentru a pleca.

„Ai bani să mănânci?” ea a vorbit.

Dar am râs pe sub răsuflarea mea. „Dă-ți câteva lovituri”, i-am spus, făcând un semn către țeavă. „Nu-ți va mai păsa.”

Trîntind ușa, am lăsat să scape, cu pieptul tremurând în timp ce închideam ochii.

„Sunt important”, mi-am șoptit.

Lacrimile tăcute curgeau în jos în timp ce am înlăturat orice îndoială. Forțat să plece suspiciunile că am fost folosit. Nu. Nu, tatăl meu avea mai multă nevoie de mine în fiecare zi. Și nici Damon nu mă folosea. El a vrut să fiu fericit.
Știu că a făcut-o. Și aș fi, până la urmă.

Și dacă nu aș avea grijă de mama, cine ar face-o?
Era nevoie de mine. am fost valoros.

Nu aș fi aruncat ca ea. Nu mi-ar face asta. OMS avea să fac ce am făcut pentru ei?

Camera mi-a crăpat în pumn și mă durea fiecare mușchi al feței un suspine, pentru că nici măcar eu nu mai puteam să cred propriile mele cuvinte.

Oh Doamne. Am fugit în timp ce lumea din fața mea s-a încețoșat și toate lacrimile au început să se reverse. aveam să fiu ca ea. Lunile se transformă în ani, iar oamenii ca mine nu reușesc.

Ea urma să moară în acel apartament. Și aveam să mor în asta oraș, la fel de prost și needucat și sărac ca și eu acum.

Am coborât scările, învârtindu-mă în jurul balustradei și am ieșit cu șuruburi pe ușă.

Ploaia rece mi-a străpuns fața ca un gheață, o ușurare binevenită de la rahatul curgând ca lava sub pielea mea chiar acum.

Am inspirat și am inspirat, practic gâfâind în timp ce coboram pe trotuar, împletindu-se între pietoni deja în drum spre serviciu pentru ziua respectivă. Nu știam unde mă duc. Trebuia doar să scap.

Cât de departe și cât de repede am putut. Doar du-te și du-te și du-te.

Deci, am fugit. Am alergat, ploaia bătând pe trotuar în jurul meu, nevăzând nimic în afară de picioare și picioare în timp ce treceam pe lângă ceilalți și treceam în fugă.

Machine Translated by Google

străzi. Claxonele au claxonat, dar nu am ridicat privirea să văd dacă era din cauza mea.

Ploaia s-a înmuiat prin cizmele mele de luptă, nu tare pentru că nu erau legat din nou, iar în curând pălăria mi-a fost lipită la cap, grea de apă.

Am stropit printre bălți, simțind încet fiecare piesă de îmbrăcăminte de pe mine începe să se lipească de piele. Mi-am șters ploaia de pe față, dar ploaia era atât de densă, încât abia vedeam la douăzeci de metri în fața mea.

Dar nu m-am oprit. Am alergat, fără să-mi pese dacă era o stâncă sau o mașină pe cale să vină prin ceață și să fie potrivit pentru mine în orice secundă.

Toate acestea au fost vina lor. Fratele lui Michael l-a arestat pe Damon în primul rând și, slavă Domnului, a murit, altfel aș fi făcut-o eu. Dacă nu ar fi fost asta, Damon ar fi terminat facultatea și am fi plecat.

Și apoi restul... Fratele meu le-ar fi luat un glonț și au ales-o pe Erika Fane fără ezitare. Ani în care el avea mereu spatele și l-au aruncat ca și cum nu ar fi fost nimic. Nici măcar nu s-au luptat pentru el.

Am auzit un sunet ascuțit răsunând prin aer și mi-am ridicat privirea, văzând că mă aflam pe trotuar traversând podul. Mi-am îndreptat ochii obosiți spre apă, văzând un remorcher împingând o șlep în aval, iar cornul de ceață răsunând prin furtună.

Privind în jos la camera din mână, am ridicat pumnul și am lansat a ieșit în râu, văzând-o dispărând în apa neagră.

Mi-am lăsat ochii în jos, clătinând din cap. Nu era adevărat, nu-i așa? Îi vedeam partea lui Damon, pentru că știam cât de mult îl doare. Știam cum gândea el.

Nimeni de acasă nu l-a iubit. Tatăl nostru a fost un tiran, iar mama lui... Era terorizat de ea. Am gemut la boală care mi se ridica din stomac, amintindu-mi toate lucrurile pe care nu a vrut niciodată să le văd în acel turn.

Toate lucrurile pe care ea nu le știa, am fost acolo să le văd.

Din această cauză, Damon a devenit foarte posesiv cu puținii oameni buni din viața lui.

Eu, prietenii lui....

Orice ne amenința a fost imediat un inamic.

De aceea o ura pe Erika – sau pe Rika, cum părea să o numească toată lumea. Nu avea dreptate, dar știam de unde vine, așa că puteam să înțeleg.

Dar s-a arestat ducându-se cu Winter, o fată despre care știa că era interzisă. În mai multe moduri.

Machine Translated by Google

Și el a fost cel care a mers prea departe anul trecut și a trebuit să se ascundă.

Dacă ar fi vrut cu adevărat să fim singuri, m-ar fi luat cu el. Uită de prietenii lui. Uita-te de Rika. Du-te și plecăm amândoi de aici și am putea fi în sfârșit liberi.

Dar asta nu s-a întâmplat și acum mi-am dat seama că nu se va întâmpla niciodată.

Mi-am mu cat buza de jos, încercând să nu mai plâng. Nu aveam de gând să plecăm niciodată, nu-i așa? Mă folosea și pe mine.

Încrucișându-mi brațele peste piept, am început să merg din nou, încercând să rețin totul, dar pur și simplu nu am putut. Am mers, am mers și am mers, peste pod, pe lângă vechea piață a fermierilor de pe State Street și pe străzile dărăpănate și goale din Whitehall, și nu am plâns, dar lacrimile au continuat să curgă oricum în timp ce îmi strângeam dinții. tremurând.

Ploaia îmi udase hainele, capul meu era îngreunat de pălăria udă, iar răceala de gheață îmi acoperea pielea. Simțeam fiecare păr încercând să se ridice în timp ce frisoanele se răspândeau pe corpul meu.

M-am oprit în cele din urmă, cu brațele îmbrățișându-mă în timp ce dinții îmi clănțăneau și mi-am ridicat privirea.

Sensou strălucea în roșu, o emblemă cu un labirint într-un labirint lângă ea și scrierea japoneză în centru. Cred că picioarele mele știau unde trebuia să fiu.

Ca o mașină. Eu am fost acela.

Cu mâinile tremurânde, mi-am dezlipit manșeta și m-am uitat la ceas, văzând că era opt dimineața. Kai mi-a spus aseară să fiu aici până la nouă.

Trebuia să-l sun pe David și să-i spun că nu am nevoie de o plimbare în dimineața asta.

Îndreptându-mă spre partea din față a dojo-ului, am smucit de ușă, dar nu a cedat. Blocat.

Mergând pe partea laterală a clădirii, am intrat pe aleea întunecată, toate clădirile din cărămidă din jurul meu vopsite în negru, chiar și scăpările de incendiu.

Mergând până la ușa laterală, m-am ghemuit sub copertă și am tras de u ă.

Dar nici nu a dat.

Mi-am înfășurat din nou brațele în jurul meu, sprijinindu-mă pe spate de clădire.

Frigul se scurgea până la oase și mi-am atârnat capul, cu pleoapele închise.

Machine Translated by Google

Mama fie fumatul ce i-am dat, fie cumpăra ceva nou
tinuta chiar acum. Orice a fost nevoie pentru a se face să se simtă mai bine.

Nu i-ar plăcea să mă vadă făcând tot ce este necesar pentru a aduce mai mult? bani? Desigur, i-ar părea rău pentru asta, dar într-adevăr, ce credea ea că se va întâmpla cu mine când Damon m-a cumpărat cu atâția ani în urmă?
Ea îl întrebase pentru ce mă dorea. Pur și simplu a răspuns: „Contează?”

Nu a făcut-o. Într-o lume perfectă, ea voia să-și permită să-i pese, dar când era vorba de asta, habar nu avea ce mi-ar fi putut să-mi facă, iar necunoscutul nu era suficient pentru a o împiedica să mă dea departe.

Am fost ceea ce Kai a spus că sunt. O unealta. Ceva folosit de alții.

Ochii mi s-au ridicat din nou și mi-am șters obrazul cu mâneca.

"Diminea ă."

Mi-am aruncat ochii spre dreapta pentru o privire rapidă.

Pantalonii negri ai lui Kai erau acoperiți de picături de ploaie, iar el s-a apropiat, cu o geantă pe umăr și un ziar împăturit deasupra capului. Mi-am întors fața, despre care știam că trebuie să fie roșie și pete. Nu am vrut să mă vadă așa... credința mea de stradă și tot.

„Ce...” S-a oprit lângă mine, sub copertă. „Ești ud. Ce naiba...”

„Nu-mi pune nicio întrebare, te rog”, am implorat eu cu o voce liniștită. „Tocmai am fost prins de ploaie și eu... voi fi bine.”

Mi-am strâns pumnii, încercând să-mi încălzesc mâinile, dar nu am reușit să rețin fiorii.

Nu mă uitasem la fața lui, dar nu l-am auzit mișcându-se o clipă, așa că
Nu știam ce face.

În cele din urmă, am auzit ușa deblocându-se și deschizându-se.

"Intră aici. Hai, mi-a spus el.

Mi-a ținut ușa deschisă, iar eu am intrat sub brațul lui, intrând bucătăria dojo-ului. Aș putea să-l sun pe David și să-l rog să vină, până la urmă, să-mi aducă niște haine. Sau poate au existat niște extra din acele polo pe care le purtau angajații. Aș putea să-l îngrăd în blugii umezi deocamdată.

Mi-am mușcat buza, tremurând, când Kai a intrat, a lăsat geanta și a aprins luminile. Mi-am ridicat privirea, văzând că era îmbrăcat într-un buton alb, cu pieptul vizibil prin picăturile umede. M-am uitat la el doar o clipă. Părul lui ud și în sus, arătând incredibil și frumos și luând mintea de la frig pentru o clipă.

Machine Translated by Google

A venit, dându-mi un prosop, dar apoi mi-a luat cealaltă mână, încercând să mă ducă undeva.

M-am smucit din strânsoarea lui.

Nu aveam nevoie să fiu îngrijită.

Dar s-a întors, fixându-mă cu o privire. „Nu vrei să te lupți cu mine chiar acum”, a avertizat el. „Fă doar cum ți se spune. Ești bun la asta.”

Și m-a luat din nou de mână și m-a tras după el. M-am împiedicat de un pas, urmându-l prin bucătărie, în hol și pe hol. Întregul loc era gol și întunecat, cu excepția strălucirii mici a luminilor care căptușeau ornamentele de pe fundul pereților.

A împins ușa vestiarului pentru femei și m-a condus pe lângă dulapuri, spre dușuri.

Deschizând o ușă de boxă, a întins mâna și a deschis apa, capul de duș cu efect de ploaie înalt deasupra capului prinzând la viață. Apa a început să se toarne și aburii au crescut instantaneu.

Doamne, arăta bine.

— Ești înghețat, spuse el, întorcându-se înapoi spre mine. „Dă-ți hainele astea jos.”

A întins mâna la nasturii jachetei mele, iar eu i-am doborât mâinile.

"Nu."

Mi-am încrucișat brațele în fața mea, jena umflandu-se în mine.

"Nu mă atinge."

— Nu aveam de gând să te ating, spuse el, cu vocea brusc mai blândă. "Eu doar vrei să-ți scoți jacheta, bine?”

Am clătinat din cap.

„Uite, nu trebuie să-ți dai jos hainele”, a explicat el, cu tonul din nou din ce în ce mai urgent, „dar trebuie să te încălzești”.

M-am uitat în jos la degetele mele albe încă strânse în pumni. „Hainele mele se vor usca.”

A scos un oftat, părând ca un mârâit tăcut, și înainte să-mi dau seama ce se întâmplă, mi-a cuprins brațele și m-a ridicat de pe pământ, ducându-mă în duș.

L-am împins de pieptul lui când a închis ușa dușului și ne-a pus pe amândoi sub ploaia fierbinte.

"Nu!" m-am certat.

Dar, cu buzele strânse, mi-a spus furios: „Shh...”. și m-a lăsat la picioarele mele, brațele lui prinzându-mă în jurul corpului și ținându-mă lângă el.

Machine Translated by Google

Idiotule!

Mi-am pus mâinile pe pieptul lui, mârâind la el, dar în curând, căldura din apă a început să se strecoare în hainele mele, iar apoi apa a început să curgă pe pielea mea.

Oh...

Pielea mea a erupt într-un val de înțepături încântătoare, făcându-mi sânge prinde viață ca totul furnicături de căldură.

Am vrut să zâmbesc, mă simțeam atât de bine.

Pleoapele au început să se simtă grele, apa fierbinte acoperindu-mi spatele, alergând pe picioarele mele și răspândindu-mi peste cap și gât.

Cald. Mi-a fost atât de cald. Am vrut doar să...

Am gemut, începând să clătin.

Corpul meu era atât de obosit. Kai și-a întărit strânsoarea, lăsându-mă să mă relaxez el, și am făcut-o. Nu m-am luptat.

Mi-am așezat capul pe pieptul lui și, după o clipă, l-am simțit cum mi-a îndepărtat cu grijă șapca tricotată de pe cap, apa lovindu-mi scalpul și înecând restul lumii.

Am închis ochii și am savurat sentimentul.

Doar pentru un minut, mi-am spus.

Înfiind brațele înăuntru, m-am ghemuit în pieptul lui, lăsându-mă să renunț pentru un minut. Brațele lui s-au înconjurat în jurul meu, unul sprijinindu-mă pe talia mea, iar celălalt pe brațul meu, în timp ce căldura apei amestecată cu căldura pielii lui prin cămașa lui udă m-a liniștit într-un sentiment de pace pe care nu am putut-o. amintește-ți că ai avut vreodată înainte. Nici măcar cu Damon.

Nu mi-am putut aminti ultima dată când am fost atât de aproape de cineva.

Dușul a bătut în jurul nostru, înecând zgomotul furtunii de afară, respirația noastră, chiar și gândurile mele... Nu voiam să mă gândesc. Timp de cinci minute, n-am vrut să vorbesc, să-mi fac griji sau să lupt, să fiu speriat sau supărat sau să urăsc totul. Nici nu voiam să stau în picioare.

„Asta nu înseamnă nimic”, am mormăit, încă ghemuindu-mă în corpul lui.

Pieptul lui tremura sub capul meu. "Absolut nimic. I i promit."

Ceva m-a periat pe frunte și i-am simțit degetele ștergându-mi părul de pe obraz. Mâna lui a netezit firele înapoi peste vârful capului meu și un alt val mic de plăcere m-a lovit până la degetele de la picioare. Am fost brusc conștientă de coapsele mele umede modelate pe ale lui și de restul corpului meu apăsând în el.

Acesta era raiul.

Machine Translated by Google

Mâna lui mi-a mai netezit părul de câteva ori, mai încet și mai blând și apoi și-a cuprins din nou brațele în jurul meu, ținându-mă strâns.

„Îmi plac împletiturile tale.” Vocea lui profundă sună brusc răgușită. „Părul tău este o culoare frumoasă. Ca mahonul. De ce o ascunzi?”

Am deschis gura ca să-l lovesc cu o remarcă urâtă, dar am închis-o. Nu eu am vreau ca asta să se termine încă și cred că era normal ca el să se întrebe.

Dar tot nu era treaba lui.

„Îți acoperi părul, porți haine bărbătești”, a continuat el, „Cine ești, puștiule?”

Aproape că părea o întrebare retorică, de parcă doar se gândea cu voce tare. Și o parte din mine a vrut să devin curat.

I-am aruncat un zâmbet pe jumătate pe care nu l-a văzut. "Sunt un nimeni."

„Nu este adevărat”, a argumentat el și i-am auzit vocea mai aproape de urechea mea. „Nu l-am văzut niciodată pe Damon posesiv față de o femeie, dar a fost peste tine în acea noapte.” Mi-a ridicat bărbia în sus, forțându-mă să mă uit la el. „Cine ești tu pentru el?”

Am deschis gura, dar din nou, nu știam ce să spun. Am clătinat din cap.

„Te-a rănit?” Ochii de onix ai lui Kai m-au rugat pentru mai mult, în timp ce își coborî vocea într-o șoaptă. „Nimeni nu este aici în afară de tine și de mine. Te-a rănit? De ce le ești loial?”

M-am uitat în privirea lui, ochii începând să-mi ardă din nou în timp ce mă luptam cu dragostea mea pentru fratele meu și cu dorința jalnică care se construia în mine de a mă prinde. asupra cuiva.

Ploaia i-a revărsat părul negru, șuvoaie curgându-i pe gât și peste vena de acolo. Apa a dispărut sub gulerul lui și mi-am lăsat ochii să se îndrepte înapoi peste maxilarul lui unghiular până la gura lui. Buzele pline, cea de jos, cu o mică pată plată unică, ca și cum cineva și-ar fi apăsat degetul acolo, iar adâncitura a rămas. Privindu-l la el, m-au durut brusc dinții. Simțeam din nou în gură carnea pe care mi-a dat-o noaptea trecută și senzația de a mușca din ea.

Confuzia mi-a zguduit creierul. El nu era cu adevărat dușmanul meu. Nu chiar.

El voia răspunsuri. L-am vrut pe fratele meu înapoi.

„Cum a fost pentru tine în închisoare?” L-am întrebat. „Am plătit oamenii pentru a-l păstra pe Damon în siguranță, dar tu și Will? A fost rău?”

Durerea i-a trecut brusc în ochi și s-a uitat la mine, pierdut pentru o clipă.

Machine Translated by Google

„Michael a făcut la fel”, mi-a spus el. „Oameni plătiți să ne țină pe toți în siguranță, dar...”

S-a oprit, iar eu am așteptat. Ca în spovedanie cu toți acești ani în urmă, trebuia să-și facă curaj să vorbească.

A înghițit. „I-am spus Rika odată că nu mă voi întoarce niciodată acolo. Că nu am știut niciodată că oamenii pot fi atât de urâți.” Mi-a întâlnit ochii. „Dar vorbeam despre mine.”

Mi-a mângâiat părul, părând tulburat.

„Nu a fost atât de simplu pe cât a crezut Michael că va fi. Să plătească oamenii, Vreau să spun. Eram bogați, tineri, privilegiați și făceam jumătate din pedeapsa pe care o făceau alții pentru aceleași crime. Amenințările, privirile, batjocurile nocturne care duc celulele spre noi, mi-a spus el. „Am vrut doar să merg acasă.”

Un nod mi-a întins gâtul dureros, trist atât pentru el, cât și pentru fratele meu.

„Tatăl meu m-a învățat să lupt”, a continuat el. „M-a învățat cum să ucid dacă A trebuit vreodată. Dar m-a învățat și să fac lumea mai bună.” Făcu o pauză, gândindu-se, apoi vorbi din nou. „Un truc al supraviețuirii în închisoare este, în prima ta zi, să intri acolo cu capul sus, să te uiți în jur în ochii tuturor și să găsești pe cineva pe care să-l lovești. Stabiliți-vă puterea și asigurați-vă că toată lumea o vede.”

Am ascultat, amintindu-mi că auzisem același lucru pe undeva.

„Am așteptat până în ziua a treia”, a spus el. „Am ales cel mai mare tip pe care l-am putut Găsesc, pe cineva pe care l-am văzut aruncându-și greutatea, pe cineva care l-a amenințat pe Will în prima noastră zi, și m-am dus și l-am lovit.

Aproape că o vedeam în capul meu.

„Totuși, spre surprinderea mea, nu a căzut imediat”, a continuat Kai, cu un zâmbet pe jumătate pe buze. „Am ajuns să am un nas rupt, trei coaste crăpate și o buză groasă.”

Am râs puțin. Un Călăreț nu cădea des, așa că l-a luat pe al lui apariție, aș spune.

Dar expresia lui deveni solemnă. „A ajuns cu o coloană fracturată.”

Oh, Hristos.

„Eu am fost cel antrenat”, a spus el, arătând de parcă era încă supărat pe sine. „Ar fi trebuit să știu unde dau cu piciorul.”

„S-a vindecat?”

El a dat din cap. „Da, dar a durat câteva luni și are ceva nervi deteriora. Nu are nicio senzație în trei degete de pe mâna dreaptă

Machine Translated by Google

mai.”

Ei bine, ar fi putut fi mai rău. Mult mai rău.

„A doua zi”, a continuat el, „masa mea de prânz era cea mai plină din blocul de celule”.

„Deci, ai respect atunci.”

„Da, comportându-te ca un animal”, a subliniat el. „Asta m-a speriat, pentru că nu era prima dată când alegeam să reacționez cu violență când nu ar fi trebuit. Va fi un obicei? Pierdeam înțelegerea vieții pe care voiam să o am și a persoanei pe care îmi doream să fiu, pentru că am continuat să fiu proastă.” Și-a lăsat ochii în jos, respirând atât de greu și părând vulnerabil. „Nu vreau să-mi stric viața.”

M-am uitat la el, incapabil să-mi iau ochii de la el. Nu s-ar uita la mine, și mi-am dat seama că se simțea la fel de inutil și inadecvat ca întotdeauna.

Un îndemn m-a atras să-l fac să se simtă bine.

"Hei." Mi-am ridicat mâna, înghiontindu-i bărbia.

A ridicat ochii.

I-am aruncat un mic zâmbet. „Uneori, când totul și toți cei din jurul meu sunt greu de înfruntat, ridic privirea.”

Și-a ciupit sprâncenele, arătând de parcă nu a înțeles, iar eu mi-am înclinat capul pe spate, privind în sus la tavan.

Încet, el a făcut la fel, urmărindu-mi privirea.

Aburul zbura în aer deasupra noastră, despărțindu-se ici și colo pentru a se vedea tavanul de granit alb al dusului. Particulele de cristal din stâncă străluceau în lumina slabă și pentru o clipă, creierul meu plutea printre ceață. Ușoară ca o pană, care se înalță pe nori.

„Îți schimb punctul de vedere...” M-am oprit. "Ajută. Dreapta?"

El zâmbi, umerii relaxându-și. „Va trebui să încercăm asta afară noaptea cândva.”

Noi?

Deodată, și-a dres glasul și s-a îndreptat, eliberându-mă. "Sunt o să-ți aduc niște haine, bine?” el mi-a spus. „De ce nu te așezi? Încălzește-te puțin sub apă.”

Am dat din cap, întorcându-mă fără tragere de inimă, când el s-a făcut deoparte. Îi era rușine? Nu voiam să plece, dar părea că se grăbea să plece de aici. Poate că a regretat că mi-a spus toate astea, dar m-am bucurat că a făcut-o.

Arătă spre podeaua dușului. „Stai aici, bine?”

Machine Translated by Google

S-a îndreptat spre u ă, deschizând-o i a ie it. „Alex”, l-am auzit sună, dar înainte să am ocazia să mă uit, închisese din nou ușa dușului.

Am rămas acolo, tot frigul acum dispărut. Picioarele obosite, am căzut încet în perete pentru a-mi sprijini greutatea.

Nu m-a atins. Pur și simplu și-a pus brațele în jurul meu și m-a ținut, nu devin lacom sau încerc să scot mai mult din mine sau altceva. Nici măcar Damon nu fusese niciodată la fel de răbdător și mângâietor cu mine.

În rarele ocazii, fratele meu s-a simțit obligat să-și arate orice afecțiune, nicio îmbrățișare nu a durat vreodată mai mult de câteva secunde. Mama mea a fost probabil ultima persoană care m-a ținut așa.

Am alunecat pe perete, cu fundul plantat pe gresie și genunchii în sus. Am închis ochii, simțindu-mi sângele curgând cald sub piele, respirând încet și constant.

Mintea mi s-a înclinat în lateral și fiecare membru avea o greutate de zece tone. Nu eu am știu cât timp am plecat.

„Bănci?” Am auzit o voce blândă spunând.

Ar fi putut fi o oră mai târziu sau un minut. Nu eram sigur.

M-am schimbat, scotând un mic geamăt.

„Bănci?” spuse vocea, mai aproape de data asta, iar încet mi-am deschis ochii.

Alex, fata de la petrecere, stătea ghemuit lângă mine, îmbrăcat cu niște pantaloni scurți de antrenament roz aprins și un sutien sport alb. Ea a rămas înapoi de la stropii dușului.

„Kai a vrut să-ți aduc niște haine”, a explicat ea. „Am așteptat afară. Vreau doar să vă spun că am ceva de purtat. Totuși, poți sta aici oricât de mult vrei.”

Am adulmecat, deschizând ochii și stând tot sus. "Sunt bine."

M-am ridicat în picioare și m-am ridicat, Alex ridicându-se cu mine.

— Bine, spuse ea, dându-se înapoi și arătând spre cârligul de pe perete. „Prosoapele sunt aici și există și o pungă pentru hainele tale ude. Am niște uscate care stau pe bancă chiar afară.”

Am dat din cap, apreciind fără tragere de inimă cum se gândise ea la toate. Nu i-am sunat pe niciunul dintre băieți, așa că nu aveam haine și trebuia să port ceva cât timp al meu se usca. Știam că au la dispoziție mașini de spălat și uscătoare pentru serviciul de prosoape de gimnastică.

Ea a plecat repede, iar eu m-am întins, închizând apa. Luând unul de prosoape de pe cârlig, mi-am mângâiat părul încă împletit și l-am atârnat

Machine Translated by Google

înapoi, scoțându-mi în grabă hainele. Mi-am desprins geaca udată și am scăpat-o pe podea, urmând-o repede cu cămașa de flanel, pantofii, șosetele, blugii și lenjeria. Fiecare desfacere a legăturilor din jurul pieptului meu se simțea mai glorioasă decât ultima, până când în cele din urmă sânii mei s-au eliberat, lovind aerul.

Am inchis ochii, scotand un mic geamat. M-am înfășurat în același prosop și am îndesat rapid hainele ude într-unul dintre gențile albe de tote pe care Sensou le-a vândut la recepție pe care se pare că mi le adusese Alex. Desfăcându-mi împletiturile din păr, mi-am scuturat șuvițele, masându-mi scalpul cu celălalt prosop.

Ajunzând în afara ușii, am apucat teancul mic de haine, auzind alte câteva femei din vestiar vorbind. Sala de sport trebuie să fie deschisă pentru afaceri până acum.

Închizând ușa, m-am uitat prin stivă, căutând restul hainelor.

"Ce?" am scapat eu.

Pantaloni negri stretch care arătau ca o a doua piele și un sutien sport gri cu simbolul Nike în mijloc. am gemut. Unde era restul? Nu puteam purta rahatul asta.

„Uf”, am mârâit, ținându-mă de sutien și trăgându-mă pe pantaloni. Ea trebuia să aibă altceva acolo. Sau măcar un hanorac.

Mi-am tras pantalonii în sus, țesătura moale înfășurandu-mi coapse și spate și am gemut de disconfort. A fost ciudat să am ceva asemănător cu pielea mea. Dar când am scos prosopul și am întins mâna să-l agățăm, m-am oprit, observând cât de bine s-au simțit pantalonii potriviti să se mute înăuntru. O tonă mai ușor.

Trecându-mi brațele prin deschiderile sutienului, mi-am strâns capul prin mijloc și am tras sutienul în jos, ajustându-mi rapid sânii pentru a se potrivi înăuntru.

Am clipit lung și puternic. Oh Doamne. M-am simțit gol. Mi-am tras părul peste un umăr, încercând să-mi acopăr sânii care erau aproape să iasă din vârful ei și mi-am încrucișat mâinile peste stomacul gol.

Am deschis ușa cu o spărtură, uitându-mă afară. Nu am vrut să merg așa.

Oh, pe cine glumeam? Fiecare femeie de aici era practic îmbrăcată așa. Nu aș ieși în evidență. Damon mă făcuse atât de conștient, de parcă dacă aș arăta o gleznă, bărbații s-ar năpusti ca lupii.

Machine Translated by Google

Uscandu-mi din nou picioarele, am iesit, luand punga cu haine
și aruncând prosoapele în coș chiar în afara dușului.

Am intrat în vestiar, văzând câteva femei grăbindu-se să ajungă la antrenamente.

„Arăți bine”, a spus o voce.

Mi-am ridicat privirea, văzându-i pe Alex stând cu mâinile pe șolduri și dând din
cap spre mine, în timp ce ochii ei mă scalau în sus și în jos.

m-am încordat.

„Suntem cam de aceeași dimensiune”, gândi ea, venind și luându-mă pe mine
mână. „Nu aș ști asta după felul în care te îneci în hainele tale obișnuite.”

Ea a luat geanta de la mine și am văzut-o cum i-a aruncat-o unui însoțitor – o tânără
cu un polo negru Sensou – care a dus-o undeva, sperăm că la uscătoare.

„Hainele mele nu sunt atât de mari”, am bolborosit.

Ea m-a condus la vanități și mi-a împins umerii în jos, picioarele mele obosite cedând
sub mine și fundul trântindu-mă de scaun. A început imediat să-mi perie părul.

„Pot s-o fac”, am repezit eu, întinzând mâna spre perie.

Dar ea s-a îndepărtat. „Nu poți”, mi-a spus ea, smulgând o folie de folie
obiect de pe tejghea și lăsându-l în poală. "Trebuie să mănânci."

Am luat rulada moale și caldă. "Ce este asta?"

„Kai a primit niște burritos pentru micul dejun.”

L-am lăsat înapoi în poală. "Sunt bine."

„A spus că vei spune asta.” Mi-a ținut un pumn de păr, lucrând cu atenție
la perierea capetelor. „De asemenea, a spus că ești suficient de deștept ca să-ți alegi
bătăliile și că cineva atât de practic ca tine nu ai despica părul peste un burrito prost.”

Mi-a scăpat un zâmbet. Bine. Punct.

Mirosul făinoase al tortillei mi-a lovit nasul, iar stomacul mi-a bubuit brusc. Nu mâncasem
azi dimineață.

Ea a terminat de îndepărtat încurcăturile mele în timp ce am desfăcut burrito-ul și am
mușcat din el. Ou moale, cârnați picant, niște ceapă, ardei și jalapenos cu puțină brânză și nu
m-am putut abține. Am mușcat din nou, fără să aștept să înghit prima mușcătură.

"Fata buna." Alex mi-a făcut cu ochiul și a pornit uscătorul de păr.

Mi-a suflat părul în jurul meu, zgomotul zgomot înecându-i totul, în afară de mine și de
burrito-ul ăsta. De cele mai multe ori, rareori m-am oprit din mișcare

Machine Translated by Google

suficient de mult ca să observ dacă mi-e foame sau nu, așa că de multe ori mergeam toată ziua pe un ou și o bucată de pâine prăjită. Marina avea întotdeauna ceva de gătit, așa că aș putea să iau câteva bucăți de resturi sau un castron de supă din oala pe care o ținea pe aragaz, dar de obicei, era de luat și de dus sau de a nu mânca nimic.

Alex a netezit peria prin părul meu în timp ce l-a uscat, șuvițele lungi gâdilând pielea goală a brațelor și a spatelui meu. Am simțit frisoane răspândite pe piele și m-am trezit să-mi las capul pe spate pentru a-i oferi un acces mai bun cu peria. Am expirat, închizând ochii în timp ce mâncam. Șenturile periei ei mi-au târât peste scalpul.

Curând am terminat burrito și m-am așezat, savurând senzația periei care îmi pieptănează părul când mi-am dat seama că uscătorul de păr nu mai funcționează. Am deschis ochii, văzându-i pe Alex uitându-se la mine în oglindă, cu coada ei drăguță așezată sus, cu părul în jurul feței.

Părul meu, tot un picior și jumătate din el, mi-a căzut în cascadă pe spate, iar ea și-a pus o parte în lateral. Nu l-am lăsat jos, curat și explodat în același timp de vremuri.

„Când a fost ultima dată când ai fost atins?” a întrebat ea, studiindu-mă. „Chiar atins?”

Mi-am lăsat din nou capul înainte, evitându-i ochii. Presupun că mi-a plăcut prea mult să-mi pieptăn părul?

S-a așezat lângă mine, călare pe bancă și cu fața la mine.

„Toți avem nevoie de ea, știi?” spuse ea lini tită. „Avem nevoie de contact. Este doar uman. Dar dacă nu o primești de la altcineva, nu este nimic în neregulă nici cu puțină iubire de sine. Doar subliniind asta. Mă pari încordat și te va ajuta. Mă iubesc de mine cel puțin de două ori pe zi.”

I-am tras încruntat. Nu mi-au plăcut oamenii care au împărtășit prea mult.

Ea a râs și i-am observat zâmbetul strălucitor, larg, care îi dădea o dulceață ca de copil, de fata de alături. Spre deosebire de corpul ei care nu seamănă cu un copil, știam că jumătate dintre bărbații de la acea petrecere noaptea trecută probabil că s-au culcat. Oare Kai se culcase cu ea?

„Totuși vorbesc serios.” M-a înghiontat, aducându-mă înapoi. „A fi atins este o nevoie. Închide ochii pentru mine.”

huh?

„Este un experiment”, a explicat ea, văzând probabil privirea mea confuză. „Nu te voi atinge nicăieri personal.”

Nu. M-am îndepărtat.

Dar ea doar m-a urmat. „Închide ochii și imaginează-ți că sunt el.”

Machine Translated by Google

"L?"

„Fantezia ta.”

Fantezia mea? Ce...

„Răsfăț-mă două minute”, se aplecă ea, șoptind, „și-ți dau hanoracul meu”.

Am scos o batjocură.

Dar totuși... aș dori un hanorac.

Amenda. La naiba. Am închis ochii.

Fără ca vederea să mă echilibreze, creierul meu părea să plutească, dar tot am simțit-o mișcându-se lângă mine, apoi o mână mi-a atins stomacul, făcându-mă să sar.

— Îl vezi în capul tău, șopti ea, răsuflandu-și răsuflarea falca mea. „Fantezia ta. Imaginează-ți el – sau ea – cu ce poartă ei, camera, cum vin după tine.”

Pleoapele mi-au clătinat, imaginile mi-au sărit în cap din instinct.

„Nu”, am mormăit, cuvântul scăpat accidental.

Vârfurile degetelor ei mi-au zdrobit abdomenul, trimițându-mi fiori încântători arme. „Da”, mi-a suflat ea la ureche. „Îl vezi, nu-i așa? El te atinge chiar acum. Aceasta este mâna lui pe stomacul tău. Trupul lui lângă tine. Vocea lui în urechea ta. Il vezi?"

Am tremurat, respirația mea devenind superficială. M-am întors brusc în mormânt.

Pieptul gol al lui Kai era în fața mea și am vrut să-mi înfund degetele talia lui și îngropa-mi nasul în gâtul lui. Mirosul slab al săpunului său și pământul umed de sub pantofii noștri m-au înconjurat și un alt parfum care era doar Kai. Era în părul lui, în gură, în piele...

„Te vreau”, a răsuflat el, cu respirația lui fierbinte în urechea mea. „Te vreau în gura mea.”

Mâna lui a alunecat pe ceafa mea, trecându-mi în păr și apucându-l ușor. Am scâncit, simțindu-mi sfarcurile se întăresc.

Și-a înfipt gura în gâtul meu, iar eu am tras respirația printre dinți, buzele lui sărutându-mă și sugându-mi pielea. Oh Doamne. Mi-am aplecat capul într-o parte, lăsându-l să intre.

— Am de gând să te mănânc atât de adânc, spuse el, cu mâna posesivă stomacul meu coborând pe interiorul coapsei.

Ne vedeam pe un pat, cu capul îngropat între picioarele mele și chiar deși simțeam căldura unui fard pe față, îl voiam acolo.

Machine Translated by Google

„Mă simți?” el a intrebat. „Simți cât de mult te vreau? O să-mi bag limba înăuntrul tău și o să-l ling până când țipi să te las să vii. Esti al meu."

Pieptul mi-a tremurat și am gemut, simțindu-l că mă ronțăie urechea, mâinile din ce în ce mai exigent, făcându-mă să transpir.

„Ia-mă de mână, iubito”, șopti el. „Pune-mi mâinile pe tine.”

Mi-am lins buzele uscate, nici măcar nu ezit. I-am prins mâna de coapsa mea, dar m-am oprit, simțind o mână moale și zveltă, care nu se simțea ca a unui bărbat.

Am deschis ochii, văzându-l pe Alex lângă mine.

"Oh, Doamne." Mi-am pus mâna la gură, stânjenirea năruindu-mi prin mine. Asta a fost tot ea. Sfinte rahat. I-am eliberat mâna, uitându-mă cum se îndepărtează fără tragere de inimă și am oftat.

„Este un tip norocos. Oricine ar fi el.”

Am clătinat din cap, nedumerit de ceea ce tocmai s-a întâmplat. Și capturnările încă mai au loc în stomacul meu.

Ea se aplecă. „În seara asta, ar trebui să-ți amintești acea fantezie și să o termini, chiar dacă ești tu, singur, în patul tău.”

Nu e de mirare că Will a ținut-o pe statul de plată.

„Sau dacă vrei”, a spus ea, tachinand cu un zâmbet în glas, „sună-mă, și te voi termina.”

Pulsul dintre picioare îmi pulsa mai tare.

Al naibii de uimitor, m-am gândit în sinea mea. Aș putea să mă înfrunt cu un tip de două sute cincizeci de lire, dar o escortă de douăzeci de ani m-a făcut timid.

Eram pe cale să mă ridic când un strigăt a răsunat prin vestiar. „Băncile a terminat încă acolo?!”

Era Kai.

Alex a sărit de pe bancă, apucându-și peria și împingându-mi părul în spatele umerilor mei. „Da, este uscată și îmbrăcată!”

„Atunci, scoate-o aici.”

M-am ridicat repede și m-am grăbit spre dulapul lui Alex, smulgând gri fermoar pe banca din fața acesteia. A fost lung, sperăm suficient de lung pentru a acoperi părțile curbate.

Am mers spre ușă, văzând-o parțial deschisă și forma lui Kai prin sticla mată. M-am strecurat în hanorac.

— Sunt aici, am spus, deschizând ușa. "De ce ai nevoie?"

S-a întors imediat și a început să meargă, fără să se uite la mine, așteptându-se clar să-l urmez.

Machine Translated by Google

„Vreau să te ocupi de recepție timp de o oră. Primul schimbător este prins în trafic.”

Am făcut să închid fermoarul jachetei, dar dintr-o dată mi s-a smuls în spate, și m-am smucit, văzând un Alex zâmbitor smulgându-l înapoi și împingându-mă în piept, afară pe ușă.

Ce naiba?

Ea a trântit ușa vestiarului, iar eu m-am repezit înapoi, zgâlțâind clanța, dar ea a fost plantată de el, fără să mă lase să intru.

Am deschis gura să țip, dar mi-am pus pumnii în mâini, mârâind jos.

La naiba cu ea.

„Totul încetinește până la un nenorocit de oprire, ca și cum oamenii n-ar fi văzut niciodată ploaie înainte”, a continuat Kai, mergând încă pe hol. „Doar scanează carduri, dă prosoape dacă cer și răspunde la telefoane. Nu ar trebui să fie prea lung.”

Mi-am băgat o parte a părului după ureche și l-am urmat fără tragere de inimă, agitându-mi mâinile și încercând să-mi acopăr stomacul cu brațele și apoi cu decolteul.

„Îți voi arăta cum să folosești interfonul pentru a mă căuta dacă ai nevoie de mine”, el instruit.

M-am oprit la birou când el a întins mâna peste el, luând un set de chei și un walkie talkie.

Dar apoi ceva a căzut în mijlocul holului, iar Kai și cu mine amândoi s-au uitat peste el, văzându-l pe Michael stând înghețat cu sprâncenele lui nenorocite în sus, la linia părului. Se uita la mine.

Mi-am mutat privirea, scrâșnind din dinți. Da, râde, idiotule.

Kai și-a întins mâinile, enervat când se uita la Michael și Rika care stăteau nemișcați în mijlocul holului, cu un Gatorade revărsat pe podea.

"Care este problema cu tine?" izbucni el.

Și apoi le-a urmărit privirea, în sfârșit întorcându-se și privind pe mine.

Sprâncenele i s-au scufundat cu nasul, spatele s-a îndreptat și s-a uitat la mine ca și cum tocmai am lovit un cățeluș.

Privirea lui a coborât spre picioarele mele goale, ridicând încet pantalonii strâmți de antrenament ai lui Alex, stomacul gol, sutienul sport și părul lung și liber.

Pumnii mi s-au strâns lângă mine.

Machine Translated by Google

Ochii lui Kai i-au întâlnit în cele din urmă pe ai mei și mi-a căzut stomacul. Știam acea privire. A fost aceeași pe care o avea în ochii lui în acea Noapte a Diavolului, chiar înainte să mă urmărească.

Înclină orice sprânceană și întoarse capul către prietenii săi. "Ce te uiți la?" mârâi el lui Michael. „vestiarul e așa.”

Michael avea un zâmbet pe care încerca să-l rețină, iar Rika se încruntă la el.

„Respiră, idiotule”, a spus ea, apoi a plecat în picioare pe hol.

A urmat-o, cu un râs sufocat în voce. „Iubito, am fost doar puțin șocată. Este o schimbare uriașă!”

"Taci."

"Rika, haide..."

Și argumentul lor a dispărut pe hol.

Am stat acolo, cu capul drept, dar cu privirea pe podea, în timp ce îmi mestecam interiorul obrazului. — Mă voi schimba de îndată ce hainele mele sunt uscate, i-am spus, ridicând privirea. „De unde pot lua unul dintre acele polouri pe care le poartă ceilalți funcționari?”

Nu răspunse o clipă, privirea lui ezitând aruncând privirea în jos și înapoi în sus.

Ascunzându-și ochii, a mers în jurul meu, spre hol. „Suntem cu toții afară.”

Machine Translated by Google

Băncile

Noaptea Diavolului

Acum șase ani

Aruncându-mi cheile pe birou, am închis ușa și am traversat camera, trăgând draperiile. Mi-am desprins hanoracul, mi-am dat jos pantofii și am săpat în sertarul de sus al comodei lui Damon, scoțând niște boxeri și un tricou. Căscând, am intrat în baie, podelele de marmură albă simțindu-mă răcoroase și netede sub picioarele mele.

Fratele meu nu va fi acasă cel puțin până în zori. Kai încă plănuia să merg la Papa în seara asta? Probabil că a primit cheia după conversația noastră de azi dimineață, înainte să-și dea seama că se va întâlni din nou cu mine.

Am urât ideea ca el să plece fără mine.

După ce mi-am aruncat hainele în coș, m-am schimbat în cămașă și boxeri, m-am spălat pe față, m-am spălat pe dinți și pe păr și am ieșit din baie, aprinzând lumina la ieșire.

M-am târât pe pat, apucând perna și îmbrățișând-o în timp ce am întins mâna și am tras lanțul de pe lampă. Camera s-a întunecat, zumzetul subtil al aerului condiționat care curgea prin casă mă liniștește. Respirația mi-a încetinit și bătăile inimii s-au calmat.

Kai era probabil foarte supărat pe mine. Nu avea niciun motiv să nu-l creadă pe Damon. Probabil că s-a simțit trădat, mințit și supărat.

Suficient de supărat încât să creadă că al naibii de bine ar fi trebuit să rămână cu diavolul știa mai degrabă decât diavolul pe care nu-l știa. Poate că ar împărți camera de hotel cu Chloe în seara asta.

Și dintr-un motiv oarecare, mi-a plăcut durerea care mi-a provocat-o în piept. Furia era mai ușoară și aproape că îmi doream ca el să alerge la ea. Ar face

Machine Translated by Google

el la fel ca orice alt bărbat pe care l-am cunoscut. Egoist, nesincer și lacom.

Dacă m-a eșuat, aș putea să mă întorc să nu mă deranjeze să nu-l am, nu?

La urma urmei, l-am avut pe Damon și aici, măcar eram regină. Nu a adus niciodată fete în camera lui. Nu m-a făcut niciodată să plec, ca să poată avea intimitate. Acesta era spațiul nostru și nicio femeie nu a fost mai presus de mine în viața lui acasă.

Trebuia doar să găsesc mulțumire în tot ce aveam deja.

Am căscat din nou, pleoapele devenind mai grele și închizându-se.

Dar apoi am auzit ușa din spatele meu deschizându-se și scârțâind podeaua.

Mi-am întors capul peste umăr, încordându-mă când am văzut o siluetă înaltă și neagră îndreptându-se spre pat. L-am putut vedea, scoțându-și cămașa în timp ce stătea deasupra mea.

„Ești deja acasă?” am spus, rămânând nemișcat.

Dar el doar mi-a răspuns: „Shhh”, și nu am apăsat mai mult în timp ce mi-am întors capul înapoi, privind în întuneric.

Nu a aprins lumina, așa că cred că a fost un semn bun că nu a vrut să țipe la mine.

Am simțit că patul se scufundă în spatele meu, iar el s-a întins, făcându-l să curgă cu greutatea lui.

Nu știu de ce m-a vrut aici. Adică, am dormit lângă el mai mult decât nu, dar știam că era supărat, așa că era mai bine să-i las spațiul lui în seara asta.

Dar apoi l-am simțit în spatele meu în timp ce s-a rostogolit spre mine și mi-a șerpuit un braț în jurul taliei mele.

Plămânii mi s-au micșorat pe măsură ce am încercat să iau mai mult aer și am putut simți vena de la gât îmi pulsa.

Ce facea el?

Respirația lui mi-a lovit gâtul și, înainte să știu ce se întâmplă, îmi săruta pielea și mi-a întins mâna sub cămașă, luându-mi posesiv sânul în mână.

Un strigăt mi s-a prins în gât. "Ce ești tu-"

Mâna lui s-a mutat între picioarele mele și m-a prins, ținându-mă strâns în timp ce își împinge șoldurile de fundul meu.

„Damon, nu!” Am plâns, luptându-mă să-i împing mâinile și să mă dau jos din pat.

Dar m-a strâns strâns. Împingându-mă pe spate, s-a urcat peste mine, ținându-mi mâinile deasupra capului meu și trântindu-și gura în jos.

Machine Translated by Google

al meu, dur și posesiv.

Am încercat să țip prin atacul lui în timp ce lacrimile îmi curgeau din ochi. Nu, nu, nu, te rog! Nu face asta. Mi-am strâns ochii, încercând să-mi răsuc capul. Greața mi-a trecut prin stomac ca o avalanșă. Nu Nu,
Nu...

Până când și-a forțat limba în gura mea și am făcut o pauză, dându-mi seama ceva era defect. Am înghețat, inspirând adânc pe nas.

Fără Davidoff. Nici măcar un indiciu de țigări pe piele, respirație, păr...

M-am luptat, țipând în gura lui în timp ce îmi smulgeam brațele din strânsoarea lui și l-a plesnit peste față.

— Tu nu ești Damon? am latrat.

Mi-a prins încheieturile, fixându-le deasupra capului meu încă o dată. Respirația lui fierbinte a căzut pe fața mea, iar eu am respirat repede și superficial, greutatea lui asupra mea prea grea.

— Și nu-l tragi așa cum a spus el, nu?

Michael? Ce naiba făcea el aici?

"Cine e ti tu?" el a intrebat.

„Dă-mă jos”, am mârâit eu, zvârcolindu-mă. "Ce faci?"

Ar fi doar norocul meu ca unul dintre băieți – sau mai rău, fratele meu – să facă intră chiar acum și caută o modalitate de a face asta din vina mea.

Mi-a eliberat una dintre încheieturile mâinii, aplecându-se spre stânga mea, iar următorul lucru am fost știa, lumina era aprinsă și Michael Crist se uita la mine.

Eliberându-mi celălalt braț, el s-a sprijinit, lăsându-și ochii să meargă pe corpul meu. Mi-am tras repede tricoul înapoi.

El a zâmbit. „Nu e de mirare că te ține sub secret.”

S-a rostogolit de pe mine, pe spate și s-a întins lângă mine, glisând un braț sub capul lui.

„Uneori și eu mă simt posesiv pe Rika Fane așa”, a spus el, întorcându-și privirea asupra mea. „Deși nu este sora mea.”

Mi-am săpat în sprâncene, brusc în alertă. Cum a făcut...

El stia?

Sau poate că doar bănuia, iar eu confirmasem când m-am speriat în timpul micului lui pariu.

A zâmbit pe jumătate, probabil amuzat de confuzia de pe chipul meu. „Arăți exact ca el. Nu știu cum Kai nu vede asta.”

„Nu sunt sora lui și...”

Machine Translated by Google

„Afacerea lui Damon este afacerea lui Damon.” S-a ridicat, balansându-și picioarele de pe pat și ridicându-se în picioare. — Dar îi strici noaptea lui Kai, puștiule.

Mi-am dat ochii peste cap, ridicându-mă și eu. „Ei bine, acum sunt în afara drumului”, am subliniat eu. „Tu și prietena ta poți merge la o minge.”

A râs, ținându-mi privirea. — Am o idee mai bună, spuse el, dându-mi o palmă în coapsă. „Hai să mergem în oraș.”

Și apoi s-a întins în jos, apucându-mă de glezne și trăgându-mă la capătul patului.

"Ce?" Am alunecat peste cearșaf, căzând pe spate. "Nu!"

Dar protestul meu a căzut în urechi surde. M-a tras în sus, iar inima mi s-a prins în gât când m-a aruncat peste umărul lui, iar întreaga mea lume s-a întors pe dos când am atârnat la mai mult de 6 metri de pământ.

"Nu po i!" M-am lovit, făcându-l să se împiedice. „Nici măcar nu sunt îmbrăcat!”

"Iisus Hristos!" lătră el căzând în noptieră. Mi-am întins mâinile spre perete pentru a nu cădea.

„Știi, m-am săturat să le spun nemernicilor să mă lase”, i-am spus.

„Deci, nu. Știi că vrei să mergi.”

Ceva mi-a căzut pe spate și m-am apucat de el, văzând mâneca lui hanorac pe care trebuie să-l fi luat de undeva.

A început să meargă, iar eu m-am îndepărtat mai mult de pat, noptiere și dormitor.

"Fii serios omule." m-am scâncit, umărul lui înfipându-mi în stomac. „Damon nu-i va plăcea.”

„Nu va ști.”

Da, o va face! Fratele meu ar fi acolo unde erau ei. Cum să nu mă vadă?

Și-a înfășurat strâns brațele în jurul coapselor mele, iar eu am încetat să mă lupt de îndată ce a început să coboare scările. Nu am vrut să mă lase.

S-a oprit și am simțit un curent de aer pe picioarele mele când a deschis ușa de jos.

„Serios”, am implorat eu. „Nu vreau să merg. Damon m-ar ucide dacă m-ar găsi din nou cu Kai.

Dar pur și simplu m-a ignorat.

"Haide!" Am țipat, lovind cu piciorul și lovindu-l pe spate. „Nu fi nemernic! Oricum nu vreau să-l văd. Neamul abia s-a luptat când am plecat, nu era suficient de bărbat încât să vină singur pentru mine, nu?

Machine Translated by Google

O lovitură m-a lovit în fund și am țipat. Arsura s-a extins, făcându-mă să tresar.

A mers pe scări și am văzut ușa dormitorului tatălui meu deschizându-se, lumina revărsându-se pe holul întunecat.

"Ce naiba se intampla?" A ieșit afară, întâlnindu-se imediat pe mine ochii în timp ce atârnam cu capul în jos și îmi răsuceam capul să-l văd.

„Gabriel.” Am gâfâit când Michael s-a oprit. Tocmai a intrat în camera lui Damon. Nu vreau să merg cu el.”

Tatăl meu doar și-a arcuit o sprânceană, dar l-am pierdut din vedere când Michael s-a întors spre el.

A fost liniște și am rămas încremenit, așteptând ca Michael să mă lase jos.

Dar nu a făcut-o.

În schimb, tatăl meu a vorbit. — Porțile se închid pentru noapte, îl informă el pe Michael. „O scoți din casa asta, nu o poți aduce înapoi până în zori.”

Mi-am strâns ochii, frustrarea mi-a fiert sângele. Nu am fost surprins. Ce mă așteptam să spună când un tip pe jumătate gol se strecoară în casa lui pentru a-și răpi fiica?

Absolut nimic.

Am auzit ușa închizându-se din nou, iar Michael s-a răsucit, coborând scările în timp ce trupul lui tremura de râs.

„Tată model, ăla.” Mi-a strâns partea din spate a coapsei. "Cred de fapt, vei fi mai în siguranță cu mine.”

Am coborât scările, iar el a deschis ușa din față, ieșind.

„Ascultă”, am spus, văzând aleea în timp ce părul îmi bloca restul vederii. „Nu pot să merg cu tine. E deja destul de supărat.”

„Ți-am spus, nu va ști că ești acolo.”

Și apoi m-am balansat înapoi în poziție verticală, picioarele mele găsind pământul.

Capul îmi înota de amețeală, dar l-am văzut deschizând ușa din spate a lui G-Class și dintr-o dată, muzică și râsete s-au revărsat. M-am uitat înăuntru, văzând mașina plină de oameni. Pe nimeni pe care l-am recunoscut.

„Fă loc”, a spus Michael cuiva.

Apoi s-a întors și m-a împins pe scaun. „Ty, dă-i fața”, a spus el cuiva și ușa s-a trântit în urma mea.

M-am uitat în jur, găsind oameni îngrămădiți pe bancheta din spate, fete pe poale, în timp ce partea din față avea două corpuri care împart scaunul pasagerului. Michael s-a mutat

Machine Translated by Google

în jurul părții din față a mașinii, îndreptându-se spre partea șoferului. Oamenii s-au uitat la mine, dar zâmbeau și încă își continuau conversațiile.

Deja beat, aș presupune.

Michael s-a urcat în mașină, aruncându-și cămașa și hanoracul pe oamenii din dreapta lui și a pornit mașina.

Și apoi o fată a fost pe mine.

Am tras aer în piept, ridicând privirea în timp ce ea se întindea pe mine. Era în pantaloni scurți, dar purta și o geacă de piele maro, cizme și o eșarfă. Fața ei era vopsită ca un craniu de zahăr. Negru își întindea ochii și avea modele frumoase de flori peste tâmplă.

Ce făcea ea?

Ridicând un fel de pană spongioasă, a tamponat-o în niște machiaj alb și a venit la mine.

M-am dat înapoi. "Ce faci?" am strigat la radio în zgomot Salvează-te pe fundal.

— Ea te deghizează, spuse Michael în timp ce își punea mașina în mașină și ocoli aleea, coborând spre poartă. "Coopera."

Ea a zâmbit, buzele ei visinii întinzându-se pentru a dezvălui dinții alb sidefat. Aplecându-se, a început să mă machieze din nou.

— E aproape miezul nop ii, opti ea emo ionată. „Dia de la Muertos”.

Ziua morților? A durat de la Halloween până după All Saints Prima noiembrie, știam, dar de ce...

Oh, machiajul. M-a lovit de ce purta vopsea de față și ce îmi făcea.

Și lumânările din cimitir, de asemenea.

Nu știam prea multe despre vacanță în afară de o paradă pe care o văzusem în copilărie în Meridian City.

"Ti-e frig?" a întrebat Michael, iar următorul lucru pe care l-am știut, un hanorac a venit zburând în spate.

L-am smuls. Minunat. Tot ce aveam pe mine erau boxeri subțiri și un tricou.

Și apoi și furgonetele mele s-au prăbușit înapoi la mine. Mi-a prins pantofii? Am tras în grabă totul, simțindu-mă imediat mai cald.

"Unde mergem?" Mi-am pus părul după urechi, făcându-i lui Ty să lucreze mai ușor.

Ochii ei străluceau. "V-a i ascunselea."

Machine Translated by Google

Burdufurile și uralele mi-au lovit instantaneu urechile când Michael a deschis ușile duble către Papa.

A durat mai puțin de patruzeci și cinci de minute pentru a ajunge în Meridian City, străzi tot drumul de la satul nostru de pe litoral până la metropola plină de viață era acum întuneric și liniștit pentru seară.

Cel puțin treizeci de oameni stăteau în hol în timp ce mă uitam în jur și mi-am tras instinctiv gluga – sau gluga lui Michael – îngrijorat că vopseaua de față nu era suficientă pentru a mă deghiza. Grupuri de adolescenți erau împrăștiate printre coloane negre care se întindeau până la tavanul întunecat și înalt, cu lucrări de lemn ornamentate și candelabre de cristal. Câțiva s-au așezat pe canapele și scaune cu perne sau au stat lângă ferestrele mari, cu draperii albe frumoase și plante înalte în ghivece și copaci din apropiere.

Nu mai fusesem niciodată aici. Tatăl nostru a găsit rareori un motiv să ne aducă — sau Damon, oricum — la oraș. Știam totuși că era în pericol de a se închide. Stadionul care trebuia construit cu ani în urmă nu s-a întâmplat niciodată, iar afacerile au avut de suferit. Era într-adevăr păcat că era atât de gol și neapreciat pentru măreția sa.

Un braț s-a prins în jurul gâtului meu și l-am văzut pe Michael stând lângă mine. Încă mai avea cămașa jos.

— Ai picioare drăguțe, spuse el, privind în jurul holului. „S-ar putea să fii în siguranță de Damon în acest moment, dar să nu crezi că ești în siguranță de ceilalți noi.”

Apoi s-a uitat la mine cu o provocare în ochi.

„Și să nu crezi că nu știu să am grijă de mine”, am replicat eu. „Eu nu te deranjează să lovești o fată.”

Buzele i s-au desfășurat larg și a râs pe sub răsuflare. Michael nu părea un tip care dădea vreodată multe, dar am simțit o strângere de mândrie că părea să mă găsească amuzant, cel puțin.

Toată lumea s-a învârtit, fata care mă machiase luându-mă de mână și târându-mă spre lifturi. Michael și alți câțiva l-au urmat.

„Jocul este”, a spus fata, „o încrucișare între Hide and Seek și Seven Minutes in Heaven”.

Șapte minute în rai? Am gemut în interior. Am jucat deja asta în seara asta.

„Te ascunzi și, dacă ești găsit”, a continuat ea, „tu și el poți avea câteva minute singuri.”

Machine Translated by Google

„Și dacă nu vreau să joc?”

„De ce nu ai face-o?” Michael a apăsat butonul pentru etajul al treisprezecelea și ușile au început să se închidă. "Este distractiv."

Da, distracție. Îmi spui că fratele meu joacă asta doar cu speranța simți o senzație într-un dulap întunecat? Fie au mințit, fie au acoperit foarte mult acest joc de dragul meu. Nu eram interesat de asta.

„Câți „căutători” sunt?” M-am uitat înapoi la fată, ignorând-o pe Michael.

Ea a ridicat din umeri. „Una pentru fiecare dintre noi. Uneori mai mult.”

Mai mult?

Liftul a urcat, dar stomacul meu se scufunda. Frisoanele se răspândesc picioarele și gura mi s-au uscat.

Apoi Michael s-a aplecat la urechea mea, șoptind: „Nu vrei ca Kai să găsească pe altcineva, nu-i așa?”

Buzele mi-au tremurat cu un mic mârâit. „Nu există nicio garanție că mă va găsi .”

— Atunci asigură-te că o face.

Mi-am lins buzele, gustând imediat rujul cireș negru pe care îl pictase fata. Ea mi-a eliberat mâna când ușile s-au deschis și am privit cum toată lumea trecea pe lângă mine, ieșind din lift.

Dar mi-am făcut pașii încet.

Holul era întunecat și zgomotos, un cântec abraziv al Fabricii de frică mârâia peste vorbărie și mi-am strâns pumnii, simțindu-mă brusc nervos. Nu voiam să intru într-o situație din care nu puteam scăpa. De fapt, m-aș simți puțin mai confortabil cu David aici.

Am râs în sinea mea de ironie.

I-am urmărit pe toată lumea în timp ce mergeau pe hol, care era plin cu mai mulți oameni și ușile camerei larg deschise, așa era un spațiu comun mare.

Aplicele de perete străluceau cu o lumină slabă, dar candelabrele deasupra capului erau stinse, așa că dădeau podelei o senzație bântuitoare, asemănătoare unei peșteri. Am coborât pe lângă uși deschise, muzică venea din fiecare cameră și părea mai mult un dormitor decât un hotel. Probabil că au cumpărat întreg etajul.

Adolescenți mascați intrau și ieșeau din camere întunecate luminate doar de lumina lumânărilor, iar eu m-am uitat într-o cameră, văzând câțiva dansând încet și încălziți. Două fete se făceau, mâinile peste tot, iar o altă fată se călărea pe un tip pe un scaun.

Machine Translated by Google

Dacă fratele meu m-ar vedea, l-aș da vina pe Michael. A fost vina lui că am fost aici.

„Bine!” a strigat cineva, iar eu am ridicat privirea. Will stătea deasupra unui mai răcoare în afara unei camere, privind înainte și înapoi pe hol.

Au început să se adune vreo duzină de oameni, iar eu am ținut gluga sus și capul în jos. Nu-l văzusem încă pe Kai, dar Michael era încă lângă mine, așa că m-am simțit mai puțin în siguranță. Am simțit mirosul room service-ului ieșind din camera din dreapta mea și m-a lovit un foame. N-am mai mâncat de când... pâinea și supa în după-amiaza asta?

„Pentru a menține acest lucru funcțional, îl vom limita la camerele 1312 până la 1322”, a instruit Will. „Doamnelor, știți exercițiul. Găsește o ascunzătoare în oricare dintre acele camere și fă-o una bună. Poți schimba ascunzătoarele, dar dacă ești prins în tranzit, ești prins.” Fața lui era împodobită cu un zâmbet înțelegător în timp ce se uita în jur la băieți, avertizându-i. „Și dacă ți se spune să dai înapoi, te dai înapoi.”

Câteva chicoteli s-au auzit prin zonă și am făcut imediat un pas înapoi. Unde era Kai? Dacă el nu se juca, atunci nu voiam. Și pentru numele lui Hristos, dacă fratele meu ar fi fost cel care m-a găsit.

Deci, ce să fac? Găsiți un loc sigur în care să vă plimbați până se termină rahatul sau mergeți acum și găsiți cea mai bună ascunzătoare?

Și apoi am văzut o siluetă întunecată ieșind dintr-una dintre camerele din spatele lui Will și se apropie încet. În timp ce strălucirea aplicei cădea peste masca lui, am vrut să fie argintie.

Dar era negru și vena din gât a început să-mi palpească. A fost a mea a fratelui. Mi-am lăsat din nou ochii în jos.

„Ai un minut să te ascunzi”, a spus Will, apoi s-a uitat la băieți, „și apoi ai cincisprezece minute să te închizi într-un dulap cu prietena prietenului tău dacă îl bătuți la ea”. Râsetul a explodat, în urma unor strigăte. „Când toată lumea aude acest corn”, ridică el un corn de ceață, „s-a trecut timpul și tu ieși.”

I-a aruncat cornul unui copil din apropiere, probabil un om de clasă inferioară pe care l-au prins să-și facă treaba de rahat, în timp ce Will a sărit de pe frigider și și-a tras masca peste față. Am bănuit că se juca și el.

Am început să merg cu spatele, făcând pas după pas. Nu aveam de gând să fac doar Stai aici și lasă-l pe Damon să mă vadă, dar nici eu nu aveam de gând să fiu găsit. Știam ascunzătoarea perfectă.

"Gata?" strigă Will. "A stabilit?"

Machine Translated by Google

M-am uitat în dreapta mea, văzând camera 1332. Un pic mai departe.

„Annnnnnd... du-te!” strigă Will.

Nu am așteptat să văd ce face altcineva. Întorcându-mă, am alergat pe holul întunecat, auzind râsete și țipete în spatele meu, în timp ce am alergat la 1312, am împins ușa și mi-am biciuit rapid capul de la stânga la dreapta pentru a vedea dacă era cineva aici.

Dar era gol. Da.

Simțind vibrațiile celorlalte fete alergând pe hol, am alergat spre pat și m-am urcat ușor deasupra, pășind în spatele celor trei rânduri de perne moi și răcoroase sprijinite de tăblia patului. Ținând pernele în sus și ținându-le pe loc cu o mână, m-am alunecat în spatele lor, întinzându-mă pe vârful patului, cu spatele la tăblie. M-am scufundat în spatele pernelor, întinzând rapid mâna și simțindu-le ca să mă asigur că încă stăteau sprijinite, fără să mă dezvăluie.

Inima mi-a bătut în viteză, iar plămânii mi s-au părut că devin mai mici. Abia puteam să respir de frică. Totuși, nu eram atât de sigur că îmi era frică. A fost doar goana.

Dar știam că am o ascunzătoare bună. Era la vedere.

Într-o dimineață, când eram mai tânăr, m-am trezit cu Damon într-o criză. Cumva, în timpul nopții, fusesem îngropat înapoi în perne și eram încă destul de mic la treisprezece ani. Slab. Se trezise în dimineața aceea și nu mă văzuse în pat, oricât de mare era. A crezut că m-am trezit deja.
Cu toate acestea, când a coborât și nu m-a găsit, a căutat casa și terenul, sunând după mine.

Când m-am trezit cu toată zarva și m-am târât afară de unde
Dorisem tot timpul chiar sub nasul lui, nu era fericit.

Cred că a fost puțin speriat în ziua aceea. De asemenea, mi-am dat seama că i-ar putea păsa de mine.

Am auzit ușa deschizându-se brusc și lovind în perete, urmate de chicoteli. M-am încordat, oprindu-mi respirația.

„În spatele draperiilor!” strigă o fată în oaptă. „O să văd dacă pot încăpea în cabinet.”

A urmat un alt țipăit și am auzit târâituri, scârțâitul unei balamale și o bufnitură. Muzica încă plutea printre pereți ca un ecou subteran și am strâns perna de lângă mine, încercând să-mi opresc tremurul.

Și apoi am auzit-o. Urle de undeva departe.

Machine Translated by Google

Și apoi a fost un tunet. Ca și pașii grei ai unei duzini de tipi care se încarcă pe hol.

Am închis ochii. Cinci camere. Dacă nu dărâma acest loc, nu m-ar găsi.

Ușile s-au trântit de pereți, părând că ar fi fost deschise cu piciorul, și voci profunde strigau, dar nu le-am putut deslușI batjocurile. S-au deschis mai multe uși, fiecare sună mai aproape decât ultima până în cele din urmă...

Ușa camerei mele a fost deschisă, clanța lovindu-se din nou de perete și am tresărit de frică. Sângele mi-a curățat și am înghețat.

„Ieși afară, vino afară, oriunde te-ai afla”, o tachina o voce lină.

Și am auzit un chicot de undeva în cameră.

Asta e. Condu-l la tine. Trebuia să rămân aici până când i-au găsit pe ceilalți și s-au ocupat să facă tot ce voiau ei.

Pe hol au venit diverse sunete, precum și un țipăit de la unii fata in alta camera. Cineva fusese găsit.

„Intră în dulap”, a spus altcineva.

Erau doi aici.

Am stat cât se poate de nemișcat, dar apoi am auzit un târâit și mi-am antrenat urechile, ascultând.

"Nu!" Una dintre fete a râs. Inelele de pe perdea au alunecat în jos tijă și știam că unul dintre băieți o găsise pe fata în draperii.

— Enervează-te, se răsti ea. „Nu mă încurc cu juniorii.”

„Ei bine, noroc pentru tine”, a răspuns el, „îmi plac femeile în vârstă”.

Am auzit o batjocură din partea ei și un chicotit din partea lui.

„Este o fată în cabinet. Du-te după ea”, i-a spus ea.

Tocmai atunci, lemnul a lovit lemnul și a sunat ca mânerul de metal al unui clătinând cabinetul. "Că ea!" Cred că cealaltă fată care se ascundea în cabinet a exclamat.

„Hei, mulțumesc”, a spus celălalt tip. Am mai auzit câteva târâituri și protestând, o ușă trântind (în baie?), și apoi pași.

A urmat tăcerea, iar apoi vocea fetei care se ascunsese în draperii a vorbit. „Nu spune nimănui despre asta.” Patul s-a scufundat sub mine și m-am zvârlit una în alta, cu ochii mari de alarmă.

„Nu-ți face griji”, îi spuse el. „Vrei să spui tuturor despre asta.”

Și i-am simțit pe amândoi mișcându-se și mișcându-se pe pat.

M-am ținut de perne, încercând să mă asigur că mă acoperă, ca au început să meargă la asta. Respirație grea, rostogolire constantă, săruturi și a

Machine Translated by Google

câteva gemete din partea ei, apoi brusc tăblia a lovit peretele.

Iisus! Pentru o fată care nu se încurcă cu studenții, cu siguranță dădea totul.

Corpul meu s-a legănat înainte și înapoi și mi-a clătinat din cap. Nu am putut sta aici în timp ce făceau sex.

Întorcându-mă pe burtă, mi-am înfipt coatele în pat și m-am tras pe o parte, alunecând pe podea. M-am ghemuit pe covor, nemișcat pentru o clipă și ascultând gemetele și săruturile lor.

Tot mergea.

Nu m-au observat.

Târându-mă în jurul patului, m-am îndreptat spre u ă să văd dacă holul era liber. Toată lumea trebuia să fi fost descoperită până acum.

Dar chiar atunci ușa camerei de hotel s-a deschis din nou, iar un tip tânăr, masca i s-a împins în sus pe cap, imediat m-a zărit.

„Ei bine, bine.”

Oh, la naiba, nu.

M-am împins în picioare și am trecut pe lângă el, alergând pe hol.

Și chiar în brațele altcuiva.

Am țipat, mi-am tras mâna înapoi, mi-am strâns pumnul și l-am lovit pe tip chiar în fața măștii lui.

S-a împiedicat înapoi. „La naiba!”

Scoțându-și masca, l-a lăsat să cadă pe podea și l-a prins de nas cu ambele mâini.

Will Grayson.

M-am dat înapoi, păstrându-mi distanța. Dar îmi cam venea să râd. Acești oameni m-au prins toată noaptea. Era doar o chestiune de timp.

Câteva hohote de hohote au umplut sala, iar Will și-a tras mâinile pentru a verifica dacă există sânge.

— Nu po i să o iei, omule? a strigat cineva.

Oamenii au râs, dar eu am rămas cu ochii pe el, gata. Nu eram prins.

„Ei bine, ce vrei să fac?” Își întinse mâinile, certându-se cu prietenii săi. „Nu pot să o lovesc la spate!”

„Nu, nu poți, nu?” L-am încurajat.

Și mulțimea s-a sălbatic.

El a clătinat din cap spre mine. „Păcat mic.”

Machine Translated by Google

Și am zâmbit chiar dacă mâinile îmi tremurau. Asta a fost mai mult confortabil pentru mine. Eram obișnuit cu locuințe dure cu băieți.

Dar el a înaintat cu pași centimetri, amenințând: „O să te bag într-un dulap pentru asta”.

„Nu dacă nu mă poți prinde.” Apoi am tras respirația și am făcut un pas înainte, lansându-mi pumnul spre fața lui, dar el l-a doborât. Mi-am tras rapid palma stângă în sus sub maxilarul lui, trimițându-i capul smucind înapoi.

Oh, dracu, a funcționat!

S-a împiedicat și a mârâit, apucându-mă de hanorac, trăgându-mă înăuntru, aruncându-mă peste umărul lui. Nu din nou!

„Numai așa poți câștiga, nu?” Am lătrat, zvârcolindu-mă în timp ce trecătorii se tăvăleau de bucurie. „Ii ridici și pe cei cu care te lupți? Sau îți plac oamenii tăi aplecați, nu-i așa?

Râsete au umplut hol, dar apoi am zburat din nou și am țipat, fundul meu izbindu-se în pământ. Ce naiba?

Vântul a fost doborât din mine și am tușit, încercând să respir.

Will a coborât peste mine, împingându-mă pe spate și apucându-mă de încheieturi. M-am luptat, luptându-mi mușchii arși împotriva strângerii lui, dar în cele din urmă mi-a forțat mâinile deasupra capului, ținându-le acolo. Nu eram suficient de puternic. Fecior de curva.

M-am mișcat sub greutatea lui, mulțimea urlând în jurul nostru în timp ce mă ținea de podea.

Will mormăi, cu duhoarea de bere peste tot în respirație, în timp ce se străduia să o facă tine-ma in brate. — Asta îți dorești cu adevărat, nu-i așa, nebun?

„Mănâncă rahat!”

M-am bătut sub el, dar a izbucnit în râs.

Toți râdeau. Fratele meu avea dreptate. Asta a fost întotdeauna transformat în cu femei. Eram redus la a fi pe spate, fără îndoială unde Easy Cheese de aici credea că îmi aparțin.

Am scos un mârâit, aruncându-mi toată greutatea în el și l-am răsturnat. Am dat un pumn, lovindu-l în nas, înainte ca el să mă arunce. Am aterizat pe pământ, iar amândoi ne-am ridicat în picioare, el ținându-se de nas și tresărind.

M-am lansat din nou pentru el.

Machine Translated by Google

Dar cineva mi-a prins hanoracul din spate și un braț mi-a înfășurat talia, ridicându-mă de pe picioare.

„Uau, acolo, Tigru.” Pieptul lat din spatele meu s-a cutremurat în timp ce bărbatul din spatele meu râdea.

Am respirat greu, smucind din cap ca să mă uit.

Am dat față în față cu o mască argintie. Gluga hanoracului lui negru era jos, dar i-am întâlnit ochii în timp ce se uitau la mine și i-au văzut părul întunecat.

Kai.

Privi înainte, smucind bărbia măștii. "Ce naiba faci?"

M-am uitat la Will, cu capul înclinat pe spate, cu degetul sub nas și sângele coborând până la buza de sus. „Îmi dau rahatul afară”, a mormăit el în timp ce vorbăria amuzată a mulțimii ne înconjura. „Ea este o scrapper.”

„Am primit doar lovituri, pentru că m-ai lăsat”, am strigat eu. „Hai să-l terminăm. Pe bune de data asta.”

Will și-a dat ochii peste cap, iar Kai și-a strâns strânsoarea, dar i-am auzit râsul răsuflat în spatele meu.

„Nimeni nu vrea să te vadă rănită, iubito”, a spus Kai, coborându-mi picioarele la pământ și venind să stea lângă mine, uitându-se în jos la mine. "Esti bine?"

Mi-am împins părul după ureche, făcându-mi o pauză când mi-am dat seama că mi-am coborât gluga. M-am uitat de la stânga la dreapta. Te rog, lasă-l pe Damon să nu mă fi văzut aici.

Am tras capota, acoperindu-mă cât mai mult posibil.

„Ești de la altă școală?” întrebă Kai. „Aceasta este o petrecere din Thunder Bay. Ar trebui să fii aici?”

Nu m-a recunoscut.

Machiajul. Uitasem de machiajul pe care îl purtam.

În plus, eram în pijama și hanorac, altfel de haine decât la cimitir.

Am început să dau înapoi.

Cu cât am stat mai mult, cu atât mai mari șanse să fiu descoperit. Era timpul să plec.

— Așteaptă puțin, a spus el, apropiindu-se de mine. „Aceasta este o petrecere privată. Cine e ti tu?"

Privirea mea s-a îndreptat spre oamenii din jurul holului, văzându-i că ne priveau.

Machine Translated by Google

„Pot să-ți spun o plimbare”, a oferit Kai, înaintând încet în timp ce mă dau înapoi. "Ai mașină? Cati ani ai?"

„Kai, dă-i drumul. Haide!" a sunat Will, îndreptându-se în altă cameră.

Am făcut un pas, ținându-i ochii lui Kai și inima bătându-mi cu putere. „Suficient de bătrân pentru a fi văzut și auzit mai rău”, i-am spus.

Și s-a oprit la jumătatea pasului.

O lovitură de fior mi s-a umflat în gât, iar picioarele mi-au ars de dorință a alerga.

S-a uitat la mine, cu pieptul ridicându-se și coborând mai repede. Si-a amintit. Mi-a fost teamă că nu o va face. Poate că visasem mărturisirea azi-dimineață și nu s-a întâmplat niciodată.

Dar și-a înclinat capul și s-a simțit de parcă s-a aranjat.

La dracu.

Am mai făcut un pas înapoi, pe lângă mulțime și am continuat.

„Michael m-a adus aici.” Am înghițit în sec, cu gura atât de uscată. „Nu are nimic de-a face cu tine. Nici nu vreau să fiu aici.”

M-am împiedicat de ceva pe podea, uitându-mă în altă parte pentru a-mi găsi locul și uitându-mă repede înapoi la el. Dar a rămas înrădăcinat în locul lui, privindu-mă.

Nu avea de gând să spună nimic?

Am continuat să dau înapoi, temându-mă să-i întorc spatele.

Și apoi a făcut un pas.

Am tras scurt aer în piept. "Ce faci?"

A mai făcut un pas. „Îți dau un avans”.

Stomacul mi-a sărit. „Dar eu nu... nu am vrut să joc!”

„Oh, te-ai jucat cu mine toată noaptea”, a spus el, cu un mârâit întins voce. "Alerga. Pentru că mă transform într-o persoană foarte diferită când nimeni nu se uită.”

Mi-am pierdut respirația și m-am biciuit, decolând. Holul. Ar fi oameni în hol. Și funcționarii de birou. Am alergat până la capătul holului, pe lângă lift, fără să mă uit înapoi și am trecut prin ușa de ieșire care ducea la casa scărilor.

Lumina puternică m-a orbit și m-am apucat de balustradă în timp ce coboram scările, m-am rotit în jurul balustradei și am sărit în următorul zbor. Am auzit ușa de deasupra închizându-se, dar apoi un gong puternic a răsunat în casa scării și am știut că era sunetul deschiderii din nou.

Machine Translated by Google

M-am înecat cu respirația și am coborât un alt zbor, sărind scările așa cum am făcut. Dar nu puteam să nu mă uit înapoi. Întorcându-mi capul peste umăr, i-am căutat pantofii sau orice mișcare, dar nimic. Nici măcar zgomotul pașilor făcuți.

Dar apoi, dintr-o dată, a aterizat cu o bufnitură puternică pe cel de aterizare zbor scurt în sus, după ce a sărit peste balustrade și două zboruri.

Și-a îndreptat genunchii îndoiți, stând din nou în picioare, iar ochii lui întunecați m-au străpuns prin masca oribilă. Inima mi s-a blocat în gât și am țipat, coborând mai repede scările și simțindu-l pe mine ca pe hainele pe spate.

Mușchii picioarelor mi-au ars, iar sudoare mi-a acoperit fruntea, dar Doamne, eram entuziasmat.

Am vrut să mă prindă.

Lansându-mă în jos, în jos, în jos, pe scări, îi auzeam săriturile apropiindu-se din ce în ce mai mult. Dar nu m-am uitat înapoi. Nu am vrut să-l văd venind. Am vrut doar să simt asta. Simt-i brațele în jurul meu și pericolul stăpânește, forțându-mă să-l înfrunt.

Am tras respirații scurte și superficiale, fiecare centimetru din pielea mea disperată să fiu apucat, stors, sărutat, mușcat și supt. Doamne, ce mi-a făcut?

Ajungând în hol, am deschis ușa, văzând negru cu coada ochiului și zâmbind, aproape delirând, pentru că eram atât de speriat că era al naibii de aproape chiar în spatele meu.

Am fugit pe ușă, în hol și m-am uitat în jur, văzând câțiva rătăciți care încă stăteau în jurul hotelului slab luminat. Niciun func ionar nu stătea în spatele biroului, iar eu m-am răsucit, fără să văd niciun agent de securitate sau îngrijitor sau pe nimeni. Nu că plănuiam să alerg după ajutor, dar am presupus că ceea ce va face sau nu Kai depindea de cine urmărea.

Întorcându-mă, m-am împiedicat înapoi, privind ușa și peretele alb al casei scării vizibile prin fereastra mică dreptunghiulară devenind brusc neagră în timp ce forma lui o acoperea.

O căldură furioasă mi-a ars în burtă și m-am oprit să mai respir în timp ce el am deschis ușa și am pășit, privindu-mi ochii.

Părea mult mai mare acum. Era deja înalt, dar îmi era frică, iar frica m-a făcut să-i evaluez dimensiunea cu a mea. Probabil că și-ar putea înfășura brațele în jurul meu de aproape două ori.

Fă-o, l -am îndrăznit cu ochii mei. Fusese o zi al naibii de lungă și eram atât de obosită, dar focul îmi curgea prin vene, fără să mă facă să mă simt mai mult

Machine Translated by Google

în via ă. Am vrut să văd tot ce era făcut. Kai Mori tăcut, meditativ, stoic și rezervat. Haide. La naiba cu mine.

Mi-am scos limba afară, lingându-mi buzele și gustând transpirația de pe piele.

Și a fugit, grăbindu-mă.

M-am gâfâit, învârtindu-mă și alergând spre primele uși pe care le-am văzut. Am ignorat atenția pe care o atrasesem de la oamenii care stăteau în hol și am deschis ușa, grăbindu-mă.

S-a trântit în spatele meu și m-am repezit prin sala de bal și m-am grăbit în spatele unui set de draperii negre, exact când ușa se deschise din nou.

Mi-am prins mâna peste gură, disperată după aer, dar nu m-am putut opri din gâfâit. Era prea tare. Ușa s-a închis din nou și nu am mai auzit nimic, inima îmi bătea atât de tare în urechi. Era în cameră?

A cedat?

Voiam să mă găsească, adrenalina din urmărire încălzindu-mi sângele, dar și eu eram atât de speriat.

— Simți asta, nu-i așa? strigă el.

Am închis ochii, tremurând incontrolabil.

„Sunt deja în tine.”

Clitorisul mi-a pulsat, dureros și m-am întins în jos, ținându-mă între picioare. Oh Doamne.

„Știu că ești aici”, a continuat el. „Văd draperiile mișcându-se.”

Mâinile mi-au căzut, aterizând pe scaunul de la fereastră în spatele meu, când am căzut înapoi și se uita la pânza neagră din fața mea.

„Vreau ceva care nu este al meu”, a mârâit el și am știut că era chiar acolo. „Dar nu suntem aici, nu?”

Ce?

„Noi nu existăm și asta nu se întâmplă”, mi-a spus el.

Mi-am mu cat buza ca să nu zâmbesc. Damon nu ar ști niciodată și ce nu știa că nu mă va răni.

„Nu suntem aici”, i-am șoptit înapoi, urmându-i exemplul.

Și apoi draperiile s-au deschis, iar el a venit la mine, și-a dat masca și m-a prins de ceafă și m-a tras înăuntru.

Am scâncit, gura mea izbindu-mi de a lui și, deodată, era peste tot. Strângându-mă de gât, o mână strângându-mă de fund, brațele mele în jurul gâtului lui și talia lui îngustă apăsând dureros puternic între coapsele mele, m-am străduit să mă apropii. L-am vrut peste tot. Gura lui a acoperit-o pe a mea și

Machine Translated by Google

ne-am sărutat, mergând din greu și repede, mâncându-ne de vii. Avea gust de tot ce aș avea nevoie vreodată.

I-am mu cat buza, trăgând-o între din i în timp ce bâjbâiam cu catarama curelei lui.

„Te vreau doar pe tine”, i-am respirat peste gura, buzele noastre moi batjocorindu-se una pe cealaltă. „Nu este așa cu el. Eu vorbesc doar cu tine.”

M-a împins înapoi, mi-a împins în sus hanoracul și cămașa și a început să mă sugă sânul în timp ce se cuibărea între picioarele mele, măcinat cu forța.

Am închis ochii, gemând. Focul a înflorit pe mamelonul meu și s-a extins peste pielea mea. Oh Doamne.

— Nu vorbim acum, a zis el, trecând la celălalt.

Limba lui era atât de fierbinte și a aprins un foc între picioarele mele.

Blugii s-au deschis, m-a măcinat și mi-am rostogolit șoldurile pentru a-l întâlni din nou și din nou. Creasta groasă de sub slip lui mi-a tachinat clitorisul și în timp ce se freca peste el din nou și din nou.

Am strigat, iar el mi-a pus o mână pe gură, făcându-mă uscat în timp ce s-a aplecat și m-a mușcat urechea.

„Pot să simt asta”, a șoptit el, cu cealaltă mână prinzându-mă de șold. "Tu vrei eu, nu? Vrei asta?"

Am dat din cap, mârâind, transpirat și frecându-mă mai tare, încercând să-mi urmăresc orgasm care creștea.

„Voi deschide aceste picioare pe furiș și o să te trag în fiecare colț în care pot să te bag.”

Gemund din nou, mi-am întors capul și i-am smuls gura, atât de foame. Cuvintele lui. Doamne, cuvintele lui. „La dracu-mă,” am răsuflat.

„Alungă-mă, fură-mă și dă-mă dracului. Ascunde-mă, nu-mi pasă.”

M-a prins pe ceafă, m-a tras în pieptul lui și m-a tras mai tare, amândoi gâfâind și mormăind și în cele din urmă sărutându-ne când am venit amândoi. Un curent electric s-a zguduit și s-a răspândit pe picioarele mele, păsărica mea atât de caldă pe măsură ce m-am udat.

— Al meu, gemu el.

Mi-am strecurat mâinile sub hanoracul lui, simțindu-i spatele ud și mi-am îngropat fața în pieptul lui, când orgasmul a dispărut, iar inima mi-a pulsat în mine.

urechile.

Am rămas acolo, nemișcați și fierbinți, dar neputând să ne mișcăm. Mi-am agățat picioarele de spatele lui și pur și simplu am respirat în timp ce secundele s-au transformat într-un minut

Machine Translated by Google

iar un minut s-a transformat în două.

Degetele lui mi-au trecut prin păr și mi-a forțat capul pe spate și ochii în sus în timp ce s-a aplecat și m-a sărutat ușor. Adânc, lung și încet, l-aș putea sărut pentru totdeauna.

„Ne întâlnim mâine la Clopotniță”, mi-a spus el.

Dar am clătinat din cap. „Nu pot atât de curând. Voi fi închis.”

„Nu aștept.” S-a aplecat să-mi sărute o urmă la ureche în timp ce a întins mâna între picioarele mele pentru a mă freca. „Fie găsești o cale de ieșire, fie găsesc eu o cale de intrare. Nu mă deranjează să fac asta în spatele unui alt set de draperii dacă trebuie.” Și apoi și-a strecurat mâna pe partea din față a pantalonilor mei de somn și vârfurile degetelor în mine.

— Ah, m-am răscolit înapoi. Doare.

Dar și eu am tremurat. Mai erau atât de multe de simțit.

„Îmi place să te urmăresc”, a spus el, cu un zâmbet pe buze. „Îmi place preludiul nostru.”

Am dat din cap. "Și mie îmi place."

— Ascunde-te cu mine, atunci?

Ascunde de fratele meu? Să te ascunzi de David, Lev și Ilia și să te strecori cu Kai?

Am dat din nou din cap. "Bine."

M-a sărutat și, deși știam că nu suntem realiști – să ne ascundem unul pe celălalt nu va dura – nu m-am putut abține să nu fiu entuziasmat de promisiunea unor momente mai furate. Am vrut doar să fiu cu el. Am vrut să-l simt.

Pierdut în buzele lui, nu am observat muzica la început. Un strop de picături de ploaie de jur împrejur și aproape că m-am uitat pe fereastră să văd dacă ploua, dar apoi am auzit melodia urmând repede. În tăcerea sălii de bal atârnau notele înalte zgâiind ale unui xilofon sau ale unui asemenea instrument care suna ca un cântec de leagăn bântuit.

Ne-am oprit amândoi și ne-am uitat în sus și apoi în jur.

Și nu-mi venea să cred ce vedeam. Deodată, o femeie frumoasă a ieșit învârtindu-se din jurul scenei, pe ringul de dans, papucii ei de balet negri și-au șiret picioarele albe, dar puternice, fantomatice, în timp ce părul ei de la miezul nopții dansa în jurul ei. Ea a pășit și s-a învârtit ca un vis după melodia ciudată, costumul ei negru zdrențuit, dar elegant, ca o lebădă în jurul ei, împodobit cu pene și sclipici. Era ca de vis.

„Vezi ce văd eu?” opti Kai.

Machine Translated by Google

„Da”, am răspuns, incapabil să-mi desprind ochii. „Este femeia care dansează.”

Machine Translated by Google

Kai

Prezent

„Hei, puștiule”, l-am sunat pe Banks în timp ce trecea pe lângă ușa biroului. „Vino aici un minut.”

Ea se opri, ezitând înainte de a intra. I-am luat hainele, toate uscate și pe spate pe corp, acoperind din nou fiecare centimetru posibil de piele. Abia aștepta să scoată lucrurile lui Alex, nu-i așa?

Am stat în spatele biroului și am luat un set de chei de pe un inel, aruncându-le prin cameră.

I-a prins, studiindu-i. "Ce sunt acestea?"

„Cheile pentru dojo. În cazul în care am nevoie să ridic ceva, să las ceva... Mai sunt și dușurile, pătuțurile de sus, spălătoria, mâncarea în bucătăria personalului... Am plecat, îndesând chitanțele lunii într-un dosar din sertar. „Vino și pleacă după cum vrei.”

„Am un duș, un pat și unde să spăl rufele.”

Mi-am ridicat privirea, întâlnindu-mă cu ochii ei încăpățânați și deloc surprinsă de cât de deșteaptă era. Da bine. Poate că lăsam un indiciu nu atât de subtil.

Dar am suflat dacă am oprit. „Nu spun că nu. Ai nevoie de chei ca parte a slujba ta. Nu este complicat.”

„De unde știi că nu te voi înșela?”

Am închis sertarul, un zâmbet trăgându-mi gura în timp ce mă ridicam drept. „Pentru că sunt un mare judecător al caracterului și hoții mărunte nu mi se par stilul tău”, i-am spus.

S-ar putea să aibă nevoie de cheile în cazul în care ar fi trebuit să intre aici cât timp a fost închisă, dar și suspiciunile ei inițiale erau corecte. Gabriel a lăsat-o să trăiască ca un șobolan – asta era evident în ținuta ei – și încă nu eram sigură cum era situația ei de viață. Ea a spus că locuiește în oraș, dar eu nu puteam

Machine Translated by Google

imaginează-ți că reședința ei era cel puțin sigură sau drăguță. Voiam să mă asigur că are altă opțiune dacă o vrea. Dojo-ul era sigur, curat și ea avea tot ce avea nevoie aici.

Cu excepția unei mașini. Ar trebui să mă asigur că are una, ca să nu fie prinsă în ploaie, așa cum a făcut azi dimineață.

Ea băgă cheile în buzunar și se întoarse să plece.

„Hainele sunt uscate, văd.” Mi-am lăsat ochii să cadă pe spatele picioarelor ei – picioare pe care le văzusem o singură dată pielea.

— Mai am niște prevederi pentru contractul pe care îl poți lua lui Gabriel. i-am spus, dresindu-mi glasul. "E pe masa."

Ea se apropie și apucă plicul, ținându-l lângă ea.
"Altceva?"

Nu, nu chiar.

Dar nici nu voiam să plece încă.

"Da." Mi-am băgat pixul în suport și mi-am ridicat ochii spre ea. "Nu indiferent cum te acoperi, nu este niciodată suficient. Esti frumoasa."

Se încruntă, apoi se întoarse pe călcâie și se îndreptă pe ușa biroului cât de repede a putut.

Am clătinat din cap, zâmbind în sinea mea. Cea mai încăpățânată femeie pe care am întâlnit-o vreodată în viața mea.

Alex traversă pragul deschis, îndreptându-se pe hol.

„Alex?” Am sunat, întorcându-mă și plimbându-mă din nou în jurul biroului meu.

Ea a intrat în cameră, cu un prosop alb pe umăr și transpirație sclipind pe piept.

Mi-am săpat în portofel și am scos un card negru. „Ia-l pe Banks la cumpărături în următoarele două zile, i-am spus, înmânând cardul de credit. „Se apropie petrecerea lui Will și va avea nevoie de ceva de îmbrăcat.”

Expresia ei nerăbdătoare deveni încântată când smulse cardul de credit.

„Sunt un personal shopper?” întrebă ea jucăușă. „Hoo-yah.”

„Facturați-mi pentru timpul dvs.”

„Eh.” Ea a ridicat din umeri. „Tratează-mă și cu o ținută și o vom numi chiar.”

Se întoarse și se îndreptă spre u ă.

„Alex?” Am sunat. „Ia-i și ei niște haine. Doar haine de zi cu zi, obișnuite.”

— Și dacă ea se luptă?

Machine Translated by Google

Am stins lampa de birou și m-am îndreptat spre u ă. „Atunci cumpără tot ce vrei ca ea să poarte. Va avea câteva opțiuni dacă va decide vreodată să-și scoată bățul din fund.”

Am deschis ușa mai larg, ieșind amândoi.

„Cât pot cheltui?” ea a intrebat.

„Te sun când alertele text încep să mă sperie.”

Am înfășurat o bandă de cauciuc în jurul tuturor plicurilor și mi-am apucat geanta. Era după șase și, deși încă mai aveam un flux constant de oameni care intra și ieșeau, am terminat.

Will nu a ajutat, Rika era ocupată fie să predea cursuri, fie să meargă la școală, iar Michael era aproape constant plecat. Eram singurul care nu avea absolut nimic altceva de-a face cu ziua lui.

Nu că m-ar deranja. Mi-a plăcut ce am făcut aici și unde luam celelalte interese imobiliare ale noastre, dar am vrut să trec la Papa. De data asta, singur.

Întinzându-i Carolinei teancul de salarii, ca să le poată distribui, i-am făcut cu mâna noapte bună și am ieșit pe ușa din față.

Norii se profilau, rostogolindu-se peste orașul întunecat ca un potop de valuri oceanice și era neobișnuit de cald. Fierbinte, chiar. Am simțit mirosul de gudron pe străzi.

Mi-a sunat telefonul și l-am scos din buzunarul blugilor în timp ce mi-am deblocat ușa mașinii și a deschis-o.

"Buna ziua?"

Aruncându-mi geanta în mașină, am luat telefonul cu cealaltă mână și mi-am schimbat urechile.

Linia era tăcută.

"Buna ziua?" am întrebat din nou.

Și apoi vocea a spus: „Te-ai tras cu ea încă?”

Mi-am ridicat bărbia, coloana vertebrală s-a îndreptat. Căldura mi-a inundat venele. Damon.

Nu știam ce m-a zguduit la vocea lui. Mereu a făcut-o într-un fel, dar nu îmi dădusem seama până acum. După ce a stat atât de mult fără să aud.

Glacial. Asta a fost. Părea ca vârful unei lame care ți se înfige în piele.

Machine Translated by Google

„Este drăguță când doarme”, mi-a spus el. „Am urmărit atâtea nopți ea lângă mine, dorindu-mi să pot dormi așa.”

Mă durea mâna și mi-am dat seama că aveam pumnul încordat în jurul ușii cadru. Mi-am strâns degetele.

„Este aproape Noaptea Diavolului. Câteva zile”, a subliniat el de parcă nu aș fi știut. „Aveți planuri anul acesta?”

Gura mea a rămas închisă. Mi-am ridicat privirea, întorcându-mi încet capul în stânga și în dreapta, căutând vreun semn al lui.

Am tras-o până acum? Am presupus că se referea la Banks. Ceea ce însemna el știa că acum lucrează pentru mine.

„Știi că nu sunt prost.” Nu punea o întrebare, accent pe cuvantul stiu. „Tu mai presus de toată lumea știi asta. Chiar crezi că mă vei găsi la Papa? Crezi că tot locul acela nu este conectat și nu te-aș vedea venind? Că Banks te-ar fi lăsat să intri acolo dacă ar fi crezut pentru o secundă că sunt acolo? Ea va fi mereu a mea.”

Mașinile treceau pe lângă vânt, când vântul fierbinte bătea pe aleea pe unde făcusem eu parcat. O parte din mine a sperat că are dreptate. S-ar putea să mă conducă la el.

— Te-ai plictisit atât de mult, nu-i așa? s-a batjocorit el. „Atât de plictisit, pentru că să mă ai în preajmă ți-a dat o scuză pentru a fi deviantul care erai deja.
Să te întorci în tine și să te uiți foarte bine la acel monstru. Nu ești nobil în spatele ușilor închise, Kai.

"Unde ești?" Am întrebat.

"În jurul."

Mi-am răsucit buzele la răspunsul lui timid.

— Rika e prea mult singură, continuă el. „Cu Michael plecat tot timpul, chiar nu ar fi trebuit să te poziționezi atât de departe de ea peste râu.”

Abia am înregistrat schimbarea de subiect, închizând ochii.

„A dormit aseară în cei mai tentanți chiloți albi de mătase.” Tonul lui era aproape încrezător și mi-am simțit mâna strânsă în jurul telefonului. „A fost aproape de nesuportat să privesc un astfel de corp dispărut în acel pat rece singur. Doamne, am vrut să o trag. Cameră întunecată, pe jumătate adormită... s-ar putea să nu fi știut nici măcar diferența.”

El a mințit. La naiba cu mine. Nu avea cum să intre în asta apartament. Michael ar fi fost plecat uneori, dar luase măsuri de precauție semnificative. Securitate crescută, schimbat toate codurile de acces, angajat personal suplimentar... I-a urmărit chiar și telefonul și mașina. ar trebui să simt

Machine Translated by Google

vinovat pentru asta, din moment ce era și prietena mea, dar știam că se va lupta și nu avea rost. Michael avea dreptate. A fost necesar.

Am fost sincer surprins că nu-i etichetase nici bijuteriile, de când Damon nu ar fi luat-o în propria mașină și ar ști să renunțe la telefon.

— Dar trebuie să-mi aștept timpul, spuse Damon cu tristețe. „Am așteptat atât de mult. Nu mă voi grăbi.”

Rush ce?

„Atât de multe probleme în care te-ai dus degeaba, cumpărând Papa”, el a continuat. „Nu mă vei găsi.”

„Nu aș spune că totul a fost degeaba.” Mi-am fixat ochii peste drum, la hotel. „Micul tău ticălos este mult mai plăcut decât am crezut că ar fi.”

Ceea ce era o afirmație complet adevărată. Lasă-l să deducă orice vrea.

„Cred că înțeleg acum de ce îți place atât de mult de ea. De ce, fără Hainele, machiajul și părul suple, o găsești atât de atrăgătoare.” Am inspirat, mi-a plăcut mult mai mult această parte a jocului. Partea în care am fost la atac. „Este atât de reprimată. Este captivant să o vezi dând drumul și pierzându-se. Să realizeze că îi place să fie văzută ca o femeie.” Și apoi am spus încet: „Și că îi place să facă lucruri pe care le face o femeie”.

Îi simțeam tăcerea ca și cum mâinile lui se împinseră împotriva mea. Numai că nu m-am dat înapoi.

„Atât de liniștit dintr-o dată?” am tachinat.

„Nik este al meu”, a spus el, cu vocea tăiată. „Nu vei fi niciodată pentru ea ceea ce sunt eu pentru ea.”

Nik? Acesta era prenumele ei?

„Și te voi omorî în fața ei”, a adăugat el.

„Ei bine, atunci haide. De ce să aștepți până în Noaptea Diavolului? Să terminăm cu asta." Am trântit ușa mașinii, mergând spre stradă și stropii de ploaie care plutea în aer. Habar n-aveam dacă era în The Pope sau nu, dar m-am îndreptat spre clădire de parcă îi vorbeam direct. „Sau poți fugi din nou.
Unul sau."

— Dar nu asta vrei, spuse el, cu răutatea vicleană din nou în voce. „Ți-am spus, Slope, nu sunt prost. Știu ce cauți. Și nu este o confruntare, nu este răzbunare și nici măcar Banks.”

Mi-am îndreptat ochii spre o fereastră de deasupra, dorind ca el să apară.

— Haide, a provocat el. "Întreabă-mă. Întreabă-mă ce știm doar tu și cu mine despre care nu vrei să afle Will, Michael și Rika.”

Machine Translated by Google

Pieptul îmi tremura cu respirații tăcute.

„Întreabă-mă unde am îngropat cadavrul când ți-am curățat rahatul în urmă cu șase ani.”

Am închis ochii, inima mi-a căzut în stomac.

Nu uitase. Nu avea să uite niciodată. Chiar credeam că o va face?

Trei ani de închisoare, pentru că am agresat un ofițer de poliție nu a fost cel mai rău lucru pe care l-am făcut vreodată. Nici măcar nu începusem să plătesc pentru crimele mele.

„Nu-mi spune”, m-am sufocat, complet dezumflată în timp ce priveam înainte, dar Am încercat să fiu mai puternică. „Pentru că dacă o faci, te voi îngropa cu ea. Și știu că ai urî asta.”

Am închis, stând în fața aleii și încă cu fața la hotel, în timp ce acel coșmar al unei nopți mi se juca în cap.

Cum ne distram și totul a scăpat de mine. Cum eram confuz și furios și părea că nu mă putea opri și cum m-a mistuit furia. Cât de mult voiam să o rănesc, deși nu o cunoșteam cu adevărat, dar o uram.

Cum l-am iubit pe Damon odată și cum am știut că Gabriel Torrance a greșit. Aș face orice pentru fiul lui. Am făcut orice pentru fiul lui.

Am ucis pentru el, iar anul trecut s-a întors și aproape că m-a ucis.

Mi-am ridicat privirea, înapoi la hotel, întrebându-mă dacă are dreptate. Dacă aș fi irosit timpul meu? Poate ar fi trebuit să-i urmăresc iubita lui scumpă?

Două lucruri erau însă sigure.

Era aici, în oraș și încă o dorea pe Rika. Anticipându-l nu fusese o greșeală.

L-aș suna pe Gabriel mâine și aș renunța la revendicarea mea asupra hotelului. Nu am semnat un contract, așa că nu a fost nicio înțelegere.

M-am mișcat să mă întorc, stropii ușoare devenind din ce în ce mai grei pe măsură ce îmi cădeau în cap, dar apoi m-am oprit. Privind pe aleea de peste drum, l-am văzut pe Banks coborând singur dintr-un SUV. S-a uitat în jurul ei, fără să mă vadă, și a alergat spre aceeași ușă din spate în care intrasem cu câteva zile în urmă.

Ce făcea ea?

Tunetul a trosnit deasupra capului, despicandu-se pe cer, iar eu m-am scufundat peste drum, alergând în timp ce farurile unei mașini străluceau prin ceață.

Machine Translated by Google

Ajungând în spatele clădirii, mi-am scos cheile și m-am uitat în jos, realizând că i-am dat lui Banks setul de hotel. Dar încă aveam codul memorat.
Bătând cele șapte cifre de pe tastatură, mi-am îndesat cheile înapoi în buzunar și am deschis ușa, strecurându-mă repede înăuntru.

Nu i-am spus să facă nimic la hotel astăzi. Ea nu a fost aici pentru mine, știam atâtea.

Mi-am scos telefonul, am aprins lanterna și am ieșit din bucătărie și prin sala de mese și hol. Pășind în spațiul deschis, mi-am întors capul la dreapta și la stânga, căutând-o. Unde s-a dus?

Dar apoi am auzit un zumzet surd, un zgomot îngropat ca în pereți sau sub podea. În urma sunetului, mi-am întors privirea spre stânga și am văzut numerele de deasupra unuia dintre lifturi aprinzându-se.

Pe măsură ce urca din ce în ce mai sus.

Ei lucrau?

Întinzând mâna pentru a apăsa săgeata sus , am făcut o pauză și apoi m-am tras înapoi. La ce etaj se opri ea?

Am văzut numerele aprinzându-se – opt, apoi nouă și zece... Și apoi au continuat – unsprezece, doisprezece...

Și s-a oprit. Lumina nu a crescut mai sus.

Etajul al doisprezecelea.

Am apăsat rapid butonul de sus, blocându-l de mai multe ori când sângele meu a început să fiarbă.

Trebuie să mă glumiți. Liftul a ajuns la etajul al doisprezecelea.

Am așteptat să coboare din nou, ținând telefonul mobil la îndemână în caz că aveam nevoie de lumină.

Cum naiba a făcut să funcționeze lifturile?

De îndată ce ușile s-au deschis, am pășit înăuntru, am lovit în cei doisprezece și apoi butonul pentru închiderea ușilor.

Ea știa că era aici tot timpul. Îl văzuse, îl privea bâjbâim și ne ascultăm conversațiile. Adică, știam că nu era de partea noastră. Nu a făcut niciodată niciun secret unde se aflau loialitatea ei? Deci, de ce am vrut s-o strog mai mult decât pe el acum?

Mi-am strâns maxilarul atât de tare, că mă dureau dinții. Dacă îi plăcea bărbați nemilosi atât de mult, i-aș arăta cât de nemilos aș putea fi.

Machine Translated by Google

Mi-am trântit din nou mâna în 12 , atât de furioasă încât abia am observat că nu se aprindea.

Sau că liftul nu se mișca încă.

Ce naiba? Nu mergea acum un minut? De ce nu mergea acum?

Am mai apăsat butonul de câteva ori, uitându-mă în jur pentru a vedea lumini liftul a înregistrat unde voiam să mă mut, dar nimic.

Iluminarea fluorescentă era slabă în interiorul liftului și m-am uitat în jur după orice alt buton de apăsat sau orice altceva care părea neobișnuit.
Orice pentru a indica cum să ajung unde am vrut să ajung.

Liftul a ajuns la etajul al doisprezecelea. A existat un etaj al doisprezecelea. Știam asta acum.

Am apăsat pe 11 doar ca să văd dacă merge.

Și a făcut-o. 11 s - au aprins brusc și am simțit cablurile mișcându-se în jurul meu iar gravitația mă îngreunează pe măsură ce am început să urc. Ușile s-au deschis pe unsprezece și mi-am ridicat privirea suficient de mult încât să văd holul întunecat din fața mea, înainte să dau de 13 și să închid rapid ușile din nou. M-am ridicat încă o dată mai sus, oprindu-mă pe 13 când ușile s-au deschis, permițându-mi să intru pe podea.

Am închis din nou ușile liftului. Cum a făcut ca liftul să se oprească pe douăsprezece?

Poate a existat un alt acces în casa scărilor la unul dintre aceste etaje? ei trebuia să aibă unul care să ajungă la doisprezece. Dacă ar fi fost un incendiu sau lifturile s-au spart?

Am întins mâna și am încercat singurul lucru care mi-a venit. Am apăsat 11 și 13 împreună.

Spre surprinderea mea, s-au aprins amândoi.

Dar tot nu am simțit liftul în mișcare.

În schimb, din spatele meu a venit un zgomot scurt și m-am smucit, văzând un panou argintiu ridicându-se pentru a dezvălui o tastatură ascunsă în peretele liftului.

Inima mi-a sărit o bătaie. Deci, asta a fost. Așa ajungea la etajul al doisprezecelea.

Și ea a știut asta ultima dată când am fost aici.

Mergând spre tastatură, am observat butoane clare cu numere negre pe ele, împreună cu un mic ecran care era luminat în verde.

Am introdus singurul cod pe care îl știam. Cel pentru ușile exterioare să intre în clădire.

Machine Translated by Google

Nu s-a intamplat nimic.

Am încercat din nou, apăsând apoi simbolul #.

Încă nimic.

Era un alt cod. Unul pe care nu l-am primit.

Dar ceva ce a spus Banks odată m-a făcut să fac o pauză. „...

și când a fost investigat nu a existat nici măcar o posibilitate pentru liftul să se oprească acolo. Podeaua era zidită."

Dar asta nu era adevărat. S-a oprit la acest etaj.

Ținându-mă cu spatele la ușile liftului, m-am aplecat aproape de peretele din spate, întinzându-mi capul pe oțel. Mi-am dus mâna pe margine, observând un gol unde peretele se întâlnea cu panoul.

Un decalaj.

Acesta nu era un zid. Era o u ă, iar acest lift se deschidea din fa ă i din spate.

Iisus.

Deodată ușa s-a mișcat în fața mea și a început să se deschidă. M-am smucit în spate când peretele argintiu – și intrarea secretă – s-a dezlipit și Banks stătea în fața mea, ochii ei ridicându-se brusc când m-a observat.

M-am uitat scurt pe lângă ea, observând întinderea masivă și întunecată din spate a ei. Nu existau uși de cameră cu numere, nici hol, nici mochetă de rahat...

Era un penthouse.

Mi-am întors privirea înapoi spre ea. „Ai știut tot timpul."

S-a uitat la mine, cu corpul nemișcat și rigid.

Am intrat în penthouse, forțând-o să facă un pas înapoi. „Du-mă la el."

"El nu este aici."

Dar am înaintat spre ea, înaintând în spațiul ei cu o privire de avertizare.

"El nu este aici!" mârâi ea.

„Ești un al naibii de mincinos!"

„Am bănuit că ar putea fi, așa că am venit să verific. Din nou", a adăugat ea în timp ce treceam pe lângă ea și aruncam o privire lungă în jur.

Camerele erau întunecate, sufrageria încremenind după col i dând loc unei biblioteci și unui salon, cu câteva holuri care duceau spre diverse locuri, probabil dormitoare. Erau canapele și lămpile, mesele și covoarele, întregul loc amenajat ca o casă cu o vedere mai bună.

Machine Translated by Google

Când am dat colțul din jurul liftului, am observat balconul prin el
cele două seturi de uși franceze la care încercasem să ajungem zilele trecute.

Acest apartament părea că ocupa un etaj întreg. Ceea ce însemna că ar
putea avea mai multe balcoane înconjurând toate părțile clădirii.

„Cum ai făcut ca liftul să funcționeze fără curent electric?" Am întrebat.

Și-a băgat mâinile în buzunare. „Lifturile au un întrerupător diferit."

— Și știai asta când am fost aici ultima dată?

Și-a ferit privirea.

Evident.

Mirosul persistent de cuișoare mi-a pătruns în nări și l-am recunoscut imediat.

Damon fuma mai ales Davidoff, dar din când în când se răsfăța
Djarum Blacks. Mirosul a persistat și nu l-aș uita niciodată.

„Trebuia să știi că nu ți-l voi preda niciodată." vocea lui Banks
a fost solemn. „Știu de ce sunteți capabili tu și prietenii tăi."

M-am biciuit, incapabil să-mi țin mârâitul de pe față.

„De ce sunt capabil?" Am întrebat. „Deci, el este victima?"

M-am apropiat de ea, gata cu mintea ei unică și totul fiind fie alb, fie negru cu
ea. „Eram prietenul lui. Am stat mereu alături de el și nu a făcut altceva decât să
încerce să ne rănească. El este o amenințare."

M-am întors înapoi și am intrat mai departe în penthouse, făcându-mi
pe unul dintre holurile scurte.

Am intrat în dormitoare, luând puțin praf, niște cearșafuri ciufulite,
și un miros de umezeală, probabil de la locul în care a fost închis oricât de mult
timp.

Intrând într-o cameră, un balcon vizibil prin ușile duble, am zărit imediat o
scrumieră pe o comodă și m-am dus să o inspectez.

Am luat unul dintre mucurile negre de țigară ale lui Damon într-o mare de mucuri albe
și mi l-a adus la nas. Mirosul pământesc și picant avea aceeași dulceață
copleșitoare pe care mi-am amintit-o.

L-am aruncat înapoi în scrumieră, observând și toate Davidoff-urile albe.
Ambele mărci ale lui.

Privind în jurul dormitorului, am luat cearșafurile înfundate cu pernele
la picioarele patului, sticlele de Corona la gunoi și podeaua plină cu foliile din
interiorul cutiilor lui de țigări care

Machine Translated by Google

Damon avea o obsesie a ucigașului în serie să se plieze în pachete minuscule până când nu mai puteau fi pliate.

„S-ar putea să nu fie aici acum, dar a fost”, am spus, întorcându-mă spre ea.

Ea mi-a ținut privirea, rămânând tăcută.

"Unde este el acum?" am întrebat, mergând spre ea.
"Nu știu."

Mi-am înclinat capul, repetându-mi întrebarea. "Unde este el?"
"Nu știu."

Încă un pas spre ea. „Unde este?”
"Nu știu."

Am sprijinit-o în perete, căldura umplându-mi privirea „Este foarte posesiv cu tine, nu-i așa?”

Și-a încrucișat buzele pline între dinți și erau atâtea lucruri pe care încă nu le-am înțeles – de ce Damon era atât de atașat de ea, de ce îi era atât de loială și nu aveam nici cea mai mică idee cine dracu’. ea chiar era, dar un lucru știam sigur. Aș putea să mă încurc cu Gabriel, o puteam atârna pe Rika ca un vierme pe un cârlig, dar fata asta, chiar aici, a fost singura persoană care l-a înnebunit pe Damon.

Ea era slăbiciunea lui.

„Poate că nu trebuie să-l caut, până la urmă”, i-am spus. "Te am, și va veni la mine, nu-i așa? Cu motivația potrivită.”

Ochii ei s-au îndreptat spre ai mei, iar eu am prins o tresărire de îngrijorare înainte ca ea să o ascundă.

Dar acea unică tresărire a fost totul. A fost un crack — unul dintre singurele Văzusem – în exteriorul ei dur și rece.

Și pentru o clipă am uitat totul despre Damon Torrance.

„Roagă-mi să nu-l rănesc”, am spus, vocea mi-a trosnit pe neașteptate.

Dar ea doar s-a uitat la mine, privirea ei clătinată doar puțin.

M-am apropiat, simțindu-i căldura corpului. „Ți-a trecut vreodată prin minte că tot ce ar trebui să faci este să întrebi?”

Aveam nevoie de Damon, ca să pot scoate locația nenorocitului de cadavru înainte de a se hotărî să-l folosească împotriva mea, dar nu trebuia să-l rănesc. Asta depindea de el. Și poate ea.

Ea mi-a cercetat ochii, abisul nesfârșit al celor verzi începând să facă sclipesc. Bărbia îi tremura și clătină încet din cap, în război cu ea însăși.

Machine Translated by Google

„Nu poți, nu-i așa? Nu-mi vei cere nimic.”

Își lăsă ochii în jos, cu pieptul căzut.

"Îl iubești?" Am întrebat.

"Da."

Capul ei era încă în jos în timp ce a șoptit, dar am auzit destul de bine răspunsul rapid.

— Da, repetă ea dând din cap. "Îl iubesc atât de mult. Mai mult decât voi iubi vreodată pe cineva.” Ochii ei înlăcrimați s-au ridicat și i-au întâlnit din nou pe ai mei. „Îl pot controla. Dacă îl pot găsi. Doar dă-mi o șansă."

Dar abia am auzit ultima parte.

Da.

Îl iubesc atât de mult.

Mai mult decât voi iubi vreodată pe cineva.

Ea și-a deschis inima, se părea, dar era doar pentru el.

M-am îndreptat, s-a instalat un ger.

"Plângi?" Am întrebat. "Pentru el?"

Ea nu spunea cuvintele, nu mă implora, dar era în ea ochi. Ea era la fel de mult a lui acum ca și atunci.

— Bine, am spus, aplecându-mă și batjocorindu-mă. „Atunci plânge pentru el și roagă-mă. Roagă-mă să-l las în pace și o voi face.”

Maxilarul i s-a flectat și roșul de furie i-a străbătut fața.

— Ai șansa să-i salvezi viața, Banks. Tot ce trebuie să faci este să mă implori. Haide. Vreau să-l văd. Cât de departe vei merge pentru el?” Mi-am dezvelit dinții, clocotind. „Cerșiți!”

Ea a strigat, mâna ei înmănușată trecând peste fața mea.

Capul mi s-a pocnit într-o parte, iar arsura palmei mi s-a extins pe buze.

Inima mi-a sărit.

Din nou.

„La naiba, ești jalnic.” Am zâmbit încântător în timp ce m-am întors să-i înfrunt câștigul. „Micul lui câine de poală, nu-i așa? Dacă ești bun, îți lasă el privilegiul de a-și lins penisul după ce a tras o femeie adevărată?

„Uf!” Ea mârâi, lovindu-mă din nou pe același obraz.

M-a durut gâtul cu lovitura bruscă de data aceasta și am tras respirația, absorbind durerea. Era puternică.

Mi-am înfipt limba până la colțul buzelor, gustând tăietura metalică unde dinții îmi rupseseră pielea.

Machine Translated by Google

„Nu vei fi niciodată mai mult decât ceea ce ești acum.” M-am scufundat, trântindu-mi mâinile de peretele din spatele ei, ducându-ne nas la nas. „Ceva pe care să-l folosească bărbații. Asta e tot ce ești. Și în cincizeci de ani vei ajunge singur să nu știi cum se simte asta.”

Mi-am trecut degetul mare peste picătura de sânge din colțul gurii și i-am șters-o pe obraz.

Ea a mârâit, trântindu-mi mâna, dar eu eram al naibii de sus, și eu nu știam dacă eram supărat, încântat sau disperat de această confruntare, dar m-am scufundat și mi-am pierdut controlul. Corpul meu a gândit.

I-am prins ceafa cu o mână și fundul în cealaltă și i-am lipit corpul pe al meu.

„Cum se simte asta ”, a mârâit peste buzele ei, apăsându-mi pula – tare și deja disperată după ea – în vintre.

Ea a scâncit și corpul ei s-a înțepenit instantaneu de parcă ar fi fost speriată, dar m-a prins oricum de umeri, degetele ei înfipându-mi pielea prin cămașă.

„Și cum se simte asta ”, am șoptit, strecurându-mi mâna pe spatele blugilor ei și strângând o mână din fundul ei neted și moale în mână.

Ea a gâfâit, strângând ochii, dar nu am ratat felul în care și-a mutat piciorul spre exteriorul meu, deschizându-și puțin coapsele pentru mine și rostogolindu-și șoldurile.

Nu știam dacă voia să o facă sau poate că era exact ca mine. Lăsând-o să ne preia.

„Nu te implor pentru rahat”, a spus ea, cu o lacrimă revărsându-i pe obraz.

„La naiba cu Damon.” Am trântit-o cu spatele în perete, ridicând-o și macinandu-mi pula intre picioarele ei. „Acesta suntem tu și eu.”

Ea a gâfâit în timp ce și-a blocat picioarele în jurul corpului meu. Mica dâră de sângele de pe obrazul ei a început să strălucească de transpirația ei și nu am încetat să o ating și nu am lăsat-o, pentru că dacă i-aș lăsa o secundă să se gândească, ar opri asta.

„Mi-ai plăcut”, am șoptit. „Încă îmi amintesc cât de bine au furat clipe cu tine simțite.”

Dintre toate femeile, mintea mea a găsit-o mereu.

Și abia așteptam mai mult. I-am smuls buzele, reducând la tăcere toate cuvintele, grijile, bagajele și rahatul nostru și am sărutat-o, înfundându-mi limba înăuntru și gustând-o de parcă ar fi fost mâncarea mea.

Machine Translated by Google

Fată rece — fată tare — de ce eram obsedat? De ce eram gelos că probabil dăduse câți alți bărbați din casa aceea o bucată din ea, dar abia mă scutise de o propoziție de un cuvânt?

La dracu-o. Ea mă dorea. Nu mi-a păsat de prostiile care au ieșit a gurii ei. Nu mai eram adolescenți, iar eu nu eram tipul bun.
Avea să facă pentru mine ceea ce a făcut pentru Damon sau David sau oricine dracu' altcineva intra și ieșea din Torrance și avea să știe că sunt la fel de nemiloasă. M-a subestimat, dar nu va uita asta.
Că am deținut o bucată din ea la fel ca ei.

I-am rupt jacheta și i-am strâns-o pe brațe. "Da-ti jos camasa."

Am lăsat-o în picioare, pălăria ei alunecând de pe cap și lăsându-i părul să cadă liber în timp ce îmi trăgeam puloverul și tricoul peste cap și le lăsam să cadă pe podea.

Ea făcu o pauză, ridicându-și brațele și acoperindu-și trupul încă îmbrăcat. „Eu __"

Dar am apucat-o și am sărutat-o din nou, întrerupând-o. Ea gemu în gura mea și i-am desfăcut flanela, trimițând nasturii să zboare, și m-am îndepărtat, făcând o pauză doar un moment când am văzut legăturile acoperându-i pieptul.

Ce naiba?

Ar trebui să o întreb despre asta când mi s-a limpezit capul mai târziu.

M-am uitat în jos la birou, văzând un deschizător de scrisori și l-am apucat, strecurând lama rece de alamă pe interiorul foliei și am strâns cu putere, tăind materialul și văzând sânii ei frumoși să se elibereze. Am respirat greu, observând pentru scurt timp urmele de pe pielea ei de la înfășurarea atât de strânsă, înainte de a-i împinge cămașa pe brațe și de a veni la ea, lipindu-i pieptul pe al meu.

„Și cum se simte asta", i-am respirat în ureche, amețit la senzația că sfarcurile ei întărite se lipesc în pieptul meu.

Mi-am cuprins brațele în jurul ei, înnebunindu-mă din cauza felului în care i se simțea spatele moale ca apa și cu felul în care părul ei îmi mângâia brațele, lăsând fiori.

S-a strâns de mine, gâfâind și nervoasă. "Sunt a lui. Eu îi aparțin."

Am dat din cap, forțând-o înapoi spre pat. "Spune-o din nou."

M-am scufundat în gâtul ei, mușcând pielea acolo.

„Îi aparțin." Ea gemu, lăsându-și capul să cadă pe spate. „Nu voi fi niciodată al tău. Vă urăsc."

Machine Translated by Google

„Dar tu mă vrei”.

Și am împins-o pe spate, trimițând-o să cadă în pat.

Ținând-o de ochi, mi-am desfăcut cureaua, mi-am rupt musca și mi-am împins restul hainelor pe picioare și de pe corp.

A aspirat aer din ce în ce mai repede, cu ochii mari și s-au fixat asupra mea cocoșul în timp ce se ridica tare și gata, așa cum fusese de când începuse să mă lovească.

Aveam nevoie de asta acum. Pasiune. Și nu conta că era furie. La fel de atâta timp cât sentimentele erau puternice.

Lacrimile i-au umplut ochii și i-am privit sânii, suficient de mari încât să se umple mâna mea și abia așteptam să dețin fiecare centimetru din ea.

„Vrei să mă opresc”, am provocat-o, apropiindu-mă de pat și privind de sus la ea. „Iată șansa ta. Cere-mi să mă opresc și o voi face.”

Ea a tăcut, dar apoi falca i s-a blocat, ochii i s-au înfuriat și a mârâit. „Da, știam că toți vorbești. Du-te și oprește-te atunci, păsărică.”

Am izbucnit într-un zâmbet.

Întinzându-mi mâna, i-am prins blugii și chiloții și i-am smuls pe picioare, hainele prea mari alunecând fără probleme.
Ea a strigat, strângând ochii închiși, dar știam că vorbește doar mândria ei.

Banks fusese în preajma unor tipi mai aspri decât mine, dar m-aș asigura al naibii de sigur că nu a uitat asta. Micuța curvă Torrance a fost toată a mea pentru cât timp și-a ținut picioarele desfăcute.

Am coborât asupra ei, gemând la fiecare centimetru din pielea ei fierbinte împotriva mea.

I-am ridicat genunchiul și i-am ciugulit buzele în timp ce mă așezam între ea picioare. Doamne, simțeam căldura umedă în centrul ei. Corpul meu a început să tremure.

I-am acoperit gura, simțindu-i scâncetele și gemetele ei vibrând sub buzele mele.

Coborând mâna între noi, m-am poziționat și am început să împing.

Gâfâi, mușchii ei încordându-se brusc. "Sunt speriat."

„Nu fi. Damon nu trebuie să știe că îți plăcea să fii futut de mine mai mult decât de el.

Și am mârâit, împingând puternic și adânc și scufundându-mă în corpul ei strâns, creierul meu abia înregistrând o barieră subțire ce cedează.

Machine Translated by Google

Ea strigă, dându-și capul pe spate, cu fața răsucită de durere.
"Ah! Oh Doamne!"

Ce naiba? m-am linistit.

Trupul ei tremura, unghiile i se înfipseră în umerii mei și respira o milă pe minut.
A fost durere, nu plăcere.

Am încetat să respir.

Nu, nu, nu... Ce? Nu.

Stau întins acolo, uitându-mă la ea în timp ce penisul îmi pulsa în ea.

O virgină?

Am putut simți confuzia gravată pe fața mea.

Era o virgină?

Gâfâia din nou și din nou, încercând să-și tragă răsuflarea. S-a calmat încet în timp ce șocul a dispărut și am rămas amândoi acolo, expresia ei începând să se relaxeze.

Ea a deschis ochii, uitându-se în fața mea îndurerată.

Oh Doamne. Ce am facut?

Buzele ei se curbară încet într-un zâmbet pe jumătate. „Da, nu ai văzut asta venind, nu?”

Machine Translated by Google

Băncile

Prezent

„Ce naiba se întâmplă?” S-a uitat la mine în jos, în agonie, toată ticăloșia și ticăloșia de mai devreme dispăruse.

Știam de ce era confuz, dar nu i-am răspuns. Am clipit printre lacrimile din ochi.

A durut. Exact așa cum a spus Damon.

Voiam să mă îndepărtez de el, dar apoi va ști că nu puteam suporta ce se întâmplă. Totuși, nu m-am putut abține să nu mă zvârcolesc sub el și să încerc să schimb durerea.

A ars și m-am simțit inconfortabil. Gâtul mi s-a umflat de lacrimile pe care încercam să le rețin.

Desigur, știam că o să doară asta o singură dată, dar o dată a fost tot ce voi suferi, așa că ajută-mă. Mi-am strâns maxilarul pentru a nu-mi tremura bărbia. Nu am vrut să renunț la rușinea pe care o simțeam. N-aș mai face asta niciodată. Nu s-a simțit bine.

"Lasă-mă." am mormăit. Îmi era frig, mă durea și el se simțea ca un intruziune. Ca ceva care nu ar trebui să fie în mine.

„Este în regulă”, a șoptit el pe sub răsuflare, împingându-mi ușor părul din ochi. "E in regula."

„Ai ce ți-ai dorit, așa că dă-mi drumul acum.”

Mă rupeam, iar lacrimile s-au eliberat, curgându-mi pe tâmple, în păr. am fost ruinat. Damon avea să mă urască acum.

Dar Kai doar a clătinat încet din cap, uitându-se în continuare la mine încurcat. "Nu știu. Eu... am crezut...” Degetele lui au căzut pe o parte a feței mele și apoi pe braț. „Ce dracu se întâmplă?”

Machine Translated by Google

Fruntea i-a căzut pe a mea și eram cât pe ce să-l alung, dar am ezitat. De ce naiba îi păsa? Nu asta voia el? Fie că era prima oară sau a suta, mă folosea ca pe jucăria care eram pentru el.
Ce a contat?

„Cine ești tu pentru el?” a întrebat el, ridicând capul să se uite în jos la mine.

"Nu contează. Îl voi alege în continuare. Nu m-a rănit niciodată așa. Nu cum ai făcut-o tu.”

A tresărit și mi-am dat seama că l-aș tăia. Kai își făcea griji că era rău și el a încercat să fie sinistru, dar nu atât de adânc, era bun și era cine era. Nu s-ar schimba niciodată.

Nu-i plăcea să mă rănească.

Și-a mutat corpul, smulgându-se din mine, iar eu am tresărit la durerea reînnoită dintre picioarele mele în timp ce încercam să le închid.

Dar nu s-a îndepărtat de mine. A rămas cuibărit între coapsele mele.

„Uită-te la mine”, mi-a spus.

Încet, mi-am ridicat din nou ochii, iar el mi-a atins fața.

— Aș fi fost mai blând prima dată, spuse el.

"Nu-mi pasă." Am clătinat din cap. „Nu-mi pasă de nimic.”

Împingându-mi palmele în pieptul lui, l-am împins de pe mine și l-am împins de pe pat, fulgerând.

Dar m-a prins din spate. Înfășurându-mi un braț în jurul taliei, el m-a tras înapoi, iar eu am gâfâit, amândoi căzând înapoi pe pat. M-am întins deasupra lui, cu spatele mulțumit de pieptul lui.

Țipătul meu a fost întrerupt de gura lui când și-a trecut degetele prin el spatele părului meu și mi-am răsucit capul, ținându-mi gura de a lui.

M-am lovit și m-am smucit, dându-i un cot în timp ce încercam să mă răsuc, dar nu mi-a dat drumul. Gura lui, puternică și pretențioasă, s-a mutat spre falca mea, obrazul și urechea mea, sugând și mușcând, iar eu am mârâit, aruncându-mi mâna stângă peste corp și pălmuindu-l.

"Raneste-ma. Fă ce vrei cu mine, mi-a răsuflat el la ureche. "O merit."

Și-a ridicat picioarele între ale mele, îndoindu-le până la genunchi și întinzându-le pe ale mele.

Mâna lui a alunecat între picioarele mele, iar eu am strigat, deodată speriată, dar s-a oprit și s-a odihnit acolo, nemișcat în timp ce mă ținea în palmă.

„Kai!” am strigat luptându-mă cu el.

Buzele lui s-au oprit pe obrazul meu, respirând greu și fierbinte. "Nu in seara asta."

Machine Translated by Google

Ce?

„Eu nu sunt Kai”, a spus el, „și tu nu ești Banks”.

Era ceva rugător în vocea lui care m-a făcut să mă opresc.

„Thunder Bay nu există și nu suntem în The Pope”, a continuat el. „Sunt acum șase ani când eram fericit și entuziasmat, iar tu erai curios de tot, iar cuvintele mele au fost tot ce a fost nevoie pentru a te atinge.”

Întregul corp mi s-a liniștit, iar lacrimile mi-au încețoșat brusc vederea în timp ce el mi-a șoptit.

„Tu ești fata pe care nu am cunoscut-o și am putea fi oricine în confesiune. Orice altceva a căzut. Tot. Ne-am putea ascunde și ne-am dracu cu lumea în cămăruța aceea. Eram doar noi.”

Am închis ochii, epuizarea mă cuprinse.

Cu toți acești ani în urmă. Nu eram cu adevărat eu, nu-i așa?

M-am relaxat în el, incapabil să găsesc voința de a lupta.

Aproape că îmi amintesc că sunt ea. Când încă mai speram că există posibilități. Când m-am gândit că există vreo modalitate de a-l avea și de a avea lucrurile distractive pe care le aveau fetele normale. Când mă las să tânjesc acele sărutări furate și ochii lui asupra mea; imaginându-l că își dorește lucruri pe care un bărbat le dorea de la o femeie și dorindu-le de la mine.

Mi-au ars plămânii și am tras respirația, realizând că uitasem să respir. Doamne, toată nevoia sa inundat înapoi, spălându-mă și încingându-mi pielea. Mă înfometisem uscat și dintr-o dată m-am simțit ca nimic altceva decât oase atât de slabe încât m-am putut rupe. Îmi era atât de foame.

Mi-am întors capul, întâlnindu-i privirea la un centimetru de a mea. Degetele lui s-au relaxat în părul meu, în timp ce eu mă uitam în bazinele lui întunecate, mintea mea prea încețoșată ca să mă gândesc.

— Ține-mă de ochi, spuse el încet. „Doar să te uiți la mine.”

Am facut. M-am scufundat și m-am predat și am căzut.

Confesionarul.

Ne-am întors în spovedanie. Eram mai tineri și nu era nimeni dar noi. Ascuns, în siguranță.

Eram în siguranță.

Mâna lui între picioarele mele a început să se miște, frecându-se înainte și înapoi atât de blând și încet. „Nimeni nu ne vede”, a răsuflat el. „Nu e nimeni în afară de tine și de mine. Suntem invizibili. Noi nu existăm.”

Am dat din cap slab, dar pleoapele mele au început să-mi cadă odată cu senzația mângâierilor lui. Oh Doamne.

Machine Translated by Google

„Fii cu ochii pe mine, iubito”, mi-a spus el.

Am clipit de mai multe ori, concentrându-mă în timp ce mâna lui se ridica, alergând peste stomacul meu. Atingerea lui mi-a dat fiori pe brațe, iar eu am gemut, luptându-mă să-i țin ochii când mâna lui a ajuns la sânul meu. El a luat-o, frământând atât de ușor și batjocorindu-mă.

L-am surprins cu privirea la pieptul meu, cu gura deschisă și privirea groasă de foame de parcă ar fi vrut în schimb ce avea în mână în gură.

Lingându-mi buzele, l-am simțit mișcându-se spre celălalt sân al meu, mângâind mamelonul până când și acesta s-a strâns într-o pietricică. Fluturii mi-au crescut în burtă și am început să simt pulsul în clitoris, dorind mâna lui înapoi acolo acum.

Degetele lui s-au înfipt ușor în pielea mea, alergând înapoi pe trunchi și pe stomacul meu, trimițând șocuri din fiecare por de pe corp, în timp ce m-a prins puțin mai tare între coapse de data aceasta.

Mi-am închis ochii și mi-am arcuit spatele, simțindu-i pulsul erecției sub mine. „Kai...”

Fiecare atingere, fiecare respirație a accentuat imponderabilitate care a preluat corpul meu. Pluteam, camera se învârtea și nu voiam să cobor din plimbare.

Întorcându-mi capul, mi-am deschis buzele, căutându-i pe ale lui.

Dinții lui mi-au prins buza de jos, trăgând-o în batjocură.

„Asta ar fi trebuit să fie”, mi-a spus el. „Nu ar fi stricat așa ceva mult dacă te-aș fi pregătit mai întâi. Imi pare rau. Ar fi trebuit să merg încet.”

Deschizând ochii, m-am uitat la el. Instinctul mi-a spus să mă năpustesc. Bagă înapoi în carapacea mea și stai în întuneric.

Dar nu am fost Banks în seara asta. El nu era Kai, iar noi nu eram aici. Nimic din toate astea nu se întâmpla.

„Așa că, atunci du-te încet cu mine”, am șoptit.

El a ezitat doar o clipă înainte de a aluneca de sub mine și de a mă întinde pe pat. Mi-am ridicat imediat brațele pentru a mă acoperi, cu o minge de golf în gât și inima palpită.

L-am vrut, dar tot eram timid. Nimeni nu mă văzuse niciodată gol.

Viața devenise mult mai complicată în ultimele zece minute.

El nu se uita nicăieri decât în ochii mei când venea să planeze deasupra pe mine.

"Te vreau." Mi-a tras ușor brațele în jos.

Machine Translated by Google

Privirea lui m-a străbătut în timp ce își ducea mâna în sus în centrul trunchiului meu, alunecând între sânii mei până la gâtul meu. S-a scufundat în jos, acoperindu-mi sfarcul cu gura lui, iar eu mi-am dat capul pe spate, gemând. „Kai”, am spus din nou.

Mi-am pus mâinile pe brațele lui în timp ce el se ținea cu o mână și cu cealaltă a folosit sânul pe care îl săruta. Gura lui fierbinte sugea pielea strânsă și tare, scoțând mamelonul și apoi intră pentru mai mult înainte de a începe să se miște peste tot.

m-am cutremurat. „Se simte atât de bine.”
A trecut rapid la celălalt, lăsându-și mâna acolo unde era și ținându-mă de cald.

Mi-a coborât pe stomac, iar eu am tremurat, băgându-mi degetele în părul lui.

— Deschide-ți picioarele, spuse el răgușit.
Mi-am ridicat capul și ochii mi-au căzut instantaneu între picioarele lui, văzând el tare i gros. „Uh”, am scâncit. "Nu."
Fără să se uite în sus, a coborât mai jos și mi-a ridicat piciorul de spatele genunchiului. „Trebuie să te pregătesc, iubito.”
Și-a înfipt capul între picioarele mele, îngropându-și gura, iar eu am încercat împinge-l afară. „Nu, nu face asta...”
Dar cu mișcarea subtilă a limbii lui, pleoapele mele s-au simțit brusc atât de grele.

S-a învârtit chiar deasupra glugăi, frecându-mă cu gura în timp ce mâna lui îmi înconjura coapsa, ținând-o în sus, iar corpul lui s-a așezat între coapsele mele.

Lingând și ciugulind, asaltul lui a fost moale la început, făcându-mi stomacul să se clatine și focuri de artificii împușcându-mi picioarele. Mă simțeam de parcă eram într-un leagăn cu douăzeci de etaje în sus, lăsându-mă pe spate, cu părul zburând în aer.
am vrut mai mult. Mai adânc.
Apoi a început să suge. Tot. Înăuntru, afară și în jur, sărutându-mi pielea acolo jos și încă frământându-mi sânul cu o mână. Mi-am ridicat capul, privindu-l.

— Ești atât de strâns aici, gâfâi el, mu cându-mă u or. "Dar ai de gând să te întinzi. I i promit."
Mi-am mu cat buza în timp ce el ridică privirea spre mine.
"Iti place asta?" a întrebat el, lingându-mă în sus și în jos încet.
Obrajii mi s-au încins de un fard de obraz și un mic zâmbet i-a străbătut fața.

Machine Translated by Google

"Sau asta?" M-a privit în timp ce își învârtea limba în jurul clitorisului meu iar și iar.

Mi-am pierdut respirația, pleoapele mi-au fâlfâit.

El a zâmbit, batjocorindu-mă. „Sau poate asta?”

Și apoi mi-a acoperit clitorisul cu buzele și a sut puternic, trăgând și trăgând, căldura gurii lui îl tortura în timp ce m-am arcuit de pe pat și am gemut.

„Ah”, am gemut pe nerăsuflate.

„Atât de frumos”, șopti el. „Ești gata, puștiule?”

Stomacul mi-a tremurat de nerăbdare și nici măcar nu eram enervat m-a numit din nou „copil”. De data aceasta, a sunat drăguț.

Am dat din cap, strecurându-mi mâna în părul lui. Nu eram sigur pentru ce eram pregătit în afară de mai mult. Am vrut doar mai mult.

Apropiindu-se, m-a sărutat, deschizându-mi gura și înfundându-și limba înăuntru. Am gemut, corpul meu preluând controlul în timp ce l-am prins de șolduri și mi-am despărțit picioarele, ridicându-mi genunchii și lăsându-l să intre.

Sfarcurile mele i-au periat pieptul, iar eu am împins în sus, sărutându-l înapoi forță deplină. Mirosul lui, pielea, gustul lui... în acest moment, eram nou.

Îngenunchind peste mine, s-a întins între noi și s-a poziționat la deschiderea mea. Vârful s-a împins înăuntru, iar arsura strânsă m-a făcut imediat să îngheț din nou.

"Doare." Fiecare mușchi s-a strâns și mi-a fost frică să mă mișc.

„Uită-te la mine”, a spus el.

Mi-am ridicat ochii tremurați, uitându-mă la punctul plat de pe buza lui de jos.

„Îndoiește-ți mai mult genunchii”, mi-a spus el.

Am făcut-o, degetele mele strângându-se în șoldurile lui.

„Acum, relaxează-ți coapsele”, a spus el. „Întinde-le larg și lasă-le cădea în pat, bine? Deschis pentru mine. Doar deschide.”

Mi-am întins coapsele, genunchii îndoiți și întinși pentru el.

A mai împins puțin, iar eu am tras respirația, dar nu am încercat să-l opresc. S-a oprit și s-a aplecat, șoptindu-mi peste buze. „Mă chinuiești. Vreau doar să mă cufund în tine atât de rău.”

„Nu a intrat încă?”

Se cutremură râzând. „Nu tot drumul. Te mai doare?"

Eram pe cale să spun da. A fost cu siguranță incomod, dar... Presupun că nu a durut cu adevărat.

Am clătinat din cap.

Machine Translated by Google

Privindu-mi în ochi, el s-a scufundat încet mai adânc, iar eu am început să mă simt întins, plin și oarecum ciudat.

„Ce zici acum?”

„Eu... eu nu...” m-am bâlbâit, adaptându-mă cu el. "Nu știu."

El a împins până la capăt, atingând fundul, și m-a lovit atât de adânc, încât ochii mi s-au dat peste cap. Oh, la naiba.

„Kai...”

„Bănci, Iisuse Hristoase.” El m-a sărutat. „Îmi place felul în care te simți.”

L-am prins de șolduri în timp ce mă ronțăia gura, gâtul și urechea și înainte Știam, nimic nu mai era inconfortabil.

„Pune o mână pe umărul meu”, a spus el, aplecându-se pe spate pentru a privi în jos la mine. „Vreau să simți că mă mișc.”

Am făcut ce mi-a spus și, încet, s-a retras. Am înregistrat pe scurt ceva ud, dar și-a rostogolit șoldurile, scufundându-se înapoi în mine.

"Oh Doamne." am gemut.

Nu a mai durut deloc.

Ținându-mă de el, i-am privit corpul mișcându-se în timp ce camera se umplea de sunete ale pantalonilor și gemetele noastre. A alunecat înăuntru și afară, pompând mai repede în timp ce ochii lui s-au mutat de la privirea mea la buzele mele la corpul meu de sub el.

„Ce simt eu?” el a intrebat.

L-am tras în mine în timp ce a împins din nou, tânjind mai mult și Mai Mult.

„Ca degetele în părul meu”, am expirat. „Este lin și greu – vreau a lua mai mult. Și presiunea... ugh, chiar acolo.”

Am mormăit, strângând ochii. Veneam.

Mă făcusem să vin înainte, dar era altfel așa. Ca și cum ar fi fost un mușchi care se bloca din ce în ce mai strâns și ceva care se învârtea ca un ciclon, tot mai sus, și mi-am dorit eliberarea.

Împingând în sus, l-am apucat de gât și l-am sărutat tare și flămând. Sudoare i-am umezit părul în timp ce i-am șoptit la ureche: „Fă-mă să vin, Kai”. Am zâmbit. „Fă-mă să vin și te voi lăsa să mă privești și să mă uiți la ce fac când sunt la duș și mă gândesc la tine. Îți place să te uiți, nu?”

El a mârâit, apucându-mă de încheieturile mâinilor și blocându-le deasupra capului meu o mana. Am râs, surprins și nervos și așa m-am aprins.

„Și aici, am crezut că sunt drăguț, că sunt ușor cu tine.” Mi-a strâns fundul în cealaltă mână, apăsându-mă în penisul lui.

am gemut. „Da.”

Machine Translated by Google

A pompat mai repede și mai aspru, înnebunindu-se deasupra mea, până când tot ce puteam să fac a fost să rămân. Până când m-am simțit ca o jucărie construită pentru ca el să coboare și, în acest moment, nu am avut nicio problemă cu asta.

Mi-a plăcut că mă vede așa. Mi-a plăcut că a vrut asta de la mine.

El a împins din nou și din nou, iar genunchii mi-au crescut, căldura mi-a acoperit corp, iar exploziile de plăcere au explodat jos în interiorul meu, măturandu-mi picioarele. Am strigat, corpul meu blocându-mă în timp ce m-am ținut de el, eliminând orgasmul.

A mormăit și a pompat și, în cele din urmă, a împins atât de adânc, scufundându-se în mine și ținându-se acolo în timp ce își dădea capul pe spate.

„Doamne, iubito. La dracu!"

S-a prăbușit peste mine, trupurile și transpirația noastră topindu-se împreună căldură și euforie. Iisus.

Știam ce mi-a lipsit în tot acest timp, dar... nu credeam că voi fi în imposibilitatea de a rezista.

Nu știam dacă voi putea vreodată.

Încet, mi s-a calmat respirația, dar nu m-am îndepărtat de el sau de peria buzelor lui pe gâtul meu. Realitatea s-ar pătrunde destul de curând și m-aș bucura de ultimele momente.

Tocmai am stat acolo. Mi-a plăcut căldura lui și să fiu aproape.

Mi-a plăcut să simt asta.

„De ce ești epilat cu ceară?” întrebă el deodată.

Epilat cu ceară?

Oh. Acolo jos, a vrut să spună.

Nasul lui m-a periat pe obraz în timp ce se lăsă pe spate, înroșit și ochii lui obosit când se uita la mine.

„Nu mă plâng”, a asigurat el cu un zâmbet pe jumătate. „A fost pur și simplu neașteptat. Mai ales pentru o... pentru o fecioară care nu se așteaptă la nicio acțiune acolo jos.”

Mi-am dat ochii peste cap, lăsând lovitura lui jucăușă să se rostogolească de pe mine pentru o dată.

Dar apoi amuzamentul mi-a dispărut când mă gândeam cum să răspund l. De parcă ar fi vorba oricum de treaba lui.

M-am epilat cu ceară de ani de zile. A fost greu la început, dar de-a lungul anilor, durerea sarcinii a devenit mai ușor de înlăturat și, hei, a trebuit să o fac doar la fiecare două luni.

Am încercat să-l bărbieresc când a început să apară în anii mei înainte de adolescență, dar a crescut din nou prea repede și părul a venit prea aspru. Nu după mult timp, eu

Machine Translated by Google

am început să-mi fac și picioarele și axilele. Mă îmbrac ca un băiat, îmi acopăr părul, îmi aplatesc sânii... tot ce aș putea face ca să nu fiu femeie.

— Nu trebuia să mă schimb, am spus încet. „Nu trebuia să cresc mare.”

Machine Translated by Google

Băncile

Noaptea Diavolului

Acum șase ani

„Ai avut dreptate”, a răspuns Kai.

Am dat din cap, absent, fără să-mi cred ochilor. Am privit-o amândoi pe femeia care dansa fluturând pe podea, aproape ca un fluture dar și ca un copil.
Atât de inocent și eter. Ea a fost frumoasa.

Atât de frumos și... familiar.

Cine...

Părul i s-a biciuit în jurul ei și i-am văzut fața, o senzație dureroasă acoperindu-mi instantaneu inima. Mi-am pierdut fiecare gram de aer din plămâni.

Oh, Doamne. Nu.

Muzica. Ceața Nopții. Mai auzisem asta.
M-am strâns înapoi în spatele draperiilor.

Nu putea fi ea.

„Am crezut că este doar o poveste”, a spus Kai cu o voce joasă, încă privind-o scufundă-i capul și mișcă-și brațele și picioarele cu o grație fără greutate. Ea a zburat.
Ea plutea și zbura mereu, ca și cum gravitația nu făcea parte din realitatea ei. Încă atât de rafinat.

„Știi cine este ea?” el a intrebat.

Ochii mei s-au înălțat să-l văd privindu-mă, cu sprâncenele înrădăcinate îngrijorare.

Am dat din cap o dată. Stomacul mi s-a rostogolit și am fost prea îngrozit ca să vin cu o minciună. „Sunt Natalya Torrance. mama lui Damon.”

"Mama lui?" Confuzia i se răspândi pe față când se întoarse din nou spre ea. "Dar..."

Machine Translated by Google

Dar nimic. Ea a dispărut cu trei ani în urmă, când Damon suferise în sfârșit destul. Se rănise, mă făcuse să-l rănesc și se retrăsese în spectacolul de groază al propriului său cap până când într-o noapte ea a venit după el de prea multe ori.

Am privit-o pe Natalya, cu părul ei lung și negru, mătăsos, plutind în jurul ei în valuri. Nu o cunoșteam bine, dar trăisem în aceeași casă de câțiva ani – înainte ca ea să scape de furia lui Damon în acea noapte și să fugă.

Ea a plecat de atunci.

Era încă frumoasă, totuși. Desigur, ea ar fi. Ea ar fi doar în jur de treizeci i patru de ani până acum. Gabriel a văzut-o pentru prima dată într-un balet în St. Petersburg când avea treisprezece ani. A râvnit-o imediat. Când avea șaisprezece ani, era soția lui și îl născuse deja pe Damon. Era mai apropiată ca vârstă de fiul ei decât de soțul ei.

Mă îndoiesc că a făcut efortul să știe multe despre mine, totuși. Eu nu eram o entitate pentru ea. Ea știa cine sunt și ce sunt pentru Gabriel, dar nu părea să-i pese niciodată și, la fel de bine, aș fi fost un fir de praf sub chiuveta ei de la baie pentru tot ce părea să observe la mine. Ea a trăit într-o lume a ei.

"Da, ai dreptate." Kai a studiat-o, recunoscând-o în cele din urmă. „Ea a lăsat o acum câțiva ani, totuși? Ce caută ea aici?”

Am clătinat din cap pentru mine. Doamne, habar n-am. Și nu știam ce s-ar întâmpla dacă Damon o va vedea aici. Ea nu trebuia să fie nicăieri lângă el.

Acesta era totuși hotelul soțului ei – ea și Gabriel erau încă căsătoriți, din câte știam eu – dar Damon îi ordonase să plece. Spusese că o va ucide dacă o va vedea vreodată.

Trebuia să-l scot de aici înainte să facă el.

„Ar trebui să-i spunem?” întrebă Kai.

„Nu”, am tras repede, luându-l de mână. „Nu, nu va dori să o vadă.”

Sau nu ar trebui să o vadă. Trebuia doar să ajung la el și să găsesc un motiv pentru a-l scoate din hotel. Tatăl meu ar putea avea de-a face cu ea fără ca Damon să afle vreodată.

L-am scos pe Kai din draperii și m-am mișcat de-a lungul peretelui, repede și mergând în liniște spre uși.

"Oh." Am auzit-o spunând.

Și m-am oprit, închizând ochii. La dracu.

Machine Translated by Google

„Nu știam că e cineva aici”, a spus ea. „Ce faceți, copii?”

Am eliberat mâna lui Kai și mi-am întors încet capul spre ea. Stătea acolo, în mijlocul ringului de dans, făcu o pauză ca în mijlocul unui învârtire, cu brațele ușor întinse.

— Nu ar trebui să fii în Thunder Bay sau Meridian City, i-am spus, făcând un pas înainte.

M-a privit o clipă, probabil încercând să mă recunoască prin machiaj, dar apoi s-a aprins lumina.

— Tu, spuse ea.

Ea și-a adus aminte de mine.

Dar înainte să pot înainta spre ea, ea s-a întors spre u ă, lumina din ochii ei strălucind ca un copil. „Fiul meu este aici?” ea a intrebat. „A trecut atât de mult.”

„Stai departe de el.” Am încărcat cu câțiva pași mai aproape. "Sunt serios."

Privirea ei s-a așezat din nou asupra mea, zâmbetul ei timid în timp ce își dădea cu degetele fustei. "Vă place?" S-a uitat la mine, plină de speranță, de parcă n-aș fi spus nimic. „Încă mă potrivesc în vechile mele costume. Sunt încă drăguță, nu-i așa?"

Frumos? Ce? Era absolut supărată.

"Ce se întâmplă?" Kai a venit lângă mine, dar abia i-a scutit o privire înainte să-și întoarcă ochii înapoi spre uși.

Avea de gând să-l caute pe Damon.

— Acum e bărbat, spuse ea cu tristețe. „Tânăr și puternic.”

Am clătinat din cap, împingându-l pe Kai în spatele meu să se îndrepte spre uși. „E rea. Trebuie să plecăm.”

M-am învârtit, apucându-l de mână pe Kai și întinzând mâna spre mâner.

„Spune-i că mama îl iubește”, strigă ea. „Sunt singurul care îl iubește.”

M-am biciuit, eliberând-o pe Kai. „Asta nu este dragoste”, am mârâit la ea.

Un suspine mi s-a înfipt în gât, simțindu-mă atât de neajutorat în ciuda furiei mele. Ea nu i-ar mai face rău. Ea nu putea. Nu ar permite.

Dar ea m-a ignorat, părând calmă și chiar puțin emoționată.

„Am auzit că acum este un animal destul de animal”, a batjocorit ea. „Nici o fată din acel oraș nu este sigur. Acesta este băiatul mare al mamei.”

"Iisus Hristos." L-am auzit pe Kai mormăind lângă mine. „Ce naiba i-a făcut?”

„Te-a atins?” ea m-a întrebat.

Machine Translated by Google

Îmi strâng dinții împreună.

— O va face, știi? Ea a făcut un pas mai aproape. „Este un devastator. La fel ca tatăl lui.”

Capul mi-a clătinat doar puțin. Asta nu s-ar întâmpla niciodată. Fratele meu nu m-ar răni niciodată așa.

„Am vrut să te ia”. Cuvintele ei și-au părăsit buzele încet și s-au târât în mine în timp ce mă ținea ochii. „Darme în camera lui ca tine, nu va putea rezista parfumului prețioasei sale fete.” Ea și-a întins mâna, trecându-și ușor degetele peste maxilarul meu. „Mica lui comoară.”

„Hei, hei.” Kai și-a împins mâna în jos și m-a tras înapoi.

Și apoi în cele din urmă și-a întors privirea spre el. "Îmi amintesc de tine. Ale mele prietenul fiului”, a spus ea. — Atunci înseamnă că e aici?

Mi s-a blocat respirația în gât. Damon.

Dar ușile din spatele nostru s-au deschis brusc, iar eu am dat din cap, privind peste umăr. Fratele meu a năvălit, cu mușchii feței strânși și cu ochii furioși când s-au fixat asupra mea.

— Știam că ești tu sus, spuse el, clocotind. „Ce naiba este se întâmplă? Cum ai ajuns aici?"

Mi-am întors repede corpul spre el, sperând să-i blochez vederea asupra ei. Dar nu a fost de folos.

Vocea ei a răsunat în spatele meu. „Damon.”

Și am închis ochii, strângându-mi mâinile. Damon.

— Te rog, Nik, a implorat el, cu buzele tremurând.

Lacrimile îmi curgeau pe față când stăteam deasupra fratelui meu în timp ce el stătea pe marginea patului. Era plecată acum. Ea primise de la el ceea ce dorea.

Dar parfumul ei era încă peste el. Mergea mereu la duș imediat după. De ce nu era acum?

„Sunt putrezit.” Șoapta lui l-a lăsat ca o ultimă suflare în timp ce își apleca capul și se uita la podea.

M-am uitat la tăieturile proaspete de pe coapsa lui – undeva majoritatea oamenilor nu le-ar fi putut observa. Făcuse asta cu câteva zile în urmă. După ultima dată.

Ea venea în camera lui mai des acum. Creștea atât de repede în ultimul an, devenind mai înalt și mai mare, pomeții și maxilarul își pierdeau moliciunea și deveneau mai mult ca ale unui bărbat. Umerii lui deveniseră mai largi, iar antrenamentele de baschet din timpul verii i-au umplut mușchii.

Machine Translated by Google

Când am aflat ce se întâmplă cu ani în urmă, când m-am mutat, fratele meu a refuzat să spună nimănui. A refuzat să mă lase să spun cuiva. În cele din urmă, am avut speranța că ea își va pierde interesul pentru el pe măsură ce el a devenit adult.

Ea nu a făcut-o. Mi-am dat seama că nu era o pedofilă în sensul strict al cuvântului. Nu era vorba despre trupul sau tinerețea lui. Era vorba despre el, iar ea era doar psihotică.

Și gelos. Era la liceu acum. Multe alte fete – mai tinere fetelor — să-i fure atenția de la ea. Nu i-a plăcut asta.

M-am apropiat de el și am întins o mână tremurătoare, atingând-o pe umărul lui gol. Era încă gol, cu cear aful negru tras în poală, acoperindu-se.

Aplecându-mă, am încercat să-i prind privirea, implorându-l. "A mai degrabă m-am rănit. Vă rog. Nu mă pune să o fac din nou. Vă rog."

Și-a lăsat capul în jos, întâlnindu-mi fruntea și respirând superficial, de parcă ar fi încercat să-și rețină suspinele. „Ceva va da”, șopti el.

„Ceva trebuie. Vrei să fiu eu? huh?” M-a prins de bărbie, ținându-l pe a lui strâns. „Se-myah. Am nevoie de tine. Fă-o."

Se-myah.

Familie.

Nu vorbeam bine rusă — nu crescusem cu ea ca Damon — dar Învățasem suficient să înțeleg.

Am clătinat din cap cât de mult se putea mișca în strânsoarea lui. Era din ce în ce mai rău. Când s-ar opri? Întotdeauna avea nevoie de mai mult. Mai tare, mai puternică, mai multă durere... „Te rog”, am strigat încet.

Mârâi și-și apucă cureaua de pe pat, aruncându-și brațul gata primul bici peste spate.

"Nu!" I-am smuls din mână. Când a făcut-o singur, a făcut-o prea greu. Băieții de la antrenament puneau întrebări.

M-am ridicat, am lăsat cureaua pe podea și am plâns în hohote în timp ce i-am prins un pumn de păr. Nimeni nu ar pune întrebări despre tăieturile și vânătăile de pe față. Damon era mereu în lupte, așa că era o poveste probabilă pe care să se ascundă în spate.

Luându-mi frica și agonia, mi-am răsucit-o în furie și am mârâit, trântind cât am putut de tare peste obrazul lui.

Și sa scufundat. Din nou și apoi din nou și din nou. A trebuit să termin. Doar fă-o. Am plâns mai tare, lacrimile curgându-mi pe față.

Ceva trebuie să dea, spuse el.

Machine Translated by Google

El a avut dreptate. Alcoolul nu a fost suficient. Nici țigările, fetele pe care le folosea și le trata ca un rahat la școală și nici durerea. În cele din urmă, s-a obișnuit cu toate și a avut nevoie de mai mult.

Ceva trebuie să dea. Câtă durere putea suporta înainte să se rupă?
Cât timp până când nimic nu a fost suficient pentru a-l potoli?

M-am repezit la Damon. — Du-te, i-am spus, apucându-l de braț. "Sa mergem. Haide."

Am tras spre el, ignorând expresia confuză de pe chipul lui Kai, dar a mea fratele era înrădăcinat ca un copac.

Ochii lui erau de oțel asupra ei, duri și ascuțiți.

— Iubitule, a răcnit ea, apropiindu-se de el. "Ești atât de frumoasă. Mi-ai lipsit atat de mult."

Am clătinat din cap, trăgând de el pentru a-i atrage atenția. Dar era înghețat.

„Știu că ți-ai pierdut cumpătul și e în regulă”, i-a spus ea cu dulceață, mereu floarea delicată din exterior. "Sunt bine. Te iubesc indiferent de ce se intampla. Și promit că va fi mai bine de data asta. Voi avea grija de tine."

— Damon, am lătrat, încercând să rup vraja.

Dar ochii lui erau blocați, urmând-o în timp ce ea se strecura înainte, din ce în ce mai aproape.

— Mi-a fost dor de tine, continuă ea. "Am nevoie de tine. Sunt atât de singur. Sunt atât de pierdut, iubito, eu...”

Chiar atunci, el a sărit afară și a prins-o de gât, mâna lui mare înfășurându-i gâtul zvelt și palid.

„Damon...” M-am uitat între el și ea, neștiind ce să fac.

Ea icni, dar rămase nemișcată în timp ce el o trase până la degetele de la picioare și înăuntru închide. Maxilarul îi era strâns, iar căldura lichidă îmi trecea prin vene în timp ce îi priveam privindu-se unul la altul.

— Ăsta e băiatul meu puternic, șopti ea. „Ai devenit atât de puternic.”

„Damon”, l-am rugat eu. "Uită-te la mine."

Pur și simplu stătea acolo, strângându-i de gât, încântat.

— Am așteptat să vii după mine, gâfâi ea. „Să preia controlul. Tu ești bărbatul acum. Orice are nevoie fiul meu.”

Am închis ochii.

„E nebună”, a rostit Kai pe sub răsuflarea lângă mine.

„Damon!” Am tipat. "Uite. La. Pe mine!"

Machine Translated by Google

El o ținea, dar ea îi captiva complet atenția. — Ia-o, îl îndemnă ea. „Spălați-o. Așa cum mama obișnuia să te spele.”

M-am prăbușit, agonia de ani în urmă revărsându-mă în timp ce mă uitam la mine frate prin lacrimile mele.

— Tu ești bărbatul, repetă ea. „Totul este al tău. Tot."

Am clătinat din cap. Damon.

„Dacă o iubești, ea te poate răni”, i-a spus Natalya. „Dacă o răni în schimb, ea nu va scăpa niciodată de tine. O vei detine mereu. Ea este a ta. Nu întrebi și nu-ți pasă. Ia ce este al tău. Ia-o." Vocea ei a scăzut atât de joasă încât abia aud. "Ia-o."

Și dintr-o dată, el s-a întors în cele din urmă, întâlnindu-mi ochii.
Nu.

Lacrimile s-au vărsat când l-am implorat în tăcere. Am fost singuri pe lume. Eram în siguranță doar când eram împreună. Nu i-aș răni niciodată. Trebuia să știe asta!

Ea a vrut ca el să ne distrugă. Pentru a distruge orice a rămas în care era bun el, pentru că Damon era viitorul familiei și, dacă nu altceva, monștrii erau puternici.

Damon ar putea ajunge să fie mult mai rău decât a fost vreodată tatăl meu.

— Ia-o, îl îndemnă Natalya, trecându-i o mână pe piept. „Te va hrăni. Ia-o. Arată-i ce ești.”

Stai cu mine. I-am ținut ochii. Stiu cine esti. Mă protejezi, mă duci la cumpărături de ziua mea și mă lași să aleg ce vreau și mă trezești cu naibii de milkshake-urile mele preferate când vii acasă în miezul nopții. Stiu cine esti.

„Ling-o toată”, a răsuflat Natalya. „Du-o acasă și revendică-o.”

Numărul de frică din ochii lui a părăsit și brusc s-a uitat la mine de parcă ar fi fost o mașinărie. De parcă nu era chiar acolo.

De parcă nu mai era Damon.

Am tras un mic gâfâit, paralizat.

Și apoi Kai a fost acolo. S-a ridicat, împingându-mă și l-a prins pe Damon de încheietură. „Dă drumul”, a cerut el. — Lasă-o dracului să plece, Damon.

„Toți suntem ai tăi”, îi șopti ea fiului ei de parcă Kai nu ar fi fost acolo. "Bolnav ai grija de tine, iubito. Mă voi asigura că păsărica ei dulce și mică este a ta.”

"Taci!" a strigat Kai la ea. „Târfa bolnavă!” Și apoi s-a întors către Damon care încă îmi ținea ochii. „Uită-te la mine, omule. Nu te uita la ea!”

El nu ar fi făcut-o. Nu. N-ar veni niciodată la mine așa. Niciodata.

Machine Translated by Google

— Ia-o, a îndemnat Natalya din nou.

Și am plâns. „Damon!” Treze te-te.

„Nu te uita la ea!” urlă Kai, împingându-l spre el.

„Ea face parte din tine”, a șoptit mama lui ca o batjocură a unei fantome. „Te va face puternic. Ia-o."

"Taci!" Kai se întoarse și își biciui mâna peste fața ei, pierzând-o.

Și mi-a cuprins răsuflarea în gât când i-am privit corpul biciuindu-se și aterizand pieptul pe o masă rotundă din sufragerie. Ochelarii au zgomot când s-au răsturnat, vaza s-a prăbușit într-o parte, iar farfuriile și articolele de argint au alunecat de la capăt în timp ce ea a împins-o.

Dar apoi am auzit un gâfâit și m-am întors de la Natalya, uitându-mă la mine frate. Se cocoșă, sprijinindu-se pe spătarul unui scaun și începu să tremure uscată cu capul plecat, în timp ce ea scuipa și tușa.

M-am repezit, tot plângând. "E in regula." Mi-am cuprins brațele în jurul lui din lateral. "E in regula. E in regula. Sunt aici. Ascultă-mi vocea.”

A tresărit, fără să iasă nimic în afară decât să scuipe în timp ce se străduia să inspire orice aer. L-am strâns mai tare.

Atâția copii care suferă abuzuri nu le place să fie atinși, dar când Damon ieșea, nu s-a putut apropia suficient de mine. De parcă ar fi vrut doar să se târască în capul meu, unde știa că este în siguranță.

„Ea nu are control asupra ta.” L-am îmbrățișat strâns, șoptind în al lui gâtul umed. „Suntem liberi. Suntem doar noi.”

„E încă în mine”, se sufocă el. "Doare."

Mi-am strâns ochii, plângând mai tare. "Asteapta-ma. Ține-te doar de mine.”

Știam ce voia. Ce avea nevoie. Și nu l-am putut nega. Nu in seara asta.

Am deschis gura și am mușcat pielea dintre gâtul și umărul lui. Înconjurându-mi brațele în jurul lui, l-am simțit mormăind în timp ce îmi înfipteam dinții mai tare în pielea lui. Brațele lui m-au șerpuit în jurul meu și s-a ținut strâns, ținându-mă aproape. Dacă Kai ar arăta, ar părea ca ne-am îmbrățișat.

Dar era încă concentrat pe Natalya, pe care nu o puteam vedea pe la spatele fratelui meu.

E încă înăuntrul meu. Aceasta. Nu știam dacă se referea la ea sau la teroare și frică sau la altceva. Știam doar că mă simt atât de neajutorat.

Machine Translated by Google

Lacrimile îmi curgeau pe față, gâdilându-mi pielea și atârnându-mi peste genele ude.

— Mai greu, șopti el.

Am muscat mai tare, gustand pielea lui sarata si inconjurata de parfumul familiar al tigarilor lui. Nu mi-ar face rău. Avea nevoie de mine.

M-a iubit.

Am gustat cupru și am știut că mi-am rupt pielea. A lăsat să respire și s-a tras înapoi.

„Mulțumesc”, a spus el și s-a uitat în jos la mine, cu calmul său ciudat obișnuit așezându-se peste corpul lui. "Esti bine?"

Am dat din cap. "Tu?"

A dat din cap obosit, întorcându-se și ajustându-și hanoracul pentru a se asigura că urmele din dinții îmi erau acoperite.

Și în cele din urmă m-am uitat la Kai.

S-a uitat la pământul unde zăcea Natalya și nu i-am putut distinge expresia feței în timp ce mă deplasam lângă el. Părea să se schimbe în secunda.

Îi era frică? Nu a făcut nimic rău. Dacă nu ar fi închis-o, ea...

Nici nu m-am putut gândi la asta acum. Fratele meu fusese închis complet și nu puteam să-mi înțeleg ce i se întâmpla.
S-ar întâmpla din nou?

M-am bucurat că Kai a lovit-o.

Damon se apropie de el, amândoi uitându-se cu privirea la Natalya.
S-a întins pe podea, căzută cu spatele pe piciorul unui scaun, dar părea că ar putea fi rănită. Avea ochii închiși, dar capul i se clătina ușor în timp ce își ținea o parte.

"Esti bine?" Kai se întoarse către Damon. „Omule, îmi pare rău. Nu știu __”

„Taci naibii”, a spus Damon. „Vocea prostii. Uita. În elegi?"

Fratele meu s-a uitat la prietenul său, o amenințare i-a împins cuvintele.

Kai nu răspunse, doar închise gura și se uită la Damon. Știa că era o minciună.

Sângele i s-a scurs prin degetele Natalyei și, în cele din urmă, am căutat pe masă văzând tulpina unui pahar de vin spartă și întinsă pe o parte. Una dintre marginile ascuțite era stropită cu sânge. Fusese tăiată.

Machine Translated by Google

— E rănită, continuă Kai. „Avem nevoie de o ambulanță. Cred că și ea s-a lovit la cap.”

"Voi avea grijă de asta. Ai făcut destule.” S-a uitat peste umăr la mine. „Ai pus-o în pericol. Ea nici nu ar trebui să fie aici.”

„Nu te-am văzut făcând o mișcare pentru a face nimic.”

"Suficient." Am făcut un pas înainte.

Am avut probleme mai mari. Sanitatea mentală a Natalyei se deteriorase și mai mult de când dispăruse cu trei ani în urmă. Toate acele lucruri pe care le spusese ea și chiar în fața lui Kai... Nu se știa cât de scăpată de sub control ar putea deveni. Lui Gabriel nu-i plăcea să fie jenat. Ce aveam să facem cu ea?

— Pleacă, i-a spus Damon lui Kai. „O să-l sun pe tatăl meu.”

Kai îl privi, părând nesigur. „Nu, e vina mea că a fost rănită. Vreau să mă asigur că ajunge la un medic.”

— Și când spune cuiva de la spital că ai lovit-o? a replicat Damon. „Da, sunt sigur că asta va face minuni pentru aplicațiile tale la facultate.”
A scuturat din cap. „Doar pleacă de aici. Familia mea se va asigura că ea este bine și să tacă. Nu vă faceți griji. Nimeni nu vrea o scenă.”

Kai a ezitat, probabil îngrijorat să se asigure că era îngrijită de ea, dar, evident, familia Torrance avea o istorie serioasă de familie și trebuia să înțeleagă că Damon dorea ca tatăl său să se ocupe de Natalya. Fara spitale. Fără polițiști. Cu toții aveam miza să o ținem liniștită.

Kai m-a luat de mână. "Haide."

Dar Damon m-a prins și m-a tras la el. „A mea”, i-a spus el prietenului său.

"Ca naiba." Kai se încruntă la el. „Am văzut asta pe fața ta, omule. Ești un mizerie. Ai fi rănit-o.”

Damon doar clătină din cap la el, fără să obosească să se apere.
Era ceva ce l-am admirat la fratele meu și mi-aș fi dorit să mă pot controla în mine. Oamenii vor gândi ceea ce vor să gândească, nu pentru că cred că au dreptate, ci pentru că este în natura lor să susțină că au dreptate. Apărându-te, alimentezi apetitul pentru dramă. Nu, ai încheiat conversația. Tu. Nu ei.

Dar nu m-am putut abține să nu mă întreb dacă Kai poate avea dreptate. Ce s-ar fi întâmplat dacă nu ar fi mijlocit?

Damon s-a întors spre mine, smucindu-și bărbia. „Du-te cu el, atunci. Merge."

Ce?

Machine Translated by Google

„Este în regulă”, mi-a spus el. „Plecă dacă vrei.”

"Damon..."

„Vrei, știu că vrei. Nu am nevoie de tine. Nu am facut niciodata."

Pieptul mi s-a cedat. De ce făcea asta? De ce a făcut mereu asta?

"Haide." Kai m-a luat de mână.

Dar m-am retras. "Doar pleaca." Mi-am plecat capul, neputând să mă uit la el. „Întoarceți-vă la petrecere.”

„Bănci”.

„Nu-l voi părăsi niciodată”, i-am spus Kai.

Niciodata. M-am apropiat de fratele meu și l-am luat de mână, dorind ca Kai să plece.

De două ori în seara asta îl alesesem pe Damon. Nu știa că suntem o familie și s-ar putea să înțeleagă mai multe dacă ar înțelege, dar acea informație tot nu ar schimba nimic. Damon a venit primul. Mereu.

Fratele meu mi-a strâns mâna, un gest subtil spunându-mi că a iertat pe mine.

— Pui, omule, îi spuse el lui Kai, cu o notă de umor în voce.

Tăcerea se întindea între ei și simțeam ochii lui Kai asupra mea. El a fost un tip bun, dar nu ar fi acceptat să fie smucit a treia oară. M-am uitat la Natalya, în fiecare secundă Kai stătea acolo întinzându-se ca o eternitate.

„Da”, a răspuns el. „Noapte nebună, nu?” Și apoi l-am văzut înapoi cu coada ochiului. „Ne vedem luni la școală.”

Și apoi a plecat, cu inima durerându-mă din ce în ce mai mult în fiecare clipă în care nu s-a întors și nu s-a întors pe ușă pentru mine. Mai târziu, când voi fi singur și pierdut în capul meu, mă voi întreba ce s-ar fi întâmplat dacă l-aș fi urmat. Dacă l-aș fi luat de mână și m-aș fi ascuns cu el tot restul nopții.

Damon m-a tras înăuntru, sărutându-mă pe frunte. "Fata buna. Nu m-ai dezamăgit niciodată.”

Natalya gemu, cu pleoapele deschise. Sângele i-a saturat mâna, și deși părea o tăietură urâtă — sau mai multe tăieturi urâte — fluxul nu era prea rău. Trebuia să o ducem la un medic, totuși. Ar avea nevoie de cusături sau așa ceva.

Damon mi-a întins telefonul și apoi s-a ghemuit, uitându-se la ea. „Sună-l pe David”, mi-a spus el. „Spune-i să-și aducă fundul aici să te ia și du-te să-l aștepți în hol.”

Machine Translated by Google

„De ce nu mă poți duce acasă? Hai doar sa mergem-"

„Voi fi acasă mai târziu”, a spus el, cu ochii încă ațintiți asupra ei. „Trebuie să fac curățenie aici.”

Machine Translated by Google

Băncile

Prezent

Am mers rapid pe strada aglomerată, ocolind pietonii cu o mână în buzunarul hainei și cu cealaltă ținând un plic mare cu încă un contract pe care să-l semneze Kai. Trebuia să fie la dojo, dar când m-am întors de la comisioane azi dimineață, mi-a trimis un mesaj, spunându-mi să mă întâlnesc cu el la clubul lui. Știa că nu am mașină, la naiba.

Și nu eram pregătită să-l înfrunt.

Aseară, în acel hotel, îngropat pe un etaj secret și într-o cameră fără telefoane, fără televizor și fără nimeni în afară de noi, a fost de neimaginat. Ca un vis de care am fost smuls și am tot închis ochii pentru a urmări somnul din nou, doar ca să mă pot întoarce acolo. Asta a fost doar acum câteva ore?

A încercat să-mi scoată puțin mai multe informații aseară, dar nu a forțat prea tare. Când garda mea s-a ridicat, am știut că nu voia să strice ceea ce tocmai sa întâmplat. Era bun să-mi citească semnalele, i-aș da asta.

Ar fi vrut să mă ia acasă, dar am fost plecat înainte să se poată lupta cu mine din nou. M-am scufundat în noaptea ploioasă, tot ce se simțise atât de bine, scăzând brusc și nu știam cum să-l recuperez. Vinovăție și rușine, sentimentul privirii lui Damon asupra mea, judecându-mă, de ce nu puteam trece peste asta?

Așa că am tras un tip. Cui îi pasă? Mi-a placut. Da-ma in judecata.

Dar acum era zi și consecințele ar putea fi lente, dar ei venim. Abilitățile mele nu s-au extins suficient de mult pentru a jongla între dorința mea pentru unul și cerințele altuia.

Urcând treptele lui Hunter-Bailey, am deschis unul din duble ușile și intră înăuntru, lustruiți imediat mobilierul cu citrice

Machine Translated by Google

înconjurându-mă. Lemnul strălucea peste tot, iar ceasul bunic din hol bătea în stânga mea.

M-am apropiat de biroul mic. „Trebuie să-l văd pe Kai Mori, te rog.”

Tânărul, cu părul negru și într-un costum simplu cu cravată subțire, dădu din cap de parcă mă aștepta.

„Va fi în continuare în salon”. Ocoli stația lui către următorul set de uși duble. „Doar la dreapta când intri în sala de mese.”

Hmm. Femeile nu aveau voie de obicei în club. Am fost surprins că mă lăsa să intru atât de ușor. Cred că Kai s-a ocupat de asta.

A deschis ușile, făcându-mi un pas ca să pot intra, iar eu am virat imediat la stânga, observând pentru scurt timp tot personalul din sala de mese care punea mesele pentru prânz.

Intrând în salon, m-am uitat o clipă în jur, observând senzația ca de bârlog din camera mare. Canapele din piele maro străluceau în lumina lămpii, în timp ce draperiile verde pădure îmbrăcau ferestrele din podea până în tavan din jurul camerei. Aplice de aur, căprioare, elani și chiar un cap de leu erau atârnate sus, iar perne în carouri erau aruncate pe scaune și canapele. În spate stătea un bar, pe pereți stăteau rafturi cu cărți, iar deasupra șemineului atârna o tapiserie înfățișând un fel de război.

Hristos. Această cameră a fost decorată cu tema „Dacă naziștii ar fi câștigat...”

Am scanat camera, observându-l repede pe Kai lângă ferestre. Avea haina scoasă, mânecile lui erau suflecate și gura mi s-a uscat brusc la vederea lui. Aproape că îl durea să privească în timp ce stătea acolo, cocoșat peste o masă de hârtii.

Mâinile acelea erau toate despre mine aseară. Și acea expresie frumoasă și severă, care părea aproape supărată și mă cam făcea să vreau să zâmbesc, era pierdută în plăcere ultima dată când am văzut-o.

Atât de controlat și atât de rece, dar putea fi și el atât de dur.

Michael și Will stăteau de o parte și de alta a lui, unul pe telefon și celălalt ghemuit pe scaun, cu sticla de pietre lipită de frunte și cu ochii închiși. Mi-am îndreptat drumul, ignorând privirile celor douăzeci și ceva de domni din cameră.

Kai ridică privirea când mă apropiam. "Ai intarziat."

Tonul lui era scurt, dar gura nu era, curbată la colțuri ca și cum el Mă gândeam de ce abia am dormit noaptea trecută.

„Trebuia să merg la Thunder Bay azi dimineață”, i-am spus.

Machine Translated by Google

"De ce?"

„Gabriel vrea să știe de ce nu ai semnat contractul.”

S-a oprit din ceea ce făcea și s-a uitat din nou la mine. Michael se întoarse de la telefon.

"Ce i-ai spus?" întrebă Kai.

Am aruncat plicul cu un nou contract înăuntru pe masa din fața lui. Unele din hârtiile lui au fluturat în semn de protest. — Că întârzi, am spus. „Același lucru pe care i l-am spus.”

"Ce-"

Dar s-a oprit din orice avea de gând să spună, ridicându-și telefonul care bâzâia.

Supărare pe chipul lui, răspunse el. „Da.”

A ascultat în timp ce cineva de la celălalt capăt vorbea, sprâncenele lui înfipându-i mai departe.

„A&J Plumbing?” spuse el, părând confuz. „Nu am sunat pe niciun...”

M-am aplecat peste masă și mi-am întins mâna.

S-a oprit, uitându-se la mine. Am luat telefonul.

„I-am lăsat cheile într-un plic sub birou”, i-am spus copilului la dojo-ul despre care știam că era la celălalt capăt, „și i-am oprit sistemul de alarmă de la casă. Spune-i să înceapă sus în băi. Am nevoie de o estimare completă cât mai curând posibil.”

„Uh, da, doamnă”, se bâlbâi el și am închis.

Am sunat pentru a aranja instalatori, electricieni și antreprenori pe drumul de întoarcere din Thunder Bay. M-am gândit că voi fi la dojo, așa că am crezut că mă întâlnesc cu el acolo.

I-am întins telefonul lui Kai înapoi.

„Este pentru casa mea?” a întrebat el. "Ce ți-am spus?"

M-am îndreptat, băgându-mi mâinile în buzunare. „Vanessa sosește trei zile, i-am spus.

Încruntarea lui a căzut încet și l-am văzut cu coada ochiului pe Will și-a lăsat băutura jos și și-a ridicat capul.

Kai nu spuse nimic.

— O parte din actualizarea de la Gabriel de azi dimineață, i-am explicat, simțind același nod cum mi se construia în stomac pe care l-am avut când mi-a spus Gabriel. „Suprarealist, nu-i așa? În ce te-ai băgat?”

Toți trei stăteau acolo și nu știam dacă erau uluiți sau supărați sau ce, dar cu siguranță nu erau fericiți.

Machine Translated by Google

„Sunt sigur că te crezi arhitectul unui plan măreț”, eu
a continuat, „dar acordul pe care l-ai făcut merge înainte, indiferent dacă ești
sau nu pregătit. Mireasa ta va fi în curând pe drum aici. Am aranjat o suită la
Mandarin pentru ea în timp ce facem reparații la casă.

Kai ridică plicul, făcându-și maxilarul în timp ce îl desfăcu, scoase documentele
și începu să răsfoiască paginile.

„Nu el a făcut revizuirile”, a spus el, scanând-o.

„Nici el, îndrăznesc să spun. Ia-l sau pleaca."

Kai a fost încolțit și el știa asta. Dar de fapt, care a fost problema? Știa cum să
ajungă la etajul al doisprezecelea acum. Nu avea nevoie de hotel și nu dorea nicio
legătură cu familia Torrance. De ce nu ieși înapoi?
De ce fusese de acord în primul rând?

„Dacă nu semnez, e sezonul deschis pentru Damon”, a avertizat el. „Michael, eu,
Will, Rika... ne vom descurca și o vom face cum ne place.”

Am dat din cap, înțelegând. Dacă nu a semnat, Damon nu ar fi promis că
va fi binevenit înapoi în oraș. Dacă venea acasă, ar putea merge după el.

„Dar dacă nu semnez”, a spus el, cu vocea mai joasă, „vei să pleci”.

Eu voi pleca? Asta îl lega de acest acord stupid?

Am văzut nodul mișcându-i în gât.

Nu voia să plec.

Și nu sunt sigur cât de mult îmi doream, dar acel contract nu m-ar putea
face să rămân dacă aș fi vrut cu adevărat să plec. Trebuia să știe asta. Am fost
aici doar la ordinul lui Gabriel.

„Pot pleca oricând vreau”, i-am amintit.

— Te-ai întoarce la el, nu-i așa?

Am lăsat ochii în jos, nedorind să am această discuție și mai ales nedorind să
o am în fața prietenilor lui.

Vocea lui era ciudat de calmă. „Vrei să-l semnez?”

— Da, am spus eu. „Îl vreau pe Damon acasă.”

M-a privit, cu ochii puternici, dar nu a făcut nicio altă mișcare. Băieții ascultau în
tăcere.

„M-am trezit aseară, dorindu-te din nou”, a spus el.

Inima mi-a bătut mai tare, căldura jenei urcându-mi pe obraji.

Lăsându-se pe spate în scaunul său cu perne, trase adânc aer în piept. „M-am încurcat,
băieți”, a spus el, de data aceasta prietenilor săi.

Machine Translated by Google

Michael se uită la el. „Vrem ceea ce vrem, nu?”
Kai a clătinat din cap spre mine.

Deci, Damon nu a fost singurul obiectiv aici. Undeva pe parcurs, a avut deveniți și despre mine. Gabriel m-a pus să lucrez pentru Kai, așa că am făcut-o. Dar fără contract, fără bănci.

„Tu porți hainele lui”, mi-a spus Kai. „Abia mănânci. El îți controlează libertatea, mâncarea, prieteniile... Ce vrei, puștiule? Dacă ai fi el, dacă ai fi bărbat, ce ai face? Ce ai lua?”

Am plecat, ocolind scaunul lui Will și am venit lângă Kai. Aplecându-mă, am smuls contractul de pe masă și unul dintre stilourile lui, trecând la ultima pagină. L-am mâzgălit rapid pe Kai Mori în scrisul lui aproape exact, așa cum văzusem pe alte documente de la dojo.

Aruncând stiloul în jos, am răsturnat contractul la loc, l-am strecurat în plicul rupt și i-am întins-o.

Să terminăm cu asta. Îi spuneam cacealma. Anulează acest acord idiot și lasă-mă să plec, sau îi dau actele lui Gabriel și lasă-l pe fratele meu să vină acasă.

„Acum ai un sclav până la nunta ta”, l-am provocat. „Ce vei face cu mine? Comandă-mi hainele chiar aici și aplecă-mă peste masă, băiete?

Luă plicul, cu un rânjet amar pe buze. „Nu. E frumos și dulce. Ceva pe care i-o voi face noii soții mici, se bate el. „Jucăriile mele se uzează puțin mai mult.”

L-am auzit pe Will pufnit în stânga mea și apoi a suflat. "La naiba."

Michael și-a trecut o mână pe față, părând exasperat, iar Kai s-a uitat la mine. Se ridică, luându-și jacheta de pe scaun și rostogolindu-și înapoi mânecile.

„Du-te la dojo”, mi-a ordonat el. „Va fi o zi lungă.”

Câteva ore mai târziu, și eram înăbușit. Îmi făcea fundul.

După ce am avut de-a face cu instalatorul și doi antreprenori care mi-au spus amândoi a Anul era o estimare rezonabilă pentru acea bucățică de rahat în care locuia Kai, mă întorsesem la dojo ca să-mi petrec restul naibii de zi de-a face cu prostii. O mașină de spălat a explodat, un prieten de-al lui Michael, jucător prost de la Storm, și-a scăpat telefonul mobil în toaletă, un pui pe ea.

Machine Translated by Google

A patra clasă de aikido săptămâna aceasta a vomitat în hol, și de ce naiba aveam de-a face cu prostiile astea?

Kai era supărat și am tot spus să nu ies astăzi. Nu
se putea să mă țină aici și nu eram legat de un contract stupid. Mi-am spus că este pentru fratele meu. Stai bine și respiră până a sosit timpul.

Mi-am spus că nu o voi lăsa pe Kai să câștige. Încerca să mă împingă, iar mândria mea era în joc.

Și mi-am spus că am o datorie. Mi-am luat un angajament față de casa lui Gabriel și nu m-am aplecat.

Dar adevărul era că nu aveam încotro. Primisem un salariu azi.
Un cec adevărat, întocmit în numerar , pentru un salariu mai mare decât am făcut eu într-o lună cu tatăl meu. Dacă plecam acum fără alt plan, aveam să fiu singur.
Gabriel nu m-ar lua înapoi dacă aș rupe înțelegerea și aș fi ieșit din circuit, neputând să mai fiu ochii și urechile lui Damon.

Aveam toate motivele să rămân.

Dar temperamentul meu nu s-a îmbunătățit cu nimic când Rika și Alex au intrat în timp ce eu ștergeam bucăți de pe podea, râurile lor de păr, parfumul de o sută de dolari și pantaloni scurți drăguți pe vremea de șaizeci de grade, care amplificau tot rahatul pe care îl simțeam. .

Mai ales gelozia mea.

Fiecare centimetru de Kai care m-a atins aseară o atinsese o dată.

Întotdeauna am fost supărată de ea. Din momentul în care auzisem prima dată despre ea, Michael și Kai în baia de aburi de la Hunter-Bailey. Dar lucrurile erau altfel acum. Atașamentul meu față de Kai creștea și fiecare clipă, el și cu mine eram în aceeași cameră și nu mă atingea, mă făcea să tânjesc mai mult după el.

Am urât că se văd în fiecare zi. Abia mi-am putut stăpâni ura în timp ce mă uitam la spatele ei în timp ce mergea spre vestiar.

Am terminat de aruncat prosoapele murdare în mașină de spălat și m-am încărcat spălătoria, împingând ușa batantă atât de tare încât a lovit peretele.

Era timpul să merg acasă. Aveam nevoie de o pauză și de o plimbare frumoasă și lungă de aici.

M-am îndreptat spre birou să-i spun lui Kai, dar el nu era acolo. eram pe cale să pleacă și caută-l, dar telefonul fix de pe birou a început să sune. L-am ridicat repede.

„Sensou.”

"Cine este aceasta?" a întrebat un tip, părând confuz.

Machine Translated by Google

"Cine e acesta?" Am tras înapoi.

"Oh. Banks, spuse el, punându-mi în cele din urmă vocea. „Este Michael. Unde este Kai?”

Am luat fără fir și am mers pe hol, uitându-mă alene de la stânga la dreapta. „Am plecat câteva minute, cred. Pot să-i dau un mesaj?”

"Nu. Nu am încredere în tine, îți amintești?”

Am râs pe sub răsuflare, mergând mai departe pe hol. — Este înțelept din partea ta, Michael. Înveți.”

Dar m-am oprit, văzându-i pe Rika și Kai în hol. Am rămas ascunsă în hol, uitându-mă la ei discutând. Severitatea care îi întărea mereu privirea în aspectul unui student perpetuu era acum mai blândă. Relaxat.

Era greu să respir.

Stătea prea aproape. I-a zâmbit prea încet și i-a atins brațul prea mult.

„Dar ai încredere în Kai?” l-am întrebat pe Michael, uitându-mă în continuare la ei. „Cu toate comorile tale?”

"Ce vrea sa insemne asta?"

Am clătinat din cap, privind cum Kai se îndrepta spre Marea Cameră iar Rika a venit în drumul meu, înapoi pe hol.

M-am întors, relaxându-mă în perete și privind în jos când ea trecea. Ea a dispărut într-una dintre sălile de antrenament.

Mi-am dres glasul. — Nimic, am spus. "M-am plictisit. Vreun mesaj sau nu?”

Nu a spus nimic.

— Bine, îi voi spune că ai sunat.

"Aștepta."

M-am oprit, ducând receptorul înapoi la ureche. "Da?"

I-am auzit oftat la celălalt capăt, dar tipul s-a strâns din nou dintr-o dată. Am așteptat, auzind doar liniște.

"Buna ziua?" am împins.

— Crezi că ești atât de deștept, nu-i așa? a întrebat el în cele din urmă. "Bine atunci. Dacă ai fi eu, în situația mea, ce ai face pentru a-ți întări stăpânirea pe toate fiarele tale din foc? Ai spus că suntem slabi. Unde? Cu ce?"

Aproape că am râs. Vorbea serios?

M-am întors pe hol, brusc intrigat. „Îmi ceri un sfat?”

Machine Translated by Google

„Îți cer să-ți bagi banii acolo unde este gura ta deșteaptă, nebun”, a spus el. „Prefă-te că îmi conduci echipajul acum. Ce faci?"

„Ce te face să crezi că te-aș ajuta?”

„Pentru că cred că mori pentru o folosire reală a abilităților tale.”

Ei bine, el era chiar acolo. Kai nu mă folosea la întregul potențial și îmi plăcea să mă așez la masă. Aș ucide ca să-i spun exact ce părere am despre el și operația lui de liceu.

M-am oprit la intrarea în sala de antrenament și m-am dat înapoi, uitându-mă pe Rika aruncând blocuri împotriva manechinului ei Wing Chun. Ea a manevrat, lovind stâlpii rapid, dar metodic, făcând pauze din când în când pentru a-și corecta poziția.

Și m-a lovit brusc.

Michael îmi mângâia mândria.

„Sensou” însemna „război” în japoneză. Acest loc, numele, ceea ce au făcut aici... a făcut parte dintr-un obiectiv mai mare.

Rika poate fi moale, dar se antrena. Michael poate fi neglijent, dar era conștient. Will ar putea fi slab, dar îl avea pe Kai.

Iar Kai se pregătea.

Acești oameni au fost dușmanii mei.

„Dacă aș fi în locul tău”, am răspuns calm. „Primul lucru pe care l-aș face este să mă concedieze. Nu sunt prietenul tau."

Și am încheiat apelul.

Am vrut să se termine asta.

M-am săturat de plimbare și de așteptare și, în timp ce îl cunoșteam pe fratele meu a fost parțial vinovat pentru toate rahaturile în care s-a trezit anul trecut, avea toate motivele să-i deranjeze pe acești oameni. Nu s-au luptat pentru el. Atât de ușor au renunțat la el, nu-i așa?

Și aveam toate motivele să o urăsc.

M-am mutat în prag, sprijinindu-mă de toc și privindu-i cum lucrează.

Chiar dacă Damon a venit acasă, chiar dacă vreo minune l-a împăcat cu el prietenii lui și nu mai era sânge rău, Kai Mori nu va fi niciodată mai mult pentru mine decât era acum. Nu cu ea prin preajmă.

O trase, pentru că o dorise și chiar dacă acea dorință s-ar diminua în timp, nu ar dispărea niciodată. Uită-te doar la ea. Pachetul perfect.

Deștept, bogat, drăguț. Și toți au crezut că ea era și cea mai dulce lucru.

Mi-am ridicat mâinile, pocnind absent degetelor, îndoind fiecare deget înapoi până am auzit crăpăturile și pocniturile.

Machine Translated by Google

Da, furia era mai bună. Mă pierdusem atât de noapte noaptea trecută, mă scufundam în cât de bine se simțea totul, eram ținută în brațe, atins și sărutat... Dar nu a adus decât confuzie.

Furia era o linie dreaptă. Avea o țintă.

"Ai nevoie de ceva?"

Am clipit, ridicând ochii. Rika avea capul întors, uitându-se la mine umărul ei în timp ce gâfâia. Nu mi-am dat seama că mă observase.

Neputând să-mi ascund amuzamentul, am pășit încet în cameră, îndreptându-mă spre ea. Damon și cu mine am moștenit amândoi natura metodică a tatălui nostru, dar Damon a avut și puțină răbdare. Nu eu am.

„Ați fost vreodată într-o ceartă?” am întrebat, făcându-i semn manechinului.

"Da. De ce?" Ea și-a îndreptat spatele, făcându-se puțin mai înaltă.

M-am plimbat în jurul Wing Chun-ului de lemn, evaluând-o. „Petreci o mult timp pentru poziția și forma ta”, i-am spus. „Majoritatea oamenilor care luptă luptă pentru a supraviețui. Nu sunt reguli. Fără joc corect. Nu există timp pentru a menține distanța adecvată de lovire. Toate planurile tale vor ieși pe fereastră.”

„Nu-ți face griji”, m-a asigurat ea. „Știu să trag de păr, să mă zgâri și să dau cu piciorul dacă trebuie.”

„Și mușcă”, am adăugat, privind-o întorcându-se înapoi la manechin. „Când Damon te leagă din nou, arată-i ce scraper ești. Îl va amuza.”

Ea se biciui, cu furie în ochi.

Și nu am putut opri zâmbetul care ieșea cu ochiul. Da, știu totul despre Pithom, iahtul familiei lui Michael, anul trecut și despre cum a speriat-o. Nu că aș fi aprobat atunci, dar Doamne, am sperat că va face tot posibilul pentru a-i face probleme acum.

Mi-am lăsat vocea jos. „Știu că i-ai împiedicat pe băieți să-l urmărească anul trecut. Știu că insisti să stai singur la penthouse, fără protecție, când Michael e plecat din oraș. Am înaintat cu pași centimetri, fără să clipesc o dată. „Știu și că îți plac mâinile unui bărbat pe tine și nu trebuie să fie neapărat ale logodnicului tău, nu-i așa? Deci, când Damon vine după tine, asigură-te că te lupți pentru măsură, bine? În felul acesta Michael crede minciunile tale când îi spui că nu vrei fiecare centimetru din asta.”

Fața ei s-a răsucit de furie și a mârâit, dându-și pumnul înapoi și lovindu-mă peste maxilar. Am făcut un pas în lateral, pierzându-mi răsuflarea

Machine Translated by Google

și închizând ochii pe reflex.

Dar căldura adrenalinei mi-a inundat pieptul. Da.

M-am redresat repede, forțându-mă să o înfrunt. Durerea a intrat adânc în os, iar pielea mi-a ars. Atingându-mi colțul buzei, mi-am tras mâna înapoi, văzând sânge pe vârful degetelor.

„Mulțumesc”, i-am spus.

Folosind tot ce aveam, m-am răsucit și mi-am biciuit dosul mâinii peste fața ei, trimițând-o să zboare pe podea. S-a prins, aterizat pe mâini și în genunchi, și am putut-o auzi sorbind aer, vântul fiind doborât din ea. Și-a bătut pumnii pe podea o dată, mârâind de furie și, înainte să-mi dau seama, s-a răsucit, s-a aruncat spre mine și și-a băgat mâinile în pieptul meu, amândoi trântindu-ne înapoi pe

rogojini.

„Care dracu este problema ta?” urlă ea, prăbușindu-mă peste mine.

Dar ne-am răsucit, trimițând-o la pământ cu mine călare pe ea. Apucând părul blond din vârful capului, m-am aplecat înăuntru.
„Păstrează-ți lumea în perspectivă, Erika Fane! Nu toată lumea se înclină la picioarele tale!”

Mi-am bătut pumnul în fața ei, dar ea m-a împins, făcându-mă
îmi pierd stăpânirea. Am prins-o de gât în schimb și am mai trântit-o de două ori.

Ea a mârâit, dându-mi pălăria de pe cap și smulgându-mi părul, forțându-mi capul în jos și scalpul să țipe. Am tresărit de durere.

La naiba!

Ar fi trebuit să-mi tuns părul. Cu ani în urmă. Era doar singura parte din mine acela era încă Nik și nu Banks și m-am agățat de el din anumite motive.

Mi-am pierdut strânsoarea pe ea, dându-i suficient timp să mă împingă. M-a eliberat, așezându-se și și-a aruncat piciorul, lovindu-mă cu piciorul în stomac.

Și nu puteam să respir. Mi s-a închis gâtul și m-am chinuit să inspir. Am tușit, cocoșându-mă. Mi-a trecut stomacul prin coloana vertebrală?

"Ai terminat?" strigă ea și am observat că avea un firicel de sânge
ieșind din nas.

Un pumn momentan de satisfacție m-a lovit prin durere. Ea făcuse
la urma urmei, am sânge. A fost doar corect.

"Nu încă." M-am lansat după ea, apucând-o din nou de gât și încrețindu-mă
degetele mele atât de tare, încât unghiile mi se înfipseră în pielea ei.

Machine Translated by Google

Ea a gâfâit, cu ochii mari în timp ce m-a prins de încheietura mâinii. Știam că am rupt pielea.

Mâinile m-au apucat de la spate și m-au tras departe, de pe ea.

"Ce naiba?" L-am auzit pe Kai mârâind. Mi-am bătut capul, scurt întorcându-mi privirea asupra lui.

Era încă în pantalonii săi de antrenament de înainte, dar acum transpirația îi mată capetele părului și pieptul îi strălucea.

„Nu, dracu asta!” Rika îl împinse pe Kai, clocotind. „Hai să terminăm asta!”

Am râs pe sub răsuflare, văzând cele patru semiluni purpurie tatuate în pielea ei peste jugulară, unde o mică cicatrice pe care o a ezase deja. M-am uitat la unghiile mele, văzând sânge amestecat cu murdăria.

M-am trântit după ea din nou, dar Kai m-a prins, smulgându-mă înapoi.

"Suficient!" A intrat între noi, țipând. „Toată lumea te urmărește Două. Ce naiba se intampla?"

Trecătorii zăboveau în afara camerei, aruncându-se cu ochiul la zarvă. Întorcându-mă la Rika, mi-am supt tăietura din obraz și am scuipat sângele la picioarele ei.

S-a lansat din nou pentru mine.

"La naiba!" Kai m-a prins de guler, împingându-mă înapoi. A arătat cu degetul în fața mea, cu dinții descoperiți în timp ce mă fixa cu o privire de avertizare.

Întorcându-se la Rika, el îi înclină capul în sus, verificându-i nasul însângerat. "Esti bine?"

E bine ? Micuța ta prințesă a dat primul pumn, nemernic.

"Sunt bine." Ea și-a smucit capul din mâinile lui, provocându-mă. "Eu pot ia orice ai!”

"Sunt sigur! În ambele capete, aud!”

A venit din nou după mine, dar Kai a împins-o înapoi, întorcându-se spre mine. "Ce la naiba e treaba cu tine?”

„Nu-mi place de ea și nu lucrez pentru ea, așa că voi face tot ce vreau!” m-am grăbit.

— Vei face ce vreau eu, a strigat el în șoaptă, ajungând în fața mea. "Sfarsitul povestii."

Privind în jurul meu, a vorbit cu publicul adunat. "Continuă, toata lumea. S-a terminat." Și către Rika: „Lasă-ne în pace, te rog”.

Ea nu s-a mișcat o clipă, încă uitându-se la mine și roșie de efort, iar coada de cal îi atârna de un fir. Dar în cele din urmă a trecut pe lângă noi, părăsind camera.

Machine Translated by Google

Am auzit vocile stingându-se încet, în timp ce toată lumea își ducea treburile și pleca.

„Ce ai împotriva lui Rika?” întrebă Kai. „N-ai vorbit cu ea o dată sau abia i-ai scutit o privire. Ce este?"

Luându-mi mânșeta, mi-am șters sângele de pe gură, fără să-i răspund.

"Esti gelos?"

I-am aruncat o privire „la naiba cu tine” și m-am întors să mă uit la oglinda din spatele lui.

Îi simțeam ochii ațintiți asupra mea, mâncând distanța mică dintre noi și înfășurându-mi corpul ca o cușcă.

„Ce ai vrut să spui despre „în ambele capete”?”

„Știi ce am vrut să spun.”

Micul lor grup de trei în baia de aburi. Kai a luat frontul. Michael a primit spatele. De câte ori se întâmplase după aceea?

— Ai auzit de mine și de Rika? Vocea lui era joasă. — Despre baia de aburi?

Cine nu auzise? Au fost văzuți, a fost peste tot în club și a fost nici un secret ce simțea el pentru ea. Era acolo de fiecare dată când se uita la ea.

„Eu...”

"Nu." l-am întrerupt. „M-am săturat de poveștile tale și nu-mi pasă mai puțin...”

„Shh, shh, shh...” Și-a apăsat degetul pe buzele mele, clătinând din cap spre mine. „Să nu facem asta aici, bine? Trebuie să vorbim despre asta, dar undeva putem vorbi cu adevărat.”

Și privirea i s-a întunecat, spunându-mi că cuvintele lui au un alt sens.

Vorbesc cu adevărat? Unde?

Lăsând mâna jos, a mers în jurul meu, părăsind camera.

"Ce vrei să spui?" am lătrat după el.

— O să afli, a aruncat el peste umăr, apoi a dispărut.

Machine Translated by Google

Băncile

Prezent

O oră mai târziu, și sunt încă în nebunie. Eram obosit înainte de lupta de la dojo, dar acum eram conectat, treaz și supărat pe mine. Cărțile mele erau acum pe masă.

Ea știa că o urăsc, așa că nu puteam să mă apropii de ea dacă era nevoie, iar Kai probabil savura demonstrația mea dezgustătoare de gelozie. Ce îmi spusese Damon, în repetate rânduri? Cel mai bine este întotdeauna să spui cât mai puțin posibil. Cu cât ești mai mult mister, cu atât au mai puțină pârghie.

Și m-am dus și am distrus totul.

Am mers pe strada liniștită, intrând în Halston Park, cartierul comercial din Meridian City. Era doar după nouă și m-am uitat la cer, în sfârșit reușind să văd câteva stele. Luminile de peste tot în acest oraș erau prea strălucitoare pentru a mai vedea multe.

Ce voia Alex? Mi-a trimis un mesaj, spunând că Kai vrea să mă întâlnesc ea la McGivern și Bourne. Nu am fost niciodată acolo, dar știam că este un magazin universal de lux.

După un colț, mi-am măturat niște păr din ochi și mi-am ascuns înapoi sub pălărie când m-am apropiat de ușile de sticlă ale clădirii.

Am ridicat mâna să bat, dar m-am oprit, văzând că înăuntru era întuneric. În spate străluceau câteva lumini de urgență, iluminând holurile, dar acest magazin era închis. De ce mi-a spus să vin aici?

Da-o naibii. Mi-am lăsat mâna și m-am întors să plec.

„Oh, nu îndrăzni!” strigă o voce de femeie.

M-am învârtit, văzându-l pe Alex ieșind pe ușă. Purta o bluză albă, sexy, care atârna de pe umăr cu jambiere negre

Machine Translated by Google

și cizme de piele maro până la genunchi. Mi-a trecut prin minte că aproape că o văzusem doar în haine de antrenament. În afară de petrecerea lui Michael.

Ea a sărit peste și m-a prins de mână, trăgându-mă.

Mi-am băgat călcâiele. „Ce este asta? Acest loc nu este închis?”

„Nu pentru noi”, a cântat ea. "Haide."

Ea a deschis ușa înapoi, forțându-mă să intru.

"Ce se întâmplă?" m-am plâns.

„Ordinele lui Kai”, a răspuns Alex. „Taci și urmează-mă.”

Un agent de securitate într-o uniformă gri închis a venit, încuind ușa in spatele nostru. „Distrați-vă, doamnelor.”

— Mulțumesc, Pip, ciripi Alex.

— Phillipe, a corectat el.

„Ce ce se întâmplă.”

Mi-am îngustat ochii asupra ei. "Tu-l cunoști?"

„Nu, tocmai ne-am cunoscut. Totuși, a căzut repede.”

Mi-am dat ochii peste cap. Ce s-a intamplat? Evident, magazinul era închis. În afară de noi. De ce?

Cizmele mele de luptă scârțâiau pe podelele de marmură și mi-am ridicat din nou privirea, uitând momentan să-i rezist în timp ce aerul din plămâni mi-a fost expulzat.

Vai. Cel puțin cinci etaje erau stivuite deasupra noastră. Am stat la partea de jos a atriumului și mi-am întors capul în jur, înainte și înapoi, văzând cum zborurile deasupra noastră înconjurau perimetrul spațiului deschis, până la luminatorul din partea de sus a clădirii. Fiecare etaj ar putea privi peste margine și să ne vadă aici jos.

Un candelabru imens atârna sus și totul scânteia alb și aur ca mirosul de piele și parfumuri năvăli peste mine.

Am trecut pe lângă vitrine cu bijuterii, contoare de parfum și poșete, în timp ce poze atârnau peste tot, afișând oameni frumoși pe iahturi și în cabine de zăpadă de lux care își țineau ceasurile de zece mii de dolari sau cizmele de piele de căprioară pe care le-ai putea ridica cu ușurință de aici și atunci și tu ai fi transportat magic la un iaht în Marea Mediterană sau la o cabină. în Aspen sau într-un club de polo din Scoția.

Obișnuiam să visez că mama și cu mine vom merge la cumpărături într-un loc ca acesta când eram mică.

Într-o zi, când eram bogați și toate problemele au dispărut, aveam lucruri frumoase, aș fi fost popular și viața mea adevărată ar fi început.

Machine Translated by Google

Tot părea că o parte din mine visează la asta. Întotdeauna în așteptare. Îmi cere timpul.

„Ai mai fost vreodată aici?” a întrebat Alex, conducându-mă într-un lift.

"Nu."

„Este frumos, nu-i așa?” A apăsat butonul pentru etajul al patrulea și ușile liftului s-au închis, începând imediat să urce. „Ai văzut vreodată acel film vechi din anii 80? Manechin?"

Mi-am încrucișat brațele peste piept, clătinând din cap.

„Ei bine, vitrina asta lucrează seara într-un magazin universal ca acesta, și întotdeauna a părut atât de distractiv să fii el, știi? Având tot locul pentru tine pentru a încerca haine, a explora și a te juca cu totul.”

Liftul s-a oprit, ușile s-au deschis și ea a ieșit fără să aștepte ca eu să o urmăresc.

— Uite, e după nouă. Am rămas în urmă în timp ce ea se plimba printr-un labirint de rafturi. „Mai am câteva lucruri de care să mă ocup în seara asta. Ce fac eu aici?"

Ea ridică delicat o bucată de mătase ceva — lenjerie? — și lenjerie asortată. „Încerc haine, explorează și joacă cu totul”, a răspuns ea sincer, inspectând hainele.

Ea a ținut vârful în sus, iar eu m-am ridicat pe spate, văzând bretele spaghetti, dantelă, nasturi și o grămadă de material lipsă care ar fi trebuit să acopere stomacul. Iisus. Nu erau haine. Erau resturile rămase de la haine.

Ea și-a strâns buzele, evaluându-mă. „Hmmm... părul castaniu închis. Piele măslinie. Gri ardezie, da. Asta se va descurca foarte bine.”

„Fă bine pentru ce?” m-am încordat. „Nu port așa ceva.”

„Oh, pentru numele naibii.” Ea își lăsă brațele în jos, oftând. „Vrei să bei ceva, te rog? Multe băuturi?”

M-am întors să plec. Acesta a fost ultimul lucru de care aveam nevoie astăzi.

Dar un corp mi-a blocat brusc calea, iar eu am tras respirația, făcând înapoi din nou.

Will Grayson s-a uitat la mine, zâmbind.

"Ce faci aici?" am izbucnit. El nu se clătina, și al lui ochii nu aveau glugă ca de obicei. — Treaz odată?

Machine Translated by Google

A râs și s-a plimbat în jurul meu, începând să cerne printre chiloți pe masă. A luat un snur negru și i-a aruncat lui Alex înainte de a se întoarce și a căuta mai mult care îi plăcea.

Ar fi mai bine pentru ea.

„Uite, trebuie să plec.” M-am întors și m-am îndreptat spre lifturi.

„Ușile sunt încuiate”, strigă el.

"Nu vă faceți griji." Am aruncat o privire peste umăr la el. „Asta nu mă va opri.”

El îi aruncă o altă haină lui Alex, vorbind cu ea. „Du-te și mai alegi câteva lucruri.”

Ea a dat din cap și a plecat, iar el s-a îndreptat către mine. M-am oprit și m-am întors.

"Uite." A oftat, uitându-se la mine de parcă aș fi fost un copil. „Se pare că nu ai mulți prieteni și uau, asta e un adevărat șocant, dar Alex pare să te placă și mie îmi place de ea, așa că încerc să fiu prietenă.”

„Trebuie să te coste un ban frumos.”

A înclinat o sprânceană, neapreciind remarca mea. „Ea a aranjat locul să fie deschis după orele de închidere, ca să nu fii supărat din cauza tuturor... oh, care este cuvântul?” Își bătu bărbia, prefăcându-se că gândește. "Oameni?"

Tot ceea ce.

Da, nu-mi plac oamenii, dar este o alegere conștientă, nu o închidere.

Aș putea să mă descurc cu ei. Daca as fi vrut. Ceea ce nu am făcut-o.

„Kai vrea să-ți cumperi haine”, a continuat el. „Nu trebuie să fie sexy sau feminină sau chiar la fel de stilați ca blugii aceia minunați de băieți pe care îi purtați, cu adânciturile pachetelor de țigări ale lui Damon pe buzunarul din spate. Dar trebuie să fie drăguți, trebuie să se potrivească și trebuie să fie ai tăi. Sunt aici să mă asigur că faci asta.”

„Aș prefera să-mi mănânc mâna decât să-l las pe Kai Mori să-mi plătească rahatul”, am spus eu afară.

„Nu plătește. Graymor Cristane este.” A intrat în mine, forțându-mă să dau înapoi. „Ești un angajat și ne reprezinți. Avem un cont de cheltuieli pentru haine. Nu este personal. Este o afacere. Și arăți mereu ca un rahat, așa că iată-ne.” Și-a întins brațele, făcând semn către magazinul masiv, slab luminat și gol în care ne aflam acum la nouă și jumătate noaptea.

Că au aranjat complet având în vedere confortul meu.

Machine Translated by Google

„Acum, stai jos”, a ordonat el, „trebuie să merg să iau un sutien care să se potrivească cu noua ta lenjerie.”

Puțin mai mult de o oră mai târziu, eram în mașina lui Will, conducând prin oraș, cu cala din spate plină de saci. Nu-mi venea să cred ce s-a întâmplat.
Sau cât de repede s-a întâmplat. Alex era ca o tornadă, iar ea și Will au vorbit prea repede pentru a mă lăsa să mă gândesc sau să mă cert. Au început să aleagă lucruri pe care le urăsc și, înainte să-mi dau seama, aruncam haine care nu îmi plăceau și le păstram pe cele pe care credeam că aș putea să le port. Și după încă câteva minute, am participat și am făcut cumpărături și am căcat.

Am stat acolo, încă puțin uluit.

Probabil că aș scăpa de cea mai mare parte. Pune-l în donația de bunăvoință
cutie și fă mâine dimineața de Crăciun a cuiva, nu?

Sau hei, sunt sigur că mamei mele i-ar plăcea lucrurile. De ce nu?

Nu mi-a plăcut ca cineva să plătească pentru lucrurile mele. M-a obligat.

Dar a fost un fel de distractiv să mă complați în fantezia că totul era al meu.
Că, pentru câteva minute, am avut genți și pungi cu mici comori și lucruri frumoase și noi, care nu aparținuseră nimănui altcuiva și pentru care orice femeie din oraș m-ar invidia.

Chiar mă bucurasem de senzația de lenjerie gri ardezie când m-a împins într-un dressing pentru a o încerca. M-am gândit cum ar arăta fața lui Kai dacă m-ar vedea.

"Ei bine, multumesc." Am aruncat o privire spre Alex pe scaunul de lângă mine în timp ce Will conducea. „Și mulțumesc pentru călătoria acasă.”

Ea mi-a zâmbit sincer. "Cu plăcere. Și ai fi putut purta
una dintre noile tale ținute, știi.” Ochii ei au căzut în aceeași ținută slăbită pe care o purtasem în magazin.

am ridicat din umeri. „Mă duc să dorm în curând. Ziua s-a terminat. Nu are sens să riscăm să murdărești ceva.”

Mi-am întors privirea spre Will, privindu-l cum își scoate o țigară din țigară, în timp ce Alex începea să scrie pe telefonul ei. Au avut o relație ciudată.
Erau prieteni, care se culcau unul cu celălalt, dar se culcau și cu alți oameni.

Dar cine eram eu să vorbesc? Nu am avut o singură relație sănătoasă în mine
via ă. Măcar s-au bucurat unul de altul.

Machine Translated by Google

Telefonul mi-a vibrat în buzunar și mi-am săpat în jachetă, pescuind-o afară.

"Buna ziua?" Am răspuns.

„Hei, probleme.”

Tonul acela neted și profund mi s-a turnat ca sirop în ureche. Doar o persoana ar putea face ca acele două cuvinte să sune ca o amenințare.

Pieptul meu s-a ridicat și a căzut din ce în ce mai repede, iar inima mi-a bătut viteza.

Doamne, nu-i mai auzisem vocea de atâta vreme și mi-am aruncat privirea spre Alex și apoi spre Will, asigurându-mă că nu atrăsesem atenția asupra mea. Will urmărea drumul, în timp ce Alex își îndreptase privirea pe fereastră.

„Hei, um...” Am respirat greu, lingându-mi buzele uscate în timp ce mi-am ținut-o pe ale mele voce joasă. „Nu pot vorbi cu adevărat acum. Pot să te sun înapoi?"

„Te-ai distrat în seara asta?” el a intrebat.

Astă seară? Cum a făcut...

Doamne, Kai avea dreptate. Și Damon mă urmărea? Sau avea pe cineva să mă urmărească. A știut de aseară?

„Te vor răni”, mi-a spus el. „Și te va arunca afară ca gunoiul, pentru că asta sunt curvele. Gunoi."

Mi-a tremurat bărbia.

„Dacă aveam de gând să o las pe sora mea mai mică să-și transmită păsărica prietenilor mei”, el spuse: „Macar te-aș fi dat lui Will pentru primele băuturi. A fost cel mai loial.”

M-am uitat la Will în timp ce conducea, complet nevăzut de cine vorbeam la.

„Trebuie să plec”, i-am spus fratelui meu.

— O să moară, scuipă el.

El. Kai?

„Nu pentru că m-a trădat, ci pentru că tu ai făcut-o”, a explicat el. „Totul va fi vina ta.”

Inima mea bătea atât de tare încât durea. Nu era nicio îndoială în mintea mea că Damon o va face. Nu avea nimic de pierdut.

Și era hotărât în ideea lui despre ce era corect și ce era gresit. Trădarea era de neiertat.

Mi-am dres glasul, păstrându-mi cuvintele vagi, de când Alex și Will erau stand aici. "Voi avea grijă de asta."

„Deja fac asta. Este miercuri seara. De obicei este la catedrală pe la această oră, nu-i așa?

Machine Translated by Google

Am închis ochii. „Nu,” am șoptit.

Dar închisese deja.

"Buna ziua?"

Celălalt capăt al firului era mort.

Fir-ar sa fie. Kai lucra până târziu în seara de miercuri. Apoi a făcut un duș și a mâncat și a mers cu mașina la Thunder Bay la Catedrala Sfântul Rafael. Uneori mergea în spovedanie, alteori se plimba și se uita la artă. Uneori era acolo mai puțin de zece minute, alteori mai mult de o oră.

Mergea totuși în fiecare miercuri. Fiecare. Singur. Miercuri.

Trebuia să fie un expert în autoapărare, nu? Nu a fost „variarea rutinei” o măsură preventivă, la naiba?

Am băgat telefonul în buzunar. — Mă poți duce la Sf. Rafael? L-am strigat pe Will.

— În Thunder Bay? S-a uitat peste umăr la mine. "De ce?"

„Trebuie doar să ajung acolo.”

„Ce zici de hainele tale?”

„Nu-mi pasă de haine”, am spus. „Lasă-mă să-ți iau mașina atunci? Vă rog!"

"Bine bine." Oftă și smuci roata spre stânga, întorcându-se și grăbindu-se pe strada îngustă și pietruită, spre autostradă. "Te voi lua."

Mi-am tras centura de siguranță. "Du-te repede."

Machine Translated by Google

Kai

Prezent

„Kai?”

M-am întors, urmărind vocea.

Catedrala era aproape goală, cu excepția mea și a câțiva servitori care pândeau undeva, dar ușile erau încă descuiate. Nu ma asteptam pe nimeni. Ținându-mi brațele încrucișate peste piept, am coborât pe Stațiile Crucii pentru a privi în jurul coloanelor masive de marmură.

Banks stătea în spatele bisericii, lângă unul dintre izvoarele cu apă sfințită, întorcându-și încet capul înainte și înapoi, căutându-mă.

De unde a știut că voi fi aici?

Nu, desigur. Și-a făcut cercetările, nu-i așa?

Mi-am lăsat ochii să cadă pe forma ei. Nu era doar la cumpărături? Am văzut toate taxele vin pe card, dar ea încă purta aceleași haine murdare, cu șapca de știri care îi acoperea părul ca înainte. Deși, niște fire întunecate i-au căzut în jurul feței.

A fost amuzant. Ea părea să facă tot ce putea pentru a distrage atenția de la faptul că era femeie, dar nu și-a dat seama că hainele pe care le purta nu fac decât să-i amplifice fața. Fără curbele sau pielea ei netedă, nu aveai de ales decât să-ți odihnești ochii pe partea ei pe care o puteai vedea.

Din păcate, după noaptea trecută, văzusem totul și știam ce ascundea ea acum. Excitația și-a făcut drum prin corpul meu.

Am ieșit din spatele coloanei, mergând spre ea printre strane. Capul ei s-a repezit imediat spre mine.

"Esti singur aici?" întrebă ea, cu ochii zburdând din nou.

M-am luptat să nu zâmbesc. Ce făcea ea? Părea nervoasă.

„Nu mai”, am spus, jucându-mă cu ea.

Machine Translated by Google

„Ei bine, eu doar...” Ea a continuat să privească în jur, aruncând o privire spre balcon și pe culoar, spre altar. „Hm, știam că vei fi aici, asta-i tot. M-am gândit că va fi, um...”

„Hm...?”

„Uh.” A înghițit în sec, uitându-se încă în jur, pentru ce, nu știam.
„Uh, m-am gândit că ar fi o ocazie bună să discutăm despre nuntă. Acesta este un spațiu frumos pentru el. Ar trebui să-l rezerv?”

Am râs pe sub răsuflare. "Sigur. De ce nu?"

Tot ceea ce. Nu mă căsătoream, și chiar dacă nu mai aveam nevoie de acces la hotel, mi-a plăcut foarte mult să am acces la ea. mi-a plăcut de ea.

Mult.

În plus, ea a fost singura mea legătură cu Damon. Încă nu eram pregătit să renunț la ea, și ea ar fi plecat în clipa în care i-am spus lui Gabriel că nu există nicio înțelegere.

„Ai avut deja „mărturisirea” ta? ea a intrebat.

"Nu. N-am mai făcut asta de când... Am coborât vocea. „De ultima dată cu tine.”

"Într-adevăr? Dar vii aici în fiecare săptămână.”

„Eu?” am tachinat.

Acum de unde ai știi asta?

Dar amândoi știam că ea fusese propriul meu satelit personal, înconjurându-mă de la distanță pentru Dumnezeu știe cât de mult înainte ca eu să apar la Gabriel în acea zi.

M-am îndreptat spre ea, pe culoar, și mi-am lăsat ochii să cutreiere sala imensă. Lemnul întunecat strălucea peste tot, de la arcadele ornamentate la o sută de picioare deasupra noastră, până la confesionale din spate până la zecile de rânduri de strane din jurul nostru. Nu mai fusesem aici de o liturghie de ani de zile, dar mirosul de tămâie și florile dulci bolnăvicioase încă mai stăruia din Postul Mare în urmă cu șase luni.

„Știai că dintre Michael, Will și Damon, Damon a fost primul pe care l-am întâlnit?” I-am spus. „Nu am devenit cu adevărat prieteni până la liceu, dar l-am cunoscut pe Damon cu mult înainte. Am fost amândoi confirmați aici când aveam zece ani.” M-am uitat din nou în sus și în jur înainte de a-i întâlni privirea.
"Împreună. Cursuri în fiecare miercuri.”

Ochii ei s-au mutat. „Și tu vii aici, pentru că...”

— Pentru că s-ar putea să nu știu unde este, dar știu unde a fost.
Este la fel de probabil să se întoarcă aici ca oriunde.”

Și-a subțire ochii, părând confuză. „De ce ar avea vreun motiv să se întoarcă aici? La catedrală?”

Machine Translated by Google

Ea chiar nu știa? Huh.

Ei bine, presupun că nici Michael și Will nu știau, așa că nu a fost ciudat pentru ca Damon să păstreze lucrurile pentru el. Unele lucruri oricum.

Lucruri care l-au făcut vulnerabil.

Ei bine, nu aveam să fiu eu cel care o educa. Am venit aici în fiecare miercuri, în aceeași zi a săptămânii în care aveam cursurile când aveam zece ani, din mai multe motive, cel mai important fiind că știam că această biserică era semnificativă pentru Damon.

În acest caz, însă, mi-a plăcut să fiu cu un pas înaintea ei și, din moment ce ea încă nu era de partea mea, nu aveam de gând să renunț la informațiile mele.

„Arăți foarte drăguță”, am spus, observând un ruj mov slab se potrivea îndeaproape cu rozul închis obișnuit al buzelor ei.

„Nu îmi răspunzi la întrebare. Ce nu-mi spui?”

„Tot ce poți folosi pentru a-mi devansa.”

Ea și-a întors privirea, enervată. Dar ea știa că va face același lucru în poziția mea. Nu eram parteneri, nu încă.

— Bine, a spus ea, dându-se înapoi. "Destul de corect. Îmi pare rău că te-am deranjat.”

Învârtindu-se, ea s-a îndreptat spre ușile din spate, dar am strigat-o, oprind-o.

„Am văzut taxele pe cardul companiei”, am informat-o. „De ce nu sunt porți hainele tale noi?”

„O, eu sunt.”

Ea s-a răsucit pe spate, a băgat mâna în jachetă și și-a ridicat cămașa, arătând o lenjerie din dantelă gri închis, care îi accentua dracu’ din stomac, sânii perfecti și pielea frumoasă. Partea de jos i-a îmbrățișat talia chiar deasupra buricului și fiecare curbă – grămada sânilor ei până la șold – era ca și cum cineva îmi strânge plămânii.

„La naiba.” Am aruncat ochii pe ea și m-am aruncat.

Ea țipă, sărind într-un rând de strane și sărind trei rânduri în jos înainte să pot ajunge la ea. Am râs.

Întorcându-se, ea mi-a ținut ochii, focul curgând între noi, iar eu mi-am pus mâinile pe spatele stranei în fața mea, în timp ce ea stătea rigidă și aștepta.

„Ai bun gust”, am tachinat eu. "Sunt surprins."

„Will l-a ales.”

Machine Translated by Google

Mi-a căzut zâmbetul. „Te-a văzut în ea?”

Ea dădu din cap, părând prea încântată să recunoască asta. „Chiar și-a corectat dimensiunea lenjeriei mele. Deși nu cred că există suficientă țesătură acolo pentru a numi un G-string „lenjerie de corp”.

Nenorocitul ăla! Am sărit peste stană, iar ea a alergat pe rând, înapoi în culoar. Am urmat-o, urmărind-o și urmărind cum pălăria îi cădea de pe cap și părul îi cădea în jos, legănându-se în timp ce încerca să scape.

I-am prins spatele jachetei, trăgând-o în mine și apoi împingând-o în peretele spovedaniei, lipindu-mi trupul de al ei. Doamne, o simțeam acum. Legatura de pe sânii ei dispăruse și era moale peste tot.

Trecându-mi degetele prin spatele părului ei, am tras ușor, forțându-i bărbia în sus și ochii ei asupra mea.

„Ești așa de prost, știi asta?” Am spus. „S-ar putea să te lovesc dacă nu aș crede că vei cere câteva secunde doar ca să mă enervezi.”

„Nu mă voi comporta niciodată pentru tine.”

"Chiar așa?"

S-a aplecat înăuntru, șoptindu-mi peste gura. „Nu ești înfricoșător fără mască, Kai Mori.”

Mi-am strâns pumnul în părul ei, iar ea a mormăit, arcuindu-se pe degetele de la picioare pentru a elibera presiunea.

Nu eram speriat? Înseamnă că nu am intimidat-o deloc.

La naiba, era o mână. Împingându-mă constant, mândria ei nedorind să accepte nici un centimetru.

Mi-am dezvăluit dinții, vorbind jos în timp ce am tras-o mai aproape. „Ai destul de multă gură pe lângă problemele în care te-ai luptat astăzi.”

Am auzit-o înghițind în timp ce se înțepenia. „Nu vreau să vorbesc despre ea.”

„Cred că trebuie.” Mi-am tras capul înapoi în sus, privind în jos la ea. Furia i-a adâncit pliul dintre ochi și mi-am dat seama că nu se mai juca.

Am apucat-o din nou de geacă și am tras-o în jurul confesionalului.

"Ce ești tu-"

„Trebuie să mergem într-un loc unde să putem vorbi cu adevărat”, i-am spus, forțând-o să treacă pe ușă.

Piciorul meu a lovit genunchierul, dar era și un scaun de lemn și am tras ușa s-a închis, așezându-mă în ea și aducând-o în poala mea.

Machine Translated by Google

"Lasă-mă să plec."
"Nu."
"Nu?" izbucni ea.

Camera era neagră complet și abia îi puteam deslușI umbra, darămite orice culoare. O mică lumină a pătruns în paravanul de răchită și puțin mai mult prin crăpăturile ușii, dar în afară de asta, eram ascunși de lume.

Din nou.

„Nu te voi atinge”, i-am promis. „Îmi voi lua mâinile chiar acum, pentru că…” Mi-am sprijinit fruntea pe umărul ei. „Ceea ce a început între noi aici în urmă cu șase ani a început sincer. Dacă nimic altceva, lasă să existe întotdeauna asta. Doar asculta."

Ultima dată când am fost aici împreună, ea a auzit totul. Tot ceea ce eu nu am vrut ca oamenii să știe. Și îmi doream o persoană care să mă cunoască. Nu am vrut ca asta să fie pătat între noi pur și simplu pentru că îmi era frică de ceea ce va crede ea. Aveam nevoie de ea să înțeleagă.

Ea a respirat greu, dar era nemișcată, fără să facă nicio mișcare să plece.

Slăbind strânsoarea, mi-am ținut mâinile sprijinite pe talia ei. „Tatăl meu obișnuia să-mi spună povești despre războinici japonezi”, i-am spus, ținând vocea jos, „care, dacă ar fi fost învinși în luptă, ar comite ceea ce se numește seppuku. Sinucidere rituală.” Imaginile din cărțile pe care le văzusem mi-au fulgerat în cap – bărbați și femei îngenuncheați cu o sabie strânsă în mâini. „Folosind o lamă scurtă, ei se țineau în țeapă și își deschideau stomacul. Acest lucru le-ar recâștiga onoarea.”

Ea a ascultat, iar eu m-am rezemat, aducând-o cu mine.

„Preferă să se sinucidă decât să-și trăiască restul vieții cu rușine, i-am explicat. „Și nu doar ei, ci și-a recâștigat onoarea familiei lor.”

A rămas nemișcată, dar am simțit-o doar puțin relaxată.

„A fi arestat a schimbat totul pentru mine”, am continuat. „—Viitorul meu, familia mea, speranța mea… Chiar și după ce am ieșit, tot puteam să-l văd în ochii părinților mei. Tristețea mamei mele și dezamăgirea tatălui meu.” Ochii mă usturau și am simțit-o relaxându-se la pieptul meu în timp ce asculta.

„Ce aș putea face, în afară de a-mi înfige o sabie în intestine, care să-l facă pe tatăl meu să mă vadă din nou la fel?”

Machine Translated by Google

Mi-am înconjurat talia ei cu brațele, auzind catedrala scârțâind în jurul nostru în timp ce vântul sufla afară.

— Nu aș putea fi cu o femeie, Banks. Nu le puteam atinge. Nu am putut bea sau zâmbește sau mănâncă cu greu. Nu puteam face nimic care să-mi aducă plăcere, pentru că nu eram demn."

Am ezitat, nu vreau să o rănesc, dar avea nevoie de onestitate.

„Am trecut pe Rika printr-un asemenea iad toamna trecută", am recunoscut. „Am învinuit-o și a vizat-o, a pus-o în pericol și a speriat-o. Am terorizat-o, Banks.

Mi-am coborât vocea într-o șoaptă. „Ea m-a văzut cel mai rău pe care m-am comportat vreodată și încă a vorbit cu mine. Inca ascultat. Încă și-a înfășurat brațele în jurul meu și la dracu..." M-am sufocat, cu lacrimi curgând. „Doar noi, noi trei, aveam nevoie de acel moment. Fiecare din motive diferite, dar ea m-a făcut să simt că nu mai sunt singură. M-a făcut să mă simt dorită și puternică. Și mi-a adus puțină pace pentru prima dată după mult timp."

Îi simțeam corpul tremurând în brațele mele și respirația ei tremura. Ea a plâns încet. „Dar tu..." Mi-am îngropat nasul în gâtul ei, mirosind ceva amețitor și parfumat. „Mă faci să mă simt condus. Îmi faci foame și foc și vreau să încetinesc timpul în loc să vreau să mă grăbesc prin el. Pe tine te caut când intru dimineața pe ușă.
Nu ea. Tu."

Ea a expirat greu și și-a răsucit capul, găsindu-mi gura. Ne-am sărutat, buzele ei topindu-se în ale mele și limba noastră găsindu-se una pe cealaltă, batjocorindu-se și tachinând, mușcând și luând. Am gemut, penisul mi s-a umflat în interiorul pantalonilor, devenind dureros.

„Poți să mă atingi acum", șopti ea între sărutări.

Și nu a fost nevoie să fiu întrebat de două ori.

Mi-am trecut mâinile în jurul taliei ei, simțind șiretul și pielea și strângând-o, pentru că adrenalina îmi era atât de fierbinte încât îmi pierdeam controlul. Era atât de dulce.

I-am luat unul dintre sâni, ținându-l lângă mine și savurând senzația ei.

„Îmi place vârful." I-am sărutat și ciugulit gâtul „Îmi place".

„Te voi plăti pentru haine".

I-am desprins geaca, lăsând-o să cadă pe podea, înainte de a-i ridica cămașa deasupra capului ei. "Da, tu vei."

Machine Translated by Google

Gluma mea sugestivă nu părea să o enerveze, pentru că m-a sărutat din nou, cu limba ei atingându-se de a mea.

„Pentru început, te poți purta singur”, i-am spus, frământând din nou ambii sâni în dantelă gri.

„Sunt un nenorocit de stradă, Mori”, mi-a batjocorit ea, lăsând sărutări mici peste mine obraz care mă înnebunea. „Lupt murdar.”

"Nu mai. E rândul tău acum.”

„E rândul meu pentru ce?”

Am împins-o din poală și am răsucit-o, aducând-o înăuntru iar să stau între picioarele mele.

Privind în sus la conturul ei slab în întuneric, i-am ținut șoldurile drept mâini sprijinit pe umerii mei.

„Să mărturisesc”, i-am spus. „Este timpul să ștergem ardezia”.

Nu făcu nicio mișcare și rămase tăcută, gândindu-se probabil la ce ea ar trebui să facă. Ce ar trebui să-mi spună? Ce nu ar trebui să-mi spună?

— Haide, am îndemnat-o.

„Eu...” Degetele ei mi-au alunecat în jurul gâtului și ea a scos a râs nervos. „Uh... iartă-mă Tată, că am păcătuit. Acesta a fost..."

Ea a încetat când i-am desfăcut blugii și i-am lăsat să cadă pe picioare.

„Șase ani de la ultima mea mărturisire.”

Ea a ieșit din pantaloni, spre exteriorul picioarelor mele și s-a așezat, călare în poala mea.

Am închis ochii pentru o clipă, ducându-mi mâinile în jos spre fundul ei. Am fost din nou acolo. În Turnul Clopotniței, cu mult înainte ca totul să meargă la rahat, și eram fericit.

„Eu...” Ea și-a apăsat vintrele în al meu, aplecându-se înăuntru. „Nu știu de unde să încep. Sunt nervos."

— Atâte păcate, nu?

Am auzit-o râzând și am zâmbit.

„Bine, lasă-mă să te ajut.” Am strâns-o în mâini. „Te-ai gândit mult la mine în ultimii șase ani?”

— Da, șopti ea.

Mi-am săpat în degete, simțindu-i pielea netedă și șiretul chiloților.

„Au fost unele dintre gânduri bune?” am întrebat.

Ea și-a aplecat pieptul în al meu, buzele ei atingându-le pe ale mele. „Da.”

Căldura electrică s-a învârtit scăzut și mă puteam simți al naibii de aproape fiecare bucată ea între picioare. Penisul îmi încorda pantalonii.

Machine Translated by Google

„Te-ai atins, gândindu-te la mine?”

A început să gâfâie, rostogolindu-și încet șoldurile împotriva durității. Am simțit-o dând din cap.

Și mi-am luat mâna de pe fundul ei și am adus-o înapoi cu o lovitură ascuțită.

Ea țipă, dându-se înapoi. "Hei!"

Ea a frecat zona pe care am lovit-o, dar i-am luat mâna, ducând-o înapoi la umărul meu.

„Este destul de obraznic”, i-am spus. „Deci, ce ai folosit... un vibrator, o pernă...?”

Ea respira nervoasă acum. „Hă, mâna mea... mâna mea.”

Am lovit-o din nou și apoi am sărutat-o tare, întrerupându-i plânsul. eu am frecat locul pe care l-am lovit, simțindu-i că trupul ei se relaxează din nou încet.

„Ți-a plăcut aseară?” Am întrebat.

„Da.”

O altă lovitură.

Ea se trânti înainte, icnind. „Kai...”

"Ma placi?"

Ea a gâfâit în urechea mea și m-a strâns strâns de umerii. „Da.”

Whack.

„Îți plac mult de mine?”

"Da!" ea a plans.

Whack. Ea a mormăit, trecându-și mâinile peste mine și buzele peste maxilarul meu.

„Ți se face foame, micuțule?”

„Da.”

Whack.

Și ea a gemut de data asta, începând să-mi usuce penisul.

„M-ai mințit vreodată?” am întrebat, cu tonul profund.

Ea a făcut o pauză, iar de data aceasta am pocnit-o de două ori, știind că acesta a fost cu siguranță răspunsul meu.

"Ah!" S-a lipit de mine.

„Și eu pot să joc murdar.” Ridicând-o de pe mine, am învârtit-o și am smuls chiloții ei pe picioare. Mi-am dat din umeri din jachetă și mi-am desfăcut cureaua, trăgându-mi penisul și simțindu-mă ușurată când i-am dat puțin loc.

Am tras-o înapoi asupra mea.

Machine Translated by Google

„Asta se numește cowgirl inversat, micuțule”, am mârâit la urechea ei. "Rezistă."

Am împins-o înainte, mâinile ei trăgându-se pentru a prinde micul pervaz de sub paravanul preotului și i-am ținut piciorul în curba în care i-a întâlnit șoldul și am folosit cealaltă mână pentru a-mi ghida penisul. Găsind-o udă, i-am înghiontat deschiderea și, în același timp, mi-am împins șoldurile, am tras-o înapoi în mine și am alunecat înăuntru dintr-o singură lovitură.

Ea trase aer în piept, iar capul meu a căzut pe spate în timp ce gemu.

Atât de fierbinte și strâns.

scâncind, ea și-a strâns mușchii în jurul meu, ținându-mă înăuntru a ei. „O, Doamne,” icni ea pe sub răsuflarea ei.

Luând-o un pumn de păr, i-am tras capul pe spate și am tras-o, împingând-o din nou adânc.

„Mai mult, mai repede”, gemu ea.

Și am început să o iau dracului. Din ce în ce mai repede și mai tare, lovind în ea în timp ce strângea marginea din fața ei și o folosea ca pârghie, dându-se înapoi în mine.

Asta mi-am dorit. Ce mi-am dorit întotdeauna, de prima dată când mi-am dorit văzut-o. Cineva care m-a cunoscut și a vrut să se scufunde cu mine.

Toți anii simțindu-mă neputincios, cineva care îmi spunea când să mănânc, să dorm, să merg și să vorbesc, am ieșit din acel loc, simțindu-mă mai puțin decât uman. Mă simt mai puțin decât un câine. Am fost dezbrăcat, temându-mă de consecințele dacă m-am supărat, violent sau răutăcios, așa că am reținut totul, pentru că nu aveam de gând să mă mai întorc acolo. Nu aveam să mai fiu niciodată acel om, pentru că mi-am ucis o parte din mine și mi-am ucis părinții când am plecat.

Și eram încă în închisoare când am ieșit, trăind ca o mașinărie, ca să nu fac nicio greșeală și voiam să simt ceva. Am vrut să împing și să trag și să lupt și să mă dracu și să dețin din nou toată lumea asta nenorocită.

am vrut să iau.

Mi-am strâns ochii, bucurându-mă de cât de frumoasă se simțea ea. Eliberându-i părul, mi-am trecut mâinile peste fundul ei, dorindu-mi să fie suficientă lumină pentru a vedea dacă mai era roșu din cauza loviturii.

Am apucat-o de șolduri și am ținut-o când ea a preluat controlul, împingând-o înapoi eu, alunecând în sus și în jos penisul meu.

„Hei, Kai!” a strigat cineva. „Yo, unde ești?”

Voi.

La dracu.

Machine Translated by Google

Banks a gâfâit, iar eu i-am strâns mâna pe gură, ridicându-ne pe amândoi sus cu pula mea încă în ea.

„Shhhh”, i-am avertizat la ureche. Punând-o de perete, am întins-o picioarele mai largi, mi-am scos cămașa și am ținut-o strâns, continuându-mi împingerile.

Dar apoi se auzi și vocea lui Alex. „Bănci!”

Ce naiba? Mi-am strâns mâna mai tare cu cât Banks a început să o facă geamăt.

"Este el aici? L-a găsit ea?” L-am auzit pe Alex întrebând.

"Nu știu. Mașina lui este încă în față”, a adăugat Will. „Kai!”

Banks s-a îndepărtat de mâna mea. „M-au lăsat”, a șoptit ea. — Probabil că verifică să se asigure că te-am găsit. Ar trebui să ne oprim.”

"Nu." Am sărutat-o pe gât, simțindu-mi orgasmul venind în timp ce îi bâjbâiam sânul.

— Ah, a scâncit ea. „Mergi mai tare. Vă rog."

I-am sărutat buzele și obrazul, urechea și gâtul, oriunde am putut ajunge, în timp ce o țineam tare împotriva mea.

„Da, da... o, Doamne.”

Mi-am pus din nou mâna peste gura ei, dar eram atât de aproape, că nu mi-a păsat deloc dacă Will și Alex ne aud. Doar că Banks s-ar fi rușinat când își va veni în fire.

„Nu ai fost făcută pentru ei”, i-am spus la ureche în timp ce m-am întins în jurul ei și i-am frecat clitorisul. „Nu Damon sau Gabriel sau oricine altcineva. Ai fost făcută pentru mine și te vreau în patul meu în seara asta.”

„Nu dorm în groapa aia.”

Am lovit-o în fund și i s-a tăiat respirația înainte să ajungă în jur și m-a apucat de ceafă, sărutându-mă râzând.

Nu știam dacă Alex și Will plecaseră sau nu, dar n-am auzit nimic mai mult, așa că fie s-au despărțit, fie au auzit zgomotele revărsând din spovedanie și apoi s-au despărțit de la sine.

Am frecat-o din ce în ce mai repede, împingând-o cât am putut de adânc. "Haide iubire. Haide."

— Kai, scânci ea.

Și apoi corpul ei s-a strâns, înghețând pe loc și doar ținându-se în timp ce băteam, aducându-i fundul înapoi în mine din ce în ce mai tare.

Ea a strigat, venind și respirând greu în timp ce s-a lăsat moale, lăsând-o zdrobi prin trupul ei.

Machine Translated by Google

Doamne, mi-aș fi dorit să știu ce era în capul ei în acel moment.

Încă câteva secunde, ajung la punctul culminant și mă împing, revărsându-mă în interiorul ei iar degetele mele strângând pielea umedă de sudoare a șoldurilor ei.

Se ținea strâns de micul tejghea, disperată după aer în confesionalul acum înfundat, în timp ce micile gemete i-au scăpat.

Plăcerea mi-a cuprins întregul corp și m-am simțit amețit în timp ce mi-am odihnit fruntea în spatele ei.

Era incredibilă.

Dar la dracu, mama m-ar ucide dacă ar ști ce tocmai am făcut și unde. Nu prea mi-a păsat, totuși. Ăsta am fost eu și asta facem.

Un bâzâit a venit de undeva și am făcut o pauză, întrebându-mă dacă era telefonul meu sau al ei și dacă ar trebui să-i dăm drumul.

Dar încet, s-a îndepărtat și s-a scufundat pentru a-și recupera blugii.

A scos telefonul și am văzut o lumină verde fulgerătoare, știind că a ei era cel care bâzâia.

A trecut pe ecran și a apăsat de câteva ori, apoi a citit.

"Ce este?" am întrebat-o, văzând-o doar stând acolo înghețată.

Și-a lăsat mâna lângă ea, fără să se uite la mine.

— Vanessa a sosit devreme, spuse ea încet. „Ea este aici în Thunder Bay.”

Machine Translated by Google

Băncile

Prezent

Ding-dong- ul slab al soneriei a dus în camera lui Damon, iar eu am închis capacul rezervorului lui Kore, mergând spre fereastră. Limuzina trimisă de tatăl meu după Kai stătea în față.

Mi s-a înnodat stomacul. Era timpul să o cunosc pe Vanessa și nu l-am vrut în casa asta cu ea. Nu am vrut-o nicăieri lângă el. De ce a venit?

Am deschis ușa dormitorului și am coborât scările, auzind inima bătându-mi în urechi. Aș putea să-i spun că vreau să rămân cu el și asta se va termina. I-aș putea spune că vreau să fiu cu el și el mă va lua și am putea pleca amândoi de aici.

Dar nu i-am putut garanta loialitatea mea. Știam că nu pot.

Închizând ușa din partea de jos a scărilor, am rotunjit balustrada și coborî următorul set de scări, auzindu-l deja pe Hanson deschizând ușa și salutând oaspeții.

— Bună seara, domnule Mori, spuse el. "Domnul. Grayson. domnisoara Fane. Vă rog..."

Will și Rika, de asemenea? Am fost oarecum recunoscător, de fapt. Nu au vrut îl vezi pe Kai făcând o prostie, așa că dacă ar interveni, nu ar fi trebuit. Nu ar trebui să aleg.

Kai a apărut în vizor, iar pașii mi-au încetinit, fixând ochii cu el. A fost nevoie de totul pentru a nu zâmbi.

Mi-a plăcut cum s-a uitat la mine și s-a uitat doar. Mi-a plăcut cum ochiul lui drept a străpuns puțin mai mult decât cel stâng. Și mi-a plăcut cum doar vederea lui mi-a făcut stomacul să se răstoarne.

Machine Translated by Google

Privirea lui a căzut pe corpul meu, înmuiindu-se în timp ce mi-a luat hainele noi. Nimic peste cap, dar blugii noi se potrivesc cel puțin și mi-au plăcut foarte mult tricoul alb, cu decolteu în V și jacheta militară drăguță. Îmi pusesem chiar și o mică parte din rimelul pe care Alex mi-a forțat să-mi coboare gâtul aseară la McGivern & Bourne.

„Kai, ce mai faci?” Gabriel se apropie, întinzându-și mâna.

Dar tonul lui era fals, iar corpul lui Kai era strâns. Nu se păcăleau unul pe altul.

Am coborât restul scărilor și am urcat lângă tatăl meu, nefiind sigur dacă acolo ar fi trebuit să fiu. Dacă nu ar fi, s-ar putea să mai am o mărturisire mai târziu.

Fundul meu era încă puțin crud de aseară.

Gabriel mi-a aruncat o privire rapidă și apoi s-a întors către Kai. „Ai prins-o din acele zdrențe”, a spus el. "Bine făcut. De fapt, ne este dor de ea pe aici.”

Tatăl meu mi-a înghiontat bărbia cu degetele, iar ochii lui Kai s-au îngustat asupra lui.

— Will, salută Gabriel, strângând mâna lui Will. "Ma bucur sa te revad."

Will a dat din cap, probabil cel care l-a cunoscut pe tatăl meu cel mai bine dintre ei trei, din moment ce el și Damon fuseseră destul de apropiați.

„Și Erika Fane.” Gabriel făcu un pas înainte, invadându-i spațiul și întinzându-i mâna. „Gabriel Torrance. Cred că îl cunoști pe fiul meu.”

Ochii ei s-au mutat, părând neliniștiți, dar ea i-a luat mâna, a strâns-o și s-a îndepărtat repede. Nu-mi venea să cred că Michael a lăsat-o să vină fără el. Era oarecum orb, dar nu l-am considerat ignorant.

„Crist este un om norocos”, i-a spus el. Și apoi s-a îndepărtat, făcându-le semn să intre. „Hai să pășim în bârlog.”

Gabriel s-a întors, conducând drumul pe hol, iar eu l-am urmat, mergând lângă el. Dar o strângere mi-a prins spatele jachetei și am tras brusc aer în piept când Kai m-a tras înapoi.

De partea lui.

Am continuat să mergem, iar el nu s-a uitat și nu a mai vorbit cu mine.

"Unde este ea?" l-a întrebat Kai pe Gabriel. „Vanessa.”

Tremuratul din stomacul meu de la a-l avea aproape s-a schimbat într-un alt nod al naibii la pomenirea ei și mi-am dat pumnii în degete.

„În jur”, se batjocoră Gabriel și intră în birou.

Se apropie de biroul lui și toți au intrat, lăsându-l pe Hanson să închidă ușa. Will a găsit imediat canapeaua din piele și și-a plantat fundul

Machine Translated by Google

jos, în timp ce Rika se muta într-o parte a camerei.

Kai se a ează vizavi de Gabriel, de cealaltă parte a biroului.

Gabriel și-a înclinat bărbia spre mine. „Du-te și verifică la cină.”

„Nu mai lucrează pentru tine”, a intervenit Kai.

„De fapt, ea are. Tehnic vorbind, desigur.”

Fara contract. Nici un acord.

Dar Kai nu a luat momeala, relaxându-se pe scaunul lui. „O să mă întâlnesc mai întâi cu mireasa, mulțumesc.”

Tatăl meu a râs pe sub răsuflarea lui. „Hanson.” A luat trabucul așezat în scrumiera lui. „Adu-mi nepoata.”

Bărbatul dădu din cap, ieșind liniștit din cameră.

M-am uitat pe ușile curții, văzând un grup de tinere care stăteau la mese la câțiva metri distanță. Nu le puteam distinge fețele, dar părul alb-blond al Vanessei era destul de ușor de distins în timp ce stătea cu spatele la el.

pe mine.

Dacă ar fi fost atras de ea?

„Deci, când e nunta?” a întrebat Gabriel, iar eu am clipit, văzând că se uită la Rika.

Pentru o clipă, am crezut că îl întreabă pe Kai.

Rika a răspuns: „Nu există încă o dată anume.”

„Și unde este Michael?”

Ochii ei au fulgerat spre Kai înainte să răspundă. „Deplasare la un meci pentru ziua de azi.”

Tatăl meu a zâmbit, gândurile din capul lui abia ținându-se stăpânite în timp ce ochii lui i-au străbătut corpul.

Kai se ridică și se îndreptă spre cutiile de cărți, așezându-se în fața ei.
Tatăl meu o bătea cu ochi, iar Kai știa asta. Avea fruntea încrețită, tulburată, dar a rămas tăcut, fără să vorbească sau să se uite la mine. La ce se gândea?

Și în cele din urmă, o bătaie ușoară a străpuns tăcerea.

Toți s-au întors sau au ridicat privirea când ușa s-a deschis și Vanessa Nikova a intrat.

Nu stiu la ce ma asteptam. Poate ca ea să fie stânjenită și să arate oriunde, în afară de el, sau poate ca Kai să fie surprinsă și atrasă instantaneu, pierzând orice aparență de gând la vederea ei.

Dar s-au uitat în ochi și s-au uitat unul la celălalt timp de un minut în timp ce ea închise încet ușa.

Machine Translated by Google

Asta a fost mai rău.

Mi-am aruncat privirea spre el, privindu-l cum o ia ca și cum ar fi luat-o în considerare de fapt.

A intrat în cameră, purtând o rochie de cocktail argintie care a făcut-o par eteric cu părul ei blond și ochii mari și albaștri. Avea aproape aceeași culoare ca și Rika, dar Rika era diferită. Era în viață, iar Vanessa arăta ca o păpușă ținută într-o cutie. Nici o amprentă pe ea.

Totuși, ea nu era atât de curată în interior.

S-a apropiat de Kai și l-am văzut îndreptându-se, întărindu-se. Deținere întinsă mâna, ea zâmbi, sprâncenele ei perfect îngrijite se înmoaie pentru el.

— Bună, spuse ea dulce.

Am făcut o jumătate de ochi înainte de a mă surprinde. Șarpe cu două capete.

"Buna ziua." El i-a luat mâna, a strâns-o și în cele din urmă i-a dat drumul. Un cuplu secunde prea târziu după părerea mea.

„Vanessa, el este Kai Mori.” Gabriel a făcut prezentările oficiale. „Și prietenii lui, William Grayson III și Erika Fane.”

Vanessa se întoarse, cu călcâiele clacănind când se apropie de Will și îi strânse mâna. Întorcându-se însă spre Rika, ea făcu o pauză, evaluând-o clar în timp ce celălalt întinse o mână cu un zâmbet strâns.

„Rika urmează să fie căsătorită în curând cu Michael Crist”, a explicat Gabriel. „Un alt prieten al lui Kai. Din păcate, nu a putut fi aici astăzi.”

Vanessa se liniști, crăpătura de pe fațadă etanșându-se din nou în timp ce tremura mâna Rikai. "Încântat de cuno tin ă."

Camera a tăcut în timp ce stăteam cu toții acolo și auzeam câinii lătrând în depărtare, probabil flămând. Gabriel i-a hrănit pe unii și i-a înfometat pe alții și, în timp ce cei cu experiență știau că lătratul nu face decât să înrăutățească situația, îi venea constant sânge nou și învăța din nou tortura.

— Ei bine, spuse în cele din urmă Vanessa, încercând să facă lumină. „Nu vom avea dificultăți de a lega astfel.”

Gabriel a râs, Kai a oferit un zâmbet, iar eu m-am încruntat.

De ce zâmbea?

De ce era încă aici? Care era jocul lui acum? El nu ar fi făcut-o de fapt, căsătorește-te cu ea, pentru că ai strigat cu voce tare, așa că de ce să încerci să te relaționezi?

„Am nevoie de aer curat”, i-a spus ea lui Kai. "Tu ce mai faci?"

Machine Translated by Google

Capul i s-a întors de parcă ar fi fost pe cale să mă privească, dar apoi a dat din cap, oprindu-se. "Sună bine."

Ea a zâmbit mai strălucitor, arătând dinții și a deschis calea către ușile terasă. „Și nu ne urmari”, i-a glumit ea lui Hanson, care se mutase la însoțitor.

„Avem nevoie de intimitate.”

I-am aruncat o privire în ceafă, când au dispărut afară. Terenurile erau întinse. Ar putea fi plecați pentru o oră. Destul de lung pentru ca ea să-l fermeze în orice fel dorea.

„Du-te și verifică la cină.”

M-am uitat peste, întâlnindu-mă cu privirea lui Gabriel. Și acum aveam de gând să slujesc cina bărbatului cu care mă culcam și mireasa lui. Fantastic.

Ieșind din cameră, am trântit ușa, știind foarte bine
tatăl meu știa că sunt supărat. Nu i-ar păsa. El știa că oricum îmi voi face datoria, oricât m-aș fi supărat și m-am gemut.

Un câine a țipat afară și nu știam dacă fusese atacat de un alt câine sau disciplinat de un dresor, dar apoi altul a urlat cel mai sfâșietor sunet de parcă ar fi cerșit. Pentru ce, nu știam, dar am intrat în bucătărie simțind că aș vrea să mă alătur lui. Urlă și țipă și luptă până când ori am scăpat, ori cineva m-a scos din mizerie.

"Hei!" a exclamat Marina, văzându-mă intrând în timp ce se spăla pe mâini la chiuvetă. Ochii ei încântați au luat în hainele mele. "Arati bine. Cand s-a intamplat asta?"

Am presupus că se referea la „machiajul meu”, dar nu aveam chef. Văzând fripturile pentru cină pe masa de tăiat, m-am îndreptat și am luat un cuțit mare de tocat care zăcea pe bloc.

Și am început să feliez.

„Acestea sunt fripturile...”

Marina s-a oprit, privindu-mă că tăiam fâșii, tăiam carnea cu un cuțit ascuțit ca și cum ar fi unt și apoi tăiam feliile în bucăți.

„Acestea sunt fripturile pentru cină!” spuse ea, grăbindu-se pe insulă.
„Bănci, ce faci?”

M-am uitat la ea, simțindu-mi inima batându-mă și i-am aruncat un zâmbet cu gura închisă. S-a dat pe spate, mijind ochii.

Probabil că nu-și putea aminti ultima dată când i-am zâmbit.

Terminându-mi sarcina, am scos din dulap un castron mare, aruncat în toate bucățile de carne și apucă vasul, scoțându-l pe ușa din spate.

Machine Translated by Google

Acest lucru nu s-ar termina bine pentru mine, dar Doamne, m-am simțit bine. Și nu m-am putut opri.

„Unde sunt fripturile?” întrebă Gabriel, uitându-se cu privirea la sopa de porumb rămasă de la prânzul băieților de astăzi și la farfuriile de Piroshki coapte – o plăcintă de mână cu umplutură de carne pe care Marina o pregătea pentru prânz de mâine.

„Le-am dat de mâncare câinilor”, am spus.

Will a pufnit și am auzit o batjocură, cel mai probabil de la Vanessa, dar am continuat să mă uit la peretele din fața mea, gata să suport orice consecințe aveau să vină.

Am putut simți amuzamentul lui Kai. S-a așezat peste masă și eram aproape sigur că și el se uita la mine.

Gabriel expiră greu. „Câteva săptămâni cu tine și ea a revenit să fie la fel de îndrăzneață ca arama”, îi spuse el lui Kai. „La fel ca atunci când era adolescentă.”

Masa era tăcută, cu excepția lui Will care începuse să mănânce.

„Știe totuși să fie disciplinată”, a adăugat el.

"Oh?" îl îndemnă Kai.

Am clipit lung și puternic. Asta nu era treaba nimănui. Nu aici, nu acum.

Dar Gabriel a continuat. „Roagă-i să-și scoată mănușile.”

Nenorocitule.

Mi-am blocat instantaneu mâinile la spate, dispărute ca toată lumea și-au întors ochii spre mine.

Gabriel nu m-a putut disciplina acum, așa că a făcut tot ce trebuia să facă pentru a-și păstra mândria. M-a umilit. Kai nu mă văzuse fără mănuși.
Nu de când aveam șaptesprezece ani, înainte să fiu „disciplinat”.

„Altă dată, poate”, spuse Gabriel, părând mulțumit de el însuși.
„Oricum, ea va fi în curând problema ta.”

"Oh?"

De data asta a fost de la Vanessa.

— O parte din contract, explică Gabriel, luând o gură din supă.
„Kai te ia pe tine, hotelul și Banks. Până la nuntă, oricum.”

Ea a rămas tăcută și, din moment ce stătea sub mine, nu i-am putut vedea fața, dar era destulă ezitare ca să știe la ce se gândea.

Sau ce bănuia ea.

Machine Translated by Google

„Este o muncitoare bună”, a spus Kai, luând o plăcintă de mână și adulmecând-o.

„Ei bine, bine”, a oftat Vanessa, jucându-se proastă. „De ce nu te duci să-mi despachetezi valizele, Banks? Hai sa mancam."

„Am aranjat o suită în oraș pentru tine.”

"M-am razgandit." Ea mi-a făcut semn să plec. „Voi rămâne aici.”

Mi-am ridicat privirea, găsind ochii lui Rika, niciunul dintre noi nu părând deloc mulțumit că suntem aici.

Amenda. Tot ceea ce. Oricum, nu că aș mai fi fost aici atât de des, dar aș fi fost mai degrabă era într-un hotel unde era și mai puțin probabil să dau peste ea.

M-am răsucit pe călcâie și m-am îndreptat spre u ă.

„Și nu le da hainele mele câinilor”, strigă ea.

Nu aș visa la asta.

Am tras ușa închisă în urma mea și m-am îndreptat sus spre una dintre camerele de oaspeți. Sincer, nu m-a deranjat sarcina dacă m-a scos din acea cameră.

I-am găsit bagajul Louis Vuitton lângă pat, într-o cameră după colțul tatălui meu și am trecut prin lucrurile ei cât am putut de încet, sperând că Kai, Rika și Will vor fi plecați până când am terminat.

Din păcate, ea nu adusese atât de mult pe cât am crezut că va face.

Desigur, ar merge în oraș să facă cumpărături, așa că și-a împachetat doar câteva saci. Am agățat majoritatea hainelor ei, punând pulovere, echipament de antrenament și lenjerie în sertare și aranjând toate produsele ei - creme hidratante, demachiante, machiaj - pe tejgheaua din baie, din considerație pentru personalul care ar fi avut. pentru a face ordine în cameră, în loc de pentru Vanessa.

Am băgat pungile sub pat, am îndreptat cuvertura și am dat încă o dată încăperii, asigurându-mă că sertarele și dulapurile sunt închise înainte de a mă întoarce în hol.

Trecuse mai bine de o oră. Poate că plecaseră până acum.

Dar când m-am îndreptat spre fereastra de pe palierul de la etaj, am observat usa de la etajul trei era crăpată.

Închisesem asta.

Deschizând-o, m-am uitat spre vârful scărilor, văzând lumina venind prin ușa deschisă de sus.

Am urcat scările încet, de pază. Nimeni nu a urcat acolo, în afară de Damon și de mine.

„Desigur, ar avea șerpi”, am auzit-o pe Rika spunând și am auzit-o pași pe podeaua fratelui meu.

Machine Translated by Google

Ce naiba făcea ea în camera lui?

"Care este problema cu tine?" întrebă Kai.

„Aș putea să te întreb același lucru.” Părea îngrijorată. „Ți-ai pierdut mințile complet?”

M-am încordat din instinct. De ce s-au furișat împreună? Will era acolo cu ei? M-am oprit în vârf și m-am agățat, ascultând prin ușa crăpată.

„Este o prostie”, îl imploră ea, „și ceea ce am respectat tu este că nu faci prostii.”

„Am un cazier judiciar care spune altfel.”

Ea a scos o batjocură și am auzit alți pași.

„Cu mult timp în urmă mi-ai spus ceva important”, a continuat ea. „'Ori de câte ori vrei să faci o impresie și crezi că ai mers suficient de departe, fă un pas mai departe. Lasă-i mereu să se întrebe dacă ești doar puțin nebun și oamenii nu se vor mai lua niciodată cu tine.'”

"Și?"

„Și ai făcut mai mult de un pas mai departe.”

Am auzit niște respirații tremurate și nu eram sigur de la cine era, dar Tonul Rikai suna suparat. Preocupat așa cum ar fi un prieten.

„Îmi place cine sunt acum și, la bine și la rău, ești parțial responsabil”, i-a spus ea. "Dar asta? Această greșeală te poate ruina. Aceasta nu este viața pe care o dorim pentru tine.”

Am auzit mai mulți pași și, din moment ce nu i-am putut vedea prin crăpătură, am s-au adunat că erau lângă tancurile din cealaltă parte a încăperii.

— Există un plan aici, îi spuse el, vorbind mai încet. "Trebuie sa ai incredere in mine."

Era tăcere, dar aproape că îmi venea să aud mai multe. Era îngrijorată pentru el și părea la fel de confuză ca și mine. Care a fost acest plan? Am vrut ca ea să-l apasă mai mult. S-ar putea să-i spună lucruri pe care nu mi le-ar spune mie.

Dar conversația se terminase.

Am împins ușa, văzând-o pe Kai întorcându-se și pe Rika privind în sus, în timp ce stăteam acolo.

Ochii lui au fulgerat spre mănușile mele și mi-am încrucișat brațele peste piept. „Nimeni nu ar trebui să fie aici.”

Kai se apropie. „Dar tu ești”, a spus el, aruncându-mi una dintre pălăriile mele trebuie să fi găsit aici.

Machine Translated by Google

L-am prins, rămânând tăcut.

„De ce ai voie? Când te-ai mutat cu această familie? Nu te culcai cu Damon, pentru că erai virgină cu mine, deci ce făcea el cu tine, nu? Cine esti mai exact?”

Am zâmbit pe jumătate. „Inamicul tău preferat”, i-am răspuns.

Dar chiar atunci, a ieșit și m-a prins de mâini. Mi-am strâns dinții împreună în timp ce el și-a scos o mănușă și apoi cealaltă, lăsându-le pe podea.

Fir-ar sa fie.

I-a strâns strâns, privindu-mi dosul mâinilor. Doar unul avea trabucul ars pe el.

Am purtat două mănuși, totuși, pentru a păstra pretenția.

Îi auzeam respirația furioasă crescând mai repede. Dar nu a întrebat întrebări. Bănuiesc că a fost suficient de deștept ca să-și dea seama cum m-a disciplinat Gabriel.

Din fericire, mi-a luat o singură dată să învăț, totuși.

Rika și-a mișcat puțin capul, încercând să fie discretă când se uita. Cicatricea circulară era cam de mărimea unui sfert, carnea denivelată și roz. Nu era o cicatrice veche, dar dispăruse mult în ultimii ani. M-am uitat la micul semn de pe gâtul ei, știind că a primit-o din același accident de mașină care la ucis tatăl ei cu ani în urmă.

„Nu știi ce îmi faci”, se sufocă Kai, părând solemn.

Mi-am întors capul și mi-am ținut gura.

Rika a început să iasă, dându-ne intimitate, dar am oprit-o.

„Nu, stai”, i-am spus. „Va avea nevoie de prietenii lui.”

S-a uitat la mine, ajungând în fața mea. „Vrei să mă căsătoresc cu ea?” el a intrebat. „Și asta vom fi noi? Tu, micul meu lateral pe care mă furișez să o iau în miezul nopții. huh? Ți-ar plăcea asta?”

— Crezi că aș suporta asta? am replicat eu.

Fața începea să-mi crape și bărbia îmi tremura, dar am strâns fiecare mușchi pe care l-am putut strânge, ținând lacrimile la distanță.

„Uită-te la mine”, șopti el în timp ce Rika stătea aproape, dar își întoarse privirea. "Uită-te la mine."

Nu eu am.

„Îmi place de tine”, mi-a spus el. „Te vreau în casa mea. Vreau să te văd înăuntru patul meu. Nu vreau să nu te văd în fiecare zi. Fii cu mine în seara asta.”

Machine Translated by Google

Dar nu am putut. Nu puteam fi cu el pentru nimic mai mult decât furat momente.

Dintr-un motiv simplu.

— Îl urăști pe Damon? L-am întrebat.

Și-a îndreptat umerii și mi-am dat seama că se ridica un perete. „El este nu este un factor pentru noi. El nu are loc în viața mea.”

„Ei bine, el are în al meu”, am spus. "Îl iubesc."

Înainte ca el să poată spune altceva, m-am învârtit și am plecat, făcând jogging jos repede scările.

Ajunge, la naiba. Doar pleaca. Totul a fost dezamăgit, din cauza lui, și am vrut să revin când era simplu. Când eram hotărât în faptul că eram loial unei singure persoane, și acesta, singur, era scopul meu.

Când nu am vrut să spun „da”.

Când nu mă îndrăgosteam.

Am ajuns la capătul scărilor și am împușcat ușa, ciocnindu-mă direct de David.

— Hei, spuse el. „Tocmai te căutam.”

Am clipit de lacrimile din ochi și am privit în altă parte. "Ce?"

Dar apoi scârțâituri și căderi de pași au căzut în spatele meu, iar Kai și Rika amândoi a ieșit și pe casa scării.

am gemut.

David a dat înapoi, privind întrebător între noi trei, dar el desfășurate. — Bine, grozav, spuse el dând din cap. „Toată lumea într-un singur loc. Perfect." Și apoi s-a uitat în jos la mine. „Gabriel are nevoie de tine pentru câteva clipe. Adu-i în casa de oaspeți.”

Și s-a întors să plece.

Casa de oaspeți — l-am prins de braț, mijind ochii. Nu. Acolo Gabriel a luat probleme pentru a le rezolva departe de privirile indiscrete.

Dar David doar a râs pe sub răsuflare și s-a aplecat să șoptească. "E in regula. Toată lumea va pleca dintr-o bucată. I i promit."

Trecând pe lângă terasă și luminile pâlpâitoare ale sărbătorii de bun venit a Vanessei care începeau, i-am condus pe Kai, Will și Rika în jurul iazului până la cazarea oaspeților. Era mai degrabă o casă de început, cu dimensiunea mult mai mare decât orice apartament în care am locuit eu și mama mea. Kai și Will fuseseră

Machine Translated by Google

acolo inainte. Acolo era locul în care Damon își ducea întotdeauna prietenii cu rarea ocazie în care invita pe cineva.

În acest fel, nimeni nu a dat peste mama lui. Sau m-a văzut. A fost complet mobilat și decorat cu trei dormitoare, două băi, o bucătărie completă și o cameră mare. De ce avea nevoie Gabriel de ei aici, de care nu putea avea grijă în biroul lui?

Geamuri frumoase de sticlă înconjurau partea din față a casei și am zărit o câțiva bărbați în interiorul cabanei. Mi s-a accelerat pulsul. Ce s-a intamplat?

M-am luptat să nu mă învârt și să-i scot de aici. Acest lucru nu s-a părut corect.

Dar David a spus că vor fi în siguranță. Nu m-ar minți.

Înainte să mă hotăresc însă, ușile de sticlă s-au deschis larg.

„Kai!” tatăl meu a bubuit din interior când Ilia ne ținea ușa deschisă. "Intra!"

Kai a mers în jurul meu, cu picioarele încă înrădăcinate în locul lor. Rika și Will l-au urmat și, în cele din urmă, m-am mișcat, băgându-mi mâinile în buzunare, degetele alunecând la locul lor pe mânerele lamelor pe care le-am ascuns acolo.

"Cum vă place?" Gabriel întinse mâinile spre camera masivă. „Tocmai renovat. M-am gândit că o voi face casa ta și a lui Vanessa când vei vizita. Va fi frumos să avem din nou o familie prin preajmă.”

Ilia a închis ușa în urma mea și am pășit cu toții mai departe în cameră. Trei bărbați stăteau în spatele tatălui meu, întinși lejer, dar se mișcau. Deși încet, pentru a nu atrage atenția.

Dar ei l-au avut pe al meu. Se poziționau în jurul nostru. Ilia a rămas alături de mine, în timp ce Lev și David lipseau, probabil cu o comisie undeva.

"Ce vrei?" Kai se opri în spatele unui scaun cu perne și se uită la Gabriel. „Ne îndreptăm afară.”

Tatăl meu s-a mutat în spatele unui birou și a luat un stilou negru, întinzând-o lui Kai. „Doar o mică chestiune a unei semnături.”

Am dat o respirație. La urma urmei, nu era în pericol. Era vorba doar despre contractul stupid pe care Kai nu l-ar fi semnat niciodată. Bănuiesc că nu l-a predat pe cel cu semnătura pe care am falsificat-o ieri dimineață de furie.

„Trimite-l la dojo”, i-a spus el tatălui meu. „Dacă nu mai sunt modificări de făcut, voi semna.”

„Vei semna acum. Vanessa este aici și nunta este planificată.” Se uită la Kai, cu toată răbdarea și plăcerile acum dispăruse. "Acum."

Machine Translated by Google

Kai a făcut un pas. „De unde știu că nu ai alunecat într-o situație în care eu nu ai vazut? O să-mi iau timpul să o citesc din nou înainte să fiu de acord cu ceva.”

Tatăl meu a lăsat mâna jos și a aruncat o privire spre Ilia, dând din cap.

Ce... „Îmi

pare rău, puștiule,” mormăi Ilia.
huh?

Și apoi m-a prins.

"Hei!" am strigat.

Dar m-a tras prin cameră și mi-am răsucit capul, încercând să văd ce se întâmplă. Totul a mers atât de repede. Oamenii tatălui meu au prins fiecare unul dintre oaspeții noștri, iar Kai și-a tăiat atacatorul peste față cu călcâiul mâinii, trimițându-l pe celălalt să se prăbușească în genunchi.

S-a uitat imediat la mine când am fost forțat să trec în spatele biroului cu tatăl meu, apoi cineva i-a biciuit o bară de oțel peste omoplați, iar Kai a coborât, mormăind. Se împiedică, tremurând în timp ce încerca să-i vadă pe Will și Rika, care erau reținuți fiecare de brațele lor.

"Ce naiba se intampla?" urlă el.
M-am răsucit în brațele Iliei.

— Fără contract, fără acord, spuse Gabriel. „Fără hotel, iar Banks este al nostru.”

„Nu-mi pasă de hotel!” strigă Kai în timp ce era tras genunchii lui de cel care l-a lovit. L-a împins pe bărbat și s-a întors, uitându-se la tatăl meu. „Și ea nu trebuie să stea unde nu vrea. Ea nu este proprietatea ta!”

Ochii îi ardeau, părând amândoi furioși, dar gata.

Gabriel s-a întors spre mine. „Vrei să mergi cu el? Merge."

Nu. Nu face asta. L-am rugat cu ochii.

„Du-te”, mi-a spus el din nou, provocarea îngroșată în tonul lui. „Vezi cât timp te vrea. Vezi ce se întâmplă când încerci să te târăști înapoi aici, pentru că știi cum recompensez neloialitatea. Merge."

Mi-am strâns ochii închiși pentru o clipă, simțind toate privirile lor asupra mea. Acest lucru a fost insuportabil. Dacă am plecat cu el, am plecat fără nimic. Complet dependent de Kai.

L-am vrut, dar tatăl meu avea dreptate. Aș schimba cu adevărat diavolul pe care îl cunosc cu diavolul pe care nu îl cunosc? Nu mă puteam baza pe ceea ce ar putea sau ar putea

Machine Translated by Google

nu fi între mine și Kai. El a fost următoarele cinci minute, iar familia mea a fost tot restul vieții mele.

„Îl vrei?” înclină din nou Gabriel. "Merge."

El a împins, iar eu am tremurat, încercând să țin lacrimile. Vă rog. Kai era mă aștepta, iar asta a fost tortură.

Am auzit respirația lui Kai tremurând în timp ce își întindea mâna. "Haide, iubito, a implorat el. „Doar întinde mâna.”

Degetele mele fredonau, dorind atingerea lui. Vrând să-l ia de mână.

Dar i-am strâns în pumni și i-am întâlnit ochii, clătinând încet din cap.

Iar Kai s-a uitat la mine, cu expresia înghețată, dar pieptul încet speologia. Căldura rușinii s-a extins pe fața mea. Urăsc să-l rănesc.

Dar amândoi știam că asta s-a terminat chiar înainte de a începe.

„Nu arăta atât de surprins”, îi spuse Gabriel, cu vocea mulțumită de sine. "Ea il iubeste. Îl va alege întotdeauna.”

Sentimentul de rănire din ochii lui Kai s-a transformat puternic, iar el s-a îndreptat, netezindu-și o mână pe cămașă și jachetă în timp ce mă privea cu privirea.

Tatăl meu s-a întors spre mine, amuzat. „Nu cred că te mai vrea.”

Am înghițit nodul din gât.

„Dacă nu vii, e război”, m-a amenințat Kai, cu tonul lui la fel de mort ca un mașinărie. „Și voi face asta să doară. Pune-mă la încercare."

L-am auzit pe tatăl meu chicotind, dar știam că Kai nu cacealma. Și s-ar putea să nu mai fie vorba despre Damon. Era supărat pe mine acum.

Și apoi, dintr-o dată, s-a întâmplat. Kai a împușcat, a apucat pixul și și-a mâzgălit semnătura peste linie.

„Kai, nu!” strigă Rika.

— Nu, am gâfâit pe sub răsuflarea mea. Fiecare bucățică de aer mi-a părăsit plămânii în timp ce mă uitam cu groază la contractul semnat.

Oh, Doamne.

A răsturnat stiloul, lăsându-l să cadă pe birou și împinse contractul spre Gabriel, cu expresia lui sfidătoare. Apoi s-a întins peste birou, m-a prins de guler cu ambele mâini și m-a tras, cu picioarele și picioarele mele trimițând hârtii, o tavă cu dosare și o lampă care se prăbușește pe podea.

„Kai”, am răsuflat, strângându-i mâinile în timp ce lacrimile îmi curgeau în ochi. Ce a facut el?

M-a ridicat în fața lui, amândoi cu fața lui Gabriel în timp ce Kai își înfășura gâtul meu cu brațul. „Acum ești al meu”, mi-a amenințat el la ureche. — Cel puțin până la nuntă.

Machine Translated by Google

„‘Atta băiat.” Gabriel a zâmbit când a luat contractul și a răsturnat totul paginile la loc.

„Kai, ce ai făcut?” Rika se repezi înainte.

Dar Kai nu a spus nimic.

— Îți voi informa mireasa despre veștile bune, îi spuse Gabriel.

Kai mi-a strâns gulerul într-o mână, împingându-mă într-o parte în timp ce se dădea înapoi.

„Vom lua legătura”, îl asigură el pe Gabriel.

Și mi-a strâns mâna, trăgându-mă afară din cabană, în timp ce Rika și Will făceau amândoi alergări pentru a ajunge din urmă.

„Kai, ascultă-mă!” Rika încercă să-i atragă atenția.

Dar Kai a continuat să meargă, conducându-ne prin casă și pe alee. M-am împiedicat, cu mușchii arzând ca să țin pasul.

Ne-am oprit în fața mașinilor lor.

„Kai!” mârâi Rika. „Nu poți face asta!”

„Nu gândești corect, omule”, a intervenit Will. „Trebuie să recuperăm contractul”.

— Contractul ăsta este cea mai mică dintre grijile mele, a scuipat Kai, ajungând la mașini. „Am avut nevoie de pârghie și acum o am.”

„Nu, dracu asta!” strigă Rika. "Nu po i-"

„Damon are ceva asupra mea!” spuse Kai, întrerupând-o.
Ce?

S-a întors, uitându-se la noi toți. „Ceva rău, bine?”

Toți încremeniră, doar privindu-l la el.

Ce? Are ceva asupra lui. De ce n-aș ști asta?

„Ce are el pe tine?” Rika se apropie de el.
"Conteaza?"

„Ce are el pe tine?” strigă ea din nou.

Kai se uită fix, cu furie în ochi, dar ezită. Ce nu a vrut să spună?

— Mama lui, spuse el în cele din urmă. „E moartă din cauza mea.”

Mi-a căzut gura ușor deschisă și m-am uitat la el șocată. Rika și Will au fost tăcuți.

Era moartă? Adică am bănuit că ar putea fi până acum. Nimeni nu avea Am văzut sau auzit de ea încă din noaptea aceea de acum șase ani, dar m-am gândit că ar fi putut fi Damon sau Gabriel cei care au făcut-o în sfârșit.

Nu că mi-ar păsa cu adevărat. Cât timp a dispărut acea cățea, am fost fericit.

Machine Translated by Google

Maxilarul lui Kai s-a flectat. „Noaptea Diavolului, acum șase ani la The Pope”, a explicat el. „Ea ... îl rănea pe Damon. Și încerca să-l rănească pe Banks. L-am pierdut și am atacat-o. S-a rănit în toamnă.”

Noaptea aceea a revenit cu inundații. Teroarea, cuvintele dezgustătoare și josnice pe care le-a rostit, durerea lui Damon și... Kai și-a pierdut cumpătul, lovindu-l pe ea și sângele. Ne protejase, iar dacă ea era moartă, atunci naibii de scăpare.

„Tocmai ne spui asta acum?” a scapat Rika. "După tot acest timp?"

„Nu știam că am ucis-o. Nu până anul trecut pe iaht”, a spus el. „Tu, Michael și Will erați în apă, iar Damon și cu mine ne certam. M-a batjocorit cu asta. O mică informație pe care o salvase pentru orice eventualitate.” A tras aer în piept. „După ce am părăsit hotelul în acea noapte, ea nu a supraviețuit. A scăpat de cadavru pentru a mă proteja. Acum o folosește pentru a mă amenința. De aceea trebuie să-l găsesc. Nu risc să mă întorc la închisoare.”

— Și dacă minte? se certa Will. „De unde știi că spune adevărul?”

„Ai profita de această șansă?” Kai mușcă. — Pentru că nu a mai fost văzută de atunci. Fie își produce mama foarte vie, fie corpul ei, ca să pot merge mai departe cu viața mea dracului și să nu am asta atârnat deasupra capului meu. Și dacă nu primesc una sau alta, o să-l închid pentru totdeauna.”

„Deci, de aceea ai fost atât de preocupat să-l găsești?” întrebă Rika.

Și apoi Will a adăugat: „Ar fi trebuit să ne spui mai devreme, omule. Ca anul trecut.”

Dar Kai a ignorat protestele lor, împingându-mă la Will. „Doar ia-o”, a ordonat el, scoțându-și jacheta și ștergându-și nasul cu degetul mare. Sângele i-a pătat vârful degetului. Nu l-am văzut lovit, dar trebuie să fi fost. „Adu-o pe strada Darcy și apoi pleacă”, i-a spus el. „Trebuie să mă calmez înainte de a avea de-a face cu ea.”

Și nu s-a uitat la mine când s-a urcat în mașina lui și s-a schimbat echipament, decolând cât de repede putea.

Rika și Will stăteau alături de mine pe alee, privindu-l cum iese în viteză, iar Will m-a împins. „Bănuiesc că ești pregătit acum.”

Machine Translated by Google

Băncile

Prezent

„Kai!” Rika mârâi în telefonul ei. "Ridica!" Și apoi a încheiat apelul, părând exasperată. "La naiba."

Era a treia oară când îl suna de când am plecat din Thunder Bay. Will a condus, iar Rika s-a așezat pe scaunul pasagerului lângă el, în timp ce eu strângeam lamele ascunse în buzunare în timp ce mă așezam pe bancheta din spate.

Pârghie. El a spus că sunt o pârghie. Chiar era moartă? Nu putea ști sigur, dar cred că asta încerca să descopere. Nimic ca să ai o potențială crimă atârnând deasupra capului tău.

Damon chiar l-ar arunca la lup?

„Trebuie să vorbim cu el”, i-a spus Rika lui Will în timp ce își aprindea o țigară.

Dar l-am privit clătinând din cap. „Trebuie să-l lăsăm în pace. Kai știe ce face.”

„Nu a plănuit acea întorsătură a evenimentelor, idiotule! Totul este despre ea.” Ea și-a smucit capul spre mine. „Și el este acum în ea. Trebuie să-l pun pe Michael.”

Și-a verificat din nou telefonul și mi-am întors ochii pe fereastră, văzând luminile orașului strălucind pe apa neagră a râului în timp ce treceam podul.

Nu eram legat de acel contract. Servitutea prin contract nu mai era un lucru. Aș putea alerga și aș face-o. I-am fost de folos, tatăl meu a primit ceea ce și-a dorit. Aș fi binevenit înapoi acum.

Și fratele meu cu siguranță nu s-ar aștepta ca eu să onorez acordul.

„Trebuie să vorbești cu el.”

Am auzit cuvintele Rika, dar abia când am surprins-o privindu-mă cu coada ochiului, mi-am dat seama că îmi vorbea.

Machine Translated by Google

"Scuzați-mă?"

„Trebuie să vorbești cu el”, mi-a spus ea. „L-ai susținut în asta
col . Asumă-ți o anumită responsabilitate.”

Am râs pe sub răsuflare, privind din nou în altă parte. Iisus. Nimic din toate acestea nu a fost vina mea și nu îmi asum vina. Bărbații și idioția lor, iar eu eram sătul să fiu daune colaterale.

— Ai auzit ce a spus, am răspuns eu. „Sunt o pârghie. Asta e tot ce vrea cu mine.”

„Chiar crezi asta?” Ea m-a privit. „El ar fi putut să te ia
dacă asta voia. A semnat acel contract, pentru că era supărat.
Cu tine”, a subliniat ea. „Te va asculta. Îl cunosc de multă vreme și odată ce se liniștește...

„L-am cunoscut cu mult înainte să vii tu”, am mârâit eu. „Nu am nevoie ca tu să mă educi despre cine este el.”

Ea își strânse buzele împreună, tacând.

„Și îl cunosc de mult mai mult decât voi doi”, a spus Will
oprit. „Kai se comportă din caracter, dar se descurcă mai bine când este lăsat tăcut, bine? Dacă vorbește cu cineva, va fi Michael.” Și apoi dădu din cap către Rika. „Încearcă-l din nou.”

Ea oftă și ridică telefonul, apelând din nou logodnicul ei.

— Și tu, strigă Will.

Mi-am ridicat privirea, văzându-l că mă privea în oglinda retrovizoare.

„Rahatul îl va lovi pe fan indiferent de contractul respectiv. Stii asta, nu?"

Da. Da, știam asta. Chiar dacă Kai și-a lăsat deoparte furia și Natalya era în viață și sănătoasă, Damon încă venea.

Și erau șanse foarte mari să nu câștige.

Will a suflat un șuvoi de fum, aruncând cenușa pe fereastră în timp ce am cotit pe strada Darcy. „Dacă îi ceri lui Kai să nu-l rănească pe Damon”, mi-a spus el, „atunci nu o va face. Tot ce trebuie să faci este să întrebi.”

Am prins mânerul ușii, gata să înșurubesc imediat ce ușile s-au descuiat.

Dar mi-am relaxat încet degetele, gândindu-mă la cuvintele lui.

Poate că Will avea sens. Kai ar putea fi intimidant și înfricoșător și la fel
cât de rău puteam fi uneori, dar nu era crud. Ar putea fi rezonabil.

Mi-am lăsat mâna de pe ușă în timp ce mașina a încetinit în vârful pantei.

— Iată-ne, spuse Will, punând mașina în parc.

Machine Translated by Google

M-am uitat din nou pe fereastră, văzând casa din cărămidă neagră a lui Kai, cu umbrele rupte atârnând peste ferestre și lumina pâlpâitoare a verandei, arătând ca ceva dintr-unul din acele filme „Intri, dar nu ieși”. La ce a folosit acest loc? El nu a locuit aici.

Unde a dormit? Unde își gătea mesele și dușul și la dracu alte femei decât mine?

„El așteaptă înăuntru.”

Am întâlnit din nou ochii lui Will în oglindă. "De unde ti i?"

„Tocmai a trimis mesaje”, m-a informat el, ridicând telefonul. „Iată șansa ta.”

L-am părăsit cu mai puțin de o oră în urmă. Încă nu avea să fie calm.

„Doar vorbește cu el”, a spus Rika, întorcându-se spre mine. "Vă rog."

Ultimul lucru pe care am vrut să-l fac a fost orice pentru ea. Tensiunea mi-a târât pielea și am împins ușa, dorind brusc să ies de acolo mai mult decât departe de aici.

Amenda. Îl voi întreba. Nu pentru că vor ei, ci pentru că ar putea funcționa. Damon putea să vină acasă, eu îl puteam ține departe de ei și toți puteau să-și continue viața aici în oraș, în timp ce fratele meu și cu mine am continuat cu a noastră.

Am trântit ușa și am început imediat să urc treptele spre casă.

Dar privirea mea a pâlpâit mai departe pe deal, până la casa cocoțată deasupra, văzând o singură lumină la etajul doi. Și am încetinit.

Arăta ca un fulger care plutește peste un lac negru noaptea. Acolo nu era nimic aici sus. Nicio altă casă, afaceri și lumina din oraș nu ar putea străpunge pădurea subțire din jurul zonei. Eram înalți și izolați, doar casa aceea și a lui Kai. Știa cine locuiește acolo?

Fiori mi se răspândesc pe brațe. Era frumos, un fel de gotic la începutul secolului, cu frontoane ascuțite și o poartă neagră.

"Esti bine?" Will a sunat și m-am uitat să-l văd aplecat pe fereastră.

M-am întors înapoi, trăgându-l cu degetul mijlociu peste umărul meu în timp ce mă îndreptam din nou spre casă.

Odată ce am ajuns pe verandă, am răsucit clanța ușii și am găsit-o descuiată.

Înăuntru nu erau lumini aprinse, cu excepția luminii lunii care curgea prin ferestrele neumbrite. Am intrat în foaier și l-am auzit pe Will retrăgându-se chiar înainte să închid ușa.

Machine Translated by Google

S-a auzit un clic puternic și fiecare păr de pe corpul meu s-a ridicat pe cap în timp ce am împușcat privirea mea în stânga și în dreapta. Unde naiba era?

Casa arăta la fel ca data trecută. Încă abia de mobilă și tot ce era aici era acoperit cu cearșafuri. Fără lămpi, iar când am întins mâna și am apăsat întrerupătorul de pe perete, vechea corp de iluminat atârnat deasupra nu a făcut nimic.

Praful a închegat podelele, dar când am pășit mai departe, am observat niște particule plutind în aer. Ca și cum cineva ar fi fost aici și a deranjat-o.

M-am uitat în jur, hiperconștient. „Kai?”

Vântul de afară a bătut cu piciorul și am auzit țipete de sus. Ca o ramură care se zgârie pe geamul ferestrei.

„Kai!” Am sunat din nou, mai tare de data asta. "Unde ești?"

Mi-a vibrat șoldul și mi-am dat seama că era telefonul meu. Săpat, eu a trecut pe ecran și s-a uitat la mesaj.

Închide.

M-am biciuit, înainte și înapoi, aruncându-mi ochii peste tot, încercând să vadă unde era. Am intrat în sufragerie și apoi în sufragerie, scanând colțurile și în spatele ușilor.

"Ce naiba?" am mârâit.

Nu puteam vedea nimic. Fără umbră, fără formă și nici eu nu auzeam nimic. Casa era complet tăcută.

„Nu joc jocurile tale!” am urlat pe scări.

Telefonul meu a sunat din nou.

Ești deja.

Am clătinat din cap. Ce credea că face? Puțină distracție bolnavă?

Desigur, îmi amintesc versiunea lui Kai despre distracție. Noaptea Diavolului acum șase ani. Hotelul, urmărirea, sala de bal, draperiile... frica.

Nu m-a deranjat cât de emoționat m-a făcut în noaptea aceea, dar nu aveam chef acum.

„Plec”, am strigat în aerul gol.

Și întorcându-mă, am răsucit din nou clanța ușii.

Dar nu s-ar întoarce. Ce? Am zvâcnit de mâner, trăgând de el, ușa lovind de toc în timp ce smuteam.

Machine Translated by Google

O lumină verde a clipit în stânga mea și m-am uitat la perete, observând o tastatură. Stomacul mi s-a scufundat. Avea un sistem de alarmă și încuietori automate.

Am tras din nou de ușă, încă nu se deschidea.

M-am învârtit. "Vreau afara!" I-am spus. „Sau dau cu piciorul pe fereastră!”

A apărut un alt text.

Ai spus că nu sunt înfricoșător. Ți-e frică încă?

Am ridicat privirea spre etajul doi . "Sunt enervat."

Mincinos.

Idiotule.

Am auzit un scârțâit de deasupra mea și mi-am aruncat din nou ochii în sus. Vantul urlă printre copacii de afară și eram foarte singur chiar acum.

Cu el undeva în casa asta.

Dacă îi ceri să nu-l rănească pe Damon, nu o va face.

Mi-am umezit buzele uscate și mi-am forțat cuvintele. "Eu am nevoie să vorbesc cu tine."

Gaseste-ma.

"Unde ești?" Am sunat, rămânând înrădăcinat exact unde eram.

Am așteptat câteva secunde, dar nu a venit niciun răspuns. Fără voce. Fără text. Kai era chiar aici? Adică, nu știam sigur că el a trimis mesaje, nu?

Cineva ar fi putut să-i îndese corpul într-un cuptor, să-i ia telefonul și acum făcea chestia înfiorătoare cu Saw în care te întreabă dacă vrei să joci un joc, dar într-adevăr, nu ai de ales, așa că te joci înainte de a fi tăiat. sus de o mașină de tăiat carne într-un abator.

Și acolo merge imaginația mea.

Mi-am strâns telefonul în mână. "Unde ești?" am strigat din nou.

Sus, a venit textul în sfârșit.

Nemernic.

Amenda. La naiba, atunci. Am urcat scările. „Dacă trebuie să te găsesc, o să sângerezi, am spus.

Machine Translated by Google

Dar apoi a apărut un text.

Se încălzește acum.

M-am uitat de la stânga la dreapta, rămânând vigilent în timp ce urcam încet scările. "De ce faci asta?"

Dar a venit doar un răspuns cu un cuvânt când am mai făcut un pas. Mai cald.

O sudoare rece mi-a izbucnit pe frunte. Scândurile de sub pantofii mei au scârțâit, când am ajuns în vârful scărilor, privind în dreapta și văzând ușa dormitorului larg deschisă. Am văzut fundul patului și draperiile albe pur și simplu suflând în vânt venind prin fereastra deschisă. Nu cred că a fost deschis ultima dată când am fost aici. Nu mi-am putut aminti.

În schimb, am făcut dreapta, îndreptându-mă spre celălalt dormitor.

Rece.

M-am oprit, respirând greu. Deci, era în dormitorul matrimonial. Nu puteam înghiți.

A se stapani. El se dracului cu tine.
Întorcându-mă, m-am îndreptat înapoi spre maestru.
Telefonul mi-a vibrat și m-am uitat în jos.

Pot să-ți spun altceva?

"Ce?" am mârâit jos.
Și următorul text a apărut.

Nu vei părăsi niciodată această casă.

Mi-a căzut gura căscată, m-am oprit să mai respir și nu am reușit să mă reunesc un gând al naibii de coerent. Kai...

M-am învârtit să fug, dar el era acolo. A ieșit din baie, îmbrăcat în blugi, un hanorac negru și masca lui argintie cu craniu.

M-am oprit, dându-mă pe spate în timp ce am gâfâit. „Ce...”

Machine Translated by Google

Totul era negru. Era doar o formă. Hainele întunecate, giulgiul nopții, negrul ochilor lui... erau vizibili doar albii, anunțându-mă că era un bărbat acolo.

„Kai...” Mi-am întins mâinile. La naiba, de ce nu puteam să mă gândesc?!

O furnicătură argintie m-a lovit jos și mi-am strâns coapsele, simțindu-mă brusc parcă trebuia să merg la baie.

S-a îndreptat încet spre mine, punând un picior în fața celuilalt, iar eu m-am bătut cu mâinile tremurânde, smulgându-mi lama din buzunar.

„Dă-te naibii!” M-am sufocat, ținând lama în fața mea.

Dar a continuat să meargă, fiecare oprire la timp perfect, până când am fost lângă perete, chiar în afara dormitorului matrimonial.

El nu s-a oprit, iar eu am ie it, mârâind. „Nu mi-e frică de tine.”

Și-a înclinat capul, masca părând să spună „Oh, da, ești.”

Spațiul dintre noi a devenit din ce în ce mai mic, iar eu m-am biciuit, încercând să-l sperii. Totuși, m-a prins de mână și am strigat în timp ce îmi smulgea lama de pe degete, aruncând-o peste balustradă. Am auzit-o zgomotând până la pământ, undeva jos.

Prinzându-mi încheieturile de peretele din lateralele mele, și-a lipit corpul de al meu și m-a ținut de perete.

Am aspirat aer, scurt și rapid, pentru că pieptul meu nu s-a putut dilata cu el pe mine așa.

Și doar a rămas acolo.

Capul lui s-a înclinat spre mine.

Uitate la mine.

Nici măcar nu l-am auzit respirând. Singurul sunet în care era în viață era ridicarea și căderea pieptului lui împotriva mea.

"Ce vrei cu mine?" Am expirat, cu suspinele înfipte în gât.

Ce nu spunea nimic?

Casa gemu în jurul nostru în timp ce vântul a bătut din nou și a vâjâit prin micile crăpături din pere i.

Și tocmai am fost acolo. Singur, nimeni pe kilometri, și o mască plutește peste mine și mă simt ca un cuțit la gât.

La naiba, mi-a fost frică. O, Doamne, o, Doamne...

Transpirația a izbucnit peste spatele meu, iar căldura s-a răspândit pe picioarele mele acolo unde ale lui trupul l-a atins pe al meu. Coapsele noastre în straturi, una a lui între amândouă ale mele, pieptul meu devenind sensibil și conștient de căldura corpului lui. Vintrele lui

Machine Translated by Google

a fost apăsat de al meu și presiunea a crescut între noi, deși nu ne mișcam.

La dracu...

Și încă nu puteam să respir. Nu puteam să respir, pentru că mă pulsa pretutindeni. Corpul meu pulsa și se încălzea și îmi venea să țip, să mușc și...

Cedați.

De ce nu am vrut să fug?

Mi-am lăsat capul să cadă înainte, în pieptul lui, epuizat și înfometat și dorind să-mi înfig ghearele în ceva.

„Mi-e frică”, am șoptit. „Mi-e frică de tine chiar și cu masca scoasă.”

Din cauza a tot ceea ce mă faci să simt.

Nu s-a mișcat. Doar m-a ținut acolo, strânsoarea lui de încheieturile mele slăbindu-se puțin.

Mi-am ridicat privirea, vorbind jos, în timp ce buzele mele îi periau masca. „Eu...” nu știam ce să spun.

Chiar sunt doar o pârghie în acest joc de pisici și șoarecele dintre tine și Damon? Doar un instrument?

Adică, Rika avea dreptate, nu-i așa? Ar fi putut să mă ia doar dacă era așa despre tot ce era vorba. Voia să-l aleg în acea pensiune.

M-a vrut .

Și am vrut să știe că trebuie să fac o alegere imposibilă. Dar în capul meu, ascuns acolo unde îmi păstram secretele, va fi mereu el. Zece ani... douăzeci de ani mai departe l-aș privi de la distanță și l-aș vedea construindu-și viața și să fie fericit dacă ar fi fericit.

Am vrut ca el să știe că iubesc preludiul nostru.

Am vrut să știe că îl iubesc.

„Aș vrea să te pot păstra”, am spus. „Oamenii ca mine nu primesc ceea ce au vreau, totuși. Ei câștigă ceea ce au nevoie pentru a supraviețui și chiar dacă nu ar exista atâtea secrete între noi, eu nu mă potrivesc în lumea ta, Kai.”

"Lumea mea?" spuse el, uitându-se în jos la mine. „Vrei să-mi vezi lumea?”

Și s-a îndepărtat de mine, intrând în dormitorul matrimonial.

huh? Ce însemna asta?

Am inspirat adânc, simțind că o să cad fără el acolo ține-mă sus, dar m-am forțat să mă îndrept și să-l urmez.

Machine Translated by Google

Am auzit dintr-o dată un sunet de zgârietură asortat cu un tunet plictisitor și mi-am ridicat capul, intrând în dormitor și văzându-l pe Kai scoțând un întreg panou de perete.

Ce naiba?

Șemineul – sau șemineul fals, am bănuit – era atașat unei secțiuni de pardoseală care se îndrepta spre exterior, deschizând peretele de la podea la tavan.

Era un pasaj secret.

Fără să se uite înapoi la mine, a dispărut prin gaură și a lăsat intrarea deschisă.

Unde se ducea?

Casa asta începea să aibă un pic mai logic. Știam că trebuie fi un motiv pentru care a cumpărat-o.

Urcându-mă cu grijă spre deschidere, m-am uitat înăuntru, cu ochii căzând pe singurul lucru acolo. O scară. A condus în jos, cu luminile înșirate de-a lungul peretelui, iar eu mi-am acordat urechea, ascultând zgomote. Dar n-am auzit nimic. Nici măcar sunetul pașilor lui.

„Kai?” Am sunat. "Unde ești?"

Dar cuvintele mele au căzut în gol. Cât de adânc a ajuns asta?

Mi-am băgat părul după ureche și mi-am strâns jacheta împotriva curentului de aer rece când am intrat. Și am coborât. Am lăsat totuși ușa deschisă, pentru orice eventualitate.

Treptele erau din gresie, iar pereții erau căptușiți cu cabluri care leagă iluminatul instalat la intervale mici. Am continuat să coborâm scara în spirală, îmbrățișând peretele ca sprijin și simțind că aerul deveni mai puternic cu cât mergeam mai departe. Cerc după cerc după cerc, a trebuit să clipesc de mai multe ori pentru a nu ameți.

Pentru ce au fost toate acestea?

După ce mi s-a părut o eternitate, am ajuns în cele din urmă la fund și m-am uitat înainte, văzând un tunel. Lumina lunii pătrundea de sus și știam că nu ar trebui să mă sperii, dar eram puțin. Dacă Kai ascundea asta, ce mai ascundea el? Doar du-te, Banks. Cu cât știi mai puțin, cu atât te temi mai mult, așa că învață mai multe.

Am mers de-a lungul, ținându-mi ochii și urechile atenți în timp ce am pășit peste podeaua grătarului de oțel și m-am uitat în jos pentru a vedea un curent de apă. Privind în sus, am văzut un alt grătar și cerul negru cu stele deasupra. A fost o canalizare pentru scurgerea ploii. Pereții de stâncă și tunelul fuseseră construite cu câteva decenii în urmă, cel mai probabil. Erau arcade în dreapta mea și puteam să văd tunelul

Machine Translated by Google

obișnuia să devieze pentru a oferi acces în alte zone ale orașului, dar pasajele fuseseră blocate. Era o singură cale de urmat. Drept.

„Kai?” Am sunat din nou, privind înainte. „Kai, ești acolo jos?”

Desigur, nu a răspuns. Poate că nu mă mai aude.

Mi-am grăbit pașii și am coborât tunelul, ajungând la altul casa scarii. Am ridicat privirea, neputând să văd vârful. Pur și simplu a continuat.

Am înghițit în sec, cu gâtul atât de uscat. Nu am avut nimic de mâncat sau de băut ore întregi.

Ei bine, sus a fost bine, cel puțin. Vârful trebuie să iasă la nivelul solului.

Am alergat, aruncându-mă în repetate rânduri în spatele meu pentru a mă asigura că nu sunt lucruri înfiorătoare pe coada mea. Mușchii au început să-mi ardă și am încetinit puțin, neobișnuit cu o înclinație atât de abruptă. Unde s-a dus asta?

Ajungând în vârf, am zărit o ușă care se deschidea într-o cameră, exact ca cea prin care am trecut.

Am întins mâna și am împins peretele puțin mai mult pentru a vedea mai bine, despărțitorul alunecând ușor. Ce dracu a fost asta?

Am intrat într-o cameră imensă, cu tavan boltit și mobilier. Podelele din lemn de esență tare străluceau în lumina care venea de la șemineul aprins și un covor lung, persan, așezat sub canapelele din piele neagră și mesele fanteziste din lemn. Arta împodobea pereții, o lampă de argint stătea pe un birou presărat cu hârtii și am auzit muzică venind de undeva din afara biroului.

Mi-a bătut pulsul.

Am urmărit sunetul prin cameră și am pășit într-un foaier mare, cu capul căzut pe spate și ochii mei observând spațiul gol de deasupra mea în timp ce mă întorceam în cerc.

"Oh, Doamne." am tremurat.

O altă cameră, o cameră de zi, cred, stătea peste hol, o scară largă se ridica în spatele meu și alte două holuri se întindeau de o parte și de alta a scărilor, care duceau spre partea din spate a...

Casa.

Aceasta era o casă.

Casa lui.

Tot ce mă așteptam să fie casa lui Kai și mai mult.

Am simțit mirosul de vopsea proaspătă în timp ce am observat ramele ornamentate care împodobeau tablourile de pe pereți, iar mesele, scaunele și canapelele frumoase s-au întins prin birou și camera de zi. Deasupra mea atârna un candelabru de cristal, clincheind cu briza ușoară care venea din tunel.

Machine Translated by Google

Era o casă proiectată de un bărbat căruia îi pasă de detalii, reflectând atât moștenirea sa japoneză, cât și cea italiană. Elegant, echilibrat și neaglomerat, dar și ornamentat, bogat în detalii și luxuriant ca un conac european.

Am urcat pe scara neagră, urmărind muzica în timp ce corpul meu era inundat de adrenalină. Prietenii lui știau despre acest loc?

Era mare și spațioasă, dar și întunecată și confortabilă. Ca un ascuns cameră învăluită din lumea exterioară.

De parcă și-ar fi creat propriul confesional personal chiar aici.

Sau... propriul lui Clopot, mormânt, Papa...

Sus, am coborât pe holuri, urmând vocea blândă care cânta o melodie pe care am recunoscut-o în cele din urmă a fi o versiune a lui Paint It, Black, și am trecut pe lângă un dormitor cu ușa deschisă și s-a oprit.

Patul negru cu baldachin era perfect făcut, cearșafuri albe, cuvertură și perne și am intrat, văzând o poză înrămată pe perete. O noapte neagră cu soare roșu, ploaie, macarale zburând...

Și mai era acel simbol japonez în centru. Același din zodia lui Sensou.

Război. Asta însemna. Exact ca numele locului.

Am auzit dușul oprindu-se și m-am îndreptat spre ușă, întorcându-mă a col spre baie privată.

Kai stătea lângă oglinda mare, rotundă, cu un prosop înfășurat în jurul taliei, pieptănându-și mâinile prin păr. Pe spate îi străluceau picături de apă, iar aburul umplea camera.

„Kai.”

S-a oprit, fixându-și ochii asupra mea prin oglindă.

"Ce este asta?" am întrebat, intrând încet.

„Casa de pe deal.”

„Și aceasta este casa ta?” am lămurit. „Casa ta adevărată?”

Știam că era – parfumul lui era peste tot – dar nu eram sigur ce am știam și nu mai știam, și trebuia să-l aud spunând asta.

El a dat din cap, zâmbind. — Nu credeai că locuiesc în acea groapă, nu-i așa?

Am pufnit, dar eram și eu atât de gata să plâng. Eram atât de epuizat. „Kai, Isuse...”

Am început să protestez, dorind să-l întreb despre ce naiba este continuă și de ce a ascuns acest loc, dar s-a întors, clătinând din cap.

Machine Translated by Google

„Lasă-mi doar zece minute, bine?” spuse el, arătând la fel de obosit ca și mine. „Acordă-mi doar zece minute cu tine și apoi putem deveni serioși.”

Mergând spre mine, mi-a dezlipit jacheta și mi-a pus-o pe o bancă lângă cadă.

Care curgea cu apă. Bulele se ridicau mai sus în timp ce robinetul fântânii turna apă în bazinul adânc și alb și era instinctul meu să mă lupt cu el, dar el a vorbit, întrerupându-mă.

„Voi explica totul în zece minute.”

Pleoapele mi-au căzut și nu știam cât e ceasul, dar trebuia să fie târziu. L-am lăsat să mă dezbrace.

Totul s-a desprins, iar el nu a încercat să mă bâjbâie sau să mă sărute, deși nu m-ar fi deranjat dacă nu eram atât de obosit.

„Intră în cadă”, mi-a spus el.

Am intrat, simțind imediat frisoane delicioase răspândite pe picioarele mele căldura apei mi-a înmuiat pielea.

Încet, m-am așezat, scufundându-mă la pieptul meu și mi-am adus genunchi în sus, îmbrățișându-i. Kai și-a scos prosopul și am crezut că intră, dar a apucat niște pantaloni și i-a pus.

Ceva sub pielea mea s-a zguduit la vederea goliciunii lui și mi-am mușcat buza. El și-a ridicat privirea, iar eu am privit în altă parte, dar i-am simțit zâmbetul prost când mă prindea privind.

Mutându-mi hainele pe tejghea, s-a așezat pe bancă și a apucat un burete de baie, scufundându-l în apă.

Apoi mi-a împins tot părul peste umăr și a început să-mi săpun spatele.

Mi-am răsucit capul, întinzând mâna spre burete. "O pot face."

Dar a tras-o, spunând cu blândețe: „Știu că poți”.

Nu-mi plăcea ca oamenii să facă lucruri pentru mine. A fost o ființă incomodă a fost in grija. Nu eram obișnuit.

Scufundând din nou buretele, mi-a stors apa peste spate, lăsându-l să-mi cadă în cascadă pe piele și am închis ochii, predându-mă.

„Oh”, am răsuflat.

Capul mi-a căzut într-o parte când el mi-a frecat buretele fierbinte peste umăr și pe gât și mi s-a părut ca o pătură pe care nu voiam să o părăsesc niciodată. Nu am vorbit și el nu mi-a ordonat, pur și simplu înclinându-mi capul pe spate și turnându-mi apă peste păr înainte de a-l spăla, iar eu am ținut ochii închiși tot timpul. Degetele lui pe scalpul meu, apa fierbinte deasupra capului meu și

Machine Translated by Google

mirosul lui și al gelului lui de corp m-au amețit și m-au înghețat și niciodată nu m-am simțit atât de bine.

Aproape că m-am simțit fericit.

După ce mi-a clătit părul, mi-a spălat corpul, strecurând buretele între picioarele mele și am devenit mai alertă, deschizând ochii.

„Folosește-ți mâinile”, i-am spus. „Se simt mai bine.”

I-am văzut buzele ridicându-se într-un zâmbet, iar el a pus buretele jos, săpunându-și mâinile.

Trecându-le între picioarele mele, a plutit aproape în timp ce mă spăla.

Eram pe cale să închid din nou ochii, dar am auzit un bip de telefon.

Întoarse capul, încercând să vadă ecranul unde se afla pe tejghea. Apoi a oftat și și-a tras mâinile, uscându-le.

"Ce este?" M-am ridicat, îmbrățișându-mi din nou genunchii.

Se uită la telefon, glisând ecranul și citind. S-a încruntat și a băgat celula în buzunar, ridicându-se.

„Michael”, mi-a spus el, aplecându-se și sărutându-mă pe frunte. „Este la poartă. Trebuie să mă ocup de el. Am haine în dormitor, așa că găsește în ce vrei să dormi și o să iau niște mâncare în timp ce mă întorc, bine?

Am dat din cap, lăsându-l fără tragere de inimă. A ieșit și l-am urmărit până a dispărut pe hol.

Deci, evident, prietenii lui știau unde locuia atunci.

Deși, m-am întrebat dacă au fost vreodată aici sus. În cercetările mele de acolo Nu a fost niciodată un indiciu că Kai avea această ascunzătoare. Nu l-am văzut niciodată pe el sau pe prietenii lui venind în această casă.

A fost frumos, totuși. Și, desigur, am avut dreptate tot timpul. N-avea cum să trăiască în acea colibă.

Am terminat de spălat și am tras ștecherul de la apă, ridicându-mă în picioare. Luând un prosop de pe raftul din apropiere, m-am uscat, ștergând toată spuma și mi-am înfășurat țesătura moale și groasă în jurul corpului.

După ce mi-am periat părul – și m-am năruit, mirosind mirosul lui de colonie – am intrat în dormitor și am scos unul dintre tricourile lui dintr-un sertar. Întotdeauna purtasem chestiile fratelui meu, pentru că asta mi-a dat să port, dar am zâmbit, punându-i cămașa lui Kai. Voiam să-i simt hainele pe mine și mirosul lui în jurul meu.

Privind ușa goală, am strecurat-o repede și apoi am luat-o prosopul înapoi în baie, l-am aruncat în coș și mi-am împăturit

Machine Translated by Google

haine întinse pe tejghea.

"Nu!" Am auzit un strigăt și m-am oprit, întorcând capul.

„Cum ai putut s-o duci undeva în apropierea acelui rahat?” urlă o altă voce.

Mihai. Am fost surprins că l-am auzit până aici.

Am lăsat hainele jos și m-am strecurat ușor înapoi prin dormitor și înapoi pe hol, ajungând în vârful scărilor. Privind peste, am văzut că foaierul era gol, dar eram doar într-o cămașă. Nu mă duceam acolo dacă erau oameni aici. Am mers la treapta de sus și m-am oprit, auzind târâituri venind din birou.

„Nu trebuie să clarific nimic prin tine. Ea face alegerile ei!”
Kai mârâi înapoi.

Ea? Adică eu?

„Rika este a mea!” Vocea lui Michael coborî, dar furia era la fel de puternică.
— Partenerul meu , dacă ai vreo idee despre ce naiba înseamnă asta. Luăm decizii împreună!”

„Știi, sunt chiar aici!” Am auzit-o pe Rika țipând. "Vorbește-mi!"

Oh, vorbeau despre Rika.

Și cred că Michael a aflat despre cina din seara asta. Kai nu era
ar trebui să o lase pe Rika să meargă la Gabriel, cred?

L-am văzut pe Will atârnând pe spate lângă perete, cu brațele încrucișate, în timp ce doar privea.

Kai a continuat: „Tu ai fost cel care a spus că ea este una dintre noi. Ea își poate duce greutatea. Ea este egală, așa că...

„Nu este egală!” strigă Michael.

Și toți au tăcut.

La naiba, mi-aș fi dorit să le pot vedea fețele.

„Ea nu va fi niciodată egală!” a continuat. „Ea va însemna întotdeauna mai mult decât tine.”

Inima mi-a bătut sălbatic și nu mi-am putut imagina decât chipul lui Kai cuvintele atârnau în aer. A fost rănit Michael ar spune asta?

Dar dacă aș fi eu, nu m-aș aștepta să însemn mai mult pentru omul care am fost se va căsători decât prietenii lui?

Judecând după tăcerea care venea din cameră, toată lumea își dădea seama dinamica micului lor echipaj căpăta o doză foarte clară de realitate.

„Vă iubesc, băieți”, a spus Michael, „dar sunteți al naibii de dens? Tu ești al meu prieteni. Ea este totul. Poate într-o zi vei ști ce dracu sunt

Machine Translated by Google

vorbind despre."

Și următorul lucru pe care l-am știut, a ieșit în foaier, spre ușă, ținându-l de mână pe Rika în timp ce ea arunca o privire jalnică înapoi către băieți. M-am dat înapoi, dispărut de vedere.

Aș putea spune că îi pare rău că au țipat, dar ce faci?
Michael se speriase pentru ea.

Și cu siguranță nu a fost singurul bărbat care nu și-a dorit femeia în preajma tatălui meu.

Au plecat, iar Kai și Will s-au filtrat în foaier, căutând mai rău
purta.

"Ce inseamna asta?" îl întrebă Will, uitându-se la prietenul său.

Dar Kai doar se uită la ușa pe care o lăsase Michael. „Înseamnă că avem nevoie de noi călăreți.”

Machine Translated by Google

Băncile

Prezent

"Bună bună?" o voce veselă mi-a străpuns somnul.

Mi-am strâns ochii mai strâns, observând în cele din urmă lumina strălucind prin pleoape. Ce naiba? Eram deadweight.

Am căscat, rostogolindu-mă și întinzându-mi brațele în aer când am observat închiderea unei uși și foșnetul pungilor.

"Te-am trezit?"

„Duh”, am mormăit eu, recunoscând vocea lui Alex.

Serios, ce a fost cu tipa asta? De fiecare dată când m-am întors în jurul ei mi-a încălcat spațiul de siguranță. Mi-aș dori să nu mă placă atât de mult.

Am deschis ochii, căscând din nou. "Cât este ceasul?"

Fără să aștept un răspuns, m-am întors la stânga și la dreapta, căutând un ceas pe noptierele din camera lui Kai. Trebuie să fi adormit înainte ca el să urce la etaj aseară. El și Will au trebuit să vorbească, așa că m-am întins, în cămașa lui, să aștept.

„Nu sunt ceasuri aici”, m-am gândit cu voce tare, ridicându-mă.

„Da.” Ea s-a plimbat și s-a lăsat pe patul de lângă mine, pe partea zbuciumată unde trebuie să fi dormit Kai.

M-am încruntat, oarecum dezamăgită că am dormit pentru prima dată în același pat și am fost leșinat.

„Această casă este o altă dimensiune în care timpul nu există, aparent.” Ea mi-a făcut degete spirituale, strigând ca o fantomă.

Ținându-și telefonul ridicat, ea verifică ecranul. — Este două și jumătate.

"După amiază?"

Ea dădu din cap, punându-și un braț sub cap. — Trebuie să fi fost obosit.

„Și Kai tocmai m-a lăsat aici?” Am aruncat husele.

Machine Translated by Google

"Desigur că nu. A lucrat de acasă astăzi", a explicat ea, „deci a fost aici tot timpul, dar acum este ocupat cu cateringii, iar eu tocmai am ajuns aici, așa că m-a rugat să te trezesc".

M-am uitat la ea. „Catering?"

"Pentru petrecere?" a subliniat ea, trecându-mi memoria. „Pijama petrecere pe care Will a vrut să o aibă pentru Noaptea Diavolului?"

Oh da. Am auzit vag despre asta. Totuși, nu mi-am dat seama că Kai găzduiește.

M-am ridicat, mirosind cafea și pâine. Am observat o tavă a ezată lângă u ă. „Dar Noaptea Diavolului nu mai este pentru câteva zile", i-am spus.

„Da, dar acum sunt bărbați. Fără petreceri în nopțile de lucru."

Ea a zâmbit dulce, iar eu m-am uitat în jur după hainele mele. Oh corect. Le-am lăsat în baie.

„Am atât de multe de făcut." M-am scufundat în baie privată, dar hainele mele nu erau pe blatul unde le-am pliat si le-am lasat. Nu erau nicăieri. La naiba!

Dacă Kai ar semna contractul, atunci poate că Damon a aflat și ar fi acasă oricând. Trebuia să vorbesc cu el. Îi spusese lui Kai adevărul despre Natalya?

„N-ai ce să faci", strigă ea, cu vocea din ce în ce mai aproape, „nimic la care să-ți faci griji și nimic la care să te gândești. Kai se ocupă de șeful tău, nu se știe încă despre întoarcerea lui Damon și Kai nu are absolut nimic de făcut astăzi. Deci, mănâncă."

M-am întors în dormitor în timp ce ea punea tava cu mâncare pe pat.

„Nu pot să mănânc", i-am spus. „Nu pot sta aici. eu..."

M-am oprit, îndreptându-mă spre comoda. Deschizând câteva dintre ele, am căutat un fel de haine și, în cele din urmă, am găsit o pereche de pantaloni în al treilea sertar.

„Poți face orice vrei", mi-a spus ea, pe tonul ei sever. „Și aș zice că trebuie să ne distrăm cu toții, nu-i așa?"

Am zâmbit pe jumătate, incapabil să mă abțin. Ce este chestia asta despre care vorbesti? Distrac ie? Nu am auzit niciodata de asta.

„Dacă pleci", a spus Alex, „Kai doar o să te urmeze. Și apoi toate dintre noi îl vom urma. Și cred că necazurile știe unde ne aflăm și au știut întotdeauna, iar o noapte nu va face nicio diferență."

Am făcut o pauză. Da, Kai m- ar urma. Nu mă îndoiam că era adevărat. Dacă, printr-un miracol, l-am găsit pe Damon, aveam nevoie de el singur.

Machine Translated by Google

„Acum...” Ea a zâmbit în timp ce se îndrepta spre genții de tip boutique pe care se aflau scaunul, o lumină în ochi de parcă ar fi câștigat argumentul. „Cunoscându-ți timiditatea, mi-am luat libertatea de a aleg pij-uri speciali pentru tine pentru petrecerea de diseară.”

Câteva ore mai târziu – și câteva băuturi forțate de Alex – am bănuit că eram gata să merg la petrecere, care era deja în plină desfășurare. Kai plecase din casă după ce am mâncat prânzul târziu pe care mi-l adusese Alex, așa că nu l-am mai văzut deloc de aseară.

M-am întrebat dacă era îngrijorat. Sau într-o dispoziție proastă din cauza luptei cu Michael aseară. Sau dacă era supărat pe mine. S-ar putea să vadă asta ca fiind vina mea, simțindu-se forțat să semneze acel contract și, deși știam că nu era, știam și că am continuat să ne aprofundăm. Și asta a fost cu siguranță, în parte, vina mea.

Dacă ar ști că Damon este fratele meu, ar putea înțelege de ce sentimentele mele erau atât de puternice pentru el și să nu se aștepte să fac alegeri pe care știa că nu le pot face.

Ar trebui să-i spun. Un secret în mai puțin, nu? Dar nu era nicio garanție că va renunța la vendetă și, mai mult, nu mă folosise încă ca pârghie, dar putea. Nu am vrut ca el să știe exact ce are în mâna lui.

Dar trebuia neapărat să vorbesc cu Kai. Despre ce avea de gând să facă contractul? Dacă Vanessa ar apărea aici?

Și de ce ținuse casa asta departe de radar? De ce intrarea secretă?

Uf. Poate că ar trebui să port acele „pijamale” pe care Alex le-a luat pentru mine, până la urmă. Poate că mintea lui unică ar intra și el ar putea fi mai deschis?

Da, nu. Nu aveam cum să purtam un top negru cu halter, cu chiloți vizibili clar sub o fustă lungă transparentă. Ea a încercat chiar să mă pună în tocuri, pentru că am strigat.

Am smuls totul și am săpat în sertarele lui Kai până am găsit o pereche boxeri. Le-am pus și mi-am îmbrăcat o cămașă proaspătă, cu guler alb, din dulap. Am lăsat-o să mă machieze puțin – niște creion de ochi, rimel și ruj – dar părul meu a rămas dezordonat. I-am spus că mă duc pentru aspectul drăguț de cap de pat, dar, într-adevăr, pur și simplu nu eram pregătit să merg din plin. Nu

Machine Translated by Google

că s-ar putea să nu-mi placă să mă îmbrac și să-mi fac părul, ci câte un lucru. Aveam nevoie să simt o aparență de familiaritate. Prea multe se întâmplau prea repede.

Dar măcar eram mai acoperită decât ea în boxerii ei minusculi, roșii de mătase, cu ornamente din dantelă și corset cu dungi. S-ar putea să încerc așa ceva, dar cu siguranță în privat.

"Haide." Ea m-a tras de mână.

Pășind pe hol, am fost luat înapoi de cât de întuneric era. M-am uitat în ambele părți, observând cum luminile de mai devreme erau acum stinse și, în schimb, lumânările aprinse străluceau deasupra suporturilor de pe mesele mici de pe hol. Muzica a plutit de jos și am auzit soneria de la ușă.

Râsete și vorbărie slabă amestecate cu zgomotul tocurilor și clinchetul ochelarilor.

Ne-am îndreptat în jos spre scară, dar imediat ce am ajuns în vârf pas și i-am văzut pe toți oamenii, pe unii pe care i-am recunoscut ca vechi colegi de clasă ai lui Damon din Thunder Bay și alții ca jucători Storm din echipa lui Michael, i-am închis.

„Nu-mi place...” Mi-am tras mâna de a ei. „Nu sunt sigur că aparțin aici. Nu-mi place asta. Simt..."

Nu știam ce să spun. Corpul meu era acoperit și alergam Papa cu atâția ani în urmă în boxeri, dar acum...

Uită-te la toate acele femei. Îmbrăcat în lenjerie intimă. Sexy. bronzat. Frumoasa. eu nu voiam să mă îmbrac așa, dar nici eu nu simțeam că mă potrivesc așa. Singura persoană pentru care voiam să port astfel de lucruri a fost Kai și nu puteam face asta. Aceasta a fost scena lui, nu a mea.

Am făcut un pas înapoi. Oricum ar fi mai distractiv să stai aici și să explorezi restul casei. Erau zeci de camere și o mansardă, eram sigură. Ca să nu mai vorbim că dacă în studiu exista un singur pasaj secret, probabil că vor fi mai multe. Orice ar fi mai distractiv decât asta.

Dar mâinile mi-au prins șoldurile din spate, iar șoapta lui Kai a fost brusc la ureche.

"Unde crezi ca pleci?"

Mi-am încrucișat brațele peste piept. „Nu mă etalez pentru plăcerea bărbaților.”

Pieptul i s-a cutremurat cu un râs în spatele meu. "Foarte bine. Mă bucur să aud asta, pentru că sunt singurul bărbat a cărui atenție ar trebui să încerci să obții, iar dragă, ai primit-o cu ani în urmă în timp ce purtai hainele altui bărbat.” El a sărutat

Machine Translated by Google

tâmpla mea, respirația lui fierbinte trimițându-mi fiori pe șira spinării. „Așadar, poți să-ți imaginezi cât de frumoasă ești pentru mine chiar acum, purtând-o pe a mea.”

Inima mi-a tresărit și dintr-o dată m-am simțit mai curajos.

Fără un alt cuvânt, a trecut pe lângă mine, în jos pe scări, pentru a-i saluta pe ai lui vizitatori. M-am uitat la mușchii spatelui lui, vizibili pentru că purta doar pantaloni de pijama ca mulți dintre ceilalți băieți, și am simțit că mă încălzesc din nou.

Dar nu mă mai simțeam nervos. Am început să cobor scările cu Alex.

Petrecerea nu a fost chiar atât de încărcată pe cât credeam. Ar fi putut să împacheteze cu ușurință peste o sută de oameni la etajul de jos, dar părea să fie doar aproximativ șaptezeci până la optzeci de prieteni apropiați ai bandei lor. Jucători de baschet, asociați de afaceri, vechi prieteni de liceu...

Iar locul a fost amenajat ca o petrecere în pijama, în conformitate cu tema pijamalei a lui Will.

Mesele umpleau sala de mese, acoperite cu un sortiment de gustări și Heavy In Your Arms a jucat pe un sistem de sunet din jurul casei.

Servitorii au circulat cu mai multe aperitive, inclusiv pahare de vin umplut cu lapte, acoperit cu o prăjitură uriașă, ciocolată, M&M. Am zâmbit, iubind cum îmi amintea că sunt copil. Nu nici una dintre amintirile mele despre copil, în sine, ci despre cum ar trebui să crească un copil. Perne masive au fost, de asemenea, aruncate în grămezi, în timp ce femeile tinere, unele în cămașoare de noapte sexy și altele în pijamale bărbătești ca mine, s-au întins, s-au gustat și au vorbit.

Era făcut chiar și un cort frumos în colțul sufrageriei din cearșaf și înșirate cu luminițe albe de Crăciun în interior.

„Acest lucru pare atât de diferit de Kai.” M-am uitat în jur, observând cum atmosfera îi făcuse pe oameni să fie oarecum jucăuși. Un tip, de peste 6 metri, se scufunda în cort după iubita lui care țipăia.

„Nu este deloc ca el.” Ea a aruncat o lovitură de Patrón și a aspirat o bucată de tei. „Am plănuit asta.”

"De ce?"

Ea a ridicat din umeri. „Will trebuia să se distreze puțin cu prietenii săi. Kai a crezut că este o idee bună, așa că a deschis casa. In cele din urma."

Ea mi-a dat o lovitură, dar i-am făcut semn. Eram încă nervos și eu am vrut să-mi țin capul limpede.

„Dacă Kai ar avea mai multă îndemânare”, a spus un bărbat, „și-ar da seama cum să o aibă tu fără să semnezi un contract.”

M-am învârtit, văzându-l pe Michael apropiindu-se de mine. Și nu părea că tachina.

Machine Translated by Google

Dar Kai a urmat, clătinând din cap.

— Taci, mormăi el.

Michael purta pantaloni negri de pijama și nici o cămașă, scanându-mă în sus și în jos. „Fă curățenie frumos”, a zâmbit el, coborându-și vocea într-o șoaptă. „Chiar mai bine decât ultima dată când te-am văzut în pijamale.”

M-am oprit să mai respir și el s-a întors spre petrecere, atât el, cât și Kai urmărindu-i pe toți în timp ce așteptam ca pantoful să cadă. Ultima dată când m-a văzut în pijamale a fost acum șase ani și, în timp ce Kai ar presupune că vorbea despre noi toți la Pope în acea noapte, șoapta tăcută a lui Michael insinua cum se strecurase în patul lui Damon și deasupra mea înainte. acea. Cum a descoperit că sunt sora lui Damon.

Deci, Michael știa cine sunt. i ce dacă? De asemenea, știa că nu s-a schimbat orice, iar Michael nu se amesteca când nu era necesar. Lui Damon i-a plăcut întotdeauna asta la el. În timp ce Will era năzdrăvan și Kai încerca să-l domnească pe Damon, Michael rareori interfera cu modul în care Damon dorea să se distreze.

Kai avea să afle, dar am sperat că nu va afla încă.

„Voi doi erați pe cale să veniți la lovituri aseară?” am subliniat, schimbând subiectul. "Ce s-a întâmplat?"

De ce a participat brusc la o petrecere la casa lui Kai, purtându-se ca și cum totul era bine?

Michael își înghiți berea, dându-și paharul jos. "Nimic. Luptăm și mergem mai departe. Nu suntem fete.”

Idiot.

„Ce naiba poartă ea?” întrebă Kai, privind spre foaier.

I-am urmat privirea, văzând-o pe Rika intrând și întinzându-și haina însoțitorului. Purta pantaloni scurți de somn cu avocado peste tot și o cămașă asortată pe care scria I Avo Crush On You.

Michael a început să râdă pe sub răsuflare, clătinând din cap. „Nu pot să cred că mai are pijamale alea. Mama i le-a dat când avea cincisprezece ani și mă simțeam atât de rău pentru ea. Dar ea le purta oricum. Cred că pentru asta trebuie să se fi întors acasă astăzi.

El s-a apropiat de ea, iar ea a încercat să-și ascundă zâmbetul stânjenit în timp ce el a luat-o în brațe și a râs cu ea.

„Deci, am putea purta doar pijamale obișnuite?” L-am privit pe Alex care a evitat privirea mea.

Machine Translated by Google

„După cum am spus, poți face ce vrei.”
Da.

Trebuia să mă pricep la asta.

A doua u ă după scări.

Lumânările ardeau, așa că Kai mi-a cerut să mai iau o mână din dulapul de pe hol. Știam că unele dintre uși dădeau spre subsol sau erau folosite ca dulapuri pentru haine, așa că l-am găsit pe cel instruit și am întors mânerul.

A mers adânc. Rafturi s-au căptu it atât pe spate, cât i pe lateral, iar eu am intrat, cu degetul înfipt în bucla suportului pentru lumânare, în timp ce m-am întins să smulg lan ul pentru bec.

Lanțul a declanșat, dar lumina nu s-a aprins. M-am uitat în jurul meu, încă în stare să văd destul de bine cu lumânarea pe care o purtasem.

Bine. Lumanari, lumanari, lumanari... Unde ești?

Aplecându-mă, mi-am pus suportul jos și am scanat rafturile, mișcând lucrurile din drum și mă întrebam de ce căutam lumânări când erau lanterne și baterii chiar aici în fața mea. Dar oamenilor bogați le plăcea să organizeze petreceri la lumina lumânărilor, așa că...

M-am uitat, în cele din urmă, am zărit lumânările de cealaltă parte.

Dar deodată, ușa s-a închis trântit, iar camera s-a întunecat și mai mult, lăsând doar lumina de la mica mea lumânare. M-am ridicat, răsucindu-mă.

„Așadar, am auzit că i-ai lovit-o pe Rika”, a spus Michael, blocând ușa și îndreptându-se spre mine. Era înalt și impunător și nu avea nicio cale de ocolire.

Inima mi-a bătut mai tare, dar m-am scuturat de ea.

A fost doar Michael.

„Nu am plecat nevătămată”, am spus, întorcându-mă și luând niște bucăți din cutie.

„Și am auzit că ai făcut un comentariu despre „a lua-o în ambele capete”.

Am râs pe sub răsuflare, înfruntându-mă din nou în fața lui. — Și ești aici să lupți pentru onoarea ei?

„Rika își poate duce propriile bătălii.”

Clar.

Machine Translated by Google

Și în mod clar nu are de ales decât să facă tocmai asta, pentru că n-ar fi făcut-o niciodată lui Michael îi vine să fie gelos, posesiv sau furios. Niciodată nu ar fi deranjat cu gesturi mărețe, nu-i așa?

Am clătinat din cap. „Doamne, ai vreo mândrie?”

M-a împins înapoi de rafturi, iar eu am lăsat lumânările.

Aplecându-mă înăuntru, abia puteam vedea altceva decât pieptul lui lat în fața mea în timp ce plutea. Am încercat să-mi controlez respirația.

"Ce zici de asta?" întrebă el, clocotind. „Rika este cea mai veche amintire a mea și am iubit-o pentru totdeauna. Soarele răsare cu ea. Întotdeauna a făcut-o. Și tot ceea ce facem, facem împreună. Tot." Și-a dezvăluit dinții. „Nimeni nu ne judecă și vom arunca direct peste oricine încearcă. Ai înțeles? Uită-te în oglindă data viitoare când vrei să arunci ochiuri asupra personajului ei.
Tot ce vei vedea este propria ta ură de sine și gelozie. Ceea ce nu știi despre noi este mult.”

M-am uitat direct la el, niciunul dintre noi nu clătina, dar pulsul îmi batea acum o milă pe minut. M-ar fi deranjat dacă Rika l-ar fi avut pe Will în acea baie de aburi?

Nu. S-ar putea să nu-i fi împărtășit mintea deschisă, dar nu mi-ar fi păsat.
El a avut dreptate. A fost gelozie.

Și era problema mea. Nu a ei.

Lumina a căzut în dulap și m-am uitat peste umărul lui Michael să văd Kai stând acolo. Trebuie să fi venit să mă caute.

Michael s-a întors, dar nu sa mișcat din fața mea. M-am întins și am luat lumânările în timp ce ochii lui Kai s-au îngustat asupra scenei. Sunt sigur că arăta rău.

"Ce se întâmplă?" Am auzit o voce feminină și am ridicat privirea să o văd pe Rika stând lângă Kai și privind înăuntru.

Oh minunat. Toată petrecerea e aici.

„Tocmai eram pe punctul de a întreba asta”, a spus Kai, încă privindu-l pe Michael.

Și Michael s-a mutat în cele din urmă deoparte. „Doar îndreptând-o.”

Kai a intrat, iar Rika a urmat, închizând ușa.

"Esti bine?" întrebă el, apropiindu-se de mine.

„Este bine”, a oferit Michael.

„O întrebam”.

Kai se uită cu privirea la prietenul său, dar Rika făcu un pas înainte, punându-se între ei.

Machine Translated by Google

„Nu trebuia să spui nimic”, îi spuse ea lui Michael. „Dacă situația
au fost inversate, m-aș simți la fel de ciudat în privința asta.”

— Nu mă simt ciudat, am intervenit. — Apropo, cum e nasul?

Ea a clătinat din cap, oferindu-mi un zâmbet pe jumătate. Mergând în sus, ea a spus: „Sunt
nu este o amenințare pentru tine, bine? Îl iubesc pe Kai, dar nu sunt o amenințare pentru tine.”

"Nu-mi pasă." M-am mișcat în jurul lor. "Lasa-ma sa ies."

„Cred că îți pasă.” Michael a intrat în calea mea, dar nu s-a atins
pe mine. „De fapt, foarte rău. Și cam înțeleg. Vrei să te echilibrezi?”

M-am oprit, uitându-mă în sus, confuză. "Ce?"
Chiar? Ca în...?

"Despre ce vorbesti?" l-a întrebat Rika.

Se întoarse spre ea, aruncând o privire rapidă către Kai. „Kai te-a prins. De ce nu
ar trebui să o am o dată?”

„Ești înnebunit?” Kai a împins înăuntru, ajungând la Michael
spa iu. „Nu împărtășesc.”

"De cand?" Prietenul lui se îndreptă, ambii pereți rigizi în timp ce se îndrăzneau
unul pe celălalt. „De ce nu o lași să facă alegerea? Vezi ce spune ea.”

Kai părea complet nepotrivit. De parcă nu era sigur dacă ar trebui să râdă sau să
lupte.

Am stat acolo cu gura deschisă puțin și tot încercând să-mi dau seama dacă era o
glumă.

Rika nu părea deloc confuză, totuși. Se uită la Michael, părând îngrijorată.

— Ești foarte frumoasă, spuse Michael, întorcându-se înapoi spre mine, cu ochii
înmuiindu-se. „Rika îl avea pe Kai. Vrei să mă ai? Și atunci toată lumea este egală?”

Am rămas uluit. Nu vorbea serios.

„Michael.” Rika a făcut un pas. „Nu-mi place acest joc.”

„Ma joc?” el a intrebat-o.
Și ea s-a încordat.

Am întâlnit ochii lui Kai, iar privirea lui m-a cuprins. Poate că așteaptă ce aveam
de spus în această chestiune, dar dacă alegeam greșit, urma să intervină.

Nu împărtășea.

Și m-am luptat cu un zâmbet, dar nu am vrut să o facă.

Am privit-o pe Rika privindu-se la Michael și el se uită înapoi, apoi ochii i s-au
clătinat, slăbind la vederea ei.

Machine Translated by Google

Se juca cu mine. Ea era a lui, iar el era al ei, iar ei știau pe cine și ce vor.

Dar tot nu mi-a plăcut ca Michael să se încurce cu mine. Aș putea să mă joc și eu.
L-am împins înapoi. „Făcându-te cu tine mă pune pe o chila egală cu ea?” I-am spus. „Nu-mi pun ochii atât de jos. Vreau să fiu pe un echilibru cu Kai.”

Sprâncenele lui s-au înfipt, fără să mă urmărească. Am întâlnit ochii lui Rika.
Și ea a izbucnit într-un zâmbet. — Este deșteaptă, nu-i așa?
"Ce se întâmplă?" Michael s-a uitat între Rika, Kai și mine. "Ce inseamna asta?"

Întinzându-se, Rika m-a luat de mână și m-a tras ușor spre ea. „Înseamnă că dacă Kai trebuie să mă aibă, ea la fel.” Și apoi s-a uitat la Michael.
"Ce? Târg e corect, nu?”
Se încruntă, întorcându-se către Kai care stătea acolo, părând la fel de șocat.

Inima mi-a năvălit și nu eram sigur dacă cacealmam când am spus-o, sau pur și simplu nu mă gândisem încă atât de mult înainte când am alergat la gură ca întotdeauna, dar știam un lucru. Mi-a plăcut să simt ochii lui Kai pe spatele meu chiar acum. Îmi plăcea să mă privească și știam că totul era pentru el.
Ea și-a pus mâinile pe șoldurile mele, iar eu am deschis gura să protestez. "Eu nu-"

„Ce face el ce îți place?” opti ea, aplecându-se aproape.
„Hm... dinți?” m-am bâlbâit. „Îmi mușcă buzele.”
Gâfâi, gura ei plutind peste a mea. „Da, și mie îmi place când Michael face asta.”
Și ea a făcut-o, împingând afară și târându-mi buza de jos între dinți.

Am scâncit, răsuflarea îmi tremură din cauza dorinței mele tot mai mari.
— Cu excepția faptului că Michael, mi-a suflat ea în ureche, mă mușcă aici jos.
Și ea m-a luat de mână și m-a făcut să mă ating. Am zâmbit entuziasmat.
„La naiba.”
Ea m-a sărutat, iar eu mi-am pus mâinile pe șoldurile ei, sărutând-o pe spate.
Ce naiba făceam?
Ea a închis ochii, mu cându-mi din nou buzele i mi cându-mi buza de sus cu limba, respira ia ei fierbinte i dulce mă încălze te peste tot. Am gemut, un nerv între picioare începu să-mi bată.
„Ar trebui să-i vezi”, a șoptit ea, ciugulindu-mi urechea. „Sunt pe cale să-și piardă mințile.”

Machine Translated by Google

M-am scuturat cu un râs liniștit și mi-am înclinat capul pe spate, lăsând buzele ei să-mi devore gâtul. Mi-a plăcut să mă privească. I-a plăcut să mă vadă că simt plăcere.

Lăsându-mi din nou capul în jos, mi-am lăsat părul să-mi cadă în ochi în timp ce m-am aplecat lângă ea, strângând trupurile noastre.

Și am preluat controlul. Împingând-o pe spate, am căzut în rafturi și am ținut-o fața ei când am sărutat-o din nou, surprinsă când a gemut și a continuat pe mine.

— Atinge-mă, gâfâi ea lângă buzele mele.

„Oh, la dracu”, a icnit Michael.

Și am zâmbit, aruncându-mă în gura ei din nou și din nou, în timp ce mi-am strecurat încet mâinile pe cămașa ei. Ea a luat asta ca un indiciu și și-a tras T peste cap, lăsând-o topless. Mi-am mușcat buza și am întâlnit ochii ei, ținându-i în brațe în timp ce mâinile mele s-au ridicat și mi-am luat un sân în mână.

Ea a tras un geamăt.

„Banks”, l-am auzit pe Kai răsuflând, dar nu m-am uitat la el.

Rika a început să-mi descheie cămașa și fiecare nerv de sub piele a dorit să fie atins. Nu l-am putut scoate destul de repede. Simțeam limba lui Kai pe coloana mea, chiar dacă nu mă atingea. I-am simțit dinții și mâinile pe sânii mei.

Cămașa a căzut pe podea și ne-am adunat, strângându-ne corpurile împreună, în timp ce sfârcurile mele îl periau pe ale ei. I-am mâncat din nou buzele, dorind să văd atât de rău chipul lui Kai. Dar nu știam dacă ar trebui să mă întorc. Nu am vrut încă să rup vraja. Dacă era supărat?

Ne-am sărutat, lins, gâfâit și mu cat, iar fiecare centimetru din pielea mea s-a răcit de transpirație în timp ce ea îmi strângea sânul drept și își trecea limba pe gâtul meu. Ne-am prins de șolduri, măcinandu-ne unul pe celălalt. Doamne, am fost umed.

— Scoate-i boxerii, Rika, spuse brusc Kai cu o voce răgușită. De parcă ar fi rămas fără suflare.

Rika zâmbi, încurajată. Și-a strecurat degetele în centura mea și a smuls-o în jos. Am zâmbit, ieșind afară.

Am făcut același lucru cu ea, împingându-i jos pantalonii scurți de somn, aproape toți ai noștri hainele s-au îngrămădit pe podea în timp ce am continuat să ne strângem și să măcinam.

Și în cele din urmă mi-am întors capul, în timp ce ea mă ronțăia urechea. Michael stătea în spatele nostru, dar Kai se mutase la colțul de lângă ușă pentru a vedea mai bine.

Machine Translated by Google

El a privit, corpul lui dureros de încordat, iar penisul o creastă tare și groasă ieșind pe pantaloni.

Ne-am uitat amândoi la băieți în timp ce ne strângeam unul pe altul, obraz la obraz, în timp ce Rika îmi lăsa sărutări mici pe colțul buzelor.

„Vrem să fim dracuți”, i-a spus ea lui Michael.

Am dat din cap, un zâmbet dansând pe buze în timp ce mă uitam la ochii întunecați ai lui Kai și mi-a strecurat mâinile pe spatele chiloților ei, batjocorindu-l.

El s-a îndreptat, și-a trecut degetele prin părul meu și mi-a tras capul înapoi, sărutându-mă atât de tare și aspru încât mi-a furat respirația.

Înainte să-mi dau seama, Rika a fost dusă departe și am auzit o ruptură de material înainte de șoapta răgușită a lui Michael: „Doamne, micuțule, te iubesc”.

Kai m-a aplecat, mi-au fost smulși chiloții și mi-am pus mâinile rafturile din fața mea în timp ce cocoșul lui mă încorona. Am avut timp să trag aer în piept, apoi el a împins, învelindu-se în mine într-un singur loc. mutare.

Am strigat, simțindu-l în fund, durerea dulce mă atinge atât de adânc. M-am uitat peste el, văzând pentru scurt timp fața lui Rika apăsată în rafturi în timp ce Michael îi ținea genunchiul în lateral, deschizând-o pentru el în timp ce se împingea în sus și înăuntrul ei. Capul lui era îngropat în gâtul ei, iar ea se întinse, ținându-l de ceafă, în timp ce el se îndrepta spre ea tare și repede.

a mârâit Kai, strângându-mi părul și trăgându-mi capul pe spate. „Cred că ți-a plăcut prea mult de asta”, mi-a spus el la ureche. "Ai?"

Am scâncit, abia reușind să mă gândesc în timp ce închideam ochii. „Ei bine, nu sunt o să încerce să-i mai rupă nasul, dacă asta vrei să spui.”

A scos un pic de râs. "Bun."

Și m-a tras mai mult în sus, iar eu mi-am răsucit capul, gustându-i gura în timp ce camera se umplea de gemete și gâfâituri. Apoi m-am tras înapoi, uitându-mă în ochii lui în timp ce el m-a tras.

Nu l-as opri. Nu l-aș opri niciodată. Ceea ce s-a făcut s-a făcut, și aș fura și râvnim toate momentele care ne mai aveam. Am închis ochii, savurând simțirea lui pentru amintirea mea.

M-a prins de șolduri și mi-a suflat în ureche. „Îmi place de tine, micuțule.”

Am zâmbit, detestând porecla aceea stupidă la fel de mult ca atunci când mi-a spus Kid.

"Și eu te plac."

Te iubesc.

Machine Translated by Google

Trezindu-mă a doua zi dimineață, m-am uitat și am observat că Kai nu era din nou în pat lângă mine. La ce oră s-a trezit? S-a culcat cu mine, dar a dormit? Întotdeauna părea că face ceva, se mișcă, gândește sau alergă. Mi-am șters ochii treaz și am căscat, verificând ceasul.

Era puțin după opt. M-am trezit mai târziu decât de obicei, dar ne-am culcat și acum șase ore.

Ridicându-mă, m-am dus la comoda lui și am deschis sertarele, găsind altul pereche de boxeri. Le-am strecurat și apoi m-am dus la dulap, deschizând ușa și făcând ochii mari când mă confrunt cu spațiul masiv. M-am aruncat ieri aici să iau o cămașă pentru petrecere, dar nu am avut timp să apreciez asta.

Am intrat. Și am continuat să merg. Mirosul lui mi-a inundat capul și aproape că m-am simțit amețit.

Dressingul era exact Kai și am clătinat din cap, simțindu-mă atât de prost. Ar fi trebuit să împing mai tare. Știam exact ce fel de casă va avea. Nu i-am spus? Decor frumos, mobilier scump, toate cămășile lui amidonate aliniate pe umerase din lemn, cu spațiul egal între fiecare piesă de îmbrăcăminte, pentru a striga cu voce tare. Un bărbat care se mândrea cu fiecare aspect al vieții sale.

Mi-am trecut mâinile pe linia de cămăși albe, simțind țesătura moale și rece între degetele mele. Doamne, am fost surprins că m-a lăsat să-l ating cu germenii mei. Am râs în sinea mea. Era ca și cum Christian Gray se întâlnește cu Howard Hughes și Patrick Bateman. Dacă găsesc un ferăstrău sau un topor în casă, plec de aici.

Am împins toate umerasele până la capăt, zdrobind cămășile și distrugând lumea lui perfectă, în timp ce râdeam în sinea mea în timp ce scoteam o mânecă lungă albastră de pe cuier. L-am strecurat pe el, l-am nasturi, mi-am blocat mâinile la spate și am părăsit dulapul, fluierând.

A trebuit să mă întorc la mine la un moment dat să-mi iau haine de schimb. Eram în hainele lui Kai de două zile.

Ieșind din dormitor, am mers pe hol și am coborât scările, îndreptându-mă în jurul balustradei, spre sala de mese. Servitorii de catering își făcuseră toate amenajările noaptea trecută, după ce majoritatea oaspeților plecaseră, dar am văzut cortul cu cearșaf încă așezat în sufragerie și perne împrăștiate.

Machine Translated by Google

„Nu este la The Pope. Am căutat la etajul al doisprezecelea, am auzit-o pe Kai spunând.

Am încetinit, oprindu-mă chiar înaintea sufrageriei.

— Ești sigur că nu e la alt etaj? întrebă Michael.

"Da. Nu e dracului acolo."

Damon.

M-am uitat înăuntru, văzându-i pe Kai și prietenii săi, inclusiv pe Will, Michael și Rika, trântindu-se în jurul mesei, în timp ce ronceau micul dejun. Nimeni nu era încă îmbrăcat cu adevărat, încă poartă hainele de dormit.

Rika ridică un plic galben mare, cu cealaltă mână învârtindu-se peste o grămadă de cutii mici. Alea au fost meciuri?

„Nu știm că asta este de la el”, i-a spus ea lui Kai.

„De la cine altcineva ar fi?”

„Uită-te la ștampila poștală!” izbucni ea, părând furioasă în timp ce arunca plic la el peste masă. „Este din Mexico City. El nu este aici."

„Uită-te la carnetele de chibrituri!” mârâi el înapoi. „Putea să trimită pe oricine să trimită asta de oriunde ar fi vrut. Și ți-a adresat-o. Acesta este un mesaj. Nu mă mai amenință doar.”

El apucă plicul și i-l aruncă înapoi.

Cărți de chibrituri. Am studiat mormanul de cutii mici și cărți de pe masă care, evident, venise în plic, văzând o cutie de argint pe care am recunoscut-o imediat ca fiind din Realm, un club de noapte pe care îl frecventau băieții aici, în Meridian City. Erau toți din zona asta? De aceea Kai era îngrijorat?

Michael și-a trecut mâinile prin păr și în jos pe față.

„Deci, ce ai de gând să faci?” l-a provocat pe Kai. „Îți pierzi mințile alergând în cerc în timp ce el râde de noi? Damon joacă jocuri.

Nu va face nimic.”

"De unde ti i?"

„Pentru că a avut o duzină de șanse cu mine anul trecut și s-a oprit!

De fiecare dată!" Se ridică de pe scaun, împingându-l înăuntru. „Îi face plăcere să ne tragă capetele. Asta e tot. Lasă-o în pace.”

„De ce spui mereu asta?”

Rika ezită, uitându-se la el. "Ce?"

Kai și-a coborât vocea la normal și s-a apropiat, provocând-o.

„De fiecare dată când vrem să avem de-a face cu el, spune-ne să-l lăsăm în pace”, a spus el. „El are un rahat pe mine. A încercat să-l omoare pe Will. Ce naiba e cu tine?

De ce îl protejezi ?”

Machine Translated by Google

Gura ei s-a deschis și inima mi s-a accelerat. Ea părea ofensată de acuzație.

Ochii ei s-au îndreptat spre Michael și apoi spre Will, care se uitau cu toții la ea la fel ca și Kai. Protejându-l? De ce ar crede asta?

Nimeni nu a spus nimic, apoi ea clipi, batjocorind în timp ce o apucă farfurie și m-am îndepărtat de toți, spre mine și spre ușă.

Am ieșit din spatele zidului, din calea ei, iar ea a trecut pe lângă mine fără să arunce o privire.

Kai m-a observat, iar expresia lui s-a înmuiat. "Ți-e foame?" el a intrebat. „Există micul dejun.”

M-am uitat la masa de tip bufet, dând din cap. „Da, într-un minut.”

M-am întors și am trecut pe lângă scări, am intrat în birou și am văzut-o pe Rika să dispară cu farfuria în grădină.

După noaptea trecută, nu credeam că suntem prieteni, dar eram curioasă. Dacă fratele meu i-a trimis un pachet ca să o sperie, de ce nu era mai îngrijorată? Nu numai Kai a preluat semnalele ei. Felul în care Michael și Will o priveau...

Am urmat-o afară, recunoscător pentru norii care blocau soarele strălucitor al dimineții. Se așeză pe pământ, sprijinindu-se de un copac.
Lăsându-și capul pe spate, și-a așezat farfuria cu mâncare lângă ea, dar nu a făcut-o mânca.

Am mers la ea.

„Hei”, am spus în timp ce m-am ghemuit și m-am întins pe pământ.

Ea dădu din cap, părând încă preocupată.

— Damon ți-a trimis cărți de chibrituri? am întrebat, fără să ezit. "De ce?"

Ea a ridicat din umeri. „Le adun,” a răspuns ea. „Tatăl meu obișnuia să aducă câteva din călătoriile lui, iar eu am început să le adun. Michael a continuat tradiția, aducându-mi înapoi cele pe care le găsește în excursii în afara orașului în care nu i se alătură.”

Deci, Damon știa că îi plac. „Și ți-a trimis unul din Meridian City”, mi-am gândit. Voia să știe că a fost aici. Sau că a fost aici acum.

A rămas tăcută o vreme și am vrut să întreb mai multe – să întreb de ce nu era supărată – dar noi nu eram prieteni și știam că nu avea încredere în mine. După ce s-a întâmplat aseară, totuși, am sperat că putem vorbi puțin mai ușor.

— Ai crescut cu Damon? ea a intrebat.

"Pentru o vreme."

Machine Translated by Google

Ea deschise gura să vorbească, dar apoi se opri, ezitând.

„Ai... văzut vreodată ceva?” întrebă ea, luându-și degetele mari în poală. „Lucruri care i s-ar fi putut întâmpla?”

Ce?

Ea stia?

— Damon ți-a spus ceva? am întrebat.

"Nu, desigur că nu." Ea clătină din cap. „Fratele lui Michael, Trevor, a făcut-o, totuși, o dată. Nu aveam de ce să am încredere în el, dar nu-mi pot imagina de ce ar inventa o astfel de poveste. A avut sens, având în vedere felul în care este Damon.”

În cele din urmă și-a ridicat privirea și mi-a fost frică de ceea ce va spune. Damon nu voia să știe nimeni despre nimic din ceea ce s-a întâmplat acasă. Nu puteam vorbi despre asta.

„A spus că mama lui Damon...”, a spus ea, părând că se zbate pentru a scoate cuvintele: „că a început să-l rănească când avea doisprezece ani”. Și apoi a închis ochii, coborând vocea. „L-au violat”.

Deci, ea știa. Îi spusese ea lui Michael?

„Doamne, mă face rău doar când mă gândesc la asta.” Ea trase aer în piept, privind în altă parte.

Dar apoi ea a ridicat din umeri, făcându-mi semn să plec. "Nu contează. Încă nu e nicio scuză. Cred că dacă ar fi vrut să joace, ar fi făcut-o cu mult timp în urmă și ar trebui să lăsăm destul de bine în pace. Poate că a suferit și, deși nu-l voi ierta niciodată, lasă-l să încerce să găsească pacea pe care o poate. Este bolnav și nu iese nimic bun din înțeparea unui urs adormit.

Am fost de acord cu ea. Tot nu era o scuză. Mulți oameni au avut-o dur și s-au comportat bine.

Teoretic.

Dar când ești în plin abuz și încă trăiești cu chinul în cap în fiecare zi, este puțin diferit. Nimeni nu se descurcă. Ei doar prefac mai bine. Cum altfel te descurci cu rahatul teribil prin care ai trecut?

„Nu a plâns niciodată”, i-am spus, cu vocea tăcută. „Nu l-am văzut niciodată plângând.”

Ea a rămas tăcută, iar eu mi-am întors ochii spre cer.

„Când intra, el mă punea să mă ascund”, am continuat, pulsul îmi răsună în urechi. „În dulap cu căștile puse. Și după ce s-a terminat, îmi dădea drumul și apoi mergea să facă un duș. Uneori era acolo o oră. Uneori trei sau patru.”

Lacrimile au sărit, iar eu am închis ochii.

Machine Translated by Google

Scârțâitul patului îmi rupeau uneori muzica din urechi. Încă îl auzeam.

„Ar sta sub duș cât de mult i-a trebuit să se înțeleagă
din nou, i-am spus. „Uneori tăieturile erau pe brațe sau pe piept.
În funcție de anotimp și de ce ar acoperi hainele lui.” Lacrimile tăcute îmi curgeau pe tâmple. „Când avea cincisprezece ani, a început să-și taie partea de jos a picioarelor, astfel încât să simtă asta de fiecare dată când mergea. Nu am înțeles cum a putut să alerge pe terenul de baschet cu durere. Ciorapii îi erau uneori udați de sânge.” M-am uitat la ea, albastrul ochilor ei strălucind ca o piscină. „Și mai erau și alte lucruri pe care le-ar face.
Modul în care m-ar face să-l rănesc... Am făcut o pauză și apoi am continuat. „Până în noaptea a sosit timpul să o rănești.”

Damon își bătuse mama cu sânge într-o noapte și ne-am gândit că asta era ultima dată pe care am văzut-o vreodată. A fost noaptea în care a încetat să-și facă rău, pentru că a învățat cât de bine i s-a părut să-i rănească pe alții. Nu mai avea nevoie să sufere.

„Damon mănâncă durere”, i-am spus. „Va găsi o modalitate de a-l lua, de a o răsuci și de a o potrivi pe gât, ca să-l poată înghiți. El a făcut din asta. Toți o puteți îndura până când o veți depăși, dar Damon... vrea să fie în iad.”

Acolo strălucește.

Mi-am întors ochii înapoi spre cer, glisând un braț sub cap. „Dar totuși... nu a plâns niciodată.”

Machine Translated by Google

Kai

Prezent

O atingere de pene mi-a mângâiat fața și m-am agitat, dându-mi seama că dormeam. Capul meu era ca o greutate moartă și nu puteam să-l ridic.

Clipind, am văzut lumina revărsându-se în cameră și pe Banks zăcând lângă mine. am zâmbit. Întotdeauna am urât să mă culc cu alți oameni — ca somnul real, în același pat.

Era atât de tăcută, totuși. Și mi-a plăcut să o văd în momentul în care m-am trezit.

Întinzând mâna, i-am șerpuit un braț în jurul taliei și am tras-o aproape.

Dar era țeapănă și ceva nu era în regulă. Mi-am închis degetele în jurul pielii ei, dar nu era pielea pe care o simțeam. Era îmbrăcăminte.

Mi-am deschis ochii din plin și am văzut că avea capul întors spre mine, privindu-mă.

Ochii ei păreau triști.

„Ce este, iubito?” M-am împins pe coate și m-am întors spre ea, ținându-mi brațul în jurul ei. "Ce se întâmplă? De ce ești îmbrăcat?”

Purta aceeași ținută în care a venit acum câteva zile.

Șoapta ei a fost mică când și-a trecut dosul mâinii peste mine obraz. „Nu uita cum se simte asta.”

Mi-am săpat în sprâncene. "Ce?"

Împingându-mă în sus, m-am așezat în genunchi și i-am observat telefonul în ea mână. M-a lovit un sentiment nelini titor. Ce a vrut să spună?

I-am luat telefonul, iar ea ma lăsat, privindu-mă în liniște în timp ce citesc ecran.

Uita-te pe fereastra.

Machine Translated by Google

Nu am recunoscut numărul și ea nu a salvat contactul. Fara nume. Un singur text.

M-am uitat la ea, căutând o explicație, dar părea paralizată.

Am alunecat de pe pat. Mergând spre fereastra dormitorului, cea care dă spre oraș în depărtare, m-am uitat afară, stomacul mi se scufundă imediat.

Un nor de fum negru s-a revărsat pe cer și venea din această parte a râului. De la Whitehall. Auzeam sirena slabă a mașinilor de pompieri de aici și chiar și un elicopter plutea aproape.

"Ce este asta?" am întrebat, întorcându-mi ochii spre ea. "Ce se întâmplă?"

Ea înghiți în sec, stând în picioare cu capul plecat. Nici măcar nu s-ar uita la mine.

"Ce este asta?" am țipat, apucând-o și ridicând-o.

Respirația ei s-a accelerat. „Sensou.”

Nu. Am eliberat-o și am ieșit din cameră, alergând în jos pe scări. Dar ușa de la intrare s-a deschis înainte să ajung acolo și mi-am ridicat privirea și i-am văzut pe Michael, Will și Rika ieșind dincolo.

Will m-a prins, încercând să mă împiedice să alerg afară.

"E prea tarziu. A dispărut”, a spus el, împingându-mă înapoi și părând îndurerat.

Mâna mi-a ajuns la păr și m-am uitat pe ușa din față, văzând că tot fumul întunecă cerul.

Doamne, nu.

Rika a plâns încet în foaier și m-am gândit la tot ce am construit Acel loc. Toate armele tatălui meu pe care le-a donat când am deschis-o. Plecat. Toate înregistrările și contractele de închiriere, totul era acolo! Am făcut toate treburile noastre de acolo.

Și clientela pe care ne-am construit-o? Plecat. Ar dura luni de zile pentru a reconstrui.

Mi-am strâns dinții, durerea pierderii aproape insuportabilă.

„Vor fi mai multe incendii”, l-am auzit spunând pe Banks.

Tristețea mea s-a transformat în furie și m-am biciuit, văzând-o coborând încet scările.

Damon îi trimisese un mesaj.

— Și îi va aduce și în Thunder Bay, a avertizat ea. „Este în afara controlului lui Gabriel.”

Cât timp mă lăsase să dorm? Doar suficient de mult pentru ca focul să stingă totul?

Am ridicat telefonul, verificând ora pe text.

Machine Translated by Google

Acum șase minute.

Am apăsat pe pictograma Telefon de pe mesaj și l-am adus la ureche, lăsându-l să sune.

Dar a apărut o înregistrare vocală, spunând că linia nu mai era din serviciu. El folosea un arzător. Am încheiat apelul și m-am învârtit, lansând telefonul în alee și în tufișul de dincolo de poartă.

După un moment, Michael a intervenit. „Ma inile de pompieri sunt deja acolo. Îmbracă-te.”

Dar m-am apropiat de Banks, în timp ce ea păși precaută în partea de jos a scării.

„Nu știam”, a spus ea.

— L-ai fi oprit dacă ai fi făcut-o?

Ochii ei i se răni, dar tăcerea ei spunea totul.

O umbră a căzut peste cameră, blocând lumina soarelui, și m-am întors să-i văd pe tipii lui Gabriel, aceiași care au luat-o de la petrecerea lui Michael în acea noapte, stând chiar în fața ușii.

Cel ras cu capul — David, cred — s-a uitat pe lângă mine și și-a înclinat bărbia spre ea. "Sa mergem."

„Ea nu pleacă nicăieri.” M-am întors, punându-mă între ei și ea.

— Vanessa a plecat, spuse David, intrând în casă. „Cineva a ajuns la ea. A speriat-o. Ea nu vrea nicio parte din asta.”

„Nu-mi pasă”, am mârâit înapoi, făcându-i semn lui Banks. „Ea nu pleacă nicăieri.”

„Nunta este oprită. Fără o afacere, repetă el, iar eu m-am mișcat să înaintez asupra lui, dar și-a deschis jacheta, punându-și mâna pe șolduri.

A fost o acțiune cauzală, dar un gest cu scopul de a mă asigura că am văzut arma pe care o băgase într-un toc sub braț. M-am mutat pentru el.

Dar Michael și-a întins mâna, oprindu-mă. „Au arme. Nu avem nimic. Fii răbdător."

Fiecare mușchi s-a strâns și mi-am strâns pumnii, strângându-i atât de tare încât s-au rănit.

"Nu vă faceți griji." David a zâmbit. „Nu o vom forța să plece dacă vrea să rămână.”

M-am întors, întâlnindu-i ochii, iar când ea s-a clătinat, am știut ce e decizia a fost. Mi-a fiert sângele.

La naiba.

Machine Translated by Google

Poate că de fapt îi alegea sau poate că s-a gândit că l-ar putea ține pe Damon departe de noi dacă pleacă, dar am terminat să încerc să fiu bărbatul pe care credeam că ar trebui să fiu. Omul care eram în liceu.

Fără cerșit. Dacă ei îi plăceau bărbații care iau, aș putea lua.

Ea a trecut pe lângă mine, iar eu m-am întors, privind-o plecând cu ei.

S-a întors, mergând cu spatele în timp ce îmi vorbea cu lacrimi în ochi.

— Totul a fost atât de ușor, spuse ea încet. „Tot ce trebuia să faci a fost să-mi întrebi numele.”

m-am clătinat. Despre ce vorbea? Îi știam numele.

Au plecat, iar noi patru ne-am uitat după SUV-ul negru în timp ce ieșea cu viteză pe alee.

Fumul de la foc se ridicase în dealuri și simțeam mirosul de lemn arzând și gudron de pe acoperiș. Ar fi mai multe incendii, iar acesta a fost doar începutul. Noaptea Diavolului nici măcar nu a început până la miezul nopții.

M-am întors către Rika, văzându-i ochii uscați, dar roșii. „Acum vezi?” am spus a ei. Trebuia să nu se mai aștepte la mai bine de la el. Acela era locul nostru. Treaba noastră. Traiul meu.

„Așadar, Noaptea Diavolului vine, indiferent de ceea ce facem”, a spus Will.

Am dat din cap. — Și avem o piesă de pârghie, am spus, întorcându-mă către Mihai. „Vrem să-l folosim?”

Dar în mod ciudat, el a zâmbit. — De fapt, spuse el. „Ai o altă carte de jucat.”

Fac?

Se aplecă, încrucișându-și brațele peste piept. „Numele ei... este Nikova”, el mi-a spus. „Gândește bine. Va veni la tine.”

Nik.

M-am gândit că poate Nikki? Poate Nicole?

Nu.

Nikova.

Varianta feminină a lui Nikov. Ca și în Gabriel Torrance, s-a născut Gabriel Nikov, a cărui familie a adoptat numele de familie mai „american” Torrance pentru afacerile lor când au imigrat.

Gabriel încă l-a folosit pe Nikov, totuși. Din cand in cand.

Machine Translated by Google

Și se părea că nu va permite fiicei lui nelegitime să aibă numele lui de familie, așa că mama, pentru a-l ciudă, i l-a dat drept prenume.

Deștept, într-adevăr. Probabil că l-a supărat, dar nu a putut-o opri.

„Ce cauți aici, băiete?”

Am intrat în biroul lui Gabriel, cu Will și Michael lângă mine.

Doi dintre băieții lui Gabriel stăteau în spate, păzind ușa prin care tocmai am intrat, dar ochii mei s-au îndreptat spre Banks, care stătea din nou lângă tatăl ei îmbrăcat în hainele lui Damon.

Atât de multe au avut sens acum.

Dar nu a făcut nimic mai bun.

„Am venit după mireasa mea”, am spus, uitându-mă la el pe scaun. "Să terminăm cu asta."

Dar a stat acolo. Nu a latrat și nu a țipat așa cum am crezut că va face.

În schimb, el doar clătină din cap, părând obosit și pierdut în gânduri. „Damon...” se opri el, respirând greu. „M-am gândit că va crește din impulsurile lui și va învăța că a cheltui energie pe cartofi mici ca tine a fost o pierdere de timp.” A pufnit din trabuc. „Totuși, are mult mai multă răbdare decât i-am dat credit și este unic în dorințele sale cu privire la prietenii săi.”

„Nu suntem prietenii lui.”

„Nu se va opri”, a asigurat el, părând de fapt regretat pentru asta. "Și a speriat-o pe Vanessa, așa că contractul este nul. Ar trebui sa fii fericit."

M-am aplecat și mi-am așezat palmele pe biroul lui, simțindu-i pe Michael și Will apropiați în spatele meu. M-am uitat la el, a teptând să-mi întâlnească ochii.

Dar Banks mă urmărea. Nu a trebuit să mă uit la ea ca să știu asta.

În cele din urmă și-a pus picioarele în jos și și-a ridicat privirea.

„Nu îmi place să fiu lăsat să descopăr”, am răspuns calm, mușcând fiecare cuvânt. „De asemenea, sunt singular și nu candidez. O înțelegere este o înțelegere, iar tu ești blocat cu mine.”

„Ei bine, nu mai am nepoate să-ți dau.”

M-am uitat la Banks și apoi înapoi la el. — Ai o fiică, am subliniat eu.

Ochii lui au fulgerat spre mine, l-am auzit pe Banks tragând aer în piept și, la naiba, aproape că am zâmbit.

„Și nu-mi pasă dacă merge pe culoar în blugii ăia murdari pe care îi poartă chiar acum”, i-am spus. „Du-i fundul la biserică în seara asta și

Machine Translated by Google

ai cuvântul meu că nu-ți voi răni fiul. Dar dacă ea nu este acolo...”

Am băgat mâna în buzunarul de la piept și am scos un telefon mobil, ținându-l sus.

Ochii i se îngustară. "Ce este asta?"

"Este asta...?" Banks s-a uitat la el și apoi s-a uitat la mine. „Nu ai distrus-o?”

M-am ridicat din nou, bagându-l înapoi în buzunar. Telefonul mobil era al nostru anuar în liceu. Conținea imagini și videoclipuri cu toate faptele noastre, bune și rele, inclusiv videoclipuri cu crimele care mi-au trimis pe Damon, Will și pe mine la închisoare.

După ce Damon a scăpat anul trecut, am intenționat să-l distrugem, dar apoi noi am decis că un pic de pârghie nu era o idee rea. După ce am șters videoclipurile care ne-au incriminat în alte crime, am încărcat câteva unități flash cu cele ale lui.

Și i-a salvat.

Telefonul era pentru efect.

Desigur, puteam folosi videoclipurile pentru a-l amenința de parcă m-ar fi amenințat, dar încă mai aveam nevoie să știu unde era Natalya Torrance. Aveam nevoie să se rezolve.

M-am întors și am mers spre ușă, prietenii mei urmându-mă.

— E o nenorocită, strigă el. „Unul dintre multele mele. Ce te face să crezi că căsătoria cu ea îți dă vreo putere asupra mea? Știi că nu-mi pasă deloc pe ea.”

Ne-am oprit și mi-am întors capul peste umăr, cu ochii fixându-mi instantaneu pe Banks.

Stătea neclintită, privind la biroul din fața ei. Instinctul spus
eu să o scot de aici chiar acum. Du-o acasă și asigură-te că nu va mai auzi niciodată așa ceva.

Dar ea făcuse alegerile ei.

„Poate că nu”, i-am răspuns, „dar Damon are. Îi pasă foarte mult de ea, nu-i așa? Ai putea fi mort în cinci ani, dar îl voi avea pe fiul tău – și singurul moștenitor – exact acolo unde vreau. Am întâlnit ochii lui Banks. „Dacă o am.”

A luat ceva ce mi-a plăcut astăzi. Acum iau ceea ce iubește.

Machine Translated by Google

Băncile

Prezent

Kai a părăsit camera, urmat de Will și Michael, iar biroul a tăcut până când am auzit zgomotul tern al ușii din față trântindu-se.

Apoi tatăl meu s-a aruncat de pe scaun, s-a răsucit și m-a apucat cu o mână, strângându-mi maxilarul.

Am gâfâit când degetele lui s-au înfipt.

„Mi-aș dori să te pot ucide”, a spus el, intrând în fața mea. „Aș pocni gâtul tău dracului într-o secundă dacă n-aș fi știut că fiul ăla al meu de rahat și-ar pierde cumpătul și ar face o prostie.

M-a împins departe și am căzut în David, care m-a prins înainte să cad și m-a îndreptat.

„Asigură-te că o folosește”, i-a spus el lui David.

Mi-a tremurat respirația. "Ce?"

Dar nu mi-a răspuns. S-a rotit în jurul biroului și a ieșit din cameră, lăsându-mă singur cu băieții.

M-am îndepărtat de David și m-am grăbit într-o parte, punând pe toți în fața mea. Ce dracu a vrut să spună?

Unul dintre băieții tineri, McCandless, s-a îndreptat spre mine încet, cu un zâmbet în ochii săi albaștri.

Dar Ilia se ridică dincolo, punându-i o mână pe piept, oprindu-l.

Un moment de ușurare m-a lovit. Aș putea să mă ocup de unul, dar nu le-am putut lua pe toate. David, Lev și Ilia nu mi-ar face rău.

Dar apoi ochii albaștri de gheață ai lui Ilia s-au întors spre mine și el s-a mișcat, decolând jacheta lui. „Îmi doresc asta de mult timp”, a spus el, aruncându-și jacheta pe biroul tatălui meu.

Machine Translated by Google

Stomacul mi s-a scufundat în picioare și mi-a căzut gura deschisă. Doamne, aveam de gând să vomit.

Pieptănându-și o mână prin părul blond, a întins mâna și m-a prins, trăgându-mă în trupul lui.

Am mârâit, m-am răsucit, l-am împins și am năvălit. Am alergat spre u ă, dar cei doi paznici erau acolo, iar Ilia mi-a prins jacheta de la spate, trăgându-mă înapoi și aruncându-mă la pământ.

"Ah!" Am strigat, durerea mi-a urcat pe spate, dar m-am răsturnat repede și m-am grăbit.

Ușile terasă erau acolo. Era abia după-amiaza târziu, dar se apropia întuneric. Aș putea să le pierd în pădure.

Totuși, ceva mi-a prins glezna și m-a tras înapoi. Mi-am săpat unghiile în podeaua din lemn de esență tare, încercând să-mi pun genunchii sub mine pentru a împinge, dar greutatea lui s-a zdrobit și eu gâfâiam după aer în timp ce plămânii mi se strângeau.

Jacheta mea, asigurată doar cu nasturi, mi-a fost smulsă din spate, și părul îmi atârna în față, pălăria mi-a căzut la un moment dat.

M-am uitat în jur după David și Lev, neputând ridica capul prea departe, dar nu i-am putut vedea. Unde au fost? Nu ar lăsa să se întâmple asta, nu-i așa?

Mi-am strâns ochii, tremurând cu un suspine tăcut pe care am refuzat să-l las afară.

Am auzit un târâit în spatele meu, mai multe mormăituri și parcă se prăbușește o masă, dar nu vedeam.

Și apoi mâna lui era în blugii mei. Erau strânși de șoldurile mele și totul înăuntru s-a lovit cu piciorul. M-am bătut, lovind cu piciorul și încercând să mă răsucesc în timp ce îmi dezveliam dinții. De îndată ce l-am putut înfrunta, aveam de gând să mușc.
Tot ce i-am spus Rika să facă.

Mi-a prins părul strâns de scalp, împingându-mi capul în podea în timp ce îmi trăgea blugii în jos. Mi-am strâns maxilarul, fața mi-a răsucit și fiecare mușchi strâns.

Nu.

Nu!

„Nu ai de gând să țipi?” mi-a batjocorit la ureche. "Strigăt?"

Nu.

L-am simțit lucrându-și propriile blugi în spatele meu, apoi s-a aplecat din nou, strecurându-mi o mână între picioarele mele. „Poți fi al meu”, șopti el. „O târfă atât de dulce, mică.”

Machine Translated by Google

Și m-am smucit, răsucindu-mi gâtul mai mult decât ar fi trebuit, și m-am mușcat obrazul lui.

„Uf!” mârâi i se întoarse, slăbind strânsoarea suficient de mult pentru eu să trag peste și să apuc orice aș putea ajunge.

M-am prins de piciorul unei mese mici și rotunde și am tras, prinzând un bol de cristal care s-a prăbușit. Luând-o, m-am răsucit și l-am zdrobit în capul Iliei, cioburi de sticlă căzând peste tot în timp ce vasul mi s-a prăbușit în mână.

Apăsând bucățile rămase în pielea lui, abia am observat ascuțitul durere în propria mână în timp ce bucățile îmi săpau prin mănușă.

A strigat, prăbușindu-se în lateral. Mi-am dat repede jos cizmele și blugii, încă în jurul genunchilor, și m-am îndepărtat de el. Mi-am trântit mâna pe biroul lui Gabriel, împingându-mă în sus, și am văzut deschizătorul de scrisori de aur zăcând acolo.

„Vino aici, cățea”.

Apucând obiectul ascuțit și strângându-l strâns, m-am biciuit, neștiind cât de aproape era. I-a prins partea laterală a feței, tăind o linie purpurie de la ureche la gură.

Îl apucă de obraz, căzând din nou în genunchi. Mi-am pus mâna, simțind durerea paharului, și l-am lovit cât am putut din nou și iar și iar până când nu am mai putut respira.

A căzut pe spate, a cheltuit, iar eu m-am uitat la el, cu degetele încă strângând cuțitul strâns. M-am luptat să nu merg să-i înfund lama în piept.

Am vrut ca toți – toți – să știe că nu mă pot răni. Nu-mi permit.

Ridicându-mi ochii, m-am uitat cu privirea la Lev și David care stăteau de cealaltă parte a camerei cu paznicii lui Gabriel. David a avut unul în sufocare, iar Lev l-a prins pe celălalt de perete. Despre asta a fost cearta pe care am auzit-o.

Ei mă protejau, până la urmă.

Am scăpat deschizătorul de scrisori pe podea și am luat șervețelul care stătea deasupra vaselor lui Gabriel de pe biroul lui. Sângele mi s-a scurs din nas, în jurul buzelor și mi-a picurat din bărbie, iar eu l-am șters, gustând filtrul metalic de salinitate prin dinți.

Mi-am înfășurat șervețelul în jurul mâinii tăiate și m-am apropiat de bărbatul de la picioarele lui David, strângându-mi pumnul în părul lui. — Ia-l și pleacă de aici, am spus pe un ton scăzut, împingându-l spre Ilia.

Machine Translated by Google

Aș fi murit într-o zi dacă aș suna la poliție.

Dar dreptatea avea să vină. M-aș asigura de asta.

Lev și-a eliberat garda, iar cei doi au ieșit împleticit din birou, luându-l pe Ilia cu ei.

Am adulmecat, simțind mai mult sânge care picura pe gât în timp ce mergeam spre băieți. Eram încă în lenjerie intimă și un tricou și aveam sânge în păr, făcându-mi câteva șuvițe să se lipească de față. Atât au văzut Lev și David când mă priveau cu prudență, de parcă nu mă mai cunoșteau.

La naiba, nici măcar nu eram sigur că am făcut-o.

Dar în mod ciudat, nu m-a deranjat. Acesta era cine trebuia să fiu.

„Ia-o pe Marina”, i-am spus lui David, trecând pe lângă el și ieșind din birou. „Am nevoie de o rochie.”

Am stat în fața ușilor catedralei, în hol, ținându-mi brațele întinse pentru a-i da lui Marina loc de muncă. Corpul meu a fost tras în duzină de direcții diferite în timp ce ea a fixat, cusut și strâns rochia pe care mi-o dăduse când aveam șaisprezece ani, dar nu o purtam niciodată. A fost singura rochie pe care am putut-o găsi atât de repede.

M-am uitat la ușile închise din fața mea. Il urasc. Dar de ce nu am fost mai nervos? De ce nu mi-a fost frică?

Tot ce am simțit a fost furie. Și conduce. Nu mi-a păsat ce s-a întâmplat cu mine acum. Lasă-l să facă tot ce e mai rău.

„Pot să-ți pun rimel?” întrebă Alex.

"De ce nu?" am bolborosit. Mi-am frecat buzele, simțind rujul roșu pe care îl tamponase deja. Am vrut să arăt frumos, dar nu pentru el. Ceva în mine era diferit. Nu mă mai gândeam la toate lucrurile pe care îmi doream să fiu.

Trebuia doar să fiu mai tare despre asta.

Ea a lucrat asupra ochilor mei, adăugând niște căptușeală și a smuls dopul fierul plat din perete, după ce am terminat de ondulat bucăți din părul meu în valuri libere.

„Am flori pentru tine”, mi-a întins Marina un buchet în mâini.

Dar am înclinat doar o sprânceană, privind în jos la trandafirii albi. Și apoi le-am aruncat într-o parte, lăsându-le să aterizeze pe o bancă de catifea. A fost drăguț din partea ei să facă probleme, dar știa mai bine.

Machine Translated by Google

Nu am putut auzi nimic întâmplându-se în interiorul bisericii, în afară de ecoul unui ciudat îngenuncheat împins în sus sau în jos pe strane. Alex mi-a tamponat rapid mai multă pudră pe nas, probabil încă puțin roșu de la atacul de dinainte.

Corpul meu era încă înnodat din el. Nu-l văzusem pe tatăl meu, pe Ilia, sau pe cei doi paznici, de când mi-am pus hainele pe mine și m-am aruncat din casă înainte să afle ce s-a întâmplat. Nu mi-a fost frică atât pentru mine, cât pentru David și Lev, care au mers împotriva ordinelor și m-au protejat. Ne-am aruncat cu toții într-o mașină și am plecat, Marina ne-a întâlnit aici la scurt timp după ce ne-a smuls rochia la ieșire.

Chiar am fost recunoscător. Să am rochia și Alex să-mi repare fața. am simțit armat. Am vrut să fiu îndrăzneț, nu invizibil. Nu uitați cum arăt mereu, al naibii de scuze și de parcă aș încerca mereu să compensez existența. Am fost aici și ia naiba.

L-am făcut cu mâna lui Alex și mi-am apucat rochia, ridicând-o pentru a merge spre uși.

"Ce por i?" izbucni Alex.

M-am întors să o văd uitându-se la picioarele mele.

M-am uitat în jos pentru a încerca să văd care era problema.

Cizmele mele de luptă, o parte din culoarea neagră zgâriată de pe vârf, stăteau pe picioarele mele libere, cu șnururile desfăcute, ca de obicei.

„Se potrivesc”, i-am spus și m-am întors.

Dar am auzit-o oftând greu în spatele meu.

Lăsând rochia jos, am deschis ușile, fără să aștept un semn. Uram formalitățile, iar dacă Kai voia să sufere atât de rău, de ce să nu merg la Primărie?

Oamenii zăboveau în fața bisericii aproape goale, câțiva enoriași la întâmplare în stranele din spate. Toți, unul câte unul, s-au oprit să se uite.

Am sperat ca rochia mea neagră să facă o declarație. Corsetul era cărbune și strâns, lăsându-mi umerii și brațele complet goale, în timp ce tulul alb era plin în partea de jos, cu o suprapunere neagră.

Kai stătea în fața bisericii, cu fața lui Michael în lateral, dar a lui capul era întors spre mine. Rochia era visătoare și frumoasă și am sperat ca dracu să arăt bine în ea.

Fără să aștept să înceapă vreo muzică, am mers, fixându-mi ochii pe altar în timp ce mărșăluiam pe culoar. Camera era tăcută și am absorbit

Machine Translated by Google

căldura a o duzină de perechi de ochi asupra mea.

Tatăl meu stătea în față, dar știam că va fi aici. Hanson m-a găsit acum ceva timp să semnez licența de căsătorie.

Michael stătea în față, lângă Kai, în timp ce Will și Rika erau în stânga mea.

Simțeam și alte corpuri aici, dar am presupus că îmi aparțineau partea tatălui. Odată ce s-a lini tit i a încetat să se învinovă ească pentru că nu a scăpat de mine mai devreme, trebuie să- i fi dat seama că, în timp ce am intrat în această căsătorie fără nimic, a fi ie it cu jumătatea mea de drept.

Sau totul dacă Kai se întâmplă să fie lovit de un autobuz prematur.

Un preot cu părul alb și ochelari a ieșit din spatele unui podium, observându-mă și a coborât rapid pe scara mică pentru a sta în centru.
Se uită nervos la Kai, realizând probabil cât de anormală era această „ceremonie”.

Kai și-a dezcrucișat brațele și și-a lăsat ochii să cadă pe forma mea, cu o privire sceptică pe chipul lui. Apropiindu-se de mine, a dat din cap și ne-am apropiat amândoi de preot.

„Ai purtat o rochie”, a spus el pe sub răsuflarea. „Colorează-mă surprins.”
Cur.

Dar i-am oferit bărbatului înalt din fața noastră un zâmbet dulce, luându-i în cap halat alb cu broderie aurie.

„Nu am purtat niciodată unul”, am răspuns eu încet. „O rochie, vreau să spun. Și de când Mă căsătoresc o singură dată...”

„Oh, vei avea o mulțime de oportunități de a purta rochii, căsătorit cu mine.” a asigurat el. „Plănuiesc să fac această căsătorie cât mai chinuitoare pentru tine.”

Dar am tras înapoi, ridicând bărbia în sus. „Du-te pentru asta cât poți. voi fi un văduvă în curând, sunt sigur.”

I-am auzit râsul liniștit lângă mine, dar a renunțat la bătaie de joc în timp ce preotul se uită dincolo de noi la lista noastră jalnică de invitați.

„Fii atent la rugăciunile noastre, Doamne”, strigă el, deschizându-și brațele toți, „și în bunătatea ta, revarsă harul Tău peste aceștia, slujitorii tăi, Kai și Nikova, care, adunându-se înaintea altarului tău, să se întărească în dragoste unul pentru altul—.

— Treci la jurăminte, spuse Kai.

Preotul și-a oprit scenariul, părând tulburat. Aproape că am pufnit. Saracul baiat. A fost ciudat, totuși, să-mi aud numele așa. Nimeni nu l-a folosit, cu excepția

Machine Translated by Google

mama și Damon și mi-au numit Nik.

Totuși, tatălui meu nu-i plăcea Nikova, așa că m-am obișnuit să folosesc Banks. Asta eram acum.

Preotul și-a dres glasul, respirând adânc. „Kai și Nikova, ați venit aici să vă căsătoriți fără constrângere, liber și din toată inima?

„Am”, a răspuns Kai.

Am ezitat, dar în cele din urmă am dat din cap, simțind greutatea tatălui meu în cameră. "Eu am."

„Și sunteți pregătiți, în timp ce urmați calea Căsătoriei, să vă iubiți și să vă onorați unul pe celălalt atâta timp cât veți trăi amândoi?

— Da, șuieră Kai, părând grăbit. "Eu sunt."

Mi-a sărit inima. Doamne, s-a întâmplat asta cu adevărat? „Da”, am răspuns.

Nu l-am putut detecta pe Will în spatele meu, iar Michael era nemișcat ca piatra, dar eu auzeam agitația constantă a lui Rika în stânga mea.

„Sunteți pregătiți să primiți copii cu dragoste de la Dumnezeu și să-i creșteți conform legii lui Hristos și a Bisericii Sale?”

Ce? Mi-am aruncat ochii spre Kai, care pur și simplu se uita la preot cu sprânceana arcuită.

Nici un fel. S-ar putea să fim aici sub pretexte false, dar asta a fost o rahat de cal. Nici nu aveam de gând să mă prefac că sunt de acord cu asta.

„Continuă”, i-a spus Kai și mi-am dat seama că nici el nu o avea.

Am răsuflat u urat.

Preotul s-a uitat la cartea lui, părând tulburat înainte de a bâlbâi pe. „Deoarece... întrucât intenția ta este să intri în legământul Sfintei Căsătorii”, a spus el, regăsindu-și glasul, „unește-ți mâinile drepte și declară-ți consimțământul înaintea lui Dumnezeu și a Bisericii Sale.

Kai s-a întors spre mine și tot ce puteam să fac a fost să-mi blochez maxilarul, așa că nu scăpa niciun cuvânt rău. M-am înfruntat cu el și mi-a luat mâinile, dar am refuzat să-mi închid degetele în jurul lui. Chiar și în ciuda furnicăturii care mă împușca arme.

„Kai Genato Mori”, a început preotul, „o iei pe Nikova drept soție legală, ca să o ai și să o ții, de astăzi înainte, la bine, la rău, la mai bogat, la mai sărac, la boală și la sănătate, până când moartea te desparti?

Pana la moarte...

Machine Translated by Google

S-a uitat la mine, cu privirea zdruncinată, și am văzut o privire asupra bărbatului stând la masa tatălui său, spunându-mi povestea despre friptură.

Și apoi a zâmbit. „Până la moarte”, a precizat el. "Fac."

Mi s-au golit plămânii și i-am strâns mâinile doar pentru că aveam nevoie ca ale mele să nu tremure.

„Nikova Sarah Banks”. Bătrânul s-a întors spre mine. „Îl iei pe Kai pentru soțul tău legitim, să ai și să ții, de astăzi înainte, la bine, la rău, la mai bogat, la mai sărac, în boală și în sănătate, până te vei despărți de moarte?”

Nu-mi venea să cred că se întâmplă asta.

Mi-a strâns mâinile înapoi, făcându-mi semn că era rândul meu să vorbesc și eu smuls din strânsoarea lui, aruncându-i o privire.

„Până când moartea ne va despărți”, am bolborosit. „Ceea ce nu ar trebui să treacă mult peste acum, așa că da, o fac.”

Kai a zâmbit, râzând liniștit de mine.

La naiba, nu a fost o glumă.

„Fie ca Domnul, în bunătatea Sa, să întărească consimțământul...”

Preotul a continuat cu binecuvântarea lui, iar restul a trecut neclar ca am făcut schimb de inele, iar preotul a oferit cuvinte bune celor prezenți.

Respirația pe care o ținusem a fost expulzată și mi-am lăsat ochii în jos. La dracu. Eram căsătoriți.

Am aruncat o privire către Kai, amândoi înfruntându-ne din nou cu preotul, și furia a clocotit sub pielea mea. Voi fi cea mai proastă soție pe care ai avut-o vreodată.

„Sărutul tău este promisiunea ta unul altuia”, i-a spus clerul lui Kai. "Intra pace pentru a slăvi uniunea voastră și acum puteți să vă sărutați mireasa.”

Kai s-a întors spre mine și inima mi-a sărit în gât, dar...

Dar nu a încetat să se întoarcă.

S-a învârtit și a pornit, înapoi pe culoar de unde veneam, lăsându-mă acolo ca un idiot. Am clipit lung și puternic, jena încălzindu-mi obrajii. Prick.

Rând unul câte unul, Michael, Will și Rika au căzut în spatele lui, fiecare a lui martori năvălind pe culoar și părăsind biserica. Nu s-a uitat înapoi, dar știam că toți ceilalți ochi din loc erau ațintiți asupra mea. Preotul nici nu știa ce să facă. Pur și simplu a stat acolo.

Așadar, Kai avea să fie și cel mai prost soț, după cum arată.

Aplaudă încet pentru el. A fost josnic și am fost de fapt impresionat.

Machine Translated by Google

Kai

Prezent

Am întins mâna în castronul mare, luând o bucată de tăiței soba și umplându-mi farfuria.

„La naiba,” mi-am mușcat printre dinți, gândindu-mă la mizeria în care mă băgasem. Cum naiba a ajuns totul să scape de sub control? Ce mai căutam? Care a fost scopul final?

Am vrut să-l găsesc pe Damon. Asta a fost. Stabilește dacă a fost mai mult pericol pentru Rika, Michael sau Will și să aflu ce a făcut cu cadavrul, ca să mă pot descurca și fie să mă predau, fie să mă împac cu cățeaua bolnavă să primească exact ceea ce merita. Și dacă da, atunci asigurându-se că este bine ascunsă și să se ocupe de asta dacă nu era.

Nici nu știam ce să fac într-o astfel de situație. Ideea de a vedea totul din nou, chiar și vorbind despre asta... Am închis ochii. Nu am scăpat de cadavre. Iisus.

Un moment. Viața mea a fost o serie de greșeli uriașe făcute în pură momente în care mi-am pierdut controlul.

În afară de azi. Când m-am uitat la ea și am spus acele minciuni – jurăminte, nu am făcut-o intenționez să păstrez, dar în acel moment, am făcut-o. Cât de perfectă ar fi fost lumea mea dacă aș fi putut să-mi înghit mândria și să-i spun că o iubesc și ea m-aș fi lăsat să o țin în brațe. Indiferent de ce, totul ar fi fost în regulă dacă aș fi putut-o vedea zâmbind în ziua nunții.

Ridicând bețișoarele, mi-am închis gura în jurul unor tăiței și legume, uitându-mă la telefon și observând că nu mai intrau alte mesaje în timp ce mestecam. Will așteptase ca Banks să iasă din biserică, ca să o poată aduce aici. Ea s-ar fi certat și s-ar fi certat, dar amenințarea telefonului mobil se profila și, în cele din urmă, ar fi fost de acord.

Machine Translated by Google

Trecuse totusi peste o ora. Dacă nu era aici curând, m -aș duce să o iau.

Dar chiar atunci am auzit un clic și mi-am ridicat privirea de pe masa din sufragerie și am privit-o deschizând ușa, pășind încet în noua ei casă.

S-a uitat în jur, iar eu m-am relaxat pe spate în scaun, în timp ce ea a închis ușa și a îndreptat umerii. Mi-am zâmbit în sinea mea. Ce aveam să fac cu ea?

În cele din urmă, capul ei s-a întors și a privit cu mine. Mi-am înghițit mâncarea.

„Intră”, i-am spus, împingând castronul înapoi.

Ezitant, a pășit spre mine, intrând în sala de mese. „Care dormitor este al meu?”

"A mea."

Umerii ei încăpățânați au căzut puțin. „Sunt obosit, Kai.”

„Tu ești și soția mea.” Mi-am luat paharul, luând un pahar de apă. „Prețiosul tău frate mai mare trebuie să se târască pe pereți chiar acum.”

Ea a clătinat din cap, părând dezgustată de mine. „Nu sunt pionul tău, așa că Ai încredere în mine când spun că mă căsătoresc cu mine nu mă va face mai puțin dificil.”

Oh, sper că nu.

M-am uitat la ea, luând în vedere rochia pe care a purtat-o azi și nimic altceva. Ea venise cu mâna goală, cu excepția cazului în care avea micile ei cuțite băgate într-o jartieră sub rochia aceea. Credea că nu stă suficient de mult ca să se mute?

Ar trebui să-i aduc hainele aici. Sau ar putea să o poarte pe a mea.

„Nu sunt îngrijorat”, am spus. „Te vei apleca.”

Ea a batjocorit, iar eu am luat un castron curat și o furculiță, încărcând o parte din yakisoba în farfurie. "Vino si mananca." Am pus mâncarea și ustensilele pe masă, dând din cap spre scaunul de vizavi de mine.

Ea doar s-a uitat la mine.

— Mănâncă și îți voi arăta care cameră este a ta? m-am târguit.

Dar ea nu s-a așezat. În schimb, s-a dus la masa de bufet și a mai apucat două boluri. Întorcându-se la masă, a luat furculița și a încărcat ambele castroane cu tăiței, adunându-le și luând aproape tot ce mai rămăsese.

De obicei făceam suficient pentru ca resturile să dureze trei zile.

"Ce faci?" Am întrebat.

Machine Translated by Google

„Oamenii mei sunt afară. Ne-au urmat aici.” A înfipt furculițe în ambele boluri și le-a ridicat. — Și ei trebuie să mănânce.

Ce care?

„ Oamenii tăi?” am provocat. „Trechii ăia care lucrează pentru Gabriel? Spune-le să plece.”

M-am dat jos de pe scaun și m-am îndreptat spre fereastră, trăgând perdeaua. Și, desigur, același SUV negru stătea pe aleea mea. L-am văzut pe cel chel pe scaunul șoferului.

— Spune-le tu, a răspuns ea. „Ei s-au pus în joc pentru mine în seara asta și așa recompensezi loialitatea?”

„Se pun în joc? Ce vrei să spui? Ce s-a întâmplat?"

Ea și-a întors privirea, scuturându-se de ea. "Nimic. Doar...” a făcut o pauză, căutând cuvinte. Apoi s-a uitat drept la mine. „Nu vor pleca. Ei lucrează pentru mine și nu se pot întoarce acolo. Asta e."

Se întoarse și se îndreptă spre ușa din față, stivuind un castron peste celălalt pentru a deschide ușa.

„Ei lucrează pentru tine?” Am ridicat vocea. „Cum plănuiți să le plătiți?”

„Ușor”, a spus ea, cu ochii în jurul ei, spre casă și totul în jurul nostru. „Jumătate din ceea ce este al tău acum este al meu.”

Și a ieșit pe ușă, trântind-o în urma ei.

Tocmai am stat acolo, stranguland aerul din fata mea. Fiul unui... dracului de... Doamne... ce naiba?

La naiba, e așa de rahat! Ce dracu îmi doream cu doi tipi care stăteau tot timpul prin casa mea? Aveau să-mi stea în cale și nu-mi plac oamenii din spațiul meu și să-mi încurce lucrurile. Tocmai mă obișnuisem să o am în preajmă, la naiba!

Mi-am dat piciorul înapoi pentru a da cu piciorul în masa de bufet, dar m-am prins, oprire. Era, parcă, scump, și o antichitate și un rahat, așa că...

Tragând iar cortina înapoi, am ținut un ochi de vultur afară, asigurându-mă că ea nu am încercat să fugă cu ei sau ceva de genul ăsta. Geamul din partea pasagerului s-a dat jos și l-am zărit pe cel mai tânăr cu mohawk negru în interior scaun.

Ea a strecurat bolurile prin fereastră, iar copilul a adulmecat-o, părând mulțumit. Ea le-a vorbit câteva minute, aruncându-mi câteva priviri înapoi, iar în cele din urmă am dat drumul cortinei, lăsând-o pe ea.

Machine Translated by Google

Nu mi-a plăcut cum se uitau la ea. De parcă ar fi avut mai mult drept la atenția ei.

Dar presupun, cine nu și-ar dori atenția ei? Nikova Banks era o femeie frumoasă.

Să o văd în acea rochie astăzi în biserică a fost cât de aproape de a-mi pierde controlul. Am fost în război cu mine însumi toată ceremonia. S-a ascuns atât de multe sub haine, dar acea rochie a scos cu siguranță totul la iveală.
Pielea netedă și curbele incredibile...

Părul ei, machiajul ei... Nu știam de ce se terminase
sus—N-am crezut nicio clipă că este pentru mine.

Ușa de la intrare s-a deschis, iar ea a intrat în sufragerie, părând puțin mai calmă.

Ne-am luat unul pe celălalt din ochi și am simțit nevoia de ea. Pentru o
șansa de a salva ceea ce s-a transformat această zi și de a o trata bine.

Dar nu o meritam. Indiferent de ce făcuse sau de alegerile ei
mă rănise, i-am luat azi mâna cu atâta forță cât i-am luat inocența în camera aceea din The Pope. Trebuia să fie lăsată în pace.

I-am făcut semn către masă pentru ea să stea și să mănânce.

S-a așezat și și-a așezat castronul în fața ei, luând furculița.
Dar ea s-a oprit, observând castronul meu cu un set de bețișoare întinse deasupra.

Găsind o pereche de rezervă pe masă, puse furculița jos și ridică bețișoarele. Desigur, probabil că nu avea niciun interes să le folosească. Tocmai îi dădusem o furculiță și era natura ei încăpățânată că nu i-ai spus lui Banks ce putea și ce nu putea face. A fost problema mea să presupunem că și-ar dori o furculiță.

Ea a încercat să le încapă în degete, dar au continuat să alunece.

M-am apropiat de partea dreaptă a ei și am întins mâna. "Ca aceasta."

Le-am luat în degete, ignorând încruntarea ei în timp ce mă potrivesc pe amândouă între ale mele arătătorul și degetul mijlociu, folosindu-l pe cel din urmă pentru a stabiliza și pe primul pentru a controla mișcarea. Mi-am plimbat degetul arătător în sus și în jos, arătându-i că acela era cel care se mișca. Deschizând-o larg, am luat o bucată de varză și am închis-o, fixând-o între bețe.

— Pot să o fac, spuse ea, smulgându-i înapoi.

Și ea a făcut-o. În câteva încercări, ea a avut dreptate și a fost
capabilă să-și ridice mâncarea și să o bage în gură, deși tremurând. Am simțit că banda de platină de pe degetul ei strălucea în lumina blândă a candelabrului

Machine Translated by Google

un zgomot de vinovă ie acum că mă lini tisem. Ar trebui să aibă un diamant pe mână.

„Se numesc hashi”, i-am spus, făcând semn către betisoare. "În japoneză."

Ridicându-mă, am luat un mic suport de bețișoare din ceramică și am pus-o în fața ei. „Și asta se numește hashioki. Când nu mănânci, îți odihnești capetele bețișoarelor aici. Sau, am subliniat eu, făcându-mi cu semn bolul. „Le poți așeza peste farfurie. Dar nu în mâncare și nu a trecut niciodată.”

"De ce?"

„Pentru că este... nepoliticos”, i-am spus. Mai era un motiv de făcut cu oameni decedați și cu ofrande și tradiții, dar aveam un sentiment care nu avea decât să-i incite la revolta.

M-am așezat la loc, lăsând-o să mănânce. Capul meu înota. Aș fi norocoasă dacă aș dormi în seara asta.

A trebuit să-i aduc aici pe cei care erau în afara camerelor și să-i pun pe statul de plată. Și să-și dea seama pentru ce naiba aveau să facă pe mine.

A trebuit să mă întorc la Sensou și să mă întâlnesc cu ajustatorul de asigurări. Află care a fost următorul pas. Vom redeschide?

Aveam nevoie să-mi văd și părinții. Am fost surprins că nu primesc apeluri în seara asta, de fapt. Dacă nu ar fi auzit încă, ar fi auzit-o în curând. În mod surprinzător, nu mi-a părut rău. Pur și simplu nu mi-a plăcut să mă explic. Probabil pentru că nu am putut.

Și mâine a fost Noaptea Diavolului. Încă nu găsisem unde Damon s-a ascuns, așa că s-ar putea să fie pe noi înainte să fim noi pe el. Sau poate nu s-ar întâmpla nimic. Poate că Rika avea dreptate și se dădea cu noi.

Totuși, mai trebuia să am de-a face cu el. Nu puteam continua, având lucruri atârnând deasupra capului meu. Poate i-am aduce pe toți aici pentru noapte. Pune locul în blocare.

Și-a terminat castronul și s-a uitat în cel mai mare, văzând dacă există ceva rămas. Am zâmbit, plăcându-mi că în mod clar îi plăcea să gătesc. Fripturi și tot.

Ea a răsturnat castronul, folosind bețișoarele pentru a împinge orice zăpadă tăiței în castronul ei mai mic, iar eu am închis ochii, râzând în liniște.

Tocmai a încălcat trei reguli de etichetă. Tatăl meu ar pisa o cărămidă dacă ar vedea-o.

Machine Translated by Google

Dar privindu-i fața și pierzându-mă pe buzele acelea roșii, ea chiar era incredibil.

„Este o rochie frumoasă”, i-am spus. „De unde l-ai luat?”

A terminat de mestecat în liniște, fără să se uite la mine. „Marina”, a spus ea, „Bucătarul lui Gabriel. Ea a făcut-o pentru mine când aveam șaisprezece ani.”

Mementoul că Gabriel era tatăl ei m-a lovit din nou și mai aveam atâtea întrebări.

„Tatăl meu făcea o petrecere”, a explicat ea, „și Marina a crezut că el m-ar putea lăsa să vin dacă... dacă aș fi destul de drăguță.”

Destul de frumos?

"Ai plecat?"

Ea clătină din cap. „M-am îmbrăcat toată. Păr și puțin ruj. Dar Damon nu i-a permis. M-a făcut să stau sus.”

Ea a râs puțin, de parcă ar fi încercat să-i îndepărteze posesivitatea, dar...

Teritorial este bine când este în dormitor. Nu e în regulă când împiedică pe cineva pe care ar trebui să-l iubești să trăiască o viață.

Toate piesele au început să se potrivească. Noaptea Diavolului acum șase ani. Cum el nici măcar nu a lăsat-o să-mi vorbească. Cum i-a făcut pe tipii ăia să o ia. Cum părea să pândească mereu ca un șoarece — în spovedanie, la cimitir — de frică să nu iasă pisica să o smulgă.

Cum s-au prins unul de celălalt la Papa. Cum era singura femeie de care l-am văzut vreodată agățat ca un salvator.

Având în vedere ceea ce știam despre părinții lor, nu era de mirare că și-au făcut familia doar ei doi. Era singurul loc în care erau în siguranță și iubiți.

„Vino aici”, am spus, coborând vocea într-o șoaptă.

Ea miji ochii.

Avea toate motivele să mă urască după ce am făcut azi. După Gabriel și am aruncat-o înainte și înapoi ca pe o posesie. A fost vreodată în altă parte decât în Meridian City sau Thunder Bay? Ea măcar a terminat școala? Avea un singur prieten care să nu fie un tip din echipa lui Gabriel?

M-am aplecat, dorind deodată totul. Am vrut să-i arăt lumea.

„La dracu’ cu el și cu tatăl tău”, am spus cu blândețe. „La naiba cu mine și rahatul asta iese din gura mea.”

Sprâncenele ei se înfipră mai adânc, părând confuze.

Machine Translated by Google

Înconjurând-o cu un braț, am tras-o în poala mea, iar ea a încercat imediat să mă îndepărteze.

„Am vrut asta”, i-am spus, uitându-mă în ochii ei.

Ea făcu o pauză.

— Pentru niciun alt motiv decât te-am dorit. Mi-am trecut degetele prin ele a ei, lovindu-se de banda de pe degetul ei. I-aș lua un inel de logodnă săptămâna viitoare. Chiar dacă nu am fost niciodată logodiți. Poate ar vrea să o aleagă, de fapt. „Damon știa ce comoară ești și te iubește. Dar nu mă va ține de tine.” I-am ridicat bărbia ca să-mi întâlnesc ochii. „Nu este vorba despre el sau despre hotel sau despre tatăl tău. Te vreau."

— Și dacă nu te vreau?

Privirea mi-a zguduit, dar am decis să fiu directă. "Tu nu?"

Nu am citit greșit semnalele. Ea mă plăcea.

„Nu-l voi răni”, am spus, știind care erau grijile ei. "Dar eu fac trebuie să mă protejez, așa că trebuie să-l văd. Intelegi?"

„Promiți?”

Părea atât de vulnerabilă. Nu i-am putut cere să aleagă.

Am dat din cap. "Promisiune." Am strâns-o, cu o mână pe talie, cu cealaltă coapsa ei. „O să repar asta, dar nu-i pot da socoteală. Dacă mă împinge prea departe, voi fi obligat să acționez. Tu stii asta."

Am văzut-o înghițind în timp ce se uita la ea în poală.

„Te vreau”, i-am spus din nou. „Și nu-mi pasă cum te cheamă și Nu-mi pasă cine sunt părinții tăi sau câți bani ai sau nu ai. Te vreau doar sus, și îmbrăcat în cearșafurile mele.”

Un zâmbet frumos și mic îi trase buzele. „Nu voi fi Banks în seara asta?”

Am clătinat din cap. „Și eu nu sunt Kai.”

"Doar pentru noaptea asta?"

Am dat din cap, iubind jocul nostru. "Doar pentru noaptea asta."

Se ridică și își trase încet tot părul peste umăr. „Rochia este un corset.” Ea mi-a întors spatele. — Mă ajuți să-l desfac înainte să urc sus?

Inima mi-a bătut mai tare.

Mi-am trecut mâna pe șiretul încrucișat și am scos sfoara înfiptă în rochie. Desfăcând-o, am scos șiretul lung și negru din câteva bucle și apoi i-am trezit degetele pe șira spinării, slăbind șireturile. Corpul meu era zdrobit de plăcere. Îmi plăcea să o dezbrac.

Machine Translated by Google

Rochia a început să cadă încet, mai mult din spatele ei subțire venind la vedere și mi-am întins mâna înăuntru, simțindu-i goliciunea.

Nu era nimic. Fără sutien, fără chiloți, fără alunecare, nimic în afară de ea, complet pur și frumos și inocent sub rochie.

Rochia a căzut pe podea, iar penisul mi-a pulsat și s-a umflat. Fundul ei, umerii ei, picioarele ei – piele aurie pe care cu siguranță nu a moștenit-o din partea tatălui ei, strălucind în lumina slabă.

S-a întors, ochii ei căzând pe pantalonii mei și umflătura crescând acolo.

Ea începu să respire mai repede, privirea i se încinge. „La naiba cu cearșafurile”, șopti ea.

Și ea a alunecat în jos, și-a desfășurat picioarele și s-a călare pe mine. Am gemut, desfăcându-mi și deschizând blugii. Mi-am scos penisul și i-am frecat vârful în sus și în jos, găsind-o deja atât de udă.

S-a coborât, strângându-mă strâns în brațe și gemând în timp ce o umpleam.

La dracu. I-am apucat sânii, acoperind sfarcurile cu gura mea, unul câte unul în timp ce ea ținea spătarul scaunului și a început să se miște înăuntru și afară, rostogolindu-și șoldurile din ce în ce mai repede. Ea m-a călărit, gemetele și scâncetele ei devenind mai puternice, iar eu m-am lăsat pe spate, luându-i fundul cu ambele mâini și am urmărit-o.

Doamne, am avut noroc.

„Deci, încă mă mai placi?” întrebă ea jucându-se.

Râd puțin. Îmi place mai mult decât tine.

„Cred că te voi păstra”, i-am spus în schimb. „Și nimeni nu mă ferește de tine. Am în eles?"

I-am sărutat bărbia, trasând sărutări de-a lungul maxilarului ei. „Nu tatăl tău, nici fratele tău, nici oamenii tăi.” I-am strâns din nou fundul, trăgând-o adânc. „Vreau gura ta deștept.” I-am sărutat buzele. „Vreau fiecare amintire pe care o vei face de acum înainte.” Am sărutat-o pe frunte. „Și vreau asta.” Am prins-o, strângând-o în mine în timp ce i-am mu cat gâtul. „În mașină, pe masa asta la micul dejun mâine, peste tot...”

Corpul ei s-a încordat și și-a cuprins brațele în jurul meu, sărind din ce în ce mai repede. „Deci, atunci mă placi?”

Am zâmbit la gluma ei. Rahat mic.

— Da, i-am spus. "Imi place mult de tine."

Mult.

Machine Translated by Google

Am descheiat gulerul unei cămăși și am tras-o de pe cuier, strecurându-mi brațele în el. Era doar după șase dimineața și simțeam mirosul ploii în aer de îndată ce m-am trezit. Mi-am nasturi cămașa și m-am dus la noptieră, luând telefonul meu și făcând o pauză când am văzut mănușile de piele pe care le purta mereu întinse lângă lampă.

Mi-am mutat privirea spre ea, văzându-i mâinile, una sprijinită pe pernă și cealaltă peste stomacul ei. Un zâmbet mi-a tras buzele. Le-a scos.

Cicatricea arăta aproape ca o ștampilă de cerneală roșie pe dosul mâinii ei și mi-am strâns telefonul, mânia crescând. Gabriel avea să plătească pentru asta.
Și pentru mult mai mult.

Buzele ei erau ușor întredeschise și am observat o șuviță de culoare ciocolată părul care îi căzuse pe buză. Aplecându-mă, l-am scos ușor înainte de a-i sărut, zăbovind suficient de mult pentru ca parfumul ei să arunce o dâră de căldură de la inima mea la vintre.

Am gemut, trăgându-mă fără tragere de inimă. Nu acum. Ea avea nevoie de somn, iar eu a vrut să se trezească la micul dejun. Ea a spus că-i plac ouăle.

Nu.

A spus doar că a mâncat multe ouă. Poate că nu i-au plăcut atât de mult. Erau ieftine, sărace în grăsimi și susținătoare. Perfect pentru o persoană cu venituri mici.

M-am uitat în jos la inelul meu, simțind în sfârșit că ea era a mea acum. Până când a fugit din nou, oricum.

Și avea o viață de trăit dacă aș avea ceva de spus despre asta. Fără ouă. eu avea să-i facă plăcere să o răsfețe.

Deschizând telefonul, am părăsit camera, închizând ușa în liniște în urma mea, în timp ce verificam vremea pentru azi. N-ar fi trebuit să mă culc niciodată aseară. Habar n-aveam ce îmi rezervă azi, dar ar fi trebuit să fiu pregătit mai devreme. Nevoia corpului de a-și pierde o treime din durata de viață inconștientă a fost o eroare a evoluției. Uite cât de mult aș fi putut face.

Înnorat toată ziua, maximă de aizeci i opt. Furtuni de seară. Grozav. Aveam nevoie să închid casa, niște provizii și mâncare și am avut o mulțime de telefoane de la prieteni de acasă care se întrebau dacă vom fi în oraș în seara asta și angajați care se întrebau dacă ar trebui să-și găsească noi locuri de muncă.
Nu și da.

Machine Translated by Google

Nenorocitul ăla. Îi promisesem că nu-l voi răni, dar după ce a făcut, s-ar putea să nu mă mai pot opri.

Telefonul meu a sunat în timp ce coboram scara și am verificat ecranul, văzând un număr pe care nu îl recunoșteam.

Am încetinit, uitându-mă la el.

Damon. Nu mai auzisem de el din ziua pe stradă în fața Papei. Probabil că a primit un nou telefon arzător de fiecare dată când a făcut micile lui apeluri.

Mi-am zâmbit în sinea mea, pipăindu-mi verigheta cu degetul mare. Nu avea să fie într-o dispoziție bună.

Răspunzând la telefon, l-am adus la ureche.

"Unde este ea?" spuse el, nea teptând un salut.

"Dormit."

„O voi aduce înapoi”, mi-a spus el.

Am tras adânc aer în piept și am mers spre ușa din față, uitându-mă pe fereastra din lateral. Oamenii lui Banks erau încă acolo.

Impresionant.

„Deci, haide, atunci”, i-am spus. „Vino în casă și ia-o înapoi.”

Chicotul lui mi-a umplut urechea. — O, o voi face, spuse el. „Dar eu sunt mai inteligent decât tu. Voi obține mai întâi pârghia mea.”

Ce pârghie?

Nu l-am vrut aici. Nu l-am vrut lângă ea. Dar eram gata taci-l. Nu ar fi primit-o înapoi.

„Sunt singurul care a avut grijă de ea”, a argumentat el. „Singura care a iubit-o. Nu-i poți cere să renunțe la mine. Știi de ce? Pentru că este o alegere imposibilă și nu vrei să știi că s-ar putea să nu te aleagă pe tine.”

Am clătinat din cap, deschizând ușa din față. Nu i-aș cere să facă asta mai alegere. Pur și simplu aș continua să lupt, pentru că iubeam –

am simțit dintr-o dată că vântul a fost doborât din mine.

Pentru că am iubit-o.

„Mă vezi în ea, nu?” se batjocoră el, coborând vocea. "Tu chiar vrei să te confrunți cu ea în fiecare zi? Ai putea să o iubești cu adevărat, știind cine este și că mereu îi voi împărți atenția?”

Mi-am strâns dinții și am ieșit pe alee, lovind de două ori capota SUV-ului. Băieții dinăuntru au sărit în sus, trăgând de picioare

Machine Translated by Google

de pe bord. M-am întors spre casă, știind că vor urma.

"Unde ești?" l-am întrebat pe Damon.

„Aș vrea să-ți pot spune”, a ciripit aproape el. „Într-adevăr, pentru că e prea bine. Dacă ai fi făcut un pic mai mult de cercetare, omule.

"Damon..."

„Este cu adevărat un miracol pentru mine de care încă nu ți-ai dat seama.”
„Damon!”

— Nu pot vorbi, spuse el. „Dar ne vedem curând.”

"Astă seară?"
Și am auzit un clic.

„Damon!” am strigat în telefon. Ce a vrut să spună „în curând”?
"Da." Am auzit o voce în spatele meu.

M-am întors, uitându-mă la apelul mort de pe ecranul telefonului meu. L-aș putea suna înapoi, dar telefonul ar fi oprit, fără îndoială. În plus, a fost o pierdere de timp.

L-am văzut pe David și pe copilul, Lev, pășind în foaier, cel mic căscând.

Mergând spre masa de pe hol, am scos un set de chei dintr-un cufăr mic de deasupra.

I-am aruncat setul. — Etajul al treilea este al tău, am spus. „Băncile vor organizează-ți sarcinile în această casă și în afara ei, iar eu te voi pune pe statul de plată. Acum doarme.” M-am apropiat de ei, cântărindu-mi foarte mult instrucțiunile, așa că au știut că vorbesc serios. „Nu o lăsa singură aici sau o lăsa să plece, iar când se trezește, spune-i că am plecat să fac o comisie și mă voi întoarce curând.”

"Tu." M-am uitat la Lev. „Mergi la Delcour. Adu-i pe Will și Rika aici și ține-i aici. Spune-le să-și facă o geantă de noapte.”

„Nu vor veni cu mine”, a argumentat el.

„Le trimit mesaje acum pentru a le anunța că ești pe drum. Merge."

A oftat și a luat cheile mașinii de la David, ieșind pe ușa din față, iar eu am luat telefonul, trimițând un mesaj lui Michael să mă întâlnească la The Pope și apoi încă unul lui Will și Rika.

„Verifică fiecare fereastră și ușă”, i-am ordonat lui David, luând cheile de la mașină și ieșind. „Odată ce toată lumea sosește, este blocare. Ai înțeles?"

El a dat din cap. "Am în eles."

Machine Translated by Google

戦Chapter 26

Kai

Prezent

M-am mișcat absent prin sala de bal, reluând tot ce aveam în cap.
Acea Noapte a Diavolului cu toți acești ani în urmă. Banks și cu mine. Femeia care dansează.

De cât timp a fost acolo Natalya Torrance? Cât de des și-au folosit soții Torrance podeaua secretă? Ea îl părăsise pe Damon cu trei ani mai devreme.
Fusese ea acolo tot timpul?

Era ceva ce îmi lipsea.

Lumina dimineții trecea prin ferestre, dezvăluind praful plutind în aer și m-am uitat în jur, observând podeaua plină de fluturași. Pe scenă mai erau standuri pentru partituri și câteva mese rotunde în jurul ringului de dans.

Am inspirat adânc, frecându-mi ochii. Ea a vrut să fie aproape de el.

Dar apoi asta a ridicat o altă întrebare. Papa nu era foarte bătrân. Unde a rămas familia când erau în oraș înainte de a fi construit Papa?
Asta a fost ceea ce mi-a luat în minte și de ce nu i-am acordat nicio atenție. Nu părea important, dar era ciudat.

Și când ceva se simte neregulat, așa este.

„Hei, ce se întâmplă?” strigă Michael.

Mi-am întors capul, văzându-l intrând în sala de bal. L-aș droga de pat și i-a spus să mă întâlnească aici. Ar fi trebuit să-i spun lui Will, dar aș prefera ca cineva să stea aproape de Rika când Lev s-a dus să-i ia.

Am clătinat din cap. „Știu să-mi ascult instinctele și le-am ignorat.”

"De ce? Ce s-a întâmplat?"

M-am întors spre el. „Acest loc a fost construit la începutul anilor nouăzeci”, i-am spus, „dar acesta era un hotel de familie și a circulat zvonul că familia are un etaj secret în fiecare hotel pe care îl dețin.”

Machine Translated by Google

"Asa de?" Oftă, părând obosit.

— Deci, familia lui Damon este una dintre cele mai vechi din Thunder Bay, am subliniat eu. „Soții Nikov sunt în această zonă din anii treizeci. Nu ar fi avut sens să-și înceapă afacerile aproape, așa cum am făcut noi, pentru a le monitoriza mai ușor înainte de a se extinde în străinătate?”

Au construit hoteluri cu mult înainte de anii nouăzeci. De ce să aștepți să construiești unul aproape de casă până atunci?

"Ai dreptate." S-a uitat fix, părând pierdut în gânduri. „De ce nu ar fi avut mai întâi un hotel în Meridian City?”

Ca să nu mai vorbim de faptul că nu a existat nicio mișcare pentru a construi altul sau a redeschide pe acesta. Nu voia un loc local unde să poată avea întâlniri de afaceri, să facă clienți, să găzduiască petreceri...? Nu avea sens.

Probabil că nu a fost nimic. Deci, nu a deschis un hotel aproape de casă. A fost ciudat, dar familia la fel.

M-am uitat la Michael, clătinând din cap obosită. Mi s-a prăjit creierul.

Dar era înghețat. Se uită în față, concentrându-se pe nimic, în timp ce roțile se învârteau în capul lui.

Și apoi a răsuflat: „La naiba” și a plonjat în buzunar, scoțându-și telefonul mobil. "Nu Nu NU..."

am avansat. Ce naiba?

A respirat greu, formând un număr și ducându-și telefonul la ureche. „Rika...”

"Ce s-a întâmplat?" am latrat.

Dar a arătat doar spre mine, mergând deja spre u ă. "Urcă în mașină!"

"Ce?"

El a fugit, iar eu a trebuit să fug să-l ajung din urmă. Am fugit în spate și nu m-am certat și nu am încercat să-l opresc. Michael nu și-a pierdut niciodată capul și, dacă a făcut-o, era un motiv. A sărit în Rover-ul său, iar eu mi-am lăsat mașina lângă ea, țopăind în partea pasagerului lui.

Cu toate acestea, înainte de a avea ușa închisă, el bătuse mașina în marșarier și trântise pe accelerație, făcându-mi corpul să se ridice înainte. Am întins o mână ca să mă prind.

A mers în viteză pe alee și a învârtit mașina, făcându-și schimbarea conduce, apoi a plecat pe strada orașului și spre pod.

„Robson!” strigă el către oricine a ridicat în cele din urmă celălalt rând. „Cine a deținut Delcour înaintea noastră?”

Machine Translated by Google

Delcour? Ce... L-a

ascultat vorbind pe celălalt bărbat, îngrijorarea i-a gravat fața. „Știu că a schimbat mult mâinile”, a strigat el. „Dar a fost construit în anii treizeci. Cine a construit-o?”

Nu, nu, nu... Nu credea... Delcour,

clădirea familiei Crist era o bijuterie în orașul negru. A fost proiectat cu artă, se lăuda cu cele mai bune priveliști, iar arhitectura era misterioasă și atrăgătoare.

Și cu ușurință ar fi putut fi un hotel pe vremuri. Avea chiar și o sală de bal.

Dumnezeule.

Michael a alergat, ocolind vehicule și a tras telefonul de la ureche, apăsând mai multe butoane. „Iubito, haide, haide”, a rugat el, ducând din nou telefonul la ureche. "Haide. Raspunde la telefon."

„Delcour?” Am tras, întorcându-mă spre el. „Glumești al naibii de mine?”

Cum?

„În tot acest timp”, se sufocă el, strângând volanul atât de tare că degetelor îi erau albe. „Torrance a vândut Delcour în anii optzeci și a construit noul hotel în Whitehall pentru a profita de pe urma stadionului.”

„Delcour este Papa original?”

Și-a tras telefonul, reapelând. „Rika, la naiba!”

Am traversat podul și am străbătut cu viteză districtul depozitelor, cotind pe Parker Avenue.

"Tu stiai?" am apăsat. „Știai că ei dețin clădirea? A fost hotelul lor la un moment dat?”

„Nu, nu știam!” mârâi el. „Nu ne-am născut încă, pentru numele lui Hristos! Știam doar că a fost construit în anii treizeci și că nu l-am deținut întotdeauna.”

Dar avocatul tatălui lui Michael tocmai a confirmat. Cei Torrance au fost proprietarii originali. Și dacă a existat un etaj ascuns la Papa, atunci...

„Rika, răspunde la telefon!”

Și-a aruncat celula pe parbriz și aceasta s-a prăbușit pe bord și pe podea.

— Doar ajunge acolo, am spus eu.

Chiloți albi din dantelă. Iti bati joc de mine. S-ar putea să fi intrat clădirea, dar nu ar fi putut să intre în apartamentul lor, nu-i așa?

Machine Translated by Google

Chiar ar fi fost acolo și ar fi putut rezista la contactul cu Will? Alex?

Michael a dat gazul, claxonând în jurul nostru și a oprit în fața lui Delcour, țipând până la oprire.

Deschizând ușile, am fugit din mașină și am intrat în clădire, portarul se grăbi să țină ușa deschisă.

— Ai văzut-o pe Rika? i-a strigat Michael bărbatului din spatele biroului în timp ce alergam spre lift.

Ochii i se ridicară brusc, făcând ochii mari în timp ce încerca să-și găsească cuvintele. „Uh, nu, domnule.”

Ne-am urcat în lift, iar Michael a apăsat butonul, iar ușile s-au închis.

„Știți dacă imobilul are un etaj ascuns sau un apartament ascuns sau orice?" am întrebat.

El clătină din cap, sudoare acoperindu-i fruntea. „Nu știu rahat. Nu sunt atent la nimic din familia mea. Tu stii asta."

Care a inclus cumpărarea acestei clădiri sau învățarea mai mult de ce trebuia să știe să-și ducă fundul naibii la penthouse, am înțeles. Era atât de absorbit de sine. S-a deranjat vreodată să învețe sau să asculte ceva ce a spus cineva? Fii curios, poate? Dacă aș fi fost eu și aș fi avut frâu liber al locului, aș fi explorat fiecare colț al acestei clădiri.

Nu Michael, totuși.

Baschetul, Rika, mâncarea, sexul și somnul au fost singurele lucruri care i-au atras atenția.

Liftul a trecut de douăzeci și unu de etaje și a încetinit până la oprit în partea de sus a clădirii. Ușile s-au deschis, iar eu și Michael ieșim în fugă, dând colțul și alergând în apartamentul lui.

Lev și Will stăteau în centrul sufrageriei, iar Michael făcu potrivit pentru ei. „O ai pe ea? Unde este ea?"

"Salut, ce faci?"

Vocea Rikai se auzi de sus, iar capul meu s-a ridicat, văzând-o coboară scările cu o geantă de noapte din piele maro.

Michael a urcat scările, sărind două câte două și a apucat-o. El și-a cuprins brațele în jurul ei și a ridicat-o, îmbrățișând-o.

Am expirat, lăsând capul în jos. Nu o luase. Poate că nu a fost aici, până la urmă.

Machine Translated by Google

— Iubito, icni Michael. „De ce naiba nu ți-ai răspuns la telefon?”

Ea l-a îmbrățișat înapoi, părând confuză. „Eu... este în geanta mea, eu gândește-te, se bâlbâi ea. „Eram sus făcând bagajele. Ce s-a întâmplat?"

Dar el doar a clătinat din cap. Nu era momentul să explic.

„Domnule”, a spus o altă voce, iar eu m-am uitat înapoi pentru a-l vedea pe Patterson, unul dintre managerii clădirii, pătrund în penthouse. "Este ceva greșit? Jackson de la parter a spus că ar putea fi o problemă.

„Nu sunt sigur”, a răspuns Michael. „Ați văzut pe cineva suspect venind și plecând din clădire?”

"Nu, domnule." S-a apropiat, părând îngrijorat. „Aș fi luat măsuri dacă aș avea, vă asigur.”

"Da, știu."

Dar am sunat, adresându-mă lui Michael. „Când au vândut soții Torrance acest loc?”

El o luă de mână pe Rika și îi apucă geanta, coborând scările.

— Nouăsprezece optzeci și opt, spuse Robson.

Am dat din cap. „Deci, controlerele computerizate de pe lifturi nu au pornit până când mai târziu în secolul trecut”, m-am gândit cu voce tare. „Știind că vinde clădirea, Gabriel nu ar fi modernizat sistemul pentru a include coduri pentru podeaua ascunsă. Ceea ce înseamnă că aveau o modalitate mult mai simplă de a accesa etajul al doisprezecelea decât noul hotel de peste râu.”

Fără tastatură. Cu siguranță fără recunoaștere a amprentei sau carduri de cheie.

Trebuiau să aibă un lift separat, dar...

Lifturile lui Delcour au fost remodelate. Fuseseră scoși, puțurile renovat, podeaua ascunsă ar fi fost găsită. Dacă nu...

„Există și alte lifturi?” l-am întrebat pe Patterson. "Orice? Nu este de uz comun. Chiar și în afara serviciului? Sau o altă casă de scări?”

A clătinat din cap, dovedind că era o fundătură, dar apoi s-a oprit, părând să se gândească la ceva.

„Ei bine, există o scară la primul etaj care duce sus, dar a fost nu mai merge nicăieri.”

Mi-au căzut umerii.

„Și există un lift de serviciu la subsol”, a adăugat el.

Mi-am tras capul sus.

„Dar este îmbrăcat”, ne-a spus el. — Nu cred că a fost folosit de... treizeci de ani?

Machine Translated by Google

Ei bine, asta ar fi cam corect.

Am făcut un pas spre el. "Arata-ne."

A condus din nou în lift, coborând pe lângă hol, pe lângă garaj, sub stradă și coborând încă un nivel. Cât de departe ar merge.

Michael a ținut-o pe Rika, dar mi-a aruncat o privire obosită. Nu cred că fusese vreodată aici jos, iar ideea că Damon era în clădire, mai ales în nopțile când Michael avea jocuri sau era în afara orașului, era aproape paralizantă.

Pășind în subsol, la două niveluri sub pământ, Patterson ne-a condus pe un hol și după un colț. Apa curgea prin conductele de deasupra noastră și auzeam bubuitul moale al cuptorului venind de undeva.

Ne-am îndreptat pe un hol și am intrat într-o mică zonă deschisă și acolo era. Vechiul lift de serviciu.

Patterson se opri brusc, totuși, părând confuz. „Scândurile au fost scoși”, a spus el.

I-am urmărit privirea, văzându-i pe toți cei doi cu patru cu cuie ruginite ieșind din ele împrăștiate în lateral. Cât timp trecuse de când nu mai fusese aici?

Liftul vechi nu părea foarte lat și era plin de murdărie și pânze de păianjen, dar deasupra ușilor era un cadran de modă veche. Fără numere, dar o lumină strălucea în spatele vitraliului, arătând că primește putere.

— Trebuie să glumești de mine, mormăi Michael, părând că nu mai știa ce să mai spună.

Apăsând butonul, ușile liftului s-au deschis imediat cu un zgomot și toată lumea a rămas acolo o clipă.

Dar am făcut primul pas.

Podeaua s-a deplasat puțin pe cabluri, dar părea suficient de stabilă, și am ținut ușa deschisă, făcând semn tuturor să intre.

Interiorul era mic. Covor acoperea podeaua, iar pereții erau din lemn de cireș închis în partea de jos și oglindiți în partea de sus.

Înăuntru era un singur buton. Odată ce toată lumea s-a înghesuit, i-am spus lui Lev să mă întorc la mine acasă și să-i anunț pe Banks că voi ajunge acasă în curând, iar apoi Michael i-a spus lui Patterson să trimită paza aici, după noi. Apoi am închis ușile și ne-am trimis sus.

Machine Translated by Google

Cablurile scârțâiau și simțeam vibrațiile mișcării lor sub picioarele mele.

— Un an, spuse Michael. „El vine și pleacă, ne urmărește pe toți, de un an nenorocit. De aici.”

„De fapt, nu a fost atât de greu de înțeles”, a adăugat Will, vorbind pentru prima dată.

Am aruncat o privire spre el. Nu vorbisem prea mult cu el în ultima vreme și mă întrebam cum rezistă. Era de acord cu toate astea? Era sigur că avea o grămadă de rahat în cap cu Damon.

Aș vorbi cu el mai târziu.

Liftul s-a târât în sus prin clădire, oprindu-se singur pe, ceea ce am presupus, ar fi podeaua ascunsă. Nu eram sigur dacă era etajul al doisprezecelea al acestei clădiri, la fel ca Papa, sau dacă de data aceasta era un etaj diferit.

Ușile s-au deschis și ne-am uitat cu toții înainte, în camera imensă din fața noastră.

Lung și lat, era ca o sufragerie mare, cu ușile laterale
iar în spate, ducând probabil către dormitoare și o bucătărie. Iisus. A fost uriaș.

A fost proiectat ca o suită de lux cu o zonă comună, dar întinderea
nu era încă complet vizibil. Un șemineu stătea în dreapta, în timp ce ferestrele acopereau peretele de est cu draperii de catifea, iar lumina din cerul înnorat de afară se filtra.

„Incredibil”, a spus Rika în timp ce am intrat cu toții și ne-am întins, luând în ea camera mare. „În tot acest timp, asta a fost aici și noi nu știam.”

Da. Și el a fost aici. Mirosul de țigară era înțepător.

Portretele acopereau pereții și erau mai multe zone de relaxare cu
scaune și mese cu perne. M-am dus la o masă, văzând o sticlă de Dewar pe jumătate dispărută și un pahar gol. Am ridicat paharul, adulmecând-o.

Michael a cercetat camerele, în timp ce Rika a rămas cu mine și cu Will
privea pe terasă. Dar Damon nu era aici.

Poate ne-a văzut venind cumva sau poate sărise la Papa.

„De ce nu ar fi părăsit țara și ar fi rămas plecat?” Rika și-a băgat mâinile în jachetă, părul blond căzându-i peste umeri.

Dar Will a fost cel care a răspuns: „Pentru că tot ceea ce își dorește este în Meridian City”.

Machine Translated by Google

„Dar de fiecare dată când am fost plecat”, a spus Michael, apropiindu-se, „era atât de vulnerabilă. Ar fi putut face orice.”

„Dar nu a făcut-o, așa că doar calmează-te”, a replicat Rika.

„Ne-a urmărit naibii!” Michael se încruntă la ea. „A pândit ca unii dracului chiar sub nasul nostru!”

Rika și-a îndepărtat privirea, în timp ce Will și-a trecut o mână prin păr. Mihai avea dreptate. A fost cu siguranță înfiorător la naiba, dar...

— Rika are dreptate, am adăugat. „De ce nu a făcut nimic? Am lucrat până târziu, singur, la dojo, în nenumărate nopți, în timp ce el probabil se afla chiar peste drum la The Pope. Will era chiar aici. Rika era singură aici. De ce nu a acționat?”

Toată lumea a tăcut în timp ce gândul atârna în aer. Ce mai a tepta pentru? De ce a stat aici, fără să facă nimic? A avut un an și mai multe oportunități.

— Pentru că doar pentru asta, a oferit Will în cele din urmă. „Michael, Rika și cu mine suntem aici la Delcour. Tu și Banks sunteți în Whitehall. Făcu o pauză, lăsând ochii în jos. „Restul lumii nu are nimic din ce-și dorește Damon. A vrut să fie aici. Închide." Ochii lui au fulgerat spre ai mei. "Pentru noi."

Am clătinat din cap. Rahat.

Dar suna adevărat. De ce a rămas. De ce a așteptat până acum. „Al diavolului Noapte. Noi toti. Prietenii lui. E timpul lui preferat, am bolborosit.

„Cum îl găsim?” întrebă Michael.

Am clătinat din cap, gândindu-mă. Dar apoi a apărut un text și mi-am scos telefonul, glisând ecranul.

Jocurile sunt mai bune cu mai mulți jucători, nu crezi?

Un alt număr pe care nu l-am recunoscut. De ce a ținut asta așa? Haide. Să o facem.

A apărut un alt text.

Papa. ora 21.00. Nu veni singur. Nu voi.

"Nu este nevoie. Nu se ascunde.” am răspuns, mergând spre lift. "Intră hainele tale de stradă și ne întâlnim la mine acasă într-o oră.”

Trebuia să ajung acasă. Avea nevoie de pârghie și ar merge după ea.

Machine Translated by Google

Am intrat în lift, lăsându-i în urmă și mi-am amintit un ultim lucru, strigând: „Și nu-ți uita măștile”.

"De ce?" Will a împușcat.

„Pentru că este Noaptea Diavolului.” Am apăsat butonul, ușile începând să se închidă. „Și de data asta nu mă prind.”

Machine Translated by Google

Băncile

Prezent

Coborând scările și intru în bucătărie, m-am uitat în jurul camerei întunecate și goală, puțin încurcată la care era următoarea mea mișcare. Dacă aș fi fost acasă, aș lua un pumn din orice avea Marina pe masă în acea dimineață sau, dacă aș fi fost la apartamentul meu, aș fi fiert un ou și aș pregăti o bucată de pâine prăjită, în grabă să iau. oriunde îmi ordonase Gabriel să merg.

Nu aveam încotro.

Nu mai aveam de lucru.

Eram doar la mila fratelui meu și totul a fost liniștit până acum în această dimineață. Cu excepția faptului că nu aveam idee unde naiba se dusese Kai? David a bătut la ușa mea mai devreme ca să mă verifice, să-mi predea sacii cu haine noi pe care le luase din apartamentul meu și să mă anunțe că Kai a fugit și că se va întoarce peste ceva timp.

De fapt, am fost destul de recunoscător pentru haine. Tot ce aveam aici era rochia mea de mireasă și, deși aș fi purtat cu bucurie ceva de-a lui Kai, mi-au plăcut foarte mult blugii mai aranjați și bluza neagră, cu mâneci scurte, pe care le-am ales din genți. M-a simțit bine să încerc ceva nou.

Aprinzând lumina, m-am plimbat în jurul insulei de marmură până la frigider, uitându-mă la copacii din afara zidului ferestrelor din dreapta mea. Vântul era în viteză mare, frunzele biciuind sub trunchiul falnic de deasupra, și mi-am amintit că o furtună se apropie de noi astăzi.

Încă o serie de frisoane mi s-au extins pe brațe.

Deschizând ușa frigiderului, am cercetat o serie de alimente pe care abia le recunoșteam și o mulțime de alte lucruri pe care nu le încercasem niciodată. Tofu și carne împachetate, sucuri de culoare verde și portocalie și niște feluri de mâncare interesante cu ciuperci cu sos care chiar mirosea destul de bine. Erau și ouă și

Machine Translated by Google

lapte, precum și două rafturi cu fructe și legume. Fără brânză, prăjituri sau sifon. Ar fi trebuit să știe că va fi un mâncător curat.

Am apucat ouăle.

Întorcându-mă, am pus cutia pe blat și am scos o oală de pe suport.

„Zâmbești.”

Mi-am ridicat privirea și l-am văzut pe David intră în bucătărie.

Am zâmbit? Mi-am lăsat colțurile gurii să cadă. „Ei bine, nu vreau.”

El a chicotit. Scoțându-și jacheta, o atârnă pe scaunul de pe celălalt partea insulei în timp ce Lev intra în spatele lui.

Căscă, cu părul negru atârnându-i în ochi în timp ce arunca niște chei jos pe tejghea. Mintea mi s-a tras. Pentru o clipă, arăta ca Damon. Când Damon a intrat târziu, cu acea oboseală de vis în ochi, pentru că era atât de beat, încât s-a simțit liniștit pentru o dată și tot ce și-a dorit era să doarmă.

„Kai se va întoarce în curând”, mi-a spus el.

"Este totul în regulă?"

El a ridicat din umeri. „Bănuiesc că vom afla.”

Oooook.

Am continuat să turnam trei sucuri și apoi m-am uitat la ele. „Vă vă este foame?”

„Tu gătești?” David sa dat înapoi, părând șocat.

„Știu să fac ouă, dar...” M-am întors, deschizând puțin frigiderul cople it. „Are destulă mâncare aici pentru a organiza o nuntă.”

Ochii li s-au luminat și s-au dat jos de pe scaune, înconjurând insula.

„Ei bine, tocmai am avut o nuntă”, a spus David, aplecându-se și scanând rafturile. „Deci, la dracu’. Să facem un ospăț.”

— Asta va face mizerie, am subliniat eu. „Kai nu-i plac mizeria.”

Pufni, scoțând carne înfășurată în pachete de hârtie maro. „Soția lui poate face tot ce vrea în casa ei , nu?”

am zâmbit. „Bănuiesc că vom afla.”

Am mu cat din beignet, cu din ii scufundându-mi prin buzunarele de aer ale aluatului moale. „De fapt, e destul de bine”, i-am spus lui Lev, lingând niște pudră

Machine Translated by Google

zahăr de pe buza mea.

Și-a bătut puf, dând din cap. „Bunica m-a crescut. Ea obișnuia să le facă tot timpul. Nu gătește Marina, dar pot trăi din asta dacă trebuie.”

Am râs în sinea mea, dar apoi m-am oprit. „Marina”, m-am gândit cu voce tare.

Înțepătul ei de angajator și toate celelalte înțepături de pe statul de plată al lui Gabriel intrând și ieșind din casă. N-ar fi trebuit să o las în urmă.

Lev se întoarse la aragaz, cu făină întinsă pe față, în timp ce David mânca friptura pe care o gătise și și-a pus cu lopata mai multe ouă în farfurie.

„Bănci”.

Mi-am smucit capul spre intrare și l-am văzut pe Kai stând acolo. Nu i-a scutit pe băieți de o privire.

„Vino aici”, mi-a spus el, apoi s-a întors și a ieșit din cameră.

Mi-am șters mâinile pe prosopul de vase și mi-am periat praful de făină de pe cămașă. L-am urmat, jucându-mă momentan cu noul inel de pe deget, dar m-am forțat să mă opresc. Lăsându-mi mâinile jos, m-am oprit în fața locului în care stătea el în foaier.

„Vom curăța bucătăria”, l-am asigurat.

„Nu sunt îngrijorat pentru asta.” El clătină din cap, ochii i se înmuie. „Mă bucur că te distrezi.”

Ușa de la intrare se deschise, iar Will intră, ducând o geantă și urmat de Michael și Rika.

Kai s-a întors spre mine. „Pune-le băieților tăi să termine de mâncat și apoi am nevoie de ei afară.”

"Ce se întâmplă?"

S-a oprit o clipă, ținându-mi ochii cu o îngrijorare în ai lui. Luând brațul meu, m-a condus înapoi la perete.

— Știai că Delcour a aparținut și tatălui tău la un moment dat? spuse el cu voce joasă.

Delcour? "Ce?" Nu știam ce să spun. "A facut? Nu, nu am făcut-o stiu. Nu i-am gestionat afacerile. Nu afacerile lui legitime, oricum. Credeam că aș fi auzit ceva, totuși.”

„A deținut-o înainte de a te naște”, m-a informat el. „Odinioară a fost o hotel. Familia lui l-a construit, de fapt.”

Un hotel. Asa de...

„Deci, podeaua secretă...”

Machine Translated by Google

„Există și acolo.” El a dat din cap, știind ce întrebam. „Se pare că Damon își împărțea timpul între cele două proprietăți.”

Iti bati joc de mine. Asta însemna că atunci când am fost acolo, renunțând la contractul la petrecerea lui Michael în acea noapte, fratele meu ar fi putut fi în clădire. Nu mă îndoiam că era în oraș, dar Dumnezeu...

De ce nu-mi spusese niciodată despre Delcour?

„Sunt gata să termin cu asta”, a spus Michael, aruncând o geantă de mână piciorul scărilor. „Ne-a făcut să alergăm ca niște ticăloși.”

"Exact." Will a ieșit din bucătărie cu o bere. „Nici nu ar trebui să mergem la Papa. Lasă-l să vină la noi. Să lăsăm nenorocita ușă larg deschisă. De ce nu?"

Mușchii maxilarului lui Kai s-au îndoit și am știut că era frustrat.

„Te rog, nu suna la poliție.” Mi-am lăsat vocea în jos, aplecându-mă în el. „Gabriel nu va...”

„Nu ce?”

Nu am vrut să le spun care va fi următoarea mișcare a tatălui meu. S-ar putea să-i dea doar idei lui Kai. „Nu-l va lăsa pe Damon să-l facă de rușine cu o nouă arestare”, i-am spus, păstrându-l vag. „Pot să-l țin sub control. Dacă pot vorbi cu el...

„Nu se apropie de tine.”

"El este fratele meu-"

„Nu se întâmplă!” a lătrat Kai. „Mă voi descurca cu el”.

„Will are dreptate.” Rika a făcut un pas înainte. „Aruncă-l în buclă și fă-l să vină la noi. În tot acest timp în care a fost aici, oricum nu a fost încă o amenințare serioasă.”

Dar Kai doar râse, părând mai condescendent decât amuzat. "Și rechinii vor înconjura lucrurile pe care încearcă să decidă dacă vor mânca sau nu și ei.” El a privit-o de sus. „Uneori pleacă. Uneori mușcă.
Poate că ar vrea să stea câteva cuvinte cu noi, le făcu semn lui Michael și Will, dar i-ar plăcea să pună mâna pe voi doi. Și s-a uitat între mine și Rika. „Nu îmi asum riscul că în seara asta este noaptea în care decide să facă asta.”

„Exact”, a răspuns Michael.

„Ne întâlnim cu el mai târziu.” Kai m-a fixat cu o privire care era mai mult un avertisment. „Tu, Rika și Alex veți rămâne aici cu Lev și David.”

"Nu!" urlă Rika.

Machine Translated by Google

"Absolut nu!" Am strigat. „Am la fel de mult dreptul să-l văd. Dacă cineva îl poate liniști, eu sunt. Nu stăm aici și facem cupcakes în timp ce bărbații pleacă la vânătoare! Daca tu crezi-"

Kai m-a prins, înfășurându-și brațele în jurul trunchiului meu, sub brațe și ridicându-mă în sus. „Te iubesc”, mi-a șoptit el pe buzele mele în timp ce ne-a îndepărtat de ceilalți. „Și mă poate trimite din nou la închisoare pentru foarte mult timp. Nu las să se întâmple asta acum că te-am găsit. Vă rog."

Ochii lui întunecați, înnegriți de frică, erau doar pentru mine. Nimeni altcineva nu ar face-o vedea.

M-a iubit?

M-am uitat la el, întrebându-mă ce se întâmplă în capul lui. De ce eu?
Nu ne potrivim. Era chiar aceasta casa mea acum? Patul meu de sus? Hainele mele?
Soțul meu? Aș avea copiii noștri și aș ști ceva despre a fi mamă?

Doamne, viitorul arăta atât de diferit acum. Acestea au fost lucrurile pe care le-am gândit nu ar fi niciodată viața mea.

În loc de linia directă din fața mea – un tunel – mi se părea viitorul
mai degrabă ca să te întorci în cerc pentru a găsi un drum și, în schimb, să găsești
doar pajiști și dealuri și munți. Atât de multe de explorat. Nicio cale stabilită. Aș putea să merg și să nu pășesc niciodată în același loc de două ori.

Dar, din anumite motive, asta nu m-a speriat cu adevărat. Am vrut să visez din nou.

„Te rog, nu-l răni”, i-am spus.

„Voi încerca să nu o fac.”

M-a lăsat jos și m-a sărutat pe frunte înainte de a se întoarce.

Dar l-am tras înapoi, șoptind: „Și eu te iubesc”.

Un zâmbet i-a fulgerat pe buze. Luându-mi ceafa, m-a tras din nou înăuntru, sărutându-mă pe buze cu dor și apoi încă de două ori, încet.

Ținându-mă din ochi, a făcut un pas înapoi și s-a întors către prietenii săi. „Să punem acest loc închis ca un mormânt.”

Machine Translated by Google

Kai

Prezent

„Este al naibii de uimitor, cu toată sinceritatea.”

Michael se plimbă prin camera de la etajul al doisprezecelea, luând în considerare micile indicii pe care Damon le lăsase în urmă – haine, mucuri de țigară, câteva telefoane mobile moarte – și spațiul ascuns atât de expert în clădire. Chiar te-ai întrebat cum ceva atât de incredibil poate trece neobservat. Presupun că nu vedem ceea ce nu căutăm.

„Este un oraș imens”, a continuat el, cernind hârtiile de pe un birou. „Damon a fost întotdeauna o bufniță de noapte. Stătea jos în timpul zilei și putea să iasă pe furiș din micile lui ascunzători noaptea și să cutreiere orașul în timp ce noi dormim.

„Totuși, nu este în natura lui să fie singur”, a adăugat Will, încă agățat în prag.

Nu a vrut să intre. Nu am întrebat de ce.

„O priveliște frumoasă.” Michael oftă, privind pe ferestre.

Am aruncat o privire spre pat, cu cearșafurile încă dezordonate, iar pernele încă acolo unde le lăsasem eu și Banks. Nu părea să fi fost aici de când eram noi.

„Bine, haide.” Mi-am îndesat mâinile în hanoracul meu negru și am mers spre prag. "El nu este aici. Îl vom aștepta în hol.”

Ezitant, Michael m-a urmărit afară și toți ne-am întors înapoi în lift. Era peste nouă, iar Damon nu spusese unde să ne întâlnim în The Pope, dar oricum verificasem podeaua, pentru orice eventualitate. În plus, băieții au vrut să-l vadă.

Am intrat în hol și m-am întors în cerc, scanând spațiul. Ploaia începea să cadă pe stradă, iar fulgerele au fulgerat prin ferestre, urmate de un tunet.

Se simțea ceva în neregulă.

Machine Translated by Google

Nu-l mai văzusem de un an. Se pregătea pentru intrare. Nu avea de gând să se plimbe în hotel și să spună „hei”.

Mi-a sunat telefonul și am oftat. L-am scos din buzunar și nici nu m-am obosit să mă uit la ecran.

"Unde ești?" Am întrebat.

„Chiar acolo unde trebuie să fiu.”

"Ce inseamna asta?"

Nu spuse nimic o clipă. Apoi a întrebat: „Crezi că te iubește? Mai mult decat mine?"

"Unde naiba esti tu?" Mi-am strâns telefonul în mână, simțind că băieții se apropiau când mă auzeau. "Au fost aici. A teptare."

„Ea face parte din mine”, a continuat el. „Și eu fac parte din ea.”

„Tu împarți sânge.” Am mers la ușile din față, uitându-mă pe geam. „Asta nu face o familie.”

„Și acolo te înșeli”, a spus el, mușcând tonul. „Sângele este cravata care leagă. Nodul din sufletul tău care spune, indiferent unde mergi sau ce faci, există cineva în această lume părăsită de Dumnezeu, de rahat-iad-de-o-lume de care ești mereu conectat.”

"Unde sunt-"

„Poate fi un blestem”, a continuat el. "O povara. Dar poate fi și bătăile inimii tale. Centrul tău, scopul tău, apartenența ta... El a lăsat să scape, încetinind. „Am dat naibii, am mințit, aproape m-am sfâșiat în fața ei, dar ea înțelege că despre asta este familia. Familia este ceea ce îți dă viața pentru a te ajuta să înduri. Locul lor este lângă tine, oricât de mult te doare, ei sunt oamenii care sunt mereu alături de tine.

Este o datorie.”

Nu când a fost abuz. Ea era familia mea acum și nu i-ar mai face niciodată rău.

„Și, din păcate, Kai...” Damon părea aproape amuzat. „Nimic nu m-ar putea smulge de partea ei.”

„Unde ești?” am cerut eu.

Dar el doar a răspuns: „Ea este a mea”. Și apoi am auzit un clic.

„Damon!” Aerul gol stătea la celălalt capăt al telefonului. „Damon!”

„Ce dracu se întâmplă?” Michael s-a uitat la mine.

Dar nu știam. De ce a sunat? De ce să nu-mi spui asta personal?

De ce ne zguduia? Din nou?

Machine Translated by Google

Și apoi m-a lovit.

Pârghie.

„Nu vine”, am spus.
"Ce?" Michael se apropie.

Și mi-am întors ochii spre el. "Fetele. Știa că îi vom lăsa acasă.”

Machine Translated by Google

Băncile

Prezent

„Uf,” mârâi Alex, trăgându-și mâna din dovleac și biciuindu-și bucățile de portocale de pe mână și pe ziar.

„Ai spus că vrei să coaci semințe de dovleac”, a subliniat Rika.

„Da, ei bine, nu știam de unde au venit.”

Am forțat un zâmbet pe jumătate, încercând fără succes să-mi iau mintea de la Kai și Fratele meu. Am plasat o lampă de ceai în Jack O'Lantern-ul meu, am luat bricheta și am întins mâna înapoi înăuntru, aprinzând fitilul.

Sculptul dovlecilor era o modalitate jalnică de a mă ține ocupat când tot ce voiam să fac era să sar într-o mașină și să merg să-i caut pe Kai și Damon, dar dacă plecam, Rika avea să-i urmeze și apoi, bineînțeles, Alex și cu mine nu puteam. nu fii responsabil pentru ele. M-aș aștepta până când Kai sună. Dacă nu o făcea în altă oră, totuși, eu mergeam și nu-mi păsa cine a sărit în mașină cu mine. I-am iubit pe amândoi și au vrut să se rănească unul pe altul. Cum naiba aveam să ne scot pe toți din asta?

Lev și David au intrat, culegând gustările de pe tejghele, în timp ce ne priveau cum terminăm. Mi-am dus dovleacul pe pervazul bucătăriei peste chiuvetă și l-am așezat cu fața spre grădină.

Copacii colorați au suflat în vânt și am auzit ace de picături de ploaie lovind pe fereastră.

Un fulger a fulgerat prin ferestre, iar eu am sărit, mea
inima sărind o bătaie. A urmat tunetul, toba ei goală bătând peste cap.

Întorcându-mă, mi-am smucit bărbia către băieți. „Se apropie furtuna. Există lumânări, lanterne și baterii în dulapul din hol. Du-te și ia niște, vrei?”

Machine Translated by Google

"'Kay." David stătea de unde se sprijinea de tejghea, al lui și al lui Lev
îi zâmbește amândoi lui Alex înainte ca ei să se întoarcă.

Ea a oferit o privire flirtatoare în schimb.

„Aceștia sunt niște băieți puternici cu aspect sănătos”, a tachinat ea, urmând-o
ei cu ochii ei când plecau din bucătărie. „Sunt o echipă?”

Mi-am ridicat capul, iar Rika a clătinat din cap, zâmbind în timp ce își sculpta
dovleacul.

„Când mă plictisesc mă gândesc la sex.”

„Și când se gândește la sex”, a intervenit Rika, „cineva se pune culcat”.

Alex a lăsat partea superioară pe spate pe dovleacul ei aprins. „Se simte bine, nu-i așa?
Ar trebui să ne fie rușine să facem lucruri care ne plac? Nu."

Am privit-o făcându-mi cu ochiul și apoi ieșind din bucătărie, sper
nu în căutarea băieților.

Rika a continuat să lucreze la ochi, iar eu mi-am înfășurat ziarul, semințele de dovleac
și tot. Dacă Alex ar fi vrut să le coacă, atunci ar fi putut. Devenisem la fel de domestic pe cât
urma să devin azi.

„Mi-a plăcut rochia ta”, a spus Rika, fără să se uite la mine. "Era perfect."

Rochia mea?

Oh, nunta. Rochia încă stătea într-o grămadă pe podeaua sufrageriei, acum că m-am
gândit la asta.

„Crezi că vei fi fericit?” Ea se aplecă, tăind cu grijă
cu cuțitul ei mic și zimțat pentru a forma un ochi.

„Nu sunt nefericită”, i-am spus. "Știu că."

Ea dădu din cap, concentrându-se încă pe munca ei. „Kai este un om bun. El este o
familie.”

Știu. Și știam ce îmi spunea. Mai bine îl fac și eu fericit. Lucrurile s-ar putea să
fie complicate și s-ar putea să treacă mult timp până când ei au slăbit frâiele suficient
pentru a-și lărgi cercul pentru a se potrivi cu mine, dar i-am admirat loialitatea.

M-am dus în sus, împingând o cană de ceai și o brichetă spre ea ori de câte ori era
gata. „Deci, cum merge planificarea nunții tale?”

Un zâmbet larg se răspândi pe chipul ei. „Am idei”, a răspuns ea
timid. „Vrei să mă ajuți la cumpărături?”

"Magazin?" Nu mi-am putut stăpâni dezgustul de pe chip. „Pentru rochii?”

S-a uitat la mine, aplecându-se înăuntru. — Pentru un tren.

"Un tren? Ca în..."

Machine Translated by Google

„Totul la nebunie”, a cântat ea.
huh?

Dar înainte de a avea ocazia să mă întreb mai departe, toată lumina în bucătărie a murit și întreaga cameră s-a întunecat.

„Uau.” Rika se îndreptă pe scaun.

Am încărcat prin bucătărie, dând rapid întrerupătoarele de pe perete.

Dar luminile erau stinse. „Lanterne și lumânări!” am strigat pe hol. „Mișcă-ți fundurile!”

„Nu pot să cred că au ieșit deja.” Rika și-a frecat brațele de parcă i-ar fi frison. „Încă nu e chiar așa de rău afară.”

„Bine, aici.” David și Lev s-au grăbit înapoi, așezând proviziile pe insulă.

I-am dat lui Rika o brichetă. „Aprindeți lumânările în suporturile din sufragerie?”

O luă și sări de pe scaun, părăsind camera. I-am întins lui Alex niște bețișoare de lumânări. „Poți să întinzi câteva la etaj, pe holuri?
Lev merge cu ea.”

David mi-a dat o lanternă și am luat niște lumânări și o brichetă pus în sufragerie, în timp ce el a alergat la etaj.

Am intrat mai întâi în bârlog și am aruncat o tavă mică de agrafe de hârtie biroul lui Kai. Punând lumânarea pe ea, am aprins-o și am plecat, făcând o dublă lumânare pentru a mă asigura că intrarea secretă în tunel era închisă.

Intrând în sufragerie, am izbucnit în fiori, simțind un curent de aer. Mi-am ridicat privirea, văzând draperiile suflând și văzând ploaia căzând prin fereastra deschisă.

"Ce naiba?" Am aruncat lumânările pe canapea și am alergat spre fereastră, apucând-o și încercând să o trag din nou în jos. „Cum dracu este deschis asta?”

Ploaia a împroșcat pervazul ferestrei, picăturile mi-au sărit pe cămașă în timp ce îmi puneam toată greutatea în a smulge geamul înapoi.

„De ce este deschis?” Rika s-a repezit spre mine, apucând geamul. Ambii dintre noi am tras, ajungând în sfârșit să alunece înapoi în jos.

"Nu am nici o idee." Am respirat greu și mi-am făcut praful de pe mâini. "Mulțumesc, de i. Devine rău acolo.”

„Da.” Ea se uită pe fereastră, cu părul ei blond lung atârnându-i peste umeri. „Mi-ar fi dorit să fim acasă. Noaptea Diavolului este și mai bună în ploaie.”

Machine Translated by Google

Mi-am frecat brațele, tremurând. nu aș ști. Dar aș putea ghici ce toată lumea se trezea acasă în seara asta. Totuși, nu aveam în ochi privirea melancolică ca și Rika.

Îmi puteam imagina că a crescut cu totul altfel decât mine. În siguranță, securitate și puțin adăpostită. Pe de altă parte, am crescut cu Damon și văzusem un comportament destul de distructiv încât Noaptea Diavolului părea blândă. Nu mi s-a părut eliberator sau distractiv. În timp ce ea dorise să se desprindă și să găsească niște necazuri, am tânjit la calm și liniște.

Ceva a lovit podeaua deasupra capetelor noastre și ne-am uitat amândoi instantaneu până în tavan. Scândurile scârțâiau de parcă cineva trecea la etajul doi și am urmărit sunetul cu ochii.

„Alex”, a spus Rika.

Am dat din cap, deși dormitorul lui Kai și al meu era chiar deasupra noastră. Nu avea niciun motiv să fie acolo.

Mi-am luat lanterna de pe canapea și am început să ies din cameră. "Haide."

Am urcat scările, cu părul de pe brațe în picioare. Nu lăsasem fereastra aia deschisă. M-am uitat în jur, luminând lanterna în stânga și în dreapta, în alertă maximă.

„Alex?” Am strigat, mergând pe hol spre dormitorul nostru. „Alex, ești bine?”

Am deschis ușa dormitorului, precauția împiedicându-mă să intru în timp ce eu a strălucit lanterna de jur împrejur. Nu erau lumânări aprinse aici și am căutat prin colțuri, patul și în spatele ușii.

Totul a fost exact cum l-am lăsat.

Eram pe punctul de a intra în baie, dar apoi am auzit un scârțâit venind din spatele meu. Rika și cu mine am întors amândoi capetele.

„Alex?” am strigat.

Mergând peste, am deschis ușa și am aprins lanterna în interiorul cameră de rezervă.

„Ce naiba?” exclamă Lev. Se împinse de pe pat, ridicându-se și încleșându-și blugii. Alex s-a ridicat de unde a îngenuncheat pe podea și a ridicat din umeri la mine cu un zâmbet de scădere.

Am clătinat din cap, lătrându-l pe Lev: „Ia-te cu David și du-te la subsol. Verificați cutia de siguranțe.”

Și-a dres glasul, încercând să-și ascundă zâmbetul în timp ce trecea pe lângă mine din cameră.

Machine Translated by Google

M-am întors către Alex. „Toate sunt ale tale odată ce s-au terminat pentru noapte. Ai răbdare."

Ea a deschis gura să vorbească, dar ceva a lovit tavanul deasupra noastră și ne-am aruncat cu toții ochii în sus.

Am gâfâit, cu respirația blocată în gât. Nu era niciunul dintre noi.

"Ce este asta?" întrebă Rika.

Am prins-o de braț, trăgând-o pe hol și apoi smucindu-mi bărbia către Alex. "Sa mergem!"

M-au urmat, toți alergând înapoi pe hol și scari. „Lev!” Am sunat. „David!”

Legănându-mă în jurul balustradei, am alergat spre bucătărie și am smucit deschide ușa de la subsol.

„Lev!” Am strâns lanterna în mână, luminând-o pe casa scării întunecată. „David!”

Isuse, unde erau?

Tavanul scârțâi din nou și apoi din nou, la intervale mici parcă cineva mergea deasupra noastră.

— Banks, a spus Rika ca un avertisment.

Știu. Știu. Ceva nu era în regulă.

Am început să mă îndepărtez de ușa de la subsol, privind de la stânga la dreapta. „Telefonul tău... unde este?”

„În sufragerie.”

Ne-am răsucit cu toții și am ținut lanterna aprinsă în timp ce am străbătut foaierul. Am verificat de două ori încuietorile de la ușa din față pentru a mă asigura că sunt încă în siguranță.

Intrând în sufragerie, Rika s-a dus direct spre canapea și s-a înfipt geanta ei, scoțându-și celula.

Apoi ceva a căzut pe podea deasupra noastră, o bufnitură vibrând prin casă.

"Ce naiba?" Alex stătea lângă fereastră, aprinzându-și lumina în jur.

Rika s-a întors și mi-a întâlnit privirea, gata să formeze, dar apoi privirea ei a fulgerat în spatele meu. „Bănci”.

I-am urmat privirea, răsucindu-mă. Kai stătea în prag purtând masca lui.

Am dat o respirație. „Kai.” M-am repezit spre el, înconjurându-mi brațele el și îmbrățișându-l aproape. "Ce naiba? Ne-ai speriat.”

Machine Translated by Google

Era în siguranță. Nodurile din stomacul meu au început să se desfacă.

— Ai intrat prin intrarea secretă? am întrebat, simțindu-i brațele în jurul meu și ținându-mă strâns. „Unde sunt Michael și Will?”

„Bănci”, strigă Rika.

M-am tras înapoi, întorcându-mi capul spre ea. "Ce?"

S-a uitat între mine și telefonul ei și l-am auzit vibrând în ea mână. „Kai mă sună.”

Ce?

Privirea ei a fulgerat spre bărbatul din fața mea, iar pieptul ei s-a prăbușit. A început să scuture din cap, dând înapoi. „Acela nu este Kai.”

Mi-am lăsat brațele din jurul taliei bărbatului, un nod mi s-a umflat în gât în timp ce mă uitam înapoi la mască.

Ochii negri i-au întâlnit pe ai mei – o răceală familiară care mă privea.

Damon? M-am dat înapoi, cu ochii lui încă ațintiți asupra mea. "Oh, Doamne."

„Pune telefonul jos”, i-a spus el Rika. "Acum."

Dar știam că nu îl va asculta. Întorcându-mi ochii spre ea, am clătinat din cap, implorând cu privirea. Doar l-ar provoca. M-aș descurca dacă aș putea să-l țin calm.

Pumnul ei s-a strâns în jurul telefonului și mi-am dat seama că se zbate cu ce să faci. Dar, în cele din urmă, a îndesat telefonul în buzunarul din spate și a luat de gât o sticlă de Johnny Walker de deasupra dulapului cu băuturi, pregătindu-se.

„Deci, cum sunt șerpii mei?” întrebă Damon, scoțându-și masca – sau a replică a lui Kai — și netezindu-i o mână prin păr.

M-am uitat la fața fratelui meu pentru prima dată într-un an. Părul lui negru era mai lung în jurul urechilor și fața lui părea puțin mai subțire, dar maxilarul lui unghiular era încă strâns, mușchii flectându-se din când în când. Era singurul lui spun că ținea mai multă furie decât lăsa să se întâmple.

Am făcut un pas lent înapoi, pentru orice eventualitate.

„Ți-e frică de mine?” A aruncat masca jos pe scaun.

„Unde sunt David și Lev?” Am întrebat.

„Legat la subsol.”

Am clătinat din cap. „Nu ne poți lua pe toți”, l-am avertizat, văzându-l pe Alex schimbându-se din colțul ochiului meu stâng.

Doar a râs pe sub răsuflare. "Nu vă faceți griji. Există unul dintre mine pentru fiecare dintre voi.”

Machine Translated by Google

Apoi își înclină bărbia în sus, fluierând un apel. M-am oprit să mai respir în timp ce mai urmăream doi bărbați, ambii îmbrăcați ca Damon în hanorace și blugi, după colțul camerei, purtând și ei copii ale măștii lui Kai.

Trei bărbați stăteau în fața noastră și fiecare mușchi din corpul meu s-a încordat.

"OMS-"

Dar Damon m-a oprit. — Acum, ordonă el.

Și au taxat pentru noi.

„Damon, nu!” am strigat, biciuindu-mă cu mâinile în față eu, gata să le iau.

Dar au trecut chiar pe lângă mine, amândoi îndreptându-se direct către Alex. Unul a luat-o din spate, strângându-i părul cu mâna lui prinzând-o de gât, în timp ce celălalt o apăsa în față, asigurându-și mâinile la spate, în timp ce ea mârâia și încerca să se bată.

Rika a împins, îndreptându-se spre ei.

„Aș putea să-i rup gâtul într-o secundă”, a amenințat cel din spatele lui Alex, uitându-se la Rika și smucind capul lui Alex cu ambele mâini.

Nu le-am recunoscut vocile.

Rika se opri, cu mâinile strânse în pumni, unul dintre ei încă ținând sticla. Ochii ei se întoarseră spre Damon. „Laș al naibii!”

„Nu, sunt deștept.” El a zâmbit. „Nu ar rezista cinci secunde încercând să te înfrunte.”

„Hei, dă-te dracu”, a spus cel apăsat în fața lui Alex.

M-am întors către Damon. "Ce vrei?"

„Tu”, a spus el.

"Rahat!" am mârâit. „M-ai avut mereu! De ce să aștepți până acum să-ți arăți fața?”

Dar înainte să poată răspunde, Rika a venit în față. „Ai încercat să ne omori” a încărcat ea. "Voi.... I-ai legat un bloc în jurul gleznei, i-ai legat mâinile la spate și l-ai aruncat în ocean. Vocea i se sparse.

„Știi prin ce l-ai pus? Ești o al naibii de groază.”

"Știu."

Ochii mi se ridică din nou, luați înapoi de răspunsul lui. Părea aproape sincer.

„Am atât de multe lucruri în neregulă cu mine”, a spus el, cu o urmă de solemnitate în voce. Privirea lui s-a tras în jurul camerei, evitându-l pe a noastră. „Mi-a plăcut să merg la școală. Am mers în fiecare zi. Chiar și când eram bolnav. Îți amintești, Banks?”

Machine Translated by Google

Mi-am îngustat ochii. Desigur, mi-am amintit. Damon a fost ultima persoană din lume la care te-ai aștepta la o mare prezență. Singura dată când a sărit a fost când au făcut-o prietenii lui.

„Școala era singurul loc în care știam că voi fi în siguranță”, a continuat el. „Și mai târziu, când am îmbătrânit, era muzică, băutură și fete... Era ca o petrecere în fiecare zi. Uneori a fost chiar suficient pentru a mă scoate din cap, așa că nici măcar nu am observat ce s-a întâmplat... El își lăsă vocea, forțând să scoată ultimele cuvinte. „Mi se întâmplă”.

Lacrimile mi-au ars fundul ochilor.

„Am avut prietenii mei, echipa mea și pe tine”, a spus el, ridicând ochii spre mine. „Totul pentru mine. Singura fată în care am avut încredere. Nimeni nu avea să te ia de lângă mine. Nu-mi place schimbarea.” Și apoi se uită la Rika. „Ai fost schimbare.”

A început să meargă spre ea.

— Damon, nu, am lătrat.

S-a oprit și și-a întors capul spre mine. „Atunci vino cu mine.”

"Unde?"

„Acasă, desigur”, mi-a spus el și apoi s-a uitat la Rika. „Vreau ca Rika Arată-mi renovarea St. Killian. Poate faceți o plimbare în catacombe.”

Se uită la ea, ochii lui amenințători insinuând mai mult decât spunea. Ea clătină nervoasă din cap.

„Nu plec nicăieri cu tine”, a răsuflat ea.

— Dar este noaptea diavolului, o tachina el, îndreptându-se încet spre ea. "Haide. Kai, Will și Michael îi vor urma, fără îndoială. Ei bine, distrează-te. Ca in vremurile bune."

Ea a batjocorit, arătând mai îndrăzneață. „Asta ai așteptat un an? Noaptea Diavolului?” Ea s-a uitat la el. „Doamne, chiar ai nevoie de asta, nu-i așa? Vremurile, acea graba, prietenii tăi care te urăsc acum...?”

El a împușcat, scufundându-se în spațiul ei și ținând-o în cușcă cu brațele plantată pe peretele de ambele părți ale capului ei.

„Damon!” Am strigat.

„Nu-ți face griji, iubito”, mi-a răspuns el. „Nu se teme de mine. Tu ești, Rika?”

Ea prinse sticla în mână, uitându-se sfidătoare la el.

„Mă urăști din cauza lucrurilor pe care le fac, dar îl iubești pe Michael din aceleași motive.”

Machine Translated by Google

„Michael nu a încercat să-și omoare prietenii”, a spus ea.

„Oh, mereu m-ai urât”, a replicat el. „Îmi amintesc de tine la paisprezece ani, ieșind dintr-o cameră la fel de repede cum ai intrat când m-ai văzut acasă la Michael. Oamenii dictează reguli în funcție de modul în care doresc să fie tratați, dar vă spun ceva. Când altcineva se comportă rău, e alb-negru, nu-i așa? Judecăm și condamnăm, dar când o facem, dintr-o dată devine o zonă gri. Alți oameni sunt supuși convingerilor tale, dar tu nu, nu? Nu Michael?”

Maxilarul i s-a flectat în timp ce se uita la el.

„Oamenii sunt ipocriți, Banks”, mi-a spus el, uitându-se în continuare la ea. „Ei fac aceleași lucruri pentru care vor urî un alt tip pentru că le face. Singura busolă morală în care mai am încredere este a mea.”

O apucă de falcă, ținând-o ferm. „Și am ajuns la concluzia”, a spus el, „că un om merită tot ce poate lua un bărbat”.

Ea clătină din cap, cu fața răsucită de furie. "Vă urăsc."

Se apropie, șoptind: „Îmi place că mă urăști”.

Și apoi el s-a aplecat în urechea ei dreaptă, iar ea s-a dat pe spate, dar apoi a rămas nemișcat ca și cum ar fi ascultat. Nu i-am putut vedea gura, dar falca lui părea să se miște. Și ea nu-l alunga. Îi șoptește el?

I-am privit ochii, ciupiți de furie, ascuțiți, apoi, dintr-o dată, pieptul ei s-a prăbușit în timp ce corpul i-a înghețat. Privirea ei a căzut și a rămas acolo de parcă nu s-ar putea mișca.

Damon se îndreptă înapoi și se uită în jos la ea, eliberând-o.
„La naiba cu lumea, Rika. Cu plăcere."

Ea îl împinse, respirând greu. Dar el doar a râs.

Am făcut un pas în sus. "Ce ați spus?"

Dar chiar atunci, luminile au strălucit prin geamuri și am clipit, știind că o mașină a oprit.

„Oh, uite cine e acasă”, se batjocoră Damon, privind spre ferestre.

Rika și-a luat șansa. Ea i-a aruncat sticla peste cap, zgomotul plictisitor l -a trântit într-o parte, în timp ce el își ridică mâinile pentru a se proteja și căzu în perete ca o păpușă de cârpă.

Fără ezitare, ea a aruncat sticla spre unul dintre tipii care îl țineau pe Alex, făcându-l să se acopere suficient de mult pentru ca eu să mă grăbesc. Celălalt s-a învârtit și l-am lovit cu pumnul în falcă, urmându-l cu o lovitură în vintre. S-a împiedicat, căzând într-un genunchi, iar Rika l-a prins pe Alex.

"Alerga!" strigă Rika.

Machine Translated by Google

"Pe aici!" I-am condus prin foaier și în bârlog. „Pe aici, grăbește-te!”

Împingând cu tot corpul în raftul cu cărți, am făcut încet să cedeze și să se deschidă în tunel. Rika trebuie să fi înțeles ce făceam, pentru că mi-a urmat exemplul și s-a aplecat în raft, Alex luând un indiciu de la ea.

Odată ce l-am deschis suficient, i-am împins. S-au scufundat înăuntru pasajul secret, dar nu am făcut-o. Am prins marginea „ușii” și am tras-o din nou.

„Bănci, ce faci?” strigă Rika. „Bănci!”

"Doar pleaca!" Am strigat. Trebuia să ajung la fratele meu înainte ca Kai.

Am alergat înapoi prin foaier, auzind pe cineva bătând în u ă, în timp ce auzeam încuietori răsucindu-se. Instinctul mi-a spus să deschid ușa de la intrare pentru ei, dar apoi am văzut sânge pe podea, coborând spre bucătărie.

L-ar fi rănit. Sau să-l omoare. Am fugit — pe hol, în spatele scările și în bucătăria întunecată.

Ușile de sticlă stăteau deschise de cealaltă parte a insulei, iar ploaia biciuia în vânt prinsă în pâlnia grădinii închise. Copacii s-au îndoit până aproape de punctul de rupere, iar una dintre uși s-a lovit de perete.

Unde ești?

Dintr-o dată, am fost prins din spate și tras înapoi, un braț înfă urându-mă în jurul umerilor.

am gâfâit.

— Nu-l iubești, nu-i așa? a întrebat Damon, ceva umed atingându-mi tâmpla. — Pentru că sunt pe cale să te fac văduvă.

O văduvă? Am deschis gura să vorbesc, dar apoi mâna mea a periat-o pe cealaltă a lui atârnată de lângă mine, cu degetele zgâriind butoiul rece, de oțel. Un strigăt mi-a întins gâtul.

Mi-am întors capul, văzând că sângele îi părea părul și picură pe jos partea stângă a feței. „Damon, ce vrei?” Am soptit.

Și apoi am auzit ușa de la intrare deschizându-se, răsunând prin casă, și am închis ochii. „Te rog”, am implorat eu. „Te rog, nu. Te rog, pleacă.
Alerga."

„Te-am crescut mai bine decât atât”, a spus el, învârtindu-mă și strângându-mi cămașa de guler. „Trebuia să fim noi, Nik. Doar noi."

Machine Translated by Google

„Dacă m-ai fi vrut doar pe mine, am fi fost plecați când ai ieșit din închisoare anul trecut”, am spus, auzind-o pe Kai și pe băieți încărcând prin casă.
„Ce vrei cu adevărat?”

Furia îi ardea prin ochi. S-a uitat la mine, dar am prins ceva altfel clipește și pentru o fracțiune de secundă. De parcă i-ar fi rușine de răspunsul adevărat.

Și-a lăsat vocea în jos și a răspuns: „Vreau doar să fie așa cum a fost înainte”. Ochii i-au căzut, dar apoi i-a ridicat din nou, cu gheața înapoi în privirea lui. „Și dacă nu pot avea asta, atunci mă voi asigura că nimeni nu va scăpa vreodată de mine.”

M-a împins înapoi, iar eu m-am împiedicat, întorcându-mă. Strângându-mă pe mine umăr, m-a forțat să trec prin ușile deschise și să intru în curte.

La naiba, ce să fac? Instinctul mi-a spus să lupt. Întoarce-te, atacă, și apoi fugi. Dar asta nu l-ar împiedica pe el sau pe Kai să fie rănit.

Ce naiba aș face dacă s-ar reduce la una sau la alta?

„Ia naibii de mâini de pe ea!” L-am auzit pe Kai strigând.

Damon m-a biciuit, punându-mă din nou în fața lui cu un braț în jurul umerilor mei. Ploaia înghețată ne-a udat hainele și am clipit prin ploaie, văzându-i pe Kai, Michael și Will alergând în curte.

Ochii lui Kai au căzut în mâna fratelui meu și am știut că a văzut arma.

„Nu o vei răni”, i-a spus el. „Știu că nu vei face.”

„O rănesc de unsprezece ani.” Damon și-a strâns pumnul pe spatele cămășii mele. „Nu sunt multe pe care să nu le fac.”

Kai rămase nemișcat, cu furia clătinând. Nu era sigur dacă fratele meu era cacealma, dar nu era sigur că nu era. Nu suficient, oricum.

„Unde sunt Lev și David?” m-a întrebat Kai.

„Le-a legat în subsol”.

— Și Rika și Alex? izbucni Michael.

„I-am trimis prin coridor.”

Kai se întoarse către Michael. „Casa de pe deal. Merge!"

Michael a fugit înapoi prin casă, iar eu am lăsat o respirație pe care nu mi-am dat seama că o ținem. Încă nu știam unde se aflau ceilalți doi ajutoare mascați ai lui Damon. Să sperăm că au șurubat.

"Hei, omule." Tonul lui Damon deveni mai blând. "Mi-a fost dor de tine."

Am presupus că vorbea cu Will, care, pentru o dată în viață, nu părea fericit. Un mârâit ușor îi curbea buzele, iar strălucirea lui era fixată asupra lui Damon, ca și cum nimic nu ar fi fost uitat sau iertat.

Machine Translated by Google

Kai a făcut un pas înainte, strigând peste ploaie: „De ce să treci prin toate astea?”

„Pentru că aceasta este casa mea”, a răspuns Damon. Apoi m-a tras înapoi în pieptul lui. „Și asta la fel.”

„Nu este animalul tău de companie”, a argumentat Kai. „Sau proprietatea ta. Ea nu a fost niciodată.”

„I-am dat totul.”

„Ai tratat-o ca pe un câine!” a urlat Kai, ochii lui îngrijorați sclipind spre mine. „Ai rănit-o.”

Am înghițit nodul masiv din gât. Știam că Damon s-a purtat rău cu mine, deși uram să mă confrunt cu acest fapt. Tocmai mi-am pus scuze pentru asta. Nu e bine. E singur. Are nevoie de cineva în care să aibă încredere.

L-am iubit. Ce trebuia să fac? L-aș putea face mai bun.

Dreapta?

Dar dacă sacrificiile vin doar dintr-o parte, este timpul să înfrunți adevărul.

Mă rănea.

„Se încordează când o ating”, i-a spus Kai. „Este subtil și este doar pentru o clipă, dar o ia cu garda jos, de parcă n-ar fi folosit-o.”

Am făcut asta?

„Are o imaginație grozavă, dar cred că e și mai bună să se ocupe de afaceri”, a continuat el, ținându-mă acum ochii. „Ea va fi responsabilă de lucruri într-o zi și, deși nu știu exact ce, va fi grozav.”

Lacrimile îmi curgeau în ochi.

— Și chiar îmi place de ea în haine bărbătești, spuse el, domolindu-și vocea. „Atâta timp cât sunt ai mei.”

Apoi și-a ridicat ochii, spunându-i lui Damon: „Dă-i drumul, omule. Ea nu te va răni. Ea te iubește. Și tu o iubești.”

Am putut simți respirațiile superficiale ale fratelui meu în spatele meu în timp ce ne-a susținut un pas, încă rezistând. „Singurii care te pot răni sunt cei pe care îi iubești.”

Am închis ochii.

„Alege”, a spus el.

Am deschis ochii, iar el m-a învârtit, privind între mine și lor. „El poate supraviețui fără tine. Tu stii asta."

A vrut să spună că Kai nu are nevoie de mine. Damon a făcut-o. Asta voia el să fac cred, dar nu era în întregime adevărat.

„La fel și tu”, i-am răspuns. „Urăști să ne vezi supraviețuind fără tine.”

Machine Translated by Google

Privirea i s-a îngustat și am știut că îl am. Dar înainte să poată spune ceva, Damon a fost împins la pământ, iar eu am fost împins departe.

L-am văzut cum Will a sărit peste el, trântându-i pistolul din mână și legănându-și pumnii de parcă ar fi așteptat un an pentru asta. Am bănuit că a avut, până la urmă.

„Nenorocitule dracului!” strigă el mormăind în timp ce lovi cu pumnul. „Ești nimic! Nimic fără noi!”

Următorul lucru pe care l-am știut, Kai m-a prins de braț și m-a tras înapoi, iar eu i-am văzut pe Michael, Rika și Alex alergând prin bucătărie și înapoi afară la noi.

„Prietenii lui au fugit”, mi-a spus Rika și apoi și-a întors privirea asupra acțiunii.

M-am întors, văzând că Will încă îl pierde complet.

„Cum ai putut să ajungi atât de departe?” izbucni el. „Am de gând să te omor.”

A prins gâtul fratelui meu într-o mână, ținându-l pe loc și l-a lovit cu cealaltă.

Damon nu a ripostat. Pur și simplu și-a strâns ochii, sângele curgându-i din nas și pe față, în timp ce Will îl ataca din nou și din nou.

„Când nu ai nimic, nu ai nimic de pierdut.” Vocea îi tremura în timp ce mormăia. „La dracu’ totul și la dracu’ cu tine.”

Apoi, dintr-o dată, l-a prins pe Will într-un lacăt și l-a tras în jos, reținându-l. Apoi s-a răsturnat, ducându-l pe Will la fund, în timp ce acesta din urmă tot îl lovea, aruncând pumni, bătut și mârâind de jos. Damon doar stătea acolo, cu fruntea plecată în pieptul lui Will, respirând greu și primind loviturile.

„Oprește-i”, l-am implorat pe Kai. "Vă rog."

Dar a rămas acolo, lăsându-l pe Will să se răzbune.

Sângele i-a întins părul lui Damon, prelingându-i pe față odată cu ploaia. S-a prins de cămașa lui Will și și-a îngropat capul, încercând să se apere, dar fără să încerce să-l oprească.

Știa că merită asta.

Will l-a aruncat, s-a ridicat și și-a dat piciorul înapoi, dându-l pe Damon înăuntru capul. M-am întors.

Știam ce face, l-am lăsat pe Will să-l lovească. Dacă avea dureri pe dinafară nu l-ar simți pe dinăuntru.

Machine Translated by Google

Mi-am plecat capul, uitându-mă la picăturile de ploaie care loveau firele de iarbă ca lupta a continuat și sunetele de mormăit și lovituri au umplut curtea.

Prea lung.

Și apoi n-am auzit nimic. Ridicându-mi încet ochii, l-am văzut pe Will stând pe el pământul lângă Damon, cu mâinile în spate, sprijinindu-l și respirând greu.

Damon se întinse pe spate, cu genunchii îndoiți, dar nemișcați.

Încet, a început să se răsucească și, cu membrele tremurânde, s-a ridicat în genunchi și s-a așezat acolo pe călcâie, arătând de parcă abia ar avea destulă putere să-și țină capul sus. Apa i-a coborât pe față, făcându-i părul negru să atârne peste ochi și am știut că nu aș putea să nu-l iubesc niciodată.

Sângerând, rupt, rătăcit și singur, era înapoi, nu-i așa? Ar putea întotdeauna să ia orice i-a făcut cineva. Răsuciți-l. Întoarce-l.

Inghite.

Kai s-a apropiat, iar eu l-am urmat. A îngenuncheat, uitându-se la fratele meu.

„Nu am ales-o pe Rika decât pe tine”, îi spuse el calm. „Sau bănci”. El se aplecă, cu tonul ferm. „Ne-ai părăsit .”

Will îl privi pe Damon cu coada ochiului, furia încă năvălindu-i prin ochi, dar și ei străluceau.

Kai se ridică. „Unde este cadavrul?”

Rika și Michael s-au apropiat, iar eu l-am privit pe Damon făcând o adâncime suflare. — A plecat, spuse el.

Kai s-a aplecat și și-a prins vârful capului de păr. "Unde?"

Damon ridică ochii, aproape amuzat. „Nu ai ucis-o.”

Am pășit spre el, iar Kai i-a dat drumul, îndreptându-se.

"Ce?" Am întrebat.

„Ea a fost bine când tu și Kai ați plecat de la hotel.”

„De unde știu că spui adevărul?” întrebă Kai.

— Pentru că ea respira când ai plecat, nu-i așa?

„Ei bine, atunci unde este ea?” Am întrebat. Ar avea nevoie de bani la un moment dat. Aceasta a fost prea mult timp ca nimeni să nu fi văzut sau auzit de ea.

„Am nevoie de dovezi că e bine”, îi spuse Kai. „Încă am rănit-o.”

„Nu, ne-a făcut rău.” Damon se ridică în picioare, zbătându-se să-și îndrepte umerii. „Și ai oprit-o. Sfarsitul povestii."

„Deci, a fost bine când am plecat de la hotel?” l-a provocat Kai. — Era bine când ai plecat de la hotel?

Machine Translated by Google

Damon îi ținea ochii lui Kai, fără să dea nimic în timp ce tăcerea se întindea între ei, iar eu am știut... știam doar...

Era moartă.

Noaptea aceea nu s-a terminat când Kai și cu mine am părăsit Papa.

„Kai!” strigă Alex. „O, Doamne, grăbește-te!”

Ne-am întors cu toții, observând-o în casă, peste bucătărie, și privind pe hol.

Și-a întors ochii îngrijorați spre noi. „Unde este extinctorul?”

Am împușcat cu toții. Am alergat înapoi în casă, am alergat prin bucătărie, simțind că mâna lui Kai o ia pe a mea. L-am lăsat pe Damon afară și am știut că va fugi. O mare parte din mine a sperat că o va face.

Alex stătea în foaier, privind spre sufragerie, iar Michael, Rika, Kai și cu mine ne-am repezit spre ea, văzând draperia neagră târându-se de flăcări. Un copac mic se prăbușise prin fereastră, sticla și ploaia acoperind podeaua.

— Lumânările, respiră Kai. „La naiba!”

Am aruncat o privire spre podea și, desigur, copacul căzut a doborât lumânări pe podea, făcând draperiile să ia foc.

Kai arătă spre Will. "Dulap!" Și toți, inclusiv Michael, au alergat înapoi pe hol, deschizând ușa dulapului și mergând înăuntru după stingătoare.

Am intrat în fugă în camera de zi, văzând flăcările răspândite pe perdea, și apoi am observat shanais-ul atârnat pe peretele de lângă fereastră.

„Rika!” Am sunat, alergând peste și apucând unul de pe perete.

Căldura flăcărilor mi-a usturat ochii și ploaia mi-a lovit brațul când m-am întins din nou, trăgând o altă sabie de pe perete. M-am înecat cu lacrimile înfipte în gât.

Pierduse deja dojo-ul. Nu puteam lăsa să se întâmple asta din nou.

Rika a lucrat cu mine, trăgând totul de pe perete și aruncându-l pe una dintre canapele.

"Nu!" L-am auzit pe Kai țipând. „Bănci, stați înapoi!”

A alergat și m-a prins de braț, trăgându-mă în spatele lui. „Stingeți restul lumânărilor!”

Flăcările s-au răspândit peste valsă și m-am repezit să sting alte conici doar în cazul în care vântul mai sufla pe podea.

Michael și Will au alergat înăuntru, Michael aruncându-și ochii îngroziți spre noi.

„Rika!” el a strigat.

Machine Translated by Google

Și m-am răsucit. O bucată de țesătură atârnată deasupra, consumată
flăcări, vărsate în jos, atârnate de fire. Ea i-a urmărit privirea, ridicând privirea, iar el a
plecat, grăbindu-se după ea. Deodată, tija de aur s-a rupt, s-a revărsat de pe perete și totul
a mers cu încetinitorul. Draperiile, în flăcări, s-au prăbușit și toată lumea a întins mâna spre
ea, dar chiar atunci, a fost prinsă de cămașă, trasă înapoi, departe de flăcări și trimisă să
se prăbușească pe podeaua din lemn de esență tare din centrul camerei. S-a izbit pe spate,
tresărind de frică sau durere, nu eram sigură.

Și mi-am ridicat privirea și l-am văzut pe Damon. Nici măcar nu-l văzusem intrând.

Rika clipi de câteva ori, vântul scăpa din ea în timp ce Michael se scufunda
jos și a tras-o în sus.

„Iisuse Hristoase”, a icnit el, ținându-i fața. "Esti bine?"

Părea uluită, încercând doar să-și tragă răsuflarea. Apoi s-a uitat
terminat, la fel și eu, Damon stând acolo cu maxilarul încleștat.

Toți erau momentan înghețați, punând cap la cap ce naiba tocmai se întâmplase, dar
Kai se întoarse înapoi spre flăcări și îndreptă duza spre fereastră. El și Will au pulverizat
stingătorul în sus, în jos și peste, flăcările strălucitoare și fierbinți transformându-se rapid
în fum, Will tușind când focul era stins.

Am expirat, încercând să-mi trag răsuflarea.

Au pus tancurile jos, toți am stat acolo, obosiți, confuzi, supărați sau orice
altceva. M-am uitat la Alex. Avea o mână pe piept, respirând greu, în timp ce Michael
stătea în fața Rika, amândoi fără să spună nimic.

Will a căzut pe canapea, sprijinindu-și capul în mâini, iar Kai...
Kai și-a întors ochii spre Damon în cele din urmă.

— Crezi că nu vom chema poliția? a amenintat el. „Ar fi trebuit să fugi.”

— Nu alerg, spuse Damon, uitându-se la perete. "Suna-i."

Am înghițit în sec, durerea mi-a întins gâtul. Știam că Kai se uita la mine.
Ce as putea sa spun? Te rog, nu.

Tatăl meu nu-l va lăsa pe Damon să se întoarcă la închisoare. Îl va trimite
undeva unde să nu-l poată face din nou de rușine și îl va ține acolo, ferit de vedere, oricât
de mult îi va lua lui Damon să se apuce de el.

Dacă aș fi Kai, aș ști că Damon merită să sufere. Aș ști ce trebuie să fac pentru
siguranța prietenilor și a familiei mele.

Dar nu eram Kai.

Machine Translated by Google

Am închis ochii, bărbia îmi tremură. Eram prea aproape de situație.
Inima mea nu mai suporta să-l văd suferind.

„Rika?” spuse Kai, apropiindu-se de mine și trecându-și degetele prin ale mele.
„Michael? Voi? Voi faceți ce trebuie să faceți. Nu mă pot descurca cu asta acum.”

Și-a apăsat buzele în tâmpla mea. Nu le-am putut cere niciunuia dintre ei să-i dea drumul, dar am fost recunoscător ca Kai a fost alături de mine.

Nimeni nu a vorbit, iar eu am deschis ochii și o văd pe Rika care își îndepărtează privirea Damon. Era furie în ochii ei, dar și conflict.

Și confuzie. Tocmai o salvase de la rănirea sau mai rău.

Și ce îi șoptise înainte ca băieții să apară?

„Nu te încurca”, îi spuse Damon. „Nu sunt un tip bun. Suna la politie."

Michael se întoarse, părând gata să-l lovească, dar Rika îl trase înapoi.
— Ieși naiba afară, mârâi ea către Damon. Și apoi se întoarse, respirând atât de greu, furia ei părea gata să se reverse.

Damon mi-a aruncat o privire și am vrut să spun atât de multe.

Dar amândoi știam că trebuie să plece de aici înainte ca ea să se răzgândească.

A ieșit și am auzit ușa de la intrare deschizându-se, zgomotul ploii pătrunzând.

Dacă nu l-am mai văzut niciodată? Damon a fost tot ce am avut atâta timp.
Totul era nou acum. Casa mea, zilele mele, chiar și hainele mele... Am expirat, durerea mi-a răsucit stomacul.

Am ieșit în fugă din cameră și am ieșit pe ușa din față. „Damon!”

Lacrimile îmi curgeau pe față și abia l-am putut vedea prin neclaritatea din ochii mei. Dar am văzut forma lui întunecată oprindu-se și întorcându-se încet. Sângele îi secase în jurul ochiului, dar ploaia îl spălase în mare parte.

„M-ai iubit vreodată?” Am întrebat.

S-a apropiat încet de mine, uitându-se cu atenție. „Dragostea este durere, Nik”, mi-a spus el. „Nu s-a simțit niciodată bine.”

— Nici măcar iubirea mea?

Și-a lăsat ochii în jos, clătinând din cap. „Nu vreau să te rănesc.
Mai”, a adăugat el. "Asta este tot ce stiu."

S-a dat înapoi încet, în cele din urmă întorcându-se și coborând lung, alee întunecată până când a dispărut în noapte.

M-am uitat doar după el, în întunericul gol. Niciodată nu e prea târziu.

Machine Translated by Google

Băncile

Prezent

Vântul din octombrie urla afară, făcând casa altfel liniștită să scârțâie sub presiune. Trebuia să fie vreo trei dimineața, dar nu făceam nicio mișcare să-mi verific telefonul. Eu și Kai ne-am așezat pe pat, eu între picioarele lui și odihnindu-mă pe spate în pieptul lui, în timp ce el stătea sprijinit de tăblia patului. M-am jucat cu degetele lui, trecându-le pe ale mele înăuntru și afară din ale lui.
Azi a fost Halloween.

"Simti asta?" am intrebat eu linistit.
"Ce?"

Am inspirat adânc, umplându-mi plămânii și închizând ochii. "E ca și cum totul începe."

O greutate enormă mă ridicase de pe umeri când Damon a plecat cu câteva ore în urmă. M-am întrebat unde s-a dus și dacă este în siguranță. Mi-am făcut griji că se îndoia cât de mult îl iubeam.

Dar nu mi-am dat seama cât de mult îmi era frică de el.

Cel puțin o parte din mine.

Abia până când a plecat din casă, ne dând nicio indicație că va veni din nou după noi, iar durerea de stomac cu care mă obișnuisem atât de mult de-a lungul anilor, încât abia le-am mai observat, a început încet să dispară. Întotdeauna se ținuse atât de tare. Prea strâns.

Dar acum simțeam că plămânii mei ar putea ține un ocean. Nu trebuia să fac nimic din ce nu voiam să mai fac, și cea mai bună parte? Aș putea face orice vreau acum. Du-te la școală, încearcă niște tocuri, vino acasă în zori, călătorește, fă voluntar, mergi la un bar...

A avea prieteni.

Machine Translated by Google

„Dacă vrei o anulare, îți dau una”, a spus Kai, buzele lui periându-mi părul. „Putem să o luăm de la capăt. Proaspăt. Poate ai o întâlnire. Și o nuntă potrivită după ce te întreb și dacă spui da.” Și-a coborât vocea într-o șoaptă. „Te sărut așa cum ar fi trebuit.”

Am zâmbit pe jumătate. Aș putea spune că se simțea vinovat pentru „nunta noastră”.

"Nu." Mi-am ridicat mâna, uitându-mă la inelul meu. „Face parte din povestea noastră și nu vreau să o schimb. Îmi place povestea noastră.”

Brațul lui a alunecat în jurul taliei mele, strâns și posesiv.

„Deci, ce urmează atunci?” el a intrebat. „Ce vrei să faci cu ta viata acum?”

"Tot."

A răsuflat un râs. Cu siguranță m-am simțit nesigur. Și vinovat. Îmi cumpărase deja haine, dar nu l-am lăsat să mă susțină. Ar trebui să-mi dau seama de ceva în curând. Nu aș fi fericit dacă nu aș contribui la viața noastră.

Și această casă.

Mă refer la casa noastră , cred.

Ceea ce mi-a adus aminte...

„De ce ai păstrat această casă secretă?” Mi-am întors capul, ridicând privirea spre el.

Ochii lui mi-au zâmbit înapoi. „Din același motiv mi-a plăcut confesionalul.”

Mi-am ciupit sprâncenele, nu sunt sigur că am înțeles.

„Îmi place intimitatea mea și îmi place spațiul meu”, a explicat el, „și acesta este singurul loc în care pot fi lăsat liniștit, să mă aud gândind și să nu fiu distras. Am perspectivă aici.” Și-a lipit buzele de tâmpla mea. „Știam că nu va fi un secret pentru totdeauna, dar am vrut să mă bucur să-l renovez și să trăiesc în el înainte ca prietenii mei să înceapă să vină și să plece.”

— Ei bine, cred că vei fi distras cu mine aici, am subliniat eu. „Nu sunt așa de tăcut.”

Pieptul i s-a cutremurat cu un râs în spatele meu. „Nu mă deranjează distragerile tale.”

Am sperat că nu, pentru că Alex a lăsat lenjeria pe care mi-a cumpărat-o pentru petrecerea de aseară și am plănuit să închid poarta, să încui ușile și să-mi distrage atenția foarte curând.

„Există alte pasaje secrete?” Am întrebat.

"Da."

Machine Translated by Google

Furnituri s-au răspândit pe corpul meu. „Duc ele la lucruri distractive?”
"Da."

Am zâmbit, imaginația mea dezlănțuită. Încă eram nervos de unde viața mea avea să ducă acum, dar și eu eram entuziasmat.

Mi-am pus capul pe spate pe umărul lui, privind în ochii lui. — Părinții tăi mă vor urî?

A scuturat din cap. „Nu”, a răspuns el. „Tatăl meu mă va urî aproximativ cincisprezece minute, apoi va evolua până la a fi din nou dezamăgit.” M-a sărutat pe nas. „Fii doar cine ești deja. Loial, cinstit, fără prostii, contondent și încăpățânat. Respectă ceea ce vede înăuntru.”

"Și mama ta?"

„Tot ce îi va păsa mamei mele este că mă iubești.” Mi-a zâmbit. — Și că am fost căsătoriți de un preot, desigur.

Mi-am îngustat ochii. Asta e corect. Mi-a părut ciudat că a aranjat o biserică și un preot pentru o căsătorie pe care aparent nu și-o dorea. Cercetându-l, nu mai aveam niciodată impresia că era deosebit de religios, în afară de a se prezenta la botezul rar de familie și așa ceva. A făcut-o de dragul mamei lui?

„Ea a fost motivul pentru care tu...”

El a încuviințat din cap, ochii lui înmuiindu-se în timp ce îmi ținea privirea. „A fost întotdeauna pentru viață, puștiule.”

Întotdeauna pentru viață. Nu m-am putut abține să nu zâmbesc. Ar fi trebuit să știu. Kai nu a făcut greșeli.

L-am sărutat, gura lui caldă trimițându-mi furnicături prin buze și pe gâtul meu. Doar ne-am ținut unul pe celălalt, luându-ne timpul pentru o dată, sărutările devenind mai profunde și mai solicitante.

Ieșind din gura mea, mi-a sărutat fruntea și apoi părul din nou.

„Soarele va răsări în câteva ore.” Se uită spre fereastra de lângă pat. „Atât de mult pentru somn.”

Ieșind din spatele meu, a împins de pe pat și l-am privit trecând spre dulapul lui. Scotând o pereche de pantaloni, s-a întors spre mine.
„Fă duș cu mine?”

M-am întins, sprijinindu-mi capul pe mână. Omule, a fost tentant. Nu am vrut să plec de partea lui.

Dar ceva mă mai sâcâia. „Du-te înainte”, i-am spus, luându-mi telefonul. „Trebuie să verific câteva mesaje.”

Machine Translated by Google

M-a fixat cu o privire care spunea că sigur nu va dura mult. L-am privit intrând în baie și am așteptat până când am auzit dușul curgând și ușa de sticlă închizându-se.

Ridicându-mă, m-am derulat în grabă printre contactele mele, găsind pe cine căutam.

Apelând, am așteptat să sune linia. Era miezul nop ii. Ar putea fi nevoie de câteva încercări până să se trezească.

Dar spre surprinderea mea, sunetul s-a oprit și o voce amețită a mârâit la mine peste linie.

„Iisuse, ce?” a lătrat Will.

Am sărit de pe pat și am mers spre ușa dormitorului. „Ma poți întâlni? Am nevoie de ajutorul vostru."

Tragând jeep-ul lui Kai de pe autostradă, m-am îndreptat pe un drum cu pietriș, pădurea subțire din stânga mea fiind singurul lucru între mine și casa tatălui meu. Am zărit luminile roșii din spate în față și am văzut SUV-ul lui Will plecând la ralanti spre dreapta. Trebuie să fi accelerat aici. Sunt sigur că a fost agravat la naiba cu mine, scoțându-l din pat înainte de zori.

Am trecut cu mașina pe lângă el și m-am uitat în oglinda retrovizoare, văzându-l cum se desprinde umărul și urmează-mă mai adânc pe drum.

Găsind poteca uzată pe care Damon obișnuia să meargă când venea acasă prea târziu și porțile erau încuiate, am luat-o pe stânga și am coborât pe o mică pantă, legănându-mă înainte și înapoi în timp ce intram în tufă, venind din spate. a proprietatii. Era singura modalitate de a ajunge acolo fără ca nimeni să observe.

Eventual.

Încă mai existau senzori de mișcare și camere și întotdeauna era un gardian care mergea pe perimetru, dar știam din experiență că la această oră a nopții probabil era ascuns în bucătărie, mânca resturile și se uita la televizor.

Odată ce am văzut luminile în față, am știut că vin în spatele garajelor. Oprindu-mă, am parcat și am oprit mașina. Erau nouă câini, ultimii pe care i-am văzut. Să sperăm că le-am putea face pe toate să se potrivească.

Am coborât din mașină, luând cheile cu mine.

Machine Translated by Google

„Nu ai un soț din care să se scurgă încet viața?” L-am auzit pe Will plâng de îndată ce am trântit ușa. "Ce fac eu aici?"

Mi-am ținut degetul peste buze. „Shh”, i-am spus. „Nu pot face asta pe mine proprii. Nu te mai plângi.”

„Există vreun motiv pentru care pur și simplu nu l-ai adus pe Kai?”

"Da!" am strigat-o în șoaptă. „Nu m-ar fi lăsat niciodată să mă întorc aici.”

Aș fi putut să-i aduc pe David și Lev, dar ar fi fost împușcați la vedere dacă s-ar fi întors aici.

Și n-aș îndrăzni să o aduc pe Rika. Pe toți i-aș fi supărat pe mine pentru că riscau să o pun în vreun pericol. Oricum, Michael nu avea să o lase singură, nu după ce s-a întâmplat aseară.

În plus, Will a fost... drăguț. S-ar putea să se rătăcească și să geme, dar ar face orice pentru a ajuta pe cineva, eram destul de sigur. Adică, mi-a ales lenjeria intimă. Asta trebuie să însemne că ne-am legat suficient de mult încât să ne cerem favoruri unul altuia, nu?

Întorcându-mă, am condus drumul spre casă, strecurându-mă repede printre frunzele umede și închizând fermoarul noua mea geacă de piele împotriva brizei rece. Halloween-ul din Thunder Bay a fost la fel de mare ca și Noaptea Diavolului, așa că următoarele ore ar fi destul de puține pentru forța de poliție a orașului. Mă îndoiam că oricum tatăl meu îi va trimite după mine, indiferent cât de întinsă era forța lor de muncă mai târziu în seara asta.

Cu siguranță ar ști că sunt aici, totuși.

Făcând jogging în jurul primului garaj, m-am furișat la magazinul mare și am tras îmi scot cheile din buzunar. Gabriel știa că nu sunt prost, dar probabil și-a dat seama că nu sunt o amenințare. Nu încă, oricum. Mă îndoiam că a schimbat încuietorile în cele două zile de când am fost aici.

Răsturnând tastatura, am introdus codul și când alarma dezactivat, mi-am introdus cheia argintie în u ă, răsucind încuietoarea.

"Ce facem?" întrebă Will încet.

Dar l-am ignorat, strecurându-mă înăuntru și trăgându-l după mine. Am auzit imediat zdrăngănit și târâit lanțuri venind de la mai multe canise. Privind în jur, am văzut că încă nu era nimeni aici și am observat câteva lumini de urgență aprinse, dându-mi suficient pentru a-mi vedea drumul.

Luând o mână de lese de pe perete, i-am aruncat trei lui Will. "Trebuie sa ne grabim."

„Ce...”

Am deschis primul canisa.

Machine Translated by Google

„O să latre dracului!” a scapat el.

„O vor face dacă nu faci exact ce spun eu.”

Dacă ar începe să înnebunească, paznicul de noapte ar fi fost aici în câteva secunde. Trebuia să fim ascunși.

M-am apropiat de câinele – un pitbul mai în vârstă – care era aici de când era pui. Stătea fără să latre. El, cel puțin, mă cunoștea și era bine antrenat până acum, dar ceilalți s-ar putea să devină supărați, așa că de aceea trebuia să fiu eu cel care să-i apuce. Will le-ar putea încărca în mașini.

L-am frecat în spatele urechii în timp ce i-am prins lesa și l-am tras ușor, scoțându-l din cușcă.

— Și dacă va primi mai mulți câini? întrebă Will în timp ce i-am dat pe Brutus.

„Atunci ne vom întoarce, cred.”

Grăbindu-mă, am deschis toate porțile cuștilor și am intrat, lăsând câinii în lesă și scoțându-i afară. Cei doi Mari Pirinei au venit cu ușurință, dar unul era slăbit, iar coastele i se vedeau prin haină, în timp ce rottweilerul, cei doi ciobani și cei doi husky se îndepărtau cu toții, rezistând. Întinzând mâna în geanta din buzunar, am scos bucăți de carne pe care le adusesem cu mine, oferindu-le rapid.

Will a avut pitbull, iar eu i-am predat cei doi Pirinei.

„Du-te și pune-le pe bancheta din spate a camionetei.” I-am spus. „Și grăbește-te!”

Mergând în ultima cușcă, l-am văzut pe beagle întinzându-se, doar privindu-ne. M-am mutat pentru el și am observat că tremura. Gâtul meu simțea că are ace în el.

Nu am avut timp să evaluez daunele, deși am văzut niște cruste, așa că nici nu am încercat să-l motivez. Strângându-l în brațe, mi-am repoziționat strânsoarea pe celelalte lese și am părăsit clădirea, mergând cu viteză.

Will și cu mine am reușit să încărcăm toți câinii în mașini și am dezbătut despre legarea lor, dar am decis să nu o fac. Fuseseră antrenați să fie agresivi, dar nu voiam să risc ca cineva să cadă sau să sară din pat și să se sugrume. Dacă s-ar lupta, m-aș descurca atunci.

Will a sărit în mașina lui, țipând la mine prin ușa deschisă. "Sa mergem!"

Mi-am scos cheile, dar apoi m-am oprit.

Și se uită înapoi spre casă.

Nu am avut totul.

Will și-a pornit motorul, iar eu m-am biciuit, fluturând mâna. „Opriți, așteptați!”

Machine Translated by Google

Câteva lătrături joase au plecat din mașini în timp ce el a împușcat capul afară fereastră. "Ce faci?"

„Rămâneți aici”, i-am spus.

„Bănci!” a optit el după mine. "Ce naiba?"

Am alergat spre casă și am încercat mânerul ușii de la bucătărie. A cedat încet. Mi s-a învârtit stomacul. Paznicul îl deblocase să vină și să plece, ceea ce însemna că era prin preajmă. Deschizând ușor ușa, m-am uitat înăuntru și am văzut că televizorul mic de pe blatul de granit din colțul îndepărtat era pornit.
În fața lui era și o farfurie cu firimituri. Probabil era în baie.

Profitându-mi șansa cât am avut-o, m-am repezit prin bucătărie, în jos hol și sus pe scări. Deschizând ușa camerei turnului, m-am strecurat repede înăuntru și am urcat scările.

Damon ar putea fi aici.

Dar când am deschis ușa, camera era întunecată, venea singura lumină de pe luna de afară și părea încă goală. M-a lovit un pumn de dezamăgire. Nu l-am căutat și probabil că acesta nu era cel mai bun loc pentru el, oricum, dar dacă nu era aici, unde s-ar mai duce?

Mergând spre dulap, am săpat în dulapul pentru ambele faunari și am încărcat rapid Volos și Kore II în containere separate.
Dacă Damon nu venea acasă, atunci nu era nimeni care să aibă grijă de ei.

Doamne, Kai avea să mă omoare.

Aruncând o ultimă privire camerei, am plecat și nu m-am obosit să încui usa de la baza scarilor.

Coborând scările, m-am lovit direct de o siluetă întunecată care venea și m-am oprit. Unul dintre bărbați, Serghei, s-a oprit și s-a uitat brusc la mine.

"Ce naiba faci?" S-a uitat la mine.

Dar nu am răspuns. Legănându-mă rapid în jurul lui, am lovit cu putere restul scărilor. A continuat imediat până la etajul următor, ritmul lui mai urgent. Îl lua pe tatăl meu.

Am intrat în bucătărie, zărind-o pe Marina la chiuvetă. Ea întoarse capul, cu ochii mari de surprindere. "Hei."

M-am dus la ușa din spate, bâjbâind cu mânerul și cuștile din mâini când am deschis-o.

„Hai să mergem”, i-am spus. „Vii cu mine.”

"Ce?"

Machine Translated by Google

Am întors capul. „Nu avem timp să dezbatem. Nu te las aici.”

Cu tatăl meu sau cu acești bărbați.

Și-a șters mâinile pe șorț, cu confuzia gravată pe toată fața. „Nu pot pleca.”

„Poți”, am insistat. "Poți să vii cu mine. În acest minut. Vrei sa?"

Gura i s-a deschis, dar nu a ieșit niciun cuvânt. Ochii ei s-au aruncat în jos, apoi în sus, și nu o văzusem niciodată arătând mai conflictuală în timp ce cerceta camera din jurul ei ca și cum i-ar da răspunsul de care avea nevoie.

Dar apoi clipi și trase adânc aer în piept, smulgându-și șorțul. Am zâmbit.

Am ieșit în fugă din casă, lăsând ușa larg deschisă și m-am uitat la asigurați-vă că camionul lui Will era încă dincolo de linia copacilor. Și-a aprins farurile.

„Ce naiba crezi că faci?” Un burduf m-a bătut în cuie chiar în spate.

M-am oprit, strângând ochii. La dracu.

Am auzit o ușă de mașină trântindu-se și mi-am deschis ochii să-l văd pe Will ieșind din camionetă și făcându-și repede drum.

M-am uitat la Marina. „Urcă-te în jeep”.

Ea a dat din cap și a mers înainte, fără să se uite înapoi.

M-am răsucit. Tatăl meu stătea în pantaloni negri și fără cămașă cu aproximativ patru bărbați stând în spatele lui. Își masca mârâitul, dar încă mai puteam desluși un indiciu.

„Ia-ți un bucătar nou”, i-am spus, strângându-mă de faunari. „Și să nu mai iei câini. Sunt extrem de greu de tratat.”

A râs cu amărăciune. Și apoi s-a îndreptat spre mine, oamenii lui rămânând în spate.

— Nu-mi iei rahatul, mârâi el încet.

Mi-am ridicat bărbia în sus. — Consideră-l pachetul meu de despăgubire, am spus. „Și fii recunoscător că nu iau mai mult drept plată pentru că îmi țin gura închisă despre tot ce se întâmplă aici.”

Privirea lui s-a îngustat asupra mea. El știa de ce era capabil și știa că eu știu. Dar tatăl meu era un om deștept și știa că nu mai eram singur. A meritat problemele?

Machine Translated by Google

Un zâmbet bolnav îi curbea buzele. „Am auzit despre episodul de la casa lui Kai aseară”, a spus el, mușcând fiecare cuvânt. „Spune-i fratelui tău că vreau să-l văd. Și dacă nu reușești să-i ții comportamentul în frâu de aici încolo, îl voi face să fie legat și târât la Blackchurch. Fără ezitare."

Mi-am strâns dinții. Damon ieșise din închisoare mult mai urât și mai îndepărtat de realitate decât crescuse vreodată. Ultimele fire din tot ceea ce iubeam la el se subtiera. Blackchurch ar face din el un animal.

„Mai are o șansă”, a amenințat tatăl meu. Și apoi a înclinat capul lui la mine. „Dar poate de asta are nevoie. Un an, sau cinci, să mă gândesc la acel temperament al lui.

Furia mi-a revărsat și ieșit din plămâni și m-am uitat la tatăl meu.

„Și dacă asta se întâmplă...” Se apropie, coborând vocea. „Este sezon deschis pentru tine și noul tău echipaj. Acum, ia naiba de pe proprietatea mea.”

M-am dat înapoi, fără a ezita și fără a-mi lua ochii de la niciunul dintre ei. Aceasta Spre deosebire de el, m-a lăsat să plec și pur și simplu să plec, după ce l-a luat mai bine, dar a avut destule probleme. Avea de care să-și facă griji pe Damon.

L-am întâlnit cu Will, mi-am împins cotul spre el și ne-am mișcat amândoi, urcând în mașini și plecând cu viteză.

Am ținut ochii pe oglinda retrovizoare tot drumul spre casă.

"Ce naiba?"

L-am auzit pe Kai urlând și am tresărit.

Trănind ușa mașinii, m-am întors și i-am văzut pe el, pe David și pe Lev trăgând dincolo de pragul casei și pe aleea de pietriș spre noi.

"Ești mort." Kai arătă spre Will.

"Fii serios omule. La naiba." Will a deschis spatele Jeep-ului. „Ea este puiul tău. Nu este al meu."

Patru dintre cei nouă câini au sărit din spatele Jeep-ului lui Kai și am încercat să protejez micile faunari din spatele meu, dar nu a fost de folos. Kai și-a îngustat ochii pe câini și apoi și-a aruncat privirea spre dreapta mea, spre locul în care Marina ocolește partea din față a mașinii.

Machine Translated by Google

"Ce este asta?" a scapat el la mine. Apoi ochii lui căzură spre șerpi, întorcându-se și mai alarmați.

„Ne-am dus la Gabriel”, i-am spus. „Și eu, um... am niște câini?”

— Ai fost la Gabriel? Tonul lui suna ca și cum aș fi avut multe probleme. „Tocmai te-ai furișat după conversația pe care tocmai am avut-o despre loialitate și onestitate și...”

„Și trebuia să fac asta singură”, l-am întrerupt. „Nu de genul „Hei, iată omul meu și se va lupta cu tine dacă mă rănești, așa că da-te înapoi!” Trebuia să-l înfrunt singură. Sunt bine. Vedea?"

Își încrucișă brațele peste piept. Bicepșii i s-au flectat, întinzându-și tricoul negru, iar stomacul mi s-a răsturnat.

Mi-am dres glasul. „Nu mă voi întoarce. I i promit. Trebuia doar să mă ocup de asta.”

Ridurile dintre ochi au devenit mai adânci. Știam că nu era supărat că m-am confruntat cu tatăl meu. Kai nu m-a tratat ca pe o floare fragilă. Cred că era supărat că am plecat fără el, totuși și am înțeles asta. Si eu as fi suparat.

Dar știam și că ar fi preluat conducerea și ar fi intervenit în locul meu dacă nu i-ar fi plăcut ce mi-a spus Gabriel sau cum se uită la mine. Trebuia să fac asta singură.

Am auzit târâituri peste stânci și gâfâind și mi-am întors capul să-l văd pe Will ieșind dintre mașini cu restul animalelor. Cu toate acestea, făceau o treabă mai bună în a-l trage.

„Nouă câini?” Kai mușcă, fixându-mă cu o privire. „Nu stau aici.”

— Sigur că nu, am spus, încercând să par nevinovat. „Voi suna la adăpost când se deschid într-o oră.”

— Sau le-am putea păstra, sugeră Will. „Vreau să spun, uită-te la rahatul ăsta. Tremură.”

Și s-a aplecat să ridice beagle, micuțul zvârcolindu-se, pentru că era atât de nervos.

Kai părea uluit. Și apoi mi-a aruncat o privire de avertizare. „Iubito, îmi place să fie liniștit. Tu stii asta."

"Intru totul." Am dat din cap, încercând să-mi țin zâmbetul de pe față. „Vreau să spun că au stat în cuști toată viața. Aș putea să-i țin jos și în cealaltă casă vreo două zile? Poate să-i îngrași? Înainte ca adăpostul să-i arunce în mai multe cuști, nu?

Machine Translated by Google

„Da, le-ar descurca cu puțină stricăciune”, a adăugat Will. „Să le păstrăm.”

„O, Doamne,” mormăi Kai, întorcându-se înapoi spre casă și clătinând din cap. „Nouă câini...”

Mi-am încrucișat buzele între dinți ca să nu râd.

Dându-i repede cuștile Marina, l-am urmărit pe Kai. „Oh, și l-am cam adus pe bucătarul lui Gabriel”, am spus, apropiindu-mă de el. „Ne-am putea folosi de ea, nu?”

„Da, bine, la naiba, orice.” A intrat în casă și a început să bată sus pe scări. „Aduceți pe toți. Ușile sunt deschise. De ce naiba nu?”

Am pufnit în spatele lui, sarcasmul lui ne-a pierdut pe mine. Se destrăma și mi-a plăcut. La urma urmei, asta a fost viața noastră și s-ar putea să ne împiedicăm încă unul de celălalt pentru o vreme, dar nici nu eram oameni care erau de acord să eșueze. Ne-am da seama.

„Oh, și încă ceva.” Am alergat, ajungând de el și sărind pe scara deasupra lui.

Se opri în loc, sco ând un alt oftat. „Cred că aș putea plânge.”

Am încercat să nu râd. Sărmanul s-a săturat pentru o dimineață.

M-am uitat la buzele lui și la umerii largi și la părul perfect și m-am aplecat in, dorinta imi incalzeste pielea.

Înfășurându-mi brațele în jurul gâtului lui și strângându-mi corpul pe al lui, i-am mângâiat buzele cu ale mele, simțindu-l înfiorat.

Și am șoptit: „Încă am nevoie de dușul ăla”.

Apoi l-am luat de mână, surprinzând privirea aprinsă din ochii lui, și l-am condus sus.

Machine Translated by Google

戦 Epilogue

Iarba copleșită acoperea pământul moale în timp ce păși liniștit printre pietrele funerare. O mare de parcele se întindea dincolo, peste dealul din stânga și în spatele lui, întinzându-se cât de departe putea vedea. Era într-adevăr cel mai liniștit loc în care fusese vreodată.

Oamenii au fost liniștiți aici. Expresiile solemne erau atât de așteptate cât și de furioase cele, iar să vorbești cu tine însuți era perfect acceptabil într-un cimitir.
Deși, putea să țipe chiar acum și nimeni nu ar observa. Nimeni altcineva nu era aici.

Ridică privirea la luna plină, văzând strălucirea unui inel care o înconjura și aruncându-și lumina slabă asupra pământului. Piatra de mormânt de granit pe care o căuta a apărut în față și el s-a apropiat de ea, o căldură crescândă curgându-i prin vene în timp ce își bătea degetele reci.

S-a oprit, și-a lăsat ochii să cadă pe marcaj și apoi spre pantofii lui și pe pământul pe care stăteau. Și ce era dedesubt.

A închis ochii, lăsând totul să-l cuprindă.

Toată lumea credea că este inuman. Incapabil de a simți. Rezistent la emo ie. Bolnav. rău. O mașină.

Nu.

A simțit totul. Nu a evitat niciodată o emoție. Nici un. El stia că a-l lăsa să-și urmeze cursul era singura modalitate de a scăpa de ea.

Rușine.

Frică.

Furie.

Dragoste.

Îți faci griji.

Triste e.

Trădare.

Vinovă ie.

El deținea pe fiecare.

Machine Translated by Google

I s-a scufundat prin pleoape și în plămâni prin aerul curat, umplându-l în timp ce lacrimile îi curgeau pe fundul ochilor.

Dar nu a plâns.

Curând i-a curs pe brațe și i-a fredonat prin vârfurile degetelor, înainte de a se scufunda în stomacul lui, nodurile strânse întărindu-se în cărămizi și apoi mulându-se pe el, devenind parte din el. Ei au fost acolo. Erau ai lui.

Și apoi totul a devenit mai moale, fluturându-și drum pe lângă vintre și jos picioarele lungi și prin picioare, cimentându-l de pământ.

Sunt aici. Sunt eu.

Eu sunt aici.

A deschis ochii și s-a uitat la piatra funerară. Și nu simțea nimic mai mult.

Străgându-și cutia de țigări din buzunarul de la piept, scoase una și bătu cu capul acesteia pe cutie. L-a băgat între buze și a băgat mâna în buzunarul pantalonilor după bricheta lui. Aprinzând capătul, a inhalat o pufătură și a stins fumul, punând din nou totul la loc în buzunar.

A mai pufnit și apoi a scos țigara din gură.

„Poți să-i mulțumești Surorii Mici pentru asta”, a spus el pe piatra funerară. „A fost ideea ei.”

Banks era la fel de deștept ca și el. Dacă ar fi fost la fel de loială.

„S-ar fi putut duce pe alte căi”, a spus el către mormânt. „Căi mai curate.”

Mai luă o picătură, aroma amestecată cu aerul rece având un gust bun pe limbă.

„Universitățile folosesc digestoare industriale pentru a scăpa de cadavre”, a continuat el, simțindu-se amuzat. „Par niște oale sub presiune uriașe. Amesteci șaptezeci de litri de apă cu puțină leșie și o gătești până când ajunge la temperatura și consistența potrivite. Un corp se poate dizolva în câteva ore.” A mai pufnit, ciupind fundul între degete. „Și apoi poți pur și simplu... turna corpul în canalizare. Plecat. Nimic."

Vântul se ridică, foșnind în copaci.

„Dar nu dizolvă totul, din păcate. Unele bucăți de os și dinți supraviețuiesc, așa că acestea trebuie zdrobite”, a continuat el. „Acum, acidul sulfuric, deși mai periculos decât leșia, poate dizolva complet rămășițele umane. Dezavantajul este că durează mai mult. Cam două zile.” Dădu din cap, lăsând țigara pe teren și șlefuind-o cu pantoful. „Și asta e incomod.”

Machine Translated by Google

Îl mințise pe Kai. Trupul mamei lui nu dispăruse. Era la mai puțin de trei mile de casele lor. Chiar aici, în Thunder Bay.

Poate ar fi trebuit să scape de el.

„Totuși, pur și simplu nu am putut să o fac.” Ochii i-au căzut pe piatra de mormânt, respirația lui devenind superficială și vocea devenind tăcută. „Vreau să existe”, a șoptit el. „Vreau să nu uit niciodată că lumea este un loc rău, că ai fost real și că în fiecare zi putrezești sub picioarele mele.”

Și-a flectat maxilarul și și-a înclinat bărbia în sus, încercând să se simtă mai înalt. Amintindu-și plăcerea de a o arunca în acest mormânt și nu avea grijă să-și așeze trupul sau să o învelească de elemente.

Desfăcând fermoarul muschii, el scoase partea ei preferată din el și se uită cu privirea la piatră în timp ce se pișă pe tot pământul.

Nu s-ar mai întoarce. A terminat cu ea.

Dar mai era altul care încă merita foarte mult ceea ce urma la ea și cu care mai trebuia să se ocupe. Ea a fost următoarea.

Terminând, se băgă înapoi în pantaloni și i-a prins din nou, aruncând o ultimă, lungă privire.

„Hei”, strigă cineva în spatele lui. „Cimitirul este închis. Ce faci aici?"

Un îngrijitor.

Expiră, fără să se întoarcă. „Îmi aducem doar omagiu mamei mele.”

Strălucirea unei lanterne din spatele lui a strălucit pe piatra din fața lui l. "Mama ta? Dar acesta este mormântul lui Edward McClanahan.”

"Oh este?" spuse el, reținându-și zâmbetul.

A auzit pașii bărbatului apropiindu-se. „Dacă te întorci în dimineața, te pot ajuta să găsești complotul mamei tale. Care este numele ei?"

Dar el doar a clătinat din cap. „Nu, e în regulă. Voi fi destul de ocupat după diseară.” Și se întoarse, întâlnind ochii căprui ai bărbatului sub sprâncenele cenușii. "Eu voi pleca. Halloween fericit."

Și apoi a plecat, înapoi pe drumul în care a venit.

— Da, și tu, a strigat îngrijitorul după el.

Intr-adevar.

sfarsit

Machine Translated by Google

Vă rugăm să întoarceți pagina pentru a vedea Kill Switch,
Devil's Night #3, care va avea loc în 2018.

Machine Translated by Google

* Vă rugăm să rețineți: această scenă teaser este scrisă la persoana a treia, dar romanul va fi scris la persoana întâi. Acesta a fost pur și simplu o modalitate mai eficientă de a vă pune în capul ambelor personaje pentru această scurtă privire.

Bucurați-vă!

***

Ea a intrat în dormitor, întinzându-și mâinile pentru a-și simți drumul. Vârfurile degetelor ei au periat tocul ușii și apoi au zdrobit comoda chiar înăuntru. Ea cunoștea deja terenul în camera ei, dar învățase din experiență să aibă sprijin pregătit în cazul în care se împiedică sau se împiedică.

Fusese un copil dezordonat – lăsându-și lucrurile peste tot pe podea – dar, se părea că pierderea ochilor în urmă cu doisprezece ani, cu siguranță nu o încurajase să devină o femeie mai îngrijită decât o tânără.

Îi plăcea asta la ea. Modul în care lumea ei nu se mai învârtea ceea ce putea sau nu vedea. Trebuia să respecte ceea ce simțea, iar el avusese încredere în ea pentru asta.

Fusese o greșeală.

Ea traversă camera ei, cu ochii priviți în față ca un ecran de computer blocat pe o singură imagine. Atingând scaunul de la birou din fața ei, s-a oprit și și-a ridicat brațele, smulgându-și clemele din păr, una câte una.
Grămada de blondă de deasupra capului ei a căzut în valuri, iar el și-a frecat degetele în pumni, dorința făcându-i plămânii să se strângă.

Era și mai frumoasă decât când avea șaisprezece ani.

Acum patru ani.

Piele strălucitoare care încă arăta la fel de moale, picioare în care el își înfipsese dinții de mai multe ori în timp ce ea gemea, o burtă strânsă ieșind cu ochiul din micul ei maiou roz și sânii al naibii de aproape ieșind din limitele lor strâmte. Încă a văzut -o doar când a închis ochii.

Și ce era între picioarele ei? Avea să aibă un gust la fel de bun pe cât se simțea. Și-ar fi pariat cu ochii pe asta.

Ea era dulce și moale și a lui. Chiar dacă ar fi trebuit să-l fure.

Plasându-și mâinile în partea stângă a biroului, a găsit un recipient și a ridicat capacul ceramic. El a privit-o punând ace înăuntrul ei, închizând-o din nou și întorcându-se.

Dar ea a încremenit, la jumătatea pasului.

Machine Translated by Google

Ea și-a întors capul în direcția lui, fără să-l văzu, desigur, dar... știa că el era acolo.

Țigara lui, întinsă pe marginea dulapului ei lângă el, a ars a flux de fum până în tavanul dormitorului ei, cuișoare și tutun pătrunzând în aer.

Ea a inspirat lung prin nas, urmată de un mic suflu. A ei bărbia a început instantaneu să tremure.

„Damon?” abia opti ea.

El a zambit.

Frica i-a gravat chipul dulce, în formă de inimă, în timp ce își întindea mâinile înăuntru în fa a ei în apărare. „Damon, ești aici?”

Ea î i întoarse corpul dintr-o parte în alta, pregătindu-se pentru orice direc ie din care ar veni el.

„Spune ceva”, a spus ea, tragând aer în piept.

Dar a vrut doar să prelungească acest moment. Fiecare dintre simțurile lui s-a ascuțit în timp ce a absorbit cât de neputincioasă era ea acum. Trebuia să știe că va veni într-o zi.

Poate doar pentru o clipă din timpul ei. Sau pentru mult mai mult.

S-a învârtit, încă păzindu-se pentru un atac. "Ești aici?" a implorat ea. "Spune ceva!"

Sunt chiar aici, se gândi el. Mă uit fix la tine, dar nu ești cu adevărat sigur, tu? S-ar putea să fie un bărbat în camera ta chiar acum. Urmărindu-ți fiecare mișcare mică în timp ce te plimbi, complet neștiind că el este de perete.

Poate că a mai fost aici înainte. De cateva ori.

Ea a pășit spre pat, simțind că i-a lovit tibia, iar el a privit cum s-a lăsat instantaneu jos, trecând peste el până a găsit noptiera. Ea și-a fluturat cu mâinile deasupra, răsturnând lampa, ceasul deșteptător și trimițând niște cercei în zbor.

Dar s-a oprit, realizând că ceea ce căuta nu era acolo.

Nu și-a găsit telefonul acolo unde l-a lăsat. Stătea lângă el țigara unde o mutase.

Ar putea încerca să fugă, dar țipete nu i-ar ajuta. Părinții ei erau plecați în oraș, iar sora ei nu mai locuia acasă. Winter Ashby era singur în casă.

Fata care îl trimisese la închisoare în urmă cu patru ani.

Machine Translated by Google

El se întinse, strângând țigara pe blatul dulapului ei și luă o
Etapa. Scândurile de podea ale vechiului conac scânciră sub greutatea lui de peste
șase picioare, iar respirația ei i s-a blocat în gât.

Ea s-a grăbit de pe pat.

Întorcându-se și ținându-și brațele în fața ei, ea țipă
cu lacrimi în ochi: „Ieși afară! Iesi afara acum!"

S-a împiedicat de spaimă și a aterizat într-un zid, dar...
Nu. Nu era un zid. Ce-?

Ea se învârti, mici perle de sudoare sclipind pe piept.
Ezitant, ea întinse mâinile tremurătoare și ateriza pe un piept lat și pe o cămașă și o
jachetă curată.

"Nu!" țipă ea, dându-se înapoi.

Dar el a prins-o și a tras-o înăuntru, corpul ei devenind rigid. S-a înfășurat
brațele lui în jurul ei, ținându-le pe ale ei în jos în timp ce o strângea strâns de el.

Nasul lui i-a periat buzele în timp ce le inspira parfumul. „Încă îl porți”, gemu el.
„Iarna pepene verde. Îmi amintesc gustul.”

Luciul ei de buze. I s-a spus că se potrivea cu tenul ei când era
mai tânără și o purtase de atunci. Mai mult pentru că numele avea numele ei în el și
asta l-a făcut special.

Buzele lui i-au zdrobit pomeții, iar ea a încercat să-l împingă.

"Ești dezgustător!" strigă ea, luptându-se să iasă din strânsoarea lui. "Mă dezguști!"

Dar el și-a strâns brațele în jurul ei, împingând-o în timp ce mârâia la ureche. „Trebuie
să mă înregistrez ca infractor sexual în orice oraș în care mă mut acum din cauza ta.”

"Bun!"

Ea a căzut din brațele lui, a aterizat pe podea și s-a grăbit spre u ă.

A lăsat-o să fugă. A fost distractiv de urmărit.

A alergat pe hol și s-a trântit de balustradă, aproape aplecându-se
în jumătate. Apucând-o, a alergat pe lungime, lăsând-o să o conducă spre scară, apoi a
coborât treptele și a alergat spre ușa din față.

— Tipul ăla care a plecat de aici mai devreme... strigă el de sus, deasupra ei.
— Îl lași să te ia dracu?

Ea strânse mânerul ușii, simțind o senzație de greață. Nu. A fost aici atunci? L-a
văzut pe Ethan?

Machine Translated by Google

„Pentru că dacă ești,” tonul lui neted și profund coborî scările ca sunetul pașilor lui se apropia. „O să-l încordez chiar aici, în casa ta. Imediat după ce-l pun să se uite cum mă dracu cu ce e al meu.”

Ea închise ochii împotriva arsului în timp ce lacrimile cădeau. Mâinile ei tremurau atât de mult cu greu abia putea să răsucească încuietoarea.

„Gândește-te la asta...” continuă Damon.

Taci.

„Puteai să te plimbi prin acest loc zile întregi și să nu știi niciodată că se leagăna mort chiar deasupra ta.”

Ea smuci de lanț, alunecând și trăgându-l, încercând să-l elibereze.

„Sau stând la masa ta din bucătărie, pe unul dintre locurile goale, cu o sârmă în jurul gâtului și limba atârnându-i din gură”, a batjocorit el mai mult, cu vocea mârâind mai aproape.

Și apoi și-a trântit mâinile de ușa de ambele părți ale ei cap, făcând-o să sară. Ea a strigat în timp ce el îi ținea urechea.

— Sărmana fată, șopti el. „S-ar putea să nu știi că există un mort trupul aici până când începe să miroasă și mușchii roiesc carnea putrezită”.

Ea se întoarse și-și biciui pumnul peste fața lui. "Chem poliția!"

"Du-te." A chicotit, netulburat de palmă. „Să vedem dacă mă poți alege dintr-un grup.”

Ea clătină din cap. El era diavolul.

Dar odată, ea a crezut că era un înger. Un înger întunecat și frumos.

Bila i se ridica din stomac. Avea să i se facă rău.

El a apucat-o, totuși, ținând-o atât de strâns încât abia putea respira. Îi trecu un pumn prin spatele părului, forțând-o să-l înfrunte.

— Ți-am cerut un lucru, zise el, răsuflarea lui căzând pe buzele ei. "Loialitate. Singurul lucru pe care l-am cerut de la tine.”

Ea strigă, scalpul îi ardea. "M-ai mintit!"

„Și m-ai trimis la închisoare trei ani, și fată, asta nu face noi chiar și de departe.”

Apoi a eliberat-o, aruncând-o. Ea a strâns dinții și a ținut întinse din nou mâinile, gata pentru el.

„Poate că Rika nu merita furia și răzbunarea mea, dar iubito, ai câștigat fiecare centimetru din ceea ce ți se întâmplă.” El întinse mâna și îi prinse maxilarul. „Și tu știi asta, Micul Diavol”.

Machine Translated by Google

Ea s-a smucit de la atingerea lui, iar el a smuls-o departe de u ă, răsucind toate încuietorile și deschizându-l.

Îi văzuse trădarea cu proprii lui ochi. Nu a fost nicio greșeală de data asta.

„Ia un câine, ia o armă, ia un sistem de alarmă mai bun, fă ce vrei”, i-a spus el. „Pentru că nimic nu mă va opri. De fapt, vocea lui suna ciudat de entuziasmată, chiar o să-ți placă următoarea parte.

Și apoi ușa s-a închis trântit.

Stătea acolo, înghețată.

Oh Doamne. Ea și-a fluturat brațele, biciuindu-se și făcând pași și nu simți nimic altceva decât perete și mobilier. A plecat?

A început să plângă, incapabil să se rețină.

Simțindu-se drumul spre masa de lângă ușa din față, bâjbâi, strângând susți telefonul fix și formează 911.

Apoi a alunecat pe perete, pe podea, plângând în timp ce linia sună.

Kill Switch va reveni în 2018.

Machine Translated by Google

Știați că cea mai recentă poveste de dragoste a mea, Punk 57, are loc în aceeași lume
ca și seria Devil's Night?
Întoarceți pagina pentru a citi primul capitol!

Machine Translated by Google

MISHA

Dragă Misha,

ți-am spus vreodată rușinea mea secretă?

Și nu, nu te uit la Teen Mom ca tine. Continuă și încearcă să negi. Știu că nu trebuie să stai acolo cu sora ta, omule. E suficient de mare pentru a se uita la televizor singură.

Nu, de fapt, este mult mai rău și mi-e puțin rușine să-ți spun. Dar
Cred că sentimentele negative ar trebui eliberate. O singură dată, nu?

Vezi tu, e o fată la școală. Știi genul. Majoreta, populară, primește tot ce își dorește... Urăsc să recunosc asta, mai ales pentru tine, dar de mult am vrut să fiu ea.

O parte din mine încă o face.

Ai ura-o absolut. Ea este tot ce nu putem suporta. Război, cavaler, superficial...
Genul care nu are nici un gând stă prea mult în cap sau are nevoie de un pui de somn, nu?
Totuși, întotdeauna am fost fascinat de ea.

Și nu-ți da ochii peste cap la mine. O pot simți.

Doar că... având în vedere toate atributele ei detestabile, nu este niciodată singură.
Tu stii?

eu cam invidiez asta. Bine, chiar invidiez asta.

E ca un rahat să fii singur. Să fii într-un loc plin de oameni și să simți că nu te vor acolo. Să simți că ești la o petrecere la care nu ai fost invitat. Nimeni nu știe măcar numele tău. Nimeni nu vrea. Nimanui nu-i pasa.

Machine Translated by Google

Ei râd de tine? Vorbind despre tine? Îți bat joc de tine
de parcă lumea lor perfectă ar fi mult mai bună dacă nu ai fi acolo, le-ai încurcat viziunea?

Își doresc doar să primești deja indiciu și să pleci?

Mă simt așa mult.

Știu că este jalnic să-ți dorești un loc printre alți oameni și știu că vei spune că e mai bine să stai singur și să ai dreptate decât să stai în mulțime și să greșești, dar... încă simt această nevoie tot timpul. O simți vreodată?

Mă întreb dacă majoreta simte asta. Când muzica se oprește și toată lumea pleacă acasă? Când ziua a trecut și nu are cu cine să se distreze? Când se demachiază, scoțându-și fața curajoasă pentru ziua respectivă, demonii pe care îi ține îngropați încep să se joace cu ea când nu mai e cu cine să se joace?

Cred ca nu. Narcisiștii nu au nesiguranțe, nu?

Trebuie să fie frumos.

Telefonul meu bâzâie din consola centrală a camionetei și îmi întorc privirea de la scrisoarea lui Ryen pentru a văd un alt text.

La naiba. am întârziat atât de mult.

Băieții se întreabă fără îndoială unde naiba sunt și încă mai sunt douăzeci de minute cu mașina până la depozit. De ce nu pot fi basistul invizibil de care nimănui îi pasă?

Mă uit din nou la cuvintele ei, trecând peste propoziția din capul meu. Când se demachiază, scoțându-și fața curajoasă pentru ziua respectivă...

Rândul acela m-a lovit cu adevărat prima dată când am citit această scrisoare acum câțiva ani. Și de o sută de ori de atunci. Cum poate ea să spună atât de puțin și totuși atât de mult?

Mă întorc și termin ultima parte, știind deja cum se termină scrisoarea, dar iubind atitudinea ei și felul în care mă face să zâmbesc.

Bine, imi pare rau. Tocmai am avut o pauză pe Facebook, așa că mă simt mai bine acum. Nu sunt sigur când m-am transformat într-un asemenea idiot, dar mă bucur că ai suportat asta.

Trecând peste.

Așa că doar pentru a stabili recordul de la ultima noastră ceartă, Kylo Ren NU este un bebeluș. În elegi? Este tânăr, impulsiv și este rudă cu Anakin și Luke Skywalker. Bineînțeles că se văita! Cum este aceasta o surpriză?
Și se va răscumpăra. Am să pariez pe tine. Spune-ti pretul.

Machine Translated by Google

Bine, trebuie să plec. Dar da, ca să-ți răspund la întrebare, acel vers pe care l-ai trimis ultima dată sună grozav. Mergi cu el și abia aștept să citesc tot
cântec.

Noapte bună. Buna treaba. Somn ușor.
Cel mai probabil, voi înceta să-ți scriu dimineață, Ryen

Râd la referința ei la filmul Princess Bride . Ea spune asta de șapte ani. În primul an, ni s-a cerut să ne scriem unul altuia ca parte a unui proiect de clasa a cincea, asortând elevii din clasa ei cu elevii din a mea.

Dar după ce s-a încheiat anul școlar, nu ne-am oprit. Chiar dacă locuim la mai puțin de treizeci de mile distanță unul de celălalt și avem Facebook acum, continuăm să comunicăm în acest fel pentru că îl păstrează special.

Și nu mă uit la Teen Mom. Sora mea în vârstă de șaptesprezece ani se uită la asta și am fost absorbit. O dată. Nu sunt sigur de ce i-am spus lui Ryen. Știu mai bine decât să-i dau muniție să mă tachineze, la naiba.

Împăturscrisoarea înapoi, cutele uzate ale hârtiei negre amenință să se rupă dacă desfac și o mai citesc încă o dată. S-au schimbat multe în scrisorile noastre de-a lungul anilor. Lucrurile despre care vorbim, subiectele pe care ne certăm, scrierea ei de mână... O scriere care a trecut de la caligrafia mare, nelustruită a unei fete care tocmai a învățat cursiva, la trăsăturile sigure și sigure ale unei femei care știe cine este.

Dar hârtia nu se schimbă niciodată. Nici măcar cerneala argintie pe care o folosește. Văzând plicurile ei negre în grămada de corespondență de pe blatul din bucătărie îmi dă întotdeauna o doză drăguță de adrenalină.

Introducând hârtia în torpedou, printre alte câteva dintre scrisorile mele preferate ale lui Ryen, îmi iau pixul, trecându-l peste blocnotesul care stă în poală.

„Răspândește-ți curajul, căptuiește ochii și buzele”, spun pe sub răsuflare în timp ce scriu pe hârtie, „lipește crăpăturile și pictează peste rupte”.

Mă opresc și mă gândesc în timp ce îmi trag buza de jos între dinți, zgâriind piercing-ul de acolo. „Puțin aici”, mormăi, versurile întorcându-se în capul meu, „pentru a-ți acoperi pungile de sub ochi și niște roz pe obraji pentru a răspândi minciunile.”

Am notat repede cuvintele, zgârietura mea de pui abia vizibilă în interiorul mașinii întunecate.

Machine Translated by Google

Îmi aud telefonul bipând din nou și mă clătin. „Bine”, mârâi eu, dorind blestemate de texte să se oprească. Colegii mei de trupă nu pot organiza o petrecere fără mine timp de cinci minute?

Pun din nou pixul pe hârtie, încercând să-mi termin gândul, dar mă opresc, cercetându-mi creierul. Ce dracu a urmat? Un pic aici pentru a acoperi pungile de sub ochi...

Îmi strâng ochii, repetând rândul iar și iar, încercând să-mi amintesc de restul.

Am dat o respirație. La naiba, a dispărut.
La naiba.

Închei pixul, aruncând asta și blocnotesul pe scaunul pasagerului meu Raptor.

Mă gândesc la ultima ei frază. Spune-mi prețul, nu?
Ei bine, ce zici de un telefon atunci, Ryen? Lasă-mă să-ți aud vocea pentru prima dată?

Dar nu. Lui Ryen îi place să ne păstreze starea de prietenie. Funcționează, până la urmă. De ce să riști să-l pierzi schimbându-l?

Și are dreptate, cred. Ce se întâmplă dacă îi aud vocea și scrisorile ei devin mai puțin speciale? Îmi imaginez personalitatea prin cuvintele ei. Asta s-ar schimba dacă i-aș auzi tonul.

Dar dacă îi aud vocea și îmi place? Dacă râsul ei la ureche sau respirația ei în telefon mă bântuie la fel de mult ca și cuvintele ei și vreau mai mult?

Sunt deja destul de obsedat de scrisorile ei. De aceea stau în camioneta mea într-o parcare goală, recitind una dintre cele vechi ale ei, pentru că îmi inspiră muzica.

Ea este muza mea și trebuie să știe asta până acum. Am folosit-o de ani de zile ca o placă de săritură, trimițându-i versurile să citească.

Telefonul meu sună și mă uit în jos să văd numele lui Dane.

Am scos un oftat greu și îl smulg. "Ce?"

"Unde ești?"

"Sunt pe drum." Pornesc camionul și îl pun în Drive.

„Nu, stai într-o parcare și scrii din nou versuri, nu-i așa?”

Îmi dau ochii peste cap și închei apelul, aruncând telefonul pe scaunul pasagerului.

Așa că conducerea mă ajută să mă gândesc. Nu are nevoie să-mi spargă fundul doar pentru că nu mă pot abține când mă lovesc ideile.

Machine Translated by Google

Trag pe stradă, m-am întins pe gaz și mă îndrept spre vechiul depozit din afara orașului. Trupa noastră găzduiește o vânătoare de scavenger pentru a strânge bani pentru turneul nostru de vară în câteva luni și, deși m-am gândit că ar trebui să organizăm niște concerte – poate să facem echipă cu alte câteva trupe locale – Dane a crezut că ceva diferit va atrage într-un mul ime mai mare.

Presupun că vom vedea dacă are dreptate.

Frigul amar de februarie îmi trece prin hanoracul, iar eu pornesc încălzitorul și îmi aprind luminile, lumina largă aruncă o strălucire adânc în întunericul din față.

Acesta este drumul către Fântâna lui Falcon, unde locuiește Ryen. Dacă merg mai departe, voi trece pe lângă depozit, cotitura pentru Cove — un parc de distracții abandonat — și, în cele din urmă, voi ajunge în orașul ei. De multe ori de când mi-am luat permisul am fost tentat să conduc acolo, curiozitatea mea copleșitoare, dar nu am făcut-o niciodată. După cum am spus, nu merită riscul de a pierde ceea ce avem. Doar dacă și ea este de acord cu asta.

Mă aplec spre scaunul pasagerului și împing blocnotesul și alte hârtii departe, căutându-mi ceasul. L-am lăsat aici ieri când am spălat exteriorul camionului și este unul dintre singurele lucruri de care sunt responsabil.
Este o moștenire de familie.

Cam.

Îl găsesc și țin volanul, fixând manșeta de piele întoarsă neagră în jurul încheieturii mele cu o piesă de ceas introdusă între două paranteze. Fusese a bunicului meu înainte de a-l transmite tatălui meu la nunta părinților mei, pentru a fi dat fiului lor primul născut. Tatăl meu a renunțat în cele din urmă la asta anul trecut, doar pentru ca eu să-mi dau seama că pierduse ceasul original din ea. Un ceas antic Jaeger-LeCoultre care face parte din familie de optzeci de ani.

Și o voi găsi. Dar până atunci am rămas blocat cu o porcărie locul ei pe manșeta bunicului meu.

Termin de fixat cureaua și mă uit în sus, văzând ceva pe drumul din față.

Pe măsură ce mă apropii, disting o formă care se mișcă de-a lungul marginii drumului, the coada de cal blonda, jacheta neagra si pantofii de alergat neon-albastru inconfundabili.

Cred că glumești. Fecior de curva.

Farurile mele cad pe spatele surorii mele, luminând-o în noaptea întunecată. Îmi renunț muzica în timp ce ea își trece capul peste umăr, observând în sfârșit că cineva este acolo.

Machine Translated by Google

Fața ei se relaxează când vede că sunt eu și zâmbește, continuând să alerge.

Și are și căștile ei nenorocite. Măsuri grozave de siguranță, Annie.

Încetinesc camionul, cobor geamul din partea pasagerului și trag lângă ea. „Știi cum arăți?” Url, cu mânia învârtindu-mi pumnul în jurul volanului. „Boomoane criminale în serie!”

Lăsând să râdă tăcut, clătină din cap și accelerează, obligându-mă și pe mine. „Și știi unde suntem?” argumentează ea. „Pe drumul dintre Thunder Bay și Falcon's Well. Nimeni nu e niciodată pe acest drum. Sunt bine." Ea își arcuiește o sprânceană spre mine. „Și suni ca tata.”

Mă încruntă dezgustat. „A”, spun eu. „Sunt pe acest drum, așa că nu, nu e gol. Și B. Nu clătină din cap la mine doar pentru că ești singurul suficient de prost încât să alergi în mijlocul neantului noaptea și nu vreau să fii violat și ucis. Și C. Asta nu era necesar. Nu sună ca tata, așa că nu mă mai da din nou așa. Nu e frumos." Și apoi latre: „Acum urcă-te în camionul blestemat”.

Ea scutură din nou din cap. La fel ca Ryen, îi place să mă tachineze.

Annie este singurul meu frate și, în ciuda relației mele mai puțin stelare cu tatăl nostru, ea și cu mine ne înțelegem foarte bine.

Ea continuă să joace, respirând greu, și observ pungile de sub ochi și aspectul înfundat al obrajilor. Un îndemn de a-și certa ciupiturile la mine, dar mă rețin. Lucrează prea mult și abia doarme.

— Hai, îi spun eu, devenind nerăbdător. „Serios, nu am timp pentru asta.”

„Atunci ce cauți aici?”

Mă uit la drumul gol ca să mă asigur că nu ocolesc. „Este chestia aia cu vânătoarea de tesori în seara asta. Îmi fac apariția. De ce nu ești pe pista bine luminată din parc cu siguranța celor două duzini de joggeri din jur? huh?”

„Nu mă mai îngrijește.”

„Nu mai faci prostii,” îi replic.

Adică, la ce naiba se gândește? E destul de rău să fii aici afară singur ziua, dar noaptea?

Sunt cu un an mai mare, absolvind în luna mai, dar în mod normal ea este responsabilă unu.

Machine Translated by Google

Și asta îmi amintește. „Hei”, mormăi eu. — Mi-ai scos aizeci de dolari din portofel azi diminea ă?

Am observat că lipsește și tocmai scosesem bani ieri. Nu eu am cheltuiește-l și este a treia oară când banii mi-au dispărut.

Își pune fața tristă de zece ani despre care știe că funcționează cu mine. "Am fost mergi la cumpărături pentru niște rechizite pentru proiecte științifice și nu-ți cheltui niciodată banii. Nu ar trebui să se irosească.”

Îmi dau ochii peste cap.

Știe că poate să-i ceară tatălui nostru mai mulți bani. Annie este îngerul lui, deci ii va da tot ce vrea ea.

Dar cum pot fi supărat pe ea? Ea merge în locuri și este un copil fericit. Orice pot face pentru a o face mai fericită, cred.

Ea rânjește, probabil văzându-mă că mă ced și se trântește, apucându-se de tocul ferestrei și urcând pe treapta cabinei de sub ușă. „Hei, poți să-mi iei o bere de rădăcină?” ea intreaba. „O bere rădăcină rece ca gheață în drum spre casă de la depozit? Pentru că amândoi știm că vei sta acolo doar cinci minute, dacă nu găsești o fată fierbinte care să te ademenească să fii sociabil, nu?

Râd în sinea mea. Twerp.

"Amenda." Dau din cap. „Urcă-te în camion și poți merge cu mine la benzinărie. Ce zici de asta?"

„Și niște caramele”, adaugă ea, ignorând cererea mea. „Sau orice lucru mestecat.” Apoi coboară de pe treaptă, decolând într-un ritm mai rapid pe stradă, departe de mine.

„Annie!” M-am întins pe gaz, ajungând-o din urmă. "Acum."

Ea se uită la mine și rânge. „Misha, mașina mea este chiar acolo!” Ea arată înainte. "Uite."

Îmi arunc privirea mai departe pe drum și văd că are dreptate. MINI Cooper albastru stă pe umărul drept, așteptând-o.

„Ne întâlnim acasă”, îmi spune ea.

— Ai terminat de alergat atunci?

„Da,ssss.” Ea își înclină capul în semn de semne dramatice din cap. „Ne vedem când veți du-te acasă, bine? Du-te să-mi ia berea de rădăcină și bomboane.”

Îi arunc un zâmbet în glumă. „Mi-aș dori să pot, dar nu am bani.”

„Ai bani în consola centrală”, răspunde ea. „Nu ac iona ca și cum nu ai schimba lucrurile peste tot și oriunde în loc să pui

Machine Translated by Google

lucrurile la locul lor. Pun pariu că ai o sută de dolari peste camionul ăla.

pufnesc. Da, eu sunt. Fratele mai mare, rău, care nu se ridică după sine și mănâncă la micul dejun lipii de mozzarella.

Pășesc pe accelerație și merg pe drum, dar aud un țipăt în spatele meu.

„Și niște chipsuri de cartofi cu mărar!”

O văd în oglinda mea retrovizoare, cu mâinile încadrându-i gura în timp ce strigă. Claxonez de două ori, anunțându-i că am auzit-o și merg înainte, oprindu-mă în fața mașinii ei.

O văd clătinând din cap în oglindă, de parcă aș fi atât de îndrăzneață, pentru că eu nu va pleca până nu ajunge ea în mașină.

Îmi pare rău, dar da. Nu o las pe sora mea drăguță, de șaptesprezece ani un drum întunecat la ora zece noaptea.

Ea își scoate cheile din buzunarul jachetei, descuie ușa și face semn cu mâna la mine înainte ca ea să urce înăuntru. Când văd farurile aprinse, pun camionul din nou în Drive și în cele din urmă plec.

M-am întins pe gaz și mă așez pe spate pe scaun, îndreptându-mă pe drum spre depozitul abandonat. Farurile ei dispar din vedere în oglinda mea în timp ce trec peste un mic deal și grijile se strecoară. Ea nu arată bine. Nu cred că este bolnavă, dar pare palidă și obosită.

Doar du-te acasă și du-te în pat, Annie. Nu te mai trezi la 4:30 dimineața și dormi decent.

Ea este cea perfectă dintre noi doi. Un GPA de 4,14, vedeta noastră echipa de volei a școlii, antrenor al unei echipe de softball de fetițe, ca să nu mai vorbim de cluburi și proiecte suplimentare pe care le asumă...

Pereții dormitorului meu sunt acoperiți cu postere și markere negre de la scris versuri peste tot. Pereții ei sunt acoperiți cu rafturi cu trofee, medalii și premii.

Dacă toată lumea ar putea profita de energia pe care pare să o aibă.

Trag pe drumul cu pietriș, fac câteva cotituri și văd în față o poiană, înconjurată de copaci întunecați. Clădirea masivă stă înaltă și impunătoare în fața mea. Majoritatea ferestrelor sunt sparte și pot deja să disting luminile dinăuntru și umbrele oamenilor care se mișcă.

Cred că obișnuiau să producă pantofi aici sau ceva, dar odată ce Thunder Bay a devenit o comunitate bogată și bogată, producția a fost mutată în oraș, ținând zgomotul și poluarea departe de urechile și nasurile fragile ale locuitorilor săi.

Machine Translated by Google

Dar depozitul, deși cade în ruină, își are totuși utilizările. Focuri de tabără, petreceri, Noaptea Diavolului... Acum este un spațiu pentru ravagii, iar în seara asta este al nostru.

După ce am parcat, cobor din camion și îl încui, mai conștient protejând scrisorile lui Ryen și teancul meu de note decât portofelul din consolă.

Merg spre intrare dar odată înăuntru, nu mă opresc să mă uit în jur. Square Hammer de Ghost joacă în timp ce mă împletesc prin mulțime și mă îndrept spre colțul unde știu că îi voi găsi pe restul băieților. Întotdeauna smulg locurile acolo când petrecem aici.

„Misha!” strigă cineva.

Ridic privirea și dau din cap către un tip care stă cu prietenii lângă un stâlp. Dar continui. Mâinile mă bat pe spate și câțiva oameni salută, dar în general îi văd pe toți mișcându-se, râsul lor rivalizează cu muzica, în timp ce ecranele telefonului luminează aerul și imaginile se învârt în jurul meu.

Cred că Dane avea dreptate. Toată lumea pare să iubească evenimentul.

Băieții sunt exact acolo unde știam că vor fi, stând pe canapele în colț. Dane lucrează pe iPad, probabil gestionând evenimentul online. Este îmbrăcat în pantaloni scurți cargo și un tricou, ținuta lui obișnuită, indiferent de temperatură afară. Lotus își prinde părul negru într-o coadă de cal în timp ce vorbește cu câțiva pui, în timp ce Malcolm își duce bongul la gură și aprinde tulpina, părul castaniu și ondulat acoperindu-i, fără îndoială, ochii injectați de sânge.

Minunat.

„Bine, sunt aici.” Mă aplec spre masă, ridic cablurile de chitară pe care unul dintre ele a rămas întins într-o băutură vărsată și le arunc pe canapea. „Unde mă vrei?”

"Tu unde crezi?" bateristul nostru, Malcolm plesnește. Fum iese din gură în timp ce își ridică capul spre mulțimea din spatele meu. „Te vor, băiat drăguț. Du-te să faci ocolul.”

Îmi arunc o privire peste umăr, strâmbându-mă. „Da, nu.” Să te trezești și să cânți sau să cânți la chitară este un lucru. Atunci am o slujbă și știu ce să fac.

Dar asta? Faceți umor pe oameni pe care nu îi cunosc să strângă bani? Avem nevoie de numerar și am darurile mele, dar conversația nu este unul dintre ele. nu mă amestec.

„Voi face securitate”, le spun.

Machine Translated by Google

„Nu avem nevoie de securitate.” Dane se ridică, cu un zâmbet mereu prezent pe buze. „Uită-te la locul ăsta. Totul este minunat.” Se apropie de mine și ne întoarcem amândoi să ne uităm la mulțime. „Relaxează-te și du-te să vorbești cu cineva. Sunt o mulțime de fete arătoase aici.”

Îmi încrucișez brațele peste piept. Poate. Dar nu stau mult astă seară. Cântecul acela este încă în capul meu și vreau să o termin.

Eu și Dane ne uităm la mulțime și văd oameni care poartă cărți de vizită, pe care le-au luat de la ușă. Fiecare are diverse sarcini de îndeplinit pentru vânătoarea de scavenger.

Obțineți o imagine a unei piramide de șase persoane.

Fă o poză cu un bărbat cu ruj.

Fă o poză cu tine sărutând un străin.

Și apoi unele dintre sarcini devin puțin mai murdare.

Ei trebuie să încarce fotografiile pe Facebook, să eticheteze pagina trupei noastre și vom alege un câștigător aleatoriu pentru a câștiga... ceva. Am uitat. Nu eram atent.

Toată lumea trebuie să cumpere un bilet pentru a intra, dar, din moment ce există un bar plin, în mod clar, din punctul de vedere al lui, nu a fost greu să atragi mulțimea și să-i faci pe oameni să plătească prețul. Barmanii ar trebui să carde pe toată lumea, dar știu că este o prostie. Toată lumea bea și scapă cu asta în orașul ăsta.

"Ce mai faci?" întreabă Dane. „Tatăl tău din nou în cazul tău?”

"Sunt bine."

Face o pauză și știu că vrea să forțeze mai tare, dar îi dă drumul. — Ei bine, ar fi trebuit să o aduci pe Annie. I-ar fi plăcut asta.”

"Nicio sansa." Râd, mirosul de iarbă plutindu-mi în nări. "Ale mele sora este interzisă. Ai înțeles?"

„Hei, n-am spus nimic.” Se preface nevinovat, cu un zâmbet înflăcărat față. „Cred că ea munceste din greu și ar putea avea nevoie de puțină distracție.”

„Distracție, da. Probleme, nu, corectez. „Annie este pe un drum bun și nu au nevoie de distrageri. Are un viitor în față.”

„Și tu nu?”

Îi simt ochii ațintiți asupra mea, provocarea persistând în aer. Nu am spus asta, nu?

Dane tace o clipă, probabil întrebându-se dacă voi răspunde, dar din nou doar schimbă subiectul.

Machine Translated by Google

„Bine, deci verifică asta”, spune el, aplecându-se mai aproape și ținând iPad-ul în fața mea în timp ce derulează. „Patru sute cincizeci și opt de persoane s-au înregistrat deja. Videoclipurile și fotografiile sunt postate, sute de etichete și oamenii chiar trec live pe propriile lor profiluri... Acest lucru a funcționat mai bine decât mi-aș fi putut imagina. Expunerea dă deja roade. Videoclipurile noastre de pe YouTube s-au dublat de patru ori în numărul de hit-uri în această seară.”

Mă uit la ecran, observând numele trupei noastre cu multe imagini în flux. Băuturile sunt ridicate în aer, fetele zâmbesc, iar unele videoclipuri sunt difuzate în timp ce el derulează, arătând depozitul.

"Ai facut bine." Mă uit înapoi la depozit. „Se pare că turul este finanțat.”

Trebuie să i-o dau. Toată lumea se distrează, iar noi facem bani.

„Vino mâine”, îi spun. „Am niște versuri pe care vreau să le încerc.”

„Bine”, răspunde el. „Acum fă-mi o favoare și du-te să te relaxezi, te rog. Arati ca și cum ai fi la un turneu de șah.”

Îi împușc încruntat și îi iau iPad-ul din mâini, lăsându-l să meargă înapoi la băieți, râzând.

Plimbându-mă în jurul acțiunii, parcurg fluxul în timp ce merg, recunoscând multe numele prietenilor și colegilor de clasă care s-au prezentat să ne susțină. Micile focuri din gropi îmi trec prin nări și studiez o imagine a unui tip cu cuvântul CAL scris cu Sharpie deasupra muschii. O fată arată spre ea, pozând pentru cameră cu mâna peste gură surprinsă. Legenda spune, Am găsit un cal!

Râd. Desigur, unele dintre sarcini, cum ar fi să-ți faci o poză cu un cal, nu pot fi făcute decât dacă devii cu adevărat creativ. Bun pentru ea.

Există un milion de fotografii și videoclipuri și nu știu cum merge Dane ca mâine să rezolvăm toate rahaturile astea. Deși, cunoscându-l, câștigătorul nu va fi deloc aleatoriu și corect. Doar va alege cea mai frumoasă fată din fotografii.

Derulând în jos, observ un videoclip care începe să fie redat și văd cum o fată ia un pistol de bar, îl îndreaptă în sus și departe de ea, stropește apă. Se împușcă și apoi cade înapoi ca o fântână.

Ea efectuează o mică mișcare de dans sexy și râde la cameră. „Stau într-o fântână!” anunță ea, cu sânii abia strânși în maiou.

Un maiou pe care îl poartă pe vremea rece din New England din februarie.

Machine Translated by Google

Dar apoi unul dintre barmani smulge pistolul din mâna fetei și o pune la loc la bar, aruncându-i o privire enervată.

Aud un râs liniștit din partea cealaltă a camerei.

Fata în maiou întinde mâna spre telefon. „Bine, asta a fost jenant. Dă-l aici. Trebuie să-l editez înainte de a-l posta."

„Uh, uh", batjocorește vocea feminină din spatele camerei în timp ce se dă înapoi.

Dar o fată cu maiouri o atacă, țipând: „Ryen!" Și apoi aud râsete și videoclipul se termină.

Stau acolo, uitându-mă la iPad, cu inima începând să-mi bată încet în piept.

Ryen?

Fata din spatele camerei se numește Ryen?

Nu, nu este ea. Nu poate fi. Există o mulțime de fete care probabil au acel nume. Ea nu ar fi aici.

Dar mă uit la videoclip și privirea mea este atrasă de numele din partea de sus bara. Ea a etichetat trupa și alți câțiva oameni, dar apoi mă uit la numele persoanei care a postat-o.

Ryen Trevarrow.

Îmi îndrept spatele, pieptul ridicându-mă și coborând cu respirații superficiale.

Oh, Doamne.

La naiba! Privesc instantaneu în sus, incapabil să mă opresc să scanez mul ime, plutind din fa ă în fa ă.

Oricare dintre aceste fete ar putea fi ea. Ea este aici? Ce naiba?

Mă uit din nou la iPad și îmi trec degetul peste numele ei, ezitând.

De șapte ani o cunosc, dar nu i-am văzut niciodată fața. Dacă o caut acum, nu mai există întoarcere.

Dar ea este aici. Nu pot să nu o caut. Nu când știu că ar putea fi la îndemână.

E prea mult să ceri cuiva.

Și nu am promis niciodată că nu ne vom căuta pe Facebook. Pur și simplu am spus că nu vom comunica pe rețelele sociale. Din câte știu, ea m-a căutat. Ar putea să mă caute chiar acum, știind din ce trupă aparțin și că acesta este evenimentul nostru. Poate de aceea e aici.

La naiba. Îi ating numele și rămân înghețat când profilul ei apare.

Și apoi o văd.

Machine Translated by Google

Apare poza ei, stomacul meu scade și mă opresc să respir.

Hristos.

Umeri subțiri sub părul lung și castaniu deschis. Față în formă de inimă, cu buze roz pline și o privire îndrăzneață în ochii ei albaștri strălucitori. Piele strălucitoare și un corp frumos.

Din câte văd, oricum.

Îmi las capul să cadă pe spate și trag aer în piept. La naiba, Ryen Trevarrow.

M-a mințit.

Ei bine, ea nu a mințit exact, dar am prins al naibii de bine impresia de la ea scrisori ea nu arăta așa.

Îmi imaginasem un tocilar în ochelari cu dungi mov în păr îmbrăcat într -un tricou Star Wars .

Mă uit înapoi la poza ei, ochii mei căzând pe spatele ei, unde părți din pielea ei se uită prin designul cămășii ei sexy, în timp ce se uită peste umăr la cameră. Corpul meu se încălzește și îi scanez rapid profilul, căutând vreun indiciu – orice indiciu – că nu este ea.

Te rog nu lasa sa fie. Te rog să fii dulce, ciudat social, timid și tot ce am iubit de șapte ani. Nu complica asta fiind fierbinte.

Dar totul este acolo. Fiecare indiciu care confirmă că este Ryen. Ryen al meu.

Înregistrarea la Gallo's, pizzeria ei preferată, melodiile pe care le ascultă, filmele pe care le urmărește și tot ce este postat de pe cea mai recentă versiune de iPhone. Cea mai preferată posesie a ei din lume.

La dracu.

Opresc iPad-ul lui Dane și încep să împletesc oamenii în timp ce mă strec multimea. Încălzitoarele încălzesc aerul rece și trec pe lângă alte gropi de foc, mirosind bezele prăjite. Muzica răsună din difuzoare de jur împrejur și îmi încordez maxilarul, încercând să-mi calmez inima.

Mă îndrept spre bar și pun iPad-ul jos, întorcându-mi și încrucișându-mi brațele peste piept. Stai pe loc. Dacă e aici să mă vadă, mă va găsi. Dacă nu, atunci... Ce? O să-i dau drumul?

"Bună."

Îmi ridic ochii, inima mi se prăbușește în stomac. Fata fântână din videoclip stă în fața mea, la câțiva metri distanță.

Și lângă ea...

Ochii mei se fixează pe Ryen și știu că prietena ei tocmai a vorbit, dar nu-mi pasă. Ryen stă liniștită lângă ea, cu ochii ușor subțiri, privindu-mă ezitant.

Machine Translated by Google

Părul ei este lung și drept – nu ondulat ca fotografia de pe Facebook – și poartă un pulover negru, fără umăr, și blugi subțiri, rupți aproape în bucăți. Îi văd bucăți din coapsele ei.

Ryen. Ryen al meu. Îmi strâng pumnii sub brațe, mușchii mi se încordează.

Ea nu spune nimic. Știe ea cine sunt?

O aud pe prietena ei dresindu-și glasul și clipesc, trăgându-mi ochii spre ea și în cele din urmă răspunzând. "Bună."

Fata de la fântână ridică capul spre mine. „Deci, am nevoie de un sărut”, spune ea practic.

Respir superficial, atât de conștient de Ryen încât doare.

„Tu acum?” Spun, observându-i părul lung și negru care se revarsă în jurul unei eșarfe pe care o poartă cu un maiou gri. E al naibii de îngheț aici.

Ea face semn către cardul ei. „Da, este în căutarea mea de scavenger.”

Și apoi ochii ei cad pe corpul meu, un zâmbet jucându-i pe buzele ei. Bănuiesc că asta înseamnă că vrea un sărut de la mine?

Ea face un pas înainte, dar înainte de a se apropia prea mult, îi scot cardul din mână și îl răsturnesc.

"Amuzant. Nu-l văd aici, spun eu, dându-l înapoi.

„O fac pentru ea”, explică ea, aruncând o privire prietenei ei. „Este timidă.”

„Sunt pretențios”, replică Ryen și îmi întorc repede din nou privirea spre ea, răspunsul ei lasă mă încurajează.

Ea înclină capul sfidător, privindu-mă în ochi.

Deci asta înseamnă că nu sunt demn? Ei bine... Îmi ascund zâmbetul.

„Lyla!” strigă cineva din apropiere. „O, Doamne, vino aici!”

Prietena lui Ryen întoarce capul către un grup de oameni din stânga ei și râde la orice fac ei. Atunci trebuie să fie Lyla.

Ea se întoarce spre mine. "Ma intorc imediat." De parca mi-ar pasa. „Doar te rog sărută-te a ei. Are nevoie de ea.” Și apoi observă că Ryen îi aruncă o privire urâtă și se întoarce spre mine, clarificând: „Pentru vânătoarea ei de tesori, vreau să spun.”

Ea pleacă, râzând. Aproape că mă aștept ca Ryen să o urmeze, dar nu o face.

Suntem doar noi acum.

O transpirație rece îmi izbucnește pe ceafă și mă uit la Ryen, amândoi blocați într-o tăcere stânjenitoare.

De ce nu spune nimic? Ea trebuie să știe cine sunt. Desigur, ea nu știe că am format recent o trupă, pentru că am vrut să o surprind

Machine Translated by Google

cu o casetă demonstrativă pentru absolvirea noastră în câteva luni, dar este aproape imposibil să fii invizibil în zilele noastre. Numele și imaginile noastre sunt pe pagina noastră de Facebook și cardurile de la intrare. Se bate cu mine?

Își schimbă atitudinea și îi văd pieptul ridicându-se cu o respirație grea, de parcă ar aștepta să spun ceva. Când nu o fac, ea oftă și își privește în jos cardul. „Am nevoie și de o poză în care am mâncat ceva în stil Lady & The Tramp cu cineva.”

Îmi țin brațele încrucișate și îmi îngust ochii la ea. O să țină pasul cu șarada asta?

„Sau...” continuă ea, părând supărată, probabil pentru că nu am răspuns. „Am nevoie de o imagine a unei imagini a unei imagini. Indiferent ce înseamnă asta.”

Rămân tăcută, devenind puțin supărată că se comportă fără idee. Șapte ani, și așa vrei să te întâlnești, Angel?

Ea scutură din cap, comportându-se de parcă eu aș fi cel nepoliticos. „Bine, niciodată minte." Și se întoarce să plece.

"Așteptă!" sună cineva.

Dane alergă în spatele lui Ryen, oprește-o, apoi se apropie de mine, certandu-i pe sub răsuflare: „Băi, de ce te uiți la ea de parcă și-ar fi pălmuit-o pe bunica? La naiba."

Se întoarce către Ryen și zâmbește. "Hei. Ce mai faci?"

Îmi las ochii în jos, dar doar pentru o clipă. Chiar nu știe cine sunt?

Cred că ar fi mulți oameni aici care nu au auzit de noi.

Nu suntem mare lucru, și probabil că acesta este singurul lucru care se întâmplă pe o rază de cincizeci de mile, așa că de ce n-ar fi ea aici, dacă nu ar fi decât pentru că nu are altceva de făcut?

Poate că nu are nicio idee că stă în fața lui Misha Lare chiar acum. Băiatul căruia îi scrie scrisori de la unsprezece ani.

"Care e numele tău?" o întreabă Dane.

Se întoarce, ochii ei fulgeră spre mine, indicând clar că garda ei este ridicată acum. Multumesc mie.

„Ryen”, răspunde ea. "Tu?"

„Dane.” Și apoi se întoarce spre mine. „Și acesta este...” Dar îmi întind mâna, lovindu-l ușor în stomac.

Nu. Nu așa.

Machine Translated by Google

Ryen vede schimbul și își ciupește sprâncenele, probabil
ma intreb care este problema mea.

— Deci locuiești în Fântâna lui Falcon? continuă Dane, luându-mi indemnul și schimbând subiectul.

„Da.”

El dă din cap și amândoi stau acolo, tăcând.

„Bine, deci...” Dane bate din palme. — Te-am auzit spunând că trebuie să mănânci ceva în stilul Lady and the Tramp?

Neașteptând răspunsul ei, el se întinde peste bar și sapă în recipientele pentru garnitură.

El ridică o felie de lămâie, iar Ryen tresări. "O lamaie?"

„Te îndrăznesc cu triplu câine”, provoacă el.

Dar ea scutură din cap.

„Bine, așteaptă”, mă îndeamnă el, iar eu o privesc în continuare, neputând să-mi lacrimez ochii departe în timp ce încerc să procesez că asta e Ryen al naibii.

Degetele ei subțiri care mi-au scris cinci sute optzeci și două de litere.
Bărbia în care știu că folosește machiaj pentru a acoperi o mică cicatrice pe care a primit-o de la o cădere în timpul patinării pe gheață când avea opt ani. Părul pe care mi-a spus că îl leagă pe spate în fiecare seară, pentru că spune că nu există iad mai rău decât să te trezești cu părul în gură.

Am avut o jumătate de duzină de prietene și pe toate le cunoșteam de zece ori mai puțin decât o cunosc pe fata asta.

Și ea chiar habar nu are...

Dane se întoarce cu o frigărui de lemn, vârful ținând o marshmallow prăjită dintr-un focar.

Se duce și mi-o împinge. „Cooperați, vă rog.”

Și apoi se întoarce spre ea și îi ia telefonul. "Du-te. Voi face poza.”

Ochii amuzați ai lui Ryen fulgeră spre mine, întunecându-se imediat, pentru că ea clar că nu vrea să mănânce nimic în stilul Lady and the Tramp cu mine.

Dar ea nu dă înapoi și nu preface timiditate. Mergând în sus, ea apucă un taburet de bar și urcă pe cârpi pentru a se ridica mai sus. Nu este scundă, dar cu siguranță este mai scundă decât șase picioare ale mele. Aplecându-se înăuntru, cu buzele întredeschise, se uită în ochii mei, iar inima mea devine sălbatică. Este nevoie de tot ce am pentru a nu-mi desfășura brațele și a o atinge.

Dar ea se oprește. „Vin la tine cu gura deschisă”, subliniază ea.
„Trebuie să-mi arăți că vrei.”

Machine Translated by Google

Și nu mă pot abține. Colțul gurii mi se ridică într-un mic zâmbet.

La naiba, e sexy.

Nu mă așteptam la asta.

Și mă îndoiesc. Țin marshmallow și deschid gura, ținându-i ochii în timp ce amândoi ne aplecăm și luăm o mușcătură, făcând o pauză pentru ca Dane să facă poza. Ochii ei se fixează pe ai mei și îi pot simți respirația pe buzele mele în timp ce pieptul ei se ridică și coboară.

Corpul meu este în flăcări și când ea se aplecă mai departe pentru a mușca puțin în plus, buza ei o zdrobește pe a mea și eu gemu.

Mă retrag, înghițind nenorocitul de bucată întreagă. La naiba.

Ea mestecă bucata de marshmallow, lingându-și buzele și coborând de pe scaun. "Mulțumesc."

Dau din cap. Pot să simt ochii lui Dane asupra mea și sunt sigur că știe că ceva nu este în regulă. Arunc frigăruia jos pe bar și îi întâlnesc privirea. Poartă un zâmbet timid.

Fucktard.

Da bine. Mi-a plăcut marshmallow, Dane. Aș vrea să mănânc o duzină de ele cu ea. Poate încă nu mă voi grăbi acasă, bine?

Telefonul îmi sună în buzunar și îl scot, văzând numele lui Annie. eu apăsați Ignora. Probabil că se întreabă unde sunt cu gustările ei. O sun înapoi într-un minut.

„Deci...”, spune Dane. „Toate aceste imagini pe care le postezi pe pagină... tu nu ai un iubit care să vină să ne vâneze, nu?

mă încordez. Ryen nu are un iubit. Ea mi-ar fi spus.

„Nu”, răspunde ea. „Știe că nu pot fi legat.”

Dane râde, iar eu stau acolo, ascultând.

„Nu, nu am un iubit”, răspunde ea în cele din urmă serioasă.

„Mi se pare greu de crezut...”

— Și nici eu nu caut unul, îl întrerupe ea pe Dane. "Am avut una o dată, și trebuie să-i faci baie, să-i hrănești și să-i plimbi...”

"Deci ce s-a întâmplat?" întreabă Dane.

Ea ridică din umeri. „Mi-am coborât standardele. Prea jos, aparent. După aceea, am devenit pretențios.”

„Este vreun bărbat pe măsură?”

"Unu." Ochii ei se îndreaptă spre mine și apoi înapoi spre Dane. „Dar nu l-am întâlnit niciodată.”

Unu. Un singur tip care măsoară. Ea se referă la mine?

Machine Translated by Google

Telefonul meu vibrează din nou și mă bag în buzunar, tăcându-l.

Îmi ridic privirea și văd camerele clipind peste tot și văd oameni care fac o poză în fața zidului de graffiti din dreapta.

Mă ridic și îi iau telefonul, surprinzând-o. Mergând în spatele ei,
Pornesc camera, schimbând-o în modul selfie și mă aplec, surprinzând fețele noastre pe ecran. Dar îl adaptez pentru a include și tipul din spatele nostru care face o poză cu două fete în fața pozelor cu graffiti. „O poză...” – îi vorbesc jos la ureche, indicând selfie-ul nostru – „a unei imagini” – arăt spre tipul din spatele nostru pe ecran care face o poză – „a unei poze”. Și fac semn către peretele cu graffiti în fața căruia stau.

Un zâmbet iese în cele din urmă pe chipul ei. „Este inteligent. Mulțumiri."

Și dau clic pe poză, salvând momentul pentru totdeauna.

Înainte să mă îndepărtez și să-mi iau rămas bun, îi inspir parfumul, înghețat pentru o clipă, în timp ce îmi zâmbesc în sinea mea.

Chiar o să mă urăști, Angel, când în sfârșit ne vom întâlni într-o zi și vei pune toate astea cap la cap.

Ryen ia telefonul și se îndepărtează încet, privind înapoi peste ea
umăr la mine înainte de a dispărea într-o mulțime de oameni.

Și deja o vreau înapoi.

Îmi bag în buzunar și îmi scot telefonul, apelând sora mea. Cât costă
mă va urî dacă îi cer să meargă să-și ia propriile gustări? Nu sunt sigur că sunt gata să plec încă, de fapt.

Dar când sun înapoi, nu există niciun răspuns.

Punk 57 este disponibil în prezent la toți comercianții majori.

Machine Translated by Google

Acknowledgements

În primul rând, cititorilor – atât de mulți dintre voi ați fost acolo, împărtășindu-vă entuziasmul și arătându-vă sprijinul, zi de zi, și sunt atât de recunoscător pentru încrederea voastră continuă. Mulțumesc. Știu că aventurile mele nu sunt întotdeauna ușoare, dar le iubesc și mă bucur că și mulți alții o fac.

Familiei mele – soțul și fiica mea au suportat programul meu nebun, ambalajele mele de bomboane și distanțarea mea de fiecare dată când mă gândesc la o conversație, o întorsătură a intrigii sau o scenă care tocmai mi-a sărit în cap la masa de cină. Amândoi chiar suportați multe, așa că vă mulțumesc pentru răbdare.

Pentru Jane Dystel, agentul meu de la Dystel, Goderich & Bourret LLC — există în niciun caz nu aș putea să renunț la tine, așa că ești blocat cu mine.

Pentru PenDragons — sunteți locul meu fericit pe Facebook. Vă mulțumesc că sunteți sistemul de sprijin de care am nevoie și că sunt întotdeauna pozitiv. În special pentru administratorii harnici, Adrienne Ambrose, Tabitha Russell, Tiffany Rhyne, Katie Anderson și Lydia Cothran.

Către Vibeke Courtney – editorul meu indie care trece peste fiecare mișcare pe care o fac cu un pieptene cu dinți fini. Îți mulțumesc că m-ai învățat cum să scriu și că m-ai întins drept.

Lui Kivrin Wilson — să trăiască fetele lini tite! Avem cele mai tari minți.

Lui Milasy Mugnolo — care citește, dându-mi mereu acel vot de încredere de care am nevoie și se asigură că am cel puțin o persoană cu care să vorbesc la o semnare.

Pentru Lisa Pantano Kane — mă provoci cu întrebările grele.

Către Jodi Bibliophile — Fără cowboy. Am în eles. Fără păr pubian. Nu. Fără prezervative. Eh, uneori. Ochi care se învârtesc — ei bine, am încercat. Vă mulțumesc pentru citire și susținere, și vă mulțumesc pentru simțul vostru plin de spirit al umorului și pentru că m-ați făcut mereu să zâmbesc.

Lui Lee Tenaglia — care face o artă atât de mare pentru cărți și a cărui Panourile Pinterest sunt crack-ul meu! Mulțumesc. Într-adevăr, trebuie să intri în afaceri. Ar trebui sa vorbim.

Tuturor bloggerilor — sunt prea mulți pentru a numi, dar știu cine sunteți sunteți. Văd postările și etichetele și toată munca grea pe care o faci. Tu cheltuiesti

Machine Translated by Google

timpul tău liber citind, revizuind și promovând și îl faci gratuit.
Tu ești sângele vieții lumii cărților și cine știe ce ne-am face fără tine. Vă mulțumim pentru eforturile voastre neobosite. O faci din pasiune, ceea ce o face cu atât mai incredibilă.

Lui Jay Crownover, care vine mereu la mine la o semnătură și mă face să vorbesc. Vă mulțumesc că mi-ați citit cărțile și că sunteți unul dintre cei mai mari susținători ai mei colegi.

Lui Tabatha Vargo și Komal Petersen, care au fost primii autori care mi-au trimis mesaje după prima mea lansare pentru a-mi spune cât de mult l-au iubit pe Bully. Nu o sa uit niciodată.

Lui T. Gephart, care își face timp să mă verifice și să vadă dacă am nevoie de o transport de „adevărate” Aussie Tim Tams. (Mereu!)

Și lui BB Reid pentru că a citit, a împărtășit doamnele cu mine și a fost al meu tabla care sari. Abia aștept să te urce în capul tău. Faceți cu ochiul

Este valid să fii recunoscut de colegii tăi. Pozitivitatea este contagioasă, așa că le mulțumesc colegilor mei autori pentru răspândirea dragostei.

Fiecărui autor și autor aspirant – vă mulțumesc pentru poveștile pe care le aveți împărtășite, dintre care multe m-au făcut un cititor fericit în căutarea unei evadari minunate și a unui scriitor mai bun, încercând să mă ridic la standardele tale. Scrieți și creați și nu vă opriți niciodată. Vocea ta este importantă și, atâta timp cât vine din inima ta, este corectă și bună.

Machine Translated by Google

About the Author

Penelope Douglas este autoare de bestselleruri din New York Times, USA Today și Wall Street Journal .

Cărțile ei includ The Fall Away Series, The Devil's Night Series și cele independente, Misconduct și Punk 57.

Se îmbracă de toamnă pe tot parcursul anului, iubește orice cu aromă de lămâie și face cumpărături la Target aproape zilnic. Ea locuiește în Las Vegas cu soțul ei și fiica lor.

Abonați-vă la blogul ei: http://www.penelopedouglasauthor.com/news/

Și este foarte activă pe rețelele de socializare!
Facebook: https://www.facebook.com/PenelopeDouglasAuthor Twitter: https://www.twitter.com/PenDouglas Goodreads: http://bit.ly/1xvDwau Instagram: https://www.instagram.com/penelope.douglas/

Site: https://www.penelopedouglasauthor.com

E-mail: penelopedouglasauthor@hotmail.com

Și toate poveștile ei au panouri Pinterest dacă doriți să vă bucurați de niște imagini:
https://www.pinterest.com/penelopedouglas/